ஸ்ரீ

மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீராமாயணததில ஸுநதரகாணடமபோல, ஸ்ரீமஹாபாரத
தில மிகமுககியமானது, இநத விராடபாவமாகும மஹாபாரததை
ஒரு விருக்ஷமாக உருவகமசெயது, அதறகேறப, பலபாவஙகளை
யும அமமரததின பல உறுபபுககளாகக கூறுமிடதது, இந
விராடபாவததை அதன * ஸாரமாகக கூறியிருததலே, இதனசிற
ப்ப நனகுவிளககும பெரியோாகள, தமது இஷட ஸிததிககாக இ
தபபாவததைப பாராயணம செயவதுணடு மறறககாலஙகளை
காட்டிலும, மழையிலலாதகாலததில இதனையே படிததுவருகிறாக
பாணடவாகளுககு ஒருவாககொருவரிடமுளள அனபுடைமையும, ந
னமபிககையும, அவாகளுடைய நனறியறிதலும, யுதிஷடிாகுறிப
அறிநது மறறபபாணடவாகள நடததலும, தரௌபதியின
புடைமையும, யாரும தேச காலஙகளுககுஒததுநடககவேணடுமெ
பதும, அடாது செயதவா படாதுபடுவா எனபதும, பொறுததாா
சாளவாா எனபதும முதலிய பலவிஷயஙகள இநதபபாவததில நன
விளஙகும இதில, தௌமயா பாணடவாகளுககு நறபுததிகூ
மிடம படிபபவா மனததைக கவாததககது

இததுணைச்சிறபபுவாயநத இநத விராடபாவம முதனமு
1912ம வருஷததொடககததில வெளியிடபபடடது அது ஸமப
மான யாவும இதன பினனுளள அதன முகவுரையால நனகு வி
கும இதன இரணடாம பதிபபு 1918ம வருஷத தொடககத்த
வெளிவநதது ஸ்ரீமஹாபாரததை மொழிபெயாததுப பதிபபி
லாகிய பெருஙகாாயததிறகுத தககபடி ஸௌகாயஙகளை முனனத்
அமைத்துக்கொணடு தொடஙகாமையால, எலலாப பாவஙகளி
அப்போதபபோது ஸௌகாயததிறகுத தககபடி சிலசில பிரதிக
அசசிடபபடடமையாலும, இநதப பதிபபுவேலையைத தொட
பதினேழு வருஷஙகளுககு மேலானமையாலும இடையிடையே
ஸஞ்சிகைகள குறைவுபடடன பிரகடனபததிரிகையில,இதுவரை
பதினெருபாவஙகள பூாததியாகி விலைககுககிடைககுமெனறு கூ
படடிருபபினும, எலலாபபாவஙகளையும சோததுக கொடுபபத
ஒருபோதும நேரவிலலை ஒருஸமயம இருநத புஸதகம ஒருஸ
இருநததிலலை. சிலா, ஒரே புஸதகததிறகுப பலமுறை எழு
துணடு படிபபவாகளுககு வேணடுமபோது புஸதகம கிடை

---

* ஸ்ரீமஹாபாரதம, ஆதிபாவம 11 ம பககமபாாகக
'விராடோதயோக ஸாரவாந' எனறு வடமொழி மஹாபாரதம
கிறது.

யிலலையெனருல அவாகளுககுளள ஊககம பெரிதும குறைகிறது ஆகையால, கையிலிலலாத பழைய ஸஞ்சிகைகளை அசசிட்டுககொடுத தலும,புதிய ஸஞ்சிகையை வெளியிடுவதுபோலவே,அவசியமாயிறறு புதிய ஸஞ்சிகைவேலையோடு பழைய ஸஞ்சிகையின இரணடாம பதிபபுவேலையையும சோதது நடதத இயலாமையால, நான மனத ளாசசியுறறு வேலையை நடததாமலிருநததை அறிநது, பரம ஆப தாகளும லோகோபகாரமான இநத உததம கைஙகரியததைத தலைக கட்டிவைபபதில மிகக ஊககஙகொணடிருபபவாகளுமான ஸ்ரீமான, ராவபகதூா, V T கிருஷணமாசாரியாவாகள, C I E , பல நணபா களுடன கலநது ஆலோசிதது, இநத மஹாபாரதப பதிபபைப பூாததி செயதறகு இனறியமையாத ஸௌகாயஙகளைச செயதுவரு கிருாகள அவாகள இநத மஹாபாரத மொழிபெயாபபை வட மொழி மஹாபாரததகதோடு ஒபபிடடுபபாாதது மிகக ஙாரததையுடன படிதது வருபவாகளாதலால, இதனை விரைவில அசசிடடுபபாாகக வேணடுமெனறும விருபபம அவாகளுககு மிகுதியாயிருககிறது ஸ்ரீமஹாபாரத ஸமபநதமான பதிபபுவேலை முழுமையும சில மாதங களில பூாததிசெயதுவிடவேணடுமெனறு தாஙகளாகவும தஙகளு டைய நணபாகள மூலமாகவும அவாகள எனனை அடிககடி தூணடி எனககு ஊககம அளிதது வருகிருாகள இநதத தருமசீலாகள ஸ்ரீமஹாபாரத கைஙகாயததை ஆதரிதது நடததிவருகிற முறை யைப பினனா விவரமாகத தெரிவிபபேன

இநதப பரமோபகாரிகள மனமுவநது செயதுவருகிற பேருதவி யாலேயே, பழைய ஸஞ்சிகைகளில பல இரணடாமுறை பதிபபிககப பெறறன, அநதமுறையில; இநதவிராடபாவமும இபபொழுது பூாததியாயிறறு புதிய ஸஞ்சிகை வேலையும விரைவாக நடநது வருகிறது அவாகளுடைய பேருதவியால,பல வருஷஙகளாக நடநது வருகிற இநத அரியபெரிய நறகாரயம, சிலமாதஙகளில பூாததியாகு மெனறே நமபுகிறேன எலலாம வலல ஸாவேசுவரன தோனறாத துணையாக நினறு நிறைவேறறியருளுக

இநதமஹாபாரதப பதிபபுவிஷயததில, இவவளவு ஙாரததை செலுததுககொணடிருககிற இநதப பரமோபகாரிகளுககு மஹாபாரத பிரதிபாதயனுன ஸ்ரீகணணபிரான எலலா நனமைகளையும அளித தருளுக இஙஙனம பராாததிததலனறி நான அவாகளுககுச செய யும கைமமாறு யாதுளது? உலகுளளளவும அவாகள புகழ நினறு நிலவுக

மணலூா,
ரஙகன பேடடை, S I R
2—3—1926

இஙஙனம,
ம வீ. இராமானுஜாசாரயன

ஸ்ரீ

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

பல அரிய விஷயங்களைத் தன்னிடத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த
பெருநூலை வடமொழிக்கு ஸரியாக மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவ
லுள்ள ஸ்ரமம், அறிவுடையோர்களுக்குத் தெரிந்ததேயாதலால், நா
இங்கு அதனை அதிகமாக விவரிக்கவில்லை இவ்விஷயத்தில் எனக்
உண்டான கவலை எல்லாமில்லாமலிருந்தது அது, ஸ்ரீ கண்ணபி
னுடைய திருவருளால் ஒருவாறு நீங்கித் தைரியமடைகிறேனெ
பதைக் கேட்கிற ஆஸ்திகஸஜ்ஜனர்கள் திருப்தியடைவார்கள். மொ
ழிபெயர்ப்பு அநேகமாகப் பூர்த்தியாயிற்றென்றே சொல்லலாம் உல
தில்வழங்கும் பலபாஷைகளிலுமுள்ள நூல்களுள்ளும் இவ்வளவு
யதும் அரியதும் ஹிந்துமதஸம்பந்தமான எல்லாவிஷயங்களை
த் தெரிவிப்பதுமான நூல் வேறில்லையென்பது எழுத்தாலும் சொ
லும் எல்லாரும் ஒப்புக்கொண்டது எதிர்பாராத பல அசௌகர்
களால் சிலசில ஸமயங்களில் ஸஞ்சிகைகள் காலத்தில் வெளிவரா
போயின பெரியோர்கள், காரியத்தின் ஸ்ரமத்தையும் பெருமை
யுமுத்தேசித்து க்ஷமிப்பார்களென்று நம்புகிறேன் இனி, ஸஞ்சி
களைக் காலத்தில்வெளியிடவேண்டுமென்று மிக முயற்சிசெய்
கிறேன்

இந்தமஹாபாரதம் பூர்த்தியானபிறகு, விரிவான முகவுரை
ன்று எழுதப்பெறுமாகையால், இந்தப்பெருங்காரியத்துக்குவேண
உதவிகளைச்செய்து ஆதரித்துவருகிறவித்வான்கள் ப்ரபுக்கள்மு
வர்களின் பெயர்களைப் பின்பு வெளியிடுவேன் அவசியம் தெரி
வேண்டிய சிலவிஷயங்களைமாத்ரம் இங்கே தெரிவிக்கிறேன்

தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமுமுள்ள கனவான்கள் கை
பம்செய்து உத்தமோத்தமமான இந்த ஸத்காரியத்தில் எ

த்ஸாஹப்படுததிவருகிறததற்கு நான்அவர்களவிஷயததில் மிக்க
னறியறிவுள்ளவனுகவிருககிறேன

திருபபனநதாளஆதீனம, மஹாசனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ,
சிவாஸி, சோமசுநதரததமபிரானவாகள, நான இதனைத
தாடஙகியதுமுதல, அடிககடி விசாரிதது ஆதரிதது, எனககு மனத
ளாசசியுணடாகாமல ஊககமளிததுவருவதோடு மஹாபாரதததுள
ஸாரமானவிராடபாவதததை விரைவிலவெளியிடவேணடுமென்று வற
றுததிசசொலலி, அதறகுவேணடும பொருளுதவியுமசெயதாாகள.
வாகளசெயதஇபபெருநனறியை நான எநநாளும மறவேன

‘‘செயயாமற செயத உதவிககு வையகமும
வானகமு மாறறலரிது’’

னறபடி, அவாகளசெயயுமபேருதவிககு யானசெயயும கைமமாறு
துளது.

இநநூலினபெருமையையுமஎனதுசிறுமையையுமபாாதது,எனன
கமானகுறறஙகளிருபபினும க்ஷமிதது, தெரிவிககவேணடியவை
ாததெரிவிதது, எனனைத திருததி ஆதரிதது, இககாாயமபூாததி
குமபடி செயயவேணடுமென்று பெரியோாகளை நிரமப வேணடு
றேன

இடையூறுசிறிதுமினறி, இஃது இனிதுநிறைவேறுமபடி செய
தருளவேணடுமென்று எலலாமவலல ஸாவேஸ்வரனை பராாததிக
றேன

இங்ஙனம்,

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன.

---

* ‘விராடோதயோகஸாவாந’ எனபது பாரததிலுளளவாககியம

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம.

விராடபர்வம்.

விஷயஸூசிகை.

பாண்டவப்ரவேசபாவம்

அத்தியாயம்	பக்கம்

அத்யாயம் பக்

கோக்ரஹண பர்வம்

ாயம்	பக்கம்
அாஜ¬னன, ஒரேஸமயததில பீஷமாமுதலியஎலலாருடனும போாபுரிநது ரகதநதியை உணடாககியது	257-359
வருஷஸேனனும துசசாஸனனமுதலியோரும அாஜ¬னனே எதிாததுத தோறறோடியது	260
அாஜ¬னனும பீஷமரும போருககாக ஸநதிததது, தேவா கள அவாகளேப புகழநதது	261 262
அாஜ¬னனுககும பீஷமருககும யுததமும, பீஷமா தோறறது	262-267
சிதரஸேனன, அாஜ¬னனேயும பீஷமரையும புகழநதது	265
அாஜ¬னன, ஒரேஸமயததில தரோணாமுதலிய ஐநதுமஹாாதாகளோடு போாபுரிநதது	268
அாஜ¬னன, பீஷமாமுதலியோா இருககுமிடததுககுத தேரைசசெலுததுமபடி உததரனுககுசசொலலி, தனபராககரமததையும கூறியது	269-271
துசசாஸனனமுதலியோா, அாஜ¬னனேஎதிாததுத தோறறோடியது	271-274
அாஜ¬னனுககும துாயோதனனுககும யுததமும, துாயோதனன தோறறுப பீஷமா முதலியோரைச சரணமடைநதது	276-278
அாஜ¬னன துாயோதனனேப பரிஹஸிததது	278-279
துாயோதனன, திருமபவும அாஜ¬னனுடன போாபுரிநதது	280-281
அாஜ¬னன, துாயோதனனமுதலியோாமீது ஸமமோஹனுஸதரபரயோகமசெயது, உததரனே அவாகள ஆடை முதலியவறறைக கவருமபடி ஏவியது	281 282
உததரன, துாயோதனனமுதலியோரின ஆடைமுதலியவறறைக கவாநததும, அாஜ¬னன நகைததது	282
துாயோதனன, மயககநதெளிநததும, பீஷமா, ஆடைகளே அாஜ¬னன கவாநதானெனறது	282-283
அாஜ¬னன, ஆசாரயாகளேவணஙகிவிடைபெறறுத துாயோதனனே மகுடபஙகமசெயதது	284
அாஜ¬னன, போரிலதோறறு ஒளிதத வீராகளுககு அபயமளிததது	285 286
அாஜ¬னன, உததரனே வெறறி தனதெனறுசொலலுமபடி செயது, ஆயுதஙகளே வனனிமாததிலவைதது, பருஹநநளேயாகித தேரோடடியது	286-287
உததரன தனவெறறியைததெரிவிததறகுத தூதனுபபியது	287
விராடன திரிகாததாகளேவெனறு திருமபிவநது உததரனேககாபபதறகாக ஸேனேயை ஏவியது	-288 289

அத்யாயம்- பக்க

வைவாஹிகபர்வம்

மாயம் பக்கம்

விராடபர்வம் விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

விராட பர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

பாண்டவ ப்ரவேச பர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம்|
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத்||

(யுதிஷ்டிரர், ம்ருகத்தினால் கவரப்பட்ட அரணிகளையும் பாத்திரத்தையும் ப்ராம்மணனுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்ததும், துக்கிக்கின்ற யுதிஷ்டிரனுக்குத் தௌம்யர் ஸமாதானம் கூறியதும், பாண்டவர்கள் தௌம்யரோடு மந்த்ராலோசனை செய்வதற்காக ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்ததும்)

ஜனமேஜயா, வைசமபாயனரைபபாாதது, " பராமமணரே ! எனனுடைய தநதையின பாடடனமாாகள துாயோதனனிடததி லிருநது உணடான பயததினல துனபமடைநது விராட நகரததில ...ருவருககும தெரியாமல எவவாறு வாஸஞசெயதனா ? பதிவரதை ...ம மஹா பாகயமுளளவளும எபபொழுதும ஸுகததை அனுபவிதத ...ளுமான அநத தரௌபதியானவள துககததை அடைநது எவவித ...ாக அஜஞாதவாஸம செயதாள ? அநத பராமமண ஸரேஷடாகளு ...ரிசாரகாகளும ஸுதாகளோடும சமையறகாராகளோடும எபபடி ...ஜஞாதவாஸம செயதாாகள ?" எனறு வினவ, வைசமபாயனா ...சாலலத தொடஙகினா

1 உரை விசேஷததை ஆதியாவம முதறபககம குறிபபிற காணக,

‘‘அரசரே! உமமுடைய பாபிதாமஹாகள விராடநகாததில எவ வாறு அஜஞாதவாஸம செயதாாகளெனபதை முழுதும சொலலுவேன, அதைககேளும தாமராஜாவான அநத யுதிஷடிரா அவவிதமாக அநத வரஙகளைபபெறறுககொணடு ஆசரமததை அடைநது தமமுடைய வருததாநததை பராமமணாகளுககுத தெரிவிததாா யுதிஷடிரா பராமமணாகளுககு அநத விருததாநதமனைததையும தெரிவிதது (மருகததினுல அபஹரிககபபடட) அரணிகளுடன பாததிரததை அநத பராமமணனுககுக கொடுததாா பாரதரே! பிறகு, உறுதியான வரததைதயுடையவரும குநதி புதரருமான யுதிஷடிர மஹாராஜா தமபிமாாகளை யெலலாம அழைதது, ‘‘(ஸஹோதராகளே!) நாம (துாயோதனன முதலானவாகளால) கபடததினுல ராஜயததை அபஹரிககபபடடோம, பெருமபாலும தரிததிராகளாகச செயயபபடடுப பனனிரணடு வருஷகாலம தேசததைவிடடு வெளியில ஓடடவும படடோம, பனனிரணடுவாஷகாலம கானகததில வஸிததது போலவே பதினமூனறுவதுவாஷம மறைநது அஜஞாத வாஸஞசெயவோம’’ எனறு கூறினா தாமராஜரால அனுமதிகொடுககபபடடவாகளும ஸதயமான பராககரமமுளளவாகளும பதினமூனறுவதுவாஷம மறைநது அஜஞாதவாஸஞ செயயபபோகினறவாகளும மஹாதமாககளும வரதமுடையவாகளுமான பாணடவாகள, கறறறிநதவாகளும [1] ஸநாதகாகளும கடுமையான வரதமுளளவாகளும வனவாஸஸமயததில ஸஹாயாகளாக அஙகிருநதவாகளுமான பராமமணாகளையும வனவாஸகாலததில தஙகளிடம பறறுதலுளளவாகளாக வாஸஞசெயத தபஸவிகளையும நோககி அருகில உடகாாநது இருகைகளையும குவிததுககொணடுஅஜஞாதவாஸஞசெயவதில அவாகளை அநுமதிகொடுககுமபடி செயயவேணடி மனககிளாசசியுடன வசனிககலானாாகள ‘‘பராமமணோததமாகளே! நாஙகள தருதராஷடிரகுமாராகளால கபடததினுல கவாபபடட ராஜயததையுடையவாகளும பலவிததாலும தரிததிராகளாககசெயயபபடடவாகளும பனனிரணடுவாஷம காடடிலுணடாணவைகளை ஆஹாரமாககொணடவாகளுமாக உஙகளோடு சோநது காடடில வஸிததோமெனபது உஙகளுககு முறறிலும தெரிநதிருககி

[1] குருகுலவாஸஞசெயது வேதாதயயனததையும பராஜாபதயமுதலிய வரததைதயும சாஸதர முறைபபடி முடிதது ஸநானம செயதவாகள இவாகள, வரததை அனுஷடியாமல விதயையைமாததிரம அபயஸிததவா விதயாஸநாதகரெனறும, விதயையை அபயஸியாமல வரததைதமாததிரமுடிததவா வரதஸநாதகரெனறும, விதயையையும அபயஸிதது வரததைதயுமுடிததவா உபயஸநாதகரெனறும மூவகையராவா

றது மிசசமான இநதப பதினமூனறுவது வாஷமானது அஜஞா
வாஸஸமயம, ஆதலால், நாஙகள மறைநது வஸிககபபோகினறோப
அதறகு நீஙகள அனுமதி கொடுககவேணடும தகுநதசாராகளே
டையவாகளும ஸவஜனஙகளுடைய பொருளகளைககவாவதில முயற
யுளளவாகளும எஙகளிடததில மிகக வைரமுளளவாகளுமா
துஷடமனததையுடைய தூயோதனனும சகுனியும காணனும அ
வாாகளாலல தீஙகைவிளைவிபபாாகள துராதமாககளான அவாக
விஷயததில எவனதான விசுவாஸததை அடைவான? நாஙகள எங
ளுடைய ராஜயததில நிலைபெறறு பராமமணாகளோடு சோநது எ
லாத தேசஙகளிலும ஆடசிசெயவோமெனபது திருமபவும எங
ளுககுக கிடைககுமா?" எனறாாகள சுததரும தாமராஜனுடை
புதாரும ராஜாவுமான யுதிஷடிரா இவவாறுமொழிநது துககததி
லும சோகததிலும பீடிககபபடடவராகவும பாஷபததினால த
மாறுகினற குரலுளளவராகவும அபபொழுது மூாசசை அடைநதா
பிறகு, அநத யுதிஷடிரரைத தமபிமாாகளோடுசோநது பராமமண
களனைவாகளும தேறுதலடையசசெயதாாகள அபபொழுது ராஜ
வான யுதிஷடிரா மூாசசை தெளிநது துககததாலும மோஹத
லும பீடிககபபடடுப பாஷபததினால தழுதழுததகுரலுளளவரா
தாாமிகாகளுள உததமரான தெளமயரைப பாாததாா பிறகு,
தத தெளமயா பராமமணாகளுடன அபபோது ராஜாவான அ
யுதிஷடிரரையும அவருடைய தமபிமாாகளையும ஸமாதானஞ செய
அரசரைநோககிச சிறநதபொருளுளள வாககியததை உரைககலானா
"ராஜரே! நீா கறறறிநதவா, மனததை அடககினவா, ஸ
ஸநதா, ஐமபொறிகளையும வெனறவா இபபடிபபடடதீராகள
விதமான ஆபததிலும மதிமயககஙகொளளாாகள பகைவாக
வெலவதினபொருடடு அநத ஸமயஙகளில மறைநதிருககினறவ
ளும மஹாதமாககளுமான அனேக தேவாகளாலும ஆஙகா
ஆபததுககள அடையபபடடிருககினறன திதியினுடைய புதராகள
ராஜயமானது கவாநதுகொளளபபடடபொழுது தேவராஜன மிக
துககிதது, பரமமதேவரை ஸநதோஷபபடுததுவதறகாக பராமப
வேஷநதரிதது நிஷதசேசததை அடைநது கிரிபரஸதமெனனும
டணததில மறைநதுவாஸஞசெயது பகைவாகளுடையபலத
அழிபபதறகுரிய காாயததைசசெயதான ராஜரே! இநதரன ப
தேவருடைய அனுகரஹததினால மஹாபலசாலிகளும பகைவா
மான திதியினுடைய புதராகளைப பதைதினாலஜயிததா உலகங

றுபடியும பாதுகாததான விஷணுவானவா தைதயாகளைக காப
ததில வதஞசெபவதின பொருடடுத திதியினிடததில வஸிகக
வேணடி அபபொழுது அஸமகிரியை அடைநது ஒருவராலும அறியப
டாமல நெடுஙகாலம வாஸஞசெயதாா அவா தமமிடமவிடடு வேறி
மசெனறு வாமனருபததால மறைநது பரமமசாரியாகிப பலியினிட
ருநது ராஜயததை [1]விகரமஙகளால அபஹரிததாரெனபது உம
ால கேடகபபடடிருககிறது ஐயா! தொடையில மறைநது வாஸஞ
சயயும பரமமரிஷியானஔளாவரால அபபொழுது உலகஙகளில செய
பபடடகாரியததையும முழுவதும நீா கேடடிருககிறீா எலலா
டஙகளிலும மறைநதிருககினறவராயிருநதாலும விஷணுவினால
ருததரனை அழிககும விஷயததில இநதிரனுடைய வஜராயுதததில
ரவேசிததுச செயயபபடட காரியததையும நீா கேடடிருககிறீா
யகனி ஜலததில நுழைநது மறைநது வஸிததததையும தேவாகள
ஷயததில செயதகாரியததையும நீா கேடடிருககிறீா ஐயா! பூமி
ல அனேக வாஷகாலம மறைநதுவஸிககினறவனும உததமமான
தஜஸையுடையவனுமான ஸூாயனால எவவாறு சததுருககளனைவரும
ரிககபபடடாாகளெனபதும உமமால கேடகப்படடிருககிறது இம
ணனுலகததில தசரததருடைய அரணமனையில மானிட வேஷததி
ல' மறைநது வஸிததவரும யுதததில பயஙகரமான செயகை
டையவருமான விஷணுவினால ராவணன கொலலபபடடான இவ
று இநத மஹாதமாககள அவவவவிடஙகளில மறைநதவாகளாயி
நதுகொணடு பகைவாகளுள தலைவாகளை வெனறாாகள அபபடியே
ரும வெலலபபோகிறீா'' எனறாா

தாமஙகளை அறிநதவரான அநத யுதிஷடிரா தௌமயரால இவ
றுன வாககியஙகளால மனககளிபபை அடையுமபடி செயவிககப
பறறு, மறுபடியும சாநதமான புததியைபபடைநது அசைவறறிருந
ா பிறகு, பலசாலிகளுள சிறநதவனும பெரியகைகளையுடையவனும
க பலமுளளவனுமான பீமஸேனன, ராஜாவானயுதிஷடிரரை வாச
னால மிகவும சநதோஷிககச்செயது, ''மஹாராஜரே! பாரும, காண
வததை விலலாகவுடைய உமமுடையஸஹோதரனால தாமததையும
ாததததையும பரதானமாககககொணடிருககினற புததியினால ஒரு
ததமான ஸாஹஸமும செயயபபடவிலலை அநதத தாயோதனன
தலானவாகளை நாசஞசெயவதில சகதியுளளவாகளும பகைவாக
க கொலலுகிறவாகளும பயஙகரமான வனமையுளளவாகளுமான

---
1 அடிவைபபு

நகுலனும ஸஹதேவனும என்னுல எபபோதும தடுககபபடடிருகக
ளுாகள நீா எஙகளை எநத வழியில சோபபிககிறீரோ அநதவழி
விடடு நாஙகள விலகமாடடோம, ஆதலால, நீா எலலாவறறை
கடடளையிடும விரைவாகப பகைவாகளை ஜயிபபோம'' என்று க
ஞன இவவாறு பீமஸேனனுல சொலலபபடட தாமராஜாவ
யுதிஷடிரா கறறறிநதவாகளோடும கடுமையான வரதமுளள தப
களோடும ஸுகமாகவீறறிருநதாா மிகக கறறறிநதவரும வர
தையுடையவருமான யுதிஷடிராராஜா, அஞசலிசெயதுகொணடு அ
வனவாஸததில தஙகளிடததில பறறுதலுடனிருநத சிஷடாகள
தபஸவிகளை அநத அஜஞாதவாஸ விஷயததில அனுமதிகொடு
செயவதறகாகச சொலலதொடஙகினுா ''நாஙகள அனைவாக
தருதராஷடிர புததாகளால ஆலோசனைசெயது ராஜயம கவாப
டும பெருமபாலும தரிததாகளாகச செயயபபடடும அபபடியே ப
ரணடு வாஷகாலம கஷடததுடன வனததில வஸிததோமென
உஙகளுககுத தெரிநதிருககிறது மிகுதியிருககினற பதினமூ
வது வாஷமானது அஜஞாதவாஸ காலம ஆதலால, ஓரிடத
மறைவாக வஸிககபபோகிறேம அதறகு நீஙகள அனுமதிகொ
வேணடும'' எனறனா இவ்வாறு தாமராஜாசொலல, பராமம
கள உததமமான ஆசீாவாதஙகளைச செயது பாதகுலததில பிற
வாகளான பாணடவாகளிடததினினறு விடைபெறறுககொணடு
கள வீடுகளை நோககிச செனறுாகள வேதஙகளை அறிநதவாக
ஶ்ரேஷடாகளுமான எலலா ஸநயாஸிகளும மஹரிஷிகளும
பொழுது முறைபபடி ஆசீாவாதஙகளைச செயது மீணடும அவாகளை
பாாபபதில விருபபததுடன தஙகள தஙகள இருபபிடம சோந
கள அநதவேலைககாராகளும தூதாகளும சிறபிகளும பரிசார
ளும (பாணடவாகளிடததினினறு) முறைபபடி விடைபெற
கொணடு மீணடும (அவாகளைப) பாாபபதில விருபபததுடன தங
தஙகள இருபபிடம செனறுாகள பாரதரே! கறறறிநதவாகளும வ
களுமான அநத ஐநது பாணடவாகளும தரௌபதியை அழைத
கொணடு எழுநதிருநது தௌமயருடன செனறுாகள புருஷஶ்ரே
டாகளும தனிததனியாயச சாஸதிரஙகளை விசேஷிததறிநதவாக
மநதராலோசனையில ஸமாததாகளும ஸநதி விகரஹஙகளுன
உணமையை அறிநதவாகளுமான அநதப பாணடவாகளனை
ளும மறுதினததில அஜஞாதவாஸஞ செயயும முயறசியுடன அ
இடததினினறு நலல சகுனததுடன ஒருகரோச தூரம செ
மநதராலோசனையினபொருடடு உடகாாநதாாகள.

இரணடாவது அதயாயம

பாணடவ பரவேச பாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், தம்பிகளுடன் ஆலோசித்து விராடநகரத்தில் வஸிக்க நிச்சயித்ததும், தாம் ஸந்யாஸிவேஷம் பூண்டு விராடனுடைய ஸபைத்தலைவராக இருப்பதைக் கூறியதும்)

வனவாஸததை நிறைவேறறினவாகளும ஸதயஸநதாகளும
ஞைதாயமுளளவாகளுமான அநதப பாணடவாகள தெளமய
டன மறுபடியும மநதராலோசனை செயயலானாகள பிறகு, தாம
ஜரும குநதிபுதரரும குருகுலததில உதிததவருமான யுதிஷடிரா,
ஹோதராகளையும தரௌபதியையும தெளமயரையும பாாதது,
குநதிபுதர ! அாஜுன ! நாம இநதபபனனிரணடுவாஷகாலமாக
ஜயததினினறும தூரததபபடடோம பாயாஸமிருபபதனுல வஸிப
றகு மிகவும அஸாதயமான இநதப பதினமூனருவது வாஷம
துவிடடது இனி வஸிககததகுநத இடததை நனருக ஆலோசிப
யாக அாஜுன! வநதிருககினற இநதப பதினமூனருவது வாஷம,
மனைவரும தரௌபதியுடன தருதராஷடிர புதராகளால அறியப
ாதவாகளாக எஙகு வாஸஞசெயவோம ?'' எனறு வினவ, அாஜு
ன, '' மஹாராஜரே ! பரதஸரேஷடரே ! அநதத தாமதேவதையி
ல அளிககபபடட வரததினுலேயே நாம மனிதாகளால அறியப
டாமல ஸஞசரிககபபோகிறேம வாஸஞசெயவதறகு ரமணீயமான
வகளும ரகஷிககபபடடவைகளும நான எடுததுசசொலலபபோகின
வைகளுமான சில தேசஙகளுள ஒனறை நீா விருமபும குருதேசஙக
கது நாலு பககஙகளிலும மனததுககினிமையான பலவகைபபடட
ஞசால நாடுகளும மதஸய தேசஙகளும ஸாலவம, வைதேஹம,
ஹலிகம, தசாாணம, சூரஸேனம, கலிஙகம, மாகதம எனகிற நாடு
நமிருககினறன சதருககளை அழிபபவரே ! விராடநகரமும அழ
ளளதும ஜனஙகளால நாலுபககஙகளிலும சூழபபடடதும ஸுபிகஷ
ளளதும ஐஸவரியததினுல பெருததுமாயிருபபதாகக கேடகி
றும அரசரே ! மறறும அனேகமான பறபலதேசஙகளும கேடகப
கினறன எநதத தேசததில உமககு விருபபமிருககிறதோ அஙகு
ம செலவோம மஹாராஜரே ! இவைகளுள எநதததேசததில நீா
ஸிககபபோகிறீா? ராஜயததினினறு தவறிவிடடோமெனறு ஓரிடத
லும உமமுடைய மனமானது துககததிறகு உடபடடதாகச செய

யத்தக்கதன்று" என்றான் யுதிஷ்டிரர், "மிக்கபுஜபலமுள்ளவ
...ந்தியவரும் பரப்புவும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
அந்தத் தாமதேவதைசொன்னது அவ்விதமே
கும் அது வேறுவிதமாகாது நாமனைவரும் ஒன்றுசே
நன்கு ஆலோசித்து, வஸிப்பதின்பொருட்டு ரமணீயமான
மங்களகரமானதும் ஸுகமானதும் ஓரிடத்தினின்றும் ப
லாத்துமான ஒரு ஸ்தானத்தை அவசியம் பார்ப்போம் ம
தேசாதிபதியான விராடன் மிகுந்தபலமுடையவன், மே
பாண்டவர்களான நம்மிடத்தில் அதிகப் பற்றுதலுள்ளவ
தாமசீலன், நன்கொடையுடையவன், வயது சென்றவன், ஸ
களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவன், குணங்களையுடையவன், உ
தில் பரஸித்திபெற்றவன், உறுதியான பக்தியுடையவன், இந்த
களை ஜயித்தவன் பார்த்த! தோஷமற்றவனே! அந்த மத்ஸ்யதே
தில் விராடராஜனுடைய அருகில் வாஸஞ்செய்வது எனக்கு
மாயிருக்கின்றது ஐயனே! உனக்கும் பிரியமிருந்தால் விராடந
தில் இந்தப் பன்னிரண்டு மாஸங்களும் அவனுக்கு வேலைகளைச்செ
கொண்டு வஸிப்போம் குருநந்தன! அவனுடைய எந்த எந்த
யத்தைச் செய்வதற்கு நாம் சக்தியுள்ளவர்களாவோமோ எவனெ
எந்த எந்தக் காரியத்தைச் செய்யமுடியுமோ அவனவன் அந்தஅ
காரியத்தைச் சொல்லவேண்டும்" என்றுசொல்ல, அர்ஜுனன், "
தரே! அந்தவிராடனுடையராஜ்யத்தில் எவ்விதமான காரியத்தை
செய்யப்போகிறீர்? அரசரே! விராடனுக்கு எந்தக் காரியத்
செய்து மகிழ்வீர்? நீர் கபடமற்ற வேஷந்தரித்தவர், தாமத்தி
பெற்றவர், பொறுமையில்லாதவர், உமக்கு கரூரமும் கபடமு
செய்கைபொருந்தாது, நீர் ஸத்யமானவாக்கையுடையவர், யஜ்ஞ
அனுஷ்டித்தவர், பேராசையாலும் கோபத்தாலும் விடப்பட்ட
மெல்லியதன்மையுடையவர், பெருங்கொடையுடையவர், அக
தில் வெட்கமுடையவர், தாமத்தையே பரதானமாகக்கொண்ட
உண்மையான பராக்ரமமுடையவர் அரசரே! தவத்தினால்
முற்றிருக்கின்ற நீர் அந்தவிராடனிடத்தில் எவ்வாறு காரியத்
செய்யப்போகிறீர்? ராஜரே! கெட்டகாரியத்தில் புத்தியைச்செ
தினவுனுக்குத்தக்கதான துக்கமானது உமக்குச் சிறிதும் த
அப்படிப்பட்டநீர் கோரமான இந்தஆபத்தை அடைந்து எவ
தாண்டப்போகிறீர்?" என்று கூறினன் அர்ஜுனன் இவ
சொல்ல, யுதிஷ்டிரர், "குருநந்தன! நான் செய்யப்போகிற காரி

கள மதஸயதேசவாஸிகளான ஜனஙகளை ஆனநதபபடுததுகினற
யும ராஜாவுமான விராடனை அடைநது அவனுககு ஸபைததலைவ
வனெனபது எனனுடைய எணணம அக்ஷவிதயை
யும நனருகச சூதாடுகிறவனுமான நான கஙகன எனற பெயரைச
லவிககொணடு வைடூரயம தஙகம தநதம ஸபடிகம வெளளி இவை
ல செயயபபடடவைகளும கறுபபுநிறமுளளவைகளும சிவபபு
முளளவைகளும மனததுககு இனபததை உணடுபணணததகக
களும மஙகளகரஙகளும அரசன பசு இவாகளுடைய அடையா
களுடன கூடியவைகளும பாாகக அழகானவைகளும நலலகாநதி
ளவைகளுமான [1]சாரிகைகளைவைததுப [2]பாசசிகைகளை உருடடப
கிறேன அபபா! சிவபபுநிறமுளளவைகளும மரகததஙதிலுலசெய
படடவைகளும அழகியவைகளும ஸபைககு ஆநநததை உணடு
ணுகினறவைகளும ஸமாததாகளால நனருகச செயயபபடட
களுமானகாயகள எனககுப பொருளகளாயிருககினறன மனி
ள இவைகளைக கையினால தொடடாலும மிகக மனககளிபபை
டவாாகள அநதககாயகளை நான ஸமமானதும ரமணீயமான
புழுதியிலலாததுமான இடததில உருடடி இஷடபபடி சூதாடு
ன அஃது எனககு விளையாடடாயிருககும ஜயோதிஷததிலும
சகுனஙகளை அறிவதிலும நிமிததததைஅறிவதிலும ஸாமாததி
ிதாடு பாசசிகையாடுவதிலும எனனால அததியயனஞசெயயப
டதும பரமமஸவருபததை நிருபணஞ செயகினறதுமான வேதத
மும எலலா வேதாஙகஙகளிலும தாமாாததகாமமோக்ஷஙகளிலும
சாஸதிரஙகளிலும சரைகணடவனான நான, கஙகன எனகிற
ருளள ஸநயாஸியாகி விராடனுடைய ஸபாதயக்ஷனாகஇருநது
ணடு, (விராடனால) கேடகபபடுவேனானால அவனுககு மிகக பரிய
ர வாாததைதயைச சொலவேன அவன எனனைககேடடால, அவ
நாகி, 'நான முனபு யுதிஷடிாருககு பராணனுககொபபான
முனாயிருநதேன' எனறு சொலவேன விராடநகரததில இவ
ம நான எபபொழுதும மறைநதிருநதுகொணடு ஜாகரதையுடன
ஞசெயவேன நான எவவிதம சஞசரிபபேனெனபது இவவிதம
ஜனஞ செயயபபடடது'' எனறு கூறினா

1, 2 சூதாடுகருவிகள

மூனறுவது அதயாயம

பாண்டவப்ரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமனும்அர்ஜுனனும் விராடநகரத்தில் தாம் வஸிக்கும்விதத்தைக்கூறியது)

இவவாறு, தாமநதனா தமமைககுறிததுசசொலலிப வெ
மூசசுவிடடு,வெபபமுளளதும மனவருததததிஞல உணடானதும
கணணீரைசசொரிநது, பீமஸேனனைபபாாதது,"பீமஸேன! மத
ராஜனுடையதேசததிலஎவவிதமானகாாயததை நீ செயவாய? அ
கநதமாதனபாவததில கரோதவசாகளையும யகஷாகளையும கோ
திஞல மிகவுமசிவநதகணகளையுடையராகஷஸாகளையும நீ வலல
ஞல கொனறு பாஞசாலகனனிகைககு அநேகம தாமரைபபூகக
கொணடுவாதுகொடுததாய குநதிபுதர! பகைவாகளை அட
பவனே! ராகஷஸராஜனும பயஙகரனும மனிதாகளைபபகஷிபப
மான பகாஸுரனை பராமமணருககாகக கொனருய அநதஏககசகர
யானது உனஞலஅபயஙகொடுககபபடடு கேஷமமுளளதாகசசெ
படடது மிககபுஜபலமுளளவனே! மஹாவீாயமுளளவனைஹிடு
ஜையும [1]கிாமீரனெனகிறராகஷஸனையுமகொனறு உனஞல காட
பகைவாறறதாகசசெயயபபடடது ஆபததையடைநதவளும
கானசிரிபபுளளவளுமான தரௌபதியும நாஙகளும ஜடாஸுர
கொனறு விடுவிககபபடடோம ஐயனே! வருகோதா! வீாயததி
நிறைநதவனும அதிககோபமுளளவனும சிறநதபலமுடைய
மான நீ மிககதாபபலஞன அநதவிராடனுடையநகரததில ம
ராஜனிடததில எவவிதமானகாாயததைச செயதுகொணடு வஸி
போகிருய?" எனறுவினவ, பீமன, "மனிதாஞககதிபதியே!
[2] வலலனெனனுமபெயருடன [3]ஸூபகாரனெனனும சமைய
ஞக ராஜாவானவிராடனை அடைவேன, இதைததானவிருமபுகிறே
நான மடைபபளளிவேலையில ஸமாததஞயிருககிறேன பறப
மான ரஸஙகளையும அவவாறே ருசியும மதுரமுமான பருபபுகக
செயவேன நான இநதவிராடனுககு பரீதியை உணடுபண
கொணடு நலலதேர்சசியுளளவாகளால எவவிதமான வயஞசன
முனசெயயபபடடனவோ அவைகளையும கீழபபடுததுவேன

1 கிமீரனெனறுமபாடம 2 வலலவனெனறுமப
3 பருபபுமுதலியவைகளைசசமைபபவன

த விராடனுல முன புஜிககபபடாதவைகளும் ரஸங்களுடனும
ஙகளுடனும கூடியவைகளுமான அனனபானஙகளைச செய
ன ருசியுளள வயஞசனததைப புஜிதது மதஸயராஜன பரீதி
டயவனுவான பிளககபபட்டிருககினற மாஙகளை நான நூறு
ரகக கொணடுவருவேன அரசன எனனுடைய செயகைகளைக
டு எனனை அலக்ஷயஞசெயயமாடடான. நான, யுததஙகளில
கபபடாதவாகளும பலவாறு தஙகள பராபததை வெளியிடட
ளும பலததில அரசனுககு ஈமபிககையை உணடுபணணினவா
ம [1] ராஙகஸதலததை அணடிபபிழைககினறவாகளும பகைவா
ககுப பயததை உணடு பணணுகினறவாகளுமான அவவரசனு
ப பெரிய மலலாகளைவரையும அடிதது அரசனுககு பரீதியை
டு பணணுவேன அவாகளோடு யுததம பணணுகினற நான
ாகளை யமலோகததுககு அனுபபபபோகிறதிலலை அநத மல
ள துனபததை அடைநதவாகளாக ஜீவிததிருககுமபடி அவாக
துனபஞ செயயபபோகிறேன எருதோ எருமைககடாவோ
பது வருஷம சென்றயானையோ ஸிமமமோ புலியோ (எதுவானு
) ஸமசயமிலலாமல எனனுல பிடிககததககதாகும. மறறவாகளால
ககமுடியாதவைகளும ஸாபபஙகளுடைய விஷததுககு ஒபபான
களுமான அவைகளெலலாவறறையும மதஸயராஜன பாாததுக
ணடிருககும பொழுதே நான பலாதகாரமாயப பிடிபபேன
டனுடைய மடைபபளளியில சமையறகாராகளாகவும மாமஸங
ப பாகஞசெயகினறவாகளாகவும ஏவபபடடிருககிற மனிதாகளை
எனனுடைய செயகையினுல ஸநதோஷபபடுததுவேன 'நான
ஷ்டிராரிடததில சமையறகாரனும மதஙகொணட பெரிய காளை
ப பிடிதது அடககுகினறவனும பருப்பு பக்ஷணம முதலானவை
ச செயகினறவனும மலலயுததஞ செயகினறவனுமாக இருந
ன' எனறு ஜனஙகளுககுச சொலவேன ராஜரே! எனனை நானே
பாறறிககொணடு ஸஞசரிபபேன. விராடநகரததில விராடராஜ
ககுகில நான எவவிதம மறைநது வஸிககபபோகிறேனெனபது
னுல இவவிதம பரதிஜ்ஞை செயயபபடடது " எனறு கூறினுன
யுதிஷ்டிரா, " அகநியானவன பராமமணவேஷததால மறைநது,
ஜுனு ! அதிக ஆஹாரததைவிருமபுகிறவனும பராமமணனுமா
ககினற எனனைக காணடவவனததில விடடுவிடடு' எனறு உணவுக
வேணடினுன காமபுததியுடையவனும பெருமபுகழுளள

1 மலலயுததமசெயவதறகுததகுதியானஒருவித ஸமதரை

வனுமான அரஜுனன பராமமணருபமுளள அநத அகநிபகவ
ககு பரதிஜஞைசெயது ஒருரததிஞலேயே இநதரனைஜபிதது ெ
பஙகளையும ராகஷஸாகளையுமகொனறு அநதககாயததைநிறைவே
ஞன தேவாகளையும மனிதாகளனைவாகளையும ஒருதேராளியாக
வெனறவனும பயஙகரமானவிலலைபுடையவனும வெணமைய
குதிரைகளையுடையவனுமான பாணடவன எனனசெயயபபோகிரு
வருகோதர[1] ஸாபபததுககொபபான ஸபாசததுடனகூடின இநத
ஜுனன, [1] ஸாபபஙகளுள வாஸுகிபோலவும பாமபுகளுள கனை
விஷமுளளபாமபுபோலவும தேஜஸகளுள அகநிபோலவும ந
ளுககு ஸமுதரமபோலவும மலைகளுள இமயமபோலவும தேவாகளு
மஹேநதரனபோலவும அஸுராகளுள பலிபோலவும சிறநதயா
ளுள ஸுபரதீகமெனகிற திககஜமபோலவும நுகததடியைவஹிக
றவைகளுள குதிரைபோலவும யகஷாகளுள குபேரனபோலவும
கஙகளுள ஸிமமமபோலவும ராகஷஸாகளுள ராவணனபோ
ைததியாகளுள சமபரனபோலவும ருதராகளுள கபாலிபோலவு
முளளவாகளுள விஷணுபோலவும ஸாபபஙகளுள ரோஷமும ெ
மையுமுளள தகஷகனபோலவும பறவைகளுள வாயுவைபபோல (
ததாலும பலததாலும நடுஙகசசெயகினற கருடனபோலவும ,
கசசெயகிறவாகளுள ஸூாயனபோலவும மனிதாகளுள பராமம
போலவும மடுககளுள பாதாளமபோலவும காஜிககினறவைக
மேகமபோலவும ஆயுதஙகளுள உததமமானவஜரமபோலவும ப
ளுள திமிலுடனகூடியசிறநதகாளைபோலவும நாகஙகளுள தருத
டானபோலவும யானைகளுள ஐராவதமபோலவும பரியமுளளவ
களுள சிறநதபுதரனபோலவும ஸுஹருததுககளுள உததமி
மனைவிபோலவும மலைகளுள ஶரேஷடமானமேருகிரிபோலவும தே
களுள மதுஸூதனாபோலவும காஹஙகளுள உததமமானசந
போலவும தடாகஙகளுள மாநஸஸரஸபோலவும சிறநதவனுயிரு
ருன இவைகள தததமஜாதிகளில சிறநதிருபபனபோலவே
வனமுளளவனுன [2]குடாகேசன எலலாவிலலாளிகளுளளும சி
வன பாரத! அபபடிபபடட இநதஅரஜுனன, இநதரனையும ெ
தேவரையுமகாடடிலும சிறநதவன பரமசாரியும வரதததி
றுளளவனும சஸதரதாரிகளனைவாகளுளளுமஉததமனும அள
களை அறிநதவனும எலலாமறிநதவனும எலலோராலுமஎறறுக(

1 பாமபினவகைகள
2 ஆலஸயமறறவன, அலலது சுருடடையான கேசமுடையவன

ட்டவனும பேசுகிறவர்களுளசிறநதவனுமான இநத அாஜுனன
ரனுடையஅரணமனையில இநதுவாஷகாலம வாஸஞ்செயதுவேக
ளாதும ஸெளக்ஷமமும விசிதரமும சாஙவதமுமான அஸதரததைப
றுத தேவராஜனிடம அனுமதிபெறறு தருதராஷடரபுதராகளு
பவிநாசததினபொருட்டுமபாணடவாகளுடையஜயததினபொருட
நீணடபூலோகததுககு வநதான எவனைபபனனிரணடாவதுருதா
ாறும பதினமூனருவதுஸஹாயனெனறும [1]ஒனபதாவது வஸு
னறும எடடாவதுகுலாசலமெனறும எணணுகிறேனோ, எவனு
ப இடககைவலககைகளிரணடும நீணடவையும, ஒரேஅளவுளள
பும, நாணகயிறுஉராவதிஞலதழுமபுபடடவையும, சாலகளு
பமுனகாலகளபோனறவையும, கைபுறை விரலுறை இவைக
டு எபபொழுதும சோகபைபெறறவையும, கஜராஜனுடைய துதிக
கொபபானவையும, பருததவையும, பரிகாயுதஙகளபோனறவை
மிருதுவானவையும சிவபபானவையுமான உளளஙகைகளுடன
பவையுமமஙகளகரமுமாக விளஙகுகினறனவோ, கரியநிறமுடை
னும யெளவனமுளளவனும வளைநதிருககினறகேசஙகளுடைய
ம அழகியதோறறமுடையவனும பாணடுபுதரனும காணடீவம
திறவிலலையுடையவனும வெணகுதிரைகளையுடையவனும கிரீடத
த தரிததவனும வானரககொடியுளளவனும [2]பீபதஸுவும பயங
ான விலலையுடையவனும குநதிபுதரனுமான அநதஅாஜுனன
ருபததைஎடுதது எவவிதககொளகையுடன எவவிததசசெயகை
ாவஞகவும எதை பாதானமாகக கைபபறறினவஞகவுமிருநது
ணடு எதைசசெயவான? விராடனுககு எநதககாரயததைசசெயது
துவஸிபபான?'' எனறுவினவ, அாஜுனன, ''பாதஸரேஷடரே!
ாகயிறறினஉராதலிஞலும கைபுறையினுடையஉராதலிஞலும
மபுபடடிருககிற இநதஇரணடுகைகளையுமஎபபொழுதுமே சடடை
ல மறைபபதறகு நான விருமபுகிறேன வேறுவிதததால மறை
றகு எனனல முடியாது ஆதலால, காயஙமிததம இநதஇழி
தொழிலை நான செயயபபோகிறேன நாணகயிறுஉராதலால
டுபணணபபடட பெரிதானதழுமபினுல அடையாளமிடபபட
கினற எனனுடைய இரணடு பெரியகைகளையும வேறுவிததது
மறைபபதறகு நான விருமபவிலலை இரணடுசஙகுவளையலகளையும
ஙகுகினறகுணடலஙகளையுமஅணிநது, பினனிவிடபபடடிருககிற
மயிருடன பருஹனனளையெனறு பெயருடையவனுயிருபபேன

1 இரண்டுசொறகளவிடபபடடன 2 அவனபெயாகளுளஒனறு

ஸதரீகளுககுரியஸவபாவததினுலேயே மறுபடியும மறுபடியும கை
யைபபடிததுககொணடும பராஜைகளுடையநடககையைப பலவி
மானபரிஹாஸததுடன எடுததுசசொலலிககொணடும விராடராஜ
யும அநதபபுரததிலுள்ள மறறஜனஙகளையும ஸநதோஷபபடுத
வேன ராஜரே! விராடநகரததில ஸதரீகளுககு அறபுதமும அ
வாறே பறபலவிதமுமான நாததனததையும கானததையும வா
யததையும கறபிபபேன ராஜேநதரரே! ஸதரீகளுடையதனமை
குரியநடககையினுலும நாடடியம கானம கதை இவைகளைப ப
றினசெயகைகளாலும எனனை நான கபடததினுல மறைததுககொ
ளளபபோகிறேன 'யுதிஷடிரருடையஅரணமனையில அவராலஒபபு
கொளளபபடடவளாகவும தரௌபதியினுடைய பரிசாரிகையாகவு
வசிததுவநதேன' எனறு சொலலிககொளவேன ராஜரே! ஊாவ
யினுடையசாபததினுல நான நபுமஸகததனமையடைநதிருககிறேன
இநதரனுடைய அநுகாஹததினுல பதினமூனருவதுவாஷததுக
மேல சாபததினினறு விடுபடுவேன நான எவவாறு விஸிபபேனெ
பது இவவிதம எனனுல பரதிஜஞைபணணபபடடது ராஜேநதரரே
இபபடிபபடட [1]கருதரிமமானவேஷததால நளனபோல மறைநது
ஞகி விராடநகரததில ஸுகமாகவஸிககபபோகிறேன" எனறு ம
மொழிகூறினன

யுதிஷடிரா, "உலகததில கீாததியினுலும பராகரமததினுலு
வாஸுதேவருககொபபானவனும பரதஸரேஷ்டனும வஜரமபோ
உறுதியான [2]முஷடியுளளவனுமான இநத அாஜுனன மஹாமே
மறைககபபடுவதுபோல விராடராஜயததில விராடனுடையஅர
மனையில மறைநதுவஸிததுககொணடு, 'நான நபுமஸகனெனறு சொ
லபபோகிறேன' எனறு பரதிஜஞைசெயதது பாதகமனறோ
எனறு கூறினா

நான்காவது அதயாயம

பாணடவப்ரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ரௌபதியும் தாம்வஸிப்பதைக்குறித்து
ப்ரதிஜ்ஞைசெயதது)

புருஷாகளுளசிறநதவீரனும தாமிகாகளுளஸரேஷடனுமா
அாஜுனன இவவாறு வாாததைசொலலிவிடடுப பேசாமலிருநதா

[1] செயதுகொணடது [2] விலலைபபிடிததலி

ராஜாவானயுதிஷடிரா மறறொருநபராதாவைபபாாதது மறுபடியும
சொலலானா "மருதுவானதேஹமுளளவனுமசூரனுமபாககததகுந
தவனும ஸுகானுபவததுககேற்றவனும துககததைஅனுபவிபபதற
குததகாதவனும பாலனும எபபொழுதும லாலனஞசெயயபபட
வனுமான இநதநகுலன எவவிதமானதொழிலையும எவவிதமானஒழுக
கததையுமுடையவனுக இருககபபோகிருனே ? துனபமுறறவனும
அமைதியுளளவனுமான அபபடிபபடட இநதநகுலன இநதஸமயத
தில எநதவேலையைசசெயயவிருமபுவானே? அபபா ! நகுலா ! விராட
ராஜனுடையராஜயததில நீ எநதககாரியததைசசெயதுகொணடு வஸி
கசபபோகிருய? அநத காரியததை எனககுச சொலவாயாக" எனருா
நகுலன, "குருராஜரே ! நான தாமகரநதியெனகிற பெயருடன
விராடனுடையகுதிரைகளுககுத தலைவனுவேனெனபது என எண
ணம இநதசசெயகை எனககு மிககவிருபபமானது (குதிரைகடடு
ற) காயிறறுவேலையில ஸமாததனும தாமகரநதிஎனறபெயரால அறி
யபபடடவனுமானஎனனை ஜனஙகள இபபுவியில ஓரிடததிலும ஒரு
பொழுதும அவமதிககமாடடாாகள குதிரைகளைபபழககுவதிலும
அவவாறே, அவைகளுககு வைததியமசெயவதிலும நானஸமாததனு
யிருககிறேன உமககு எவவாறு குதிரைகள பரியமுளளவைகளோ
அவவாறே எனககும எபபொழுதும பரியமுளளவைகள குதிரைக
குடடிகளும அவவாறே பெணகுதிரைகளும எனனைஅவமதிககமாட
டா எனனை அடைநதிருககினற குதிரைகள, அவைகளினமுதுகில
ஏறுவதிலும தேரிலகடடுவதிலும துஷடததனமுளளவைகளாகமாட
டா ஐயா ! விராடநகரததில எனனைபபாாககிறஜனஙகளுககு, 'நான
முனபு பாணடுகுமாரரால குதிரைகளவிஷயஙகளில அதிகாரமகொடுக
கபபெறறிருநதேன' எனறு இவவிதமாகசசொலலிககொணடு ஸுக
மாகஸஞசரிபபேன ராஜரே ! இவவாறு அநதவிராடனுடையநகரத
தில மறைநதுஸஞசரிககபபோகிறேன எவவிதமாக நான வஸிபபே
னெனபது உஙகளிடததில பரதிஜஞைசெயயபபடடது" எனறு மறு
மொழிகூறினுன
நகுலன இவவாறுசொலலியதைககேடட தாமராஜா, "இநத
ஸஹதேவன, புததியில பருஹஸ்பதிககுஒபபானவனும நீதியில சுகர
ருககுஸமானனும பறபலமநதராலோசனைகளில ஸமாததனும வழி
தவறவிடடுவிலகாத நறசெயகைகளிலநிலைபெறறவனும நனருகபபழக
கபபடடவனுமநலவழியிலநிறபவனுமாகிராஜயதநதாததைஅறிநதிரு
ககிருன அநதராஜநீதியைஅறிநதிருககிறஜனஙகள கொஞசமேனும

இவனிடத்தில் தவறுதலைக்கண்டார்களில்லை ஏ! ஸஹதேவ! நல
ராஜநீதியை அறிந்தவனும் சூரனும் எல்லாமந்த்ரங்களிலும் ஸமர்த்
னும் நம்முடைய தாயான குந்திக்கு எப்பொழுதுமே அதிகமா
அன்புக்குவிஷயமானவனுமான நீ அந்தவிராடராஜனுக்கு எவ்வி
மானதொழிலைச்செய்யப்போகிறாய் அப்பா! நீ எந்தக்காரியத்தை
செய்துகொண்டு மறைந்து ஸஞ்சரிக்கப்போகிறாய்?" என்றுவினவ
ஸஹதேவன், "ராஜரே! நான் பசுக்களுக்குத் தீனிபோட்டுப் போஷி
பவனும் கறக்கிறவனுமாகி விராடனுடைய பசுக்களைக்காப்பவனாயிரு
கலாமென்பது என்விருப்பம் நான் பசுக்களுடையஸ்வபாவத்தை
அறிவதில் ஸமர்த்தன் என் பெயர் தந்தரீபாலனென்று நான் சொ
லிக்கொள்வேன் என்னால் அப்பொழுது விராடநகரத்தில் காக்க
பட்ட பசுக்கள் நோயற்றவைகளும் எண்ணிக்கையினால் அதிக
பட்டவைகளும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் பாலுள்ளவைகளும் அநே
கன்றுகளையுடையவைகளும் நல்ல பலமுள்ளவைகளும் நன்றாக
போஷிக்கப்பட்டவைகளும் ஜ்வரமும் தோஷமும் அற்றவைகளு
திருடர் பயமில்லாதவைகளும் எப்பொழுதுமே வியாதிகளாலும் பு
களாலும் விலக்கப்பட்டவைகளும் நன்றாக ஒன்றுகூடினவைகளு
மனத்துயரமற்றவைகளும் துன்பமில்லாதவைகளும் ஆகப்போகி
றன நான் இவ்விஷயத்தில் ஸமர்த்தனாயிருப்பேன் இதில் எனக்
அதிகமான ப்ரீதியிருக்கிறது நான் முற்காலத்தில் உம்மால் எப்பொ
துமே பசுக்காத்தலில் ஏவப்பட்டிருந்தேன் ராஜரே! அதில் எனக்
ஸம்பூர்ணமான ஸாமர்த்தியமுண்டு அரசரே! பசுக்களுடைய சுபமா
லக்ஷணமும் நடையும் மற்றுமுள்ள பாவும் என்னால் நன்றாய் அறிய
பட்டிருக்கின்றன வேந்தரே! எந்தக்காளைகளுடைய மூத்ரத்தை
ராந்துபார்த்து மலட்டுப்பசுவும் கன்றைானுமோ அப்படிப்பட
யாந்த லக்ஷணத்தையுடையகாளைகளையும் நான் அறிவேன் அ
கைய நான் இவ்வாறு ஸஞ்சரிக்கப்போகிறேன் எனக்கு இவ்வி
த்தில் ப்ரீதியானது அதிகமன்றோ? நான் விராடநகரத்தில் அ
சயகையினால் மறைந்துகொண்டு மகிழப்போகிறேன் தோஷம
றவரே! விராடராஜனை நான் ஸந்தோஷப்படுத்துவேன் உமக்கு
கவலைவேண்டாம் ராஜரே! என்னைப் பகைவன் அறியமாட்டான்
(ஆதலால்,) அச்செய்கைபானது உமக்கு விருப்பமாயிருக்கலாப
எவ்வாறு நான் ஸஞ்சரிப்பேனென்கிற இந்த விஷயமானது உங்க
டத்தில் என்னால் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணப்பட்டது" என்று மறுமொ
சொன்னன

யுதிஷடிரா, ‘‘தருபதராஜகுமாரியாகிய கருஷணையானவள எவ விதமானகாரியததைசசெயதுகொணடு விராடநகரததில வஸிககப போகிறுள ? ஸாமானயஸதரீகளைபபோல தரௌபதியானவள காம யாதொனறையும செயவதறகு அறியாள இவள [1]பிறநதநாள முதல புஷபமாலைகள சநதனஙகள அலஙகாரஙகள பறபலவஸதிரங கள இவைகளைமாததிரமே அறிவாள பதிவரதையும மஹாபாககிய முளளவளுமான இநதபபாஞசாலியானவள எவவாறு ஸஞசரிககப போகிறுள? இவளோ நமககு பரியமானமனைவி, பராணனைககாட்டி லும சிறநதவள , தாயபோலககாபபாறறததககவள , மூததஸஹோ தரிபோலப பூஜிககததககவள மௌனமையான தேஹமுளளவளும நலஇயறகையுடையவளும கீரததியுளளவளும மஙகளததைச செய பவளும பதிவரதையுமாயிருககிற ராஜபுததரியானவள விராடநகரத திலஎவவாறு வஸிககபபோகிறுள?'' எனறூர

தரௌபதி, ‘‘ராஜேநதரரே ! ராஜரே ! எனனிமிததமானசோ கம உமககுவராவணணம நான வஸிபபேன நீர மனககவலையற றிரும ராஜரே ! பரபுவே ! எனனைப பிறர அறியாவணணம எதை நான செயவேனெனபதைக கேளும ராஜரே! நான மறைநது வாஸஞ செயயபபோகிறேன ஒருவரும எனனை அறியமாட்டாரகள அவ விதமான நடககையையும நான சொலலுகிறேன உமககு ஸௌககியமுண டாகட்டும மஹாராஜரே ! நறகுலததிலபிறநதவளான நான [2]ஸைரந தரிஎனகிறபெயருடன வரததை அனுஷடிபபவளாக விராடனுடைய அரணமனையில வஸிககபபோகிறேன இஃது எனனுடையஎணணம பரதகுலததிலஉதிததவரே! ஸைரநதரிகள ஸதரீகளுககுப பரிசாரிகை களாக ரக்ஷிககபபடுகிறாரகள இநதஸதரீகள ஒருபாததாவையுடைய ரகளெனபது உலகததுககுநிசசயம அபபடிபபட்டநான தலைபினனு திலஸாமாததியமுளள ஸைரநதரிஎனறும உலகததில தேசாநத ரமபோயிருககினற புருஷாகளுடையஸதரீகளை ஸமாதானஞசெயகி றவளெனறும சொலலிககொளளபபோகிறேன பாரதரே ! அரசன எனனைக கேட்பானுகில, ‘நான •யுதிஷடிரருடைய அரணமனையில தரௌபதிதேவிககு ஊழியஞசெயதுகொணடு வாஸஞசெயதுவந தேன’ எனறுசொலலுவேன நீர எனனை எதைபபறறிக்கேட்டபோ திலும அவவிஷயததில எனனுடையஸவரூபததை நானே மறைததுககொ ணடு ஸஞசரிககபபோகிறேன ராஜரே ! நான அநதராஜகருஹததில

1 வேறுபாடம

2 பிறருடையவீட்டிலவஸிததுககொணடு ஸவாதநதாயததுடனும கற புடனும ராஜஸதரீமுதலானவாகளுககுத தலைபினனுதல விசிதரமானபடம எழுதுதலமுதலான சிலபஙகளைசசெயபவள

போஷிககததகாதவளாகமாடடேன நான எபபொழுதும வாத
தினாலேயே என்னைககாபபாறறிககொணடு கீததியுடையவளும ரா
பதனியுமான ஸுதேஷணையை அடையபபோகிறேன அவள (த
ணிடம) வநதிருககினற என்னைக காபபாறறுவாள உமககு இவவி
மான துயரம வேணடாம மேலும, அவவிடததில வஸிககினற
ளானநான உஙகளால பாதுகாககபபடடவளாகவே ஸஞசரிபபே
நான எவவிதமாக வாஸஞ்செயயபபோகிறேனெனபதை இவவித
உஙகளிடததில பரதிஜஞைசெயதுவிட்டேன'' என்று மறுமொ
கூறினாள

யுதிஷடிரா, ''ஏ! சலயாணி! கெடடஎணணமுடையவாகளு
பாபிகளுமாயிருககினற நமமுடையசதருககள மறுபடியும ஸுக
டையவாகாாசாமலும, அவாகள நமமைககணடறியாமலும், நீ
வாயாக கருஷ்ணையே! நறகுலததிலுதிததவளுககு எது தகுந்தத
அவவித மஙகளகரமான வாாததையைபபேசுகிறாய பதிவரதை
நலலொழுககததில நிலைபெறறவளுமான நீ ஒருபாபததையும அ
யாய'' என்றா

ஐநதாவது அதயாயம

பாணடவபரவேசபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள இநத்ரஸேனன்முதலானவர்களை த்வாரகைமுத
லானஇடங்களுக்குப் போகும்படிஏவியதும், தௌம்யர்
ராஜக்ருஹத்தில் வஸிக்கவேண்டிய முறைகளைப்
பாண்டவர்களுக்குக்கற்பிததததும்)

யுதிஷடிரா, ''உஙகளால எநதககாாயஙகள சொலலபபட
வோ அநதககாாயஙகளை நீஙகள அனுஷடிததுவாருஙகள எனக
நிசசயததினால உசிதமானஒருபுததி உணடாயிருககினறது நம
டையபுரோகிதரான இநததெளமயா தருபதனுடைய அரணம
யில ஸுதாகளோடும சமையறகாராகளோடுஙகூட அகனிஹோத
களைப பாதுகாககடடும இநதரஸேனனைமுதனமையாககொண
இவாகள வெறறுர தஙகளைநடததிககொணடு சீகரம தவாரகை
அடையவேணடுமெனறு எனககுத தோனறுகிறது தரௌபத
னுடைய பரிசாரிகைகளானஇநதபபெணகளனைவாகளும ஸுத
ளோடும சமையறகாராகளோடும பாஞசாலதேசததுககே செல

ும எலலாரும, 'மஹாதமாககளானபாணடவர்களனவாகளும நடு
சியில எஙகளையும பிகைஷயெடுததுபபுஜிககினற பராமமணாகளையும
விடடுவிடடு தவைதவனததினினறும எஙகேயோ புறபபடடுபபோய
விடடாாகள, அறியககூடவிலலை' எனறு சொலலவேணடும'' எனறு
அநுஜஞாபிததாா இவவாறு அநதபபாணடவாகள தனிததனியாக அவ
வாகளுடையசெயகைகளை எடுததுககூறிப பரஸபாம விடைபெறறுக
கொணடு, பிறகு, தௌமயரிடம விடைபெறறுககொணடாாகள ராஜ
ரே! தாமததிலமனததைசசெலுததினவரும எலலாததாமஙகளின
விசேஷஙகளையுமஅறிநதவரும புரோஹிதருமான அநததெளமய
மும புருஷஸரேஷடாகளான அநதபபாணடவாகளுககு நீதியை உப
தேசிககததொடஙகினா
''ராஜரே! உலகததிலுளளஇருநடககையெலலாம எவவிதமா
இருககினறதெனபதை நீா அறிநதிருககிறீா அறிநதிருநதாலும நண
பாகள பரீதியினுலசொலலததககதே ஆதலால, நான (உஙகளுககுச
சிலவிஷயஙகளைச) சொலலபபோகிறேன காரணததைமாதரம அறி
நதுகொளளுஙகள ஓ! ராஜபுதராகளே! எவவாறு அயலதேசம
சென்று ராஜகருஹததைஅடைநதுஸஞசரிபபவன கெடுதியடையாம
லிருபபனே அவவிதமான இநத ராஜகருஹததிலவஸிககுமஉபாயத
தை உஙகளுககு நானஅனபினுலசொலலுகிறேன குலகுருததிலஉதி
ததவரே! கௌரவிககததககவரே! கௌரவாகளுடையஅரணமனை
யில பிறநதஒருவன கௌரவிககபபடாமல ஒருவருஷகாலம மறைநது
வாஸஞசெயவதெனபது மிகககஷடமே உளளேவரலாமெனறு அனு
மதிபெறறுககொணடு அரசனைபபாாககவேணடும அரசாகளுடைய
பொருளகளில நமபிககைவைககலாகாது தனனைககேளாமலிருக
கையில அரசனுககு ஒருபொழுதும நீதிசொலலககூடாது பேசாம
லிருநதுகொணடே அவனை உபாஸிககவேணடும தகுநதஸமயததில
அவனைப புகழவேணடும பொயசொலலுகினற ஜனஙகளிடததில
அரசாகள அஸூயைபபடுவாாகள அவவாறே பொயசொலலுகினற
மநதரியை அரசாகள அவமதிபபாாகள மிகவும அலபமாயினும காா
யஙகளை அரசனிடததிலதெரிவிததுசசெயயவேணடும இவவாறுஅர
சனிடததிலபழகுபவனுககு ஒருபொழுதுமகுறைநேரிடாது ஓ! பா
ரதவரே! உலகததில பராணிகளை (உணவுமுதலியவறறால)போஷிக
கிறவனும (ஆபததினினறு) காபபாறறுகினறவனும எலலாசசஸத
ரஙகளாலும நிறைநதவனுமானஅரசன புருஷவடிவஙகொணட ஒரு
நெருபபு அரசனைஅடுததிருபபவனை எவவிதததிலும தோஷம

எவவாறுஅணுகாதோ அவவாறனஅவனுடையசரிதரததைத ெ
நதுகொளளுஙகள புததிசாலியான ஒருவன, க்ஷததிரியனையும ஸ
பததையும அதிகமாகககறறறிநதபராமமணனையும, அசகதரகளாயி
நதாலும, ஒருபொழுதும அலக்ஷயஞசெயயககூடாது இமமூவரு
அவமதிககபபடடால மனிதனைஎரிபபர ஆதலால, கறறறிநதவர
எபபொழுதும அரசனை முயறசியுடனபூஜிக்கவேணடும அரசனு
ஸமமதிககபபடடபுருஷன வரமபுகடநது செலலககூடாது பண
தரகள உலகததில (அவனவனுககுரிய) மரயாதைபததான வ்ய
ஹாரமெனறு அறிநதிருககிறாரகள பகைவரகளைஅடககுபவே
அரசரகள, புதரனானாலும பேரனானாலும ஸஹோதரனானாலும வரம
கடநதுநடபபவனைப புகழமாடடாரகள அரசனால ஒருவிதஅதிகார
கொடுககபபடடவன மிககசெலவததையடைநதிருநதாலும தன
குரியநிலைமையைஆலோசிததுப பிறவிககுருடனைபபோலத தனனை
கருதவேணடும அரசனிடததிலபழகுபவன தைரியசாலியாக எ
பொழுதும வாயிலபபாரததுககொணடு அரசரகளிடததில நமபிகை
யிலலாதவனாயிருககவேணடும அரசரகளிடததில நமபிககைவைக
கூடாது எநதஆஸனததில பிறன பிரியமவைககமாடடானோ அந
ஆஸனததையே விருமபவேணடும ராஜகருஹததிலவஸிககினறபு
ஷன எநதஆஸனததிலஉடகாரநதால மிககபலவானானஒருவனுடை
மனமவருநதாதோ அநதஆஸனததை விருமபவேணடும ராஜகருஹ
திலவஸிபபவன எநதஇடததில எவவாறு உடகாரநதிருநதால இவ
துஷடகாரயமசெயகிறவனெனறு மறறவன ஸநதேஹிபபனோ அந
இடததில அவவாறு ஒருபோதுமஉடகாரககூடாது தனககுரியஇட
தில இஷடபபடிஇருககலாம, அலலது, அரசனுடையஸமீபததி
நிறகலாம பிறனுடையஆஸனததை ஒருபொழுதும விருமப
கூடாது வேறொருவனுடையஆஸனததில உடகாரநதால இவ
அவனுடையவேலைககாரரகள ஸபையிலஇழுததுவிடுவாரகள , ச
ருககளால பரிஹஸிககபபடுவான வேலைககாரன தனததுககாக அ
சனை அடைநதிருததலால எபபொழுதும அரசனுககு முனனிலை
விருபபதுகூடாதெனறு (நீதிமானகள) எணணுகிறாரகள ராஜசே
கறறறிநதவன, அரசனுடையவலபபககததையோ இடபபககததை
யோஅடைநது விநயமுளளவனபோல நிறகவேணடும அரசனுக
முனபுறததிலாவது பினபுறததிலாவதுநிறககககூடாது பினபுறத
துளளஇடமானது அரசனைககாபபாறறும ஆயுதபாணிகளுககு ஏ
படுததபபடடிருககிறது மனிதரகளைவசபபடுததுவதினபொருட

யவமசததிலாவது தகபபனவமசததிலாவதுளள (பெரியோா
ருடைய) நாமதேயததையும நனனடததைையயும எபபொழுதும
ாலலவேணடும அரசனால பூஜிககபபடடும எநதமனிதன அவவா
னுககு பரதிபூஜை செயயவிலலையோ அநதமனிதனை அரசன,
சாயன சோமபேறிகளானசிஷயாகளைக கௌரவியாததுபோல,
நபொழுதும கௌரவபபடுததமாடடான ராஜகருஹததிலவஸிபப
ன, 'நான அரசனுடையஅனபுககுபபாததரமாயிருககிறேன' எனறு
ரசனுடைய வாஹனததிலாவது கடடிலாவது ஆஸனததிலாவது
நததிலாவது ஏறககூடாது எநதமனிதன, வீடடினனறுவெளிப
டுச செயயவேணடியகாாயததை நினைததுககொணடு அபிவருததி
லஉறுதியானஎணணமுளளவனும சோமபலறறவனும மனததை
டககினவனுமாகி, பசிதாகஙகளாலவருததபபடடாலும ரோத
ருசெயயாமல, கஷடததினால ஸுகததைபபடையவேணடுமெனறு
நமபுவனே அவன ராஜகருஹததிலவஸிககவேணடும (அரச
ல) மறறவாகள ஏவபபடுமபோது, 'நானசெயவேன' எனறு தைா
நதுடன எநதமனிதனமுறபடுவனோ அநதமனிதனை அரசாகளி
ஙகளில ஸிததியைபபெறுவான எநதமனிதன வெயிலிலோ குளி
லோ பகலிலோ இரவிலோ ஏவபபடடால ஆலோசியாமல காாயங
ளசசெயவனோ அவன அரசாகளிடஙகளில ஸிததியைஅடைகிறான
ஜகருஹததிலிருககும ஸமாததனானமநதிரியை ஒருபொழுதும
வமதிககததகூடாது கௌரவபபடுததபபடடாலும ஸநதோஷிக
கூடாது அவமானபபடுததபபடடாலும மனவருததமடையக
டாது எவன ருஜுபுததியுளளவனும மருதுஸவபாவமுளளவனும
னமைபேசுபவனுமாயிருககிறானோ, அவன அரசாகளிடஙகளில
யஸிததியைபபெறுகிறான் ராஜகருஹததிலவஸிபபவன லாபததி
ல ஸநதோஷமடையககூடாது, அவமதிககபபடடாலும மனவருத
மடையககூடாது (ஸுகதுககஙகளில) சரியானநிறைபாரமுளள
ாசுபோல ஸமனுயிருககவேணடும ராஜரே! ராஜகருஹததிலவஸி
வன அதிகஆசையிலலாதவனும தைாயமுளளவனும நிழலபோல
பொழுதும அரசனைஅனுஸரிபபவனும ஸமாததனும அதிகமான
கயுடையவனும பணடிதனுமாயிருககவேணடும ராஜகருஹத
ிலவஸிபபவன இதிஹாஸஙகளையும புராணஙகளையுமறிநதவனும
லகதைகளைசசொலவதில ஸாமாததியமுளளவனும மிககொடை
ளவனும ஸததயவாககுளளவனுமாயிருககவேணடும ரஹஸயததில
ாலலபபடட அரசனுடையவாாததையை மனிதாகளிடம வெளிப

படுததககூடாது அரசாகள, எவனிடததில அஸூயையைபப
ராடடுகிறாகளோ அவனைபபறறிப பேசககூடாது அரசாகளுடை
காரியஙகளிலஏவபபடடவன கொஞசமேனும (குடிகளிடமிருநது
பரிதானததை வாஙககககூடாது, வாஙகுகினறவன சிறைசசாலை
யையோ, அலலது மரணததையோ அடைவான 'ஸமமாகசசே
கததுககுவநதிருககினற நான மறறொருவன எஙகளிருவாகளு
எனனைககாடடிலும குறைநதமறறவனை அரசனபோஷிககிறான, பார
எனறு அறிவுளளவன மனககமடையககூடாது ஒவவொருகாரிய
திலும அரசாகள மிககசசிறநத அறிவுளளவனைவிடடுவிடடு அதிகமாக
கீழநிலைமையிலிருபபவனை ஏறபடுததுவாாகள அரசாகளுடையஸ
பாவம அபபடிபபடடது ராஜகருஹததிலவஸிககினற கறறறிநத
ஞானமனிதன அரசாகளினமனைவிகளிடம எவவிததததாலும நேச
பாராடடககூடாது அநதஸதிரீகளைக காககுமவேலையையும தா
ஏறறுககொளளககூடாது அரசன தனஸதிரீகளோடுசோநது நி
கினற வேலைககாரனைக கணணுலபாாககுமபொழுது அரசனுடை
புததியானது கலஙகும அரசன ஸநதேஹபபடடாலுமபடுவா
தனநிலைமையிலுளளவனும (கோபததினால) பலாதகாரமசெயய
படடவனுமான அரசன ஸதரீவிஷயததில ஸநதேஹததுககிடமுள
எநதவேலைககாரனுடைய உயிரவாழககையை நலலதெனறு நினை
பான? ராஜகருஹததிலிருககினற ஸநதோஷததுககேதுவான சி
வஸதுககளவிஷயஙகளில தான அதிகமாக ஸநதோஷமபாராட
கூடாது அநதவஸதுககளையே அரசனிடததில புகழவேணடும ப
திககுறைவுளளமனிதன ஸநதோஷததினால தனஇஷடப்படி கெட
காரியததைச செயதுவிடுவான ஆதலால, அநதபபுரததில இவ
டையநடககையை அரசன கவனிததுபபாாபபான அநதபபுரத
அடைநது கபடவேஷமினறியிருககினற இநதவேலைககாரனை ஸ
களும எலலாநபுமஸகாகளும ஸமசயமிலலாமல அலக்ஷியமசெயவ
கள ஆதலால, தனனைக கமபீரஸவபாவமுளளவனாக ஏறபடுத
கொணடும, ஸநதோஷததை உளளடககிககொணடும அரசனுடை
அநதபபுரததிலநாளதோறும நடககுமவருததாநததைதவெளியிட
மலுமிருககவேணடும மிககசசிறநத மநதராலோசனையானது வெ
படடால ஸுகததைககெடுபபதுபோலவே அநதபபுரததிலுளளவ
தாநதமானது வெளியிலுளளவாகளாலகேடகபபடடால ஸுகதை
கெடுததுவிடும அநதரஙகாகளும வெளியிலுளளவாகளுமான
சனை அணடிபபிழைககும இரணடுவகைவேலைககாராகளுடைய வ

காநததையும நீ கேள வெளியிலுளளவனுவது உளளிலுளளவனு
வது ஒருபொழுதும ஸதரீசனை நினைககககூடாது அரசனேனுவென
றல அநதவேலைககாராகளுககு அதிகமானபயததை உணடுபணணு
பான அரசனலலாத கறறறிநதஒருவன தனனை அரசனுககு பரிய
னனறுஎணணிககொணடு அரசனஅணியததகக உததமரதனங
ளை அரசனைபபோலத தானஉபயோகிககககூடாது அரசனுககு
ரியமானரதனஙகளை அரசனைபபோலஅனுபவிககினற அரசனலலாத
னிதனை அரசன உயிரோடுவைபபதறகுப பொறுககமாட்டான ஆத
ால, ஐஸவாயததைவிருமபுகினறமனிதன பரகாசமிலலாத போகத
டனகூடியவனுக ஸுகஙகளை அனுபவிககவேணடும ராஜாவானவன
னககுச்சமமான போகததுடனகூடின வேலைககாரனைக கோபத
ககாளாககுவான அரசனுடையபுதரனோடு எவவிதகாரணத
னுலும நேசமபாராட்டககூடாது அரசனால அவமதிககபபட்ட
னையும பயனறறவனையும சதருவையும தூரததிலவிலககவேணடும
நதநானகுவிதமானமனுஷபஸததியை அனுசரிககினற ராஜஸேவக
டததில அரசனுடைய பரீதிககுககாரணமானது இரணடாகத
ணடிககபபடுகிறது இநதநாதமாகளைககாட்டிலும வேறானவாக
ம இதறகுமாறானநிலைமையை அனுஷடிககிறவாகளுமான மனிதாக
ாடு சோகததையைஅடையவேணடும விரோததததை எவவிதததி
லுமஅடையககூடாது ராஜபநதுககளோடும பலமுளளவாகளான
னிதாகளோடும சோகததையை நலலதாச எணணவேணடும எவ
ததிலும விரோததததைத தேடிககொளளககூடாது முறகூறப
ட இரணடுவிதமானநிலைமைகளுககும விரோதமாகநடககும பலக
றைவுளளஒருமனிதனுககு முதலில ராஜபரீதிககு எது மூலமோ
து துணிககபபடும இரணடாவது பயமுமநேரும காவமுளள
களுடையவேஷததையும கபடமுளளவாகளுடையவேஷததையும
சனுடையவேஷததையும வெளிபபடையாகததரிபபவன வருததி
டையமாட்டான ராஜவேஷநதவிர மறறஇரணடுவேஷஙகளையும தரி
வன பநதுககளாலபரிஹாஸஞ்செயயபபடுவான புருஷாகளலலாத
ஷாகளோடும ஸதரீகளோடும ஸதரீகளைபபாாககினற ஸவபாவ
ளபுருஷாகளோடும, கூடுமானால, ஓரிடததிலும ஒருபொழுதும
பாஷணஞ்செயயககூடாது இமமூவாகளோடுமபேசுகினற அறி
றமனிதன, சமுகானது மாமஸததை அபஹரிபபதுபோலத தன
டையஐஸவாயததை [1] அபகரிககிறான (காரணமிலலாமல) கார

[1] இழநதுவிடுவானெனபதுகருதது,

ணமிருப்பதுபோல அரசனிடமிருந்து ஸம்மானத்தைப்பெறுகிறவர்
ளோடும் சிற்றரசர்களுடைய தூதர்களோடும் ஒருபொழுதும் பே
க்கைபெறலாகாது ராஜகருஹத்திலவஸிக்கின்ற புத்திசாலியா
மனிதன் அரசனாலுத்தரவளிக்கப்படாமல் மற்றொருவனுடையஸ
னத்தை அடையக்கூடாது அரசர்களமுன்னிலையில் தறபுகழ்ச
செய்யக்கூடாது அப்படிப் புகழ்வதானது தரித்திரர்களுக்கும் அதி
மான அபரியத்துக்குக்காரணமாகும் பொருளிலாசைகொண
எந்தஸ்தரீ அரசனை அடைந்திருக்கிறுளோ அப்படிப்பட்டவளை ஆ
லுடனபார்க்கின்றவேலைக்காரன் கெடுதியையடைவான ஆதலா
அவவிதமாகஅடுத்திருக்கின்றஸ்திரீயை ஸமாததன உறவுபபா
க்கக்கூடாது அவவாறே, தும்மலையும் அபானவாயுவையும் கா
எச்சிலுமிழ்வதையும் மெதுவாகச்செய்யவேண்டும் பரிஹாஸவார்
தைகளில் ஒருபொழுதும் சிரிக்கக்கூடாது அப்படிச் செய்வதான
அறிவீனனுடையசெய்கையென்று எண்ணப்படுகிறது (அரச
டைய) பரீதியினுலுண்டான சிரிப்பை மெதுவாக வெளியிலகாட
வேண்டும் ஒருகாலத்தும் [1]உதடுகளை அசைக்கக்கூடாது கைகளை
யும் ஆட்டக்கூடாது அரசனுடையவார்த்தையை ஆக்ஷேபிக்க
கூடாது குறுக்காகப்பார்க்கவுங்கூடாது நன்றாகக் கண்களா
பார்க்கவேண்டும் அரசனுக்கருகில் புருவத்தைநெறிக்கலாகாது க
டைவிரல்களால் பூமியைக்கீறலாகாது ஒருபொழுதும் நன்றாக
கொட்டாவி விடக்கூடாது அந்தஅரசனுடையமுன்னிலையில் பரிய
களும் ஹிதர்களும் புகழப்பட்டாலும் இகழப்பட்டாலும் தா
புகழவுங்கூடாது, அஸூயைபாராட்டவுங்கூடாது பரியர்களையு
ஹிதர்களையும்பார்க்கும்பொழுதும் (அவர்களுடைய) வாக்யங்களை
கேட்கும்பொழுதும் அமருதம்போல அவர்களை வாணிக்கவேண்டு
அரசனுக்கு பரதிகூலகாரியங்களைச் செய்பவன் புதரனானாலும் ப
தாவானாலும் அரசனுக்குச்சமானனானாலும் ஸுகமுடையவனுகா
புத்திசாலியானவன் ஜாக்ரதையுடன அரசனைபபூரணமானநல்லொழு
க்கத்தாலும், முயற்சியினாலும் பற்பலவிதமானசுத்தியினாலுமஆனந்த
படுத்தவேண்டும் ஸ்நானஞ்செய்வதும் சுத்தவஸ்தரம் தரிப்பது
சரீரஸம்பந்தமானசுத்தியென்று சொல்லப்படுகின்றன அறபமா
வஸ்துக்களிலபற்றுதலற்றிருப்பது இரண்டாவதுசுத்தியென்றுசொ
லப்படுகிறது எவன் ராஜா, போஜன, விராட, ஸமராட, க்ஷத்ரிய
பூபதி நருபனஎன்ற இவவிதசபதங்களாலபுகழப்படுகிருனே அவ

---

[1] வேறுபாடம்

வனதான பூஜிககததககவனலலன ? ஆதலால, புததியுளளவன,
ததியுளளவனும உணமைபேசுகிறவனும இநதரியஙகளை அடககினவ
மமேதாவியும தைரியமுளளவனுமாக அரசனை ஆஸரயிககவேண
ம நனறியறிவுளளவனும கறறறிநதவனும அலபஸவபாவமிலலாத
னும உறுதியான அனபுளளவனும இநதரியஙகளை அடககினவனும
ருததியடைகினறவனும நலலநிலைமையிலிருககினறவனுமான அர
னை அடுககவேணடும பாாததரே! ராஜஸேவகாகள ஐஸவாயததைப
பறுவதறகுரிய நலலொழுககமானது ராஸதரமுறைபபடி உஙகளு
கு எனனலஉரைககபபடடது இநதஒருவருஷமுழுமையும இவவித
ன ஸவபாவமுளளவாகளாயிருஙகள அதறகுப பிறகு உஙகளுடைய
தசததைபபெறறு இஷடபபடி வஸிபபீாகள" எனறு கூறினா
சததுருசகளைத தபிககசசெயகினறபாாததாகள மிகததியுடையவ
ம பிதாவுககொபபானவருமான அநததெளமயரைப பாாதது, 'அவ
ாறே ஆகடடும்' எனறுசொலலி ஸநதோஷமுடையவாகளாக அவரை
நதனஞசெயது புறபபடடாாகள பராமமணரான தெளமயா புறப
டும அவாகளுககு மஙகளததினபொருடடும ராஜயலாபததினபொரு
டும வீாயததினபொருடடும விஜயததினபொருடடும மநதரஙகளை
பிததாா பிறகு, அநதபராமமணா அவாகள தரவயஙகளை மீணடு அடை
றகும சததுருககளுடையவினாசததிறகும ஆசீாவாதஙகளைச்செயது,
உஙகளுககு க்ஷேமமுணடாகடடும, வழியானது மஙகளகரமாகட
ம மறுபடியும திருமபிவருகினற உஙகளை நான பாாபபேன"
னறவாாததையைசசொனனா புததிமானன அநததெளமயாசா
ா இவவாறுசொலல, யுதிஷடிரரைத தலைவராககொணட பாணடவா
ளனைவாகளும ஸநதோஷமடைநதமனததுடன செலலததொடஙகி
ாகள

ஆறுவது அதயாயம

பாணடவபரவேசபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவாகள் தௌம்யரைவிட்டு விராடநகரததை அடுத்தது)

அநதபபாணடவாகள அனைவாகளும அகனியையும புரோஹித
ானபராமமணரையும பரதக்ஷிணஞசெயது நமஸகரிததுப பிறகு
றபபடஆரமபிததாாகள யுதிஷடிரா தெளமயரைபபாாதது, '(பரா
மணோததமரே!) உமமால நான கடடளையிடபபடடேன உமககு
ஙகளமுண்டாகடடும மாதாவானகுநதியையும புகழுளளதநதை

யையுமதவிர எஙகளுக்கு இவவிதமான உபதேசததைதசெயபவா ஒரு
வருமிலலை துககததைத தாணடுவ தறகும (அஜஞாதவாஸததுகக
கப) புறபபடுவதறகும க்ஷேமத திறகும எதுஅடுததுசசெயயததகு
தோ அதை நீசொலலவேணடும'' என்றூா பிறகு, அநதபபாணட
வாகள பரயாணபபடுமபொழுது தெளமயா மநதரஙகளாலும ஹ
யஙகளாலுமபூஜிககபபடட அகநியை நனறுகஜவலிககசசெயது எ
லாஇடையூறுகளையுமபோககககூடியனவும அவவாறே எலலாககா
ஸிததிகளையும உணடுபணணககூடியனவுமான மநதரஙகளைஜபிததா
பிறகு, மஹாரததாகளானபாணடவாகளனைவாகளும ஆயுதஙகளை தத
ததுககொணடும தெளபதியைமுனனிடடுககொணடுமஒருவனததி
னறுமறறொருவனததுககுத தெளமயருடன வேகமாகசசெனறாக
கடடபபடட கததியுளளவாகளுமவிறகளையுமஅமபுகளையும தூணீ
களையுமுடையவாகளும பயஙகரமானவிலலுளளவாகளுமான அந
பாணடவவீராகள காமயகவனததினினறு புறபபடடுததசாணதே
ததுககுவடபுறமாகவும பாஞசாலநாடடுககுததெனபுறமாகவும
ருலலோமதேசம சூரஸேனதேசம இவைகளினநடுவாகவுமசென
யமுனாநதியைவநதடைநதாாகள பிறகு,அவாகள காலாலநடநது ய
னையினுடையதெனகரையைஅடைநது காடுவிடடுககாடுபுகுநதுமேற
முகமாகச சென்றூாகள விலலாளிகளானபாாததாகள ரமணீயம
வனதாககஙகளிலும அழகான சிறியதடாகஙகளிலும நதிகளுண
ஸஙகமஸதலஙகளிலும பறபலவிதமானவடிவஙகளுளளவைகளும
பலகொடிகளாலசூழபபடடவைகளும புஷபஙகளாலநிறைநதன
ளும மனததுககுபபிரியமானவைகளும நலலவாஸனையுளளவைக
மனததுககினபமானவைகளும புஷபஙகளால விளஙகுகினறவை
மானமரஙகளைபபாாககினறவாகளும, மனததுககினபமானபுஷப
னைகளையும பழஙகளுடையவாஸனைகளையும மோநதுபாாககின
களுமாக வஸிததுககொணடிருநதாாகள பெரியவிலலையேநதிய
ளும மஹாபலசாலிகளும சததுருககளுடையபடடணஙகளை ஜயிக
தனமையுடையவாகளுமான பாணடவாகள மருகஸமூஹஙகளை
துககொணடு பனனிரணடுவாஷகாலம வனவாஸஞசெயதுவிடடு,
பொழுது தஙகளை வேடாகளென்றுசொலலிககொணடு மதஸய
னுடையதேசததில பரவேசிததாாகள பெரியவிலலுளளவாக
பாணடவாகள அவவிடததில தெளமயரைவிடடுவிடடாாகள அ
தெளமயரும ஓா ஆஸரமததில அகநிஹோததரததைதசெயது
ணடு ஒருவருககுநதெரியாமல வஸிததுவநதாா மஹாத்மாகக

D ச

அந்தப்பாண்டவர்கள் சென்றபிறகு, இந்திரஸேனன்முதலானவர்கள்
காம்புத்ரர்சொற்படி த்வாரகையையடைந்து தேர்களையுங்குதிரைகளை
யும் காப்பாற்றிக்கொண்டு மனக்கவலையற்று ஸுகமாகமறைந்துவஸி
த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் பிறகு, த்ரௌபதியானவள் விராடதேச
த்தையடைந்து ராஜாவைப்பார்த்து, "ராஜரே! வயலில் பசுமந்தை
யிருக்கும் இடத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஒற்றையடிப்பாதைகள்
காணப்படுகின்றனவற்றைப்பாரும் கிராமங்களுடையவும் நகரத்தினு
டையவும்பூந்தோட்டங்களிலுள்ள மரங்களையும் பாரும் விராட
னுடையராஜதானியானது தூரத்திலிருக்குமென்பது வெளியாகிறது
இவ்விடத்தில் இந்தப்பின்னிரவுமுழுமையும் வாஸஞ்செய்வோம்
எனக்கு ச்ரமம் அதிகமாயிருக்கிறது" என்று தெரிவித்தாள்
யுதிஷ்டிரர், "மாத்ரீபுத்திர! நகுல! தாமரைஇதழ்போன்றகண
்களையுடையவளான இந்தத்ரௌபதியைக் கைகளால்தூக்கிக்கொண்டு
ஒருமுகூர்த்தகாலம் நடந்துபோ ஓ! பாரதச்ரேஷ்ட! பிறகு, விராட
னுடையநகரமானது ஸமீபிக்கப்போகிறது ராஜதானியில் வஸிப
்போம் வனம் நம்மால் விடப்பட்டதுபோலும்" என்றுநியமிக்க,
நகுலன், "ராஜரே! முற்பகலில்வேட்டையாடிக் கானகத்தில் மரு
கங்கள் என்னால் கொல்லப்பட்டன மருகங்களைக்கொல்வதில் விரு
ப்பமுற்றவனும் வேகமாக ஓடுகின்றவனுமான நான் மேடுபள்ளமுள்
ளதும் எவ்விதத்தாலும்ப்ரவேசிக்கமுடியாததுமான காட்டில் வெகு
தூரம் நடந்திருக்கின்றேன் அதிகவெய்யிலால்மிக்கதாபத்தையடைந்
திருக்கிறநான் இவளையெடுத்துச்செல்வதற்குச் சக்தியற்றவன்" என்று
மொழிகூறினன் யுதிஷ்டிரர், "ஓ! ஸஹதேவ! நீ த்ரௌபதியை
யெடுத்துக்கொண்டு ஒருமுகூர்த்தகாலம் செல் விராடராஜதானியில்
வஸிப்போம் வனம் நம்மால் விடப்பட்டதுபோலும்" என்றுநிய
மிக்க, ஸஹதேவன், "(ராஜரே!) நானும் தாகமுள்ளவனும் பசியி
னால் துன்பமுற்றவனுமாயிருக்கிறேன், அதிகச்ரமத்தைஅடைந்திருக
்கிறேன் உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும் நான் இவளையெடுத்துக
்கொண்டுசெல்வதற்குச் சக்தியற்றவனுயிருக்கிறேன்" என்று மறு
மொழிகூறினன் யுதிஷ்டிரர், "ஓ! வீரனே! அகன்றகண்களையுடைய
வனே! அர்ஜுன! நீ தாமரைப்பூவினிதழ்போன்றகண்ணையுடைய
வளும் த்ருபதராஜனுடையகுமாரியுமாகிய இந்தத்ரௌபதியை வீர
னைப்போல இரண்டுகைகளாலும் தூக்கிக்கொண்டு ஒருமுகூர்த்த
காலம் க்ஷேமமாகச்செல் ராஜதானியில்வஸிப்போம் வனம் நம்மால்
விடப்பட்டதுபோலும்" என்றுநியமித்தார் பிறகு, குருவான

தாமபு தாருடையவாா தனை தனபககேடடு மிககமனககளிபபுறறவனும
பொறிகளை அடககினவனும சிறநதகைகளுளளவனுமான அாஜு
னன, தோஷமறறவளும இனியதோறறமுடையவளுமானாாஜகுமா
ரியை இரணடுகைகளாலுமதூககிககொணடுசென்ருன ஜடையுடைய
வனும மரவுரியுடுததவனும அமபுகளையும அமபறுததூணிகளையும
விலலையுமதரிததவனுமான அாஜுனன, ஶ்ரேஷடமான [1] இடை
யுடையவளும சிறுமியும நீணடகணகளையுடையவளுமான தமிர
பதியைத தோளிலதூககிககொணடு விராடநகாததின அருகிலவாந
இறககினன

ஏழாவது அதயாயம

பாணடவபரவேசபாவம (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் தங்கள்ஆயுதங்களை கட்டிவைத்ததும், தங்களுக்கு ஸங்கேதமான பெயர்களை வைத்துக்கொண்டதும்)

அநததாமாாஜா, விராடாாஜதானியைஅடைதலும, அா
னனைபபாாதது, " ஓ! புருஷஶ்ரேஷட! பாநதப! இநதஆயுத
எவவிடததிலவைககததககன? இவைகளைபபாாதுகாபபது எவவ
அபபனே! நாம ஆயுதஙகளோடுகூடியவாகளாகவே படடணத
பாவேசிபபோமானல இநநகாததுஜனஙகளுககு ஸநதேஹமின
பயததைஉணடுபணணுவோம நாஶ்ரேஷட! காணடீவமோ
கஙகளிலும பாஸிததிபெறறது ஐய! இநதவிலலைஎடுததுககொ
ஜனஙகளுளளபடடணததில நாம ஸஞசரிபபோமானல தருதா
புதாஞன துாயோதனனுககு எவவாறு தெரிவிககபபடாதவா
வோம? ஸமசயமிலலாமல மனிதாகள நமமை விரைவாக அறிவா
அஜஞாதவாஸகாலததைததாணடாமல நமமுள எவனவது
படடால மறுபடியும நாம பனனிரணடுவாஷகாலம வ ... கில
சிககவேணடும ஆதலால, சஸதரஙகளையெலலாம ...
டததில மறைததுவைததுவிடடு உததமமானஇநதபபட
பரவேசிபபோம அபபடிசசெயதால நனகுசெயயபபட
ஏனறுகூறினா மஹாகீாததியுளளவனும சததுருவீாகள
னறவனுமான அாஜுனன, அஜாதசததுருவினுடைய
டடு அவரைபபாாதது, " ாாஜரே! பயஙகரமான

[1] 'வாாரோஹா' எனபது மூலம

ஏறமுடியாததும் பெரிதுமான ஒருவன்னிமரமானது இதோ காணக்கூ
தில சுடுகாட்டினருகில் காணப்படுகிறது இந்தமரமானது வழியை
விட்டுவிலகியஇடத்தில் முளைத்திருப்பதால் மனிதர்களால் அடையப்
படுகிறதில்லை இது விசாலமானதும் நான்குபக்கத்திலும்பரவியிருக்
கின்றகிளைகளுள்ளதும் காக்கைகளால் அடையப்பட்டதுமாயிருக்கி
றது இந்தவன்னிமரத்தை 1 ஸ்நேஹத்தோடுகூடியதாகவும்ஏறமுடி
யாததாகவும் நான்காண்கிறேன் இந்தச்சுடலையினருகில் விசேஷமாக
யாதொருவீட்டையுங்காணோம் ராஜரே! இந்தமரத்தில் ஆயுதங்க
ளைக்கட்டிவைத்துவிட்டு நாமநகரத்தில் பரவேசிப்போம். பார்த்தரே!
இந்தவன்னிமரத்தினிடத்தில் மனிதர்கள் ஒருவரும் நாடமாட்டார்
கள் தோல் மயிர் எலும்பு இவைகளால்மூடப்பட்டதும் விலவினுடைய
நாணகயிற்றினால் சுற்றப்பட்டதுமான ஒருபுருஷஸ்வரூபத்தை விறச
ரால் அமைத்துக் கழுத்திலசுருக்கிட்டு உயிரைவிட்டவன்போல மரத்
தில் கட்டி ஆயுதங்களை இதில் இவ்வாறு வைத்துவிட்டு நாமநகரத்தில்
ரவேசிப்போம் இவ்வாறுசெய்தால் வனத்தில்ஸஞ்சரிக்கின்ற மனி
கள் இம்மரத்தை அணுகமாட்டார்கள் மனிதர்கள்யாவரும் இவ்வி
த்தில்ஆயுதமிருக்கிறதென்பதைஅறியமாட்டார்கள்'' என்றான் பாத
ஷ்டரே! அந்தத்தனஞ்சயன் தாமாதமாவான்ராஜாவைப்பார்
இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சஸ்தரங்களைவைப்பதற்கு ஆரம்பித்
ன ஐந்துமலைகளுக்கொப்பானஐந்துபாண்டவர்களும் அந்தஎல்லா
புதங்களையும் தூணீரங்களையும் நிகரற்றஒளிபொருந்தியகத்திகளை
சேர்த்துக்கட்டினார்கள் பிறகு,யுதிஷ்டிரராஜா ஸஹதேவனைப்பார
த், ''ஏ! வீரனே! நீ இந்தவன்னிமரத்திலேறி இதில் நம்முடைய
தங்களை வை'' என்றுசொன்னார் இவ்வாறு குந்திபுத்திரரும் பரத
ரஷ்டருமான யுதிஷ்டிரர்,அந்தஸஹதேவனைப்பார்த்துக் கட்டளை
டு ஆயுதங்களை அந்தமரத்தில்வைப்பதற்காக மறுபடியும் தனஞ
னைப்பார்த்துச் சொல்லினர் சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனும்
ந்தனுமான அர்ஜுனன்; தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களையும்
சங்களையும் ஸர்ப்பங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நிவாதகவசர்களை
பௌலோமர்களையும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான்கால
யும் இன்னும்மற்றவர்களையும் ஒற்றைத்தேராளியாகவேஜயி
லவ த்தால்மிகுந்த மற்றதேசங்களையும்ஜயித்ததும் உக்
தும் மஹாகோரமானதும் சத்ருக்களுடைய கூட்ட
லவபாவமுள்ளதும் பயங்கரமுமான காண்டீவத்

1 வளப்பம், தைலம், புஷ்டி.

ம எஙகள வரதமானது ஸதயமாக நிறைவேறவேணடும' என று
வேணடினேன அநதவரம கேடகபபடடபடி எனககு இபபொழுது
டைககவேணடும அநதத தேவஸரேஷடாசொனனது பொயயா
ாது'' என று சொனனா தாமாதமாவான யுதிஷடிரா இவவாறு
சொலலிவிடடுத தாமதேவதையையே தயானஞசெயதா அபபொழு
த அவா அநுகரஹததினால யுதிஷடிரருககு ஒருருபம தானகவே
ணடாயிறறு அபபொழுது அநதயுதிஷடிரா நலலயெளவனமுடைய
வரும தரிதணடஙகளைபபிடிததவரும கமணடலுவையும தலைபபாகை
யையும தரிததவரும நனறுககசசிவநதிருககினறதும உததமமுமான
காஷாயவஸதரததைத தரிததவரும குடுமியுளளவரும பவிதரததைக
கையிலணிநதவருமானபராமமணராககககாணபபடடாா அபபடிததோ
றறியது ஆசசாயமாயிருநதது ராஜரே[1] தாமததைஅநுஷடிபபவாக
ளும மஹாதமாககளும உததமமானதாமததினுடைய உயாநதபலத
தைவிருமபுகினறவாகளுமான அநதப பீமஸேனனமுதலானவாகளு
கும அவவிதமாகவே ஒருக்ஷணததிலுள (அஜஞாதவாஸததுககுத
தககபூஷணஙகளும வஸதரஙகளும மாலைகளும தோனறிவிடடன
புதியஉருவமுளளவரும பரதாபசாலியுமான யுதிஷடிரமஹாராஜ
1 அதாவரூபததினால விளஙகினா பிறகு, முதலில, அநதஅரசா னை
டுரயமிழைககபபடடவைகளும வெணணிறமுடையவைகளும தஙக
தால செயயபபடடவைகளுமான பாசிகைகளைத துணியால சுறறி
கொணடு, நிஷைநததேஜஸுளளவனும மிககக காநதியாலவிளஙகு
அகனிபோனறவனும கடுமையானவிஷமுளளஸாபபமபோல நெருங
முடியாதவனுமானவிராடனைத தூரததிலிருநதுபாாததாா அபபெ
ழுது, அவா, ஸபையிலவீறறிருபபவனும, கைகளைககுவிததுக்கொ
டிருபபவாகளும விசிதரமாயும பறபலவிதமாயுமிருககினற சஸதர
களைககையிலபிடிததவாகளுமான மனிதாகளால சூழபபடடவனு
சிக்ஷையையும அக்ஷரஙகளையும மநதரஙகளையும அறிநதவாகளு
காணிககைககுவியலகளோடு பரவேசிககினறவாகளுமானபராமமண
களாலசூழபபடடவனும,யானைகளாலுமகுதிரைகளாலும சூழபபட
வனும மருககஙகளாலும யானைகளாலும கூனாகளுடையகூடடஙக
லும நானகுபககஙகளிலுமசூழபபடடவனும, வெணணிறமுளளத
உயாநததுமான தலைபபாகையினாலமறைககபபடடிருககினற தலைப
ருளளவனும, விசிதரமானவைடூரயததினாலிழைககபபடடகுணட
களையுடையவனுமான விராடனை, தேவலோகததில பருஹஸ

1 'பராமமணரூபததினால' எனபது பழையஉரை

இநதரனை அடைவதுபோல வநதடைநதாா மனிதாகளுககதிபனன
அநதவிராடராஜன, வருகினற அநதபபாணடவரைக கணகளிக
னருககபபாாதது அவரைககுறிதது அபபொழுது தனனுடையஸபை
யிலிருநத பராமமணாகளைப பலமுறை கேடகலானன
"பராமமணாகளே! காநதியினல குபேரனபோனறவருமசிறநத
ருபததாலபூமியைவிளஙகசசெயபவரும எனனுடையஸபையை நாடி
வருகினறவரும யௌவனமுளளவருமான இநதபபராமமணருடையதா
சனததை யாராவது இதறகுமுனஅறிநததுணடா? சிறநதஸிமம
போனறவரும யானைககூடடததலைவனபோனறவருமான இவா ஸு
பாணபாவதமபோல விளஙகுகிறாா அகனிபோலவும ஸூாயனபோல
யும சநதரனுடனுமநகஷதரஙகளுடனுமகூடின கிரணஙகளுளளகரஹ
போலவும விளஙகுகிறாா இவருககு வேலைககாரனும, யானையும,உய
த தூககிபபிடிககபபடடதும ஸூாயனைமறைககககூடியதுமான
தடையுமகாணபபடவிலலை இவருககுக குணடலமும தோளவளையும
மாலைகளுமஇலலை நாலுகுதிரைகளுளளதும விசிதரமான அவயவங
களுளளதுமான ரதமுமிலலை சிறநதயானைககும புலிககும பெரிய
காளைககுமஒபபாயிருககிற இவாகஷததிரியருபததை நனகுதரிககிறாா
மகருள திரிலவரும இவா அலஙகாரமிலலாதவராயிருநதும உதிததி
ககிற பாலஸூாயனபோல விளஙகுகிறாா இவா எலலாவிததததிலும
ஷதரியாகவே தோனறுகிறாா இநதரனுககுஸமானராயிருககிற
வா இபபோது நானகு ஸமுதரததிறகுடபடட பூமியையும ஆளத
குதியுளளவராயிருககிறாா இவாநிசசயமாயகஷதரியாதாம இவாராஜ
ாபிஷேகஞசெயதுகொணடவராக எனககுததோனறுகிறாா ஏனெ
ில, இவருடையருபம யானைககும ஸிமமததிறகும ரிஷபததிற
ும ஒபபாயிருககிறது இநத பராமமணா எநதஇஷடததைத
தடுகிறாரோ இவருடையஅநதஇஷடததையெலலாம நிசசயமாக
றைவேறறவேணடும இபபடிபபடடபுருஷருடையதாசனம என
து மிகவுமபரியமானது இவா எனனுடைய பரதானமானபராம
ணாகளிலும அதிதிகளிலும பொருளகளிலும ரதனஙகளிலும பசுக
ளிலும வீடுகளிலும இஷடபபடித தடையினறி ஸஞசரிககடடும"
னறு இவவிதம அநதயுதிஷடிரரைககுறிததுச சொனனன அரசன
ளவிடககூடாத தேஜஸுடனவிளஙகுகிறவரும திரிதணடததையும
ணடலததையும அஙகுசததையும உறியையுமதரிததவரும வேறு
ஷததுடனஸமீபததிலவருகிறவருமான அவரைபபறறி இவவாறு
ாலவிகிகொணடு பரபரபபுடன எழுநதிருநதான ஸபையிலவநத

வரும ராஹுவினுடையமுகததினினறுவெளிபபடடுக கிரணஙகளா
தபிததுககொணடிருககிற ஸூாயனபோனறவருமான அநத யுதிஷ
டிரரைபபாாதது விராடராஜனுடனகூடியதும பாமமக்ஷதரியவைஶய
ரூத்ராகளாலநிரமபினதுமான அநதஸபையானது எழுநதிருநதது
பராமமணவேஷமுளளவரும ஜயமடையததககவருமான அநதயுதிஷ
டிரரால, 'இவவுலகில உமககு ஜயமுணடாகடடும' எனறு முதலில
சொலலபபடடவனும வெறறிபெறறு வருததியடைநதவனுமான
அநத விராடராஜன கைகூபபிககொணடு எதிரசெனறு அவரைநம
கரிததான பூமியில டரஸிததனுன அநதவிராடராஜன கைகூபபி
கொணடு அவரைபபாாதது மதுரமான அக்ஷரஙகளுளளவாாதை
யைச சொலலததொடஙகினுன

"ஓ! பகவானே! நீா எவவிடமிருநதுவநதீா? எதனைவிரும
கிறீா? எஙகேபோகிறீா? பராமமணரே! நான உமககு என்னசெய
வேணடும? நீா எனககு உமமுடையகலவியையும சீலததையும குல
ததையும கோதரததையும அபபடியே பெயரையும தேசததையு
சொலலும ஸாதுககள உணமையான பரதிஜஞையுளளவாகளாக
இருபபாாகள ஸநயாஸிகளானபராமமணாகள விசேஷமாய மெய
சொலலுவாாகள நான உமககுததகுநதபடி நடநதுகொளளுகிறே
உமமை அவமானபபடுததுகிறதிலலை உமமுடைய வாாததையை
நடககிறதிலலை ஏனெனில, அகனிககுசசமமான பராமமணா
பூஜிககபபடாவிடடால விஷததுடனகூடிய ஸாபபஙகளபோ
குலததை நீறுககிவிடுவாாகள பராமமணஶரேஷடரே! பூமிமுழு
யையும உமககுககொடுகக ஸிததனுயிருககிறேன ஸேனைகளும பெ
கசஙகளுமுளள படடணததையும உமககுககொடுககிறேன நீா எ
அரசனுடைய தேசததினினறு இவவிடம வருகிறீா? இவவிடத
என்னகாாயமசெயகிறீா?" எனறு வினவினன யுதிஷடிரா, இஙங
வினவிய அநத அரசனைபபாாதது, அடிககடி தாமததைககவனித
"ராஜரே! இநதஸபையில வாாததைசொலவதறகு எவனதான தை
முடையவனுவான? ஆயினும, பரதிஜஞை செயதபடி நான உண
யைச சொலலுகிறேன, கேளும எனனுடைய கலவியையும சீ
ததையும குலததையும செயகையையும பிறபபையும தேசததை
கேளும குருவின உபதேசததினுலும நியமததாலும எனககு இ
வரதமானது ஏறபடடிருககிறது குலமுறையை அனுஸரிபப
காகப பிதருககள எனககுக கடடளையிடடிருககிறாாகள பரபு
பராமமணனுயிருககினற நான வரததை அநுஷடிபபதறகாக செ

ரஞ்செய்துகொண்டும் ஸந்யாஸஞ்செய்துகொண்டும் த்ரிதண்டத்தைப்
பிடித்துக்கொண்டுமிருக்கிறேன் இது, நானே செய்துகொண்ட
தன்று ஐந்துபூதங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்ற என்னுடைய
இந்தமானிடசரீரத்தைப் பாரும் இவ்வுலகில் என்னுடைய ஐந்து
இந்த்ரியங்களையும் சரீரத்தையும் பார்க்கின்றவர்கள் ஐந்துபேர்களை
ய பித்ருக்களாகச் சொல்லுகிறார்களென்று கேள்வி அந்தஐவர்க
ரும் மனுஷ்யர்களாயிருப்பார்களென்று நான் எண்ணவில்லை நான்
வ்வபாவத்தினால் பித்ருக்களுக்குச் சமானனாகவுமிருக்கவில்லை ராஜ
ரே! நான் வ்ரதஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற ப்ராம்மணன் எனக்கு,
கங்கன்' என்றுபெயர் உம்முடையதேசத்திற்கு வந்திருக்கிறேன்
நான் என்னுடைய கர்மாவினால் சொக்கட்டானாடி வறுமையுற்றிருக்கி
றேன், இப்பொழுது ஸத்யவசனமுள்ள தபஸ்வியாக ஸஞ்சரிக்கி
றேன் நான் முந்தி யுதிஷ்டிரருக்கு ஸ்நேஹிதனாகஇருந்தேன்
வர்வீட்டில் வஸித்துக்கொண்டு அவருடைய சரீரமாகவே இருந்
தேன் நான் அவருடையவீட்டில் ஸுகமாக வஸித்துக்கொண்டி
ருந்தேன், முன் அவருடைய நகரத்திற்குராஜாவாகவேயிருந்தேன்
அவருடையவீட்டில் ஸ்த்ரீகள் என்னுடையஉத்தரவுப்படி நடந்தார்
ர் எனக்கு ப்ரீதியையுண்டுபண்ணுகிறதற்காகக் குதிரைகள் அட
கியிருந்தன நான் முன் அவருடையபட்டணத்தில் எதைச்செய்
கனோ அதை ஒருபோதும் ஒருவனும் மாற்றினதில்லை முன் அவ
க்குஒப்பான பிராயமுள்ள ஸ்நேஹிதனாயிருந்த நான் மிக்கதுக்கத்
டன் பூமிமுழுதும் ஸஞ்சரித்தேன் நான் ஓரிடத்திலும் மனம்
ர்த்தானமடையவில்லை வ்ரதஉபதேசத்தினாலும் நியமத்தினாலும்
ரத்தை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ராஜரே! நான் [1]'வ்யாக்ர
தா' என்னும் ரிஷியினுடைய கோத்ரத்தில் பிறந்தவன் நான் (யுதி
ஷ்டிரரிடமடைந்த) அந்த ஸௌக்கியத்தையே தேடுகிறேன் ஆதமா
க்குஸமமான யுதிஷ்டிரருடையநடக்கையை நான் நன்றியறிவுள்ள
னாயிருப்பதால் உமக்குச் சொன்னேன் இந்தஸந்யாஸாச்ரமத்தை
அடைந்திருக்கும் எனக்கு யுதிஷ்டிரரும் நீரும் ஸமமானகுணமுடை
யவர்களே எனக்குத் தாயில்லை, தகப்பனில்லை, பந்துக்களில்லை,
யமில்லை, ஸுகமில்லை, ஸந்ததியில்லை எனக்கு இப்போது
கர்மம் துக்கமும் விருப்பும் வெறுப்பும் போகிறதும் வருகிறதும்

---

1 புலிபோலப்பாய்வதால் யமனுக்கு 'வ்யாக்ரபாத' என்றுபெயர், ஆகை
ல், தாம் 'வ்யாக்ரபாத' என்னும் யமனுடைய புத்ரனென்பது உண்மைப
ொருள் •

ஷமமாகவேயிருககினறன நானஆசையினுலும தனததினுலும்விடப
பட்டவனுயிருககிறேன இபபோது உமமுடையகருஹததில-வஸிப்
பதறகாக இவவிடம வநதேன ஒருவராலும செயயமுடியாதகாரியத
தைதசெயயும,எனனுடைய இநத வரதமோ இவவிடததில.ஒருவரு
ஷததோடுமுடிவுபெறும . பிறகு, நான எனனுடைய செயகைகளால்
உமமை-ஸநதோஷமுளளவராகசசெயது மறுபடியும எவவிடததிற
குபபோக எனககு விருபபமிருககுமோ அவவிடததிறகுபபோவேன
நான எபபோதும -பாசசிகைகள ஆடுவதில திறமையுளளவன . பக்ஷி
களின சபதஙகளையும மருகஙகளுடைய [1]சபதஙகளையும அறிநதவ
னுனநான அபஜயமடைநது ஆஶ்ரயமறறு ஸநயாஸமபெறறு-பிக்ஷு
ஞக இருககிறேன" என்று சொனனுர்.

அவர இவவிதம வாரததைசொன்னவுடன, விராடராஜன கை
கூபபிககொணடு அநதஸநயாஸியைபபாரதது ஸநதோஷமுளளமன
துடன மஙகளகரமானஅக்ஷரஙகளுளளதும மனததிறகுஇசைநதது
ஸபைமுழுவதும பரவியதுமானவாரததையைச -சொலலததொடங்கி
னுன "நீர அபேக்ஷிககிறவரததை நான உமககுக கொடுககிறேன
உமககுவிருபபமிருநதால மதஸயதேசததை ஆணடுகொணடிருப
அக்ஷவிதயையை அறிநதிருககினறசூதாடிகள எனககு பரியமானவ
கள. நீரும சூதுவிளையாடுகிறவராயிருககிறீர- ஆகையால, நீர என
டையராஜயததைஅடைவதறகுத.தககவராயிருககிறீர. சகரவரததி
கொபபானவரே! வாஹனததையும ஆஸனததையும வஸதரததையு
போஜனததையும அநேகமாலைகளையும ஆபரணஙகளையும , வாஸ
தாவயஙகளைஅணிதலையும, நீர எபபொழுதும எனனேடுஸமானமா
வே அனுபவிககததககவர உமமை எபபொழுதும பாரததுககொ
டிருபபதை நான பரியமாகஎணணுகிறேன அனாததஙகளாலபீடி
ககபபடட உததமபராமமணாகளாவது, இதரஜனஙகளாவது (தங
ளுககு நேரநதிருககினறகஷடததை நிவிருததிசெயவதறகாக) உம
டததில ஓடிவருவாரகளானுல, நீரவிருமபுகிறபடி அவாகளுகக
செயயவேணடியகாரியஙகளனைததையும நான செயவேன எனக
இநதவிஷயததில ஸமசயமிலலை எவன எனபககததில உமககுஅப
யததைசசெயவனே அவனைககவனிதது நாட்டைவிட்டு ஓட்டுவேன
ஜிதேநதரியரானநீர எனககுளளபொருளகளுககுத தலைவராயிருந
கொணடு இவவிடததில வாஸஞசெயயும" என்று கூறினுன

யுதிஷடிரா சொலலததொடஙகினுர " இதைககாட்டிலும எ
ககு மேலானஇஷடம ஒன்றும இலலை எனனுல ஜயிககபபடடபொ

1 இஙகுஒருசொலவிடபபடடது

ளச சிறிதும நானவைத தூககொளளுகிறதிலலை யாதொருவிதமான
போஜனததையும நானதீணடேன நான ஹவிஸைப புஜிபபவன,
இரவில தரையிலபடுபபவன வாததினஉபதேசததைஅனுஸரிதது
டறுதியுளள பரதிஜ்ஞை எனனுலசெயயபபட்டிருககிறது ராஜரே!
ஒருவர்மேலும நான கோபமடையததககவனலலன ராஜரே! இவ
விதமான பரதிஜ்ஞையுடன இஙகுவஸிபபதில எனககு எணணமிருக
கிறது; வேறுவிதமாகஇலலை மதஸ்யராஜரே! மாசறறவரே! இவ
விதவாரததை நீர கொடுககவேணடுமெனறு நான வரிககிறேன இநத
வரத்தினுல நான தனயனுவேன" எனறு கூறினா

இவவாறு மதஸயராஜனுககும யுதிஷ்டிரருககும முதனமை
யானசோகபையானது உணடாயிறறு விஷணுவுககு வஜரபாணியான
இநதரனேடுசோகபையுணடானதுபோல, விராடராஜனுககு அநத
யுதிஷ்டிரரோடு சோகபையுணடாயிறறு ஆஸனததிலவீறறிருபப
வருமபரியமானரூபமும காடசியுமுளளவருமான அவரைபபாாதத
அரசனுககு (போதுமெனகிற) தருபதிஉணடாகவிலலை யுதிஷ்டிரரும
இநதரன தனனுடையகாநதியினுல ஸவாககததை விளஙகசசெயவது
போல அநதஸபையை விளஙகசசெயதுகொணடிருநதா ராஜாவும
புருஷஶரேஷ்டரும வீரருமான அநதயுதிஷ்டிரா இவவிதம அபபொ
ழுது விராடராஜனேடு சோகபைபெறறு விசேஷமாகப பூஜிககபபட்டு
சுகமாக வாஸஞ்செயதுவநதா அவருடைய அவவிதஒழுககத
தை ஒருவரும அறியவிலலை

பததாவது அதயாயம

பாண்டவப்ரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் சமையற்காரவேஷநதர்த்து விராடஸபையில் ப்ரவேசித்ததும்,
விராடன் அவனைச சமையல்அதிகாரத்தில் நியமித்ததும்)

பிறகு, பயஙகரமானதோறறமுடையவனும ஸிமமததினுடைய
பராககிரமமபோனற பராககிரமததையுடையவனுமான பீமன சாணை
பிடிககபபட்டிருக்கினற இரணடு சிறநதககததிகளை (இடையில) கட
டிககொணடும கரணடியையும மததையும கையிலபிடிததுககொண
டு (திராக்ஷாரஸமுதலான ஐநதுரஸஙகள சோததுசசெயயபபட்ட
பஞசஸாரமெனகிற) பானகததினுலும (தேன சாககரைமுதலான
திரவஸதுககளின சோகபையினுலுணடுபணணபபட்ட) ராகமெனன
ரஸததினுலும ஷாடபமெனகிறரஸததினுலும நனறுக நனைககப

டதும் நன்ருகப் பதம்செய்யப்பட்டதுமான பசுமாட்டுத்தோலை
இஞ்சி [1]ரஸத்தோடுகூடின [2]ஸம்புடத்தையும், இருப்புப்பாத்த
யும் ஞகையிலபிடித்து, மேற்குத்திசையில் காணப்பட்டான். கம்பீர
ரூபமுள்ளவனும் கறுத்த ஆடை உடுத்தவனும் பாவதாராஜனு
ய பலம்போன்றபலமுடையவனுமான அவன் சிறந்த தேஜஸினுல்
ரியன்போல இவ்வுலகத்தை பாகாசிக்கச்செய்துகொண்டு மத்ஸ்ய
ஜனை அடைந்து நின்ருன் யானைக்கூட்டத்தலைவன்போன்றவனும
பிரங்கணகளையுடைய இந்தானுக்கு இளையஸஹோதரனுன உபேந்
னுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவனும் மூவுலகங்களுக்கும் தலைவா
ரான இந்தாதிதேவர்களுக்கு அதிபதியான ஸ்ரீமந்நாராயணரைப
ரனறவனுமான பீமன், சந்தரன் இரவைவிளங்கச்செய்வதுபோல,
ராடனுடையஸபையை விளங்கச்செய்துகொண்டு வந்தான் வரு
றவனும் யானைக்கூட்டத்தலைவன்போன்றவனும் பாலஸூரியன்
ரனற காந்தியுள்ளவனுமான அவனைப்பார்த்த விராடராஜன் மனத
ல பயத்தினுல் கலக்கத்தையும் துக்கத்தையுமடைந்து அடிக்கடி
லாத்திக்குக்களையும் நன்ருக உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு நலவழிலை
யினின்றும் தவறினுன் அவன், ஒரே ஆடையுடுத்தவனும் பகை
ர்களுடைய படைகளைத் தடுப்பவனும் ராஜகுமாரனுமான அந்தப்
மனை ஸபைக்குக் கொஞ்சதூரத்தில் கண்டு மனத்தளர்ச்சி அடை
ன அங்குள்ள ஜனங்களும் மிக்கபயமுற்றவர்களாக மௌனநான்கு
கத்திலுஞ்சென்ருர்கள் பிறகு; மத்ஸ்யதேசத்தாருக்குப் பதி
ன விராடன் மிகுந்த துன்பத்தையடைந்து உஷ்ணமாகப் பெரு
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஸபையிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து, "ஓ ஜனங
ளே! என்னுடைய இந்தஸபையை நோக்கி வருகின்றவனும் க
ராஜனுக்கு ஒப்பானவனும் யௌவனமுடையவனுமான இவன் யார
கன்றமார்பும் தோள்களுமுள்ளவனும், மருகராஜன்போல் பல
ால் மேம்பட்டவனும் ஸிம்மத்தையும் புலியையும்போல நடப்ப
னும் திவ்யபுருஷன்போல் பாகாசிப்பவனுமான இவனை என்னை
சார்ந்தவர் யாராவதொருவர் இதற்குமுன் பார்த்ததுண்டோ?
லுயினுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவனுன இவன்
ினுல் ஓர் அரசன்போல விளங்குகிறுன் நிச்சயம்
யனுக இருக்கவேண்டும் ஏனென்ருல், இவ
டையவனுன மஹேந்தானுக்கு ஸமானனுயிருந்
ப்பற்றவனுன இந்த மஹாபுருஷன இந்தானை

1, 2, வேறுபாடம்

ஆனுவான இவன் ஆகாயத்தில பெருஞ்செலவத்திலிருந்து நழு
விழுந்த நஹுஷனுடைய புத்திரன் யயாதிபோல் ஐசுவரியத்
தினறு தவறின ஓர் அரசனே என்பதும் என்னுடைய எண்ணம்'' எ
ருன் '' அந்தவிராடன, பலவிதமாக ஊக்கித்துக்கொண்டிருக்கும்பொ
ழுதே, பாண்டுபுத்திரனை வருகோதரன, ஸபையைத்தாண்டி அர
னைப்பார்த்து, ''ஜயமடைவாயாக'' என்றுசொல்லியும், ஸபைத்த
வனையும ஸபையிலுள்ளவர்களையும் ஸுகப்ரசனமசெய்தும் ஸந்தே
ஷிக்கசசெய்தான

பிறகு, பாணடுநந்தனன, (அரசன) எவவாறு தனனிடததி
நாளடைவில் கருணையுள்ளவனுவனே அவவாறுனவாக்யததை அவனை
நோக்கி உரைக்கலானன ''சத்ருக்களைக்கொல்பவரே! நான உமமை
அண்டிப பிழைப்பதறகாக வந்திருக்கிறேன நீரே உலகத்தில சிறந்
ஆதாரம ஓ! ராஜரே! நான ஸூதன, [1]நாலாவதுவர்ணத்தைச சா
ந்தவன குருவினுடையஉபதேசத்தால பரிசாரகதொழிலைச்செய
வன நலலருப்புகளையும சிறந்தரஸங்களையும செய்யும்விதத்தை
அறிவேன நலலமாமஸங்களையும பக்ஷணங்களையும பழங்களைசசா
ந்த பலவிதமான ரஸாயனங்களையும பகவஞ்செய்வேன மடை
பள்ளியில எனக்கு ஸமமான சமையறகாரன இலலை'' என்று கூற
னை மதஸ்யராஜன அவனைப்பார்த்து மிகுந்த சநதோஷமுள்ளவனா
போல, ''குபேரனும சந்திரனும இந்திரனும ஸூர்யனும்போல பரகா
சிப்பவனே! உனனிடத்தில ஒருவிதமான ஸூதத்தனமையையும நான
காணவிலலை'' என்று வணக்கத்துடன பரியமாயும கமபீரமாயும
ஸ்தூரமாயுமிருக்கினற வார்த்தையைசசொனனன ''அக்நிக்கும
ஸாபபத்துக்குமநிகரான தேஜஸுள்ள உனக்கு மடைப்பள்ளி
யில இவ்விதமானதொழில தகுந்ததன்று கருட்னுக்கும் கந்தாவ
னுக்கும மஹாஸாபபத்துக்கும ஒப்பானவனே! நீ சமையறகாரனாக
இருப்பதறகுத தகுந்தவன அலலை நீ இப்பொழுது என்னுடைய
ஸேனைத்தலைவனாகவும தவஜமுடையவனாகவும் ரத்ததினமேறினவ
என்னுடைய யானைப்படைகளுக்குத தலைவனாகவும இருப
வான்தொழிலைச செய்வதறகுத்தகுந்தவன அலலை
ஆளுவதறகுத தகுந்தவனுயிருக்கிறாய'' என்று
'உக்ரமான ஆஜ்ஞையுடையவரே! நான நானகா
சாந்தவனாயிருக்கிறேன உமமிடத்திலினறு

[1] ... நானகு அக்ஷரங்களடங்கிய பெயருடையவனென
... ணம=ஜாதி, எழுத்து

செயயவேணடியகாரியமானது விளமபமினறிச சீகரம ஆலோசிக
படலாம, நனருக ஆலோசிததுச செயயபபடவேணடும இவாகளுன
யவாஸஸதானமும நனகு ஆலோசிககபபடவேணடும எல்லாககா
ஙகளிலும தைாயததினல நிலைதவருதமனததையுடையவாகளா
பாணடுபுதராகளுடையவருததாநததை அறியததகக நீதியைச
லுததவேணடும எலலாவிதஉபாயஙகளாலும பாணடவாகளைபபா
பதறகு நீ முயறசிசெய தேவதைகளால எபபொழுதுமகாககதத
வாகளான அநதசசூராகள (எவவிததாலும) அறியமுடியாதவாக
சுததஸவருபமுளளவனும ஸதயஸநதனும உததமமான நீதி
யுடையவனும சுததனும ஒளிககுவியலகளாலநானகுபககஙகளி
நிறைநதவனுமான பாாததன, மனிதாகளைக கணணுலகொளுததி
லும கொளுததுவான ஆதலால, முயறசிசெயயவேணடும பா
மணாகளாலும சாராகளாலும ஸிததாகளாலும நிபுணாகளானதப
களாலும மறுபடியும நாம தேடுவோம மனுஷயேநதா! மறை
வாஸஞ்செயகினற பாணடவாகள, தேடுவதிலதோசசியடைநத
களும பயமிலலாதவாகளும அதைஅறிநதவாகளாலஒபபுககொள
படடவாகளும அநததேடுகிறகாரியமஒனறையே முககியமாகவுடை
வாகளுமான பறபலசாராகளால தேடததககவாகள'' எனறுகூறி
பிறகு, சிறநதபுததியையுடையவரும பாதகுலததிலஉதிததவாக
குபபாடடனும சாஸதரஙகளைநனகுகறறறிநதவரும தேசகா
களைஅறிநதவரும நீதியையுடையவரும விசாலமானபுததியையுடை
வரும சநதனுவினுடைய குமாரருமான தேவவாதா, மஹாதமாவ
ஆசாரியருடைய அநதவாககியமசொலலிமுடிநதவுடன, காரணஙகடு
டுமஅாததததுடனுமகூடிய இவவிதமானவாாததையை உரைக

ம ' தாமததையும முதனமையாககமகொணடவாகளும ஸமயதத
றிநதவாகளும ஸமயததைதபபாதுகாககினறவாகளும நலலநியமமுள
வாகளும ஸாதுககளுககுரிய காாயபாரததை வஹிககினறவாகளு
ான அநதபபாாததாகள துனபமடையமாடடாாகள தவததினுலும
மமுடையவீாயததினுலும ர்க்ஷிககபபடட அநதபபாணடவாகள
சமடையமாடடாாகளெனபது எனனுடைய நிசசயமானஎணணம
வாகள எபபொழுதும க்ஷதரியதாமததில நிலைபெறறவாகள , எப
பாழுதுமே கேசவனை அனுஸரிததவாகள , அதிகவீரபுருஷாகள ,
ஹாதமாககள , மஹாபலசாலிகள அபபடிபபடடபாணடவாகளைத
தடுமவிஷயததில நான (உனககுப) புததியை நனகு சொலவேன ,
ள நனருக நீதியைசசெலுததுகிறவனுடைய நீதியானது பிறரால
றிவ்தறகுஅருமையானது அநதபபாணடவாகளைநினைதது நமமால
பபொழுது செயயததககதைப புததியினுலநிசசயிபபதறகாக நான
னககுச சொலலபபோகிறேன அதை நீ அறிநதுகொள ஐயனே !
ரியோாகளுடையகடடளையில கடடுபபடடுநிறபவனும ஸதயத
நத தவறவிடாமலிருபபவனுமான அநத யுதிஷடிரனுடைய இநத
தியானது எவவிததத்தினுலும நனருகச சொலலததககதனறு
லும, எனனுல அது சொலலததககதனறு (எனெனனருல,) எனக
கௌரவாகளும பாணடவாகளும ஸமானாகள பாணடுபுதராக
டையஇருபபிடததை ஆலோசிதது நானசொலலுகிறேன வீணன
கபபுலமபலால யாதுபயன ? எஙகுதாமமோ அஙகுஜயம ஏவப
டு ஸபையினநடுவில (விஷயததைஎடுதது) உரைககஎணணஙகொ
— (ஒருமனிதன) இவவுலகில தாமததைஅடையுமவிருபபததுடன
[illegible]ததினுலும தககமொழியைமே[illegible] சொலலவேணடும மன
[illegible] மறறஜனஙகள எணணினபடி நான எணணவிலலை பாணடு
ாகளுடையஇருபபிடததைக[illegible] வீ[illegible]

...ககபபடடதுமான ...

...துடனகூடிய ...ரலலதடு தாடஙகிறா

அமே அ... தாமஙகளையும அறிநதவரும பராமமணருமான

ளாலஸமம... யாசொனனது (ஸரியே) சாஸதரஜஞானமும நலலஒழு-

ஸபையில ...வாகளினபாணடவாகள நாசததைஅடையமாடடாாகள

" ஸ... லகஷணஙகளுமுளளவாகளும நலலஒழுககமுளளவாகளும

டையஅ...

ககமுடு பெரியோாகளுடைய வரையறையில கடடுபபடடவாகளும ஸதயததை

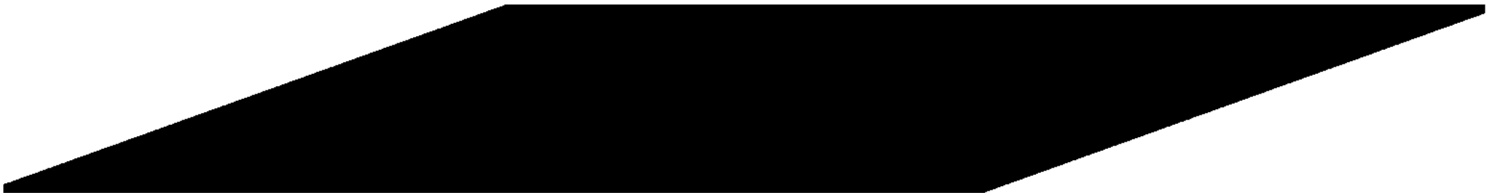
ராஜயததிலஷு
பு பட்டணததிலவஞசிககபபட்டான,
திறகுமஉட்படுததபபட்டான' எனகிறவிஷயம
ல, அறியபபட்டிருககிறது. ஆதலால, இயறகையாக
மஹாஸமாததஜென. அநதயுதிஷடிரமஹாராஜன இபபொ
நதுவாஸமசெயகிறுன. இநதஒருவருஷகாலம நனருகளை
ஷேவாததமான அஞஞாதவாஸததைதசெயதுவிட்டு நலலகாலமஉதிக து

வனுமான
பவ
கடுகொளளவ
களானஉத
பொழுதும
உன
ளபடி
நீதியில
மன்று

மதருணததில சீகரமவரபபோகிறுன பகைவாகளைவாடடுபவனே! ஹோதராகளோடும தரௌபதியோடுமசோநதிருககினற பாணடவ ரனே நீ பாாககபபோகிருய ' சிறநதகைகளுளளவனே ! நமககு கமுணடாகுமபடி (காாயததைச) செய பலசாலிகளுளசிறநத ஜாவானஅநதயுதிஷடிரன மறைநதுவாஸஞசெயகிறவிடததில மனி கள ஆசையினுலும மோஹததினுலும விடுபடடவாகளாயிருபபாா மஹாராஜனே ! க்ஷததரியாிறசிறநதவனே! படடணமோஅலலது, சமோ ராஜாவானபுதிஷடிரன வஸிககிறவிடததில மனுவயாதி நும பிணியுமஉணடாகா தானசீலனும பெருமகொடையுடைய னும அமைதியுளளவனும (அகாாயததில) வெடகமுளளவனும னபும உணமையுமானவாககையுடையவனும சூரனும தாமசீலனும னகளைவெனறவனும மனககளிபபுடையவனும புஷடியுளளவனும சுததனும ஸமாததனும ராஜாவுமான யுதிஷடிரன இருககிறஇடத ல ஜனஙகள அஸூயையும பொருமையும அஹஙகாரமும மாத யமுமுளளவாகளாயிராாகள தாமாகத தாமததை அனுஸரிபபாா அதிகமான வேதஒலிகளும புணயசபதஙகளும கேடகபபடும , திகதக்ஷிணைகளுளள அநேகயாகஙகளும நடககும மழைககட எபபொழுதும அவவிடததில மழை நனருகபபொழிநதுகொண நககும , ஸமசயமிலலை பூமியானது பயிாகளாலநிறைநதும நோ லாமலுமிருககும , தானயஙகள ரஸமுளளவைகளும பழஙகள ணமுளளவைகளும பூமாலைகள வாஸனையுளளவைகளும வாககா து மஙகளகரமானசபதததுடனகூடியதுமாயிருககும ரா ஷடிரனிருககிற இடததில காறறும இனிமையுடை

சிறந்தகுணமுள்ளபானங்களும் பற்பலவித உணவுகளும் கிடைக்கு
ராஜாவான யுதிஷ்டிரன் இருக்கிறவிடத்தில் ரஸங்களும் ஸ்பர்சங்க
கந்தங்களும் சப்தங்களும் குணமுள்ளவைகளாயிருக்கும், பார்க்
தக்கபொருள்கள் இனியகாட்சியுள்ளவைகளாயிருக்கும் ஐயா! இந்
பதின்மூன்றாவதுவர்ஷத்தில் பாண்டவர்கள் வஸிக்கிற தேசத்தி
தாமங்கள் பரமக்ஷத்ரியஸ்வரூபர்களானவர்களாலும் நன்றாக அனு
டிக்கப்பட்டவைகளும் தத்தம் குணங்களோடுகூடியவைகளுமாகு
அந்தஇடத்தில் ஜனங்கள் மிக்க ப்ரீதியுள்ளவர்களும் ஸந்தோஷமு
ளவர்களும் சுத்தர்களும் குறைவில்லாதவர்களும் தேவதைகளுக்கு
அதிதிகளுக்கும் அதிகமான ஸத்காரங்களைச்செய்பவர்களும் எல்
ப்ராணிகளிடங்களிலும் அன்புடையவர்களுமாயிருப்பார்கள் அப்ப
யுதிஷ்டிரன் இருக்கிறஇடத்தில், ஜனங்கள், இஷ்டமானவஸ்துக்களை
தானஞ்செய்வதில் அதிக உத்ஸாஹமும் எப்பொழுதும் தாமத்தி
யே பற்றும் வெளிப்படையானபேச்சும் மேன்மேல் அதிகமா
மங்களங்களும் நல்லகாந்தியும் நல்லவிருப்பமும் எப்பொழுதும்
தோஷமும் ஐஸ்வர்யமுமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் ராஜாவான யுதி
டிரன் இருக்கிறஇடமானது நித்யோத்ஸவங்களால் மிகுந்த
தோஷமுள்ளதும் எப்பொழுதும் மனக்களிப்புற்றதும் செல்வத்
லை சூழப்பட்டதுமாயிருக்கும் தாமங்களை அறிந்தவனான அந்த யு
ஷ்டிரன், ஸர்வஜ்ஞர்களான த்விஜாதிகளாலும் அறியமுடியாதவ
அப்பா! அவ்வாறிருக்க, அல்பமனிதர்களால் பார்த்தன் ஓரிடத்தி
[illegible] அறியப்படுவான்? யுதிஷ்டிரனிடத்தில் ஸத்யமும் உத்ஸா
[illegible] அதிகமானசாந்தியும் நிலையானபொறுமையும் வெட

முபபததிரண[illegible]தயாயம

ரதம.

அறியவேண்டும அவவாறே ... ர்களோடு ஸாமதானபேதகள

மன்றேண்ணா ஸ-சாமா

நகரத்தின் தென்பாகத்திலுள்ள பசுக்களைப் பிடித்ததும்)
பிறகு, சரதவானுடையகுமாரரான கருபா, அபபொழுது (துா
னனைபபாாதது), "(ராஜனே!) பிராயமுதிாநதவரானபீஷமரா
டவாகளைபபறறி யுகதியுளளதும காலததிறகுததகுநததுமான
ந்தசொலலபபடடது தாமாாததஙகளோடகூடியதும மிககநே
ானதும முழுதுமஉணமைபானதும (தகுநத) காரணஙகளோ
துமான பீஷமருடையவசனமானது அநத (பபாணடவாகளை
த கணடுபிடிககும)விஷயததில பொருததமானது என
வாாததையையும கேள அவவிடததில அவாகளுடையகதியு
பிடமும நனருக ஆலோசிககபபடவேணடும இபபொழுது (ந
ஹிதமாயிருககககூடிய நீதியானது அவவிஷயததில செலுதத
வேணடும ஐயனே! பகைவன அலபனுயிருநதாலும மேன
டயெணணுபவனுல உபேக்ஷிககபபடததககவனலலன சூராகளு
றிநதவாகளுமபலசாலிகளுமானபாணடவா களஉபேக்ஷிககபபட
தவாத னபதில யாதுஸநதேஹம? ஆதலால, கானகம கெ
ாணடவாகள தஙகளகருததை வெளியி
லலகாலமும உணடாயிருக்கும்பொ
ம தனபலம அறிநது கொளளத்தககது பா
யுஙகாலம வநதுவிடடது, ஸமயமில
பூரதிஜஞைசெயதகாலமகழிநதபிற
தஸாஹமுளளவாகளுமாவாாகள பா
வலலமையுளளவாகளலலரோ? ஆதல
காலமானது வநதிருககும தருணததில
நனருகப போாபுரியுமபடி சேனையும பொ
ததிகொளளவேணடும நீ, மேனமை
வதும பலசாலிகளும தாபபலாகளுமான எ
நிசசயமாகஇருபபதுமான உனனுடை
பாரத! பயனுளளதும பயனறறதும நடு
னறிஅ கேளா
மானபலததைஅறிநது, தனனுடைடிலும பிறாநாடுகளிலும தன

துமாககளானபா
ாபலசாலிகளும
வாகள அளவுகட
அவாகளுககு அபபிரு
அவாகளோடுசோந
மும நீதியும
காரணமாகனனு
மிதராகளிட

று வசாரிக்கவேண்டும் உனனுடைய பொக்கச
திறைலும ஸேனையினலும நனறுகவருததியடைநதிருககினற நீ நல
ஸிததியைப் பெறுவாய எதிாததுவருகிறபலசாலிகளானவேறுபடை
வாகளோடும தமதுபலததினலும வாஹனததினலும குறைவுபட்
ருககினறபாணடவாகளோடும நீ போாபுரிவாய மனுஷயோததா ! இவ
வாறு எலலாவறறையும நீ நனகுநிசசயிததது, தகுநதகாலததில நியா
யததைஅனுஸரிதது நடநதுகொளவாயாக (இவவிதமசெயதால)
வெகுகாலமஙகளததை அடைவாய ” எனறுகூறினா
பீஷமரும தரோணரும கருபரும காணன துசசாஸனனமுத
லானவாகளும இவவாறுசொலலியபின, துாயோதனன, மஹாதமாக
களான அவாகளுடையவாாததைகேட்டு ஒருமுஹூாததகாலம
ஆலோசிதது மநதரிகளைபபாாதது, “ (ஓ! மநதரிகளே !) ஜனஙகளால
நிறைநதஸபையில ஸலலாபஙகள நடககுமதருணததில நான இதை
முனனமகேட்டிருககிறேன நீஙகளும சாஸதரஙகளைஅறிநதவாகளு
மான பராஜஞாகளுடைய புததிநிசசயததையும ஸாாததாகளுடைய
ஸாராஸாரஙகளையும நீதியாகிறகணணுல நானஅறிநதிருககிறேன
தேவாகளோடும மனுஷயாகளோடும ராக்ஷஸாகளோடுமகூடின
மணணில இக்காலததில தோளவலியிலும ஆணமையிலும
யததிலும சாயததிலும இநதிரனுககொபபான நானகுபுருஷஙரே
ஷடாகள பூமியில பலததில (எலலா) பராணிகளும
வாகள பலததில அவாகளுககு ஒபபானவாகள இலலை இவாகள அவாகளை
எபபொழுதும ஒததமனோபலமும நிறைநததேஜஸுமுடையவாகள ஒருவரையொருவர்
முடையவாகள (அவாகள யாவரெனின,) பலசாலியான
ஸலியான மதரராஜனும நாலமவனனகீசகனும
ாட்டிலும ஐநதாவதுபுருஷனை நாமகேட்டதிலலை
ருககொருவா வேறறுமையிலலாதபலமுடைய
யாருவாவெலலாததிலும விருபபமுறறவாகள, மலலயுததத்தில
ளவாகள, எபபொழுதும கோபஙகொணட
ந்தநமபிககையினல் எனபதில (எபபொழுதும) புகுநதிருக
றவருககோதாான நானறிவேன பாணடவாகளஉயிருடனிருககிறா

ளெனபதுவெ பபடை அவாகளுள பீமஸேனனே கீசகனைககொன
றவனென்று நான் எண்ணுகிறேன், ஸைரநதரியை தரெளபதியென்று
நினைககிறேன இவவிஷயததில ஆலோசனைசெயயததககதில்லை கரு
ஷணையினிமிததமாகப பீமஸேனனால கநதாவனெனகிறவயாஜததி
னால மஹாபலசாலியானகீசகன இரவிலகொலலபபட்டிருபபானெனறு
நநதேஹிககிறேன பீமஸேனனைததவிர வேறு எவன ஆயுதமின
றிபபலததினால கீசகனைககொலவதறகும அவவிதமே சைவனமையால
(அவனுடைய) எலலா அஙகஙகளையும பொடியாககுவதறகும அவ
வாறேஅடிபபதறகும தோலையும மாமஸததையும எலுமபையுமவிரை
வாகபபொடிபண்ணுவதறகும சகதியுளளவனுவான? இது வேறுஉரு
வததைஎடுததுககொண்டு (மறைநதுவாஸஞ்செயகினற) பீமனுடைய
செயகையே நிசசயமாக கருஷணையினிமிததம ஸூதபுதராகள கந
தாவனெனகிறவயாஜததினால பீமஸேனனால இரவிலகொலலபபட்டு
விட்டாாகள, ஐயமிலலை பிதாமஹரால தேசததிறகும ஜனஙகளுக
குமஉரைககபபட்டகுணஙகளை மதஸயதேசததில பலவாறுநானகேட்
டிருககிறேன மனததைககவாவதான விராடநகரமெனனுமபட்டண
ததில பாணடவாகள மறைநதுவாஸஞ்செயகிறாகளெனறு எண்ணு
கிறேன (ஆதலால) அநதபபட்டணததைககுறிதது யாததிரையானது
செயயபபட்டலாம நாம மதஸயதேசததுககுசசெலவோம, பசுக
கூட்டததையும கைபபறறுவோம பசுககூட்டமானது (நமமால)
கவரபபட்டால அநதபபாணடவாகளும நிசசயமபோாபுரிய வருவா
கள குறிததகாலமமுடிவடையுமுன பாணடவாகளை நாம பாாததால
மறுபடியும வேறுபனனிரணடுவாஷகாலம கானகததிலபரவேசிபபா
கள ஆதலால, இவவிரண்டனுள ஒனறுகிடைததாலும நமககு லாப
மாகும, இவவிஷயததில நமமுடையபொககசம வளாசசியடையும,
பகைவாககும நாசமுணடாகும முனபு யுதிஷடிரராலபோஷிககப
பட்டவன துரியோதனனை எவவாறு அடைவான?' எனகிறஇநதவாாத
தையையும இநதவிராடன எனவிஷயததில அவமதிபபுடனசொலலு
கிறான ஆதலால, இஃது அவசயமசெயயததககது அநதமதஸய
தேசததைககுறிததுப படையெடுககவேணடும உஙகளெலலாாககுங
கும பரியமாயிருககுமாயின இது சரியானஉபாயமெனறு நான எண
ணுகிறேன" எனறுகூறினன

பிறகு, தரிகாததேசததுககுராஜனும தோககூட்டஙகளைக
காபபவனும பலசாலியுமான ஸுசாமாவானவன விரைவாககாண
னுடனும துசசாஸனனுடனும முநதியேபேசிககொண்டு அநதஸம

யத்துக்குரியஇவவிதமானவார்த்தையைசசொலலலானுன "பரபுவே
முனனமே மதஸயதேசததாாகளாலும ஸாலவதேசததாாகளாலு
கேகயாகளாலும அடிககடிவிஞசிககபபடடிருககிறேன மதஸயரா
ஜனசேசாநதவனும ஸவஜாதியிலபிறநதவனும பலசாலியுமா
கீசகனும அடிககடி புாதுககளோடுகூடின நான பலாதகாரமா
ஹிமஸிககபபடடிருககிறேன" எனறுசொலலி, அநதஸுசாமாவா
வன காணனை நனருகபபாாததுப பிறகு தாயோதனனைநோககி
"ராஜனே! மதஸயராஜனுல எனனுடையதேசமானது அடிகக
ஹிமஸிககபபடடிருககினறது பலததினுல அதிககாவமகொணட
ஞன கீசகன முனபு அவனுககு முககயனுயிருநதான கோபமுளள
னும(ஒருவராலும) ஜயிககமுடியாதவனும பகைவாகளைவெலலுகின
வனும பரஸிததமானபலமும ஆணமையுமுளளவனும பாபஙகளை
செயபவனும கொடியசெயகையையுடையவனுமான அநதககீசகன
அநதவிராடநகரததிலகநதாவாகளால கொலலபபடடான ராஜனே
அவனகொலலபபடடபிறகு, விராடன கொழுபபுககுலைநதவனு
ஆதாரமறறவனும உதஸாஹததைவிழநதவனுமாயிருபபானெனபது
எனனுடைய எணணம தோஷமறறவனே! உனககு விருபபமிருந
தால அநதமதஸயதேசததில படையெடுபபது எனககு ஸமமதம
எலலாக கௌரவாகளுககும மஹாதமாவான காணனுககும இது
பெரிதும மிகமுககயமுமான காாயமாயிருககலாமெனறு நான நினைக
கிறேன தனதானயஙகளாலநிறைநத அநதவிராடனுடைய ராஜயத
தைககுறிதது நாம படையெடுததுசசெலவோம அவனிடததிலுளள
பறபலாதனஙகளையும பொருளகளையும நாம கொளளையிடுவோம, அவ
னுடைய கராமஙகளையும தேசஙகளையும துணடுதுணடாககபபஙகிட
ஸவாதீனபபடுததிககொளவோம காடசிககினியவனே! அலலது,
பலததினுல (அநதப) படடணததைத துனபபபடுததி அனேகமும
பறபலவிதமுமான ஆயிரககணககானபசுககளைக கவாவோம ராஜ
னே! கௌரவாகளோடும தரிகாததாகளோடும மறறஎலலாமஹாரதா
களோடுமசோநது அவனுடையபசுககளைக கவாவோம, அலலது,
அவனுடன ஸநதியைசசெயதுகொணடு அவனுடைய ஆணமையை
அடககுவோம, அவனுடைய ஸேனையெலலாவறறையுஙகொனறு
அவனை வசபபடுமபடியாகவே செயதுகொளவோம, அவனை நீதியி
னுல வசபபடுததிககொணடு நாம ஸுகமாக வஸிபபோம உஙகளுக
கும பலததில வருததியுணடாகும, ஸநதேஹமிலலை" எனறுன
அவனுடைய அநதவாாததையைககேடடு, காணன, ராஜாவை
நோககி, "(ராஜனே!) ஸுசாமாவினுல ஸமயோசிதமான இவவித

நலலவாாததைசொலலபபடடது ஆதலால, ஸேனையைஒனறுசோத் துககொணடு விரைவாகபபுறபபடுவோம இது உனககு விருபபமா யிருபபதுபோல எனககும விருபபமாயிருககிறது நீ எணணுகிற வணணம ஸைனயஙகளைபபகுததுககொணடு செலலுவோம அறி வுளளவரும குலததிலுளளவாகளும பிராயமுதிாநதவரும நமஅனை வாகளுககும பிதாமஹருமான பீஷமரும ஆசசாாயரான துரோணரும கறறிாநதவரான கருபரும ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியுமா கியஅவாகளனைவரும எணணுகிறபடி படையெடுததுசசெலல விதிகக லாம ராஜனே! நாமஆலோசிததகாாயததைநிறைவேறறுவதறகாக விரைநதுசெலவோம பொருளும வலியும ஆணமையுமகுறைநதபாண டவாகளால நமககு எனனகாாயமஆகவேணடும? அவாகள முறறி லுமே காணமறபோயவிடடாாகளோ, அலலது, யமனுடையவீட் டை அடைநதுவிடடாாகளோ பாரத! ஆதலால, நீ பெரிதானசது ரஙகபலததாலசூழபபடடு எலலாஸைனயததுடனும செலவாய அநத விராடனுடைய பலவிதமானபசுககளையும தனஙகளையும கைககொளள வோம'' எனறுசொனனான பிறகு, தாயோதனமஹாராஜன ஸூாய குமாரனான அநதககாணனுடைய வாாததையைககேடடு, உடனே (தனனுடைய) கடடளையில எபபொழுதுமகடடுபபடடிருபபவனான துசசாஸனனைநோககி, தானே விரைவாகக கடடளையிடலானான ''(துசசாஸன!) பெரியோாகளோடு நனறாகஆலோசிதது விரைவில ஸேனையைததிரடடு நாம எலலாககௌரவாகளோடும சோநது உத தேசிததபடி (மதஸயதேசம) செலவோம மஹாரதனும முநதியே (மாதஸயாகளுடனபோாபுரிவதில) மிககமுயறசியுளளவனுமான ஸு சாமாவோ பரஸிததிபெறறபலமும பௌருஷமுமுளள எலலா தரிகாத தாகளோடும உததேசிததபடி விராடநகரமெனனும தேசததைக குறிததுசசெலலடடும நாம, வேறொருதினததில, செலவதினால அதிகமாகநிறைநததும (தனதானயஙகளோடு) நனறாககசோககை பெறறதுமானமதஸ்யராஜனுடையதேசததைககுறிததுபபினபுறததி லேயே செலவோம ஸுசாமாவினால மதஸயராஜனுடைய கோதன மானது அபஹரிககபபடுமபொழுது விராடன படைகளை அழைததுக கொணடு தரிகாததாகளோடுபோாபுரிவான கௌரவாகள மறுநாள அநத விராடநகரததில பசுககளைபபிடிககடடும அபபொழுது பசுக கள நிமிததமாகப பாணடவாகள கௌரவாகளோடுபோாபுரிவாாகள. (ஆதலால,) உததேசிததபடி தரிகாததாகள விராடநகரததினுடைய ஸமீபததில அவவாறு சென்று விரைவாகப பசுமநதையை அடைநது

பெரியகோதனததை அபஹரிககட்டும நாம ஸேனையை இரணடாகப பகுததுககொணடு அழகும்குணமுமுளள லக்ஷககணககான இநத விராடனுடைய பசுககளைப் பிடிபபோம" என்று கூறினன போத தகுதியும கொடிகளும பலததாலமேனமையும பழிககுபபழிதீரபபதில விருபபமும பசுககளிடததில பேராசையும மிககபலமுமுளள அநத ரதிகாகளனைவாகளும் உததேசிததபடி மதஸயராஜனுடைய தேசததைஅடைநதாாகள். பிறகு, ஸுசாமாவானவன கருஷ்ணாஷடமிதினததில (விராடனுடைய) பசுக்களைககவாநதான மனனரே! மறுதினததில மஹாவீாயமுளளவாகளான கெளரவாகளெலலாரும [1] ஒருஙகுகூடி மாதஸயாகளுடைய தேசததினஒரிடததில கருஷணபக்ஷம நவமிதிதியில ஆயிரககணககானபசுககூட்டஙகளைப பிடிததாாகள்

முபபததுமூன்றுவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(கோபாலர்கள் ஸுசர்மாபசுக்களைக்கவர்நததைவிராடனிடத்தில்தெரிவித்ததும், விராடன்முதலானவர்கள் யுத்தத்துக்குப்புறப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரர் தங்கள் யுத்தஸாமர்த்தியத்தைவிராடனுக்குத்தெரிவித்துத் தாமும் ப்ராதாக்களோடு புறப்பட்டதும்)

மஹாராஜரே! பிறகு, அளவறறதேஜஸுளளவாகளும கபடமானவேஷஙகளைத தரிததவாகளும மஹாதமாககளும விராடநகரததிலவாஸஞசெயதுகொணடு அநதவிராடராஜனுககு ஊழியஙகளைச செயபவாகளுமான அநதபபாணடவாகளுககு அஜஞாதவாஸகாலமானது அவவிடததிலேயே நனறுககககழிநதுவிடடது கீசகனகொலலப்பட்டபிறகு, பகைவீராகளைககொலபவனானவிராடராஜன குநதிபுததரான யுதிஷ்டிரரிடததில அதிகமானகெளரவததைபபாராட்டினன பரதகுலததிலபிறநதவரே! பிறகு, அநதபபதினமூனறுவதுவாஷததினமுடிவில ஸுசாமாவினல (விராடனுடைய) ஏராளமான கோதனமானது விரைவாகஅபஹரிககபபட்டது பிறகு, பெரிதானசபதமுணடாகியது புழுதியும ஆகாயததைஅளாவியது சஙகஙகளினசபதமும துநதுபிகளினகோஷமும பேரிகளுடையபேரொலியும முழஙகின பசுககளுடையதும குதிரைகளுடையதும ரதஙகளுடையதும

1 இஙகுஒருபதமவிடபபட்டது

னகளுடையதும் காலாடகளுடையதுமான சப்தமும்முண்டாயிற்று
வவாறு, அந்தத்ரிகாததாகள படையெடுததுவநது மதஸ்யராஜனு
டயபசுககூட்டததைக கவருமபொழுது கோபாலாகள தடுததா
ர பாரதரே! பிறகு; அனேகதரிகாததாகள பசுககூட்டததை ஏரா
மாககளைபபறறி விரைவாகசசெலலுகினற குதிரைகளாலும தோக
டடஙகளாலும நாறபுறததிலுமசூழநது யுததததில (தாஙகளே)
வறறிபெறுவோமெனபதிலதாயஙகொணடு கோபாலாகளைததிரத
ப போபுரிநதாாகள பசுககளுடையகூட்டததில பறறுதலுடைய
ாகளான அநதககோபாலாகள பாஸஙகளையும தோமரஙகளையுங
கயிலகொணடவாகளான அனேகவீராகளால ஹிமஸிககபபட்டா
ுமபலததிலைதரிகாததவீராகளைததிரததுததடுததாாகள பசுரக்ஷ
ாகள, கோடாலிகளாலும உலககைகளாலும பிணடிபாலஙகளாலும
தக்ரஙகளாலுமபலவிதமான துனபுறுததலாலுமநானகுபுறததிலும
ுதிரைகளைவருததிஞாகள (கோபாலாகளால) துனபுறததபபடுகினற
வாகளும மிககோபஙகொணடவாகளும தேரினமீதேறிப போா
ாரிகினறவாகளுமான அநததரிகாததாகளஅமபுமழைகளைபபொழி
து பலததினால கோபாலாகளை ஓட்டசசெயதாாகள ராஜரே! பிறகு,
கோபாலாகள ஹிமஸிககபபடடுப புறஙகாடடிஓடுமபொழுது எவவ
ினமுடையவாகளும மிகபபயநதவாகளுமான சிலகோபாலாகள பெரு
முசசெறிநது புழுதிபடிநத மேனியையுடையவாகளாய அதிவேகத
தோடு விராடநகரததைவநதடைநதாாகள (அநதப) பசுககாபபவாக
ளானமனிதாகள விராடநகரததையடைநது பாணடவாகளோடுஸபை
பிலவீறறிருபபவனும, சூராகளும குணடலஙகளையும தோளவளை
களையுமஅணிநதவாகளுமான யுததவீராகளால சூழபபட்டவனும்,
ஸாதககளோடும பணடிதாகளோடுமகூடியவனும, ராஜஙரேஷடனும,
மநதரிகளால சூழபபட்டவனுமான விராடராஜனைச சீகரமகணடு,
"ராஜேநதரரே! பநதுககளோடுகூடினஎஙகளை யுததததிலஜயிதது
அவமதிதது உமமுடைய அறுபதினாயிரமபசுககளை தரிகாததாகளஒட்
டிககொணடுசெலலுகினறாகள அவைகளைத திருபபும உமது பசுக
கள அழிநதுபோகவேணடாம" எனறுசொனனாாகள
அநதககோபாலாகளுடையவாாததையைககேட்டு, பகைவாகளை
அடககுபவனான அநதவிராடராஜன ரதஙகளாலும யானைகளாலும
குதிரைகளாலும வயாபிககபபட்டதும காலாடகளாலும கொடிமரங
களாலுமஅடாநததுமான மாதஸயாகளுடைய பெரியசேனையை (யுத
ததுககாக) ஒருஙகுசோததான பிறகு, ராஜாககளும ராஜபுததராக

ளும், காந்தியுள்ளவைகளும் காற்று நுழையவுமிடமில்லாதன
ளும் நன்றாகத் தரிக்கத் தக்கவைகளுமான கவசங்களைத் தனித்
யாகத் தரித்துக்கொண்டார்கள் பொற்கவசமணிந்த குதிரைக
தனித்தனியாக ரதங்களில் பூட்டினார்கள் சூரர்கள் நாணயிறுக்
இழுத்து, விற்களில் கட்டினார்கள் விராடனுக்கு அன்புள்ள தம்பியா
சதானீகன், உறுதியுள்ளதும் இரும்பினால் செய்து உள்ளும் புறமு
புடம்போட்ட பொன்னால் மூடப்பட்டதுமான கவசத்தை அணிந்
கொண்டான் சதானீகனுடைய இளையஸஹோதரனான மதிராக்ஷ
எல்லாப்பாரத்தையும் பொறுக்கக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதும் பெ
மையுமான கவசத்தை அணிந்துகொண்டான் மேற்புறத்தில் நூ
தாமரைப்புஷ்பங்களும், நூறு செங்கழுநீர்மலர்களும் பரகாசிக்கின்
தும் மெருகிட்ட தங்கமயமான ஓரமுள்ளதுமான கவசத்தை ஸூ
த்தன் அணிந்துகொண்டான் வீரனும் விராடனுடைய மூத்தகு
ரனுமான சங்கனென்பவன் உறுதியுள்ளதும் இரும்பினால் செய்து பொ
னால் மூடி அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வெண்ணிறமுள்ளதுமான கவச
த்தை அணிந்துகொண்டான் மத்ஸ்யதேசத்துக்கு ராஜாவான விரா
டனும் நூறு ஸூர்யப்ரதிமையுள்ளதும் நூறு சுழிகளையுடையது
நூறு புள்ளிகளுள்ளதும் நூறு கண்களால் நிறைந்ததும் பிளக்கமுடியா
ததுமான கவசத்தை அணிந்தான் பிறகு, மஹாபலசாலிகளும் தே
வதைகளைப்போன்றவர்களும் (பகைவர்களை) அடிக்கும் திறமையுள்ளவ
ர்களுமான யுத்தவீரர்கள் போர்புரியஎண்ணங்கொண்டு தங்கள் தங்
ளுக்குரிய பற்பலவிதமான கவசங்களைப் பூட்டிக்கொண்டார்கள் மஹா
ரதர்கள் துணைக்கருவிகளோடுகூடியவைகளும் பரகாசமுள்ளவைகளு
மான பெரியதேர்களில் பொற்கவசங்களால் மூடப்பட்ட குதிரைகளைத்
தனித்தனியாகப் பூட்டினார்கள் ஸூர்யசந்த்ரர்களுக்கொப்பானது
ரத்னங்களாலும் தங்கத்தாலும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்
றதுமான மத்ஸ்யராஜனுடைய ரதத்தில் மிகவும் பெரிய கொடியானது
தூக்கிக்கட்டப்பட்டது சூரர்களான க்ஷத்ரியர்கள் பற்பலவடிவமுள்
ளவைகளும் ஸ்வர்ணத்தால் செய்யப்பட்டவைகளும் பொன்மயமான
மாலைகளுள்ளவைகளுமான கொடிகளை அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி
ரதங்களில் தூக்கிக்கட்டினார்கள் (இவ்வாறு) ரதங்கள் ஸித்தஞ்செய்
யப்படும்பொழுது, கங்கர் விராடராஜனைப் பார்த்து, "(ராஜரே!) என்
னால் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களுக்கு ஸாதனமான அஸ்த்ரமான து
ரிஷிச்ரேஷ்டரிடத்தினின்று அடையப்பட்டிருக்கிறது நான் கவசம்
பூண்டு ரதத்தின்மீதேறிப் பசுக்களிருக்குமிடத்தைக் குறித்துப்

றபபடுகிறேன' தோஷமற்றவரே! பலசாலியான இந்தவல்லனும்
ரனுக்க காணபபடுகிறுன பசுரக்ஷகனுன தந்திரீபாலனையும அபபவ
க்ஷகனுன தாமகரந்தியையும ரதங்களிலேறுமபடிசெயயும பசுக்கள
மித்தமாக (தரிகாததவீராகள) ஒருபொழுதும இவருடன போா
ரியமாட்டாாகளெனபது எனனுடையஎண்ணம" எனருா பிறகு,
தஸயதேசத்துராஜாவான விராடன, இளையஸஹோதரனுன சதாநீ
னைபபாாதது, "(சதாநீக!) கஙகா, சமையறகாரனுன வல்லன, வீாய
முடையவனுன தாமகரந்தி, பசுக்களைககாபபவனுன தந்திரீபாலன
இவாகள புருஷஸரேஷ்டாகளும சூராகளும மிககவீரபுருஷாகளும
சிறநதகஜராஜனுககு ஒபபானவாகளுமாயிருததலால, இவாகள யுத
களுசெயவாாகளெனபது எனனுடையஎண்ணம இவவிஷயததில
ஸமசயமிலலை இவாகளுககும தவஜஙகளும பதாகைகளுமுள்ள
தோகளகொடுககபபடலாம (இவாகளும) விசிதரமும உறுதியுள்
ளனவும லேசாயிருககினறனவுமான கவசஙகளைச சரீரஙகளில பூணடு
கொள்ளடடும இவாகளுககு ஆயுதஙகளும கொடுககவேணடும
இவாகள ஒருபொழுதும யுததமசெயயாமலிருககமாட்டாாகளென
பது எனனுடையஎண்ணம" எனறுசொனனுன

ராஜரே! அநதச்சதாநீகன ராஜாவினுடைய அநதவாாததை
யைககேடடு மனததிலவேகஙகொணடு பாாததாகளானஸஹதேவ
னுககும யுதிஷ்டிரராஜருககும பீமனுககும நகுலனுககும ரதஙகளைக
கொடுததான அரசனுல விரைவாகக கடடளையிடபபடடஸாரதிகள
ராஜபகதியைமுனனிடடவாகளாகி ரதஙகளைககணடு விரைவாககுதி
ரைகளைபபூடடினாாகள விராடன சிறநதசெயகையுள்ள அநதபபாண
டவாகளுககுககொடுததனவும விசிதரமானவையும புதியனவும உறு
தியுள்ளனவுமான கவசஙகளை அநதமஹாரதாகள சரீரஙகளிலபூட்
டிககொணடு கவசமுள்ளவாகளானாாகள ராஜஸரேஷ்டரே! வேஷ
முள்ளவாகளும மறைககபபடடஉருவமுள்ளவாகளும எல்லாசசாஸத
ரஙகளினுமஸமாததாகளும மஹாரதாகளும குருபுஙகவாகளும சூரா
களும உண்மையானவனமையுள்ளவாகளும பாணடுகுமாராகளுமான
நானகுபாாததாககளும கவசமணிநது உதஸாஹததுடன ஸ்வாணத
தாலஅலஙகரிககபபடட தோகளினமீதேறி ஒருஙகுசோநது விராட
னுககுப பினனேசெனறுாகள அநதவீராகள நீணடனவும உறுதி
யுள்ளனவுமான விலலினநாணகளைத தஙகள வனமைககுததககபடி
இழுதது விறகளிலபூடடினாாகள பிறகு, நலலஆடைகளை உடுதத
வாகளும சநதனஙகளாலபூசபபடடவாகளுமான அநதவீராகளெல

வீரர்களும், அரசனால் ஏவப்பட்டுக் குதிரைகளை விரைவாக ஓட்டினார்கள். பொன்னாபரணங்களால் மறைக்கப்பட்டவைகளும் பருத்தவைகளும் (பாரத்தை) நன்கு பொறுக்கும் தன்மை பொருந்தியவைகளுமான அந்தக் குதிரைகள் தூண்டப்பட்டுப் பக்ஷிகளுடைய வரிசைகள் போலக் காணப்பட்டன. பயங்கரமான வடிவமுள்ளவைகளும் மதம் பெருக்குகின்ற கன்னத்தையும் முகத்தையுமுடையவைகளும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களான வீரர்களால் நன்கு ஏறப்பட்டவைகளும் சிறந்த யானைமாவுத்தர்களால் ஏறப்பட்டவைகளும் நல்ல தந்தங்களையுடையவைகளும் அறுபது வயது சென்றவைகளும் மழைபொழிகின்ற மேகங்கள் போன்றவைகளுமான பெரிய யானைகள் நகர்ந்து போகின்ற மலைகள் போலப் பின்புறத்தில் ராஜாவைத் தொடர்ந்து சென்றன. உறுதியான ஆயுதங்களையுடைய ஜனங்களால் சூழப்பட்டதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டதுமான விராடனுடைய அந்தச் சிறந்த ஸேனையானது அப்பொழுது இந்திரனுடைய ஸேனை போல விளங்கியது. மஹாராஜரே! ராஜரே! பசுக்களுடைய ஸந்தானத்தை அடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் செல்லுகின்ற அந்த விராடனை அப்பொழுது மத்ஸ்யதேசத்தினர்களும் ஸமர்த்தர்களும் மேன்மைபெற்றவர்களுமான இருபதினாயிரம் வைசியர்களும் ராஜபுருஷர்களும் எண்ணாயிரம் ரதங்களும் ஆயிரம் யானைகளும் இருபதினாயிரம் குதிரைகளும் விரைவாகப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். பரதகுலத்திலுதித்தவரே! விராடனுடைய அந்த ஸேனையானது வஸந்தகாலத்தில் அதிக புஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் விசித்திரமுமான கானகம் போல அதிசமாக விளங்கியது.

முப்பத்து நான்காவது அத்தியாயம்

கோக்ரஹண பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விராடன்ஸேனைக்கும் ஸுசர்மாவின்ஸேனைக்கும் யுத்தமும், யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்களால் கொல்லப்பட்டவர்களின் தொகையும், விராடனுக்கும் ஸுசர்மாவுக்கும் யுத்தமும்)

சூரர்களும் வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸேனையையுடையவர்களும் (பகைவர்களை) வெல்லும் தன்மையுடையவர்களுமான மத்ஸ்யர்கள் பட்டணத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு ஸூர்யாஸ்தமனஸம

---

1 வேறுபாடம்

த்தில் தரிகாத்தாக்ளை அடைந்தார்கள் பசுக்களிடத்தில் அதிக
வுள்ளவர்களும் மிக்க பலமுள்ளவர்களும் நன்குகஅடிப்பவர்களு
மான அந்த தரிகாத்தார்களும் மாதஸ்யர்களும் ஒழுங்குப்டுத்தப்பட
டிருக்கிற ஸேனையுடன்கூடி ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் போர்புரிந
தார்கள் பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் தோமரங்களாலும், அங்குசங
களாலும் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஸாமாத்தியமும் தலைமையுமுள்ள
பானைமாவுத்தர்களால் ஏறப்பட்டவைகளும் மதங்கொண்டவைகளு
மான யானைகளும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போர்புரிந்தன. ராஜ
ரே! பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருதிறத்துவீரர்களு
க்கும் ஸூர்யன் அஸ்தமிக்கும் தருணத்தில் கோரமானதும் நெருங
கியதும் மயிர்க்கூச்சம் உண்டுபண்ணுகின்றதும் யமனுடையநாட்டை
வருத்திபண்ணுகின்றதும் காலாட்களும் ரதங்களும் சிறந்தயானை
களும் குதிரைவீரர்களுமநிறைந்த ஸேனையின் பெருக்கமுள்ளதும
தேவாஸுரர்களின் யுத்தம்போன்றதுமான யுத்தம் உண்டாயிற்று
(அந்தஸேனைகள்) ஒன்றையொன்று எதிர்த்து அடித்துக்கொள்ளுகை
யில், பூமியிலுள்ளபுழுதியானது உயரக்கிளம்பிற்று, ஒன்றும் அறியப்
படவில்லை பறவைகளும் ஸேனையிலுண்டானபுழுதியால்மூடப்பட்டு
பூமியில்விழுந்தன அதிவேகமாகச்செல்லுகின்ற அம்புகளால் ஸூர்
யனும் மறைக்கப்பட்டான் ஆகாயமானது மினமினிப்பூச்சிகளோடு
கூடியதுபோலாயிற்று காஜிக்கின்றவர்களும் இடமாகவும் வலமாக
வும் அம்புகளையெய்கின்றவர்களுமான உலகிற்சிறந்த வீரர்களுடைய
ஸ்வர்ணமயமானபின்புறத்துடன்கூடினவிற்கள் மின்னல்கள்போல
அசைந்துகொண்டிருந்தன தேர்கள் தேர்களோடுசேர்கைபெற்றன
காலாட்கள் காலாட்களோடுசேர்ந்தார்கள் குதிரைவீரர்கள் குதிரை
வீரர்களோடு சேர்ந்தார்கள் மஹாகஜங்கள் மஹாகஜங்களோடு
சேர்ந்தன யுத்தவீரர்கள் ரணகளத்தில் அதிககோபங்கொண்டு கத
திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும்
ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள் பரிகாயுதங்களைக்கையில்கொண்ட
சூரர்களானயுத்தவீரர்கள் அதிககோபங்கொண்டவர்களும் உத்ஸா
ஹமுள்ளவர்களும் ரணகளத்தில் ஒருவரைஒருவர் கொல்லுகிறவர்
களுமாகிப் (பகைவர்களை) புறங்காட்டி ஓடும்படிசெய்வதற்குச் சக்தி
யற்றவர்களானார்கள் (அந்தயுத்தகளத்தில்) அறுக்கப்பட்ட தலைகள்,
சிவந்திருக்கின்ற கீழ்மேல் உதடுகளுள்ளவைகளும் நல்ல மூக்குள்ள
வைகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கிற மீசையுள்ளவைகளும் நன்கு
அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் புழுதியினால் காந்தியற்றனவாகச்செய

யப்பட்ட குண்டலங்களுள்ளவைகளுமாகக் காணப்பட்டன. அந்த மஹாயுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் வீரர்களால் அறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற க்ஷத்ரியர்களுடைய சரீரங்கள் ஆச்சாமரங்களுடைய அடிக்கட்டைகள்போலக் காணப்பட்டன. அந்த யுத்தபூமியானது, ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்போன்றவைகளும் சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவைகளுமான கைகளாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் நான்குபக்கங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டது. அந்தயுத்தபூமியானது மெலியதும் பொன்னால் அழகுசெய்யப்பட்டதுமான இரண்டுவஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நல்ல யௌவனமுள்ள ஒரு ஸ்திரீபோல்விளங்கியது. அதிகமாகப்பெருகுகின்ற ரத்தத்தினால் பூமியிலிருந்து உண்டானபுழுதி தணிந்தது. ஸைன்யமானது கோரமான மதிமயக்கத்தை அடைந்து வரம்புகடந்திருந்தது. அப்பொழுது தர்மாத்மாவும் பாண்டுநந்தனருமான யுதிஷ்டிரரும் ஸஹோதரர்களோடு அணிவகுத்துக்கொண்டு விராடனுடன்சேர்ந்து (பகைவர்களோடு) போர்புரிந்தார். யுதிஷ்டிரர் தமதுபடையை ராசாளிப்பக்ஷிபோலாக்கிக்கொண்டு (அந்தப்பக்ஷிக்குத் தாம்) முகமாயிருந்தார், நகுலஸஹதேவர்கள் இரண்டுசிறகுகளானார்கள், வ்ருகோதரன் வாலாயிருந்தான். அந்தயுத்தத்தில் குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரர் ஆயிரம் ரதிகர்களைக்கொன்றார். சஸ்த்ரங்களைத் தரித்த எல்லாவீரர்களுள்ளும் சிறந்தவனும் மிக்ககோபங்கொண்டவனும் வீரனுமான பீமஸேனனோ இரண்டாயிரம் ரதிகர்களைப் பரலோகத்துக்கு அனுப்பினான். நகுலன் முந்நூறு ரதிகர்களைக் கொன்றான். ஸஹதேவன் நானூறு ரதிகர்களைக் கொன்றான். சதானீகன் நூறுபேர்களைக் கொன்றான். மதிராக்ஷன் நானூறுபேர்களைக் கொன்றான். சிறந்தபலமுள்ள சதானீகனும் மதிராக்ஷனும் அதிககளிப்புற்ற த்ரிகர்த்தர்களுடைய பெரும்படையில் நுழைந்து மிக்கபரபரப்புடன் (எதிரிகளோடு) மயிர்பிடித்துச் சண்டைசெய்தார்கள், தேராளிகளோடு தேராளிகளாகநின்றும் சண்டைசெய்தார்கள். த்ரிகர்த்தர்களுடையபெரும்படையில் நுழைந்தவர்களான அவ்விருவர்களையுங்கண்டு ஸூர்யதத்தனும் வலலனும் (அவர்களைப்) பின்தொடர்ந்துசென்றார்கள். பெரிதான வில்லையேந்தியவனும் மஹாபலசாலியும் விராடபுத்ரனுமான சங்கன் யுத்தத்தில் சூரர்களை ஸம்ஹரித்துக்கொண்டு (த்ரிகர்த்தர்களுடைய) பெரும்படையில் புகுந்தான். அந்தயுத்தத்தில் ரதிகர்களுள்சிறந்தவனான அந்தவிராடன் ஐந்நூறு ரதிகர்களையும் நூறு யானைகளையும் அவ்வாறே ஆயிரம் குதிரைகளையுங்கொன்று ஒற்றைத்தேருடன் பற்பலவிதமான யுத்த

களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸ்வர்ணமயமான ரதத்துடன்கூடின
கார்த்ததேசாதிபதியான ஸுசர்மாவை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான
ரியவில்லுள்ளவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான அவ்விருவர்களும்
க்களின் நடுவில் இரண்டுகாளைகளைப்போல் ஒருவரையொருவர் அடித்
க்கொண்டு அந்த ரணகளத்தில் போர்புரிந்தார்கள். மிகுந்தகோ
கொண்டவர்களும் பொறுமையற்றவர்களும் அஸ்த்ரங்களில் பயி
யுள்ளவர்களுமான ராஜஸ்ரேஷ்டர்களிருவர்களும் கூர்மையுள்ள
ணங்களாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் கோடாலிகளாலும்
காசித்தார்கள். பிறகு, ரதிகர்களான இருவர்களும் ரதங்களுடன்
த்தத்துக்காக) ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து இரண்டுமேகங்கள்
ழைத்தாரைகளைப்பொழிவதுபோல நான்குபக்கத்திலும் விரைவா
பாணங்களைப்பொழிந்தார்கள். அஸ்த்ரவித்தையில் பயிற்சியுள்ள
களான அவ்விருவர்களும் அதிககோபங்கொண்டு, இரண்டுயானை
தந்தங்களால் ஒன்றையொன்று பிளப்பதுபோல, கூர்மையுள்ள
ணங்களால் ஒருவரைஒருவர் யுத்தத்தில் பிளந்தார்கள். மத்ஸ்ய
ஜன் ஸுசர்மாவைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்து அவ
டைய நான்குகுதிரைகளையும் ஐவைந்துபாணங்களால் அடித்தான்,
ரண்டுபாணங்களால் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் கொடி
யையும் அடித்தான். அவ்வாறே, யுத்தத்தில் கொடியந்தங்கொண்ட
லும் உத்தமமான அஸ்த்ரங்களை அறிந்தவனுமான ஸுசர்மாவும் மத
யராஜனைக் கூர்மையுள்ள ஐம்பதுபாணங்களால் அடித்தான். ராஜே
தரரே! அப்பொழுது; பெரியயுத்தத்தில் அவ்விருவர்களுடைய ஸைன
ங்களனைத்தும், இரவின் முன்னேரத்தில் புழுதியால் சூழப்பட்டமை
ால் ஒன்றையொன்று அறிந்துகொள்ளவில்லை.

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸுசர்மா விராடனைப்பிடித்ததும், பீமன் விராடனைவிடுவித்து
ஸுசர்மாவைப்பிடித்ததும், யுதிஷ்டிரர் கருணையினால்
ஸுசர்மாவைவிடுவித்ததும்.)

பாரதவம்சத்தில் உதித்தவரே! உலகமனைத்தும் இருளாலும் புழு
தியினாலும் மூடப்பட்டிருக்குங்கால் அணிவகுக்கப்பட்ட ஸேனைகளை
யுடையவர்களும் பகைவர்களைக்கொல்லுந்தன்மையுள்ளவர்களுமான

அந்த (இருதிறத்துவீரர்களும்) ஒரு [1]முஹூர்த்தகாலம் யுத்தஞ்செ
யாமல் இருந்தார்கள். பிறகு, இருளைவிலக்கிக்கொண்டும் ராத்திரி
நிர்மலமாகச்செய்துகொண்டும் க்ஷத்ரியர்களையுத்தத்திற்காண்பித்து
கொண்டும் சந்த்ரன் உதித்தான் வெளிச்சமுண்டானபின், அந்
யுத்தவீரர்களுக்கு ஒருவரையொருவர்பார்த்துக்கொண்டு செய்யு
படியான் கொடும்போர் பின்பும் விளைந்தது அவ்வாறே, அந்தவீர
களுடைய நெருங்கின அந்தஸேனைகள் கோபங்கொண்டு கதாயுத
களாலும் பட்டாக்கத்திகளாலும் கோடாலிகளாலும் கூரியநுனி
ளுள்ளனவும் நன்றுகச்சாணைபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறமுனையுள்ளன
மான ஈட்டிகளாலும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்து அடித்துக்கொண்ட
த்ரிகர்த்ததேசாதிபதியும் ராஜாவுமான ஸுசர்மாவானவன் (தன
ஸேனையினால் மத்ஸ்யராஜனுடைய எல்லாஸேனையையுமடித்து ஜ
த்து மாத்ஸ்யர்களை நசுக்கி, பிறகு, பலசாலியான விராடனை எதிர்த்
ஓடினன் அவ்விருவர்களும், மதங்கொண்ட இரண்டுகாளைகள்போ
வும் மதத்தினால் அடங்காத இரண்டியானைகள்போலவும் யானைகளை
பற்றிஇழுக்குந்தன்மையுள்ள இரண்டுஸிம்மங்கள்போலவும் அதி
மதங்கொண்டஇந்த்ரனும் வ்ருத்ரனும்போலவும் போர்புரிந்தார்கள்
இருவர்களும் ஸமமானபலமும் உத்ஸாஹமுமுள்ளவர்கள் இருவ
களும் ஸமமான பராக்ரமமுடையவர்கள் இருவர்களும் ஸமமாகவே
அஸ்த்ரங்களை ப்ரயோகிப்பவர்கள் இருவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்
தர்கள் அவ்விருவர்களும் தனியாகத் தேரிலகட்டியிருக்கின்றகுதிரை
களையும் இருவர்களுடையபுறங்காப்பவரையும் ஸாரதிகளையுங்கொன்று
ஸமமானவில்லைப்பிடித்துக்கொண்டு அதிகக்கொழுப்புள்ள கருஷண
ஸர்ப்பங்கள்போல இருந்தார்கள் பிறகு, த்ரிகர்த்ததேசாதிபதியான
ஸுசர்மாவானவன் ஸுவர்மாவென்கிற ஸஹோதரனுடன் நாற்புறத்தி
லும் தோக்கூட்டத்தோடு மத்ஸ்யராஜனையெதிர்த்துவந்தான் பிறகு,
க்ஷத்ரியர்களிற்சிறந்தவர்களான அவ்விரண்டு ஸஹோதரர்களும் மிகுந்த
கோபங்கொண்டு கதாயுதத்தைக்கையிற்கொண்டு தேர்களிலிருந்து
இறங்கி வேகமாக (விராடனை) எதிர்த்துவந்தார்கள் பிறகு, பகை
வீரர்களை நாசஞ்செய்பவனும் பலசாலியும்வீர்யமுள்ளவனும் கதாயுத
முள்ளவனுமான ஸுசர்மாவானவன் தேரிழந்த மத்ஸ்யராஜனை உயி
ரோடுபிடித்தான் பயத்தைச்செய்யுந்தன்மையுள்ள ஸுசர்மாவான
வன் ஒரு காமுகன் யுவதியைத்தன்புறத்துவதுபோல அந்தமத்ஸ்ய
ராஜனைத் தன்புறத்தித் தன்தேரில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு சென்

1 'சந்த்ரனுதிக்குமளவாயில்' என்பது பழையவுரை

ுன ரததனதஇழநத மிகுநதபலசாலியான அநதவிராடன பிடிகக
படடவுடனே,அநதஸைனயமுழுவதுமதோலவியடைநது உதஸாஹ
தையும ஆசையையுமஇழநததாகியது யுததததில தரிகாதத
ளால ஹிமஸிககபபடட மாதஸயாகள எலலாததிசைகளிலும மூலை
திசைகளிலும பயநதுஓடினாகள, நடநதுமசெனறாகள அந
மாதஸயாகள, (தரிகாததாகளால அவவிதமாக) ஓடடபபடுமளவி
தாமாதமாவும குநதியினபுதலவருமான யுதிஷடிரா சதருககளை அட
குகிறவனான பீமஸேனனைபபாாதது, "சிறநதகைகளுளளவனே
மதஸயராஜன (தரிகாததராஜனான ஸுசாமாவினால பிடிககபபட
விடடான அவனை நீ விடுவிககவேணடும அவன சதருககளுக
வசபபடவேணடாம பீமஸேன! நீணடகைகளுளளவனே! ஸு
மாவினாலபிடிககபபட்டிருககிறவனும நமககு பரீதியை உணடுப
ணுகிறவனுமான விராடராஜனைக காபபாறறு விரைவாக விடு
நாமஎலலாரும ஸாவாபீஷடஙகளாலும நனறாகப பூஜிககபபடடு (இ
ஷிடததில) ஸுகமாகவஸிததுவநதோம பீமஸேன! அடபடிபபட
வாஸததுககுக கைமமாறுனது உனனால செயயததககது" என
சொனனா அநதயுதததகதினமததியிலஅவவாறுசொலலுகினறஅ
யுதிஷடிரரைபபாாதது, (பகைவாகளால) அவமதிககததகாதவனு
மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன, "ராஜரே! உமமுடையகடடளை
னால நான இவனைப பாதுகாககிறேன யுததததில பகைவாகளுடை
பலததோடு ஒபபிடககூடாததான எனனுடையதோளவலியைஆத
மாககொணடு எதிராளிகளோடு போாபுரிகிற எனனுடைய மி
பெரிதான இநதசசெயகையைப பாரும ராஜரே! நீா உடனபிறநத
களோடு ஏகாநத மானஸதலததை அடைநதிரும இதோ பெ
கிளைகளுளளதும மலைபோனறதும பூவாமறகாயபபதுமான ஒரும
இருககிறது நான இதைபபெயாததுப பகைவாகளை நாசமசெ
றேன" எனறுசொனனான மதயானைபோல மரததைபபாாககின
னும வீரனுமான அநதஸஹோதரனைபபாாதது, தாமராஜாவான
ஷடிரா, "பீம! ஸாஹஸமசெயயாதே இநதமரம இருககடடும ப
குலததிலஉதிததவனே! வருககஷததைக (கையிலஎடுததுக) கொண
அதிமானுஷமானகாாயஙகளைசசெயயும உனனை ஜனஙகள், 'இவ
பீமஸேனன' எனறு தெரிநதுகொளளவேணடாம (ஆதலால,)
இநதமரததை(ககையில) எடாதே, ஸிமமநாததததையும வெளியி
தே (இவவிதமான)செயகையினாலும ஸிமமநாதததினாலும ஜனங
உனனை நிசசயமாகஅறிவாாகள நீ இநதமரததை எடுததுககொ

ந்தஸேனையை எதிர்த்து ஓடாதே மரத்தைப்பிடுங்குமுன்னை நிச்சமாக ஜனங்கள் அறிந்துகொள்வார்கள் (ஆதலால்,) நீ வேறு யுத்தத்தையே எடுத்து மனுஷ்யர்களுக்கு உரியகார்யத்தையே செய்ரிதர்களுக்கு உரித்தானதும் பிறர்களால் கண்டுபிடிக்கமுடியாததுன ஆயுதமானவில்லையாவது சக்தியையாவது கத்தியையாவது ட்டாலியையாவது எடுத்துக்கொண்டு விரைவாக விராடராஜனைவிப்பாயாக மத்ஸ்யராஜனை ரக்ஷிக்கஎண்ணங்கொண்டு (பகைவாளாடு) யுத்தரங்கத்தில் போர்புரியுமுனக்கு மஹாபலசாலிகளானலஸஹதேவர்கள் சகரரக்ஷகர்களாவார்கள்'' என்றுசொன்னார்

பாண்டுநந்தனனானபீமன் ஸஹோதரருடையவசனத்தை ஏற்று, த்தைவிட்டு வில்லையெடுத்துத் தேரின்மீதேறி ஜலத்துடன்கூடினகம்போலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு பயங்கரமானசெயுள்ள அந்தஸுசர்மாவைக்குறித்து ஓடிவந்தான் பீமன் விராபார்த்தவுடன், ஸுசர்மாவைநோக்கி, 'நில், நில்' என்றும ரனான ரதிகர்களுள்உத்தமனான ஸுசர்மாவானவன், பின்புறத் 'நில் நில்' என்று சொல்லுகின்றவனும் காலனுக்கும் அந்தககும் யமனுக்கும் ஒப்பானவனுமான பீமனைப்பார்த்து மனக்கவலைறான ஸுசர்மாவானவன், ''மஹாயுத்தம் நேர்ந்துவிட்டதுன என்னுடைய மிக்கச்சிறந்தசெய்கையைப் பார்க்கட்டும் நானும் னுடைய மிக்கச்சிறந்தசெய்கையைப் பார்க்கிறேன்'' என்றுசொல்லியைஎடுத்துக்கொண்டு ஸஹோதரர்களுடன்திரும்பினான் அந்தரதிள நிமிஷத்திற்குள் பீமஸேனனோடுசேர்ந்தார்கள் பீமஸேனனால்ர்களுடன்கூடின தேர் யானை குதிரைகளுடையனவும் உக்ரர்களும்லாளிகளுமான சூரர்களுடையனவுமான லக்ஷக்கணக்கான்கூட்கள் விராடனுடையஸமீபத்தில் கீழேதள்ளப்பட்டன மஹாத்மானபீமன் கதாயுதத்தையெடுத்து அவர்களுடைய காலாட்களைக்கொறான யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட ஸுசர்மா அவ்விதமானயுத்தத்தைப்பார்த்து, 'மஹாபலமுள்ள (நமமுடைய) ஸைன்யத முந்திமுழுகினஒருசத்ருவீரன் காணப்படுகிறான், என்னுடையனையில் மிகுதி என்னஇருக்கிறது?'' என்றுமனத்தினால்ஆலோசித்அப்பொழுது காதுவரையில்இழுக்கப்பட்ட நாணகயிறுள்ளவில்லு தோன்றினான் ஸுசர்மா, கூரியஅம்புகளை அடிக்கடி (பீமனன்மீது) விடுத்தான் பிறகு, அதிககோபமுள்ளவர்களான அந்பாண்டவர்களனைவரும் தரிகர்த்தர்களைக்குறிப்பிட்டுத் திவ்யாஸ்த்தைவிட்டுக்கொண்டு குதிரைகளை எதிரிலநடத்தினார்கள் அப

டிபபட்ட பெரியஸேனையைநோககித திருபபிவிடபபட்ட ரதஙகளு
டனகூடின அநதபபாணடவாகளைககணடு, விராடபுதரன (பகைவரி
டம) அதிககோபமகொணடு மிககவியபபைததரததககதாக யுததம
செயதான தரிகாததாகள எதிாததுவநது ஜயததிலவிருபபததுடன
போாபுரிநதாகள அவாகளமீது அதிககோபஙகொணடவனும ஆயு
மபிடிததவரனைவருளளும சிறநதவனும வீரனுமானபீமஸேனன
இரணடாயிரமதோாளிகளைப பரலோகததை அடையசசெயதான
நதிபுதரரும ராஜாவுமானயுதிஷடிரா (அமபுகளால) ஆயிரமவீரா
களைககொனறாா நகுலனும எழுநூறுபோகளைப பாணஙகளால
கொனறுன பராதாபமுளளவனும புருஷஶரேஷடனும பெரியவனமை
யுளளவனுமானஸஹதேவன யுதிஷடிரராலகடடளையிடபபடடுப பெரி
தான தரிகாததாகளுடையஸேனையிலபுகுநது ஸிமமமானது அலப
மருகஙகளைக கலககமுறசசெயவதுபோல எலலாபபராணிகளையும கல
ககமுறசசெயது முநநூறுசூராகளைககொனறுன பிறகு, மஹாபல
முடைய யுதிஷடிரராஜா விரைவாகஎதிாததுசசெனறு ஸுசாமாவை
அமபுகளால நனருகஅடிததாா ஸுசாமாவும மிககேகாபமகொணடு
விரைவுளளவனுகிப பததுபபாணஙகளால யுதிஷடிரரைஅடிதது நான
குபாணஙகளால (அவருடைய) நானகுகுதிரைகளையும அடிததான
ராஜரே ! பிறகு, சுறுசுறுபபுடன யுததமசெயபவனும குநதிபுதரனு
மான வருகோதரன ஸுசாமாவினிடமசெனறு அவனுடையகுதிரை
களை (அடிதது)க கீழேதளளினுன, சிறநதபாணஙகளால அவனுடைய
பினபுறததிலுளள இரணடுரகஷகாகளையுஙகொனறு, பிறகு, கோபங
கொணடு அவனுடையஸாரதியையும ரதமததியினினறு கீழேதளளி
னுன சூரனுகவும சகரரகஷகனுகவுமிருககிற சோணுஶவனெனப
வன ரததைதயிழநதவனுன தரிகாததராஜனைககணடு அபபொழுத
யததினுல அவனைவிடடு விலகினுன பிறகு, பலசாலியானவிராடன
ஸுசாமாவினுடையரததினினறு துளளிககுதிதது அவனுடைய
கதாயுததைதஎடுததுககொணடு அவனையே அடிததான கதாயுதத
தைதக கையிலகொணடவனுனஅவன பிராயமுதிாநதவனுயிருநதாலும
தருணனபோல ஸஞசரிததான பயஙகரமான உருவமும வீாயமு
முளளபீமனே (தன) தேரினினறுதுளளி வேகமாயசசெனறு
அவனுடைய தேரிலகுதிதது மறுபடியும மனததேறுதலடைநத
யுததமசெயகினற ஸுசாமாவினுடைய தலையை, ஸிமமமானது மலை
யினஉசசியிலிருநதுகுதிததுச சிறிய மருகததைதபபிடிபபதுபோலவும
யானையானது கோபததோடு மேலேபாயநது எலியினுடையதலையைப

பிடிப்பதுபோலவும்-பிடித்துக்கொண்டான் சிறந்தகைகளுள்ளபீமஃ
கோபத்தினால் அவனைத்தூக்கிப் பூமியிலதேயத்து, அலறுகின்ற அ
னுடையதலையில் நன்றாகஅடித்தான் பின்னை, அவன்மீது முழங்கா
வைத்து அவனை முஷ்டியினாலகுத்தினான் அந்த த்ரிகர்த்தராஜ
யலத்தஅடியினால் துன்பமுற்று மயக்கமடைந்தான் த்ரிகர்த்த
ளுள் மஹாரதனான அந்தவீரன் பிடிபட்டவுடன், த்ரிகர்த்தர்களுடை
ஸைன்யமுழுவதும் பயத்தால் துன்பமடைந்து தோல்வியுற்று
பிறகு, மஹாரதர்களும் தம்முடைய தோள்வலிமைய ஆதாரமாகக்கொ
ண்டவர்களும் (அகாரியத்தில்) வெட்கமுடையவர்களும் உத்தமமான
வரதமுள்ளவர்களும் மஹாத்மாக்களும் விராடனுடைய கலேச
ஸைத்தீர்த்தவர்களுமான அந்தப்பாண்டுபுத்ரர்களனைவர்களும் எ
லாப்பசுக்களையும் திருப்பிக்கொண்டு ஸுசர்மாவைஜயித்து (அவ
னுடைய) தனத்தையும் முற்றுமெடுத்துக்கொண்டு (அரசனுக
முன்னிலையில் வந்து நின்றார்கள்

பிறகு, பீமன், "தீயொழுக்கமுள்ள இந்தஸுசர்மாவானவ
என்னிடத்தினின்று உயிர்பிழைப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன் அரச
எப்பொழுதும் தயையுள்ளவராக இருப்பதால் என்னால் யாதுசெ
யத்தக்கது?" என்றுசொன்னான் குந்திபுத்ரனான வருகோதர
தனக்குவசப்பட்டுப் பரவசனாயிருக்கிற அந்தஸுசர்மாவைக் கழு
தில்பிடித்து அரசனிடங்கொண்டுவந்து, பிறகு, துடித்துக்கொண்டி
க்கின்ற அவனைக்கட்டி, பராஜனையடைந்தவனும் புழுதிபட்டார்ந்தவ
மான அவனைத் தேரிலேற்றிவைத்தான் பீமனே, ரணகளத்தினம
தியிலிருக்கிற யுதிஷ்டிரனிடம்வந்தடைந்து ராஜாவானஸுசர்மாவை
(அவருக்குக்) காண்பித்தான் புருஷரிற்சிறந்தயுதிஷ்டிரமஹாராஜ
அந்தஸுசர்மாவைப்பார்த்து நகைத்து யுத்தத்திலவிளங்குகின்ற பீ
னைப்பார்த்து, "(வல்லா!) இந்தநராதமனை நீ விட்டுவிடு" என்று கட
ளையிட்டார் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட பீமன், மஹாபலசாலியா
ஸுசர்மாவைப்பார்த்து, "ஏ! மூட! உனக்குப்பிழைத்திருக்க வி
ப்பமிருக்குமானால் சொல்லுகின்றன்னிடமிருந்து அதனகாரண
தைக்கேள்: 'வீரர்கள்கூட்டங்களிலும் ஸபைகளிலும், "நான் (உ
க்கு) அடிமையாயிருக்கிறேன்" என்று உன்னால் சொல்லத்தக்க
இப்படிச்சொன்னால் நான் உனக்கு உயிரைக்கொடுப்பேன்' இத
யுத்தத்தில் ஜயம்பெற்றவனால் அனுஷ்டிக்கத்தக்க முறை" என்
சொன்னான் பிறகு, தமையனாரான யுதிஷ்டிரர் அந்தப்பீமனைப்பார்
த்து, "உனக்கு நாம் பரமாணமாயிருப்போமாகில் இழிவானஇக்கா

டையவனுன இநத ஸுசாமாவை விடடுவிடு, விடடுவிடு இவன
ராடராஜனுககு அடிமையாயவிடடான" எனறு அனபுள்ள வாரத
தைபசசொலலிவிடடு, "(ஸுசாமாவே!) நீ விடுபடடாய தாஸ
நகாமல ஓடிபபோ ஒருபொழுதும இவவிதம செயயாதே" எனறு
சானுா (தாமபுதரா) இவவாறு சொலலியபின ஸுசாமாவான
ன வெடகததுடன தலைகுனிநதான அவன, விடபபடடவுடன
ராஜாவை வநதடைநது நமஸகாரமசெயது புறபபடடான பகைவா
ளைவெனறவாகளும தஙகள கைவனமைகுறையாதவாகளும (அகா
ததில) வெடகமுடையவாகளும வரதஙகளை அனுஷடிததவாகளு
ான அநதபபாணடவாகள ஸுசாமாவைவிடடுப போாககளததி
ிடையில அனறிரவு ஸுகமாக வஸிததாாகள •

முபபததாறுவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரநுடைய ஏவலால் விராடன்அனுப்பிய தூதர்கள்
நகரத்தில் ஜயத்தை வெளியிட்டது)

பிறகு, விராடன ஸநதோஷமடைநது மனிதர்களுடைய வல
மையைமீறியிருககினற வலலமையுள்ளவாகளும மஹாரதாகளுமா
குநதிபுதராகளைத தனததினுலும வெகுமானததினுலும நலவா
தையிலுனும ஸநேஹததினுலும பூஜிததான விராடன, "என
டைய ரதனஙகள உஙகளுடையவைகளே அநத எலலாரதனஙகள
லும (உஙகளுடைய) இஷடபபடி காரயஙகளை இனிது செயதுகொ
ளுஙகள பகைவாகளை நாசஞ்செயபவாகளே! உஙகளுககு அலஙக
கபபடடிருககினறகனனிகைகளையும பலவிதமான தனஙகளையும ம
றும மனததினுல விருமபபபடடவைகளையும கொடுககிறேன உஙக
டைய வலலமையினுல இபபொழுது இவவிடததில நான க்ஷேமமா
விடுவிககபபடடேன ஆதலால, நீஙகளெலலோருமே மதஸயதேச
துககு அரசாகள" எனறுகூறினுன அநத ஸமயததில அவவித
சொலலிய அநத விராடனைநோககி, குருகுலததில உதிததவாகளு
யுதிஷடிரரை முதனமையாககொணடவாகளுமான பாணடவாக
மிகக களிததமனததுடன தனிததனியாக (பினவருமாறு) உரை
ானாாகள "ராஜரே! எலலாவிததததினுலும (உமமுடைய) வா
ததையை (நாஙகள) கொணடாடுகிறோம நீா பகைவாகளால விட

படடீரெனனும இவவாவிஞலேயே (நாஙகள) இபபொழுது பரீ
யுளளவாகளாகிரேறம் நீா பகைவரிடமிருநது விடுபடடீரெனனு
இநதக காரியமனறோ எஙகளுககு ஹிதமானது எஙகளுககு வேறு
காரியமுமிலலை (நாஙகள) தனததைத தேடவிலலை'' எனறனா பிற
சிறபபுறற கைகளுளளவனும அரசரிறசிறநதவனும மதஸயதேசத
ராஜாவுமான விராடன மனககளிபபுறறவனும அனபினபெருககா
நிறைநதவனும ஸநதோஷததால தழுதழுதத வாககுளளவனுமா
யுதிஷடிரரைபபாாதது மறுபடியும கூறலாஞன "பகைவாகளை
அழிபபவரே! இஙகுவாரும உமககு நான படடாபிஷேகம செயவி
கிறேன. நீா நமமுடைய மதஸயதேசததுககு அரசா நீா மனத
ஞல விருமபுகிறதையும நானஉமககுககொடுபபேன நீா எஙகளுடை
எலலாவறறையும அடைவதறகுத தகுநதவராயிருககிறீா வயாக
பாதருடைய கோததிரததில உதிததவரே! பராமமஞேததமரே! ர
னஙகளையும பசுககளையும ஸவாணததையும மணிகளையும முதது
களையும நான உமககுக கொடுககிறேன எலலாவிததததிலும உமக
வநதனம எனனுடைய ராஜயததையும உடலையும இபபொழுது உம
காசவெனறே: நான எணணுகிறேன நமககுக கோபததை உணடா
கிய பகைவனும வசபபடடுவிடடான'' எனறுன பிறகு யுதிஷடிரா
மறுபடியும மதஸ்யராஜனைபபாாதது,' ஓ! மதஸயதேசதது வேநதரே!
உமமாலசொலலபபடடிருககினறஇனியவாாததையைபபறறி நானஸந
தோஷிககிறேன நீா எபபொழுதும மெலலிய தனமையுடையவா;
எபபொழுதும ஸுமுகா'' எனறு சொனஞா விராடராஜனும மறு
படியும கஙகரைபபாாதது, "ஓ! பராமமஞேததமரே! சூதாஞன
வலலனுடைய செயகைகள ஆசசாயகரமாயிருககினறன யுததததில
நான சூதாஞனவலலஞல ரக்ஷிககபபடடேன அநதோ! குறறமறறவ
ரே! உமநிமிததமாகவே இவைஅனைததும எனஞலஅடையபபடடன
வேணடுமவரததைப பெறறுககொளளும உமககு மஙகளம உமககு
நான எதைச செயயககடவேன? சொலலும நான அதிக பரீதியிஞல
உமககுப பலவிதமான ரதனஙகளையும சயனஙகளையும ஆஸனஙகளை
யும வாஹனஙகளையும நனறுக அலஙகரிககபபடட கனனிகைகளையும
யானைககூடடஙகளையும குதிரைககூடடஙகளையும ரதககூடடஙகளை
யும பறபல தேசஙகளையும கொடுககிறேன எனனிடமிருநது இவை
களை எனனிடமுளள அனபிஞல நீாபெறறுககொளளும'' எனறுசொன
ஞன அவவாறு சொலலுகினற அவனைபபாாதது, அநதஸமயததில
குருகுலததிலஉதிததவரானயுதிஷடிரா,"ஓ! பகைவரைவாடடுபவரே!

நீா பகைவாகளால விடபபடடீரெனனும இதுவே எனககு பரீதி ப
ஸிததரான நீா ஸநதோஷமுளளவராயிருபபீராளுலஇபபொழுது ப
டணததில பரவேசிததது மனைவிமககளோடும சோககைபெறும அ
தனரோ எனககு நிகரிலலாதபரீதி ராஜேநதரரே ! வேலைககாரா
ளோடும ஸைநயததோடும வாஹனஙகளோடுமகூடினவனும மணி
ரிற சிறநதவனுமான ஸுசாமாவை விடடுவிடும இதைததான நா
வரமாக வாஙகுகிறேன'' எனறு மறுமொழிகூறினா இவவாறு கஙக
சொலலியவுடன, வேநதரிறசிறநத விராடன பிறகு, கஙகரை
பாாதது, ''ஸுசாமா இஷடபபடி போகடடும'' எனறு கூறினன க
கா, ''ராஜரே ! ஸுஹருததுககளுககு பரியததைச சொலவதறகாக
தூதாகள விரைவாக உமமுடைய நகரததை அடையடடும, உம
டைய ஜயததை பரஸிததபபடுததடடும'' எனறு சொனனா பிறகு
மதஸயதேசாதிபதியான விராடராஜன அவருடையவாாததையிளுல
தூதாகளைபபாாதது, ''(தூதாகளே !) நீஙகள படடணததை அடை
நது யுதததில எனககு நோநதிருககினற விஜயததைச சொலலு
கள கனனிகைகள நனருக அலஙகரிததுககொணடு எனனுடை
படடணததிலிருநது எதிராக வரடடும எலலாவாததியஙகளும ந
ருக அலஙகரிககபபடடிருககிற தாஸிகளும நகரததிலுளள எலலாஜன
ஙகளும சீகரமாக எனககுஎதிரிலவரடடும'' எனறு ஆஜஞாபிததான
இவவாறு சொலலபபடடவாகளும விரைவாகச செலலுகினறவாகளு
மான அநதத தூதாகள, நடுவழியில தஙகாமல இரவிலேயே வழ
நடநது நனருக ஸூாயோதயமாகும ஸமயததில (விராட) நகரததி
புகுநதாாகள தூதாகள விராடநகரததில விரைவாக பரவேசிதது
அநதநகரமானது தூககிககடடபபடட கொடிகளாலும மாலைகளாலு
நிரமபினதும நிகரிலலாததுமாகுமபடி (அரசனுடைய) மஙகளகரமான
விஜயததைக கோஷிததாாகள

முபபததேழாவது அததியாயம

கோகரஹணபாவம. (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன், பீஷ்மர்முதலியோருடன் விராடநகரத்தின்வடபாகத்தில் பசுக்களைப்பிடித்ததும், பசுக்காப்போன் ஒருவன் உத்தரனிடத்தில் கௌரவர்கள் பசுக்களைக் கவர்கின்றனரென்று முறையிட்டதும்)

மதஸயதேசாதிபதியான விராடன அநதபபசுககளைமீடக எண
ணமகொணடு தரிகாததாகளைநோககி (யுததததுககாகச) செனற பெ

ழுது, துாயோதனன மநதரிகளுடன விராடநகரததைக்குறிதது
சென்றுன பீஷ்மா, தரோணா, காணன, சிறநதஅஸதாஙகளை அ
நதவரான கருபா, தரோணருடைய குமாரரான அஸவததாமா, ஸ
பலனுடைய குமாரனுன சகுனி, துசசாஸனன, சலன, விவிமசதி
விகாணன,வீாயமுளளவனுன சிதரஸேனன, துஸஸஹன, தாமுக
இவாகளும மறற மஹாரதாகளனைவாகளும மதஸயதேசததை வந
டைநது, விராடராஜனுடைய பசுககாபபவாகளை ஓட்டி, விரைவாக
பராகரமததினுல பசுககூடடததைக கவாநதாாகள கெளரவாகள
லக்ஷககணககான பசுககளைக கைபபறறி நானகுபககததிலும பெரிய
தோககூடடததால சூழநதுகொணடு (அவறறை) ஓட்டினாகள பயங
கரமானயுததததில அநதமஹாரதாகளால இடைசசேரிகளில கொல
லபபடுகினற கோபாலாகளுடைய மிககபெரியசபதமானது கிளமபி
யது. அபபொழுது பசுககளினதலைவனே மிகபபயநது விரைவாக
ததினமேலேறிப பீடிககபபடடவனைபபோல இரைநது அழுது
கொணடு நகரததிறகுசசென்றுன பிறகு, அவன படடணததில
நுழைநது அரசனுடைய அரணமனையைநோககிசசென்று தேரினின்று
கீழேஇறஙகி விரைவாக (பசுககளினவருததாநததைச) சொலவதற
காக உடபுகுநது பெளருஷமுளளவனுன பூமிஞசயனெனகிற மதஸய
ராஜனுடைய குமாரனைபபாாதது அவனுககுத தேசததிலுளள பசுக
கள (கெளரவாகளால) கவரபபடுவதை முறறிலும சொலலததொடங
கினுன

"தேசஙகளைபபெருககுகினறவனே! அநதககெளரவாகள லக்ஷக
கணககானபசுககளை ஓட்டிககொணடுபோகிருாகள (அவாகளைஜயி
ததுப) பசுககூடடஙகளை மீடபதறகாக எழுநதிரு ராஜபுதரனே!
ஹிததததைபபெற விருபபமுளளநீ நேரில சீகரம புறபபடு மதஸய
ராஜா உனனை இபபொழுது தாமிலலாதபடடணததுககு ரக்ஷகனுக
வன்றே ஏறபடுததினுா? அநத அரசா உனனை ஸபையின மததியில
புதரன எனககுத தகுநதவன, சூரன, எனகுலததை அபிவ
ருததியடையசசெயபவன, பாணஙகளிலும அஸதாஙகளிலும ஸமாத
ன, நன்றுய யுததமசெயபவன எனனுடையபுதரன எபபொழு
துமேவீரன, அபபடிபபடடகெளரவாகளோடு யுததரஙகததில போா
செயவதறகு வலலமையுளளவன' என்று புகழுகிருா அநதராஜரு
டைய அவவிதவாாததையானது உணமையேஆகடடும யுதததததில
ம நிசசயம கெளரவாகள நிசசயமாக மாணடாாகள நீ கெளர
வாகளைஜயிததுப பசுபதிபோலப பசுககளைத திருபபு பயஙகரமான

பாண த தினுடைய ஒளியினுல இவாகளுடைய ஸைனயஙகளேக கொ
தது நீ விலலினினறு விடுபடடவைகளும தஙகமயமான கடடு
ளுளளவைகளும விசி தரமானவைகளும ஆழுந திருககினற கணுக
ளுளளவைகளுமான பாணஙகளால சதருககளுடைய படைகளே, த
மையானயானே மறறயானேகளேப பிளபபதுபோலப பிளநதுவிடு நா
கயிறறின இருபககததிலும கடடபபடடிருககிற இரணடு கயிறுகள
கிற [1]உபதானஙகளுளளதும நாணகயிறுகிற தநதியுளளதும விறக
யாகிற தணடததுடனகூடியதும அதிகமாக ஒலிககினறதும அமப
ளாகிற அகூரஙகளுடனகூடினதுமான விலலாகிற வீணையைச ச
ருககளுடையமததியில நீ வாசிபபாயாக நகரததிலிருநது சீகர
வெளியில புறபபடு ராஜபுதர! ஏன சுமமா இருககிருய? வெணணி
முளளவைகளும ஸவாணமயமன கவசஙகளுளளவைகளுமான உ
னுடைய குதிரைகள ரததிலபூடடபபடலாம பரபுவே! அவவாறே
ஸவாணமயமான ஸிமமககொடியை நீ தூககிககடடு ஸவாண
மான கணுககளுளளவைகளும கூாமையான முனேயுடையவைகளு
கைபபழககமுளள உனனுல விடபபடடவைகளும ராஜாககளுடை
ஆயுளே அபஹரிககினறவைகளுமான அமபுகள ஸூாயனேமறைகக
டும நீ வஜரபாணியான இநதரன அஸுராகளே ஜயிபபதுபோல எ
லாககௌரவாகளேயும யுததததில ஜயிததுப பெரிதான புகழசசியை
பெறறு மீணடும இநதபபடடணததில பரவேசிபபாயாக மதஸயரா
ருககுபபுதரனுகிய நீயலலனே தேசததுககு முககயமானகதி! தே
வாஸிகளான ஜனஙகள எலலாரும இபபொழுது கதியுளளவாகளாக
டும ஜயசாலிகளுள சிறநதவனுன அாஜுனன பாணடுபுதராகளு
குக கதியாயிருபபதுபோலவே நீ தேசததில வஸிககினற ஜனஙகளு
குக கதியெனபது நிசசயம'' எனறு கூறினுன

முபபததேட்டாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸாரதியில்லாமல் வருந்திய உத்தரனுக்கு ப்ருஹன்னளே ஸாரதி யானதும், உத்தரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும்)

பசுககளுககுததலேவன, அபபொழுது,மஹாஜனஙகளுககு எ
ரிலும மேலும ஸதரீகளுடையமததியிலும விராடபுதரனுககு நன
கசசொலலினன அநதஇடையனுல ஸதரீகளுடையமததியிலதாய

[1] வீணேயில இருபககததிலும தநதியைக கடடுவதறகுளள இரணடு முளேக

தவருததிபணணககூடிய வாககியததைச சொலலககேடட அநத உத
ரன, அநதபபுரததில தனனைபபுகழநதுகொணடு பினவருமவசனத
த வெளியிடலானன "குதிரைகளை ஓடடுவதில ஸமாததனனஒரு
ாரதி எனககு இருபபாஞலை உறுதியுளளவிலலையேநதி நான இப
பாழுது பசுககளிருககும இடததைப பினதொடாவேன எனககுத
குநதஸாரதியையே நானஅறியவிலலை (போபுரிவதறகுப) புறப
டுகினற எனககுத தகுநதஸாரதியை விரைவாகப பாருஙகள சற
றககுறைய இருபததெடடுநாள அலலது ஒருமாஸம நிசசயமாகநட
த மஹாயுததததில எனனுடைய ஸாரதிகொலலபபடடான யுததத
ில எனககுததகுநதஸாரதியை நான அடைவேனுகில இபபொழுது
டுததுமிறுததபபடடிருககினற பெரிய கொடியுளளவனுகி விரைவில
(நகததுககுச) செலவேன யானைகளாலும குதிரைகளாலும தோ
ளாலும நிறைநத அநதபபகைவாகளின படையில நுழைநது சஸத
ஙகளுடைய பரதாபததிஞல வீரயமறறவாகளான கௌரவாகளைஜயி
துப பசுககளை மீடடுககொணடுவருவேன ஒனறு சேரநதவாகளும
ஹாவிலலாளிகளுமான தரோதனனையும விகாணனையும [1] வைகா
தனனை கானனையும கருபரையும தரோணரையும அவா புதரரை
ம, இநதிரன அஸுராகளை ஓடடுவதுபோல யுததததில ஓடுமபடிசெ
து இநத முஹூாததததிலேயே பசுககளை மறுபடியும மீடடுககொ
ணடுவருவேன கௌரவாகள, (இநதபபடடணததில) ஒருவருமஇலலை
யனறறிநது பசுககூடடததைககைபபறறிச செலலுகினறாகள நான
வவிடததில இலலாமலிருபபதால எதுதான அவாகளால செயயமுடி
ாது? ஒனறுகூடிய அநதககௌரவாகள எனனுடைய வீரயததை
பபொழுது பாாககடடும பகைவாகள எனனை, 'இவன நேரிலவந
ிருககினற குநதிபுதரனன அாஜுனனே' எனறு எணணபபோகி
ாகள" எனறான ஸதரீகளுடையமததியில தறபுகழசசியை பரதான
ாககொணட தனனை, 'பீபதஸு' எனறு எணணுவாகள, என
ற உததரனுடைய அநத வாாததையைககேடடு, பாஞசாலியானவள
பாறுககவிலலை. எலலாவிஷயஙகளையும அறிநதவனன அாஜுனன
ததரன சொலலிய அநதவசனததைககேடடு அநதஸமயமபோன
றகு,ஒருஸமயததில, தருபதராஜனுடையபுதரியும ரூபததிஞல (எல
லாராலும) கொணடாடபபடடவளும ஸதயமுமகபடமினமையும
றகுணஙகளுமுடையவளும பாததாவுககு பரியததையும ஹிததததை
ம செயவதில விருபபமுளளவளும (தனககு) பரியமானபாாயையும

[1] கவசததை அறுததுககொடுததவன

பாஞ்சால ராஜகன்னிகையுமான க்ருஷ்ணையைப் பார்த்து அன்புடன்
ரஹஸ்யத்தில் (பின்வருமாறு) கூறலானான் "நிர்மலமான புன்னகை
யுள்ளவளே! பாஞ்சாலி! நீ விரைவாக உத்தரையிடம் சென்று, 'இந்த
ப்ருஹன்னளையானவள், ஸவ்யஸாசியென்றுபெயர்பெற்றவனும் பாண்டு
புத்ரனுமான அர்ஜுனனுக்கு முன்பு காண்டவவனநிமித்தமான சண்
டையில் ஸாரதியாயிருந்தாளாம் அந்தப்ருஹன்னளை ஸாரதியாக ஏற்
படுவளானால் யுத்தத்தில் பெரிதான ஜயமுண்டாகும்' என்றுசொல்"
என்றுகூறினான் அப்பொழுது, அந்த அர்ஜுனனால் தூண்டப்பட்ட
வளும் சுத்தமானசிரிப்புள்ளவளும் தாமரைமலர்போன்ற கண்களை
யுடையவளும் பாஞ்சாலராஜகுமாரியுமான அந்த க்ருஷ்ணையானவள்
அப்பொழுது உத்தரையினுடைய வாஸஸ்தானத்துக்குவந்து, தர்ம
த்தையே ப்ரதானமாகக் கொண்டவரும் ஸத்யத்திலும் நேரானவழி
யிலும் நிலைபெற்றவருமான யுதிஷ்டிர மஹாராஜாவினுடைய முகத்தி
னின்று விடுபட்டசந்த்ரனைப்போல (அந்த) பரிஜனங்களினின்று வி
பட்டாளென்று தெரிந்துகொண்டு, தோழிகளுடைய மத்தியில் அ
கியவளான உத்தரையைப்பார்த்து, மிக்கதுக்கத்தைப் பொறுத்தவள்
இப் (பின்வருமாறு) வசனிக்கலானாள்

"(ஓ! ராஜகுமாரி!) கஜயூதபதிக்கொப்பானவனும் யௌவ
முள்ளவனும் தன்னை ப்ருஹன்னளையென்று சொல்லிக்கொள்ளுகி
வளுமான இந்த ப்ருஹன்னளை, வில்லாளிகளுள் உத்தமனான பார்த்த
னுக்கு முற்காலத்தில் அந்த (காண்டவவனநிமித்தமசண்டைநேர்ந்த
ஸமயத்தில் ஸாரதியாயிருந்தாளென்று நான் எண்ணுகிறேன் இந்த
ஸாரதியினாலேயே வீர்யமுடையவனான அந்த அர்ஜுனன் அப்பொ
ழுது தேவர்களையும் கந்தர்வர்களையும் பெரிய அஸுரர்களையும் ஸ
பங்களையும் (மற்ற) எல்லா ப்ராணிகளையும் ஜயித்து அக்நிக்கு த்ரு
தியை உண்டுபண்ணினான் அவனுடைய யுத்தத்தில் இவளுடைய
மையையும் சத்ருவீரர்களுடையமத்தியிலேற்பட்ட (இவளுடைய)
யத்தையும் நான் அறிவேன் வீர்யமுடையவளான இவள் அந்த அ
ஜுனனுடைய தேரின்மீதிருந்து கடிவாளங்களையும் பிடித்து வில்
யும் எடுத்துக்கொண்டு (யுத்தத்துக்காகச்) சென்றாள் (இப்ப
பட்ட) ப்ருஹன்னளையானவள் உத்தரனுக்குஸாரதியாயிருப்பளாயி
எல்லாப்ராணிகளும் தேவர்களும் அஸுரர்களும் வில்லாளிகளா
எல்லாக் கௌரவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தானுங்கூட உன்னுடைய ப
கூட்டத்தை ஒருபோதும் அபஹரிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாக
கள், பாண்டவர்களுடைய அரண்மனையில் ஸஞ்சரித்த நான், மஹ

மாவான அநத அாஜ¬னனுககு விலவிததைதயிலசிறநத சிஷையயாகவ
பிருநத இவளை முனபு நனருகபபாாததிருககிறேன அநத அாஜ¬ன
னும முனபு ஸஹாயமான இவளால காணடவவனததையுமெரிததான
அபபொழுது அாஜ¬னனுடைய சிறநதகுதிரைகள இவளால (கழு
வாளம) பிடிதது நடததபபடடன பாாததன இநதஸாரதியினுல
எலலாபராணிகளையும இநதரபரஸததிலஎலலாவிததிலுமஜயித
தான இபபடிபபடட ஸாரதி (எஙகும) இலலை'' எனருள பிறகு
டததரையானவள ஸைரநதரியுடன ஸஹோதரனுடைய (ஸமீபததை
யநதடைநது,)'' வீரா! ஸாரதயம செயவதில இநதபருஹனனளை
விரைவாகவேணடிககொள இவள ஸாரதயமசெயவதிலுமநாததனப
செயவதிலும பாடுவதிலும வாதயம வாசிபபதிலும பயிறசிஅடைந
திருககிருள பெரிய அறிவுளளவளான ஸைரநதரியானவள பருஹன
னளையை (இவவாறு) புகழநதுகூறுகிருள'' எனறுசொலல, உததரன,
ஏ! ஸைரநதரி! எனனுடையவரததைத நீ அறிகிருயனறே? நான
மபுஸகனுகஇருககும மனிதனேடு பேசமாடடேன கலயாணி! அவ
விதமானநான பருஹனனளையைபபாாதது, 'நீ எனனுடைய குதிரை
களை நடதது' எனறு நேரிலசொலலவதறகுச சகதியறறவனுயிருககி
றன'' எனறு மறுமொழி சொனனுன ஸைரநதரி, ''(ராஜபுதா!)
பம நோநதிருககுஙகாலததில வாதமும வாதமிலலாமையுமிலலை கற
றிநதவன துககததைத தாணடததகுநத காாயததைச செயவதறகு
மபறசிசெயயவேணடும இவவாறு, தாமததை அறிநதவாகளசொ
லுகினருாகள ஆதலால, பருஹனனளை (உனனுல) சொலலததகக
ள ஓ! வீர! அழகியஇடையுளளவளும இளமைபபருவததிலிருக
னறவளுமான உனனுடையஇநதஇளையஸஹோதரியினுடைய வாாத
தபபடி பருஹனனளை செயவாள,ஸமசயமிலலை உனககு அவள ஸார
யாயிருபபாளாகில நீ கௌரவாகளனைவாகளையும ஜயிதது நிசசய
ாகப பசுககளையும மீடடுககொணடுவருவாய, ஸமசயமிலலை'' எனறு
றினுள ஸைரநதரி இவவாறுஉரைககககேடட அநத உததரன
ஹோதரியைபபாாதது, ''தோஷமறற அஙகஙகளுளளவளே! நீ
பா, அநதபருஹனனளையை அழைததுவா''எனருன பொனமாலை
ள அணிநதவளும புகழபெறறவளும அழகியபுருவஙகளுளளவளும
ஙகளகரமான முகததையுடையவளும ஸவாணததினுலும வஜ
ஙகளாலும அலஙகரிககபபடடவளும தமையனுல ஏவபபடடவளு
ன அநத உததரையானவள ஸஹோதரனுடைய ஆஜஞையைக
டடு விரைவாக ஓடினுள பாாதாவினுல கடடளையிடபபடடவளும

ஜராஙகளாலும முததுககளாலும மணிகளாலும ஸவாணததா
லும இழைககபபடட குணடலஙகளையுடையவளும மருதுவாக
முடிவைதது நடபபவளும வலமாகச சுழனறிருககினற மயிாசசுழிக
ளொடுகூடின சரீரமுளளவளும மயிலதோகையால அலஙகரிககபபட
டவளும தாமரைமலாபோனற முகமும தாமரையிதழபோலஅகனற
ணகளும மெலிநததேஹமும ஸமமான அஙகஙகளும மருதுவாயும
மபீரமாயுமிருககினற பாாவையும விலாஸஙகளும வளைநதஇமை
மயிாகளுமுளளவளுமான அநத மதஸயராஜகுமாரியானவள, மினன
னது மேகததைஅடைவதுபோல நடனசாலையை வநதடைநதாள
''யானைததுதிககைபோல இசைநததொடைகளுடையவளும தோஷமற
றவளும [1]வேதிபோல மெலிநதஇடையுளளவளும சிறநத மாலைகளை
அணிநதவளும சுபததைசசெயபவளுமான அநதஉததரையானவள
ஒருபெணயானையானது ஓா ஆணயானையை அடைவதுபோலப பாாத
தனை அடைநது நினறுள (தனனருகில) வநதவளும நீணடும சிவநது
இருககினற கணகளுளளவளுமான அநதஉததரையைபபாாததது, பாா
ததன, '' அழகியசரீரமுளளவளே ! ஸவாணமாலைஅணிநதவளான நீ
என இஙகுவநதாய ? அழகியபுருவமுளளவளே ! கொஞசம அவஸரப
படுகிறுய ஸுநதரீ ! என உனமுகம தெளிவிலலாமலிருககிறது
அழகியசிரிபபுளளவளே ! சீககிரமாக எனககுசசொல '' எனறு வினவி
ஞன வஜராஙகளாலும வைடூாயஙகளாலும செயயபபடட குணட
லஙகளுளளவளும மலாநததாமரை கருநெயதல இவைகளுடைய
இதழகளினவாஸனைபோனற வாஸனையுடையவளும நனறுயபரகாசிக
கினற சநதரனுககொபபான முகமுளளவளுமான அநதராஜகுமாரி
யானவள பாாததனைபபாாததுச சொலலததொடஙகினள

'' பருஹனனளையே ! கௌரவாகள எனபிதாவினுடையதன
ததையும லககஷமபசுககளையும கவாநதுகொணடுபோகினறுாகள நீ எ
ஸஹோதரனுடைய குதிரைகளை நடததி பகைவாகள பசுககளை வெ
தூரமகொணடுபோகினறுாகள பருஹனனளையே ! ஸைரநதரியா
வள, ரததகிலபூடடிய குதிரைகளை நடததுமவிஷயததில மிகக பழக
முளளவளெனறு உனனைசசொலலுகிறுள அபபடிபபடடஸாரதய
தில எனனுல வரிககபபடடநீ போகாயாகில நான பிராணனைவிடடுவி
வேன இவவிஷயததில எனககு ஸமசயமிலலை'' எனறுகூறிஞள ரா
புதரியினுல அவவாறு ஏவபபடடவனும அனபுநிறைநதமனமுளள

[1] நடுககுறுகிய ஒருவகையான மேடை, 'இடைகுறுகிய ஒருவகை
துளவி' எனபது இஙகலீஷ மொழிபெயாபபுகளின கருதது

னும் புருஷசிறந்தவனும் குந்தியினுடையகுமாரனுமாகிய தனஞ்ச
யன், அழகிய முகமுள்ளவளும் வெண்ணிறமுள்ள பற்களையுடையவ
ளும் சுத்தமானபுன்சிரிப்புள்ளவளுமான உத்தரையைப்பார்த்து,
' அழகிய மந்தஹாஸமுள்ளவளே! நீ விரும்புமிடத்திற்கு நான் செல்
வேன் நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பில் நான் பிரவேசிக்கவேண்டு
மானாலும் செய்வேன் சிறந்தசரீரமுள்ளவளே! நீ பிழைத்திருக்க
வேண்டுமென்பதை நான் விரும்புகிறேன் ஓ ஸுந்தரீ! இப்பொழுது
நான் உனக்கு எந்தப்பிரியத்தைச்செய்யவேண்டும்? அன்புள்ளவளே!
என்நிமித்தமாக நீ மஹாபயங்கரமான யமனுடைய வைவஸ்வதபட்ட
ணத்தைப் பார்க்கவேண்டாம் என்று மங்களகரமும் கம்பீரமுமான
வாக்கினால் மொழிந்தான் கௌரவவீரர்களுள் சிறந்தவனும் பருஹன
னளாபின்ரூபத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகமுள்ளவனுமான அர்ஜு
னன், விலாஸமுடையவளும் வெண்மையான தந்தங்களுள்ளவளுமாகி
மலமான மந்தஹாஸமுள்ளவளுமான உத்தரையைப்பார்த்து இவ
ளவுமட்டும்சொல்லிவிட்டுவிராடபுத்ரனுடைய ஸமீபத்துக்குவந்தான்.
அவ்வாறு நடந்துவருகின்றவனும் சிறந்தஆபரணங்களால்அலங்கரிக்
கப்பட்டவனும் அதிககாந்தியுடையவனும் கஜயூதபதிக்கொப்
பானவனும் கஜராஜனுடைய துதிக்கைபோன்ற கைகளுள்ளவனும்
தாமரைமலர்போல அகன்றகண்களும் கதவுபோன்றமார்பும் உயர்ந்
த தோள்களுமுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் மஹா
பலசாலியும் யானைபோல (எல்லாவற்றையும்) அழிப்பவனுமான அர்
த்தப்பார்த்தனை விராடபுத்ரனுஉத்தரன் நலவரவுகூறி, பிறகு,(அந்த
பருஹன்னளையைப் புசுகரளிருக்குமிடத்தை அடைவிக்க எண்ணங்
கொண்டு (அவனுடன்) ஸல்லாபஞ்செய்தான் விரைந்துவருகின்றவ
னும் மதங்கொண்ட யானைபோன்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனை அக
ன்றகண்களையுடையவளான உத்தரையானவள் ஆண்யானையைப்பெண்
யானை பின்தொடர்வதுபோலப் பின்தொடர்ந்தாள்.

ராஜபுத்ரன், தூரத்திலிருந்தே பார்த்து, "(ஓ! பருஹன்னளை
யே!) பார்த்தன், ஸாரதியானஉன்னால் காண்டவவனத்தில் அக்னியை
த்ருப்திசெய்வித்தானும் குந்திபுத்ரனானதனஞ்சயன் பூமியனைத்தை
யும் (உன்னுடையஉதவியால்) ஜயித்தானும் ஸைரந்திரியானவள் இவ்
வாறு என்னிடத்திலஉன்னைப்பற்றிச சொன்னாள் அவள் பாண்டவர்
களை அறிந்திருக்கிறாளாம் ' வீரனும் பரஸித்தமானவனமையுள்ள
வனுமான மாதலியானவன் தேவேந்த்ரனுக்கு ஸாரதி, பரசுராமருக்கு
ஸுமஹன் ஸாரதி, தாருகன் (க்ருஷ்ணாவதாரஞ்செய்த) விஷ்ணு

வுக்கு ஸாரதி, ஸுமநதரா தசரதபுதரரான ஸ்ரீராகவருககு ஸாரதி
அவவாறே, அருணன ஸுாயனுககு ஸாரதி, (இவவாறு) ஸாரதய
தில பரஸிததிபெறறவாகளான எலலாரும பருஹனனளேககு ஒ
பானவாகளலலா' எனறு ஸைரநதரி எனககுசசொனனுள ஆதலா
உனனே அழைககிறேன பருஹனனளேயே! அழைககபபடடவளா
நீ எனனுடனசோநது யுததததுககாகப புறபபடு பசுககள கௌரவ
களாலகவரபபடடு வெகுதூரததிலசெலலுகினறன'' எனறுன அ
வாறுசொலலககேடட பருஹனனளேயானவள, ராஜபுதரனேபபாாதது
''(ஓ! ராஜகுமார!) யுததமுனேயில ஸாரதயமசெயவதறகு எனககு வ
லலமைஏது? நாடடியமாடுவேன, பாடடைபபாடுவேன, பறபலவிதமா
வாதயஙகளேயும வாசிபபேன உனககு மஙகளமுணடாகடடும எ
ககு ஸாரதயமசெயவதில வலலமையிலலே'' எனறு மறுமொழி கூ
ளை உததரன, ''(பருஹனனளேயே!) நீ ஆடுகிறவளாகவாவது பா
கிறவளாகவாதுஇரு நீ ஒளிபொருநதினகவசததை விரைவாகஅ
நதுகொள இபபொழுது எனனிடம உனனுடையசெயகையையு
வலலமையையும மாதாகள அடிககடி புகழநதுசொலலுகிருாகள'
எனறுன ராஜபுதராகளுள சிறநதவனுன உததரன இவவாறுசொல
விடடு அபபொழுது புனனகைசெயது அாஜுனனேககொணடா
னன பிறகு, விராடபுதரனுனஉததரன பகைவீராகளே அழிபப
னன பருஹனனளேயினபொருடடு நூறுகணககுளளதும தஙக
தால விசிதரமாயிருபபதும ஒளிபொருநதியதுமான கவசததைத
தது அபபொழுது நேரில கொடுததான அபபொழுது, வீாயமுடை
யவனுனஅாஜுனன, மதஸயராஜகுமாரனுன உததரனுடையகடடளே
யாலஅநதககவசததைஅணிவதறகு விருபபமிலலாதவனபோலபெ
றுககொணடான பருஹனனளே, '' ஓ! ராஜபுதர! (எனககு) யுதத
திலசௌாயமிருநது பகைவாகளேககொலவதும ஸாதயமாளுல,நீசெ
லுகிறவிடததுககு நான உனனேததொடாநதுவருகிறேன'' எனறுன
பிறகு, எலலாமறிநதவனும சதருககளேசசிக்ஷிபபவனுமான அநத
பாணடவன உததரைககுஎதிரில பரிஹாஸததிறகிடமான அனே
காாயஙகளேச செயயலானுன (கவசததை) வாஙகிய அநதஅாஜுன
னேபபறறி (அஙகுளள) பெணகளசிரிததாாகள பகைவாகளே அழி
பவனும உததமவீரனுமான அாஜுனன கவசததைத தலேகீழாகஅ
நதுகொணடான பிறகு, தலேகீழாகஇருககிறகவசததைக குறுககா
இருககுமபடிசெயது பிறகு நேராகஇழுததான உணமையான வ
மையுளளவனும எலலாககெளரவாகளுளளும உததமவீரனும மிக

ரியமுளளவனுமான ஸாரதியான தனஞசயன, நனறுகஅறிநதவனாக
ிருநதாலும அறியாதவனபோலக கவசததை மறுபடியும உயரத
ாககி உததறிப பூடடிககொணடான அநதஅாஜுனன இவவித
ான அனேககாாயஙகளைசசெயயுஙகால (அஙகுளள) அதிக யெளவன
தமுளள பெணகள பரிஹஸிததாாகள அவவிதம (பரிஹஸிககத
ககககாாயஙகளைச)செயதுகொணடிருநதாலுமபகைவாகளை அழிபபவ
றன தனஞசயனை உததரன பரிஹாஸமசெயயவேயிலலை. ராஜபுதா
றனஉததரன, ஸவாணததால அழகானதும மஙகளகரமானதும அக
ரியில காயசசபபடடதுபோல ஒளிவீசுவதும மிக ஜவலிககினறதும
ஆயிரமகிரணஙகளுளளதுமான கவசததை அநத பருஹனனளைககுத
ானே நனறுகக கடடிவிடடான பிறகு, அாஜுனன நனறுகபபாாத
ுடடு பொறகவசஙகளாலமூடபபடடிருககிற குதிரைகளை அநதஉததர
னுடையதேரிலவிரைவாகபபூடடினான பொனனாலாகியசுடடிகளை மத
ியிலகொணட கழுததுககயிறறைப பூஷணமாககொணடதும ஸவ
ணமயமுமான ஸிமமததையும ரததில எடுததுககடடினான அவன,
அநததேரினமததியில விசிதரமானவிறகளையும அழகிய அனேக
ாணஙகளையும ஆயுதஙகளையும (எடுதது) வைததான வீரனானஉத
ரனஅநததேரினமீதேறி, பருஹனனளாஸாரதியுடன,(யுததததுக
ாகச) செலலததொடஙகினான பிறகு, உததரையும மறறபபெண
ளும தோழிகளும அபபொழுது(பருஹனனளையைபபாாதது,)"பரு
ஹனனளையே! யுததததிறகு வநதிருககினற பீஷமரையும தரோண
ரையும தலைவராககொணட கெளரவாகளைஜயிதது எஙகளுககாக
அழகியவஸதரஙகளையும பாவைகளுககாக மெலலியவஸதரஙகளையும
லவிதரதனஙகளையும கொணடுவா" எனறு சொனனாாகள பிறகு,
தருநநதனனானபாாததன ஒருஙகுசோநதுசொலலுகினற அநதககன
ரியாகளைபபாாததுச சிரிததுககொணடு மேகமபோலவும துநதுபி
ாதயமபோலவும (கமபீரமான கணட) தவனியுடன, "(கனனியா
களே!) இநதஉததரன யுததததில மஹாரதாகளை ஜயிபபானாகில அப
பொழுது மெலலியவஸதரஙகளையும ஆபரணஙகளையும கொணடுவரு
வேன" எனறு மறுமொழிகூறினான பிறகு, வீரனானஉததரன,
அதிகபஹிமைபொருநதியதும தஙகததினாலும வைடூாயததினாலும
அலஙகரிககபபடடதும மஙகளகரமுமான கவசததைஅணிநது தனஞ
சயனை ஸாரதியாககொணடு உததமமான ரததிலேறிசசெனறான
அபபொழுது, சிறநதா ததகிலவீறறிருககினற அநதஉததரனையும
பருஹனனளையுமபாாதது மஹாஜனஙகளுமஸதரீகளுமபெணக

ளும நலலவரதமுளள பாரமமனாகளும வலமாகவநது மஙகளமஉன
டாகவேணடுமெனறு தேவதாபாராததனையுடன, "பருஹனனனே
யே!முனபுகாணடவவனததைஎரிததகாலததில, காளைபோலநடககி
அாஜுனனுககு உணடானதுபோனற மஙகளமானது, உததரனே
யுததகளததில கௌரவாகளைஎதிாககிறஉனககு இபபொழுது உன
டாகடடும" எனறு வாழததினாகள

முபபததோனபதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(உத்தரன் கௌரவஸேனையைக் கண்டுபயந்தோட, அர்ஜுனன் அவனைத்தேற்றித் தேரிலேற்றி ஆயுதங்களையெடுத்து வருவதற்காக வன்னிமரத்தினிடம் சென்றது)

அநதவிராடகுமாரன, பயமறறவனுகப பட்டணததிலிருந
வெளிபபடடு, தோபபாகனைபபாாதது, "அநதககௌரவாகள செ
திருககிற இடததைககுறிததுபபோ நான, (நமமை) ஜயிககவிரும
ஒனறுசோநதுவநதிருககினற எலலாககௌரவாகளையும தோல
அடையசசெயது இநதபபசுககளையும சீகரமாகத திருபபிககொண
நீணடும பட்டணததுககு வருவேன" எனறுசொனனான பிற
பாணடுநநதனன அவவிதமான நலலகுதிரைகளை ஓட்டினான ம
தாிறசிறநதவனான தனஞசயனாலஓடடபபடடவைகளும காறறினே
கமபோனற வேகமுளளவைகளும பொனமாலைகளை அணிநதவைக
மான அநதககுதிரைகள ஆகாயததை எலலாபபககததிலும கீறுகின
வைகளபோல (ரததைத) இழுததுசசெனறன பிறகு, சிறிதுதூர
சென்று மதஸயராஜகுமாரனான உததரனும தனஞசயனும பயமிலல
மல பலசாலிகளான கௌரவாகளுடையஸேனையைப பாாததாாக
சூராகளானஅவவிருவாகளும ஙமசானததுககு அருகிலசெனறு கௌ
ரவாகளையும, நானகுபககததிலும பரவியதும ஸமுதரமபோனறத
ஆகாயததில பறககிறதுபோனறதும அனேகமரஙகளால அடா
காடுபோனறதுமான அநதககௌரவாகளுடைய பெரியஸேனையை
கணடாாகள குருவமசததிலஉதிததவாகளுள உததமரே! செல
கினற அநதஸேனையினால உணடுபணணபபடடதும பராணிகளுடை
கணகளைக கெடுககினறதும பூமியிலிருநதுஉணடாகினறதுமான பு
தியானது ஆகாயததைஅளாவுகினறதாகக காணபபடடது. பிற

னகளாலும குதிரைகளாலும ரதஙகளாலுமநெருஙகியதும கர்ண
லுமதுரியோதனனுலும கருபராலும பீஷமராலும தரோணராலும
ரிதானவிலலைபபிடிததவரும புததிசாலியுமான தரோணபுதரரா
ம காககபபடடதுமானஅநதக(கெளரவ)ஸேனையைபபாாததது மயிாக
சசமடைநதவனும பயததினுல மனததளாசசியடைநதவனும
கைகமுறற சரீரமுளளவனுமான விராடராஜகுமாரன அபபொழுது
னனுடைய இரணடுகணகளையுமமூடிககொணடு பாாததனைபபாாத
ச சொலலலானுன

"(பருஹனனளையே !) கெளரவாகளோடு போாபுரிவதறகு நான
றமையுளளவனலலேன எனமீது உணடாயிருககினற மயிாககூச
தைதப பாா அநேக மஹாவீராகளுளளதும மிகவும உகரமாயிருக
னறதும தேவாகளாலும அணுகமுடியாததும பயஙகரமுமான குரு
ஸேனையை எதிாததுபபோாபுரிவதறகு நான சகதியறறவனுயிருககி
றன அசசததைதசசெயயும விறகளுளள பாரதஸேனையில செலவ
றகு நான விருமபவிலலை (இநதககெளரவஸேனையானது) இநதர
டனகூடினதேவாகளாலும அணுகமுடியாதது மனிதாகளால
ணுகமுடியாதென்பதில யாதுஸநதேஹம ? தோகளாலும யானைக
ாலும குதிரைகளாலும நெருஙகியதும காலாடகளாலும கொடிமர
களாலும நானகுபககததிலும அடாநதிருககினறதுமான பகைவாக
நடைய படையைபபாாததே எனமனம மிகக துனபமடைநதிருக
னறது எநதயுததததில தைரியமுளளவாகளும பெரியவிலலையுடை
வாகளும யுததததிலஸமாததாகளும பருதத மதயானைபோனறவா
ளும (ரததில) கடடபபடடிருககினற கொடிகளையும கொடிமரங
ளையும உடையவாகளும சிறநத யுததமுறைமையுடையவாகளும
ரியவிலலாளிகளும எலலாககாாயஙகளிலும நிசசயமுடையவாக
மான தரோணரும பீஷமரும கருபரும காணனும விவிமசதியும
ஸவததாமாவும விகாணனும ஸோமதததனும பாஹலிகனும ராஜா
ன துரியோதனனும உததமவீரனுன துாமாஷணனுமாகிய அனே
ருமஇருககிருாகளோ அநதயுததததிலஅநதசரூராகளைஜயிபபதறகு
ன புததிகெடடுவநதேன. வரிசைபபடுததபபடடிருககினற ஸைன
முளளவாகளும (பகைவாகளை) மிகவும வருததுகினறவாகளு
ன கெளரவாகளனைவாகளையுமபாாததே (எனககு) மயிாகள சிலிாத
ன என மனம மயககமடைகினறது" எனறுசொனனுன.
றுதியானவிறகளுளள கெளரவாகளுடைய பெரியஸேனையைககணடு
டனுன அவன, திருமபவும, "(பருஹனனளையே !) எனனுடைய

பிதாவானவா ஜனஙகளிலலாதபடடணததில என்னைவைததுவிட
எலலாஸைனயததையும திரடடிககொணடு தரிகாததாகளைநோககி
சென்றுவிடடாா எனககு இவவிடததில படைததலைவாகளஇலலை
ஸஹாயமிலலாதவனும பாலனும அஸதரவிததையில பரமபபடாத
னுமானநான அஸதரவிததையில தோசசியடைநதிருககினற அனே
வீராகளை எதிாததுப போாபுரிவதறகுச சகதியுளளவனுகமாடடேன
பருஹனனளையே ! (ரததைதத) திருபபு'' என்று புலமபினுன

உலகஙகளனைததிலும மஹாரதனுனபீபதஸுவானவன அ
விடததில அவவாறு சொலலுகினற அநத உததரனைபபாாததது நன
சிரிதது, '' (ராஜபுதர!) நீ பயததினால இளைதத உருவமுடையவ
யிருககிறுய எதிரிகளுககு ஸநதோஷததை வளாசசெயகிறுய பே
ாககளததில பகைவாகளால இபபொழுது ஒருகாாயமும செயயப்ப
விலலை நீ தானுகவே எனனைபபாாதது, '(பருஹனனளையே!) கெள
வாகளிருககுமிடததைககுறிதது எனனை நீ நடததிககொணடுபே
என்று முனபு சொலலியிருககிறுய (ஆதலால,) அபபடிபபடடநா
அதிகமான இநதககொடிகளிருககினறவிடததில உனனைககொண
போயச சோபபிககிறேன சிறநதகைகளையுடையவனே ! போ
வஸதுவினிடததில ஆசையுளளவாகளும [1]ஆததாயிகளுமான கெள
வாகளுககு நடுவில உனனைககொணடுபோயசசோபபேன சதரு
ளைச சிக்ஷிபபவனே! ஸமுததரமபோலக கமபீரமாயிருககினற கெள
வஸையனயததைபபாாதது நீ மனவருததமடையாதே புருஷாக
கேடடுககொணடிருககுமபொழுது ஸதரீகளினபககததில சபத
செயது தறபுகழசசிசெயதுகொணடு (நகரததினினறு) வெளிபபட
வநது இவவிடததில ஏன யுததமசெயயவிலலை? சொல அவவா
ஸதரீகளிடததிலும புருஷாகளிடததிலும ஆணமையைபபறறி ப
திஜஞைசெயது தேரினமீதேறி (நகரததைவிடடு) வெளியிலபு
படடுவநது (இபபொழுது) ஏன யுததமசெயயாமலிருககிறுய?
(பகைவாகளைவென்று) பசுககளைமீடகாமல நகரததுககுததிருமபி
போனுல வீராகளானபுருஷாகளும ஸதரீகளும ஒன்றுசோநது உ
னைபபரிஹாஸஞசெயவாாகள நானும ஸைரநதரியினுல ஸாரதய
செயவதில புகழபபெறறிருககிறேன (ஆகையால,) நான பசுககளை
மீடகாமல படடணததைககுறிததுபபோவதறகுச சகதியறறவ

1 நெருபபைவைபபவன, விஷமிடுபவன, சஸதாஙகளைக கையிலகொ
டிருபபவன, தனஙகளைக கொளளையடிபபவன, க்ஷேதரஙகளை அபஹரிப
வன, மனைவியை அபஹரிபபவன.

பிருக்கிறேன் ஸைரந்திரியினுடைய ஸ்தோத்திரத்தினாலும் உன்னுடைய வசனத்தினாலும் தூண்டப்பட்டிருக்கின்றநான் இந்தக்கௌரவர்களோடு எவ்விதம் போர்புரியாமலிருப்பேன்? நீ உறுதியுள்ளவனாகஇரு'' என்று மறுமொழிகூறினான் உத்தரன், ''பருஹன்னளேயே! கௌரவர்களனைவர்களும் மாத்ஸ்யர்களுடையபொருள்களை இஷ்டப்படி கொண்டுபோகட்டும் என்னை ஸ்த்ரீகளும் புருஷர்களும் பரிஹாஸஞ்செய்யட்டும் யுத்தத்தினால் எனக்குப் பயனில்லை என்னுடையபசுக்களும் போகட்டும் பருஹன்னளேயே! நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நகரத்தில் புகுவேன்'' என்றான் குண்டலங்களணிந்தவனும் பயந்தவனுமான உத்தரன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு மிகப்பயந்து மானத்தைஇழந்து அம்பையும்வில்லையும் எறிந்துவிட்டு ரத்தத்தினின்று கீழேகுதித்துஓடினான் அர்ஜுனன், ''ஏ! உத்தர!) யுத்தத்தைவிட்டு ஓடுதலானது க்ஷத்ரியனுக்குரியதாமமென்று சூரர்கள் எண்ணவில்லை, யுத்தத்தில் மரணமநேருவது மேன்மை, பயந்துஓடுவது மேன்மையன்று'' என்றான் குருகுலத்தில் தோன்றிய அந்தத்தனஞ்சயன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, சிறந்ததேரினின்று கீழே துள்ளிக்குதித்து, நீண்டபின்னலையும் நனகுசிவந்த இரண்டுஆடைகளையும் அசையும்படி செய்துகொண்டு ஓடுகின்ற அந்த ராஜகுமாரனைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினான் ஓடுகின்றவனும் காலடிவைப்புக்களால் பூமியை அழுந்தும்படி செய்கின்றவனும் பின்னலை ஆட்டிக்கொண்டு ஓடுகின்றவனும் பெண்வேஷம்பூண்டவனுமான அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது அர்ஜுனனென்றுஅறியாத சிலஸைனிகர்கள் நகைத்தார்கள் வேகமாகஓடுகின்ற அவனைக்கண்டு கௌரவர்கள், ''தொடக்கத்தில், உத்தமமானரத்தை விட்டுவிட்டுத் தனியாகஓடுகின்ற இவன் யார்? சாம்பலால் மறைக்கப்பட்ட நெருப்புப்போல வேஷத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற இவன் யார்? இவனுடைய ரூபமானது கொஞ்சம் புருஷனுடைய உருவம்போலவும் கொஞ்சம் ஸ்த்ரீயினுடைய உருவம்போலவும் இருக்கிறது'' என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள் இவ்வாறு ஸைனிகர்களும் சொன்னார்கள் அவர்களைப்பார்த்து, கௌரவபாண்டவர்களுக்கு ஆசார்யரும் புத்தியில் சுக்ரனுக்கும் பருஹஸ்பதிக்கும் ஒப்பானவருமான த்ரோணர் பின்வருமாறு உரைக்கலானார்

''(இந்த) விசாரத்தினால் உங்களுக்கு என்னபயன்? பின்தொடரப்பட்டிருக்கின்ற இவனால்தான் உங்களுக்கு என்னபயன்? பயந்தோடுகின்றவனைப் பின்தொடர்ந்து பின்னல்அசையப் பயமின்றி ஓடுகிற

வன ஒரு புருஷஶ்ரேஷ்டனுக விளஙகுகிறுன இவனுடையரூபம
னது அாஜுனனுடையரூபமபோலிருககிறது நபுமஸகவேஷததை
தரிககிறுன ஸதரீவேஷததால நனகுஅலஙகரிககபபட்டிருககின
இவன ரூபததினுல பாாததனுககு ஸமானனுயிருககிறுன இவனு
டைய தலையும கழுததும அநதபபாாததனுடையவே இவனுடை
பரிகாயுதமபோனற இரணடுகைகளும அநத அாஜுனனுடையவை
களே இவனுடையவனமையும அநத அாஜுனனுடையதே ஆ
லால, தனஞசயனைககாட்டிலும இவன வேறுனவனலலன தேவா
ளுள தேவேநதரனபோல மனுஷயாகளுள தனஞசயன சிறநதவன
உலகததில, தனஞசயனைததவிர வேறு எவன நமமை ஒருவனுக எ
ாததுவருவான?'' எனறுசொனனுா தரோணா இவவாறுசொல
யதைககேட்ட புததிசாலியான காணன (கெளரவாகளைபபாாதது
''விராடனுடைய புதரன ஒருவன சூனயமான பட்டணததில வஸி
திருநதான அபபடிபபட்டஇவன வாலிபததனமையால அலி
ஸாரதியாககொணடு நகாததைவிட்டு வெளியில புறபபட்டுவிட்
டான ஆணமையால வெளிபபட்டவனலலன (அவனைததொட
நது) ஓடுகினறவனை வேறுவேஷததினுலமறைககபபட்ட அாஜு
னெனறே நீஙகள நிசசயமாகத தெரிநதுகொளளுஙகள அநதமா
ஸயாகள எலலோருமே யுததததில நமமை எதிாததுவருவதறகு
சகதியறறவாகள (அவவாறிருகக) அவாகளுளஒருவன எவவா
கெளரவாகளனைவாகளையும எதிாததுப போாபுரியவருவான? உத
ரன ஸாரதியை ஏறபடுததிககொணடு நகரததினினறு வெளியி
புறபபட்டுவிட்டான அவன நமமுடைய தவஜததைப பாாதது இ
பொழுது பயநதுஓடுகிறுனெனறு நானநினைககிறேன'' எனறுசொ
னுன கருபா, ''ஓடுகினற அநதததனஞசயன ,உததரனையே பிடிக
விருமபுகினறுன, நிசசயம இபபொழுது இவன உததரனை ஸார
யாககசசெயதுகொணடு தான போாபுரிவதறகு விருமபுகிறுன'' என
கூறினுா இவவாறு வீராகளான அநதககெளரவாகளஎலலாரு
தனிததனியாகஆலோசிததும அாஜுனனெனறு நிசசயிபபதறகு
சகதியறறவாகளாஞாகள தாபோதனன, [illegible]னையிலிருககினற சி
நத ரதிகாகளைபபாாதது, ''அாஜுனனே, வாஸுதேவனே, ரா
னே, பரதயுமனனே, அவாகளே நமமை யுததததில எதிாததுவ
வதறகுச சகதியுளளவாகளாகாாகள (அவவாறிருகக) வேறொ
வன நபுமஸகவேஷததோடு பசுககளிருககுமிடததைககுறிதது வ
வனுல(அவனமீது) கூாமையான அமபுகளைவிடுதது (அவனைப)பூ

பிலதளளுவேன அநதமதஸயதேசததாாகளுளஒருவன எவவாற்
கௌரவாகளனைவாகளோடும போாபுரிவான?'' எனறுகூறினன
அவவாறு, வேஷததால மறைககபபட்டிருககினற அநதபபாண
டவனைககணடு அநதஸைனயததிலுளளவாகள அவனை ஆாஜுனனெ
னறுவது அலலனெனறுவது நிசசயிககவிலலை கௌரவாகளனைவாக
ளும இவவாறு அடிககடி ஊஹிததுபபாாதது, 'பகைவாகளை உறுதி
யாகஅடிபபவனும மஹாபலமுளளவனும இநதானுககொபபான வன
மையுளளவனுமான தனஞசயன இபபொழுது போாபுரியவரின நமது
ஸைனயமனைததும (உயிரோடிருபபது) ஸநதேஹமதான' எனறு
எணணினாகள அநதஸமயததில தனஞசயனைககாட்டிலும வேறு
ஒருவனெனறும அவனை நிசசயிககவிலலை ஆாஜுனனோ ஓடுகினற
உததரனை நூறுகாலடிதூரம பின தொடாநதுஒடி விரைவாக (அவ
ன)ககூநதலில பிடிததான ''பருஹனனளையே! எனனைப பிடி
யாதே, பிடியாதே உனககு மஙகளம நான் உனககு அடிமை''
எனறு சொலலிககொணடே விரைவாகஓடுகினற விராடபுதானை,
லசாவியும பகைவாகளைசசிகூடிபபவனுமான பீபதஸுவானவன
விரைவாகபபிடிததான ஆாஜுனனால பிடிககபபட்ட அவன துன
பததைஅடைநதவனபோல அதிகஉருககமாக மிகவும புலமபினன,
தகுதியான பொருளைககொடுபபதாகவும சொனனன உததரன,
பருஹனனளையே ! தஙகம, ாதனஙகள, முததுககள இவைகளுள
எதைதைத நீவிருமபுகிறுயோ அதைஅதையெலலாம உனககு நான
கொடுககிறேன யானைகளையும குதிரைகளையும தோகளையும பசுக
களையும நனகு அலஙகரிககபபட்டபெணகளையும சுததமானபொன
னையும சிறநதவெளளியையும நூறுபொனனுணயததையும உனக
குககொடுககிறேன ஏனனை நீ விட்டுவிடு நனறுக அலஙகரிககப
பட்ட அறுபதுகனனிகைகளையும ஒருகாாமததையும உனககுக கொடு
ககிறேன அதிகதைாரததையும மனததளாசசியையும பயததினல
திககததையும அடைநத எனனை நீ விட்டுவிடு தஙககட்டுளளவை
களும அதிகமான ஒளிபொருநதியவைகளுமான எட்டு வைடூரிய
ரதனஙகளையும ஸவாணமயமான தணடஙகளால இசைககபபட்ட
தும குதிரைகளோடுகூடியதுமான தேரையும மதஙகொணடபதது
யானைகளையும உனககு நான கொடுககிறேன பருஹனனளையே!
எனனை நீ விட்டுவிடு ஓ! அலியே! இபபொழுது எனதாயாரைப
பாாபபதறகு நான பட்டணததைககுறிததுச செலலுகிறேன நான்,
ஒருவனே எனதாயாருககுப பிளளை, ஆதலால, நான எனனசொல

வன? இவ்விதமானகாலததில விதியானது எனனை உனவசமாககு
றது நான மதஸயராஜாவான விராடனுடைய செலவககுமாரன;
றுவன, அவரால நனகுபோஷிககபபடடவனுயிருககிறேன நான
ாயினபககததில படுததிருபபவன, காறறுவெயயிலகளுடைய ஸபர
தைதை அடையாதவன சிறுவருடையசணடையையும பாராதவன
இபபடிபபடடநான எஙகே! அபபடிபபடட கௌரவாகளெஙகே
ருஹனனனேயே! தாயாருடையபககததில நான போயசசேருகி
றேன எனனை நீ விடடுவிடு கௌரவாகளுடையஸேனை ஊழிக
ாலததுஸமுதரமபோலக காணபபடுகிறது யௌவனகாவமுளள
ஸதரீகளுடையமததியில அறிவினமையால வீாயததினுலுப
ததினுலும நிறைநத வாாததையைசசொனனேன எவன
கௌரவாகளைஜயிககச சகதியுளளவனுவான? நீ எனனைவிடாமல
அஙகுகொணடுபோனுல உனககெதிரில நான உயிரைஇழபபேன'
எனறுபுலமபினுன

புருஷரிறசிறநதஅாஜுனன, இபபடிசசொலலிப புலமபுகினற
னும அறிவறறவனுமான அநதஉததரனைப பலாதகாரமாக ரத
துககுஅருகில கொணடுவநதான பிறகு, பாாததன பயததினு
பீடிககபபடடவனும அறிவறறவனுமான அவனைபபாாதது, "(உ
தர!) 'நான கௌரவாகளோடு போாபுரியபபோகிறேன எனது
டையகுதிரைகளை நீ அடககி நடதது' எனறு எனனை அழைதது
வநது (இபபொழுது) என ஓடுவதிலநோககமுளளவனு [illegible] கௌரவ
கேளாடு யுததமசெய உனககு ஜயமஉணடாகும [illegible] வா, நா
புதரனே, நான ஸாரதியாயிருநது உததமமானகு [illegible] அடக
நடததுகிற யுததததில அவனுககு நிசசயமாக ஜ [illegible] கும உ
தர! ஸாரதியான எனனுடனசோநது எலலாவி [illegible] ம கௌரவ
கேளுடன சணடைசெய வெனறு புகழபெறறு இ [illegible] முழுவதைய
ஆளுவாய. அலலது, கொலலபபடடு ஸவாககத [illegible] வாய ஓடுவ
உனககு நனமையைககொடாது இப [illegible] ாககௌரவாக
யுமவெனறு ஜயததை அடையுமவண [illegible] றசிசெயயபபோ
றேன இநதவிஷயததில நான உனக [illegible] ளணணததககவ
பகைவாகளை அழிபபவனே! பகைவா [illegible] ாபுரிவதறகு நீ
தியறறவனுயின இஙகே வா, பகைவா [illegible] ாபுரிகினற எ
னுடைய குதிரைகளை நீ நடதது நீ எனனு [illegible] ளவலியால க
கபபெறறு (ஒருவராலும) அவமதிககததக [illegible] கோரஸவ
முடையதும கோரரூபிகளானமஹாரதாகளால பாதுகாககபபடடி

கினறதுமான இநததநோபபடையில புகுவாயாக ராஜபுதரர்களுள் சிறநதவனே! நீ பயபபடாதே பகைவாகளைவாடடுபவனே! நீ க்ஷத் ரியனலலனோ? நான அநதககௌரவாகளோடு போாபுரியபபோகி றேன உனனுடையபசுககளை மீடடுககொணடுவரபபோகிறேன மன தரிறசிறநதவனே! பகைவாகளால அவமதிககமுடியாததும நெருங்க முடியாததுமான இநததநோபபடையில நீ நுழையவேணடும நீ எனககு ஸாரதியாயிரு நான கௌரவாகளோடு யுததமசெயயப் போகிறேன, யுதததநதில உகரஸவரூபிகளானசூராகளை யமலோகத் துககு அனுபபபபோகிறேன" எனறுகூறினான (மாறறுாகளால் வெலலறகரியவனும பாதஶ்ரேஷடனுமான பீபதஸுவானவன் ... ினுலபீடிககபபடடிருககினற விராடபுதரனுன அநதஉததர ... வாறுசொலலி ஸமாதானபபடுததினுன பகைவாகளுடையபட ... களை ஜயிபபவனுனபாாததன, இஙகுமஅஙகும சுறறிவருகினறவ ... யுததமசெயவதில) விருபபமிலலாதவனும பயததினுல பீடிககப ... டவனுமானஉததரனை ரதததினமீதுஏறறிவைததான (எதிரிகளின) செலவததை ஜயிததஅாஜுனன, அழுகினற அநதஉததரனைத தேற றித தேரினமீதேறறிவைதது அவனை ஸாரதியாக ஏறபடுததிககொ ணடு காணடீவமெனகிறவிலலை எடுபபதறகாக அநதவனனிமரததை நோககிசசெனறுன

நாறபதாவது அதயாயம

... க ர ஹ ண ப ா வ ம (தொடர்ச்சி)

(அா[illegible]னுடையஏவலால் உத்தரன் வன்னிமரத்தின் மீதேறி வில்லைஎடுததது)

உததர[illegible]லஏறறிவைததுககொணடு வனனிமரததுககு திராகசசெல[illegible]னும நபுமஸகவேஷததோடு தேரிலிருபப னும தேராளி[illegible]வனுமான அநதஅாஜுனனைககணடு ராகளும ரதிகா[illegible]ாகளுமான கௌரவஸேனையிலுளள ரோணா பீஷமாமு[illegible]ள, தனஞசயனிடததிலிருநது உண ாணபயததினுல ம[illegible]றறுாகள உதஸாஹததைஇழநதவா ான அவாகளையு[illegible]மான உதபாதஙகளையுமபாாதது ஆசா நம சஸதரத[illegible]றநதவருமான தரோணா சொலலலானா (வீராகளே!) [illegible]வைகளும கொடியஒலியுளளவைகளுமான பயஙகாறறுகள வீசுகினறன ஆகாயம சாமபலமழைபோனற இரு

ளால மூடபபட்டுவிட்டது மேகஙகள விகாரமானநிறமுளளவைகளு ஆச்சாயகரமான காட்சியுளளவைகளுமாகக காணபபடுகினறன ப விதமானசஸ்தரஙகள உறைகளினினறும (தாமே) வெளியிலநழு கினறன ஒளியுடனகூடினதிசைகளில கொடியஉருவமுளளனவா இதோ நரிகள ஊளையிடுகினறன குதிரைகளும கணணீரவடிககி றன அசையாதகொடிகளும அசைகினறன இவவிடத்திலகாண படும பலநிமித்தஙகளையும (ஆலோசிககுஙகால) ஸமீபத்தில யுதத நேரபபோகிறது நீஙகள ஸனனத்தமாயிருஙகள, ராஜாவையு காபபாறறுஙகள, ஸேனையையும வரிசைபபடுத்துஙகள, அனா தத்தை எதிரபாாததிருஙகள, பசுககூட்டத்தையும ரக்ஷியுஙக வீரனும மஹாவிலலாளியும எலலாசசஸதரதாரிகளுளளும சிறந வனுமானபாாததன இதோ நபுமஸகவேஷத்தோடு வநதுவிட்டான இவவிஷயத்தில ஸநதேஹமிலலை'' எனறு இவவளவுமட்டில சொல விட்டுப பீஷமரைபபாாததது வசனிககலானா "ஓ! கஙகாபுத்ரரே லஙகேஸவரனுடையவனததுககுசசதருவைக கொடியாககொண வனும ஒருமாதத்தினுடைய பெயரையுடையவனும மலைகளுக விரோதியினுடையபுதரனும நடையினுல தேவராஜனபோனறவனு ஒருஸமயத்தில பெணபோனறவனுமான (இநதபபுருஷன பாாகக படலாம)'' எனகிற ஒருவசனத்தை ஆசாாயா அபபொழுது சொ னா வேநதரே! தரோணா குறிபபுடன இவவிதமசொலலிவிட்டு பேசாமலிருநதாா கஙகாபுதரரானபீஷமா, தரோணருடையவாா ததையைககேட்டு, குறிபபுடன (துாயோதனனைபபாாத்து) "மனி ரிறசிறநதவனே! நாம நமமுடையதேசத்தைததாணடி வேறு தேச ததைவநதடைநதுவிட்டோம நமமால ஸபையிலசொலலபபட்டஸம மும செனறுவிட்டது சதருககளிடத்திலிருநது பயமபாராட்ட தககதனறு ஸநதேஹத்தைவிட்டுவிடு'' எனறுசொனனா ஹித ததைசசெயயும தனமையுளள தேவவரதரால இவவிதமானவாாதத சொலலபபட்டவுடன, தரோணா துாயோதனனைப்பாாததுக குறி புடன (பினவருமாறு) உரைககலானா.

"பெரிதான விலலையுடையவனும ஹநுமதகொடிததவா அனைவரு ளும சிறநதவனும வீரனுமான பாாததன இதோ நபுமஸகரூப தோடு வநதுவிட்டான இவவிஷயத்தில ஸமசயமிலலை இநத பாாததனே வனமையுமுளளவன, இடககையினாலும பாணஙகளை விடுபபவன, பகைவாகளை வாட்டுபவன அரசாகளைஜயிககினறகொள வாகள இவனால கொலலபபட்டவாகளாவாாகள் ராஜனே! எவ

பிறநதவுடன பூமிமுழுவதும நிரமப ஆறுதலுளளதாகியதோ, எ
ஞல தருபதராஜனைப பராகரமததாலகடடி எனககுத தக்ஷிணைகொ
டுககபபடடதோ, எவஞல முறகாலததில ஸவயமவரஸபையில ஆகா
பததில கடடபபடடிருநத லக்ஷயததைஅடிதது அரசாகளையுமஜயி
நப பாஞசாலியானவள அடையபபடடாளோ, எவஞல காணட
வனததில தேவாஸுராகளை ஜயிதது அககிபகவான நனகுதிருப
செயவிககபபடடாரோ, எவஞல யாதவாகளைஜயிதது ஸுபத
ரானவள விவாஹமசெயயபபடடாளோ, எவஞல தரிபுரததிறகு
தருவும மனமதனை நாசமசெயதவருமான தரிபுராரியானவா யுத
ததிலஜயிககபபடடாரோ, எவஞல தேவலோகததைஅடைநது யுத
ததில இநதரனைஜயிததவாகளும காறறும நுழைதறகரிய கவச
ளளவாகளும தனுவினுடையகுலததில தோனறியவாகளுமான
னறுகோடிஅஸுராகளும ஹிரணயபுரததிலவஸிதத காலகேயா
ளும ஜயிககபபடடாாகளோ, எவஞல அநதககாடடில சிதரஸேன
லகடடபபடடிருநதநீ விடுவிககபபடடாயோ, எவஞல மேருபாவ
ததினுடைய வடபாகமசெனறு ஏராளமான பொருளைககொணடு
நது எலலா அரசாகளையுமவெனறு தாமபுதரா ராஜஸூயயாகம
சயவிககபபெறருரோ, எவனிடததில செளாியமும வீாயமும பர
ாபமும தைாயமும பராகரமமும ஔதாாயமும காமபீாயமும
ஸவாயமும (அகாயததில) வெடகமும தாமமும ஜீவகாருணய
ம கபடமினமையும இருககினறனவோ அபபடிபபடடபாாததன
தோ வநதுவிடடான, ஸமசயமிலலை இவன எலலாததேவககூட
ஙகளையுமகூட வெலலாமல திருமபமாடடான சூரஞன இவன
டடில (உனஞல்) துனபபபடுததபபடடான, இநதரஞலும, (வில
ததை) கறபிககபபடடிருககினருன இவன (இபபொழுது) ரோ
கதுடன போாபுரியபபோகிருன இவவிஷயததில ஐயமிலலை
ருகுலததிலஉதிததவனே! இவனுடனஎதிாதது யுததமசெயயத
கக மறறொருவீரனை நான காணவிலலை வேடவேஷததால மறைந
வரும பரபுவுமான ஸ்ரீமஹாதேவரும இமயமலையில பாாததனுல
ததததில மனககளிப்பளிக்கும்படி செயவிககபபடடாரெனறு கேள
, எனருா காணன். இவவாறு சொலலுகிற தரோணரைபபாாத
க கோபஙகொணடு, "(ஆசாாயரே!) எபபொழுதுமே நீா பல
னனுடையகுணஙகளை எஙகளிடம புகழநதுபேசுகிறீா அாஜு
ன எனனையும தூரியோதனனையும்விட விததையிஞல நிறைநதவ,
லலன" எனறு கூறிஞன. தூாயோதனன, "ராதாபுதர! இவன

ாா த தனுயிருபபனுகில என னுடைய காயம நிறைவேறின தாகும
ந் தபபாணடவாகள அறியபபடடால மறுபடியும வேறு பனனிர
ணடுவாஷகாலம காட்டில ஸஞசரிபபாாகள அபபடியினறித தேவ
ந தகளுள தலைவனுனவேறொருவன பேடிவடிவ ததுடன இஙகுவநதி
நுபபாணுயின நலல கூாமையுளளபாணஙகளால இவனைப பூமியிலவீழ
ததுவேன " எனமொழிநதான பகைவாகளை வாடடுபவனும தருத
ராஷடாபுதரனுமான அநத ததுாயோதனன அவவிதமான வாாததை
யைசசொலலுகையில, பீஷமரும தரோணரும கருபரும தரோண
புதரரும (துாயோதனனுடைய) அவவிதமான ஆணமையைககொண
ாடினாாகள

பாாததன, அநத வனனிமாததினருகிறசெனறு பிதாவினுலஸ
மாகவளாககபபடடவனும யுததஙகளை அறியாதவனுமான விராட
புதரனைபபாாதது, " [1]பூமிஞசய ! விராடபுதர! (இஙகு) வா, நான
உனனை ஏவுகிறேன நீ பெரிதான (இநத) வனனிமாததினமீதே த
விரைவாகக காணடீவமெனகிறவிலலை எடுததுககொணடுவா இங
இருககினற உனனுடைய இநதவிறகள எனனுடைய பலததைத
தாஙகுவதறகு சகதியுளளவைகளலல பெரிதானபாரததை [2]வஹி
பதறகாவது யானையை நனருக அடிபபதறகாவது இநதயுததததி
பகைவாகளைவெலலபபோகினற எனனுடையகையினுல இழுபபதைத
தாஙகுவதறகாவது திறமையுளளவையலல அவைகளால இந
யுததகளததில ஜயததைககொடுககககூடிய காயததைச செய
தறகு நான விருமபவிலலை நீணடகைககளையுடையவனே ! மஹ
பலமுளளவனே ! உனனுடைய இநத ஆயுதஙகளெலலாம மிக மெ
நதவைகள, சிறியவைகள, உறுதியறறவைகள பூமிஞசய! ஆ
லால, இலைகளால அடாநதிருககினற இநதவனனிமாததினமீ
ஏறு. இதில பாணடுபுதராகளான யுதிஷடிாருடையதும பீம
டையதும பீபதஸுவினுடையதும, அவவாறே, நகுலஸஹதேவ
களுடையதுமான விறகளும கொடிகளும அமபுகளும சூராகளு
குரிய திவயமானகவசஙகளும வைககபபடடிருககினறன மஹ
வீாயமுளளதும ஒனருகஇருநதாலும லகூஷமவிறகளுககு ஒபபா
தும ராஜயஙகளை வருததிபபணணுகினறதும அதிகமாக (யுதத) பா
ததைதபொறுககினறதும பனைமாமபோனறதும பெரிதும ஆயுத
ளெலலாவறறுளளும சிறநததும பகைவானைவரையும நாசஞசெயகி
றதும பொனனுல சிதரவேலைசெயயபபடடிருககினறதும தேவ

[1] உததரனுககு மறறொரு பெயா. [2] வேறுபாடம்.

நதம பெறறதும பளபளபபுளளதும நீணடதும காயமிலலாததுப
பெரிதான (புதத) பாரததைபபொறுபபதில ஸாமாததியமுளளதும
லலகாடசியுளளதும [1]வருணனால தரிககபபடடிருநததுமான பாரத
னுடைய காணடீவமெனகிற விலலும இவவிடததிலேயேயிருககின
றது அதைபபோனறவைகளும பலமுளளவைகளும உறுதியுள
வைகளும பரஸிததிபெறறவைகளும மேனமைபெறறவைகளுமபார
ததறகு மிகஅரியவைகளுமான யுதிஷடிா,பீமன, அாஜ்ுனன,நகுல
ஸஹதேவாஆகிய இவாகளுடைய எலலாஆயுதஙகளும இவவிடத
திலேயேயிருககினறன'' எனறு கூறினன உததரன, ''இநதவனனி
மரததில முறகாலததில (மரிததவனுடைய)சரீரமனறோ கடடப
படிருககிறது ராஜபுதரனாகியநான அதை எவவாறு கையினால
தொடுவேன? ஓ! பருஹனனளேயே! எனனை இவவிதமானகாரயத
தைச செயயுமபடி செயயாதே எவவிதம (இநதககாரயம) செய
வதறகு இயலும? நீ உனபுததியினால எவவாறுநினைககிருய? க்ஷததிரிய
ஜாதியில பிறநதவனும மஹிமையுடையவனும ராஜபுதரனும மநதரங
களையும யஜஞஙகளையும அறிநதவனுமான எனனால இவவிதமான
அசுசியமானது) தொடததககதனறு ஓ! பருஹனனளேயே! இநதச
சரீரததைததொடடவனும சவததைததூககினவனபோலஅசுததனு
மாயிருககும எனனை எவவாறு நீ வயவஹரிககததககவனாககசசெய
வாய?'' எனறு சொனனன பிறகு, சதருபடடணஙகளைஜயிபப
வனும சூரனுமானபாாததன,[2]மதஸயராஜாககளுடையவமசததிலபுத
ரனாகஉதிததவனும ஸாமாதயமுடையவனுமான அவனைபபாாததது,
''அரசேபோறின! நான உனனை ஜாதியினாலும குலததினாலும சிறநதவ
னெனறறிவேன பகைவரைவாடடுபவனே! (அபபடிபபடட) உன
னைப பாவததொழிலைசசெயயெனறு எவவாறு நான சொலவேன?
அநதரிறசிறநதவனே! நீ வயவஹரிககததககவனும சுததனுமாவாய
வைகள விறகள இதில (மரிததவனுடைய) சரீரமிலலை நீ பயப
படாதே ராஜபுதர! மதஸயராஜாவினுடைய குலததில புதரனாகப
பிறநதவனும சிறநத மனமுளளவனுமானஉனனை நான எவவாறு நிந
திககததககதொழிலைச செயயுமபடிசெயவேன?'' எனறுன பாாதத
னால இவவாறுசொலலபபடடவனும குணடலஙகளை அணிநதவனு
மான அநதவிராடபுதரன அபபொழுது பரவசனகி ரததததினினறு
கீழகுதிதது வனனிமரததினமீதேறினன பகைவரைஅழிபபவ

[1] 'பயஙகரமானதும' எனபது வேறுபாடம
[2] நீருசொலவிடபபடடது

ஞன தனஞ்சயன் ரதத்திலிருந்துகொண்டு அவனைப்பார்த்து, "(உத்
தர!) மரத்தினுச்சியிலிருந்து இந்தவிற்களைத் தாமதமின்றிக் கீழே
இறக்கு" என்று கட்டளையிட்டான் அந்த உத்தரன் அகன்றமார்புடை
யவர்களான வீரர்களுடைய மிகச்சிறந்த விற்களையெடுத்து நான்குப
க்கத்திலும் சுற்றப்பட்டிருக்கிற இலைகளையும் எடுத்துவிட்டு அருகிற்
கொண்டுவந்தான் (அர்ஜுனன்,) "உத்தர! இவைகளுக்கு நா
புறத்திலும் சுற்றப்பட்டிருப்பதை முழுவதும் தாமதமின்றி அவிழ்த்
துவிடு" என்றுசொன்னான் பகைவரைவாட்டுபவனான உத்தரன் அவை
களுடைய கட்டுகளை அவிழ்த்து அவற்றுள் நான்கு வேறுவிற
களோடு காண்டீவத்தைக்கண்டான் அவிழ்த்துவிடப்பட்டவைகளு
ஸூர்யனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுள்ளவைகளுமான அந்தவிற்க
ளுடைய சிறந்தகாந்திகள் உதயமாகுங்காலங்களில்கிரஹங்களின்கா
ந்திகள் வெளிப்படுவனபோல வெளிப்பட்டன சீறுகின்ற ஸர்ப்பங்க
ளுடைய ரூபம்போன்ற அவைகளுடைய ரூபத்தைக்கண்டு அந்த உ
த்தரன் அப்பொழுது மயிர்க்கூச்சலும் பயத்தினால் மனக்கலக்கமு
அதிகநடுக்கமுற்ற தேஹமுமுள்ளவனானான் ராஜபுத்ரனான உத்தர
அர்ஜுனனால் தேற்றுதல்செய்யப்பட்டுக் கொஞ்சமதைர்யத்தை அடை
தான் அவன் (கண்களை) மூடிப் பிறகு திறந்தும் (அவ்வாயுதங்களை
தொட்டுத்தொட்டும் அடிக்கடி அவைகளைப்பார்க்கவும் தொடவ
பழகினான் அப்பொழுது (அர்ஜுனனால்) நன்மொழிகூறப்பட்ட உ
த்தரன் க்ஷணத்திற்குள் தேற்றுதலடைந்தவனானான் மன்னரே! விரா
புத்ரன் காந்தியுள்ளவைகளும் பெரியவைகளுமான அந்த விற்களை
தொட்டு, அர்ஜுனனைப்பார்த்து, பின்வருமாறு வசனிக்கலானு

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உத்தரன், பாண்டவர்களின் ஆயுதங்களைக்கண்டுவியப்புற்று
அவைகளைக்குறித்து வினவியது)

"ஓ! ஸாரதியே! இது தேவஸம்பந்தம்பெற்றதோ? ஸா
மோ? அல்லது வில்லோ? இதில் தாப்பாக்கினிபோல ஜ்வலிக்கி
வைகளும் காந்தியுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் தங்கமயமான
களும் நூறுஇதழ்களுள்ளவைகளுமான தாமரைப்புஷ்பங்கள் த
தனியாக விளங்குகின்றன இதில் நான்குபக்கத்திலும் ரத்ன

ளோடுசேர்க்கப்பட்ட பொன்மயமான்பொட்டுக்களும் ஒளிவிடுகின்றன, பின்புறத்தில் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டசந்தரபரபைகளும் ஸூர்யபரபைகளும் பொற்றாமரைமலர்களும் தனித்தனியாக விளங்குகின்றன ஆச்சர்யப்படத்தக்க ரூபமுள்ளதும் பயங்கரமானதும் அச்சந்தரும் தோற்றமுள்ளதும் கருநெய்தலுக்கொப்பானதும்பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இந்தவில்லானது யாருடையது? **
***** கொம்புகளுள்ள பொன்மயமானஎருதுகளைப் பின்புறத்திலுடையதும் மணிகளாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஒருபனை உயரமுள்ளதும் நல்லநிறமுள்ள பொன்மயமான பதுங்குராங்கு (பரதிமை) களுள்ளதுமான இந்தவில்லானது யாருடையது? வளைத்தற்கரியதும் மிகநீண்டதும் நல்லரூபமுள்ளதும் (பிறரால்) அவமதிக்கமுடியாததும் ஆச்சர்யகரமுமான இப்படிப்பட்ட இந்தவில்லானது யாருடையது? ஸாரதியே! முழுவதும் கவசம்பூட்டப்பட்டவைகளும் சந்தரஸூர்யர்களைப்போல மாசற்றஒளியும் நல்லருபமும் பார்க்க மிக்கஅழகும் குசாகனிக்கொப்பான காந்தியுமுள்ளவைகளுமான அன்னப்பறவைகள் பின்புறத்தை அடைந்திருப்பதும் சார்ங்கத்திற்குமகாண்டீவத்திற்குமொப்பானதுமான இந்தவில் யாருடையது? ஸ்வர்ணமயமான சரீரமுள்ளதும் மின்னற்கூட்டத்திற்கு ஒப்பானதும் நீலக்கற்களால் இழைக்கப்பட்டதும் தவராமில்லாததும் பொன்மயமும் நானாகாவதுமான ஒரு வில் விளங்குகின்றது ஸ்வர்ணமயமான இந்தவில்லினுடையபின்புறத்தில் கவசத்தால் மூடப்பட்ட மீன்கள் இருக்கின்றன ஸாரதியே! படமெடுத்த ஸர்பம்போல உயர்ந்திருக்கின்றதும் சிறந்ததும் உறுதியாயிருப்பதினால் வளைக்கமுடியாததும் இந்தரதனுஸுக்கொப்பானதும் திவ்யமுமான இந்த வில்லானது யாருடையது? இதில் பொன்மயமான ஆயிரம் சிறிய மருகபரதிமைகளும் பதினாலுபுலிகளும் ஸூர்யபிம்பங்கள் போன்ற அநேகஞ்சுட்டிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பொன்மயமான வில்களும் விளங்குகின்றன ஸ்வர்ணத்தால் விசித்தரமானஅங்கத்துடன்கூடின இந்த ஐந்தாவதானவில் யாருடையது? இறகுகள் கட்டப்பட்டவைகளும் கூரியமுகத்தினருனியுள்ளவைகளும் பொன்மயமான அம்பறாத்தூணியில் போடப்பட்டவைகளுமான இந்த ஆயிரம் நாராசங்களும் நாராசங்களும் யாருடையன? மஞ்சள்நிறமும் கூர்மையும் ஸாபபங்களுக்குஸமமான ஸ்பர்சமுமுள்ளவைகளும் தீட்டப்பட்டவைகளும் உறுதியாயிருக்கின்றவைகளும (லக்ஷ்யங்களில்) நேராகப் பாய்கின்றவைகளுமான இந்த ஐந்நூறுபாணங்களும் யாருடையவை? -

மூகிறகுகளினபாகஙகளால வேகமுளளனவாகச செயயபபடடவை ளுமபெரியவைகளுமான இநதவிபாடஙகள யாருடையவை? கூாமை ான முனையுளளவைகளும பனறியினுடையகாதுகளபோனற முட ளுளளவைகளும அழகியவைகளுமான 'இநதஅமபுகள யாருடை வை? வஜராயுததககும இடிககும ஸமமான ஸபாசமுளளவை ளுமஅகனிஜவாலைபோனற தேஜஸஉளளவைகளும பொனமயமான டடுககளுளளவைகளும கூரியமுனையுளளவைகளுமான இநத எழு நூறுபாணஙகளும யாருடையவை? மாடடுததோலால செயயபபட உறையில போடபபடடதும நீணடதுமான இநதபபாணம யாருடை து? உறுதியும பளபளபபும அழகுமுளள இநததணடம ஒளிவிடு னறதே, இது யாருடையது? புலிததோலால உறைபோடபபட தும அதிகஒளிபொருநதியதும திவயமுமான இநதசசஙகமான்து யாருடையது? புலி அடையாளமிடடிருககிற இநத ஐநதுககதிகளும ாதறகாக இருககினறன? அழுககறறதும புலிததோலாலமூடபபட துமான இநதககததி யாருடையது? கருநெயதலுககொபபான நிற முளளதும பெரிதும மஹிமைபொருநதியதுமான இநதககததி யாரு டையது? ஸிமமததோலாலும காளைததோலாலும உறைபோடபபட டதும கூரியமுனையுளளதும மிககபளபளபபுளளதும பெரிதுமான இநதககததி யாருடையது? உறையினமீது அலஙகரிககபபடடிரு கினற ஐநது ஸுாயபாதிமைகள காணபபடுகினறதும கொமபினுல் செயயபபடடபிடியினுல மனததைககவாவதும பெரிதுமான இநத ககததி யாருடையது? புளளிமானதோலாலசெயத உறையில போட பபடடதும எணணெயிடடுததீடடபபடடதும நனறுகசசெயயபபட டிருககினறதும அளவுடனும நிறததுடனுமகூடியதும பெரிதுமான இநதககததி யாருடையது? இதனுல ஓயாமை அடிககபபடுமானு அது உயிரோடிராது பருஹனனளையே! நான உனனைக கேட் றேன நீ (எனககு இவைகளை) முறையாக உரைபபாயாக பெரிய வான இவையனைததையும பாாதது எனககு அதிகமான ஆசசாய உணடாகிவிடடது'' எனறு கூறினுன

நாறபததிரணடாவது அதயாயம

கோகரஹண பாவம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், உத்தரனைநோக்கி ஆயுதங்களைத்தனித்தனிகுறிப்பிட்டு அநதஅநதஆயுதங்களுக்குரியவர்களைக் கூறியது)

உததரன இவவாறுசொலலக கேடட பாாததனுனவன், பய வனும (பராண) ஸஙகேஹததை அடைநதவனுமான விராடபுதர

மெல்லியமொழியால நமபிககையுடையவனுக்சசெயது (பினவருமாறு
சொல்லலானன "(உததர !) உனனுல முதலிலகேடகபபடடதுப
சதருஸேனைகளுடையஅஙகஙகளை அடிககினறதும தேவஸமபநதப
பெறறதும காணடீவமென்று பரஸிததிபெறறதுமான இநதவிலலா
னது பாாததனுடையது பிளககமுடியாததும அசசமறறதும ஒளி
புள்ளதும ஆசசாயகரமானதும முறிககமுடியாததும வெடிபபிலலாத
தும எலலாஆயுதஙகளுளளும சிறநததும பொனமயமானதும நாடு
களைப பெருகசசெயகினறதும அநேகவாஷகாலமாகத தேவாகளா
லும அஸுராகளாலும கநதாவாகளாலும பூஜிககபபடடிருககினறது
மான் இநதவிலலானது லக்ஷம ஆயுதஙகளுககுஒபபானது இதனுல
பாாததன போாககளததில தேவாஸுராகளனைவரையும எதிாததுத
தாஙகினன இதை, முறகாலததில பரமமதேவா ஆயிரமவாஷகாலம
வைததிருநதாா, உமாபதியானவா அறுபததுநானகுவாஷம வைத
திருநதாா, இநதரன எணபததைநதுவாஷம தாஙகியிருநதான, சந
திரன ஐயாயிரமவாஷம தரிததிருநதான, அவவாறே,வருணன நூறு
வாஷம தரிததிருநதான அநதவருணனிடததினினறு அகனியான
வன மஙகளகரமானஅநதவிலலை அனபுடனபெறறுத தான தரிததுவந
தான மதயஸதனுனஅகனியினுல (இநதக) காணடீவமானது பாாதத
னுககுக கொடுககபபடடது குநதிபுதரனுனஅாஜுனன அறுபததை
நதுவாஷகாலம தரிககபபோகிறுன இவவிதமான வீாயமுளளதும
மஹாவேகமுளளதும உததமமும க்ருஙெயதலபோனறதுமான இநத
விலலானது மஹாதமாவும ராஜாவுமான யுதிஷடிாருடையது
அதில புறததில் பொனமயமான புளளிகளும நனருக அமைககபபட
டிருக்கினறன பரஸிததிபெறறதும பொனகடடுளளதும உறுதியுள
ளதுமான இநதவிலலான்து பீமஸேனனுடையது பினபுறததில்
பொன்மயமான ஆயிரம சிறிய மருகபாதிமைகளும, பதினனகுபுலி
களும; கொம்புள்ளவைகளும பொனனுலசெயயபபடடவைகளுமான
கிளைகளுமுளளதும பகைவாகளை வாடடுபவனுனபீமன கீழததிசை
யை ஜெனததையுமவெனறதும பினபுறததில குசாகநிபோலஒளிாகினற
தனிததனியான (ரேகைகள) பரகாசிககினறதும தேவாகளிடங
களிலும மனுஷயாகளிடஙகளிலும பூஜிககபபடடதும பரஸிததி
பெறறதும ஒரு பனைமரஅளவுளளதும ரதனஙகளாலும பொன
லும அலஙகரிககபபடடதும உததமமுமானஇநதவிலலானது பீம
னுடையது பொன்மயமும அனேககணகளாலநிறைநதகோாகைகளை
அலஙகாரமாகக்கொணடவைகளுமான மயிலகள் இருககினறதும

வளைககமுடியாததும பருததும நீணடிருபபதும நலலஉருவமுள்ள
தும (ஒருவராலும) அவமதிககமுடியாததுமான இநதவிலலானது
புததிசாலியும மாதரீபுதரனுமான நகுலனுடையது இநதவிலலை
ஒததததும வியபபைததருவதுமான மறறொரு விலலானது இளைய
ஸஹோதரனான ஸஹதேவனுடையது மஞசளநிறமுளள இநதவில
லானது குருகுலததில உதிததவரும மஹாதமாவுமான யுதிஷடி
ராஜருடையது மலைகளையும பிளககினறவைகளும நலலகாநதியுடைய
வைகளும மிகபபெரிய உடலுளளவைகளும கூரமையானமுனையுள்ள
வைகளும மிககஉறுதியுளளவைகளுமான இநதஅமபுகள பீமஸேன
னுடையவை பீமனால இநதஅமபுகள யானைகளைததடுபபதறகாக
தொடுககபபடுகினறன பொனமயமானகோலகளால அலஙகரிகக
பெறறு அழகியவைகளும காலதணடததுககொபபானவைகளு
மஙகளகரமாயிருபபவைகளும வஜராயுததிறகும இடிககும ஸ
மான ஒளிபொருநதியவைகளுமானஇநதஅமபுகள நகுலனுடையவை
ஜவலிககினறவைகளும ஒததமுனையுளளவைகளும நனகு செயய
படடிருககினறவைகளும நீ கேடபவைகளும கூரமையான மு
யுளளவைகளுமான வராஹகாணஙகளெனகிற இநதஅமபுகள ஸ
தேவனுடையவை நீணடதும பசுவினதோலாறசெயதஉறையிலபோ
டபபடடதும மஹாகோரமானதும எலலாபபாரஙகளையுமபொறு
கினறதும பெரிதுமான இநதககததியானது பாரததனுடையது பு
ததோலாலசெயத உறையிலபோடபபடடதும மாசறறதுமான இ
தககததியானது புததிசாலியும குநதிபுதரரும ராஜாவுமான யுதி
டிரருடையது புலிததோலாலசெயத உறையில போடபபடட
ஐநது புலிபரதிமைகளை அடையாளமாககொணடதும மதமிகு
யானைகளுடைய கழுததுககளைவெடடுவதில பழககமுடையதும
இநதககததியானது பீமனுடையது கருநெயதலுககொபபான ஒ
பொருநதியதும ஸிமமததினுடைய தோலாலமூடபபடடதும கூ
முனையுளளதும மிகஅழுககறறதுமான இநதககததியானது புததி
னன பாரததனுடையது பாரககஅழகியதும மிககூரமையானமு
யுளளதும பகைவாகளுடையஸேனைகளை எதிரில நாசஞசெயகின
மான இநதககததியானது புததிசாலியும குநதீபுதரனுமான
ஜுனனுடையது புளளிமானதோலாலசெயத உறையில போ
படடதும அழகியபிடியுளளதும நெருபபுபபோனற ஒளிபொரு
யதுமான இநதககததியானது நகுலனுடையது மஞசளநிறமு
யதும் விசிதரமாயிருககினறதும மணிகளஇழைககபபடட பிடியு

மம பாரததைதபபொறுககககூடியதும நனறுக உறைபோடடபபட்டது
ான இநதககததியானது ஸஹதேவனுடையது பகைவாகளை
ாகளையுமஅழிககினற இநதபபெருநதடியானது பீமனுடையது''
னறு கூறினன அாஜுனன, ஆயுதஙகளையும தூணீரஙகளையும
பபறற ஒளிபொருநதியகததிகளையும தனிததனியாகபபகுதது உள
படி விரைவாக உததரனுககுக கூறினன

நாறபததுமூனறுவது அததயாயம்

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் உத்தரனுக்குத் தான் அர்ஜுனனேன்றும் கங்கர்முதலியோர்
யுதிஷ்டிரர்முதலான பாண்டவர்களேன்றும் கூறியதும், தன்னுடைய
பத்துப்பேர்களேயும் அவற்றின்போருளேயும் சோல்லியதும்)

மூடாதமாவானவிராடபுதரன இநதஸமயததிலும அவனைப
ாததனெனறுதெரிநதுகொளளாமல மறுபடியும எதிரில வினவலா
ன ''மஹாதமாககளும மிகக சுறுசுறுபபுளளவாகளுமான இந
பாாததாகளுடைய ஆயுதஙகள பொனனால அழகியவைகளும
ஜஜஙகளுமாக விளஙகுகினறன எவாகளுடையஇநத ஆயுதங
பாகாசமுளளவைகளாக ஒளியினால ஜவலிககினறனவோ சூரா
நம யுததஙகளில (பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவாகளுமான
நதபபாணடவாகளெஙகே? தாமமறிநதவாகளும பநதுககளிடத
லநேசமுளளவாகளுமான அவாகள எநததேசததில வஸிககினற
? தாமராஜரும குநதிபுதரரும தாமசீலரும தாமாதமாவும சிறநத
மமுளளவரும தாமததைபபகுததுஅறிநதவரும நலல புததியுடை
ரும தாமததுககுததலைவராயிருபபவரும தாமததை அனுஷடிபப
காகவே பிறநதவரும தாமஙகளை அறிநதவரும தாமததை உருவ
ககொணடவரும தாமததில நிலைபெறறவரும தாமததைசசெயப
ம தாமததைக காபபவரும தாமததை நனகுஅனுஷடிபபவரும
யததிறகும கபடமினமைககும பொறுமைககும ஆதாரமானவரும
யுளளவரும தாமததைத தலைமையாககொணடவரும தாம
வதையினுடையபுதாருமானயுதிஷடிரா எஙகேஇருககிறா? என
டைய அமமானமாாகளான பீமஸேனா அாஜுனா யுததததில
லாஅஸதரஙகளிலும வலலவாகளான நகுல ஸஹதேவாகள ஆகிய''
ாகளஎலலாரும எஙகிருககினறாாகள? மஹாதமாககளும எல

ாசசதருக்களையும அழிப்பவாகளுமான அநதபபாணடவாகளனைவ
நம சூதாடடததினுல நாடடைததோறறுக கானகமசெனருாகளெ
னறு நான கேடடிருககிறேன பாஞசாலராஜகுமாரியான தரௌபதி
யும ஸதரீகளுள சிறபபுறறவளெனறு நான கேடடிருககிறேன அநத
கருஷணையும அபபொழுது பாசசிகைகளாலஜயிககபபடடு அவ
களையே பினதொடாநது கானகமசெனருள அவாகள தாமமாக
கிடைதத ராஜயததைஇழநது கானகமசெனருாகளெனறு நான கே
விபபடுகிறேன. பருஹனனளையே! தாமததைஅனுஷடிபபவாகளான
அவாகளஎஙகே? எநதஇடததில வஸிககினருாகள? பாணடவாகளை
நீஅறிவாயாகில உணமையைசசொல கலயாணி! மஹாதமாககளான
அவாகளுடையசஸதரஙகளும அஸதரஙகளும யாதுகாரணமபற
இஙகுவநதன? உனனுல எவவாறுஅறியபபடடன? அவவிதததை
எனககுக கூறுவாயாக" எனறு வினவினன

பிறகு, வெணமையானகுதிரைகளையுடையவனும குநதீபுதர
மான பீபதஸுவானவன சிரிதது ராஜகுமாரனுன அநதஉததரனை
பாாதது, "வேநதரிறசிறநதவனே! எனவாாததையைக கேள
பயபபடாதே நான உனககு எலலாவறறையும சொலலுகிறேன ரா
புதர!|இவவிஷயததில இனனும நீ பயபபடத தகுநதவனலலை நா
களே வனவாஸததினுடைய கரையைககணடவாகளான அநதபபா
டவாகள பனனிரணடுவாஷகாலம சென்றபிறகு, அஜஞாதவாஸ
செயவதறகாக இஙகு வாஸஞசெயதுவருகிறேம உததர! ஆதலா
ஸநதேஹமிலலாதமனததுடன ஸாவதானமாககேள நான ப
விததிபெறற அாஜுனன கஙகனெனபவா யுதிஷடிரா உனபிதாவுக
ருசியான் ஆஹாரஙகளைப பகவமசெயகினற வலலனே பீமஸேன
குதிரைகளைககடடுகிறவன நகுலன பசுககளைககாபபவன ஸஹ
வன எவனுககாகக கெடடஒழுககமுளள கீசகன யுதததில உட
பிறநதாரோடு பீமஸேனனுலகொலலபபடடானே அநதஸைரநதரி
தரௌபதியெனறு அறி" எனருன ஜிஷணுவினுடைய இநதசசொ
லைககேடடு, உததரன வியபபால மலாநத கணகளையுடையவ
இமைகொடடாமல பாாததனைப பாாததுககொணடு, மெதுவா
"பாாததனுககுப பததுபபெயாகள உணடெனறு கதைகளில நா
கேடடிருககிறேன அவறறை நீ எனககுசசொனனுல நீ சொன
எலலாவறறையுமே நமபுவேன" எனறுசொனனுன அாஜுனன
"விராட புதர! அபபடியானுல எனனுடைய அநதப பததுபபெயாக
யும உனககுச சொலலுகிறேன முனபு உனனுல கேடகபபடடி

கினற அநதபபெயாகளை நீ கேடபாயாக பொனனுலகததிறகுத த
வரும ஐஶவாயமுளளவருமான மஹேநதரா எனககு விணணு
கததில அாஜுனன, பலகுனன, ஜிஷணு, கிரீடி, ஶவேதவாஹ
னன, பீபதஸு, விஜயன, பாாததன, ஸவயஸாசி, தனஞசயனஎ
கிற இநதபபெயாகளை ஏறபடுததினா தேவஶரேஷடாகள அவறறை
நிலைபெறசசெயதனா'' எனறு சொனனன உததான, ''தோஷமற
வனே! உலகததில பரஸிததிபெறறுப பாணடவனிடததில வழங
வருகினற பததுபபெயாகளும குணததினல அமைநதிருபபவைகளா
எனனல அறியபபடடிருககினறன ஸாாதியே! யாதுகாரணத்தி
னல நீ விஜயனஎனறு பெயாபெறருய? எநதககாரணததினல ஶவே
வாஹனனஎனறு பெயாபூணடாய? எநத நிமிததததினல ஸவ
ஸாசி, ஜிஷணு, பீபதஸு, அாஜுனன, பலகுனன, பாாததன
கிரீடி எனறு பெயாபெறருய? பருஹனனளையே! எககாரணத
னல தனஞசயனஎனறு பரஸிததிபெறருய? விரைவாகச சொலவா
யாக வீரனன அநத அாஜுனனுடைய பெயாகளுககுரிய முகய
காரணஙகளை நான கேளவிபபடடிருககிறேன பருஹனனளாய!
ஞசலமான எனனுடையமனமானது உனவிஷயததில நீ அாஜுன
ோ அலலனோஎனறு இஙகுமஙகுமாகத தடுமாறறமுறறிருககிறது
உணமையை) விரைவாகசசொல'' எனறுவினவ, அாஜுனன கூற
னன

''(உததர!) எலலாததேசஙகளையுமஜயிதது எலலாபபககஙகளி
ருநதும தனஙகளைக கொளளையிடடுககொணடுவநது அநதததன
தினநடுவில நினறதினல எனனைத தனஞசயனெனறு சொலலு
ருாகள யுததததில மிககமதஙகொணட வாகளை யுததததில நான
திாததுவெலலாமல திருமபாதகாரணததினல எனனை விஜயன
னறு சொலலுகிருாகள சததருககளுடனபோாபுரிகினற எனனுடைய
ததத்தில பொனமயமான கவசமுளள வெளளைககுதிரைகள கடடப
டடிருபபதால எனனை ஶவேதவாஹனனஎனறு ஜனஙகளசொலலு
ராகள யுததததினமததியில தேரிலிருககினற எனனுடையதலை
ல ஸூாயனுககும அககினிககும ஒபபானதும (யாராலும) உடைகக
ருமையானதும அழகியதும விசிதாமாயிருககினறதும பொனனல
லஙகரிககபபடடதும இநதானல கொடுககபபடடதும (ஒருவா
ம) கவாமுடியாததுமான முடியானது ஸூாயனபோல விளஙகுகி
து அதனல,எனனைக கிரீடிஎனறு சொலலுகிருாகள போாபுரிகினற
ன ஒருகாலும அருவருககததகக காாயததைசசெயகிறதிலலை

ந்தனுல, தேவாகளுளளும மனிதாகளுளளும எனனைப பீபதஸு
னறு அறிகிறுாகள போரில எனனுடைய இருகைகளும காண
ததை இழுககுமவிஷயததில ஒததசெயகையுளளவைகளாகவும
கைவாகளபடையைஅழிபபவைகளாகவுமஇருககினறன அவவிரண
கைகளுள இடககையானது (வலககையைவிட) மேலாயிருககிறது
அதனுல, எனனை ஸவயஸாசி எனறு சொலலுகிறுாகள எனனுடைய
(தேகததின) நிறமானது கடலசூழநதபூமியில (பிறரால) அடைவ
தறகு அருமையானதும (எனககே) இசைநததுமாயிருககிறது அவ
வாறு, சுததனுகவும சிறநதரூபமுளளவனுகவுமிருபபதினுல எனனை
அாஜுனனஎனறு (ஜனஙகள) அறிகிறுாகள நான இமயமலையின
மேறபககததிலபகலில உததரபலகுனி பூாவபலகுனி நக்ஷதரஙகளின
ஸநதியில பிறநதவனுதலால, எனனைப பலகுனனஎனறு சொலலு
கிறுாகள எனனுடையதமையனுா பாததுககொணடிருககுமபொ
ழுது, எனனுடைய உடலில காயததை உணடுபணணுகிறவனுடை
அலலது ஒருஸமயம யுதிஷ்டிாருடையதேகததில உதிரததைககாண
பிககிறவனுடைய குலததை நான அவமதிபபேன, ஐயமிலலை அவ
களனைவாகளோடும நான போாபுரிவேன எனககு அவாகளிடமி
நது அவமானமநேரிடாது அககாரணததினுல தேவாகளுளளு
மனிதாகளுளளுமநான ஜிஷணுவெனறு பரஸிததிபெறறிருககிறேன
எனனுடையதாயாா பருதைஎனறு பெயருடையவள ஆதலால, எ
னைப பாாததன எனறு சொலவாாகள நான முனபு காணடவவன
ததில தேவாகளையும அஸுராகளையும கநதாவாகளையும பிசாசஙகளை
யும ஸாபபஙகளையும ராக்ஷஸாகளையும போரிலவெனறு அகனிக
தருபதியைசசெயதேன சாாஙகமஎனனும விலலைததரிதத ஸ்ரீக
ஷணனேடுசோநது நான அகனியை தருபதியடையசசெயது (தே
ராஜனேடு போாபுரிநதஸரமததினுல மூாசசைஅடைநது பூமியிலவி
நதுவிடடேன) பூமியில மூாசசையினுலவிழுநதிருககினற எனனை
பாாதது விணணுலகிலவஸிபபவாகளும தேவரிலமேமபடடவாக
மான பரமமதேவரும மஹேஸவரரும வநதாாகள வரஙகொடு
வாகளான அநததேவாகளைககணடு திருமப அறிவையடைநது எழு
திருநதேன முடியினுல பூமியிலவணஙகியஎனனை, சிறபபுறறவ
ளும வரஙகொடுபபவாகளுமான அநத இரணடுதேவாகளும (ஆ
வதிததாாகள) எனனுடையவீாயததினுலும செயகையினுலும பூ
சுபபடடவாகளும ஸநதோஷமடைநதவாகளுமான அவவிருவாகளு
அபபொழுது பரீதியினுல எனககு, 'கருஷணன' எனறு பதி

வத்பெயரையும வைததாாகள் எலலாதேவாகளாலும் சூழப
டவாகளுான அவவிருவாகளும தாஙகளாகவே மறுபடியும என
பபாாதது, 'அபபா! பாணடுநதன! நீ விருமபுமவரததைப பெற
கொள்' எனறு சொனனாாகள பிறகு, நான அவாகளிடமிருநது
வயஙகளும உறுதியுளளவைகளுமான பரமமாஸதரம பாசுபதம
ருவராலும) ஜயிககமுடியாத ஸதூணாகாணம ஐநதரம வாருணம
கனேயம வாயவயமவைஷணவமஎனகிறஅஸதரஙகளைபபெறறேன
றகு, நான 'மாதலியைப பாகனுககொணடு இநதரனுடையதேரி
லறி (ஒருவராலும) ஜயிககமுடியாதவாகளும தேவாகளாலுமபிள
கமுடியாத கவசமுளளவாகளும வரததினுல காவமடைநதவர்களு
ன நிவாதகவசாகளெனகிற பெரியஅஸுராகளை மறுபடியும போ
ல வெனறேன போரில புறஙகாடடாதவாகளான மூனறுகோடி
ஸுராகளை நானொருவனுகவே போரிலவெனறு மறுபடியும தேவா
ள மகிழசசெயதேன பிறகு, இநதரபகவான எனககுக கிரீடத
தத தாமாகக கொடுததாா தேவாகளும, பகைவாகளுடையபடை
ளத தடுககுநதிறமையுளள சஙகததைக கொடுததாாகள நான
டலுககு அககரையில ஹிரணயபுரததிலவாஸஞசெயகினற அறுபதி
யிரம அஸுராகளைககொனறு போரிலவெறறிபெறறேன நான பர
ரபபிலலாதவனுக நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவுமிருக
னற பகைவாகளினிடையில தேரிலநினறுகொணடு (பகைவாகளால)
வமதிககமுடியாதவனுனேன எனககு மயககததினுல திசைகளில
டுமாறறமஉணடாகிறதிலலை அபபனே! கநதாவாகளால சணடை
ல ஜயிககபபடடுக கநதாவராஜனுல ஸஹோதராகளுடன அபஹரிக
பபடடதுாயோதனனைப பதினலாயிரமகநதாவாகளைககொனறுநான
டுவிததேன எனனுடைய இநதபபெயாகளை நாளதோறுமசொல
பவனை (துஷட) பராணிகள பாாககமடடாா பகைவாகள அவனைத
னபஞசெயயமாடடாாகள சிறநதகைகளுளளவனே! (பிறரால)
கவும பொறுககமுடியாத எனனுடையவீாயததை இபபொழுது
ாா. நீ பயபபடாதே ஒனறுசோநதிருககினற இநதககெளரவா
ளை நீ பயமிலலாமல பாா துாயோதனனும காணனும கருபரும
டடனுானபீஷமரும தரோணபுதராரும தரோணரும நேரில பாாத
நதுகொடிணருககுமபொழுதே எலலாககெளரவாகளையும, வெனறு
னனுடையபசுககளை மீடடுககொணடுவருவேன'' எனறுசொனனுன

நாறபததுநானகாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(உத்தரன் ப்ருஹன்னளையை அர்ஜுனனென்றறிந்து முன்பு தான் செ
பிழைகளைப்பொறுக்கவேண்டியதும், அர்ஜுனன் தான் பேடியுரு
வடைந்தகாரணத்தைக்கூறி அவனை ஸாரதியாக்கிக்கொண்டு
போருக்குப் புறப்பட்டதும்)

பிறகு, அநதவிராடபுதரன கைகளைககுவிததுககொணடு பா
தனைபபாாதது, "தனஞசயரே! பூமிஞசயன எனற பெயாகொண
நான உமமை வணஙகினேன" எனறு அபிவாதனஞசெயது, "பா
தரே! உமமைப பாாகயததால நான பாாககிறேன தனஞசயரே! உ
கககு நலலவரவா? சிவநத கணகளையுடையவரே! சிறநத கைகளுள
வரே! மேலான யானையாசுககொபபானவரே! மணிதருள மேலா
வரே! அறியாமையாலும அஜாகரதையினாலும உமமைபபறறி (இ
றகுமுன) நானசொலலிய எனனுடைய பிழைஎலலாவறறையும மன
திலவைககாமல பொறுததருளவீராக (ஒருவராலும) செயயமு
யாத விசிதரமான செயகையானது உமமால முனபுசெயயபபடட கா
ணததால எனனுடைய பயம விலகிவிடடது உமமிடததில எனக
அதிகமான பரீதியும உணடாயிருககிறது உமககு நான தாஸ
வேன எனனைக கருணையுடன பாருமம முனபு உமககுத தோ
பாகனாயிருபபதறகாகச செயயபபடட எனனுடைய பரதிஜ்ஞை
நிரமபிவிடடது அாஜுனரே! எனககு மகிழசசியுமுணடாகினறத
போரில அடஙகாத மதமுளளவரே! இவவுலகில தேவேநதரகுமா
னுககு மஹாயுததததில நான பாகனாவேன எனனும பரதிஜ்ஞையா
னது முறகாலததிலஎனனால செயயபபடடது எனனுடைய பரதி
ஞையானது உமககுத தேரோடடுவேதெனனும காரணததால நிறை
வேறிவிடடது என மனததுககு நலல நிலைமையும உணடாயிறறு
எனககுப பெருமபேறுகிடைததது வீரரே! நீா பாகனான எனனோ
பெரியதேரினமீதேறிப போரில துாயோதனனைவெனறு எனனுடைய
பசுககளைத திருபபும" எனறு கூறினன

அாஜுனன, "அரசகுமாா! நான பரீதியடைநதேன உனககு
இபபொழுது பயமிலலை போரில திறமைவாயநதவனே! போாக்
களததில உனனுடைய பகைவாகளனைவரையும நான துரததபபோகி
றேன, நீ ஸுகமுளளவனும பெருநதனமையுளளவனுமாயிரு யுத்

தநில பகைவாகளோடு போாபுரிகினறவனும அசசாநதரும ஒலியை வளியிடுகினறவனுமான எனனைபபாா காணடீவமெனகிறவிலலே ம தேவதததமெனகிற சஙகததையும பொனனுறசெயத அமபு ளேயும இநத எலலா அமபறாததூணிகளையும எனனுடைய தேரில ரைவாககககடடு பொனனல அலஙகரிககபபடடிருககினற ஒருபட ாககததியையும கொணடுவா நான கெளரவாகளோடு போாபுரி து உனபசுககளை விடுவிததது அரசனை ஸநதோஷபபடுததி மீணடும டடணததில புகுவேன [1]மனோவயாபாரமாகிற ஆழநத அகழுள தும (என) கைகளாகிற மதிலகளும வாயிலகளுமுளளதும [2]தரி ணடஙகளாலும அமபறாததூணிகளாலும நெருஙகியதும அனே மகொடிகளாலநிறைநததும நாணெலியாகிற பெரிய ஒலியுளளதும ஷூடிஉருளேயின ஓசையாகிற துநதுபிவாதயமுளளதும அமபுககூட ஙகளாகிற மேறகட்டுககளால நிறைநததும ஸிமமநாதஙகளாகிற பரொலியுளளதும எனனலகாககபபடடதுமான (இநத) தேரினநடு ானது உனககு நகரமாகபபோகிறது காணடீவததை விலலாககொ ாடநான வீறறிருககுமதேரானது போரில பகைவாபடைகளால வலல இயலாதது ஓ! விராடபுதா! உனனிடததினினறு பயம லகிபபோகடடும'' எனறுகூறினன உததரன, ''குநதிபுதாரே! னேகமான வீணபுலமபலால யாதுபயன? மேலான எனமொழி யககேளும இநதரன நேரிலவநதாலும நான பயபபடேன யமன ாயு குபேரன இவாகளிடததினினறும நூறுதரோணாகளிடததி னறும நூறுபீஷமாகளிடததினினறும நான பயபபடேன யுத ததில உமமை உறுதியுடையவரெனறும அறிகிறேன போரில ாக்ஷாத கேசவனுககும இநதரனுககும ஒபபானவரெனறும அறி றேன ஆனல, நான இவவிஷயததை மாதரமே ஆலோசிததுப ததிமயககததை அடைகிறேன, நிசசயததை அடையவிலலே, ஒன றயும அறியவிலலே இவவாறு, சிறநதஅஙகஙகளும ரூபமுமுளள ரும லக்ஷணஙகளால (எலலாரினுமமேலானவரெனறு) காடடபபட வருமான உமமை எநதவினையினபயனக (இவவிதமான) பேடிஉரு ம வநதணுகியது? கநதாவராஜனுககொபபான உமமைப பேடிஉரு ததோடு (பூமியில) உலவுகினற சூலபாணியாகவும தேவனனமஹே தரனகவும எணணுகிறேன'' எனறுகூறினன

---

1 'அஙகஙகளை உறுதியாககசசெயதல' எனபது பழையஉரை

2 'ஏாககாலும அதன இருபுறததிலுமுளள கடடைகளும' எனபது ழைய உரை,

அர்ஜுனன், "தமையனாருடைய கட்டளையினால் ஒருவருஷ
இந்த பரமசாயவிரதத்தை (நான்) அனுஷ்டிக்கிறேன். இந்த உண்மை
யை உனக்கு உரைக்கிறேன் சிறந்தகைகளுள்ளவனே! நான் பே
யல்லேன், பராதீனன், தர்மானுஷ்டானமுள்ளவன் ஊர்வசியினுடைய
சாபத்தினால் உண்டான (இந்தப்) பேடிவடிவமானது (என்னை)வந்
அடைந்தது முற்காலத்தில் நான் மூத்த தமையனாருடைய கட்டளை
னால் தேவலோகம்சென்றேன் அப்பொழுது, நான் ஸுதாமை எனகி
தேவஸபையில் ஊர்வசியைப்பார்த்தேன் இந்திரனுக்கெதிரில் ந
த்தனம் செய்கின்றவளும் சிறந்தரூபமுள்ளவளும் என்னுடையவ
சத்துக்குத்தலைவியுமான அவளை நான் இமைகொட்டாமல் பார
தேன் அவள் என்னுடன் கூடவிருப்பங்கொண்டு இரவில் எனபடு
கையை வந்தடைந்தாள் நான் அவளைவணங்கித் தாயைப்போல மரிய
தைசெய்தேன் (அப்போது), அவள் சினந்து என்னை, 'நீ பேடியாக
கடவாய்' என்று சபித்தாள் அதை இந்திரன்கேட்டு, என்னைப்பா
த்து, 'பார்த்த! நீ பயப்படவேண்டாம் இந்தப் பேடிவடிவமானது
உனக்கு வரப்போகிற அஜ்ஞாதவாஸ காலத்தில் உதவியாகும்' என
சொன்னான் மழைபொழியச்செய்பவனானஇந்திரன் இவ்வாறு என்னை
அனுக்ரஹித்து, பிறகு, (பூலோகத்துக்கு) அனுப்பினான் தோஷம
றவனே! நான் இந்தவிரதத்தை அடைந்து அனுபவித்துவிட்டேன்
ராஜபுத்ர! நீ என்னை விரதத்தைமுடித்தவனென்றும் (பிரதிஜ்ஞை
த்தாண்டிக) கரையேறினவனென்றும் அறிந்துகொள்" என்று கூ
னான் உத்தரன், "இப்பொழுது என்னுடைய ஊகமானது வீண
வில்லை ஆதலால், என்விஷயத்தில் மேலான அனுக்ரஹம் செய்ய
பட்டது இப்படிப்பட்ட புருஷச்ரேஷ்டர்கள் பேடிரூபமுள்ளவ
ளாக இருக்கமாட்டார்கள் நான் யுத்தத்தில் உதவிபெற்றவனாகிறேன்
தேவர்களோடும் போர்புரிவேன் எனக்குண்டான அந்தப்பயம் நீங
விட்டது நான் என்னசெய்யவேண்டும்? எனக்குச்சொல்லும் ப
வர்களை அழிப்பவரே! நான் உம்முடைய குதிரைகளை அடக்கி நடத
வேன் புருஷச்ரேஷ்டரே! நான் ஸாரத்யத்தில் கற்பிக்கப்பட்டு
தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறேன் மனிதரிற்சிறந்தவரே! வாஸுதேவரு
குத தாருகனும் இந்திரனுக்கு மாதலியும்போல ஸாரத்யத்தில் தே
தவனென்று நீர் என்னை அறிந்துகொள்ளும் சிறந்தகைகளுள்
வரே! மேன்மையானதேரில் கட்டப்பட்டவைகளும் போரில்வெல
தற்கு அருமையானவைகளும் பலமுடையவைகளும் ஸ்ரமத்தை
பொறுக்கும் தன்மையுள்ளவைகளுமான இந்தக் குதிரைகள் உமக
தகுதியுள்ளவைகள் எந்தக்குதிரை செல்லும்பொழுது பூமியிலவை

படட ஒவவொருகாலடியையும (ஜனஙகள) பாாககமாட்டாாகளோ,
ந தககுதிரையானது வலபபககததுநகததடியைச சுமககிறதோ
புபபடிபபட்ட இநதககுதிரையானது ஸுகாீவமெனகிற குதிரைககு
பபானது சுமககுமகுதிரைகளுள சிறபபுறறதும மஙகளகரமும
டபபசககதது நகததடியைத தாஙகுகினறதுமான இநதககுதிரையை
வகததிஞல மேகபுஷபததுககு ஸமானமெனறெணணுகிறேன சிற
தமுயறசியுளளதும வலபபககததைததாஙகுகிறதுமான இநதக
நதிரையானது தேஜஸிஞல வலாஹகமெனகிற குதிரையினும சிறநத
ாயமுளளதெனறு எணணபபடுகிறது பொனமயமான கவசமுளள,
தம மஙகளகரமும இடபபககததைத தாஙகுவதுமான இநதககுதி
ரையை வேகததிஞல சைபயமெனகிற குதிரையிலும அதிகபலமுளள
தனறு நான எணணுகிறேன இநததேரானது போரில விலலாளி
ான உமமையே தாஙகுவதறகுத தகுதியானது நீரும இநதத
தரினமீதேறிககொணடு தேவராஜன அஸுராகளோடு போாபுரி
துபோல எலலாபபகைவாகளோடும நெருஙகிப போாபுரிவதறகுத
ககுநதவராயிருககிறீா எனபது எனனுடையஎணணம'' எனறுசொ
ஞன பிறகு வீாயமுளளவனும பகைவாகளை அடிபபவனுமான
ஆாஜுனன தேரினினறிகிழேகுதிததுத தேவாகளைவநதனஞ்செயது
ாணடீவததைககையிலஎடுததுக காநதியோடுவிளஙகிஞன பிறகு,
நீககதோளவலியுளளவனும பாணடுநநதனனுமான ஆாஜுனன இர
ணடுகைகளிலுமிருநதுசஙகுவளைகளைககழறறி அககைகளில துநதுபி
ாதயமபோலமுழஙகுகினற இரணடுகையுறைகளையுமபூட்டி, இந
திரஞல கொடுககபபட்ட திவயமான இரணடுகுணடலஙகளையும எடு
தது அணிநது, மனததைககவாகினறவையும எணணெயபபசையுளள
வையும மெலலியவையுமான தலைமயிாகளை வெணமையான வஸதரத
திஞல தூககிககட்டிககொணடு, பிறகு, கிழககுமுகமாகநினறு சுதத
னும அடககபபட்டமனமுளளவனுமாகிச சிறநத தேரில எலலா
அஸதரஙகளையுமதியானஞ்செயதான எலலா அஸதரஙகளும கைகளை
குவிததுககொணடு ராஜபுதரஞன பாாததனைபபாாதது, " மிககொ
டையுளளவனே! இநதிரநநதன! இதோ நாஙகள பணிவிடைசெயபவ
ாயிருககிறோம'' எனறுகூறின பிறகு, பாாததன, (அநத அஸதர
தவதைகளை, நமஸகாரஞ்செயது கையிஞலதொட்டு, "நீஙகளெலலா
நம இநதஸமயததிலஎனனுடைய [1]மனததிலநிலைபெறறவாகளாவீா''
னறுசொனனுன பிறகு, அஸதரஙகளைககையிலேநதி மிககளிப

1 'நினைததவுடனவருகினறவாகளாக' எனபது பழையஉரை

றற முகமுளளவனுனை, விரைவாககக காணடீவமெனகிறவிலலில
ாணேறறி (நாணகயிறறை) இழுததுவிடடான இழுததுவிடபபட
யுநதவிலலினுடைய பேரொலியானது மலைகளை வலிநதுஅடிககினற
பெரியமலையினுடைய ஒலிபோலத தோனறியது பூமியானது இடிமு
றககமுளளதாயிறறு திககுககளில அதிகமாகக காறறுவீசியது ஆகா
ததில பககஷிகள அஙகுமிஙகும ஓடிததிரிநதன பெரியமரஙகள நடுக
முறறன ராஜரே! கௌரவாகள இடியினமுழககமபோலவும கருடனு
டைய ஒலிபோலவுமிருககினற அவவொலியைககேடடு மனததளாச
படைநது பயநதாாகள பலசாலியான அாஜ-னன, சிறநதவிலலை இ
ஙகைளாலுமஇழுததது, இநதரன பயஙகரமான இடியினுடைய ஓசை
யைப பூமியில உணடுபணணுவதுபோல, (பெருததசபததைதஉண
பணணினுன) பெரிதான (அநத) நாணொலியானது பேரிடியினுடை
பேரொலிபோலாகியது பகைவாகளைககொலலுகினறவனுன அாஜ
னன சததருவீராகளைப பயமுறசசெயதுகொணடுதேரிலநினறுன உ
தரன, "பாணடவரிறசிறநதவரே! நீா ஒருவராயிருநதுகொணடு எ
லாச சஸதரஙகளிலும அஸதரஙகளிலும கரைகணடவாகளுமமஹ
ரதாகளுமான இநதபபலவீராகளையும போரில எபபடிவெலலபபோ
றீா? குநதீபுததரே! துணையறறவராயிருககிறீா கௌரவாக
துணையுளளவாகளாயிருககிறாாகள சிறநதகைகளுளளவரே! அ
ஞல, நான உமமுடைய முனனிலையிலும பயநதவனுயிருககிறேன
எனறுசொனனுன பாாததன, அபபொழுது, சபதிககுமபடி உரக
சிரிததது(உததரனைபபாாததது), "வ! வீர! நீ பயபபடாதே கோஷயா
ரககாலததில மிககபலசாலிகளான கநதாவாகளோடு போபுரி
எனககு அபபொழுது எவன துணையானுன? அபபடியே, பயங
மானதும தேவாகளாலும தானவாகளாலும நிறைநததுமான அந
காணடவவனததில போாபுரிநத எனககு அபபொழுது எவன உ
யாயிருநதான? தேவராஜனுககாக நிவாதகவசாகளோடும மஹா
சாலிகளான பௌலோமாகளோடும போபுரிநத எனககு அப
ழுது எவன ஸஹாயனுக இருநதான? அபபனே! பாஞசாலியினு
ஸவயமவரததில போாககளததில அனேகஅரசாகளோடு போ
புரிநதஎனககு அபபொழுது எவன ஸஹாயனுகஇருநதான? ஆச
ரான தரோணரையும சுகரனையும குபேரனையும யமனையும வருண
யும அகனியையும கருபரையும லககஷமீபதியான ஸ்ரீகருஷணனை
பினாகமெனகிறவிலலைககையிறகொணட பரமசிவனையும அடுத
பிழைககினற நான இநதககௌரவாகளோடு ஏன போபுரியப
டேன? எனதேரை விரைவாக ஓடடு உனனுடையமனககவலையா
விலகடடும்" எனறுகூறினுன ______

நாறபததைநதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் தேரில் ஸிம்மக்கோடியைவிலக்கி வானரக்
கோடியைநாட்டியதும், தன்சங்கமுழக்கத்தால்
பயந்த உத்தரனைத் தேற்றியதும்)

அாஜுனன, உததரனைத தோபபாகனுககசசெயதுகொண
வனனிமாததைவலமவநது ஆயுதமனைததையும எடுததுககொணடு
பிறகு, போருககுச செலலததொடஙகி மதஸயராஜனுடைய ஸிமமக
கொடியையும பாாதாககளுடைய ஆயுதஙகளையும வனனிமாததின
டுவில வைததுவிடடுப புறபபடஆரமபிததான பிறகு, பொனமய
மானவாலுளளதும குரஙகினுருவமுளளதும தேவஸமபநதமபெற
தும மாயாமயமானதும (தனககுத) தகுநததும விஶவகாமாவினுடை
திறமைககபபெறறதும அகனியினுடைய அனுகரஹததினால கிடைத
ததுமான துவஜததை மனததினால தியானஞசெயதான அநதஅகனி
கவானும அவனுடையஎணணததை அறிநது கொடியில பூதஙகளைச
சாததுவைததா (விஜயன) தேரில வானரககொடியைத தூககி
றுததிக காணடீவம எனகிறவிலலை நாணேறறியிடுமபடிசெயதான
உடனேஅநதத)தேரினமீது விசிதாமான அஙகஙகளுமஅதிகபலமும
திவயருபமும மனததுககினபமுமுளள வானரமானது கொடியுடனும
மபருததூணிகளுடனும ஆகாயததினினறு விரைவாககுதிததது
பிறகு,குநதீபுதரனும வெளளைககுதிரைகளையுடையவனுமான அநதப
பதஸுவானவன, தேரினமீதேறிக கததியைததரிததுக கையுறை
ணடு விறபிடிததுச சிறநத வானரககொடியைபபெறறு வடககுத
திசையை நோககிசசெனறான சததருககளைஅடககுபவனும பீபதஸு
னறு பாஸிததிபெறறவனுமான அநதததனஞசயன படையின பக
நதை அடைநது சிறநதஒலியுளளதும சநதானபோனற உருவமுள
தும சிறநததுமான தேவதததமஎனகிறசஙகததை எடுதது உரகக
முழஙகுமபடி ஊதினான பகைவாகளை அடககுபவனான இநதரகுமா
ர, சநதானையும குநதபுஷபததையுமபோனற வெணணிறமுடைய
சஙகததைவாயிலவைதது, காறறினாலநிறைநத இரணடுகனனஙகளும
மபுகளுடையவரிசைகளால எலலாபபககததிலுமநிறைநத நெறறி
நனறுகசசிவநது ஆழநதிருககினற கணகளும குறுகியும பருதது
ருககினறகழுததும மிககசோகைபெறறிருககினற வயிறும மாாபு

முள்ளவனுகிக் குறுக்காகஇருக்கும் முகத்தினுல் விளங்கிக்கொண்டு மூவுலகத்தையும் நடுங்கச்செய்கிறவன்போலத் தனக்குள்ளிறைந்த திறமையுடன்[1] பத்துக்காற்றுக்களாலும்நன்ருகஊதினுன் இவனுடைய அந்தச்சங்கத்தின்ஓசையானது காளமேகத்தினுடையஒலிபோல உரக்கக்கேட்கப்பட்டது இந்தரகுமாரனுன அர்ஜுனன் அந்தச்சங்கத்தினுடைய ஓசையினுலும் வில்லினுடைய ஒலியினுலும் வானரத்தினுடையசப்தத்தினுலும் தேருருளையின்ஒலியாலும் அசையும் பொருள் (எல்லாவற்றிற்கும்) கொடியஅச்சத்தை உண்டுபண்ணினுன் பார்த்தனுடையசங்கத்தினஒலியால் குதிரைகள் (பயந்து) தலைகவிழ்ந்து பூமியில் விழுந்தன உத்தரனும் மிக்கநடுக்கமுற்றுத் தேரினிடையிலஉட்கார்ந்தான் பகைவர்களைவாட்டுபவனுன பார்த்தன், பிறகு, தேரினிடையிலஇருந்துகொண்டே குதிரைகளைக் கடிவாளங்களால் (இழுத்து) உயர்த்தூக்கி மஹாமேருவின் உச்சியில் ஸூர்யனபோலவிளங்கினுன் அர்ஜுனன், சங்கின்ஒலியால் நடுக்கமுற்றவனும் நாணெலியினுல் மூர்ச்சையைஅடைந்தவனுமான உத்தரனைக் குகட்டிக்கொண்டு, "ராஜபுத்ராகளுளசிறந்தவனே! நீ பயப்படாதே பகைவர்களைவாட்டுபவனே! நீ க்ஷத்ரியனல்லனே? புருஷரிற் சிறந்தவனே! பகைவரினிடையில் என வ்யஸனப்படுகிருய்? அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கின்றபடைகளில் நாளதோறும் சங்கத்வனிகளும் பேரிவாத்யங்களுடையஓசைகளும் யானைகளுடையபிளிறுதலகளும் நான் பக்கத்திலும உன்னுலகேட்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படிப்பட்ட இந்தச்சங்கொலியினுல் எவவாறு பயமுறுத்தப்பட்டாய்? நீ அறிவில்லாதமனிதனபோலப் பயந்து துயரமுற்ற ஸ்வரூபமுள்ளவனுக எப்படி ஆகலாம்?" என்று கூறினுன்

உத்தரன், "(அர்ஜுனரே!) அணிவகுக்கப்பட்டபடைகளில் நிற்பெற்றவனுன நான் சங்கொலிகளையும் பேரிவாத்யத்தினஓசைகளையும் யானைகளுடையமுழக்கங்களையும் நாளதோறும் கேட்டிருக்கிறேன் இவவிதசங்கமுழக்கத்தை இதற்குமுன் நான் ஒருபொழுதும் கேட்டதில்லை இவவிதமான கொடியினுருவத்தையும் நான் முன்பு பார்த்ததில்லை (இவவிதமான) வில்லினுடையஓசையையும் நான் ஓரிடத்திலும் முன்புகேட்டதில்லை இந்தச்சங்கொலியினுலும்வில்லினுடைய ஓசையினுலும் த்வஜத்திலவசிக்கின்ற அமானுஷமான பூதங்களுடையசப்தத்தினுலும் தேருருளையின்ஒலியினுலும் என்மனமான

1 நாகன், கூர்மன், க்ருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன், ப்ராணன் அபானன், வ்யானன், உதானன், ஸமானன் என்பன

புதிகமயககமடைகிறது எலலாததிசைகளும கலககமுறறிருககின்
ன எனமனமானது துனபமடைகினறது கொடியிலுளபூடபபட்ட
திககுககளெலலாம எனககு விளஙகவிலலை காணடீவததினுடையஒலி
யினால எனகாதுகள இரணடும செவிடுபடடன'' எனறு கூறினன
திமயககஙகொணட அநதவிராடகுமாரன கொடியையும சஙகததை
யும விலலையும அரஜுனனையும மறுபடியுமமறுபடியும நனகுபாாத
தான அநதபபாாததன யுததததுககுரிததான ஸமயததைஅடைந
திருககினற விராடபுதரனைபபாாதது, ''சிறநதகைகளுளளவனே! நீ
உறுதியாயிரு மனததில நலலநினைவுடனிரு நான சஙகததைமறு
படியும ஊதபபோகிறேன நீ தனியே தேரைஅடைநது இரண்டு
காலகளாலும (தோததடடை) மிதிததுககொணடு குதிரைககடிவா
ளஙகளை உறுதியாகப பிடிதது இழுததுககொள'' எனறான அப
பொழுது, சிறநதகைகளுளளவனுமபகைவாகளைததபிககசசெயபவனு
மான ஸவயஸாசியானவன இவவாறுசொலலிவிடடு, பிறகு, மலைகளை
யும மலைககுகைகளையும திககுககளிலுளளபாவததஙகளையும பிளககிற
துபோலச சஙகததைஊதினன, நாணொசையையுமகையுறையின
ஓசையையும உணடுபணணி பிராணிகளை மயககினன உததரனும
நடுஙகிககொணடு தேரினநடுவில உடகாாநதான மறுபடியும தனனு
டைய அவனை ஸமாதானபபடுததினன அநதஅரஜுனனுடையசஙக
த்வனியாலும தேருருளையின ஒலியாலும காணடீவததினுடைய
ஓசையாலும பூமி நடுஙகிறறு

நாறபததாறுவது அதயாயம

கோக்ரஹணபாவம. (தோடாச்சி)

(த்ரோணர், அர்ஜுனனுடையசங்கத்வனிமுதலியவற்றால் அவனை
நிச்சயித்து துர்யோதனனுக்கு அவ்விஷயத்தைத்தெரி
வித்துத் துர்நிமித்தங்களேயுங்காட்டியது)

பிறகு, எலலாவிலலாளிகளுளளுஞ்சிறநதவரும பகைவாகளை
அடககுகிறவரும பரதவாஜருடையபுதரருமான தரோணா, ராஜா
வான துரயோதனனைபபாாதது, ''(துரயோதன!) தேரினபேரொலி
கேடகினறது சஙகமும உரககஊதபபடுகிறது பூமியும நடுஙகு
கிறது ஆதலால,இவன ஸவயஸாசியைததவிரவேறுஒருவனுமலலன
அரசனே! இபபொழுது நமககுக கேடடை விளைவிககககூடிய இவ
விதமான துாநிமிததம தோனறுகிறது பகைவரைவாடடுபவனே!

மதுஸேனையில வெறறியை நான காணவிலலை சஸ்தரஙகள விளஙக
விலலை வாகனஙகளும மகிழவிலலை நனறுகமூடடபபடடிருககிற
ருகனிகளும பரகாசிககவிலலை அவைகள மஙகளகரமாகவுமிலலை
மககு (முனனிலையில) மருகஙகளெலலாம கொடியஉருவமுளளவை
ளாக ஸூாயனுககு எதிராகக கததுகினறன வலபபுறமாகசசெ
லுகினறபக்ஷிகளும பெருமபயததைத தெரிவிககினறன இதோ ந
பானது ஊளையிடடுககொணடு ஸேனையினமததியில ஓடுகிறது
காடைகள பெரியஅசசததைத தெரிவிததுககொணடு ஆகாசததில
கததுகினறன உஙகளுடைய (தேகததிலிருககும) ரோமஙகளைச
திருககினறனபோலக காணகிறேன யானைகள சுறுசுறுப
த அஙகஙகளுளளவைகளாகவும அதிகததுனபததைஅடைந்த
களாகவும அடிககடி கொடடாவிவிடுகினறன, ஸதமபிததுமிரு
கினறன குதிரைகள கணணீாகளை வடிககினறன, எபபொழுதும
ீாவிடுவதுடன அடிககடி மலததையுஙகழிககினறன பூமியானது
ரகததாலநனைநதிருககிறது திசைகளெலலாம மிகபபுகைவனவ
பிருககினறன ஸூாயனும பரகாசிககவிலலை, அதிகமானபயததைத
தெரிவிககிறுன யானைகளும மிகபபயபபடுகினறன யுததவீாகளும
அதிகமாகபபயநதுவிடடாாகள உஙகளுடையபடை அவமானததை
அடைநதுவிடடது ஒருவனுவது யுததஞசெயவதறகு விருமப
விலலை அநதயுததவீாாகளனைவரும, துககமநிறைநதமுகமுளளவா
களும பரஜஞையறறவாகளுமாகி அடிககடி தெறகுததிககைபபாா
கினறுாகள மருகஙகளும பறவைகளும நமககு இடபபககமாகவே
செலலுகினறன நனறுகவாசிககபபடட வாதயமுழககஙகளும கம
பீரமாக ஒலிககவிலலை கொடிமாஙகளுடையநுனிகளில காககைகள
வநதடைகினறன அது மஙகளமனறு மேகததினுடையஒலிபோல
கமபீரமானதேரோசையானது விரைவில நீணடதாகக கேடகபப
கிறது தனஞசயனைததவிர இவன வேறொருவனுமலலன இநத
குமாரனை அாஜுனனைத தாஙகிவருகினறதும கனைககினறதுமான
குதிரைகளினஒலியும தேரிலுளளகுரஙகின திவயமான பெரியஓசை
யும கேடகபபடுகினறன பாாததனுடையசஙகமுழககததினுல எ
னுடைய இரணடுகாதுகளும செவிடாயின எலலாபபடைகளும
அதிகபபயமடைநதுவிடடன இவன தனஞசயனைததவிர வேறொரு
வனும அலலன நாமனைவரும பகைவாகளைஅடககும அரசனை
உனனை முனனிடடுககொணடு பசுககளை ஓடடிவிடடுப படை
முனறுகபபஙகிடடுக கொடிகளையும உயாததூககிநிறுததி வரிசை

டுத்தப்பட்ட ஸேனையுடன் பகைவர்களை அடிப்பதில் முயற்சியுமுள்ள
வர்களாயிருப்போம் இந்தத் தனஞ்சயன் கூர்மையுள்ள அம்புகளால்
இந்த ஸேனையை வருந்தச்செய்து எல்லா அரசர்களுடைய முடியிலும்
இடக்காலை வைக்கப்போகிறான் இந்தப் பீபத்ஸுவானவன் தேவா
ஸுரர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன். திக்குக்களில் [1]குலமங்களை
டுத்தப்பட்டலாம் நாம் முயற்சியுள்ளவர்களாக அர்ஜுனனுடன்
போர்புரிவோம்'' என்று கூறினர்

நூற்றேழாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் த்ரோணரை அவமதித்து ஸேனையை
உத்ஸாஹப்படுத்தியது)

பிறகு, துர்யோதனராஜன், போர்க்களத்தில் பீஷ்மரையும் ரதி
கர்களுள் சிறந்தவரான த்ரோணரையும் மிகுந்த பலசாலியான க்ருப
ரையும் பார்த்து, "ஆசார்யர்களே! இந்த விஷயமானது என்னாலும்
கர்ணனாலும் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பின்னும் சொல்லு
கிறேன் நான் அதைச் சொல்லி த்ருப்தி அடையவில்லை. தோல்வியை
அடைவிக்கப்பட்டவர்களான அந்தப் பாண்டவர்கள் காட்டில் பன்
னிரண்டு வர்ஷமும் தேசத்தில் (ஒருவராலும்) அறியப்படாமல் (ஒரு
வர்ஷமும்) வஸிக்கவேண்டுமென்பதே நம்முடைய ப்ரதிஜ்ஞையன்றோ
அவர்களுக்கு அந்தப் பதின்மூன்றாவது வர்ஷம் முழுதும் நிறைவேற
வில்லை அஜ்ஞாதவாஸஸமயத்தில் பீபத்ஸுவானவன் நம்மால் தெரி
ந்துகொள்ளப்பட்டான் அஜ்ஞாதவாஸகாலமானது நிறைவேறா
திருக்கையில் பீபத்ஸுவானவன் (இங்கு) வருவனேயாகில் மறுபடி
யும் பாண்டவர்கள் பன்னிரண்டு வர்ஷகாலம் வனவாஸஞ்செய்யவேண்
டும் அவர்கள் தாம் பேராசையினால் (அந்தப்ரதிஜ்ஞாகாலத்தை
அறியவில்லையோ, நமக்குத்தான் மோகம் வந்ததோ இவர்களுக்கேற்
பட்ட (ப்ரதிஜ்ஞாகாலத்தினுடைய) குறைவையும் மிகுதியையும் பீஷ்
மர் அறியத்தக்கவர் கார்யங்கள் இரண்டுபடுங்காலத்தில் எப்பொழு
தும் ஸந்தேஹமுண்டாகின்றது ஒருவிதமாக எண்ணப்பட்டிருக்
கின்ற கார்யம் வேறுவிதமாக முடிகிறது [2]உத்தரனைத் தேடுகின்றவர்

---

[1] பிறர்களால் நுழையமுடியாத படைகளின் கூட்டம்

[2] 'உத்தரகோக்ரஹணத்தை' என்பது பழையஉரை

ளும மாதஸயாகளுடையஸேனையோடு யுததமசெயய விருபபமுள
வாகளுமான நமககுப பீபதஸுவானவன வநதுவிடுவேனயாகி
இதைககாட்டிலும வேறு எனனகாரயம இருககினறது? பாணட
களை ததேடுவ தானது தரிகா த தாகளுடையகாரயமெனறு ஏறபடுத
பட்டது. ஏனெனறால, ஸுசாமாவானவன மாதஸயனால முனபு
காரஙகளால துனபஞசெயயபபட்டிருககிறுன பயமடைநதவாகளு
நடுககமுறறவாகளும காவலை விருமபுகினறவாகளும அபயதானத
வேணடுகினறவாகளுமான அவாகளுககு நமமால அபபொழுது அ
மானது பரதிஜஞைசெயயபபட்டிருககிறது அவாகள தஙகள
முதலில மாதஸயாகளுடைய பெரியபசுககூட்டமானது, [1]அஷ்ட
தினததில பிறபகலில கைபபறறததககதெனறு நமமிடததில நி
யமசெயதிருககிறாகள மதஸயராஜன பசுககளிருககுமஇடத
குறிதது (போாபுரிய) சசெனறபிறகு [2]நவமிதினததில ஸூாயோ
காலததில (மறறொருபககததில) இநதபபசுககள நமமால பிடிக
தககவைககெனறு நிசசயமானஆலோசனையானது, பாணடவாக
அறியுமவிஷயததில நமமனைவாகளாலும ஒருவரோடொருவா கல
ஹஸதிஞபட்டணததில (முநதியே) செயயபபட்டிருககிறது அ
கள பசுககளை ஓட்டிககொணடுபோனாலும போவாாகள, அலல
தோலவிஅடைவிககபபடுவாாகள, அலலது, நமமைவஞசிததுவிட
மாதஸயனுடன சோககைபெறறாலும பெறுவாாகள அலலது, இ
மதஸயராஜன தேசததுஜனஙகளோடு அநதபபாணடவாகளையுமக
டிககொணடு எலலாவிததததிலும ஸேனையுடனசோநது நமமுட
போாபுரியவிருமபினுலும விருமபுவான அவாகளுள மஹாவீ
முளளதலைவனுனஒருவனே நமமைவெலலவதறகாகத தனிதது இ
வநதிருககலாம அலலது, மதஸயராஜனே நேரில வநதிருககலா
(இஙகு) வநதிருககுமிவன மதஸயராஜனாயிருநதாலும அாஜுன
யிருநதாலும நாமனைவரும போாபுரியவேணடும இவவிதம ந
பரதிஜஞைசெயதிருககிறோம அவவாறிருகக, இநதததனஞசய
(யுதததிறகு,) வநதிருககுமபொழுது சிறநதாதிகாகளும பரப
புளளமனமுளளவாகளுமான பீஷமா, தரோணா, கருபா, காண
விகாணன; தரோணபுதரா இவாகளெலலோரும ஏன தோக
(சுமமா) நிறகினறாகள? போரைககாட்டிலும வேறுகாரயததில பெ
மையிலலை அவவிதமாக மனததை ஸாவதானமுளளதாககச செ

1 'ஸபதமிதினததில' எனபது வேறுபாடம
2 'அஷ்டமிதினததில' எனபது வேறுபாடம

களை எல்லாஉலகத்தாரோடுமாவது இந்தரனேடுகூடிய
ாடாவது வஜ்ராயுதத்தைக்கையிலேந்திய இந்தரனேடாவது
ூடாவது நமக்கு யுத்தம்நேரட்டும் யுத்தத்தில் பசுக்கூட்டத்தை
டாமல் எவன் ஹஸ்தினபட்டணம்செல்லுவான்? (என்னுடைய)
ணங்களால் அடித்துத்துரத்தப்பட்டு நுழையமுடியாதகானகத்தில்
றிய அடிக்கப்பட்டகாலாட்களுள் குதிரைகள்மீது [1]வீற்றிருந்தாலும்
னஜீவித்திருப்பான்? ஆசார்யரைப்பிறப்படுத்தி அவ்விதமாக நீதி
னது (உங்களால்) அனுஷ்டிக்கப்படலாம் ஏனெனில், இவர் அந்
பாண்டவர்களுடைய கருத்தை [2]அறிவார், அதனால், நம்மைப்பயமு
றுத்துகிரூர் மேலும், அர்ஜுனனிடத்தில் (இவருக்கு) மிக்க
னபிருப்பதாக நான் காணகிறேன் அவ்வாறிருப்பதால், (இங்கு)
நகின்ற பீபத்ஸுவைப்பார்த்துப் புகழ்கிறூர் நம்முடையஸேனை
கறுதப்படி நீதி செலுத்தவேண்டும் நமது ஸேனையானது காட
ு இந்தத்துனபநிலைமையில் தலைவனற்றுப் பகைவருக்குவசப்பட
த் தடுமாறுவண்ணம் நீதி செலுத்தப்படவேண்டும் குதிரைகளு
டபகனைத்தலைக்கேட்டுப் பகைவனிடத்தில் என்னபுகழ்ச்சியுண்டா
க்கூடும்? குதிரைகள் நின்றுகொண்டிருந்தாலும் சென்றுகொண்டி
ந்தாலும் எப்பொழுதும் கனைக்கின்றன காற்றுக்கள் எப்பொழு
ம் வீசுகின்றன இந்தரன் எப்பொழுதும் மழையைப்பொழிகி
ன அப்படியே, மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கமானது பலதட
வ கேட்கப்படுகிறது (அவ்வாறிருக்க, எதற்காக) நீர் பாண்டவர்க
டமிருந்து எல்லாஜனங்களையும் பயமடையச்செய்துகொண்டு படை
னைத்தினமுனனிலையிலும் பொய்யாகப் பலவாறுபேசுகிறீர்? குதி
ரகளைத்தேடுகிறவர்கள், அவற்றையே அடையவிரும்புதலால், எல்லா
லிகளையும் அக்குதிரையொலியாகவே கேட்பதுபோல, உமது
நதச்செய்கையும் இருக்கிறது பார்த்தனுக்கு இவ்விடத்தில்
னனகாரியம்? பகைவரிடத்துள்ளவிருப்பையும் எங்களிடத்துள்ள
வறுப்பையும் கோபத்தையுமதவிர எதனால் அவனபுகழப்படுகிறுன்?
சார்யர்கள் கருணையுள்ளவர்கள், கற்றறிந்தவர்கள், [3]அபாயத்தை
ிப்பவர்கள் இவர்கள் கொடிய பெரியயுத்தத்தில் எவ்விதத்தா
ம் கேட்கத்தக்கவர்களல்லர் உப்பரிகைகளிலும் விசித்ரமான
னனபானங்களநடந்துவரும் கோஷ்டிகளிலும் விசித்ரமானகதை
ளசசொல்லும் பண்டிதர்கள் அப்படிப்பட்டகதைகளைச்சொல்லவதி

1 வேறுபாடம் 2 வேறுபாடம்
3 'அஹிம்ஸையில் நோக்கமுள்ளவர்கள்' என்பது வேறுபாடம்

லேயே ஸமர்த்தர்கள் ஜனங்களுடைய ஸபையில் விப்பமைத்தரு
அநேககாரியங்களைச் செய்வதிலும் அம்புகளையும் அஸ்திரங்களைய
வில்லில் தொடுப்பதிலும் பண்டிதர்கள் அவ்விதமான காரியங்க
லேயே வல்லமையுடையவர்கள். பிறருடையகுற்றங்களை அறிவதிலு
மனிதரின் ஒழுக்கங்களிலுள்ள குற்றங்களை அறிவதிலும் நன்றாகப் ப
வம்செய்யப்பட்டிருக்கின்ற அன்னங்களில் குற்றம்கூறுவதிலும் பண்
டிதர்கள் அந்தக்காரியங்களிலேயே திறமையுடையவர்கள் பகைவர்
ளுடையகுணங்களைச்சொல்வதையே இயற்கையாகக்கொண்ட பண்
டிதர்களைப் பின்புறத்திலவைத்துவிட்டு, பகைவனைக்கொல்வதற்கேற்
தான நீதியை அனுஷ்டிக்கவேண்டும் இந்தப்பசுக்களும் போகட்
டும் தாமதமின்றிப் படையை அணிவகுத்திடுங்கள் பகைவ
களோடு நாம் போர்புரியுமிடத்தில் தகுந்த ரக்ஷகர்கள் ஏற்படுத்த
படவேண்டும்'' என்று கூறினன்

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனை அவமதித்துப் பொய்யான ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது)

கர்ணன், ''(இங்கிருக்கின்ற) சிரஞ்சீவிகளான அனைவரையு
பயந்தவர்களும் நடுக்கமுற்றவர்களும் போரில் மனத்தைச் செலு
த்தாதவர்களும் நிலைதவறினவர்களுமாக நான் காண்கிறேன் (இ
பொழுது இங்கு) வந்திருக்குமிவன் ஜமதக்னியின் குமாரனான பரசு
ராமனானாலும் அல்லது பகைவர்பட்டணங்களை அழிக்கிறவனை
இந்திரனானாலும், அல்லது வாஸுதேவனோடுகூடின பீபத்ஸுவானா
லும் கரையானது கடலைத்தடுப்பதுபோல நான் இவனைத்தடுப்பேன்
பொன்னாலாகியகட்டுக்களும் பளபளப்பான முனையுமுள்ளவைகளும்
கைதேர்ந்த என்னால்தொடுக்கப்படுமவைகளும் பார்த்தனுடைய உயி
ரைவாங்கும் திறமையுடையவைகளுமான அம்புகள் ஸர்ப்பங்களைமறைக்
கட்டும் என்வில்லினின்று விடுபட்டவைகளும் அழுந்திய கணுக்
களுள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போலச் சீறிக்கொண்டு செல்லுகின்ற
வைகளுமான பாணங்களுக்கு நிவ்ருத்திகிடையாது அம்புகளைக்
கணுக்களிலவைத்து (இழுத்துவிடுகையில்) நாணகயிற்றினால் நன்றாக
அடிக்கப்படுகிற இருகையுறைகளினொலியும் அடிக்கப்படும் இரண்டு

முரசின் ஒலிபோலக் [1]கேட்கப்படுகிறது (என்னுடைய) பாணங்களால் ஒவ்வொன்றாகவும் நான்காகவும் ஐந்தாகவும் ஓரிடத்தில் அதாகவும் ஓரிடத்தில் நூறாகவும் [2]அடிக்கப்பட்டுப்போகின்ற மாதங்களுடைய தேர்களைப்பாருங்கள் என்கையினின்று விடப்பட்டவைகளும் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டவைகளும் இறகுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆகாயமானது மின்மினிப்பூச்சிகளோடுகூடியதுபோல் விளங்கட்டும் அந்த அர்ஜுனனுடையவானரமானது என்னுடைய பல்லமென்கிற பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டுப் பயங்கரமானசப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு கொடியின் நுனியிலிருந்து இப்பொழுதே பூமியில்விழட்டும் பகைவர்தேரிலிருப்பவைகளும் என்னால் எதிர்த்து அடிக்கப்பட்டுத் திக்குகளிலோடுகின்றவைகளுமான பூதங்களுடைய ஒலியானது ஆகாயத்தை அளாவட்டும் கோபங்கொண்டவனுன என்னால் விடப்பட்ட அஸ்த்ரமானது இந்தப்பூமியையும் கொளுத்தும் பூர்முகத்தில் ஒருவனுயிருக்கின்ற பார்த்தனைக் கொளுத்துவதில் ஐயமென்ன? பதின்மூன்றுவர்ஷகாலம் மனத்தை அடக்கியிருப்பவனும் யுத்தத்தில் மிக்கப்பற்றுள்ளவனுமான பீபத்ஸுவானவன் என்னிடத்தில் (தன்வலியைக்) காண்பிக்கப்போகிறான் குந்திபுத்ரனை அர்ஜுனன் குணசாலியான ப்ராம்மணன்போல் (பாணதானங்களுக்கு) பாத்ரனுயிருக்கிறான் அவன் என்னால் கொடுக்கப்படும்சரமாலையை வதையைப்போலப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும் பெரிய வில்லாளியான அந்த அர்ஜுனனும் மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்றவன் நானும் புருஷச்ரேஷ்டனுன அர்ஜுனனிலும் ஒருபொழுதும் குறைந்தவனல்லன் என்னுடைய கையினின்று விடப்பட்டவைகளும் அழுந்திய கணுக்களுள்ளவைகளும் அக்னிஜ்வாலைபோன்ற ஒளியுள்ளவைகளும் பகைவர்களைக்குறித்துச்) செல்லுகின்றவைகளுமான பாணங்களுக்குத் திரும்பிவருதலில்லை இங்குமங்குமாக விடப்பட்டவைகளும் அழுந்தியகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளுடைய நெருங்கின ஒலியானது பாடுகின்ற வண்டுகளுடையஒலிபோலக் கேட்கப்பட்டும் வானத்தினிடையில் உலவுகின்றவைகளும் கழுகிறகுகள் பூட்டப்பட்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் இப்பொழுது விட்டிற்பூச்சிகளுடைய நிழல்போன்ற நிழலானது காணப்படட்டும் இப்பொழுது என்னுடையவில்லினால் விடப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் உயிர்நிலைகளில் செல்லுகின்றவை

1 'கேட்கப்படலாம்' என்பது வேறுபாடம்

2 ஒருசொல் விடப்பட்டது

ழந்தவாகளானஅவாகள ஆசையறறவாகளாக மலைகளிலும நுழை
ரகரிய காடுகளிலும (ஸஞசரிககையில) ராக்ஷஸாகளால பக்ஷிககப
டடாாகளோ , அலலது,அனேகவாஷஙகள ஆபததையடைநது நாச
டைநது விடடாாகளோ அரசரே! ஆதலால, நீா உமமுடையமனத
தக கவலையறறதாகசசெயது அடககி அதிகஊககததுடன செயயக
நதிய காாயததைச செயயும'' எனறுன

முபபததோராவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(த்ரோணர் துர்யோதனனைநோக்கி, பாண்டவாகள் அழிநதிராரென்று சொல்லி அவர்களைதகேடுவதற்கு ஏற்பாட்டைச்செயததும், பீஷ்மர்,பாண்டவர்கள்வஸிக்கும் இடத்துக்குரிய லக்ஷணங்களை யும் அவர்கள எவ்விதத்தினுலும் ஜயிக்கத்தகாதவாகள் என்பதையும் கூறி அவர்களோடு ஸந்தியைச் செயவது அவசயமென்றதும்)

பிறகு, ஸூக்ஷமாாததஙகளைககணடறிநதவரான தரோணா
பையினநடுவில (தாயோதனனமுதலானவாகளைபபாாதது,) ''அவ
தமானமஹிமையையுடையவாகள நாசததையும அவமானததையும
டையமாடடாாகள சூராகளும நலலவிதயாபயாஸமசெயதவாகளும
ததிசாலிகளும இநதரியஙகளை அடககினவாகளும தாமஙகளைஅறி
தவாகளும ஸதயஸநதாகளும மஹாதமாககளும பராதாககளுமான
நதபபாணடவாகள, நீதி தாமம அாததமஇவைகளுடையததவத
தஅறிநதவனும தநதைபோலவேமனததைஅடககினவனும தாமத
விருப்பவனும ஸதயததில உதஸாஹமுளளவனும மூததவனும
மலோாகளை வணஙகுகினறவனும அனபுளளஸஹோதரனும பெரு
மயுளளவனும ஸஹோதராளைவரையும அனுஸரிததிருபபவனும
ஜாதசதருவுமான யுதிஷடிரனைஅனுஸரிததிருககினறுாகள அவ
ாறு,(தனககு)ஸவாதீனபபடடவாகளும (தையததினுல ஆபததுக
லஙகளிலும) அசைவறறிருபபவாகளும மஹாதமாககளுமான அவ
ளுககு நீதியிலசிறபபுறறவனும கறறறிநதவனுமான யுதிஷடிரன
ன நனமையைஉணடுபணணமாடடானா? ஆதலால, முயறசியுடனகவ
ிததுபபாருஙகள இனனும ஸமயம தாணடவிலலை அவாசள நாசத
தஅடையமாடடாாகளெனபது எனனுடைய உறுதியான எணணம

சாராகளபோகட்டும சுறுசுறுபபுளளவாகளும யோகயாகளும ஸாம
ததியமுடையவாகளும மறைநதுஸஞசரிககுந தனமையுடையவாகளு
மான சாராகள, வளபபமுளளவைகளும கராமஙகளாலநிறைநதவை
களுமான பலதேசஙகளில ஸஞசரிககட்டும ராஜனே! அவவிட
களிலுளளனவும மனததைககவாவனவுமான ஸபைகளிலும ரா
தானிகளிலும தீாததஙகளிலும பறபலவிதமான [1]ஆகரஙகளிலு
ஸிததவேஷமும பராமமணவேஷமும தரிதது, மறைநதுஸஞசரிப
வாகளான பாணடவாகளைத தேடவேணடும. ஓ! மனுஷயேநதா
நலலநிபுணாகளும அதைஅறிநதவாகளால ஒபபுககொளளபபட
வாகளும அவவிதமாகத தேடுகினறதையே பரதானகாாயமாக
கொணடவாகளுமான பறபலசாராகளால, நலலரீதியுடனகூடினஞூ
ததால,பாணடவாகள நதிகளுடைய (ஸமீபததிலுளள) புதாகளிலு
தீாததஙகளிலும கராமஙகளிலும நகரஙகளிலும ரமயமானஆஸரம
களிலும மலைகளிலும குகைகளிலும தேடததககவாகள" என
சொனனான பிறகு, தமையனான தாயோதனனுககு உடனதமபியு
அணணனானஅவனுககு பரியததையும ஹிததததையுமசெயவதில அ
கபபறறுளளவனும பராதாவுமான துசசாஸனன அநதஸபையில த
தமையனானதுாயோதனனைபபாாததுபபினவருமாறுசொலலலானா
"மனுஷயாகளுககுநாதரே! மனனரே! நமககுநமபிககையுளள சா
கள நாமகொடுககுமவெகுமதியைபபெறறுககொணடு மறுபடிய
பாணடவாகளைததேடுவதறகுச செலலட்டும ராஜேநதரரே!
ணனபாாககசசொனன இடமனைததும நனறாகபபாாககபபடவே
டும குறிபபிடடபடி சாராகளனைவரும தேடவேணடியஇடஙகளி
தேடட்டும பசுககளமூககுககளால (மூகாநது) அறிகினறன பரா
மணோததமாகள வேதஙகளாலேயே அறிகிறாாகள மனனாகள சா
களாலஅறிகிறாாகள மறறஜனஙகள இரணடுகணகளாலுமபாா
றாாகள கீழசசொலலபபடடபடி சாரபுருஷாகள மறுபடியுமமறுப
யும தேடட்டும இவாகளும இனனுமமறறபபலரும தேசஙகளிலு
நகரஙகளிலும தேடட்டும அவாகளுடையகதியாவது வாஸஸதல
வது வரலாறுவது (ஒனறும) அறியபபடவிலலை அவாகள நனறு
மறைநதுகொணடிருககிறாாகளோ,அலலது,ஸமுததிரததின அககரை
யைஅடைநதிருககினறாாகளோ , சூராகளெனகிறஎணணமுளளவ
ளானஅவாகள மஹாரணயததில துஷடமருகஙகளால தினனபபட
டாாகளோ , சிறநத தவீபததையாவது அடைநதாாகளோ, மதத

1 ரதனஙகளுணடாகுமஇடம

முப்பதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனாதிகள் பாண்டவர்களைத்தேடுவதற்கு ஆலோசனைசெய்தது)

பிறகு, தூாயோதனமஹாராஜன அபபொழுது அவாகளுடைய ாாததயைககேட்டு நெடுநேரம மனததிலசிநதிதது ஸபையிலிருக ன றவாகளைபபாாதது இவவிதமானவாாததைதயைசசொலலலானன (ஸபையோாகளே !) காாயததினகதியானது உணமையாகஅறிவ றகுமுடியாததனறோ ? ஆதலால, நீஙகளெலலாரும நனறாகஆராய துபாருஙகள பாணடவாகள எஙகே போயிருபபாாகள ? அவாக நகு அஜஞாதவாஸகாலமாகஏறபட்ட இநதபபதினமூனறாவதுவா ததில அனேகமாகக காலமசெனறுவிடடது , கொஞசமமிகுதி ருககிறது இநதஸமயததில அநதபபாணடவாகள இநத வாஷத னமிகுதியையும தாணடிவிடுவாாகளானல பரதிஜஞையைநிறை வறறினவாகளும ஸதயததையும வரததையும பரதானமாகக ாணடவாகளுமான அவாகளனைவரும மதபபெருககுடையசிறநத ானைகளபோலவும ஸாபபஙகளபோலவும நிசசயமாகக கௌரவா ளைககுறிதது, (தஙகளால முனபுஅனுபவிககபபடடிருககிற) துககத ஞல அதிககோபமுடையவாகளாவாாகள புருஷாகளிறசிறநத ாணடவாகள ஸமாததாகளும கறறிநதவாகளும வலலமையுடைய ாகளும நனறுகமறைநதிருககினறவாகளுமான சாராகளால நனறுக பயோகிககபபடடிருககிற (உபாயததுடனகூடின) ஊகததினல றியததககவாகள கஷடமானநிலைமையை அடைநதிருககினற ாணடவாகள அஜஞாதவாஸகாலததில அறியபபடுவாாகளாயின, காபததைஅடககிககொணடு பரதிஜஞைசெயதிருககிறகாலம முடிவ றகுளளாகவே மறுபடியும கானகததிலசெலலுவாாகள ஆதலால, மமுடைய) ராஜயமானது நாசமறறதும குறைவறறதும இரணடா துஅரசனிலலாததும கவலையறறதும பகைவாகளையிழநததுமாக நடுஙகாலம நிலைபெறறிருககததககஉபாயததை விரைவாகததேடுங ள'' எனறுன

அதிகவயஸனமுறறவனன தூாயோதனன இவவிதமான வாாத ததயைசசொனனவுடன, காணன, ஸதயமும தாமமும ஆாததமு ளளவாகயததை (பினவருமாறு) உரைககலானன ''பரதகுலத லுதிததவனே ! மறுபடியும இவாகளபோகவேணடாம வேறு

துததளளபபடடுக கிடககிறான நராதிபரே! விராடராஜனுககுன
தனனும ஸேனாபதியும கமபீரமானபுததியுடையவனும ஸு
ணககுஇளையஸஹோதரனும கொடியவனும சூரனுமவீரனும து
மறறவனும ஊககமுடையவனும மஹாவீரயமுளளவனும ஸ்ரீ
பலமுமுளளவனும யுததமசெயயுமுறைகளை அறிநதவனும பகைவ
ருடையவீரயததைநாசஞசெயபவனும ஸிமமததுககுஒபபான
மையுளளவனும குடிகளைககாபபதிலும பகைவரகளைபபிடிபபதி
வலலவனும பெருமபோரிலபகைவரகளைவெனறவனும மிககுகொ
வனும கௌரவததையே முதனமையாககொணடவனும ஸதரீ
ஷரகளுடையமனஙகளை ஆனநதபபடுததுகினறவனும தைரிய
நனறாகபபேசுமதிறமையும யுததததிலவிருபபமும புணயசெய
களுமுளளவனும பொருளினபஙகளுககுஆதாரமாயிருபபவனும•ம
தரகளுளஉததமனும (பகைவரகளுடையபெருமையைப) பொறு
னும' கொடியநெஞசமுளளவனுமான அநதககீசகன ஸஹோதர
ளோடு ஸதரீநிமிததமாக நடுநிசியில கநதரவரகளால கொலலபப
டான , இவனுடையஸநேஹிதரகளும கொலலபபடடாரகள , யுத
வீரரகளும ஆயுதஙகளால அடிககபபடடாரகள கநதரவரகளுக
மனைவியும அழகியஇடையுளளவளுமான ஸைரநதரிஎனகிறஒருஸ
இருககிறாள கொழுபபும கெட டஎணணமுமுளளவனும பலசாலி
மான அநதககீசகன அவளை விருமபினான அநதககீசகன அனே
பநதுககளுடன இரவில கநதரவரகளால கொலலபபடடானெ
னும வருததாநதததை நாஙகள கேடடோம ராஜேநதரரே! ஆன
யால, இதுமுதல பாணடவரகளைததேடுமபொருடடுச சாரரகளை எ
கும ஸஞசரிபபதறகாக நீர அனுபபவேணடுமெனபது எஙகளுடை
எணணம நராதிபரே! துஷடாதமாவானகீசகன தமபிமாரகளு
டன இரவில கநதரவரகளாலகொலலபபடடான இவவளவுமடடி
நாஙகள கேளவியுறறோம உமககு மஙகளமுணடாகடடும குருகுல,
தில உதிததவரே! செயயவேணடியகாரயததைச செயதநீர, இந
பரியததையும பகைவரகளுடையஅவமானததையும கேடடு, இன
செயயததககதை உடனே செயயும'' எனறுசொனனாரகள

திகட்டுதியான வலலமைப்ள்ளபாணடவாகள செனறவழியை நாங
அறியோம ஆமரமஙகளிலும காடுகளிலும உயாநதமலைகளின
ரஙகளிலும பறபலதேசஙகளிலும ஜனஙகளநிறைநதிருககினற
சஙகளிலும நாறசநதிகளிலும படடணஙகளிலும நாஙகள (பாாத
களுடைய) அடிவைபபைத தேடினேம நரேநதரரே! விரைவாக
) ஒளிநதவாகளானபாணடவாகளை நாஙகளஅறியவிலலை மனித
சிறநதவரே! முழுதும காணுமறபோனதினுல அவாகள நாச
டநதிருககவேணடும உமககு மஙகளம மலைகளின உசசியிலிருக
புதாகளிலும குகைகளினிடையிலும தாழவரைகளிலும நதிகளி
மலைபருவிகளிலும மடுககளிலும தடாகஙகளிலும செலலுதற
பகாடுகளிலும காாமஙகளிலும பூநதோடடஙகளிலும யானைகளின
நகிலும புலிகளினஅருகிலும ஸிமமஙகளினஸமீபததிலும சரபஙக
ரமததியிலும நாஙகள தேடினேம அவாகளுடையகதியானது
விததிலும) அறியமுடியாததாயிருககிறது ரதிகாகளுளஉத
ரே! மனுஷயேநதரரே! வழியில (பாணடவாகளின) ரதஙகளின
யை (அறியவிருமபிக) கொஞசகாலம நாஙகள அவாகளுடைய
டபபாகாகளை அனுஸரிததோம பகைவாகளைவாடடுபவரே! நாங
முறைபபடி தேடிபபாாதது உணமையாக விஷயஙகளை அறிநது
ணடோம ஸாரதிகள பாாததாகளினறி தவாரகைககுசசெனறு
டாாகள ராஜேநதரரே! அநத தவாரகையில கருஷணையுமஇலலை,
ராவாதமுளள பாணடவாகளுமிலலை நரதேவரே! உணமையை
ரததோம பாணடவாகளை இபபுவியில நாஙகள காணவிலலை
கவாகளை வாடடுபவரே! நீா ஸுகமாயிரும அவாகள நசிதது
டாாகள நீா ஸவஸதமாகஇரும எலலாவிததிலும அவா
நசிததுவிடடாாகள பரதாகளிற சிறநதவரே! உமககுவாநதனம
கள வனஙகள காடுகள தேசஙகள நகரஙகள காாமஙகள படட
கள இவறறையுடைய பூமிமுழுவதும மிசசமினறி எலலாஇடத
ம நாஙகள தேடினேம பாணடவாகளைக காணவிலலை மனுஷ
நதரரே! மறுபடியும (எஙகளுககுக) கடடளையிடும வேநதரே!
றகுமேல பாணடவாகளைத தேடுமவிஷயததில மறுபடியும நாங
எனனசெயயககடவோம? வீரரே! பரியமும மஙகளகரமுமான
களுடைய இநதவாாததையையும கேளும அரசரே! பாதவம
திலுதிததவரே! மதஸயராஜனைசசோநதவனும ஸூதஜாதியில
நதவனும மிககபலசாலியும தரிகாததாகளைப பெருமபாலும பலத
ல நாசஞசெயதவனுமானகீசகன இரவில கநதாவாகளால அடித

திலுமுள்ள ஸாமான்யஜனங்கள், ஸஹோதரர்களோடுகூடின ...னுடைய கோரமானவததைக் கேட்டு, இது மஹாபயங்கர...றெண்ணி ஆச்சர்யமடைந்து, "வீர்யமுடையவனும் ராஜாவுக்கு ந...னும் கொழுப்பினால் அதிகக்கர்வங்கொண்டவனும் யுத்தத்தில் அ...ஹாஸஞ்செய்பவனும் பலசாலியும் யுத்தத்தில் ஒருவராலும் ஜ...முடியாதவனுமான கீசகனென்பவன் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவ...பெண்போகத்தேடுகிறவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனுமாயிருந்த...அவன் ஸைரந்திரிநிமித்தம் கந்தர்வர்களால் இரவில் கொல்லப்பட்...னும்" என்று எல்லாவிடங்களிலும் பேசிக்கொண்டார்கள் ம...ராஜரே! கீசகன்கொல்லப்பட்டவுடன் அந்த அந்த தேசங்களிலு...மனிதர்கள் வியப்புற்று இவ்வாறு கீசகனுடையவிநாசத்தைப்பற்...பேசிக்கொண்டார்கள்.

பிறகு, துர்யோதனனால் வெளிநாடுகளில் (பாண்டவர்க...தேடுவதற்காக) அனுப்பப்பட்டிருந்தசாரர்களெல்லாரும் (துர்...தனனுடைய) கட்டளைப்படி ஸங்கேதஞ்செய்துகொண்டு அநேகதே...களிலும் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுந்தேடி; பிறகு, தாஞ்செ...விக்கொண்டபடி (ஒருவரைஒருவர்) பார்த்துக்கொண்டு ஹஸ்தி...பட்டணத்துக்குத் திரும்பினார்கள் அவர்கள் ஹஸ்தினபட்டண...தைவந்தடைந்து அங்கு பகைவர்களை அடக்குபவனும், குருவம்ச...லுதித்தவனும், த்ருதராஷ்ட்ரகுமாரனும், த்ரோணா கர்ணன் ...பா மஹாத்மாவானபீஷ்மர் இவர்களோடும் ஸஹோதரர்களோ...மஹாரதர்களான த்ரிகர்த்தர்களோடும் சேர்ந்திருக்கின்றவனுமா...துர்யோதனமஹாராஜனைக்கண்டு தலையால் பூமியில்வணங்கி, '...மடைவீராக' என்ற ஆசீர்வாதத்தால் (அவனை) மேன்மைப்படுத்...பிறகு, ஸூர்யனுக்குஸமமும் ஸ்வர்ணமயமும் உத்தமமுமான ஆஸன...திலவீற்றிருப்பவனும் தேவர்களால் இந்திரன்போற்றப்படுவதுபோ...மந்திரிகளால்போற்றப்படுகிறவனும் கற்றறிந்தவர்களாலும் பாடக...ளாலும் கவிகளாலும் ஸ்துதிபாடகர்களாலும் பரிவாரங்களுட...கூடின அநேகமன்னர்களாலும் வணங்கப்பட்டவனும் ஸபையினி...விலவீற்றிருப்பவனுமான அவனைப்பார்த்து, "ஓ! மனுஷ்யேந்தர...ஜனங்களில்லாததும் துஷ்டமிருகங்களாலசூழப்பட்டதும் பற்பலவ...டுகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும் கொடிகளாலும் செடிகளாலும் (அ...ராந்ததும்) உள்ளேபுகமுடியாததும் பற்பலபுதர்களாலசூழப்பட்ட...மான அந்தப்பெரியஅரண்யத்தில்அந்தப்பாண்டவர்களை தேடுவதி...பொருட்டு எப்போதும் நாங்கள் பெரியமுயற்சியைச்செய்தோ...

வள, 'கோபமுளளவளே! முபபதுநாளவரையில அரசா பொறுதது
கொண்டிருககடடும (அதறகுள) அநதககநதாவாகள காாயஸித
அடைவாாகள, ஸமசயமிலலை பிறகு, என்னை தஙகளிடமஅழை
துககொளவாாகள, உனககு பரியததையுமசெயவாாகள நிசசயப
கவே அரசா பநதுககளோடுகூட நனமையைஅடைவாா கலயாணி
அநதககநதாவாகள அரசராலஉதவிசெயயபபடடவாகளும எபபொ
தும நனறிஅறிவுளளவாகளும நலலஸவபாவமுளளவாகளும பலத
ுல அதிககாவமுளளவாகளும பரதயுபகாரஞசெயவதிலவிருபபமு
ளவாகளுமாயிருககினறாாகள நான (மிசசமானமுபபதுநாளவரையி
இஙகுவஸிகக) விருமபுகிறேன நீ தடைசொலலாதே (நானஇங
வஸிபபதால சுபமோ அசுபமோ) எதுவருமெனபதை ஆலோசி
செய்ய அநத (முபபது) நாளவரையில எனனைககாபபாறறு அதனு
உனககு நனமைஉண்டாகும" எனறுகூறினள அநதஸைரநதிரி
னுடைய அநதவாாததையைககேடடு, சேகயராஜகுமாரியான ஸு
தேஷ்ணையானவள பராதாககளுககுநோநத விபததினல பீடிககபப
டுத துககததினல மதிமயஙகித துனபததுடன தரெளபதியைபபா
தது, "கலயாணி! நீ இஷடபபடி வாஸமசெய உன்னை நான சர
மடைநதேன என்னுடையபாததாவையும விசேஷிததுப புதராகளை
யும நீ காபபாறறு" எனறுசொனனள ராஜஸரேஷடரே! ஸுதே
ஷ்ணையானவள இவவாறு சொலலிவிடடு (விராடராஜனிடமவநது
"(மஹாராஜரே!) பயநதவளானஇநதஸைரநதரியானவள இநதமு
பதுநாள (இவவிடததில வாஸஞசெயது) கருதகருதயையாகடடு
நான (அதுவரையில இவவிடததில இவளை) வஸிததுவருமபடிசெய
றேன" எனறு அரசனிடம எலலாவிஷயததையும தெரிவிததாள

கீசகவதபர்வம் முற்றிற்று

இருபததோனபதாவது அதயாயம

கோக்ரஹணபர்வம்.

(பாண்டவர்களைத்தேடி விராடநகரம் சேன்றசாரர்கள ஹஸ்தினபுரம் சேன்று துர்யோதனனிடத்தில் தாங்கள் பாண்டவர்களை அறிய வில்லையேன்பதையும் கீசகவதத்தையும் தேரிவித்தது)

கீசகனகொலலபபடடவுடன, சதருவீராகளைக கொலலுமதி
மையுடைய விராடராஜன மநதரிகளோடும புரோஹிதாகளோடு
மிகக சோகததைஅடைநதான ராஜரே! அநதநகரததிலும தேச

ளளபடி நீ உரைபபாயாக'' எனறுவினவ, ஸைரநதரி, ''பருஹன்ன
ரயே ! ஸைரநதரியினுல உனககு இபபொழுது எனனகாரியமிருக
னறது ? கலயாணி ! நீ எபபொழுதும ஸுகமாகக கனயாமாடத
ல மகிழநதிருககிருய ஸைரநதரிஅடைகிற துககததை நீ அடை
ருயிலலே நீ ஸுகமாக இஙகே இருககிருய ; அவவிதமான துக
ம உனனுல அடையபபடவிலலை ஆதலால, துககமடைநதிருககினற
னனைபபாாததுச சிரிததுகொணடு இமமாதிரியாக வினவுகிருய ''
னறுசொலல, பருஹனனளே, ''கலயாணி ! இநதபருஹனனளேயும
லஙகுஜாதியிலபிறநத ஒருஜநதுவைபபோல முடிவிலலாத துககத
த அடைநதிருககிருள இவளை நீ அறியவிலலை பெணணே ! உன்
படன நான வாஸமசெயதிருககிறேன நீயும எலலாருடனுமசோ
று வாஸஞ்செயதிருககிருய உனனைககாட்டிலும மிகககஷடத
டன நான வஸிததுவருகிறேன அழகியஇடையையுடையவளே !
துயரபபட்டுககொணடிருககுமபோது யாாதாம (அபபடிபபட்ட
ன) துககததை (மனததில) எணணுமவிருபபாா ? ஒருவராலும
ருவருடையமனமானது முழுதும ஒருஸமயததிலும அறியமுடி
தெனபது நிசசயம அதனுல எனனை நீ அறியவிலலை'' எனருள.
றகு, தரௌபதியானவள பெணகளோடுகூடவே அநதராஜகரு
ததில நுழைநது அஸூயையறறவளாக ஸுதேஷணையிடம
சனருள அவளைநோககி, ராஜபததியானவள விராடனுடைய
சாறபடி, '' ஸைரநதரி ! நீ எஙகேபோகவேணடுமெனறு விருமபுகி
யோ அவவிடம விரைவாகசசெல ஸைரநதரி ! அரசா கநதாவா
ரிடததினினறு அனாததமநேரிடுமெனறு பயபபடுகிருா நீயும
ளவனமுடையவள , அழகியபுருவஙகளுளளவள , ஸௌநதாயததி
ல பூமியில நிகரிலலாதவள கலயாணி ! புருஷாகளுடையமனமும
பாசததினுல உணடாகிறஸுகததில பறறுளளது ஆதலால, உன
டததிலிருநது எனககும தேசததுககும நகாததுககும பயமுணடா
ருககிறது நீ இஷடபபடி ஸுகமாயிருககததகக இடததைககுறி
து இபபொழுதே (இநத) நகாததினினறு போயவிடு கலயாணி !
னநிமிததமாக எனனுடைய பநதுககளஅனைவாகளும கொலலபபட
ாகள எனனுடைய பாாதாககளை நீ கொனறகாரணததால உனனு
டயபுததி கொடிது ஆகையால, கநதாவராஜாகளிடததிலிருநது
பொழுது பயமஉணடாகிறது ஸைரநதரி ! (உனககு) இவவுலகில
வவாறுக்ஷேமமுணடாகுமோ அவவாறு இஷடபபடிசெல''எனருள.
ுதேஷணையினுடைய வாாததையைககேடடு ஸைரநதரியான

கைகளால கணகளைமூடிககொணடு ஓடினாாகள. அவவாறே, (சி
ஜனஙகள, "அந தஸைரந தரியைப பாராதேயுஙகள" எனறுசொலல
கொணடு தீனஸவரூபததுடனஅலறினாாகள (மறறுமசிலா) "ஸை
தாயததினுலவிளஙகும இவளை இபபொழுது பாாபபவன கீசகாக
போல நாசமசெயயபபடடு இநதஇடததில இறககவேணடிவரும
எனறுசொலலிககொணடு பயததினுல நிலைதவறியமனததுடன
தாவாகளிடததிலிருநது உணடானபயததால மயககததை அடை
தாாகள ராஜரே ! பிறகு, பாஞசாலியானவள சமையறகடடிடத
னுடையவாயிலில மதஙகொணட பெரியயானைபோலவீறறிருககு
பீமஸேனனைககணடு பரிஹாஸததுடன குறிபபுககளோடு மெலல
பின்வருமாறு சொலலலானுள "எவரால நான (ஆபததினிடமி
நது) விடுவிககபபடடேனே அநதக கநதாவராஜருககு வநதனம
தோஷமறறவளும நாதனிலலாதவளாக வீடடிலவஸிததுககொண
டிருககினறவளும கீசகாகளிடததிலிருநதுபயநதவளுமான எனனை
ரக்ஷிதத கநதாவருககு வநதனம" எனருள பீமன, "எநதபபுரு
ஷாகள [1]உனககு ஸவாதீனபபடடவாகளாக இவவுலகிலஸஞசரிககி
ருாகளோ அவாகளுககு எபபொழுதும நீ வசபபடடவளாக இஷடப
படி ஸஞசரிததுககொணடிரு எநதபபுருஷாகள (உனககு) ஸவா
தீனபபடடவாகளாக இவவுலகில ஸஞசரிககிருாகளோ அவாகள
இனி அபபடிபபடட உனனுடையவாாததைகளைககேடடுக கடனில
லாதவாகளாக விளையாடிககொணடிருககடடும" எனருன அவவிரு
வாகளுடைய அநதவாாததையையுமகேடடு மறறஜனஙகள (அதன
கருததை) அறியவிலலை பிறகு, பாஞசாலராஜகுமாரியும (வேறிடத
திறகுச) சென்ருள பிறகு, அவள நடனசாலையில விராடராஜனுடைய
பெணகளுககு நடனம கறபிககினறவனும 'சிறநதகைகளுளளவனு
மான தனஞசயனைக கணடாள. பிறகு, அநதககனனியாகள அாஜுன
னுடன நடனசாலையிலிருநது வெளியிலவநது, வருகினறவளும துன
மடைநதவளும குறறமறறவளுமான தரௌபதியைககணடாாகள
னனியாகள, "ஸைரநதரி ! நீ பாகயததால ஆபததினினறுவிடுவிக
கபபடடாய, பாகயததினுல மீணடு (இஙகு) வநதாய குறறமறற
ளானஉனனைத துனபபபடுததினஸூததாகளும உனபாகயததால
காலலபபடடாாகள" எனறுசொனனாாகள பருஹனனளை, "ஸை
நதரி ! எவவிதம நீ விடுவிககபபடடாய? அநதபபாபிகள எவவாறு
காலலபபடடாாகள? உனவரலாறறை நான கேடகவிருமபுகிறேன

[1] 'யஸயா ' எனபது மூலம

ீயைக கணணுல இமையாமலபாாககினற புருஷாகளுடைய மன
துககும கணணுககும தடைஇராது ஆதலால, பூமியில ரூபததா
ஒபபறறவளான அநதஸைரநதரியை எநதபபுருஷன பாாததுக கா
ஹுககுவசபபடுவேனே அநதமூடன கநதாவாகளாலகொலலபபடு
ரூன இவளை அரணமனையினினறு வெளியிலஓடடிவிடும, முகயம
கப படடணததிலிருநதே ஓடடிவிடும காலன ஸைரநதரியினிடததில
பரவேசிதது இநதப படடணததை அழிககிருனெனபது நிசசயம'
என்று விஜஞாபனமசெயதாாகள. அவாகளுடைய அநதவாாததை
யைககேடடு ஸேனை ததலைவனுனவிராடன, "இநதகசீசகாகளுககு
அபரகரியையானது நடததபபடடடும நனருகமூடடபபடடிருககிற
ஒரே அகனியில வாஸனைபபொருளகளை எனகுஞசோதது அநதகசீச
காளனைவாகளும கொளுததபபடலாம" என்று ஆஜஞாபிததான
அரசன இவவாறுசொலலி அதிகமனககவலையுறறு மஙகளகரமான
அநதபபுரததைஅடைநது தனபடடமஹிஷியான ஸுதேஷணையைப
பாாதது பிருநதபயததுடன (பினவருமாறு) உரைககலானுன
"(ஸுதேஷணையே!) ஸைரநதரி இவவிடமவநதால அவளைபபா
தது நான கடடளையிடடதாகவே நீ சொலலவேணடும (எவவாறெ
னில) 'ஏ! ஸைரநதரி! உனககு மஙகளம, இபபொழுது உனனிஷடப
படி (வெளியில) சென்று ஸஞசாரமசெய ஸைரநதரி! ராஜாவானவா
கநதாவாகளிடததிலிருநது நேரககூடிய அவமானததில பயபபடுகி
றா கநதாவாகளால பாதுகாககபபடடிருககிற உனனிடததில அவா
நேரிலசொலலவதறகு விருமபவிலலை உனனிடம ஸதரீகளசொலலுவ
தில குறறமிலலை ஆதலால, நான உனனிடததில (இவவிஷயததைச)
சொலலலானேன' எனபது" எனருன அநதராஜகிஙகராகளெலலா
நம நனருகமூடடபபடடிருககிற ஒரே அகனியில எலலாககீசகாகளை
யும ஸாவவிதமான ஸமஸகாரஙகளோடும தகனஞசெயதாாகள
பிறகு, பீமஸேனனுல ஸூதபுதராகளைககொனறு விடுவிககபபடட
திரௌபதியானவள பயததினினறுவிடுபடடவளாகி நகரததைநோக
கிசசெனருள. புலியினுலபயமுறுததபபடட பெணமானபோலப பய
முறுததபபடடவளும உததமமான மனோபாவமுளளவளும யௌவன
முடையவளுமான திரௌபதியானவள (தனனுடைய) அஙகஙகளை
யுமஆடையையும நனருகஅலமபிககொணடு நகரததிலபரவேசிததாள
ராஜரே! அவளைககணடு கநதாவாகளிடமுளளபயததினுல (அஙகு
ளள) புருஷாகள பததுததிககுககளிலுமஒடினாகள சிலா கணணை
மூடிககொணடாாகள அவவாறே, மறறஜனஙகள மயககமடைநது
D கள

ரக்ஷஸர்களைக்கொன்றதுபோல எல்லாக்கீசகர்களையும் அவ்விடத்தில்
சேசமின்றிக் கொன்றுவிட்டு, பிறகு பட்டணத்தில் பிரவேசித்தான்
ாரதரே! அந்தப்பீமனால் அவ்விடத்தில் கொல்லப்பட்ட நூற்றைந்து
சகர்களும் வெட்டப்பட்டுச் சாய்ந்துகிடக்கின்ற மரங்களுள்ள பெரிய
ாடுபோலச் சாய்ந்துகிடந்தார்கள் ராஜரே! இவ்வாறு அந்த நூற்
றந்து உபகீசகர்களும் ஸேனாபதியான அந்தப்ரதானகீசகனும்
கால்லப்பட்டார்கள் இவ்விதமாக நூற்றாறுகீசகர்களும் மாண்
ார்கள் கீசகனுடையபந்துக்கள் கந்தர்வர்களிடத்திலிருந்துஉண்
ான பயத்தினால் ஒன்றும்பேசவில்லை அவ்விடத்தில் பயத்தினால்
ந்தஸைரந்தரியைப்பார்ப்பதற்கும் சக்தியற்றவர்களானார்கள் விராட
கரத்திலுள்ளஎல்லாஜனங்களும் ஒன்றுகூடி, கொல்லப்பட்டிருக்கிற
ந்த நூற்றைந்துஸூதபுத்ரர்களையும் கண்டார்கள் பார
ரே! பெரிதான அந்தஆச்சர்யத்தை நகரத்திலுள்ளபுருஷர்களும்
தரீகளும்பார்த்து அதிகமான ஆச்சர்யத்தைஅடைந்து ஒன்றும்
சால்லவில்லை

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கீசகவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸுதேஷ்ணை த்ரௌபதியை ஊரைவிட்டுப் போகச்சொல்லியதும், அவள் ஒருமாதம்வஸிக்க அநுமதிபெற்றதும்)

பாரதரே! பீமஸேனனால்கொல்லப்பட்ட ஸூதர்களைக்கண்டு
ந்தப்பட்டணத்திலிருக்கிற ஜனங்களெல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து
ராடராஜனிடம்சென்று, "ராஜரே! நூற்றுக்குமேலானஸூதபுத்ரர்
ளும் கந்தர்வனால் கொல்லப்பட்டார்கள் வஜ்ரத்தினால்பிளக்கப்
ட்டமலையினுடைய பெரிய கொடிமுடிகள்போல ஸூதபுத்ரர்கள் பூமி
லசித்றிக்கிடக்கின்றவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள் அந்த ஸைரந்
யும் விடப்பட்டு மறுபடியும் உம்முடைய அரண்மனைக்கு வருகிறாள்
! அரசரே! உம்முடையநகரமுழுவதும் ஸந்தேஹிக்கத்தக்கதாகும்
ஸைரந்தரியோ அவ்விதமானரூபமுள்ளவள் கந்தர்வர்களும் மிகக்
சாலிகள் புருஷர்களுக்கு ஸ்தரீகளுடன்சேர்வதில் விருப்பமுண்டா
து இயற்கை, ஸம்சயமில்லை ராஜரே! ஸைரந்தரியினுடையதோஷத்
னால் உம்முடைய இந்தப்பட்டணமானது விநாசத்தைஅடையா
படி விரைவாக நன்குசெய்யப்படவேண்டும் ஸர்வாங்கஸுந்தரி
ம் ரூபலாவண்யங்களால்விளங்குகின்றவளும் மங்களகரியுமான ஸத

ிறககிவிடடு அவளபாததாவினுடைய ரூபததைதவிடடுவிடடு அதிபய
ரகாஞன ராகூஷஸனுகதடோதானறி ஸாமதானபேதஙகளாலும உடன
டாதிருநதபொழுது, அவன அவளை [1]நிரபபநதஞசெயயததொடஙகி
றன பிறகு, அவள அபபொழுது தைாயததைதககைககொண
அநதராகூஷஸனுககு) இடஙகொடுககவிலலை பிறகு, அவன கததி
யை உருவிககொணடு பதிவரதையான அவளைப பயமுறுததினன கரு
ஷணையே! கறபையேமுதனமையாககொணடவளான அநத ஸாத
பும பயததைதநீககி,உயிரைஇழபபதில நலல நிசசயமுடையவளாகி,'என
னுடையபாததா எனனால பரதேவதையாக ஆராதிககபபடடிருபப
ாஞல, பெரியோாகள எனனால செயகையினுலும மனததினுல
வாககினுலும ஸநதோஷபபடுததபபடடிருபபாரகளாகில அநதஸ
யததினால எனனுடைய [2]சரீரததில சிலபாகம இபபொழுது கறபாறை
யாகடடும்'எனறு பரதிஜஞைசெயதாள இவவாறு, அவளால பர
ஜஞைசெயயபபடடவுடனே,அவளுடைய[3]அஙகமானது அவவிதமா
கறபாறையாகியது நாபிககும முழஙகாலுககும நடுவிலுளளஇட
முழுவதுமே கலலாயவிடடது பிறகு, அநதராகூஷஸன கததின
எடுததுககொணடு அவளுடையதலையை வேகமாக அறுததான அவ
பாரவதிககு நசமுமமாமஸமுமபோல (இணைபிரியாத) ஜயைஎனகி
ஸகியானள ஆதலால, கறபுளளவளுககுத துககம அலபம, ஸுக
அதிகம பயநதஸவபாவமுடையவளே! உனனைததுனபுறுததுகி
வாகள இவவிதமாகவே கொலலபபடுவாரகள கருஷணையே! நீ
ரததுககுபபோ, உனககுப பயமிலலை நீ வேறுவழியினால ஸுதே
ஷணையினுடையஇருபபிடததிறகு விரைவாகசசெல நான வே
வழியினால விராடனுடையமடைபபளளிககுச செலலுகிறேன
வில இவவாறு நாமிருநதோமெனபதை ஜனஙகள அறியாவண
நாம நடநதுகொளளவேணடும்'' எனறுசொனஞன
பீமனால ஸமாதானமசெயயபபடடபதிவரதையான அநதகரு
ஷணையானவள நகரததிலபரவேசிததாள நலலலகூஷணஙகளுளளஅ
செயயவேணடியகாரியததைசசெயதுவிடடு, நஹுஷனசபிககபபட
பிறகு, இநதராணியானவள ஸவாககததிலபரவேசிததது போ
ஸுதேஷணையினுடையஅநதபபுரததில பரவேசிததாள அளவுகட
வீரியததையுடையவனுமசிறநதபலமுளளவனுமபகைவாகளைததுன
கிறவனும தாமநநதனருககுஇளையஸஹோதரனும சதருக
ஜயிததவனும கமபீரஸவபாவமுடையவனுமான பீமனும, ர

1, 2, 3, மூலம வேறு

பொழுது ஸூதர்கள் வ்யஸனத்தாலும் பயத்தாலும் பீடிக்கப்
டு மிக்கபயந்தார்கள் மூத்தோனுக்கிய கீசகனைத் தஹனம்செய்யக்
கியஉபகீசகர்கள், யமன்போலக்கோபங்கொண்ட பீமனைக்கண்டு,
தர்வனென்கிறபயத்தினால் கவலையடைந்து, துயரத்தாலும்பயத்தா
ம மதிமயங்கி அப்பொழுது ஒருவரையொருவர்பார்த்து, "பலசாலி
னகந்தர்வன் கோபத்துடன் ஒருமரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டுவருகி
ன கந்தர்வர்கள் நல்லவுக்கமுடையவர்கள், மஹாபாக்யசாலிகள்,
ரியனுடையகாந்திபோன்ற காந்தியையுடையவர்கள் நமக்குப்
ரிதான பயம்வந்துவிட்டது ஸைரந்த்ரியைச் சீக்கிரமாக (அவிழ்த்து)
டுவிடுவோம்" என்று பேசிக்கொண்டார்கள் பிறகு, அவர்
பீமஸேனனால் சுழற்றப்படுகின்றமரத்தைப்பார்த்து நடுக்க
றது த்ரௌபதியைவிட்டுவிட்டு நகரத்தைநோக்கி ஓடினார்கள்
றகு, பீமன், ஓடுகின்றஅவர்களை வஜ்ராயுதத்தையேந்தியஇந்த்ரன்
ஸுரர்களைப்பார்ப்பதுபோலப் பார்த்து, தாண்டிக்குதித்து ஓடி,
வர்களுக்கு எதிரில் நின்றான் அவர்கள் அவனைப்பார்த்துப் பயத்தி
ல மனக்கலக்கமுற்று அசைவற்று நின்றார்கள் அந்தவருகோதரன்
றறுக்கணக்கான அந்தக்கீசகர்களைப்பார்த்து, வஜ்ராயுதமுள்ள இந்
ரன தானவர்களை நாசஞ்செய்ததுபோல, ஒரேஅடியினால் பத்துப்
ர்களையும் எழுபேர்களையும் இருபதுபேர்களையும் பதினெட்டுப்
ர்களையும் ஐம்பதுபேர்களையும் கொன்றான் ராஜேந்தரரே! வாயு
தரனும் பலசாலியும் வாயுவின்வேகத்துக்குஒப்பான வேகமுள்ளவ
ம் தைர்யலக்ஷ்மியையுடையவனுமானபீமன் நூற்றைந்துஸூதர்
ளையும் மிச்சமின்றி மரத்தினாலேயே (அடித்து) யமனுடையவீட்
க்கு அனுப்பினான் சிறந்தகைகளுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான
மஸேனன் அவர்களைக்கொன்றுவிட்டு அப்பொழுது க்ருஷ்ணையைக்
டிவிருந்துவிடுவித்துத் தேறுதலடையச்செய்தான் பரதச்ரேஷ்ட
ன அந்தவருகோதரன் பயந்தவளும் கண்ணீரால்நிறைந்தமுகமுள்
வளுமான பாஞ்சாலியை (ஆபத்தினின்று)ரக்ஷித்து மென்மையான
சால்லால் வசனிக்கலானான் "யாஜ்ஞஸேனி! பதிவ்ரதாதர்மத்தில்
லைபெற்றவளானநீ துயரமடையாதே பாதிவ்ரத்யத்திலநிலைபெற
ருக்கின்றஸ்த்ரீயானவள் எப்பொழுதும் தன்னுடையவ்ரதத்தைக
ாப்பாற்றவேண்டும் பதிவ்ரதையும் கணவனிடத்திலஅன்புள்ளவ
நும் தேவார்தருடையமனைவியுமான சீமந்தினிஎன்பவள் முன்னொரு
ாலத்தில் தனகணவனுடையவேஷத்தைத்தரித்த ஒருராக்ஷஸனால்
வரப்பட்டாள் அந்தராக்ஷஸன ஒருகுளக்கரையில் அவளைக்கீ

மானது பெரிதாகககேடகபபடுகிறதோ, பலசாலிகளான எநதக
தாவாகளுடைய ரததகின ஓசையானது மிகவுாககககேடகபபடு
தோ அவாகள எனனுடையவசனததை அறியடடும ஸூதபுதாா
எனனைககொணடுபோகிறாாகள எவாகளுடையவீாயமானது ஒப
றதோ, எவாகளுடையபலமும கீாததியும இநதரனுடையபலமபோ
வும கீாததிபோலவும இருககினறனவோ ராஜஸிமமஙகளபோ
சிறபபுறறவாகளான அவாகள எனனைஅதிகதுககமுளளவளென
அறியடடும'' எனறுசொனனாள

இவவாறு தீனமான இநதகருஷணையினுடைய புலமபலவா
ததைகளைககேடடவுடன, பீமன ஆலோசியாமல படுககையினின
எழுநதிருநதான அவன, ''ஸைரநதாீ! உனனால சொலலபபட
வாாததைகளை நான கேடகிறேன ஆதலால, உனககு ஸூதபுதா
ளிடததிலிருநது பயம ஒருபொழுதும உணடாகவேணடாம'' என
கூறினான நீணடகைகளையுடைய அநதபபீமஸேனன இவவா
சொலலிவிடடுக (கீசகாகளைக) கொலலவேணடுமெனகிற எணண
தினால வளாசசியடைநதான பிறகு, அவன (சணடைககு) ஆயத
மாகி வஸதரததைசசுறறிககடடிககொணடு வாயிலகளிலலாத இட
களில தாணடிககொணடு அபபொழுது வெளியிலசெனறான அந
பீமன மதிலகளைத தாணடி வேகமாக மரஙகளினமீதுஏறி அந
கீசகாகள சென்றுகொணடிருககும இடுகாடடுககுளதிராகசசெ
றான அபபொழுது அநதபபீமன பராகாரததைததாணடி உதத
மானபடடணததிலிருநது வெளிபபடடு வேகததோடு (எலலாவறை
யுந) தாணடிககொணடே ஸூதாகளுககு எதிரில வநதுசோநதா
மஹாபலசாலியான அவன சிதையினபககததைஅடைநது அவவிட
திலிருககினற ஒரு பனைபரமாணமுளளதும பருததஅடியினையுடை
தும மேலேஉலாநதிருபபதுமான ஒருமரததைக கணடான பய
கரமானபராகரமமுளளபீமன யானைபோல அமமரததினருகிறசென
இரணடுகைகளாலுநதழுவி அமமரததை (வேரோடு) பெயா
தான, பிறகு, அமமரததைப பததுபபாகமநீளம இலையிலலாமலசெ
தான பருததஉருவமுளள அநதமரததை உயரததூககிபபிடிதது
சுழறறிககொணடு காலதணடததைக கையிலகொணட யமனபோ
வேகததோடுஸூதாகளுககுஎதிரிலவநதுதோனறினான அவனுடை
தொடைகளின வேகததினால ஆலமரஙகளும அரசமரஙகளும பல
மரஙகளும முறிககபபடடுப பிறகு பூமியில விழுநதுகிடநதன ஸி
மமபோலக கோபஙகொணடுவநதிருககினற அநதககநதாவனைககண

கூடவே எரிக்கப்போகிறோம். வீரரே! உம்மால் நாங்கள் கௌரவ
படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். ஆதலால், (இவ்வாறுசெய்வதற்கு) அனு
மதிகொடுக்கவேண்டும்'' என்றுசொன்னார்கள் ஜனுதிபனனவிராட
ராஜன்,ஸூதர்களுடையபராக்ரமத்தைஅறிந்து, ஸைரந்தரியைஸூ
புத்ரனோடுகொளுத்த அனுமதிகொடுத்தான் பிறகு, அரசனுடைய
அனுமதியைப்பெற்றவர்களான அந்தக்கீசகனுடைய பந்துக்களெ
ல்லாரும் கீசகனைப்பார்த்து நான்குபக்கத்திலும் நின்றுகொண்டு புல
பினார்கள் அந்தஸூதர்களும் கீசகனோடு க்ருஷ்ணையை (ஆஸந்தியில்)
ஏற்றி மயிர்களிலும் கால்களிலும்கட்டி [1]அவளைஉத்தேசித்து, ''மிக்க
ந்தாயமுள்ளஇந்தக்கீசகன் இவள்நிமித்தமாகக்கொல்லப்பட்டதனு
இவள் கீசகனுடைய வழியை அடையட்டும் ஸுந்தரியானஇவள்
ஒருவராலும்) தடுக்கமுடியாதபராக்ரமத்துடன்கூடியவனும் உயிரை
இழந்தவனுமானகீசகனுடனே ஸ்வர்க்கலோகம்போகட்டும்'' என்ற
பசனங்களைச்சொன்னார்கள் சிறந்தகீர்த்தியுடையவளும் உதாரமான
மனத்தையுடையவளும் மங்களமான அங்கங்களுள்ளவளும் மிகச்சிற
ந்தஸ்வபாவமுள்ளவளுமான அந்தக்ருஷ்ணையானவள் துஷ்டஸ்வபாவ
முள்ளவனும் உயிரைஇழந்தவனுமான அந்தக்கீசகனோடுசேர்த்து
ஆஸந்தியில் துஷ்டர்களானஉபகீசகர்களால் கட்டப்பட்டுப் பரவச
மாய உறுதியான அந்தஆஸனத்தில் தொங்கிக்கொண்டு அழுதாள்
பிறகு, ஸூதபுத்ரர்களால் பலாத்காரமாகக்கட்டிக் கொண்டுபோகப்
படுகின்றவளும் அழகியஇடையையுடையவளும் இகழப்படாதவளும்
நாதர்களையுடையவளும் பதிவ்ரதையுமான அந்தக்ருஷ்ணையானவள்
நாதனைவிரும்பிக்கொண்டு உரக்கஅலறினுள் மரித்தவனோடுசேர்த
துக்கட்டப்பட்டஅங்கத்தையுடையவளும் அப்பொழுதுஉயிரோடிருப்ப
திலஆசையற்றவளுமானஅந்தத்ரௌபதியானவள் ஸ்மசானத்துக்கு
திரில் கொண்டுபோகப்பட்டவளாகிப் பெண்யானைபோல் அலறி
னள் த்ரௌபதி, ''ஜயன் ஜயேசன் விஜயன் ஜயத்ஸேனன் ஜயத்
பலன் என்கிறஇவர்கள் என்னுடைய வாக்யத்தைஅறியவேண்டும்
ஸூதபுத்ரர்கள் என்னைக்கொண்டுபோகின்றார்கள் எவர்களுடைய
பரிதானநாணொலியானது துந்துபிவாத்யத்தினுடைய கோஷம்போ
லக்கேட்கப்படுகிறதோ அவர்கள் என்னுடையவார்த்தையைஅறியட்
டும் ஸூதபுத்ரர்கள் என்னைக்கொண்டுபோகிறார்கள் எவர்களுடைய
நாணொலியும் கையுறையினசப்தமும் இடிமுழக்கம்போலிருக்கின்றன
வோ, யுத்தத்தில் பலசாலிகளான எவர்களுடைய பயங்கரமானசப்த

[1] ஒருசொல்விடப்பட்டது

இருபததேழாவது அதயாயம

கீசகவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உபகீசகர்களின் வதம்)

அநதஸமயததில அநதககீசகனுடைய பநதுககளனைவாகளு அஙகுவநது அவனைபபாாததுப புலமபிககொணடு நாலுபககததிலு சூழநதுினறாாகள அவாகளனைவாகளும அவவாறுமுறிககபபட எலலாஅஙகஙகளுடனுஙகூடியவனும(ஜலததினினறு)கரையிலெடுத விடபபடடஆமைபோனறவனுமான கீசகனைககணடு மயிாககூசச உளளவாகளும மிகபபயநதவாகளுமானாாகள அவாகள, மஹேநத் னாலகொலலபபடடஅஸுரனபோலப பீமஸேனனாலகொலலபபட னும பலததினால மிகவுமமதஙகொணடவனும ஒருவராலுமஜயிககமு டியாதவனும புருஷஶரேஷடனுமாயிருநத கீசகனனவனகநதாவனா கொலலபபடடானெனனபதைககேடடு அவனைஸமஸகரிபபதில விரு பஙகொணடு, (நகரததுககு) வெளியிலகொணடுபோகததொடஙகின கள பிறகு, அநதஸூதபுதராகள ஒனறுசோநது ஸமீபததில ஸத பததைக கடடிககொணடிருபபவளும தோஷமறறஅஙகஙகளுள வளுமான கருஷணையைககணடாாகள அஙகுவநதிருநதஉபகீசக களுளஒருவன மறறவாகளைபபாாததுச சிரிபபவனபோலவும கோப தினால கணணால (பிறாகளைக) கொளுததுகினறவனபோலவும அ பொழுது, ''எவளநிமிததமாககீசகன கொலலபபடடானோ அபபடி படட இநததுஷடஸதரீயானவள சீகரமாககொலலபபடலாம இலலாவிடடால, இவளைககொலலவேணடாம, காமியானஇநதகீசக னுடனே இவள கொளுததபபடடும உயிரைஇழநதவனாயிருநத லும ஸூதபுதரனனகீசகனுககு ஸாவவிததததினாலுமநமமால பரியம ன காாயமானது செயயததககது இவளோ கெடடநடையுளளவள ளனனுடையபராதாவுககுச சதருவாயிருபபவள எவளநிமிததமா னனுடையபராதா மரணமடைநதானோ அபபடிபபடடஇவள ஜீவி திருககததககவளலலள ஸூதாகளே! அரசனிடததிலதெரிவிதது அனுமதிபெறறுக கீசகனுடனகூடவே இவள எரிககபபடவேணடும நதாவாகளால கொலலபபடடிருநதாலும கீசகனுககு இது பரியம தும'' எனறுசொனனான பிறகு, ஸூதாகள விராடனிடமசெனறு அஞசலிபநதமசெயதுகொணடு, '' (ராஜரே!)கீசகன, காமரூபிகளான நதாவாகளால கொலலபபடடுவிழுநதுகிடககிறான, ஸைரநதரியினா இரவில உயிரைஇழககுமபடி செயயபபடடான அவனை இவளோ

முள்ளவர்களான உன்னை விரும்புகிறவர்கள், பூமியில் உன்னைத் தள்ளி காலால் உதைத்த இந்தக்கீசகன் விழுந்துகிடப்பதுபோலவே விழுந்து கிடப்பார்கள்'' என்றுகூறினான் சிறந்தகைகளையுடைய பீமன், இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு அப்பொழுது கந்தர்வனால் கீசகன் கொல்லப்பட்டானென்பதை மற்றவர்களுக்குஅறிவிப்பதின்பொருட்டு மஹாயுத்தத்தினின்று நீங்கினான் அந்தப்பீமன் கீசகனை அவ்வாறு கொன்று ரோஷத்துக்குப்பரிஹாரத்தைத்தேடி த்ரௌபதியினிடத்திலிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பிறகு, விரைவாக மடைப்பள்ளிக்குச்சென்றான் பயங்கரமானபராக்ரமமுள்ளபீமன் ஸ்நானஞ்செய்து, சந்தனம் பூசிக்கொண்டு மனோரத்தைநிரப்பிப் படுக்கையில் ஸுகமாகப்படுத்திருந்தான் பிறகு, ஸ்திரீகளுள்உத்தமியும் த்ருபதராஜகுமாரியுமான க்ருஷ்ணையானவள் எப்பொழுது பீமன் கீசகனைக்கொன்றுவிட்டு மடைப்பள்ளியைப்போய்ச்சேர்ந்தானென்று எண்ணினளோ அப்பொழுது ஸந்தோஷத்தைஅடைந்து பயத்தைஇழந்து ஸபாபாலகர்களைப்பார்த்து, ''என்னுடையபதிகளான கந்தர்வர்களால் கீசகன்கொல்லப்பட்டுக் கிடக்கிறான் பிறனுடையமனைவியிடத்திலுண்டான காமத்தினால் மிக்கதாபத்தையடைந்த இந்தக்கீசகனை வந்துபாருங்கள்'' என்றுகூறினாள் அவளுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு நாட்டியசாலையை ரக்ஷிக்கின்றவர்களனைவர்களும் கொள்ளியையெடுத்துக்கொண்டு விரைவாக அவ்விடம் வந்துசேர்ந்தார்கள் கீசகனுடையஸ்நேஹிதர்கள், அந்தக்கீசகன் கொல்லப்பட்டானென்பதை த்ரௌபதியிடமிருந்துகேட்டு, அந்நடனசாலைக்குச்சென்று, பூமியில் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றவனும் உயிரைஇழந்தவனும் ரக்தத்தால்மிகு நனைக்கப்பட்டவனுமான கீசகனைக்கண்டார்கள் கால்களும் கைகளும் தலையும் அற்றிருக்கிற அந்தக்கீசகனைக்கண்டு அவர்கள் வியப்புற்றார்கள் அப்பொழுது அந்தஉபகீசகர்கள், ''இவனுக்குக்கழுத்து எங்கே? கால்கள் எங்கே? கைகள் எங்கே? தலை எங்கே? கண் எங்கே?'' என்று கந்தர்வனால்கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கீசகனைப்பரிசோதித்தார்கள் பிறகு, எல்லாரும் (கந்தர்வர்களால்) செய்யப்பட்டிருக்கிற அமானுஷ்யமானசெய்கையையும் கொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தக்கீசகனையுங்கண்டு அதிகமான ஆச்சர்யத்தை அடைந்தார்கள்

விருவாகளும ஐயிகருயவிஷயததில மாறுபாடுறறுச சபதமினறி ஒ
வரையொருவா பறறிஇழுததாாகள அதனுல, அபபொழுது சிறந
அநதநடனசாலையானது அதிகநடுககமுறறது அவவிருவாகளு
கோபததுககுடனபடடவாகளாக ஒருவரோடொருவா அடிததுககொ
ணடாாகள பலசாலியானகீசகன, பீமஸேனனுல இரணடுஉளள
கைகளாலும மாாபிலஅறையபபடடு ரோஷததினுல சிவநதகணகளு
ளளவனுகி ஓாடியினினறு மறறோாஅடி நகராமலிருநதான கீசக
மஹாதமாவான அநதபபீமஸேனனுடையவேகததைசசிறிதுகாலமே
ஸஹிபபதறகுச சகதியுளளவனுஞன வரவர, அவன பீமஸேனனு
பலககுறைவுஅடையுமபடிசெயவிககபபடடான மஹாபலசாலியா
பீமஸேனன, கீசகன (பலததால) குறைவுபடடானெனபதைஅறிநது
பராஜனையுறறவனுன அவனை வேகததோடு இழுதது மாாபிலஅடி
தான ஜயசாலிகளுளசிறநதவனுன வருகோதரன கோபமுணடு மந
படியும பெருமூசசுவிடடுககொணடு அபபொழுது அநதககீசகனை
தலைமயிாகளில தானே கெடடியாகபபிடிததான புலியானது இறை
சிககாக மநகயூதபதியைப பிடியபதுபோல மஹாபலசாலியான
பீமன, கீசகனைபபிடிததுககொணடு விளஙகினுன அதிகபலமுளள
வனும பலததினுல இறுமாபபுடையவனும (ஒருவராலும) அவமதி
ககமுடியாதவனுமான கீசகன பலசாலியானபாணடவனேடு அநத
நாடடியசாலையில மறுபடியும யுததஞசெயது பீமஸேனனுல முஷடியி
னுல தலையில நனருகஅடிககபபடடான கீசகன, சுழலுகினறசிவநத
கணகளுடன உயிரையிழநது பூமியிலவிழுநதான பிறகு, பீமன
அநதககீசகனுடைய அஙகஙகளனைததையுமநசுககி அவனுடையமுக
ததையும இரணடுகைகளையும இரணடுகாலகளையும தலையையும குண
டலஙகளுடனகூடினகழுததையும அவனஉடலிலபுகுமபடி செயதான
அநதபபீமன, ஒடிககபபடட ஸாவாஙகஙகளையுமுடைய அநதககீச
கனை மாமஸபிணடமாககசசெயதான அவவிடததில மஹாபலசாலி
யானபீமஸேனன, கைகளை ஒனறோடொனறுதேயபபதனுல உணடு
பணணபபடட அகநியைத தானே ஜவலிககசசெயது கருஷணைககு
அவனைக காணபிததான மஹாதேஜஸையுடையவனுனபீமஸேனன
ஸதரீகளுள உததமியானதிரௌபதியைபபாாதது, " பாஞசாலி! உன
னிடததில மிககஆசைகொணடவனும பாபியும பாதாரகமனமபண
ணுகினறவனுமான இவனை வநதுபாா காமுகனுன இநதககீசகன
எனனுல கொலலபபடடுவிடடான அழகியகூநதலநுனியையுடைய
வளே! பயநததனமையையுடையவளே! கலயாணி! நலலொழுகக

D கக

மையுண்டுபண்ணுகின்றவன் உனக்குகிகராக வேறொருபுருஷனும்
டையான" என்றுகூறினன் சிறந்தகைகளுள்ளவனும் பயங்க
ான பராக்ரமமுள்ளவனும் குந்திபுத்ரனுமானபீமன், அந்தக்கீசக
னப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லி விரைவாகஎழுந்திருந்து அட்டஹா
ஞ்செய்து, "உன்ஸஹோதரியானவள், ஸிம்மத்தினால் இழுக்கப்பட
ின்ற பெரியயானையைப்போல என்னால் பூமியில் இழுக்கப்படுகின்ற
னும் மலைபோன்றவனும் பாபியுமான உன்னைப்பார்க்கப்போகிறாள்
கொல்லப்பட்டபிறகு ஸைரந்தரியானவள் தடையற்றவளாக ஸஞ்ச
க்கப்போகிறாள் ஸைரந்தரியினுடையகணவர்களும் எப்பொழுதும்
ுகமாகவே ஸஞ்சரிக்கப்போகிறார்கள்" என்றுகூறி, பிறகு, மாலை
ளையணிந்தனவும் நல்லவாஸனைபொருந்தினவுமான (அவனுடைய)
லமயிர்களைப் பற்றிஇழுத்தான் கீசகனைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்
ின்றவனும் அதிகபலமுள்ளவனுமான பீமன், மாம்ஸத்திலவிருப்ப
ள்ள ஒருஸிம்மமானது அல்ப மருகத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு விள
குவதுபோல விளங்கினன் மயிர்களிற்பிடிக்கப்பட்டவனும் பல
லிகளுள்சிறந்தபலவானுமான அந்தக்கீசகன், தன்மயிர்களை வேக
ாகவிடுவித்துக்கொண்டு பாண்டவனைக் கைகளிற்பிடித்தான் வஸ
தகாலத்தில் ஒருபெண்யானைநிமித்தமாகப் பலமுள்ள இரண்டு ஆண
ானைகளுக்குச் சண்டைநேர்ந்ததுபோல, கோபங்கொண்டவர்களும்
ுண்மையிற்சிறந்தவர்களுமான அவ்விருவர்களுக்கும் கைச்சண்டை
ந்தது முற்காலத்தில் பராதாக்களும் வானரஶ்ரேஷ்டர்களுமான
ாலிஸுக்ரீவர்கள் இருவருக்கும் யுத்தமநேர்ந்ததுபோல, கீசகர்க
ுள் தலைவனான பரதானகீசகனுக்கும் மனிதர்களுள் உத்தமனான
மனுக்கும் பாஹுயுத்தம் நடந்தது பீமனும்கீசகனும் புலிகள்போ
க காஜிக்கின்றவர்களும் கருடனும் ஸர்ப்பமும்போல முயற்சியுள்ள
ர்களும் ஸமமானமுயற்சியுள்ளவர்களும் ஸமமானகோபமுள்ளவர்
ளுமாகி (சற்றுநேரம் சண்டைசெய்து) கீழேவிழுந்தார்கள் மிக்க
தங்கொண்ட யானைகள்போலவும் புறமுறமுட்டுகின்ற காளைகள்
ோலவும் காஜிக்கின்றவர்களும் ஒத்தவன்மையுள்ளவர்களுமான அவ்வ
ருவர்களும் (சண்டையிட்டுப்) பூமியில்விழுந்தார்கள் பலவானான
சகன் சிறிது தளர்ச்சியடைந்தவனும் கோபத்தால்தலைகுனிந்து
பவனுமான பீமனை முழங்கால்களால்இடித்துப் பூமியில்தள்ளி
ன பிறகு, புலசாலியான கீசகனால் கீழேதள்ளப்பட்டபீமஸேன
தடியினால் அடிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல வேகத்தோடு கிளம்
ின், பலத்தினால் மிக்கமதங்கொண்டபீமனும் கீசகனுமாகிய அவ்வ

கரித்துக்கொண்டு, திறந்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தலைவாயிலையுடை
ஸங்கேதஸ்தலமும் ஒருவருமில்லாத்துமான நடனசாலையைவிரைவா
வந்தடைந்தான் காமத்தினால் மதிமயக்கமுற்ற கீசகன், அந்தஸை
ந்தரி ஸங்கேதஸ்தலத்திலிருப்பதாகநினைத்துக்கொண்டு அவளகுறி
பிட்டுச்சொல்லியஇடமாகிய நாத்தனசாலையையே விரைவாகவந்தடை
ந்தான் பிறகு, மூடனானகீசகன நடனசாலையிற்புகுந்து அவ்விட
த்திலுள்ளகட்டிலில முந்தியேவந்துபடுத்திருக்கின்றவனும் மதங்கொ
ண்டவனும நிகரில்லாதப்ரதாபமுள்ளவனும் கருஷ்ணையைஅவமதி
த்தினால் உண்டானகோபத்தினால் அதிகமாக ஜவலிக்கின்றவனு
புருஷச்ரேஷ்டனும் தனக்கு மருத்யுவுமானஅந்தப்பீமனைக் கையினா
தொட்டான் கீசகன காலனாலதூண்டப்பட்டு ஏகாந்தத்தில பீமனை
அடைந்து, ஆனந்தத்தால மனமும்புத்தியுமகலக்கமுற்று, மந்தஹா
ஸஞ்செய்துகொண்டு, (தரௌபதியெனகிறபுத்தியினால பினவருமாறு
ஸம்பாஷிக்கலானான

"கல்யாணி! சுத்தமானபுன்னகையுள்ளவளே! என்னால உன
காக மிகுதியானபொருள அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன அவையெல்லா
உன்னிடத்திலேயே இருக்கட்டும நீ தானாகவேவந்தகாரணத்தினா
என வீட்டிலுள்ளஸ்திரீகள என்னைப்பார்த்து, 'நீ பலசாலி, அழகு
டையவன், உனக்குச்சரியானபுருஷன வேறொருவனுமில்லை' என
எப்பொழுதும் புகழகின்றார்கள தாமரைப்பூப்போனறகண்களையுடை
யவளே! நான அழகுள்ளவன், (மங்கள) ஸ்நானஞ்செய்திருக்கி
றேன், அதிகமாகஅலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறேன ஸ்திரீகளை வச
படுத்தக்கூடியதன்மை என்னிடமிருப்பதால நான எப்பொழுதுமே
ஸ்திரீகளுக்குப்பரியன், இனியகாட்சியுடையவன், ஸௌந்தர்யத்
துடையயனை அடைந்தேன்" என்றான பீமன், "தெய்வாதீனமா
நீ அழகாயிருக்கிறாய பாக்யத்தினால உன்னை நீ புகழந்துகொள்ளு
கிறாய இவ்விதகுணமும் ரூபமும சீலமுமுள்ளஒருபெண இதற்கு
முன உன்னாலும பார்க்கப்பட்டிருக்கமாட்டாள ஸுதபுத்ர! இ
பொழுது நீ என்னைப்பார் நீ அறிந்துகொள்வாய இந்தப்பெ
ணானவள எவ்விதகுணங்களோடு கூடியிருக்கிறாளென்பதை ஒ
முஹூர்த்தத்தில நீயே பார்க்கப்போகிறாய், காமத்தினால ரமிக்க
போகிறாய நீ விரைவாக (என்னைத்) தொடுவாய இப்படிப்பட்ட
ஸ்பர்சமானது இதற்குமுன ஒருபொழுதும உன்னால அனுபவிக்க
பட்டிராது சாதுர்யமுடையவனானநீ ஸ்பர்சத்தைஅறிகிறாய நீ கா
சாஸ்த்ரமுறைகளில ஸமர்த்தன், இவ்வுலகில ஸ்திரீகளுக்குப் பரி

ளர்வாகளால்) அறியபபட்டால், புததிசாலியும குநதிபுதரரும
மராஜாவுமான யுதிஷடிரா இளையஸஹோதரர்களாலசூழபபட்டு
படியும கானகமசெலலவேணடியதாகும பாரதரே! தாமததை
தானமாககொணடதமையனை எவனதான மீறிநடபபான? பீம
னரே! (இநதவரலாறு) அறியபபடுவதில நான பயபபடுகிறேன.
, உமமுடையபரமபரபபை நனருகவெளியிடககூடாது குருகுலததி
திததவரே! சிறநதபலமுடையவரே! பகைவாகளைஅடிபபவரே!
தபுதரன உமமாலகொலலபபட்டானெனபதை ஒருவரும அறி
தபடி செயயும சதருககளைச சிகஷிபபவரே! நீர ஒருவருடைய
னுககும புலபபடாமலிருநதுகொணடு அநதககீசகனுடையஉயி
ப போககும்' எனறுசொனனள

இருபததாருவது அதயாயம

கீசகவதபாவம (தொடாச்சி)

(கீசகன், பீமனை த்ரௌபதியெனநினைநது அவளுடன்பேசியதும், பீமன்அவனைக்கொன்றதும், உபகீசகர்கள் அங்குவநததும்)

பீமன, "கலயாணி! பயநதவளே! நீ சொலலுகிறவிதமேசெய
ன நான இருளமிகுநதஇரவில ஒருவராலும காணபபடாமல,
டததறகரியஉனனை விருமபுகினற துராதமாவான அநதககீசக
டைய குணடலஙகளையணிநத அநததலையை, யானையானது பில
தை ஆகரமிதது நாசஞ்செயவதுபோல நாசஞ்செயவேன பாஞ
லி! தாமராஜனுடையபுதரரானயுதிஷடிரரைபபறறி நானசொலவி
, கோபததினலனறி வேறிலலை எவன ராஜாவானயுதிஷடிரரை
னுஸரியாமலிருபபான?" எனறுசொலலினன மிககதோளவலியுள
னும ஆணமையுளளவனும அசசநதரும வனமையுளளவனும
ணடவாகளுககு ஆனநததைஉணடுபணணுகினறவனுமான பீம
னன, அவவிடததில (தரௌபதியைபபாாதது) இவவாறுரைதது
டு நடுநிசியிலஎழுநதிருநது அபபொழுதே வெணணிறமுளள
ம மெலலியதுமான ஒருவஸதரததைததரிதது, தரௌபதி தன
பபினதொடாநதுவர, நடனசாலையிருககினறவிடமசெனறுன அந
பீமன இருளடாநதஇரவில முநதியேசெனறு விமமமானதுமறைந
ருநது மானைஎதிாபாாபபதுபோலக கீசகனை எதிாபாாததுககொண
நதான. கீசகனே அனறிரவில ஸநானஞ்செயது நனருக அலங

பொழுதுவெளிபபடுத்தும உமககு மககளதனதயும உமமுடையகுல
தாககுக கௌரவததையும நீர உணடுபணணும்'' எனறுகூறினாள

பீமன, ''சிறநதவளே! உனககுநலவரவா? நோததியானகாந
யுடையவளே! நீ எனககு பரியததைத்தெரிவிததலால, நானஇந
விஷயததில வேறுஒருதுணையையும எதிர்பாாககவிலலை சுததமா
சிரிபபுடையவளே! (முறகாலததில) ஹிடிமபனைககொனறதனால எ
விதமானபரீதி எனககு உணடாயிறறோ அவவிதமானபரீதியானது பி
கனேடுநேரிடபபோகிற சோககையில உனனால எனககு வெளிபிட
படடுவிடடது பாாததாககளையும புததாாகளையும ஸதபததையும மு
னிடடு நான உனனிடததில சபதமசெயகிறேன, வருததாாஸுரனை
தேவராஜன கொனறதுபோலந கீசகனைக கொலலபபோகிறேன
கேசவா கேசியைககொனறதுபோலப பலாதகாரமாகக கொல
போகிறேன, ரஹஸயமாகவாவதுவெளிபபடையாகவாவது கீசக
நாசமபணணபபோகிறேன சலபாணி! காமததினால ஆகாமிககபப
டிருககிறமனததுடன, அடைவதறகரிய உனனைவிருமபுகிறவனு
மனமதவிகாரததையுடையவனு்மான கீசகனை நானகொலவேன ஆ
கால, மதஸயதேசததாாகள எனனால கீசகனகொலலபபடடானெ
பதைத தெரிநதுகொளவாாகளாயின, அபபொழுது அவாகளுக
இருபபிடமான இநதஇடததை மனுஷயாகளறறதாகச செயவே
பெணணே! துரயோதனன, மதஸயதேசததாாகள எனனாலகெ
லபபடடாாகளெனபதைத தெரிநதுகொளவானானால அபபொழு
அவனையும அவனைசசோநதவாகளோடும பநதுககளோடும கொன
கௌரவாகளுடையராஜயமனைததையும நான கைப்பறறுவேன நா
குநதிபுதாரானயுதிஷடிரரை அனுஸரிததிருபபதறகுச் சகதியுள்
னலலேன குநதிபுதாரானயுதிஷடிரா ஸதயததை வேணடியமட
லும உபாஸிககடடும வணககமுளளவாகளும (தாமததை) அனு
டிபபவாகளுமான மறறவாகளும இஷடபபடி தாமததை உபாஸி
கடடும இவவிதமான துனபததைபடைநதிருககினற உனனை உ
க்ஷிபபதறகு நான பொறேன பாஞசாலி! கீசகனுடையவதத
னால மீணடும நீ ஸுகமுடையவளாயிரு'' எனறான தரௌப
''பீமஸேனரே! சிறநதகைககளுளளவரே! உமமால செயயபபடுகி
கீசகவததததை நகரததிலுளளவாகள அறிவாாகளாகில நான ஜீவி
தறகுமுடியாது பரபுவே! எனநிமிததமாக ராஜாவானயுதிஷடிர
ஸதயததினினறு எவ்வாறுவிலகாமலிருபபாரோ அவவாறு, கீசக
இரவில ஒருவருககுநதெரியாமல கொனறுவிடும (இவவிஷ

ஒகததை நானும உனககுக் காணபிககபபோகிறேன்'' எனறுசொன
ள வேநதரே ! அநதவிஷயததைதபபறறி வாாததைமடடுமசொல
லுகிற தரெளபதிககும கீசகனுககும க்ஷணமாதாகாலமானது ஒரு
ாஸததுககு ஸமமாயிறறு பிறகு, மூடனுனகீசகன தனவீடடுக
குசசெனறு மிகக ஆனநததநதில மூழகினுன அவன, வைராநதரிவேஷ
தரிததிருககினற அநததரெளபதியைத தனககு மருததுவெனறு
தரிநதுகொணடானிலலை காமததால மோஹிததிருககினற அவன
ாஸனைபபொருளகளிலும ஆபரணஙகளிலும மாலைகளிலும விசேஷ
ரீதியுடன அபபொழுது தனதேகததை விரைவில அலஙகரிததுக
கொணடான நீணடகணகளையுடையவளான அநததரெளபதியையே
இடைவிடாமல தயானமசெயபவனும அவவிதமான (சரீராலஙகார)
ாரயததைசசெயதுகொளளுகிறவனுமான அநதககீசகனுககுக் கால
ானது நீணடதுபோலாகியது அவவிபஙகாலததில கிரிகை (மிகுதி
யினறி) மரிககபபோகினறதீபததுககு அதிகமான காநதியுணடாவது
போலச செலவததைஇழககபபோகிறவனுன கீசகனுககு அதிகஒளி
ரானது உணடாகியது காமததால மோஹிததவனுனகீசகன அநத
தரெளபதியினிடததில நமபிககை வைதது அழகியமுகமுடையவ
ளான அவளைநினைததுககொணடு தனககுவரும நாசததை அறியவிலை
ல கலயாணியான தரெளபதியானவள, பிறகு மடைபபளளியை அடை
து குருகுலததிலுதிததவனும (தனககுக) கணவனுமான பீமசேன
னுககுஸமீபததில வநதுநினறுள அழகியசுருதலறுனியையுடையவ
ளான அநததரெளபதியானவள அவனைபபாாதது, '' பகைவாகளைத்
தவிககசசெயபவரே ! நீஙகள சொலலியவணணமே நடனசாலையில
னனேடு கீசகன சேருவதெனபது ஏறபடுததபபடடுவிடடது சிற
ததைககளையுடையவரே ! கீசகன காலததால நிசசயமாககடடபப
டவனுகவும காமததினுல பலாதகாரமாகததூணடபபடடவனுகவும
இரவில ஒருவனுகவே ஒருவருமிலலாத நடனசாலையை வநது அடை
யபபோகிறுன. அநதககீசகனை நீா நாசஞ்செயயும குநதிபுதரரே !
ணடவரே ! நீா நாததனசாலையையடைநது ஸூதபுதரனும மதத
தினுல இறுமாபபுடையவனுமான அநதககீசகனை உயிரிழககசசெய
யும காவஙகொணடவனுன அநதஸூதபுதரன கநதாவாகளை அவ
மதிககிறுன பகைவாகளைககொலபவாகளுளசிறநதவரே ! நீா, யானை
யானது தாமரைததணடைக களைவதுபோல அவனைககளைநது எறிந
துவிடும பாரதரே ! துககததினுலசூழப்படட எனனுடைய கணணீ
ரததுடையும பாஹுவீாயததுககுததகக பராகரமததை இப்

றேன நமமிருவாகளுககும சோககையுணடாகடடும நலலதிறமை
யுளள ஆயிரமவேலைககாராகளையும ஆயிரமகடாமாடுகளையும ஆயிர
அநதபபுரஙகளையும ஆயிரமஸவாணககுவியலகளையும அரசாககுஉரிய
எலலாஉடைகளையும உனககுககொடுபபேன" எனறுசொனனுன்
தரௌபதி, "கீசக! நானசொலலுகிறவாாததையை உணமையாக
நமபு எனனுடன நீ சேருவதை உனனுடையதோழனுவது ஸஹோ
தரனுவது (ஒருவரும) அறியககூடாது லோகாபவாததில நான
பயநதவள கீாததிபெறறவாகளான கநதாவாகளுககுததெரிநதால
அனாததமவிளையும. பெரிதான அபகீாததியுமஉணடாகும இதை
நீ பரதிஜஞைசெய்த அதறகுபபிறகு, நான உனககு வசபபடுவேன"
எனறுகூறினுள கீசகன, "அழகியஇடைபையுடையவளே! இதை நீ
சொலலுகிறபடியே செயகிறேன வாழைமரமபோனற தொடையை
யுடையவளே! ஸூாயனுடையதேஜஸபோனற தேஜஸையுடையவளே
களானகநதாவாகள உனனைப பாராதபடி உனனுடனசேருவதறகாக
மனமதமதமுளளநான ஒருவனுகவே ஒருவருமிலலாத உனனுடைய
க்ருஹததுககுவருகிறேன" எனறுமொழிநதான தரௌபதி, "மதஸ
யராஜனுலஏறபடுததபபடடிருககிற இநதநடனசாலையில பெணகள
பகலில நாததனமசெயகினருாகள, இரவில தஙகளவீடடுககுசசெல
லுகினருாகள (இனறு) இரவில அநதஇடமபோயசசோ கநதா
வாகள அதைஅறியாாகள அவவிடததில (சென்றுநாமஸுகததை
அனுபவிபபோமானுல) குறறமுணடாகாது, ஸமசயமிலலை நீ இர
வில தனியே ஸஙகேதஸதானமானநாடடியசாலைககு வநதுசேரவேண
டும அவவிடததில நான உனககு உடனபடடவளாவேன, இதில
ஸமசயமிலலை" எனறுசொனனுள கீசகன, "கலயாணி! பயநத
வளே! நீ சொலலுகிறபடியே செயவேன. பெணணே! நான ஒருவ
னுகவே நாததனசாலைககுவருவேன அழகியஇடையையுடையவளே!
உனனுடன) சேருவதினபொருடடு எனனுடையபுணயததினமீது
சபதமசெயகிறேன. உததமதேககாநதியையுடையவளே! கநதா
வாகள உனனை அறியாவணணமே நானசெயவேன, ஸதயமாக உன
கு பரதிஜஞைசெயகிறேன கநதாவாகளிடததிலிருநது உனககுப
பயமவேணடாம இனறைததினததில உனனுடனசேருவதறகாக
நான (எனனை) விசிதரமான அழகியஆடைகளால அலஙகரிததுககொ
ளவேன, உனனையும அலஙகரிபபேன, நீ எனனைவிடாதபடி உன
னுடு ரமிபபேன" எனறுகூறினுன தரௌபதி, "ஸூத! கீசக!
(இவவி)தமானுல, பிறநததுமுதல உனனல அநுபவிககபபடடிராத

றாகள, அவவாறே, இரவில வீடுபோயசசேருகின்றாகள். பயந்த
ஸ்வபாவமுடையவளே! அந்தநடனசாலையில நனறுகவறபடுததபபட
ருககினறதும உறுதியான அஙகமுளளதுமான ஒருகடடில இருக
கிறது அதனமீது உனனைபபாாபபதினுலுணடாயிருககினற காமத
தினால கலஙகினபொறிகளையுடைய அநதககீசகனுககு முனனமே
இறநதுபோன (அவனுடைய) [1]பாடடனமாாகளைக காடடபபோகி
றேன மஙகளகரமானமுகமுளளவளே! அவனோடு ஸஙகேததனை
றபடுததுகினறஉனனைப பிறாபாாாவணணம ஸூதபுதரனுககு ஸங
கேததனைவறபடுதது கலயாணி! அநதககீசகன (எனககு) அருகி
லிருபபவனுககுமபடி செய ஸூதபுதரனுடையஸஙகேததனை (ஒரு
வருககும) தெரியாதபடி ஏறபடுதது பயநதவளே! ராஜபுதரி!
மமிருவாகளுடையசோககையையும ஒருமனிதனும அறியாவண
ணம கீசகனுடையவிநாசததினபொருடடு (ஸஙகேதஸதானததை
றபடுதது" எனறுசொனனன அஙகு அவவிருவாகளும பேசிக்
கொணடு துககததினால கணணீரைசசொரிநது இரவினமிகுதியில
மிககொடியவனுனகீசகனை மனததினால நினைததுககொணடிருநதார்
ளே பீமனுல அபபொழுது கீசகவதமானது பாதிஜஞைசெயயப்
படடவுடன, தரௌபதியானவள மீணடும ஸுதேஷணையின அநதப்
புரமசோநதாள அநதஇரவானது விடிநதவுடன, கீசகன காலையில
எழுநதிருநது அரசனுடையஅரணமனையைவநதுஅடைநது தரௌ
பதியைபபாாதது, "ஸைரநதரி! அரசனபாாததுககொணடிருககும
பொழுதே உனனைக கீழேததளளிக கலாலுதைததேன அபபொழுது
பலசாலியானஎனனுல ஆகரமிககபபடட நீ ரக்ஷகனுக ஒருவனையும்
அடைநதாயிலலை இநதவிராடன பெயரினுலமாதரம மதஸயதேசத்
தாாகளுககு அரசனெனறு சொலலபபடுகிறுன மதஸயதேசததார்
களுககு ஸேனபதியாயிருககினற நானலலவோ அரசன பயநதவளே
நீ [2]எனனை ஸுகமாகவநதடை நான உனககுத தாஸனுயிருககிறேன
பயநதவளே! நான உனனைவிடடு நெடுஙகாலமஜீவிபபதறகு விருமப
விலலை, அழகியஇடையையுடையவளே! உனககு ஒவவொருதினத்
திலும நூறு [3]பொனனுணயஙகளைககொடுககிறேன, மேலும, நூறு
வேலைககாரிகளையும நூறுஅடிமைககாராகளையும உனககுககொடுக்
கிறேன, பெண்கோவேறுககழுதைபூடடின ரதஙகளையும கொடுக்

1 'கொலலபபோகிறேன' எனபதுகருதது 2 வேறுபாடம
3 'நிஷ்கம' எனபது, மூலம அது, நூறறெடடுபபலமநிறையுள்ள
ஸுவாணமெனபா

பாதுகாககப்பட்டேன அவவாறே, ஜயதாதனேயும நீா ஸஹோதா
களுடனசோநது ஜயிததீா பாரதரே! கீசகன ராஜாவினுடை
பரீதிககுரியவனுயிருபபதால எனககுச் சோகததைதவிளேவிககிறுன
(இவவிதமாக) எனனே அவமதிககிற இநதபபாபியையும நீா ஸமஹ
ரஞசெயயும பாதகுலததிலுதிததவரே! எனனுடைய பலதுனப
களுககுநிமிததமாயிருபபவனும காமததினுலதாபமடைநதிருபபவனு
மானஅநதககீசகனே, கலவில குடததைபபோடடுஉடைபபதுபோ
நாசஞசெயதுவிடும அவன பிழைததிருககுமபொழுது நாளை
காலையில ஸூாயோதயமாகுமானுல நான விஷததைககலநதுகுடி
பேன (ஒருபொழுதும) கீசகனுககுவசபபடமாடடேன பீமசே
னரே! உமமுடையமுனனிலையில உயிரைஇழபபது எனககு நனமை
யைபபயககககூடியது'' எனறு கருஷணையானவள இவவாறுசொல
விடடுப பீமனுடையமாாபிலசாயநது மிகஅழுதாள பீமனும அ
ளைககடடிஅணைநது அதிகநலவாாததைதயைசசொலலி ஸமாதான
செயது இரணடுகடைவாயகளையும நாவினுலநககிககொணடு மன
தினுல கீசகனேநாடினுன கோபமுளளவனுனபீமன மிககதுனபமுற
வளும அழகியஇடையுளளவளுமான தருபதராஜகுமாரியைத தரு
காரணஙகளோடும உணமைபபொருளகளோடுமகூடின வசனஙகளா
பலவாருக ஸமாதானஞசெயது, கணணீராலநிறைநதஅவளுடையமு
ததைதத தனகையினுல துடைதது, துககததினுலபீடிககபபடட
ரான அவளைநோககிச சொலலலானுன

இருபததைநதாவது அதயாயம

கீசகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்ரெளபதியானவள், பீமன்சோற்படி, கீசகனே வஞ்சனையால் ஓரிடத்தி
வரும்படிதிட்டஞ்செயது, அதைப் பீமனிடம்தெரிவித்தது)

"கலயாணி! பயநதவளே! நீ எவவிதஞசொலலுகிறுயோ
அவவிதமே செயயபபோகிறேன, இபபொழுதே பநதுககளோ
கூட இநதககீசகனேக கொலலபபோகிறேன யாஜஞஸேனி! சுத
மானசிரிபபையுடையவளே! துககததையும சோகததையும விலக
விடடு, நாளைககாலையில, இநதககீசகனுடன இரவில(சேருவதாக)ஸ
கேததைதசசெய மதஸயராஜனுல இநதஇடததில ஏறபடுததபபட
டிருககிற நடனசாலையில பகலில கனனிகைகள நாததனமசெயகி

ஹும்மான கீசகன் திரும்பவும் என்னைவிரும்புகிருன் பீமஸேனரே!
யவனேநோக்கிக் கோபங்கொண்டவளானநான் கோபத்தை அடக்கிக்
காண்டு, 'கீசக! காமனுலமதிமயக்கமுற்றஉன்ஸ்வரூபத்தை நீ பாது
ாத்துக்கொள் நான் ஐந்து கந்தர்வர்களுடையபிரியமானபார்யை;
ட்டமஹிஷி ஒருவராலுமஜயிக்கமுடியாதவர்களும் ஸாஹஸகார்
த்தைச்செய்கின்றவர்களுமான அந்தச்சூரர்கள் உன்னைக் கொல்வார்
ள்' என்றுகூறினேன் இவ்வாறுசொல்லவும், அவன்கெட்டஎண்ணத்
டன் (என்னைப்பார்த்து,) 'ஸைரந்திரி! சுத்தமானமந்தஹாஸத்தை
டையவளே! கந்தர்வர்களுக்கு நான்பயப்படமாட்டேன் யுத்தத்
தில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற நூறுகந்தர்வர்களையும் ஆயிரங்கந்தர்வ
ளையும் நான் கொல்வேன் பயந்தவளே! எனக்கு ஸந்தோஷத்தை
ண்டுபண்ணு' என்றுமறுமொழிகூறினன் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட
ான், காமாதுரனுன அந்தஸூதனைப்பார்த்து, மறுபடியும், 'கீசக!
ாத்திசாலிகளான அந்தக்கந்தர்வர்களுக்கு நீ எதிராளி அல்லை தா
த்தில் எப்பொழுதும் நான் நிலைபெற்றிருக்கிறேன் குலமும்சீலமுமு
டயநான், கொல்லத்தக்கவனுனஉன்னைப்பற்றி யாதொன்றையும்
செய்ய) விரும்புகிறேனில்லை அதனுல், நீ உயிரோடிருக்கிருய்' என
றன் இவ்வாறுசொல்லப்பட்டவனும் கெட்டஎண்ணமுள்ளவனு
ான அந்தக்கீசகன், கலகலவென்றுநகைத்துக்கொண்டு நல்லவழியில்
றகவில்லை, தர்மத்தையும் அனுஷ்டிக்கவில்லை பாபபுத்தியுள்ளவனும
ாபத்தைச்செய்பவனும் காமராஜனுக்குவசப்பட்டவனும் விநயமில
ாதவனும் துஷ்டஸ்பாவமுடையவனுமான அந்தக்கீசகன் அடிக
டி என்னுல் நிராகரிக்கப்பட்டான் அவன் என்னைப்பார்க்குந்
தோறும் என்னை ஹிம்ஸிப்பானுனுல் அப்பொழுதே உயிரைவிட்டுவிடு
வன் அப்படி நான் உயிரைவிடுவேனுனுல் தர்மத்தில் முயற்சிசெய்து
காண்டிருக்கிற உங்களுடையபெரியதர்மமே அழிந்துபோய்விடும்
ஜஞாதவாஸபரதிஜ்ஞையைக்காப்பாற்றுகிறஉங்களுக்கு மனைவிஇல
ாமல்போய்விடுவாள் 'மனைவி ரக்ஷிக்கப்பட்டால் ஸந்ததி ரக்ஷிக்கப
ட்டதாகிறது ஸந்ததி ரக்ஷிக்கப்பட்டால் ஆத்மா ரக்ஷிக்கப்பட்டதா
றது' என்று வர்ணாசிரமதர்மங்களை அறிந்த பிராம்மணர்களசொல்ல
ானகேட்டிருக்கிறேன். க்ஷத்ரியனுக்குத் திருடர்களைக்கொல்வதைத்தக
ாட்டிலும் வேறுதர்மம் எப்பொழுதுமில்லை மஹாபலமுடைய
பரே! பீமஸேனரே! தர்மராஜரும் நீரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே கீசகன் என்னைப் பின்தொடர்ந்தோடிவந்தான் பீமஸே
னரே! (முன்பு) அந்த ஜடாஸுரனிடத்தினின்றும் உம்மால் நான்

பாததாவை அனுஸரிததிருநதாள கருஷணேயே! முறகாலததி
தமயநதியும நளமஹாராஜனேயே வனமததியில அனுஸரிததுசசெ
ருள அவவாறே, நீயும கணவாகளே அனுஸரிததாய கலயாணி
(முறகூறபபடட) இநதஸதரீகள ரூபவதிகளெனறும பதிவரதை
ளெனறும சொலலபபடடிருபபதுபோலவே நீயும எலலாககுணங
ளோடும சோநதிருககிருய இகழததகாதவளே! நீ வெகுகால
பொறுககவேணடாம, முபபதுநாளமாதரம பொறுககவேணடு
பதினமூனருவதுவாஷமநிறைநதவுடன நீ அரசாகளுடைய பட
மஹிஷியாவாய நான உணமையாக உனககுச சபதமசெயகிறேன
அஃது இவவாறே ஆகபபோகிறது, வேறுவிதமாகாது கோபமுள
வளே! எலலாஉததமஸதரீகளுககும பரமாணமாயிருததலே நீ செ
யததககவள கோபமுளளவளே! எலலாமனனாகளுடைய தலைவி
யிருககபபோகிருய பாததாககளிடததிலிருககிறபகதியினுலும ந
னடகைகயினுலும அடைவதறகரிதானபோகஙகளே அடையபபோ
ருய நமமுடையபாதிஜஞையானது நிறைவேறினபிறகு பெரி
போகஙகளே அடைவாய (பிறகு, இவையெலலாம) குருபகதியினு
உணடுபணணபபடடனவெனபதைஅறிநது அரசாகளுடைய முடியி
நிலைபெறறவளாயிருககபபோகிருய'' எனறு (தேறுதல) சொனனுள

தரெளபதி, ''குநதிபுதரரே! உருககததுடனபுலமபுகிறநா
அரசனை நிநதிககவிலலை துககஙகளேபபொறுககச சகதியறறெனனு
கணணீாசொரியபபடடது கெளநதேயரே! விராடராஜனுடையமை
துனனும ஸூதபுதரனும போஜனெனறுசொலலபபடடவனும தரிக
ததேசததிலபிறநதவனும தாமததைவிடடு விலகினவனும கொடி
தனமையுடையவனும எலலாவிஷயஙகளிலும ஸமாததனும துஷ
எணணமுளளவனுமான கீசகன, விநயமறறவனும மிககெடடஎ
ணமுளளவனுமாகி, எனனை அநாதையெனறெணணிககொணடு, 'க
யாணி! நீ எனககுமனைவியாவாய' எனறு தினநதோறும சொலலு
கிருனெனனகிற துககம எனககு ஸகிககமுடியாதெதனறு நீா அ
யும மஹாபலமுளளபீமஸேனரே! போனகாயததைச சொலவ
ைல யாதுபயன? இபபொழுது நோநதிருககினறகாயததுககுத த
நதமுயறசிசெயயும பீமஸேனரே! கைகேயியானவள எனனுடை
ரூபததினினறு உணடானபயததால ஸநதேஹமுளளவளாகி, 'அரச
எவவாறு இவனை அடையாமலிருபபான' எனறு எபபொழுதுமே மன
வருததமடைநதுகொணடிருககிருள அவளுடைய அநதஎணண
ததைஅறிநதும கெடடஎணணமுளளவனும பொயயிலநோககமுள

யுமகினைத துககொணடு, 'பாஞசாலி ! நான தாமராஜாவான யுதிஷடி
ரையும தனஞசயனையும மாதரிபுததராகளும பராதாககளுமான நகு
ஸஹதேவாகளையும அனுஸரிககமாட்டேன' எனறு சொனனேன
கருஷணையே ! இவவிதமானநிசசயததைசசெயது யுதிஷடிரரையு
நிததிததேன. அபபொழுது (அகாயததில) லஜஜையுளளவரு
தாமநநதனரும ராஜாவுமானயுதிஷடிரா எனனுடைய கொடியவாா
ததையைகேடடு, சிறநதபொருளுளளவாாததைதயைசசொலலி, தெ
மயமுனிவா பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, பராதாககளை
வாகளையும ஸமாதானமஅடையசசெயதாா ஏ ! ராஜபதனி ! உலக
களிலுளள எலலாசசாஸததரஙகளாலும பரதிபாதிககபபடடகுணங
ளுளளவளானநீ துயரமடையாதே பூமியில ஒபபறறதானஸதய
நமமால ஒனறுசோநதுகாபபாறறததககது நாஙகள மனததேறுதலை
அடைவிககபபடுமபோது நீயும மனததேறுதலைஅடைவிககபபடுவாய
அழகியஇடையுடையவளே ! விசாலமானபுததியுடையவளே ! தாம
ததை விடாதே கோபததைவிடடுவிடு கலயாணி ! யுதிஷடிரமஹா
ராஜா, உனனிடததினினறு இபபடிபபடடநிநதையை முழுதுமகே
பாராகலல உயிரைஇழபபாா அழகியஇடையுடையவளே ! தன
சயனாவது நகுலஸஹதேவாகளாவது கேடபாாகளானால, அவா
ளும உயிரைஇழபபாாகள அழகியஇடையுடையவளே ! இவாக
லோகாநதரததைஅடைநதால நான உயிரோடிருபபதறகுசசகதியு
ளவனுகபபோகிறதிலலை பாஞசாலி ! கெளரவமுடையவளே ! நா
உனககுசசொலலுமதாமததைக கேள வைதேஹியெனகிறஜன
ருடையபுததரியானஸீதையானவள பெரியகாடடில வஸிககினற த
னுடையகணவரைப பினதொடாநதுசெனறுளெனபதை நீகேடடிரு
கிறாயனறே ? பெருஙகாடடிலவஸிததவளும ராமருககு இனியமனை
யும அழகியஇடையைபுடையவளுமான அநதஸீதையானவள ராவண
னுலஅபஹரிககபபடடும ராகஷஸிகளாலபயமுறுததபபடடும மிகுந
துபரததைஅனுபவிததுககொணடு ராமரையேஅனுஸரிததிருநதாள
பயநதஸவபாவமுடையவளே ! அவவாறே, லோபாமுதரையும, நிவ
களுளசிறநதவரும மஹிமையுளளவரும தனபாததாவுமான அகஸ
யரைப பினதொடாநது வனததையேஅடைநதாள பதிவரதையு
சாயாதியினுடைய புதரியுமான ஸுகனயையெனகிறஉததமஸதரீயு
புறறுயிருநத பருசுவினுடையபுதராரான சயவனரை வனததில அஷ
ஸரிததிருநதாள முறகாலததில உலகததில ரூபததால நிகரிலலா
நாளாயனியெனகிற இநதரஸேனையும ஆயிரமபிராயமுளள கிழவரா

இருபததுநானகாவது அதயாயம

கீசகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதிக்கும் பீமனுக்கும்ஸம்வாதமும், த்ரௌபதி
கீசகனைக்கொல்வதற்கு வற்புறுத்தியதும்)

பீமஸேனன, அநதபபாஞசாலியைததேறறுதலடைபசசெயது
சனிககலானன "கலயாணி! 1நோததியானஇடையையுடையவ
ள! கேள ஸபையிலவநதிருககினறஉனனைபபாாதது அநதஸமயத
தில ரோபததினால நான மதஸயதேசததாாகளுககுப பெரியநாசத
நதசசெயபபககருதி ஆலோசிததேன நான ஒருமாததை உறறுபபாா
ததேன உனககு மஙகளமுணடாகடடும அநதஸமயததில எனனைத
தாமராஜா கடைககணணாலதடுததாா அதனை அறிநது நான தலை
துணிநதுகொணடு சுமமா மடைபபளளி வநதுசோநதேன பெண
ணே! இபபொழுது யான சொலலபபோகிறஎனனுடையவேருரு
பரதிஜஞையைககேள உனனுடையஇநதஇரணடுகைகளும முனட
சிவபபுநிறமுடையனவாயிருநது இபபொழுது தழுமபேறினவாகச
செயயபபடடிருககிறகாரணததினால எனனுடைய பாஹுபலததை
யும பலகுனனுடைய காணடீவததையும நிநதிககவேணடும விராட
னுடைய ஸபையில முநதியே (கீசகனமுதலானபாபிகளுககு) பெ
தான துனபததை உணடுபணணாமலிருநதேனெனபது இபபொழுத
எனனை எரிககிறது அதனை இபபொழுது செயகிறேன அநதஸ
யததில குநதிபுததரரான யுதிஷடிரா எனனைப பாாததாா அதறகு ஒ
காரணம எனககுத தோனறியது அவருடையஅவவிதமானகரு
ததை அறிநது நான அவருடையஆணையில கடடுபபடடு நினறுவிட
டேன கலயாணி! ராஜயததினினறுவெளிபபடடதும, கௌரவ
களைககொலலாமலிருநததும, தாயோதனன காணன ஸுபலனுடை
புததரனசகுனி பாபியான துசசாஸனன இவாகளுடையதலையைஇ
றுமலிருநததும, மாாபிலஅடிககபபடடமுளைபோல எனனைவருத
கினறன சிறநதஇடையுடையவளே! மேலும, எனனுடையம
சொருவாாததையை நீ நினைககிறாயா? கருஷணையே! (முனபு ஒ
ஸமயததில) பரிசுததமான ஸரஸவதிநதிககரையில நாம ஒனறுசே
நது புறபபடடுபபோனோம அபபொழுது, நான எலலாததுயரஙகளை

---

1 'வராரோஹே' எனபதுமூலம இதறகு, 'கறபுடையவளே!' எனறு
பொருளுணடு

றுகொணடிருககிறேன குநதிபுதாரே! எனனுலபொறுககககூடா த
தான மறறொருதுககததையும கேளும. குநதிதேவிககலலாது என
தஹததுககாகககூடச சநதனமுதலானவறறை ஒருகாலமுமஅரை த
திலலாதநான இபபொழுது (ஸுதேஷணைககுச) சநதனதை
அரைததுககொணடிருககிறேன உமககு மஙகளமஉணடாகடடும
குநதிபுதாரே! எனகைசளைபபாரும இதறகுமுன எனகைகள இவ
விதமிருநததிலலை " எனறுசொலலிவிடடு, தழுமபேறியிருககிற இரு
ககைஙகளையும பீமஸேனனுககுக காணபிததாள " குநதிதேவிக
காவது உஙகளுககாவது ஒருபொழுதும பயபபடாதநான, இப
பொழுது, 'சநதனமானது எனனுல நனறுககசசோககபபடடிருககிற
தா, இலலையோ, விராடமஹாராஜன எனனை எனனசொலலபபோகி
றனே' எனறு நடுஙகிககொணடு அவனுடையமுனனிலையில இஙகுமி
ஙகு நிறகினறேன வேறொருவரால சோககபபடடசநதனமானது
விராடராஜனுககு விருபபமாயிலலையாம" எனறு சொனனள கோப
முளளவளான அநதகருஷணையானவள தனனுடைய துககஙகளைப
பீமஸேனனிடததிலசொலலி அவனுடையமாாபைததழுவிககொணடு
மெதுவாகஅழுதாள அவள பீமஸேனனுடைய [1]மாாபுடன (தன
மாாபைச) சோததுககொணடு அடிககடிபெருமூசசுவிடடுப பாஷபத
தினுல (தடுககபபடடதும) மதுரமுமானவாககினுல பினவருமாறு
சொலலததொடஙகினள "பாணடவரே! பீமஸேனரே! பாககியமற
றவளானநான மரிககவேணடியதருணததில உயிரோடிருககிறகார
ணததினுல முறகாலததில தேவதைகளவிஷயததில நான பெரியபாப
ஞ்செயதிருககவேணடும கீசகனை நீரகொலலாவிடடால நான என
சரீரததை இழநதுவிடுவேன, விஷததைககலககிககுடிபபேன, அல
லது, நெருபபிலபுகுவேன நான பாககியமறறவள, புணயமறறவள,
எபபொழுதுமே துககததைஅனுபவிபபவள, மனததுககு ஆறுதலில
லாதவள பாபததிலமூழகியிருககினறவளானஎனககு உயிரால யாது
பயன?" எனறுசொலலி, தழுமபுபடடஇரணடுகைகளையும அவனுக
குக காணபிததாள பகைவாகளைககொலலுகிறவனுன வருகோதரன
சிககுமுறறிருககினறஅவளுடைய [2]பருததனவும தழுமபேறினவு
மான இருகாஙகளையும முகததிலஒததிககொணடு அழுதான வீரிய
முடையவனுனகுநதிபுதரன அவளுடையஇருகாஙகளையும பிடிததுக
கொணடு கணணீரையும துடைதது அதிகதுககததாலவருநதி, பின
வருமாறு உரைககலானுன ————

[1] 'ஹருதயததைநடுககமுறசசெயதுகொணடு' எனபதுபழையஉரை
[2] 'இளைததனவும' எனபது வேறுபாடம

நான பாணடுபுதராகளுககுப படடமஹிஷியும தருபதமஹாராஜ
குப புதரியுமாயிருநதும இவவிதமானநிலைமையை அடைநதிரு
றேன் எனனைததவிர வேறு எநதஸதரீ உயிரோடிருககவிரு
வாள ? பகைவாகளை அடககுகிறவரே! பாரதரே! எனனுடையசே
மானது கெளரவாகளனைவாகளையுமவிடடுவிடடுப பாஞசாலாகளை
பாணடவாகளையும வநது அடைநதிருககிறது நான பராதா
ளாலும மாமனாகளாலும அநேகபுதராகளாலும சூழபபடடி
கிறேன இபபடி [1]பநதுககளோடுகூடிய எநதஸதரீதான இவவா
துககததை அனுபவிபபாள ? பரதஸரேஷடரே ! நிசசயமாக நா
இளமைததனமையினால பரமமதேவருககு அபரியமானகாரியம செ
திருககவேணடும (ஆகையினாலதான,) அவருடையபரபாவததினா
(இபபடிபபடட) கெடடநிலைமையை அடைநதிருககிறேன பாண
வரே ! எனனுடையநிறமுமவிகாரமும எவவிதமாயிருககினறனவெ
பதைப பாரும இவவிதமானநிறமும விகாரமும முனனோநத மி
கஷடமான அபபடிபபடடவனவாஸததிலும உணடாகவிலலை
ஸேனரே! பாாததரே! முறகாலததில நான எவவிதமானஸுகத
அனுபவிததேனெனபதை நீரே அறிநதிருககிறீா அவவிதமானநா
இபபொழுது அடிமைபபடடிருககிறேன , எனமனததுககு ஆற
லுணடாகவிலலை பயஙகரமான விலலையேநதிய குநதிபுதரரான த
ஞசயா அநதமஹாஸபையில தணிநதநெருபபுபபோல (வீாயமற
வரா)யிருநதவிஷயததையும தெயவிகமெனறே நான எணணுகிறே
பாாததரே ! பராணிகளுடையகதியானது மனிதாகளாலஅறிவதற
ஸாதயமாகாது எதிாபாராமல உஙகளுககுநோநதிருககினற இ
ஆபததைபபாரும இநதரனுககொபபானநீஙகள எபபொழுதும ப
ததுககொணடிருநதமுகததையுடையவளும சிறநதவளும நலலவ
மானநான தாழநதவாகளானவேறுபெணகளுடையமுகததைப பாா
துககொணடிருககிறேன பகைவாகளுடையகாவததைஅழிபபவே
பாணடுநநதனரே ! நீஙகளும பாஞசாலாகளும உயிரோடிருககு
பொழுது நான அடையததகாததான எனனுடையநிலைமையை
பாரும ஸமுதரமவரையிலுளள பூமணடலம எவளுககுவசபபடடி
நததோ அபபடிபபடடபாஞசாலியானவள இபபொழுது ஸுதே
ணைககு வசபபடடிருககிறாள எவளுககு முநதிசசெலலுகினறவ
களும பினதொடாநதுவருகினறவாகளுமிருநதாாகளோ அபபடி
படடநான இபபொழுது ஸுதேஷணைககு முநதியுமபிநதியும செ

[1] ‘மேனமைபொருநதிய’ எனபது பழைய உரை

இருபத்திமூன்றாவது அத்யாயம்.

கீசகவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதி, தன் வைபவத்தைநினைக்கும்படி செய்வித்து, கீசகனைக்கொல்லும்படி பீமனைவற்புறுத்தியது)

நான், சூதாடியானயுதிஷ்டிரானிமித்தம ஸைரந்தரிவேஷத்தோ அந்தப்புரத்திலவஸித்துக்கொண்டு ஸுதேஷ்ணைக்கு வசப்பட்டிருக்கிறேன பகைவர்களைவாட்டுகின்றவரே! ராஜகுமாரியானஎனனுடை நிலைமையின தீவரமானமாறுபாட்டைப்பாரும நான காலத்தைஎதி பார்த்து எல்லாத்துக்கங்களையும பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன மனிதர்களுடைய விபவங்களும துயரங்களும நிலையற்றனவெ றெண்ணி மீண்டும பார்த்தர்களுக்குநேரக்கூடிய அபிவருத்தின எதிர்பார்த்திருக்கிறேன ஐஶ்வர்யங்களும வ்யஸனங்களும சக்ர போலச சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றனவென்றுநினைத்து மீண்டு பார்த்தர்களுக்கு வரக்கூடியமேம்பாட்டை எதிர்பார்த்திருக்கின் றேன ஒருமனிதனுக்கு எது தோலவிக்குக்காரணமோ அதுவே வெற்றிக்குக்காரணமாகிறதென்று எண்ணி (வரக்கூடியநன்மையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன 'காலவசத்தால, பிறருக்குக்கொடுத்த வந்தபுருஷர்கள பிறரிடமிருந்து யாசிக்கின்றவர்களும (பிறரை) அடி த்தவர்கள பிறராலஅடிக்கப்படுகின்றவர்களும (பிறரைத்)தள்ளினவ கள பிறராலதள்ளப்படுகின்றவர்களுமாகின்றனர்' என்று கேட்டிருக் கிறேன 'தெய்வத்துக்குச செய்வதற்கரிதானது ஒன்றுமில்லை அதனை த்தாண்டிசசெல்வதும மிக்கஅஸாத்யமே' [1]எனறெண்ணி மறுபடியும லலஅத்ருஷ்டத்தினுடையவரவை எதிர்பார்த்திருக்கிறேன எந் இடத்தில முந்திஜலமிருந்ததோ அந்தஇடத்தில மறுபடியுமஜலம் றகிறதில்லையெனகிறமாறுபாட்டை எணணிக்கொண்டு மீண்டும அபிவருத்தியை எதிர்பார்த்திருக்கிறேன நன்றாக முயற்சிசெய்யப்பட் ருந்தாலும எவனுடையப்ரயோஜனம தெய்வத்தாலஅழிக்கப்படு றதோ விவேகமுள்ளஅவன தெய்வமஅனுகூலமாவதற்காக எப் பொழுதும முயற்சிசெய்யவேண்டும இப்பொழுது சொல்லிய என னுடையவசனத்துக்கு யாதுபயனுளது? துக்கமுடையவளான என்ன க கேளும கேளாமலிருந்தாலும நான உமக்குச சொல்லுகிறேன

[1] 'என்று தெய்வத்தைப்புகழுமசாஸ்த்ரத்தை நம்புகிறேன்' எனபது ழையஉரை

புடைந்தாரோ அப்படிப்பட்டபாபமானது அவருக்குஇருப்ப
ாக நான் அவருடையசரித்ரங்களை அடிக்கடிஆலோசித்தும் காண
றேனில்லை பரதஸரேஷ்டரே! பசுக்களின்மத்தியில் பெருங்காளை
பால மத்ஸ்யராஜனுல் பசுக்களிடத்தில் (ரக்ஷகராக) ஏற்படுத்தப்பட
வரும் மிகுந்தகோபமுள்ளவரும் சிவந்தகண்களையுடையவரும் கோ
ாலாகளுக்கு முன்செல்பவரும் விராடனை ஸந்தோஷிக்கச்செய்கின்ற
ருமான உம்முடைய பரியமானதம்பியைக்கண்டு நான் துக்கத்தை
புடைகிறேன் என்மனத்தில் கொதிப்புண்டாகிறது மாமியாரான
நதிதேவியானவா வீரரானஸஹதேவரைக்குறித்து, 'பாஞ்சாலி!
இந்த ஸஹதேவன் மஹாவம்சத்தில் பிறந்தவன், நீதிமான், [1]சீலமு
டையவன், அகாயத்தில் வெட்கமடைகிறவன், உத்தமன், தாமத்
தஅனுஷ்டிப்பவன், என்னுடையப்ரீதிக்குப் பாத்ரமாயிருப்பவன்
அப்படிப்பட்ட இந்தஸஹதேவன் அரண்யங்களில் ராத்ரிகாலங்கள்
லும் உன்னுல் பாதுகாக்கத்தக்கவன்' என்று எப்பொழுதும் என்ன்
ம புகழ்ந்திருக்கிறா மேலும், புத்ரரிடத்தில் அதிகஅன்புள்ள
வரான குந்திதேவியாா அங்குநின்று அழுதுகொண்டே, மஹாரண்ய
வாஸத்தைக்குறித்துப்புறப்பட்ட ஸஹதேவரைக்கட்டிக்கொண்டு
என்னைப்பார்த்து, 'பாஞ்சாலி! இவன், மௌனமையுள்ளவன்
சூரன், அரசனைஅனுஸரித்திருப்பவன் ஜ்யேஷ்டனைப் பூஜிக்கின்
வனும் வீர்யமுடையவனுமான இந்தஸஹதேவனை நீயே நேராக
போஜனம்செய்யும்படி செய்' என்று இவவாறுசொல்லியிருக்கிறா
பாண்டவரே! பசுக்களிடங்களில் இடையன்வேஷம் பூண்டிருக்கி
றவரும் யுத்தஞ்செய்கிறவர்களுள் உத்தமருமான அப்படிப்பட்ட
ஸஹதேவரைப்பார்த்து நான் உயிரோடிருப்பேனே? யுதிஷ்டிரரே!
தம இவவாறு அனேகதுன்பங்களை அடைந்தேன் பரதகுலத்தி
உதித்தவரே! பின்னும் நாள்தோறும் வருத்தியடைந்திருக்கின்
துக்கங்களைக்கேளும் குந்திபுத்ரரே! அந்தத்துக்கங்கள் என்ன
டத்தில் நாள்தோறும் வளாந்துகொண்டிருக்கின்றன மற்றத்து
க்கங்களையும்சொல்லுவேன் நீங்கள் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்பொ
ழுதே பற்பலதுக்கங்கள் என்சரீரத்தை வற்றும்படிசெய்கின்றன
அதைக்காட்டிலும் மிகுந்ததுக்கம் என்னஇருக்கிறது? ஒருபாத்
வையுடையஸ்த்ரீ ஸுகமாகவேஇருக்கிருள் எனக்கு ஐந்துகணவா
ளிருக்கிறாகள், இருந்தும், என்னுடைய துயரமானது முடிவற்றத
யிருக்கிறது

---

[1] வேறுபாடம்

D கஜ

ம, வைஷ்ணவம என்கிற திவயாஸதரஙகளால, அகனியைதருபதி
டையசசெயயப பகைவாகளனைவாகளையும ஜயிததா பாரதரே!
ரஸ஼ஹதேவரைத துணையாககொணட எநதஅாஜுனா ஒருாதத
தத துணையாககொணடு கெளபோம, வைஷ்ணவம, சைவமஆகிய
ஸதரஙகளையும மறறஅஸதரஙகளையும அஸதரவீாயததையும காண
ததுககொணடும திவயமானகாநதாவம, வாயவயம, வைஷ்ணவம,
ாமமம, பாசுபதம, ஸஹுணுகாணமஎனகிற அஸதரஙகளையும வெ
பபடுததிககொணடும கோரரூபமுடையவாகளும மஹாபலசாலிக
ம இநதரனுககுவிரோதிகளுமான பெளலோமாகளையும காலகேயா
ளையும நிவாதகவசாகளையும ஜயிததாரோ அபபடிபபடடபாாததா
றறிவிடடநெருபபுபோல அநதபுரததைஅடைநது பாகாசமற
ருககிறா அதிகமானபலமும பராகரமமுமுடையவரும கடுநதவம
நது சூலபாணியானசஙகரரை யுதததகதிஞலஸநதோஷிககசசெயத
ரும பசுககொடடிலகளில பெரியகாளைபோலக கனனிமாடததை
டைநதிருககினறவரும ஸதரீவேஷததிஞல விகாரததையடைநத
ருமான பாாததரைககணடு எனமனம குநதிதேவியைநாடுகிறது
வா எபபொழுதும ரூபம, அஸதரம், மேதை இமமூனறையுமுடைய
ரோ அநதநகுலா விராடனுடைய குதிரைகளைககடடுகிறா காலத
னுடைய வேறுபாடடைபபாரும! ராஜகனனிகைகளும தாஸிகளும
வயாயகனனிகைகளும சிறபபுளள எலலாஸதரீகளும எநதத தாம
நதிககு வசபபடடிருநதாாகளோ விராடனைஅடைநது குதிரை
ளககாணபிததுககொணடு ஸேவகததொழிலில இருககினறவரும
மராஜா பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே வேகததோடு குதி
ரகளை நடைகளிலபழககுகினறவருமான எநததாமகரநதியைபபாா
பதறகு ஜனககூடடஙகள நானகுபககததிலும சூழநதிருககின
னவோ அபபடிபபடடநகுலரைககணடு நான துககிககிறேன, புலம
யும புலமபுகிறேன பாாததரே! பகைவாகளைவாடடுபவரே! 'அவ
தமாகவே யுததஞ்செயகிறவாகளுள உததமரும இளையவருமான
ஹதேவரைககணடாவது ஸ஼கமுளளவளாயிருககிறேன்' எனறு
எனனைஎணணுகிறீா? எனன? பாணடவரே! பசுககளிடஙக
ல இடையனவேலைபாாபபவரும கனறினதோலிலும பூமியிலும
பபவருமான அநதஸஹதேவரைககணடு துககததாலும சோகத
லும கவரபபடட அஙகஙகளையுடையவளாக நான வெணணிறம
டைநதேன மஹாபாகயமுளளவரே! உணமையான பராகரமததை
டைய ஸஹதேவா எநதககாரணததிஞல இவவிதமான துனபததை

புறததிலும சூழநதுகொணடிருககினறாகள எவருடையமுடி
ஸூாயனுககொபபான கிரீடமவிளஙகியதோ அநதததனஞசயா
பொழுது பினனலால விகாரமாககபபடடிருககினறநுனிமயிாகளுட
கூடியவராயிருககிறா இவயாஸதூரஙகளைததும நிலைபெறறி
கினற மஹாபுருஷரும எலலாவிததைகளுககும ஆதாரமாயிருககி
வருமானவா குணடலஙகளைத தரிததுவந்தாரோ, பூமியில தேஜ
ஞல ஒபபறறவரானவரை, பேரலைகள கரையைததாணடாத
போல, ஆயிரககணககானஅரசாகள யுததகளததில மீறிநடககம
டாகளோ, யௌவனமுடையவரான அநதஆாஜுனா பேடிவடி
தால மறைககபபடடு,விராடராஜனுடையகனனிகைகளுககுநாததன
கறபிககினறவரும அவாகளுககுஊழியமசெயகினறவருமாயிருககிறா
பீமஸேனரே! எவருடையதேரொலியினல பாவதஙகளோடும காடு
களோடும இடைவெளியோடும ஸதாவரஙகளோடும ஜஙகமஙகளோடு
கூடியிருககினறபூமி நடுஙகியதோ, சிறநதவிலலுளளவரானவா பி
நதவுடனை குநதிதேவிககு அனபானதுபெருகியதோ உமமுடை
இளையஸஹோதரரான அநதஆாஜுனா இபபொழுது எனனைககுற
றுத துககமடையவிலலை அலஙகாரஙகளாலும நாறபுறமும புரள
கொணடிருககினற குணடலஙகளாலும அலஙகரிககபபடடும சங
வளையைக கையிலணிநதுகொணடும வருகினற அவரைககணடு எ
மனம வாடுகிறது பினனலாநததிரிககபபடட நுனிமயிருளளவர
கனனிகைகளாலசூழபபடடவரும முனபு பயஙகரமானவிலலைக கை
லேநதியவருமான அாஜுனரைககணடு எனமனமானது துககத
அடைகிறது தேவதையினுடைய ரூபமபோனற ரூபததையுடை
வரும பெணயானைகளால நாறபுறததிலும சூழநது மறைககபபட
ஆணயானைபோலக கனனிகைகளால நானகுபககததிலும சூழபபட
ஸஙகீதகோஷடியின மததியிலிருநது, அநதசசபையிலவநதிருககின
மதஸயதேசாதிபதியான விராடனைக (கீததனஙகளால) பாடுகின
வருமான இநதபபாாததரை நானபாாககுமபொழுது எனமனமான
மோஹததையடைகிறது சிறநதவரான குநதிதேவியாா, தனஞசய
ஆபததடைநதிருபபதையும, கெடடசூதாடடததை விளையாடடாக
கொணடவரும குருகுலததிலஉதிததவருமான அஜாதசதரு (ஆப
தில) முழுகியிருபபதையும அறியவிலலையெனபது நிசசயம பல
வாகளைவாகளையும அழிககுமதிறமையுளளவரும அளவிடமு
பாதபௌருஷமுளளவருமான பாாததா ஒருரததததை ஸஹாயமாக
கொணடு ஐநதரம, வாருணம, வாயவயம, பராமமம், ஆகே

ய மநதஹாஸததுடன அஙகுளள எலலாஸதரீகளையுமநோககி,
ஏ ! (பரிசாரிகைகளே !) ஸைரநதரியானவள, ஓரிடததில வஸிபப
தினுலுணடான ஸநேஹததினுல, யுததஞசெயகினறவனும மஹா
ரியமுடையவனுமான இநத வலலனைபபாாதது மிகவருநதுகிருள
ஸைரநதரி நலலருபமுடையவள வலலனும ஸுநதரன ஸதரீக
ருடையமனமானது அறிவதறகு அரிதானது இவவிருவாகளும (ஒரு
ருககுஒருவா) இசைநதவாகளெனறு நான எணணுகிறேன ஸைர
தரியானவள பரியஞன வலலன (மருகஙகளோடு சணடைசெயது
கொணடு) ஸமீபததிலவஸிககுமகாலததில உருககமானவாாததை
ளைச சொலலிககொணடிருககிருள இநதராஜகருஹததில இவ
ருவாகளும ஒரேஸமயததில (வநதுசோநது) வாஸஞசெயதுவரு
னருாகள ' எனறு சொலலுகிருள இவவிதமானசொறகளைசசொ
லலி அநதஸுதேஷணையானவள எனனைபபறறித தினநதோறும
பேசுகிருள கோபிததுககொளளவேணடியாகில எனனைபபாாதது
மதுவிஷயததில எனனிடததில ஸநதேஹமகொளளுகிருள'' எனறு
றினள அவள அவவாறுசொலலுஙகாலததில பயஙகரமானபராக
முளளபீமன கோபததினுல சிவநதகணகளுடன ஒருவாாததையும
சாலலவிலலை தரெளபதியானவள, பீமன கோபஙகொணடானென
தைஅறிநது திருமபவும (அவனைபபாாதது,) ''யுதிஷடிராாலஉணடு
ணணபபடட துககததிலமுழுகினவளான நான இனி பிழைததிருப
தறகு விருமபவிலலை ஒபபறற ரதிகராயிருநது எலலாததேவா
ளையும மனிதாகளையும ஜயிததவரும யெளவனமுடையவருமான
நதஅாஜுனா, (நபுமஸக) வேஷததால மறைநதுகொணடு விராட
ாஜனுடையகனனிகைகளுககு நாததனம கறபிககினறவராகவும அவ
களுககு ஊழியமசெயகிறவராகவும இருககிருா அளவிடமுடியாத
லததையுடையவரும காணடவவனததில அகனியை தருபதியடை
சசெயதவரும பருதைபினகுமாரருமான அாஜுனா, கிணறறி
ளளநெருபபுபோல அநதபபுரததைஅடைநது பாகாசமறறிருககி
ா எநதபபுருஷஸரேஷடரிடததிலிருநது எபபொழுதுமே பகைவா
ளுககுப பயமுணடோ அநதததனஞசயா உலகததாாகளால இக
பபடட வேஷததோடிருககிருா எவருடையநாணொலியைககேட
டு பகைவாகள நடுககமுறறுாகளோ அநத அாஜுனா பேடிவடிவத
ைதஅடைநதவரும நாததனததுடன பாடுகிறவருமாயிருபபதைக
ணடு எனமனமானது நலலநிலைமையை அடையவிலலை ஸதரீகள
அவருடையகானஸவரததினுல ஸநதோஷமடைநது(அவரையே) நாடி

னனததைதவிருமபுகினறவாகளையும எபபொழுதும போஷிததாரோ
படிபபடடயுதிஷடிரா மதஸயராஜனுடைய வாஸஸதானததை
டைநது 'கஙகா' எனகிற பெயாபூணடு (அநதமாதஸயனுககு) பரி
ாரகராக (அவனுடைய) ஸபையில வணககமுளளவராயிருககிறா
நதரபரஸததில வஸிககுஙகாலததில மறற அரசாகளெலலாரும
வருககுக கபபமகொடுககிறவாகளாளுாகளோ அவா அனயாகளிடத
திலிருநது (தமமுடைய) ஜீவனததை விருமபுகிறா பூமியில பர
ிததிபெறற அரசாகள எவருககு வசபபடடிருநதாாகளோ அநத
யுதிஷடிரா இபபொழுது அனனியராஜாககளுககுவசபபடடுப பரவச
ாயிருககிறா எநதயுதிஷடிரா ஸூாயன தேஜஸினால பூமிமுழு
வதையும ஆகரமிபபதுபோல (தமமுடைய பராதாபததினால) பூமண
டலமுழுவதையுமஅடைநது விளஙகினரோ அநதயுதிஷடிரா இப
பொழுது விராடராஜனுடைய ஸபையிலுளளவராயிருககிறா பாண
டவரே! எநதயுதிஷடிரராஜரைச சிறநதரிஷிகள ஸபையில உபாஸித
தாாகளோ பாணடுபுததரரான அநதயுதிஷடிரா இபபொழுது வேறொரு
வனை உபாஸிககிறா, பாரும தோஷமறறவரும மஹாபுததியுளள
வரும ஜீவிபபதறகாக மறைநதிருககினறவரும தாமராஜாவுமான
யுதிஷடிரரைபபாாதது எவனுககுததான துயரம உணடாகாது? பர
ருடைய வமசததிலுதிததவரே! ஸபையிலவீறறிருககும எவனை
முனபு பூமி முழுதுமஉபாஸிததததோ பாதகுலததிலுதிததஅவா இப
பொழுது வேறொருவனை உபாஸிததுககொணடிருககிறா, பாரும
பீமஸேனரே! இவவாறு பலவிததுககஙகளால பீடிககபபடுகின
வளும நாதனறறவளபோலிருபபவளும சோகமாகிறஸமுததிரததி
டைய மததியிலிருபபவளுமான எனனை நீா ஏன பாாககவிலலை? பா
ததரே! உமமிடததில நான சொலலபபோகிறஇது எனககு அதிகது
கததைக கொடுககிறதாயிருககிறது எனனிடததில உமமால அஸ
யை பாராடடததககதனறு நான இநதவிஷயததைத துககததா
சொலலுகிறேன நீா (விராடராஜனுடைய) அரணமனையில கேச
ராஜகுமாரியான ஸுதேஷணை பாாததுககொணடிருககுமபொழு
புலிகளோடும எருமைககடாககளோடும யானைகளோடும எபபொ
தும யுததஞசெயகிறீா அபபொழுது எனககு மோஹமுணட
கிறது எனனுடைய நிலைமையைபபாாதது அநதபபுரததிலுள
ஸதரீகள நகைககிறாாகள பிறகு, கைகேயியானவள எழுநதிரு
மயககததினால கவாநதுகொளளபபடடவளபோனறவளும தே
மறற அஙகஙகளுளளவளுமான எனனைபபாாதது அபபொழுது

ஐஶ்வாயததினிடததினினறு இழேததளளபபடடு மூடாபோலத த
செயகைகளை நினைததுககொணடு பேசாமலிருககிறா முறகாலததி
செலலுகையில, பதினாயிரமயானைகளுமகுதிரைகளும பினதொடாந
சென றுகொணடிருநதஅவா இபபொழுது சூதாடடததினால ஜீவிக
றா அவவாறே இநதரபரஸததததிலராஜாவாயிருநதஎநதயுதிஷடிர
அளவறறகாநதியுளள லக்ஷமஸதரீசா உபாஸிததாாகளோ, எவ
டையமடைபபளளியில எபபொழுதும அனேக ஆயிரககணககான
வேலைககாரிகள பாததிரஙகளைக கையிலகொணடு இரவுமபகலும அதிதி
களுககுப போஜனமசெயவிததாாகளோ, எவா நாளதோறு
காலையில ஆயிரககணககான ஸவாணஙகளைத தானமசெயதுகொண
டிருநதாரோ, அபபடிபபடட இநதததாமராஜா சூதாடடததினாலுண
டான பெரியஅனாததததினால கவாபபடடுககொணடிருககிறா (கே
ரீகருஹததில) கணவனாகினறஇவரைக காலையில நனகு சுததமபண
ணபபடட ரதநஙகளுளள காதணிசளை அணிநதவாகளும நலலகுர
லுளளவாகளுமான அனேக [1]ஸூததாகளும [2]மாகததாகளும உபாஸித
தாகள ஆயிரம வாலகிலயாகளும, ஜலததிலவஸிததுககொணடு
டுமதவமபுரிகினறவாகளான) ஆயிரககணககான ரிஷிகளும, [3]கறக
ால தானியததைதேயததுஉணபவாகளான ஆயிரககணககானரிஷிக
ளும, வாயுபக்ஷணமுளளவாகளான ஆயிரம ரிஷிகளும, ஆயிரம ரிஷி
தனிகளும, ஆயிரம பரமமசாரிகளும, ஆயிரம மௌனிகளும, ஆயி
ம கருஹஸதாகளும, [4]ஹமஸாகளும, [5]பரமஹமஸாகளும, யோகிக
ளும, பராமமணாகளும, [6]குடீசகாகளும, [7]பரிவராடடுககளும, இன
ம வனததிலஸஞசரிககும மறறவாகளும, (ஸூகதுககஙகளில)
மபாவனையுளளவாகளும, அனேகாகளான ஊாதவரேதஸகளும,
னகுவேதஙகளையும அறிநதவாகளும சிக்ஷை மீமாமஸை இவை
ினகரையைக கணடவாகளுமான பராமமணாகளும, [8]கரமபாடிக
ன விபராகளும, ஸாமஙகளை அதயயனஞசெயகினற ஆயி
கணககான ரிஷிகளும, தவததையும வேதாதயயனததையுமுடை
ாகளும எலலாவிருபபஙகளுடனும எவருடையஸபையைவநதடை
எபபொழுதும ஸபையோகளாயிருநதாாகளோ, எநதயுதிஷடி
கருணையினால தமராஜயததிலுளள எலலாககுருடாகளையும வயது
னறவாகளையும நாதனறறவாகளையும துககமடைநதவாகளையும

1 பௌராணிகாகள 2 வமசாவளியைககீாததனம செயபவாகள
3 அநுசாஸனபாவம 709-ம பககம குறிபபிறகாணக ௺ 4, 5, 6, 7 துறவிக
ளவகைகள 8 வேதமஓதுவதின ஒருமுறையைககறறவா

ததுடன நாளதோறும், ' நீ எனககு மனைவியாயவிடு' எனறுசொல
கிறுன பகைவாகளைஅழிபபவரே! கொலலததககவனுன அவ
இவவாறுசொலலபபடுகினற எனனுடையமனமானது பரிபாககா
தினுல பழுததபழமபோலப பிளககபபடுகிறது குநதிபுதரா
நீா எனககு ரகஷகராகவேணடும பகைவாகளைவருததுகிறவ
முயறசியறறவரும கோபமிலலாதவரும வீாயமறறவருமான யுதி
டிாிடம நானசெலலமாடடேன இபபடிபபடடபுதரனை ஒருததி
உணடுபணணியிருககவேணடாம பாணடவரே! அதிக பலமுள
வரே! உமமுடையகோபததையும பலததையும வீாயததையும நா
னனருக அறிவேன ஆதலால, உமமுடையமுனனிலையில நான் பு
புகிறேன புருஷாகளிறசிறநதவரே! பாணடவரே! அறுபதுவய
சென றதும மதஙகொணடதும யூதபதியுமாகிய ஒருயானையான
பூமியிலதளளபபடடிருககினற விலவமரததைக காலகளாலமிதி
நாசஞ்செயவதுபோல அவனுடையதலையைப பூமியிலதளளி இட
காலினுலதுகையும அநதககீசகன, இரவுவிடிநது [illegible]ாலையிலஎழுந
உதிககினற ஸூாயனைபபாாபபானுயின, நான [illegible]மிததிருககவிரு
பேன பரதகுலததிலுதிததவரே! நீா இபபொழுது கீசகனுடையவ
ததை பாதிஜஞைசெயயாமறபோனுல எனனுடையபராணனமீது
அாஜுனருடையஸுகருததினமீதும யுதிஷடிரருடையபாதக
னமீதும நகுலஸஹதேவாகளுடையஉயிாவாழககையினமீதும ஆ
யிடபபடடிருககிறீா எவருடையசெயகையினுல முடிவறறதான இ
விததுககததை நானஅடைநதேனே அபபடிபபடட கெடட சூத
டினவரும மூததததமையனுருமான யுதிஷடிரரை நீர் நிநதனைசெயயு
எவாகளுககு மிகவுமமுதனமையான ஜயேஷ்டன குலதன்தககெடுப
வனுயிருபபானே, பயநதபுததியையுடையஅவாகளும அநதமூததே
னையே அனுஸரிபபாாகள புதராகளோடும பசுககளோடும பநதுக
ளோடுஙகூடினராஜயததை எவனதான இழநதுவிடடு மானதோலஉ
ததுப பெருஙகாடடிலபுகுவான?எவரிடததிலுளள ஆயிரககணககா
[1] பொருளகளையும மிகசசிறநதமறறததனததையும காலையிலும மா
யிலும (பநதயமவைததுச) சூதாடினுலும பதினுபிரமவாஷம சூதா
லாமோ, தஙகமும [2]ஹிரணயமும வஸதரஙகளும வாஹனஙகளு
காளைகளும செமமறியாடுகளும வெளளாடுகளும குதிரைககூட
களும கோவேறுகழுதைககூடடஙகளும ஒருகாலததுமகுறைவை
யாவோ அபபடிபபடட அநதயுதிஷடிரா சூதாடடததினவாயிலா

1 'நிஷகாந' எனபதுமூலம், 2 பொனனினவகை

புத்ரி அதிகதுககததை அனுப்விததுககொணடு ஜீவிததிருப்பா
வனவாஸஞசெயதுகொண்டிருககுஙகாலததில துராதமாவான கை
தவனால நான அபஹரிககபபடடேன இரணடாவதான இநதவ
ததை எவள பொறுபபதறகுச சகதியுளளவளாவாள? பாணடுகும
ரானீரஜீவிததிருககும்பொழுதே,நான,மேடுபளளமாயிருககினறன
களும பரவேசிககமுடியாதவைகளும துஷடமருகஙகளால சூழ
படடிருககினறவைகளுமான இடஙகளில இரணடுகாலகளாலும அ
நதுதிரிநதேன , அவவிடஙகளில வனததிலுணடான கிழஙகுக
களை ஆஹாரமாககொணடு பனனிரணடுவருஷகாலம வாஸஞசெய
பதின்மூனறுவதுவருஷததில ஸுதேஷ்ணைககு ஊழியஞசெயப
ளாக இந்தநகரததை வநதடைநதேன ஸதயததையும தாமததையு
ப்ரதானமாககொணடு நான அநயஸதரீயை உபாஸிககிறேன
பாணடவரே! நீர ஜீவிததிருககும்போது, நான விராடராஜனுகக
காளதோறும [1]கோசீரஷகததையும, [2]பதமகததையும [3]ஹரிசய
மததையும, சநதனததையும அரைககிறேன அபபடிபபடட நான
ட்மநிமிததமாக (அனுபவிககும) அனேகதுககஙகளை ஆலோசிக
விலலை, மதஸயராஜனுககுமுனனிலையில சூதாடியான அநதககஙக
பாததுககொணடிருககும்பொழுதே கீசகனால காலாலுதைககபபட
டேன பாணடவரே! இவவாறு பலவிதமான துககஙகளால வருததப
டுகிற எனனைபபோனற எநதஸதரீதான உயிரோடிருபபாள்? குநதி
தரரே! எனனை நீர அறியவிலலை நான உயிரோடிருபபதால யாது
யன? நான துருபதராஜனுடையபுதரி, திருஷடதயுமனனுடைய
ஸஹோதரி, அகனிகுணடததினினறும்பிறநதவள பூமியில
ருபொழுதும நான ஸஞசரிசகமாடடேன, கீசகனை நீர கொலலா
டடால கழுததில சுருககிடடுககொணடாவது ஜலததிலவிழுநதா
து உயிரைஇழபபேன, விஷததைக கலககிககுடிபபேன , அலலது,
கருபபிலாவதுவிழுவேன நான மரததினமீதேறியாவது கீழே
ழுநது உயிரைஇழபபேன கததியினாலாவது தேகததைப பிளநது
காளவேன நான உயிரோடிருபபதினால யாதுபயன? பாரதரே!
நுஷ்யரேஷ்டரே! விராடராஜனுககு ஸேனாபதியும அவனுககுமைத
னனும அதிக கெடடபுததியுடையவனுமானகீசகன, ஸைரநதரி
வேஷததோடு ராஜகருஹததிலவஸிககினறஎனனைக கெடடஎணண

1 வாஸனைச்சநதனம

2 தாமரைமலரினவாஸனைபோனற வாஸனையுளளசநதனம

3 மாஙகனியினவாஸனைபோன்ற வாஸனையுளளசந்தனம

லும,அலலது மறைவானும,எலலாவறறையும நீ சொலலவேணடு
நான எலலாவறறையும அறியுமபடி முழுதுமசொல ஸுகமே
துககமோ, சுபமோ அசுபமோ, செயயததகாததகாரியமாயிருநத
லும, (அபபடிபபடட) காரியம எனனால செயயபபடடுவிடடதெனறே
நீ நிசசயமாக எணணிககொள. கருஷணையே ! எலலாககாரியஙகளி
லும நானே உனனால நமபததகுநதவன நான ஆபததுககளில உனனை
அடிககடி விடுவிககிறேன நீ எநதககாரியமசொலலவிருமபுகிறாயோ
அதை உனனிஷடபபடி சீகரமசொலலிவிடடு வேறெருவருககு
தெரியாமல உனபடுககைககே செல'' எனறு கூறினன அநத தரௌ
பதியானவள லஜஜையைஅடைநது பயநது தலைகுனிநது கணணீரி
னாலகெடுககபபடடகணகளையுடையவளாகி யாதொரு மறுமொழியு
சொலலாமலிருநதாள பிறகு, பயஙகரமானபராகரமமுளளவனும
சிறநதபலமுடையவனும பாணடவாகளுள முகயனெனறு எணண
படடவனுமான பீமஸேனன, ''ஸுநதரி ! அனபுடையவளே ! யானை
போனற நடையுளளவளே ! யான உனககு எனனபரியததைச
செயயவேணடும ? சொல'' எனறுவினவ, தரௌபதியானவள, ''பீம
ஸேனரே ! எவளுககு யுதிஷடிராபாததாவோ அவளுககுத துககப
படாமலிருபபது எவவாறு ஸமபவிககும ? நீா துககஙகளனைததையும
அறிநதுகொணடே என எனனைககேடகிறீா ? பாாதிகாமியானவன
எனனை அககாலததில தாஸியெனறுசொலலி ஸபைககுஅழைததுவந
தது எனனுடைய மாமஸதானஙகளைபபிளககிறது (மேலும) ஹஸ
தினபடடணததில நான வீடடுககுவிலககாயிருககுமஸமயததில துச
சாஸனனால மயிரிலபிடிதது ராஜஸபையில (பலாதகாரமாக) இழுககப
படடேன சிறநதகைகளுளளவரே ! பகைவாகளைவாடடுகினறவரே !
அநதஸபையில காணனமுதலான க்ஷததிரியாகளாலும தாயோதன
னாலும மாமனாகளான பீஷமாராலும புததிசாலியான விதுரராலும
துரோணராலும கருபராலும பாாககபபடடேன பாணடவரே ! நீா
உயிரோடிருககுமபொழுதே அபபடிபபடட நான மாமனாகளுடைய
ஸநதியிலும பாாதாககளுடையமததியிலும மயிரிலபிடிதது ஸபை
யிலிழுககபபடடேன பிறகு, விடபபடடு, [1]ராஜயததிலிருநது காட
டையும அடைநதேன அபபடிபபடட நான வழிநடையினால மெலி
நது அரணயததில கஷடததுடனவஸிததேன , ஜடாஸுரனால நோ
ககுனபததினால மிகவும அதிகமானபயததையும அடைநதேன
அனபுவே ! தரௌபதியைததவிர எனனைபபோனற வேறு எநதராஜ

[1] இஙகு ஒருசொலவிடபபடடது

D கஅ

பால, தூஙகிககொணடிருககினற தனபதியானஅவனை நீடடபபட்ட
ன இருகைகளாலும நனறுககககடடிககொணடாள வேறொரு மஹா
கூமிபோனற தரௌபதியானவள ஸமுதரததில யோகநிததிரை
செயதுகொணடிருககிற விஷணுவைஎழுபபுவதுபோல, நிததிரைசெயது
காணடிருககிற மஹோதஸாஹததுடன கூடிய தனனுடையகண
னை இரணடுகைகளாலும தொடடுஎழுபபினள இநதராணியான
ள தேவராஜனையும, பாாவதியானவள சஙகரரையும ஸாவிதரி
ானவள பரமமதேவரையும, தேவஸேனையானவள ஸுபரமமணய
ரையும, பெணயானையானது ஆணயானையையும, மஹாலகூமியான
ள தாமோதரரையும எழுபபுவதுபோல, ஆசைபபடததகக உருவ
டையவளான தரௌபதியானவள வெணபடடினால வெளுததிருக
னறபடுககையிலபடுததிருபபவனும வருஷபததினுடைய கணபோ
றகணணையுடையவனும திககுபானைபோனற வடிவமுளளவனு
ான பீமனை எழுபபினள வீணைபோனற இனிமையானசொலலை
டைய பாஞசாலியானவள குருகுலததில உதிததவனை பாணடுந
னனைபபாாததுப (பினவருமாறு) காநதாரமெனனும ஸவரததுடன
சனிககலானள ''பீமஸேனரே ! எழுநதிரும , எழுநதிரும , மரித
வாபோல ஏன படுததுறஙகுகிறீா ? உமமுடையமனைவியைததொட
ம ஜீவிததிருககிற பாபியானகீசகன சாவவிலலையனறோ ? அபபடிப
டடபாபியும எனககுபபகைவனும ஸேனாபதியுமானகீசகன அவ
ிதமான (கெடட) செயகையைசசெயது உயிரோடிருககையில இப
பாழுது நீா எபபடிஉறஙகுகிறீா?'' எனறாள

ஸுகமாகததூஙகிககொணடிருநத குருசரேஷடனான அநதவரு
காதரன அநதசசபததைககேடடு அஙகுசஙகளால (குததபபடட)
பெரியயானைபோல உணாசசியையடைநதான அளவிடமுடியாத
ஞேதையததையுடையவனான அநதபபீமன எநதபபடுககையில
படுததுறஙகுகையில எழுபபபபடடானோ மேலவிரிபபுடனகூடின
அநதககடடிலில படுககையைவிடடுஎழுநதிருநது உடகாாநதான
ருவராலும அவமதிககமுடியாதவனும குருகுலததிலுதிததவனு
மான பீமன பாஞசாலராஜனுடையகுலததை வருததியடையசசெய
கினறவளும ராஜபுததிரியும பரியமஹிஷியுமான அநதபபாஞசாலியைத
தனபககததில உடகாரசசெயது, (பினவருமாறு) வினவினன
என்னகாரியததுககாக அதிவேகததுடன எனபககததுககு வ
தாய் ? இயறகையான உன (மேனியிலுளள) நிறமானது காணபபட
லலை நீ இளைததவளாகவும காணபபடுகிறாய வெளிபபடையாக

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கீசகவதபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(த்ரௌபதி இரவில் பீமனைஅடைந்து கீசகனைக்கொல்லும் படி. வற்புறுத்தியதும், யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களைக் குறித்துத் துக்கித்ததும்)

பிறகு, ஸூதபுத்ரனால் உதைக்கப்பட்டவளும் ராஜகுமாரியு ஸிருந்த்துன்பத்தையடைந்தவளும் கோபமுள்ளவளும் த்ருபதராஜ குமாரியுமாகிய அந்தக்ருஷ்ணையானவள், ஸூதபுத்ரனுடைய நாச தைச்செய்யவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு அப்பொழுது தன இருப்பிடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தாள் மெலிந்தஇடையுடையவளான அந்தக்ருஷ்ணையானவள், முறைப்படி சுத்திசெய்துகொண்டும் தன அங்கங்களையும் இரண்டு ஆடைகளையும் ஜலத்தால் நன்றாகஅலம்பிக் கொண்டும் அழுதுகொண்டும் அவ்வித துக்கத்தினுடையமுடிவைச் சிந்தித்தாள் அந்தத்ரௌபதியானவள், "நான் என்னசெய்யவேண் நான் எவ்விடம்செல்வேன்? என்னுடையகார்யம் எவ்வாறுநிறை வேறும்? பீமஸேனனைத்தவிர வேறுஒருவர் இப்பொழுது என்மனத் தினால் விரும்பப்பட்டிருக்கிற விருப்பத்தை நிறைவேற்றமாட்டார்" என்று இவ்வாறு ஆலோசித்து மனத்தினால் அந்தபீமனை அடைந் தாள் இரவில் தூங்கி நிசப்தமாயிருக்கையில், மனத்தில் அதிக துக்கத்தையுடையவளும் நல்லமனத்தையுடையவளும் நாதனுடைய வளும் பதிவ்ரதையுமான அந்தத்ரௌபதியானவள் தன்நாதனைவிரும் கொண்டு தன்படுக்கையைவிட்டுவிட்டு வேகமாகச்சென்றாள் வெண்ணிறமுள்ள சிரிப்புடையவளான அந்தப்பாஞ்சாலியானவள், மடைப்பள்ளியிற்சென்று, பெண்யானையானது பெரிய ஆண்யானையை அடைவதுபோலப் பீமஸேனனை அடைந்தாள் [1]முழுமையும் வெண் நிறமுள்ளதும் காட்டிலவளர்ந்ததும் மூன்றுவயதுள்ளதுமான பசுவானது கானகத்தில் பெருகிவருகின்ற மலையருவியினருகில் றங்குகின்ற பெரிதான ஒருவ்ருஷபத்தை விருப்பத்துடன் அடை வதுபோலவும், பெண்சிங்கமானது நன்றாக உறங்கிக்கொண்டிருக் கின்ற ஆண்சிங்கத்தை அடைவதுபோலவும், பாஞ்சாலியானவள் பீமஸேனனைஅடைந்து, கோமதிநதிக்கரையில் மிகவளர்ந்திருக் கின்ற ஸாலவ்ருக்ஷத்தைப் பூத்திருக்கின்ற ஒருகொடி சுற்றுவது

1 'ஸாவஸூவேதா' என்பதுமூலம், 'பெண்கொக்கு' என்பதுபழையஉரை,

தேசாதிபதிகளான மற்றும் அனேகசூராகளும் கீசகனுல யுததததி
முறியஅடிககபபட்டுப பததுததிககுகளிலும ஓடிவிட்டாாகள விர
டன, இவவிதமானவீாயமுள்ளவனும பலததில பதிஞயிரமயானை
கொபபானவனுமான அநதககீசகனை அநதததருணததில தனனு
டைய ஸேனுபதியாகநியமிததான தசாதகுமாராான ராமருககு ஒப
பான விராடராஜனுடைய பததுஸஹோதராகளும அதிகபலசாலிக
ளான அநதககீசகாகளை அனுஸரிததுவநதாாகள பயஙகரனுன அ
தககீசகன இவவிதமான வலிமையுடையவன மறறககீசகாகளும அவ
விதமானவலிமையுடையவாகளாகவே இருநதாாகள அரசனுடைய
மைததுனாகளும மிககவலிமையுளளவாகளுமான அநதசகீசகாகள
விராடனுககு நனமையைஉணடாசகுவதில விருபபமுள்ளவாகளா
யிருநதாாகள இவவிதமாகக கீசகனுடையபராககரமம முழுதும உமக
குச சொனனேன தரௌபதியானவள, அநதககீசகனைச சபியாத
தறகுக் காரணததையும சொலலுகிறேன , எனனிடததினினறு
கேளும ரிஷிகள கோபததினினறும தவததைதபாதுகாககிறாாகள
சபிககிறதிலலை அதை உளளபடிஅறிநத தரௌபதியானவள, அவ
னைச சபிககவிலலை பொறுமையே தாமம பொறுமையே தானம
பொறுமையே யஜஞம பொறுமையே தவம பொறுமையே ஸதயம
பொறுமையே நலலொழுககம எலலாம பொறுமையேஎனறு வேதம
கூறுகிறது பொறுமையுளளவாகளுககே இவவுலகம பொறுமை
யுளளவாகளுககே பரலோகம இவையனைததையும அறிநதவளான
அநததரௌபதியானவள பொறுமையைககைககொணடாள பரத
குலததில உதிததவரே ! விசாலமானகணகளையுடையவளும பதிவர
தையுமான அநததரௌபதியானவள வலலமையுளளவளாயிருநதும
பொறுமையுளளவாகளும தாமததை அனுஷடிககினறவாகளுமான
தனகணவாகளுடைய கருததைஅறிநது அநதககீசகனைசசபியாம
லிருநதாள அநதபபாணடவாகளனைவாகளும துககமுறறவளான
தரௌபதியைககணடு வெடகமடைநது அபபொழுது கோபததீயி
னுல எரிககபபட்டாாகள பிறகு, கரையினுல மஹாஸமுதரம
தடுககபபடுவதுபோலத தாமபுதராால தடுககபபட்டவனும சிறநத
கைகளுளளவனுமான பீமன கீசகனைக கொலலககருதிக கோபததை
மனததினுலடககி இடைவிடாமல பெருமூசசுவிட்டுககொணடு அப
பொழுது மடைபபளளியில அனறிரவு அதிக வருதததோடு படுத
திருநதான

———

தலைவனுனன.
றறவனுமான ஓா அரசன அநதஸுதாகளுககுத தலைவனுனன
வன ஸாரதயததில ஒபபறறவனுனன கௌரவாகளுளசிறநதவரே!
ராதரே! அவனுககு மாலவியினிடததில அபபொழுது கீசகாக
ளனறு பரஸிததிபெறற நூறறுறுபுதராகளஉணடானாகள பர
வே! பலததிலுலசிறநதவனும எலலாரையுமஜயிததவனும பலததி
லஅடஙகாத மதஙகொணடவனுமான கீசகனெனபவன அவாக
ள மூததவன அநதககீசகனுளபட நூறறுறுபிளளைகள - குரு
லததிலபிறநதவரே! (அநத)மாலவிககே இளையஸஹோதரி ஒருததி
ருநதாள அவளிடததில கேகயராஜனுககு ஸுதேஷணைஎனகிற
ஒருபெண உணடானுள அவளைக கேகயராஜன மதஸ்யராஜனுக
விராடனுககு ஸநதோஷததோடு கொடுததான கோஸலராஜகுமாரி
யும பவேதனுககுததாயுமான ஸுரதையானவள விணணுலகமேகி
பின பவேதனுமகாணுமறபோக, சஙகனும மாமனுடையவீடடை
அடையவே, விராடஜரான ஸுதேஷணையை மனைவியாக அடைநத
துயரததை அகறறினுன மஹாராஜரே! கேகயராஜகுமாரியா
ஸுதேஷணுதேவியும குலததினுடைய அபிவருததிககாக விராடரா
னிடததினினறு உததரனையும உததரையையும பெறருள ராஜரே
கீசகன சிறியதாயினபெணணும இகழததகாதவளுமான அந
ஸுதேஷணைககு எபபொழுதும அனபுடன பணிவிடைசெய
கொணடு விராடனிடததில ஸுகமாக வஸிததுவநதான பராகர
சாலிகளான அநதககீசகனுடையஸஹோதராகளனைவாகளும அந
கீசகனை அனுஸரிதது மிககஸநதோஷததோடு விராடனுடையபை
களையும பொககசததையும வருததிசெயதாாகள ராஜரே! காலேய
ளெனனும பெயாபெறற அநததததையாகள பூமியில பெருமபா
மையாக பரஸிததிபெறற கீசகாகளாகததோனறினுாகள (அ
அஸுராகளுள) பாணனெனபவன ஜயேஷடனுயிருநதான அவ
எலலாஅஸதாஙகளையுமுடையவனும பலசாலியும பயஙகரமானபா
ரமமுளளவனும (நீதி) வரமபைககடநதவனும மனிதாகளுககுப ப
தைககொடுபபவனுமான சீசகனுகத தோனறினுன பலததி
அதிகமதஙகொணட அநதககீசகனை (ததுணையாச) பபெறறு விர
ராஜன முறகாலததில இநதான அஸுராகளைஜயிததததுபோலப ப
வாகளனைவாகளையும ஜயிததான அவன மேகலம, தரிகாத
தசாாணம, கசேருகம, மாலவம, யவனம, ஸிலிநதம, காசி, கே
லம, காதம, நிஷிததம, சிவம, முசுலகம, புளிநதம, களிங
தஙகணம, பரதஙகணமனனகிற நாடுகளையும ஜயிததான. ப

ல் காலால் உதைக்கப்பட்டு அதிகதுக்கத்தை அடைந்துவிட்டாள்
ந்தோ! அவள், முன்பு பலாத்காரமாக அபஹரிக்கப்பட்டபொழுது
ன்கிணவர்களுடைய ஸ்ஹோதரியும் மங்களகரியுமான த்ருபதீயை
னித்து ஸிந்துராஜனைச் சபியாமலிருந்தாள் மஹாபாக்யவதியான
ருஷ்ணையானவள் துராத்மாவான கீசகனால் பிடிக்கப்பட்டும் காலால்
தைக்கப்பட்டுமிருந்தும் ஏன் அந்தஸமயத்தில் அவனைச் சபியாம
ருந்தாள்? தேஜஸ்வினுடையாசியாயிருப்பவளும் தாமங்களை அறிந்
வளும் உண்மையைப்பேசுகின்றவளுமான அந்ததேவியானவள்
ந்தவில்லெதாடு இழுக்கப்பட்டபோது சக்தியற்றவளபோல் ஏன்
பாறுத்துக்கொண்டிருந்தாள்? உத்தமரே! இதற்குக்காரணம் சிறி
ாயிராது நான் இதனைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் க்ருஷ்ணையி
ுடைய துயரமானது என்மனத்துக்கு மிக்கவருத்தத்தை உண்டு
ணணுகின்றது முனிவரே! அந்தத்துஷ்டனான கீசகன், எவனு
டையவம்சத்தில் பிறந்தவன்? மத்ஸ்யராஜனுடைய மைத்துனனான
சகன் எவ்வாறு பலத்தால் மேன்மைபெற்றவனானன்? ஸூதபுத்ர
னகீசகனால் உதைக்கப்பட்ட அந்த அன்புடையமனைவியைப் பார்த்
ம்கூட அந்தவீராகள் ஏன் கலங்காமலிருந்தாாகள்? அவனைப்பற்றி
னனசெய்தாாகள்?'' என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா
"ராஜரே! உம்மாலவினவப்பட்ட இந்தக்கேள்வியானது குரு
மசத்திலபிறந்தவாகளுக்குக் கீாத்தியைப்பெருக்கச்செய்யக்கூடியது
ான், இவைஎல்லாவற்றையும் இப்பொழுது விரிவாகச் சொல்லப்
போகிறேன் ராஜரே! ப்ராம்மணஸ்தரீயினிடத்தில் க்ஷத்திரியனுக்
ுப்பிறந்தவன்ஸூதனென்று சொல்லப்படுகிறான் ப்ரதிலோம [1]ஸாங்
ாயத்தினாலுண்டாகிறவாகளுள் அவன் ஒருவனே தவிஜனென்று
சால்லப்படுகிறான் இருபிறப்புடையவாகளுக்குரிய செய்கையுள்ளவ
ன் அவனை ஏதகாரனென்றும் க்ஷத்திரியனைக்காட்டிலும் கீழானவ
ன்றும் வைசியனைக்காட்டிலும் மேலானவனென்றும் சொல்லுகி
ாகள் முன்பு ராஜாக்களால் ஸூதனோடு ஸம்பந்தம்செய்யப்பட
ருக்கின்றது அவ்விதமான ப்ரதிலோமஸாங்காயத்தினால் (ஸூத
ாதியைச்சோந்தவனால்) 'ராஜா' என்கிறபெயரானது அடையப்பட
லலை அரசரே! முற்காலத்தில் ஸூதவம்சத்திலபிறந்தவனால் எந்
தேசமானது உண்மையாக அடையப்பட்டதோ அந்ததேசமா
து ஸூதாகளுடையபெயரினால் ஸூததேசமென்று பெயாபெற
து ராஜபுத்ரியினிடத்திலபிறந்தவனும் கேகயனென்று பரஸித்தி

[1] கலப்பு

யபபோகிருனெனறு எணணுகிறேன நீ சீகரமாக இபபொழு
உனபராதாவான கீசகனுககு ஜீவஸராததமகொடு அவனே மி
களிபபுளளவனுககசசெய அவன உயிரைத தரிககபபோகிறதில
யெனறு நான எணணுகிறேன எனனுடைய கணவாகளும தாமி
களுமான அநதஐவாகளுளஒருவா எவராலும எவவிதததிலும ஐ
ககமுடியாதவா, பூமியில வலிமையில நிகரிலலாதவா அவா கோபி
துககொளவாராகில இநத ஓாஇரவிலேயே இவவுலகமனைததையு
மனுஷயாகளறறதாககச செயவாா காமரூபியான அநதககநதா
இதுவரையில கோபஙகொளளவிலலை கீசகன எனனைக கால
உதைததததை அவா அறியுமக்ஷணததிலேயே, கெடடஎணணமுை
யவனும பாபியுமானகீசகன புததாகளுடனும ஸஹோதராகளு
னும பநதுககளுடனுமசோநது, பாபதொழிலைச செயதவனபோ
நிசசயமாக நாசமடையபபோகிருன மேலும, ஸமாததாகளா
புருஷஸரேஷடாகளால, 'ஒருவன காலபாசததுககு வசபபடடுப ப
ததைசசெயகிருன இழிவான அவனுடைய அவவித அபராதத
ஞல அவனுடையவமசமே அழிநதுவிடுகிறது எனறு இவவிஷ
முநதியே உரைககபபடடிருககினறது" எனமொழிநதாள.

ஸைரநதரியானவள ஸுதேஷணையைபபாாதது இவவாறு செ
லலிவிடடுத துககததால மதிமயககஙகொணடு, கீசனைக கொ
தறகு வரததீக்ஷயை அடைநதாள தரௌபதியானவள ஸது
ளால வேணடபபடடவளாயிருநதும ஸுதேஷணையினல நனகுமதி
கபபடடவளாயிருநதும ஸநானமும செயயவிலலை, போஜனமு
செயயவிலலை, புழுதியையும துடைககவிலலை, ரகதததால நனை
கபபடட முகததையுடையவளாகவும கசககபபடடகணகளையுடைய
ளாகவுமேயிருநதாள அவவாறு துககததால மிகுநத தாபததை
அடைநதவளும மிகஅழுதுகொணடிருபபவளுமான அநததரௌப
யைபபாாதது எலலாஸதரீகளும ஸமபவிககபபோகினற கீசகனுடை
வததததை மனததினுள புகழநதாாகள" எனறுசொலலினா

இருபததோராவது அதயாயம

கீசகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கீசகனுடைய உத்பத்திமுதலான வரலாறு)

ஜனமேஜயா, "(வைசமபாயனரே!) பதிவரதையும மஹாப
யமுளளவளும ஸதரிகளுளஉத்தமியுமான தரௌபதியானவள கீ

பெண்யானைபோலப புறப்பட்டாள் எவளநிமித்தம் பாண்டவாகள்
உயிரையும் இழப்பாாகளோ அந்தக்ருஷ்ணையை அவவிதநிலைமை
அடைந்தவளாகக்கண்டும், தாமிஷடர்களான அவாகள பொறுமை
புடைன பெரியகடலானது கரையைககடவாததுபோல பாதிஜ்ஞையைக
கடவாதிருந்தாாகள பிறகு, அழகிய எலலாஅங்கங்களையுமுடையவ
ளான அவள அதிகமாக நடுக்கமுற்று ஸுதேஷ்ணையினுடைய இருப
பிடத்தைஅடைந்து அழுதுகொண்டே அவளுக்கெதிரில நினறுள
பிராட்டபதியானவள, அவளைப்பாாதது, கபடமாக, "ஸைரந்திரி!
தாமரைமலருக்கொப்பானதும அழகியபறகளும உதடுகளும கணக
ளும்முகக்குமுடையதும பூாணசநதரனுக்கொப்பான ஒளிபொருந்திய
தும கோவைப்பழமபோனற உதடுகளையுடையதும கறுதத இரண்டு
கருவிழிகளால மிகக அழகிய காநதிபொருநதியதுமான உனனுடைய
முகமானது, அழுகினற உனனால துடைககபபட்ட கணணீரோடு
கூடியதாக நேரானகணகளால ஏன ஜலததைவடிக்கினறது? அழகிய
இடையையுடையவளே! எவன உனனைத துனபஞ்செயதான? கல
யாணி! நீ ஏன புலமபுகிறாய்? புதாாகளோடும பநதுககளோடுங்கூடிய
மனைவிகளினினறும எவன பிரிவை அடைகிறான்? அரசாஇப்பொழுது
கோபங்கொண்டு எவனுக்கு மரணதணடனை விதிக்கப்போகிறார்?
சால உனக்குஎவவிதமானசெயகை பாியமானது? யாரை நான விட
வேண்டும? யாரை நான கொலலவேண்டும?" எனறு வினவினாள.
ருஷ்ணையானவள அவளைப்பாாததுப பெருமூசசுவிட்டுககொண்டு,
தெரிநதிருநதும ஏன எனனைககேட்கிறாய? பராதாவான கீசக
னிடம நீயே எனனை அனுப்பிவிட்டு ஏன இவவாறு பிதற்றுகிறாய?
கீசகன, மதயததை வாங்கிவருவதறகாக இவவிடமிருநது போயிருக
கினற எனனை அரசா பாாததுக்கொண்டிருக்குமபொழுதே அநத
சபையில, ஜனங்களிலலாதகாட்டில அடிப்பதுபோல அடிததான"
எனறு கூறினாள ஸுதேஷ்ணை, "அழகியதநதங்களும உதடுகளு
முடையவளே! எவன தாமததையுடையவளானஉனனை உலகங்களு
செயதானோ, எவன, காமததினாலகவரப்பட்ட மனமுள்ளவனுக்க
அடைககததகாதவளான உனனை அவமதிக்கிறானோ அப்படிப்பட்ட
அநதககீசகன எனக்கு ஸஹோதரனாயிருநதாலும நீ விருமபினால
அவனைக கொலவிப்பேன, நிசசயம" எனறாள தரௌபதி, "(ஓ!
ஸுதேஷ்ணையே!) எவாகளுக்கு அநதககீசகன அபராததைசு செய
தானோ, அவாகள இப்பொழுதே அவனைக கொலலப்போகிறாாகள
இனறைக்கோ, அலலது நாளைக்கோ, அவன பரலோகததை அடை

ரூபிகளான கநதாவாகள உனனை அடையவிலலை நீணட கணணையுடை
யவளே! உனனால ஏதாவது ஒரு சபதமானது செயயபபட்டிரு
தால அதை நீ நினைததுககொள பொறுமையை ஸவபாவமாககொ
ணடவளே! பொறுமையானது ஸாவோதமமான தாமம பொ
மையே தாமம பொறுமையே ஸதயம. பொறுமையே தான
பொறுமையே தவம பொறுமையுளளவாகளுககு இவவுலகமஉண
பொறுமையுளளவாகளுககுபபரலோகமுமஉணடு [1]இரணடுபாகஙகளை
யுடையதும [2]பனனிரணடுஅஙகஙகளையுடையதும [3]இருபததுநான
பிரிவுகளையுடையதும [4]முனனூறறறுபததாறு ஆரககாலகளையுடைய
மான (ஸமவதஸரசகரமானது)ஒருமாஸததினால குறைவுளளதாகஇ
கையில எவனதான பொறுமையிலலாமல இருபபானோ? ஓ! ஸைய
தரி! நீ போ கநதாவாகள உனககு பரியததைசசெயயபபோகிறாகள
எவனால உனககு அபரியமானகாரியஞசெயயபபட்டதோ (அவனை
ஸமஹரிதது) அவாகள உனதுககததைப போககபபோகினறாகள
எனறா இவவாறு சொலலியும, நிறகினற அவளைபபாாதது, பின
னும தாமபுததிரா, "சலயாணி! ராஜஸபையிலசொககட்டாடுகின
வாகளுககு நீ இடையூறறை உணடுபணணுகிறாய அழகியஇடையை
யுடையவளே! ஆதலால, நீ எனககு நடடுவஸதிரீபோலத தோ
றுகிறாய" எனறு கூறினா பாததாவினால இவவாறுரைககபபட்ட
அவள தாமபுதரரை நனறாகப பாாதது, "கறறறிநதவரே! உமமா
உணமைகூறபபடடது எவாகளுள மூததவன சூதாடுவதில ஸா
ரதயமுடையவனோ அவாகளுள ஒருநடடுவனுடைய நடடுவசசியா
எனனை நீா அறிநதுகொளளும" எனறுசொனனாள [5]சிறநதஇடை
புளளவளும யானைததுதிககைபோனற தொடைகளுளளவளும மா
குட்டியின கணகளபோனற கணகளுளளவளும் இடைவெளியிலலா
கொஙகைகளுளளவளும புழுதியாலபூசபபட்ட எலலாஅஙகஙகளு
முளளவளும கறுததமேகஙகளாலசூழபபட்ட சநதரனுடைய ஒ
போனறவளுமான தரௌபதியானவள இவவாறு சொலலிவிட்டு, ப
ததாவின ஆஜஞையைஅறிநது அழகிய தனமுகததைததுடைதது ந
ததாலநனைககபபட்டனவும அவிழததுவிடபபட்டனவுமான தலை
மயிாகளை ஒனறுசோததுககொணடு (ஸபையினினறும) நீஙகி

[1] தகூழிணாயனம, உததராயணம
[2] பனனிரணடுமாஸஙகள [3] இருபததுநான்குபகூஙகள
[4] வேறு பாடம முனனூறறு அறுபததுஆறு அஹோராதரஙகள,
[5] மூலம வேறு

கினற யுதிஷடிரரைபபாாதது, அழகியஇடையையுடையவளான
ரததரௌபதியானவள பெருமூசசுவிடடுத தலைகுனிநது, பூமியைப
ாாததுககொணடு பேசாமல நினருள யுதிஷடிாருடையநெறறியில
காபததால வேரவைஉணடாயிறறு பிறகு, ஸநயாஸிவேஷநதரிதத
ரமபுதரா ஸைரநதரிவேஷநதரிததிருககினற தமககு பரியமஹிஷி
ன கருஷணையைபபாாதது அஙகு அரசனுடையபககததில (சில
ரகயஙகளை) உரைககலானா

'' ஏ! ஸைரநதரீ! நீபயபபடாதே தாமசீலரும பரலோகபய
ளளவரும ஸதயததிலும தாமமாககததிலும நிலைபெறறவருமான
நதவிராடராஜா உனனைரக்ஷிபாததகாரணததால, நீ ஸுதேஷணைபி
டையவாஸஸதானததைக குறிததுசசெல வீரபதனிகள பாத
ரவை அனுஸரிததுத துனபததை அடைவிககபபடுகிறாாகள பதி
ஶுருஷையிஞல துனபமடைநதிருககினற ஸதரீகள நிசசயமாகப
திலோகததைத ஜயிககிறாாகள உன கணவாகள, கோபததுககு
துகாலமனறெனறு நினைககிறாாகளெனறு நானஎணணுகிறேன ஆத
ால, ஸுாயனுடைய தேஜஸபோனற தேஜஸையுடையவாகளான
தாவாகள உனனைபபாதுகாபபதறகு எதிரில விரைவாக ஓடிவரு
றாாகளிலலை அழகிய கூநதலநுனியையுடையவளே! தாமசாஸ
ரததை அனுஸரிததுக குலஸதரீகளுடைய தாமமானது எவவாறு
ணபபடுகிறதோ அபபடிபபடடமோகஷதாமஙகளை ஆஶ்ரயிததிருக
னற கதைகளை நீ கேடடிருககலாம (ஸதரீகளுககு ஒருவிதயஜஞ
மிலலை, ஶ்ராததமுமிலலை, உபவாஸமுமிலலை, பாததாவினிடத
ல செயயபபடுகிற ஶுஶ்ருஷையே ஸவாககததிறகுக காரணமாகின
து ஸதரீகளை இளமைபபருவததில பிதா ரக்ஷிககிறுன யௌவன
லததிலபாததா ரக்ஷிககிறுன, மூபபுககாலததில புதரன பாதுகாக
றுன ஸதரீகள (ஒருபொழுதும) ஸவாதநதாயம பெறுவதறகுத
குநதவாகளலலா) பயநதவளே! மனைவிகள,பகைவாகளால அனேக
லைசஙகளால அவமதிககபபடடாலும, பாததாவினிடததிலிருநது
ணடாகிற பயததிஞல ஒருபொழுதும கோபமபாராடடுகிறதிலலை
ாாததாவைததவிர) வேறிடததில மனததை வைககாதவாகளும
ததாகளுமானஸதரீகள புணயலோகததை நிசசயம ஜயிககிறாாகள
னனுடையபதிகள நிசசயமாகக கோபமபாராடடுவதறகுத் தகுநத
ாலமெனறு நினைககவிலலை கோபஙகொணடவாகளான உனனு
டயபாததாககளை இநதரனகூட எதிாககமாடடான ஆதலால, [1]காம

1 தஙகளிஷடபபடி ருபததைததரிககும ஸவபாவமுடையவாகள

பிறகு, அந்தஸபையிலுள்ளவர்களனைவர்களும் அந்த ஸைரந்தி
யினுடைய உருக்கமான அந்தப்புலம்பலைக்கேட்டு, அவளைக் கொண்
டாடினார்கள், 'நல்லது நல்லது!' என்றும் சொன்னார்கள், சி
கனையும் நிந்தித்தார்கள் சிலர் கருஷ்ணையைப் புகழ்ந்தார்கள் சில
கீசகனை நிந்தித்தார்கள் சிலர் அரசனை நிந்தித்தார்கள் சிலமன
தர்கள் அந்தஸர்வாங்கசுந்தரியை நிந்தித்தார்கள் ஸபையிலிரு
ந்தவர்கள், "எந்தமனிதனுக்கு அழகிய எல்லா அங்கங்களுமுடைய
ளும் நீண்டகண்களையுடையவளுமான இவள் பாரியையோ அவனே
ரே பெரும்பேறுபெற்றவன் அவன் ஒருபொழுதும் துன்பத்துக்
ஆளாகான் எவளுடையசரீரமானது மங்களகரமாகவும் புஷ்டியு
ள்ளதாகவுமிருக்கிறதோ, எவளுடையமுகம் தாமரைமலரையும், நடை
அன்னப்பறவையையும், சிரிப்பு குருக்கத்திப்பூவையும் கீழ்ப்படுத்துகி
றனவோ அப்படிப்பட்ட இவள் காலாலுதைக்கப்படத்தக்கவளல்லள்
எவளுடைய முப்பத்திரண்டுபற்களும் வெண்மைநிறமுள்ளவைகளு
சதைப்பற்றுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றனவோ, கூந்தல்கள்பளபள
யும் மெதுவாயுமிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட இவள் காலால் உதை
க்கப்படத்தக்கவளல்லள் எவளுடையஉள்ளங்கையில் (ரேகைவடிவ
ளான) தாமரைமலருமசக்ரமும்கொடியுமசங்குமஉப்பரிகையும் சு
மீனுமஇருக்கின்றனவோ அவ்விதமானஇவள் காலுதையை அடைய
தகுந்தவளல்லள் எவளுக்கு வலமாகச்சுழன்ற நான்கு [1]ரோமாவர்
த்தங்களஇருக்கின்றனவோ, எவளுக்குச் சரீரமானது (குறுகியும் உய
ர்ந்துமில்லாமல்) ஸமமாகவும் மங்களகரமாகவும் பளபளப்பாகவுமிரு
க்கிறதோ அவள் காலுதையைஅடையத்தகுந்தவளல்லள் இடைவெ
ளியில்லாத கைகால்களையுடையவளும் இடைவெளியில்லாத பற்களை
டையவளுமாக எவளஇருக்கிறாளோ தாமரையிதழ்போன்ற கண்களை
யுடையவளான அந்தப்பெண்ணனவள் எவ்வாறு காலுதையை அடை
யத்தகுந்தவளாவள்? லக்ஷணங்களுள்ளவளும் பூர்ணசந்திரனுக்கொப்
பான முகமுள்ளவளும் திவ்யஸௌந்தர்யமுடையவளும் அழகியமு
முள்ளவளுமான அப்படிப்பட்ட இவள் காலாலுதைபடுதற்குத் தக
தவள் தேவஸ்திரீபோல அழகிலசிறந்தவளும் இந்திரனுடையதே
போல மங்களகரியும் ரூபத்தினுடையதெற்றுமையினால் அப்ஸரஸ்
போன்றவளுமான இவள் காலால் உதைபடத்தகுந்தவளல்லள்
என்று அங்கு ஸபையிலுள்ளவர்கள் கருஷ்ணையைப்பார்த்துப் புகழ
னார்கள் அப்பொழுது, ஒருவிஷயத்தைச்சொல்ல எண்ணங்கொண

[1] மயிர்ச்சுழிகள்

கௌரவமுள்ளவர்களும் பெரிதானவில்லுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் சூரர்களும் காவமுள்ளவர்களும் ஆண்மையைச்சிறப்பாகக்கொண்டவர்களுமாயிருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய சிறந்தமனைவியான என்னை ஸூதபுத்ரன் காலாலுதைத்தான் மஹாபலசாலிகளான அவர்கள் கோபங்கொண்டால் இவ்வுலகமனைத்தையும் அழிப்பார்களோ அவர்களுடைய மனத்துக்கினியமனைவியான என்னை ஸூதபுத்ரன் காலாலுதைத்தான் வீர்யத்திலும் ஸத்யத்திலும் பலத்திலும் இந்த்ரியங்களை அடக்குவதிலும் எவர்களுக்கு நிகரானவன் ஒருவனுமில்லையோ அவர்களுடைய மனத்துக்கினியமனைவியான என்னை ஸூதபுத்ரன் காலால் உதைத்தான் தனமுதலானவைகளால் பூமியில் எவர்களுக்கு ஒப்பானமனிதன் ஒருவனுமில்லையோ அவர்களுடைய மனத்துக்கினியமனைவியான என்னை ஸூதபுத்ரன் காலாலுதைத்தான் வேந்தரே! பூமிக்குநாதராயிருப்பவரே! பரஜைகளுக்குநன்மையைப்பயப்பதில் விருப்பமுள்ளவரானநீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடையஎதிரில் அந்தகீசகனால் இப்பொழுது அதிகமாக நான் அடிக்கப்பட்டேன் எவர்கள், தம்மைச்சரணமாகவந்து அடைந்தவர்களுக்குச் சரணமாகின்றார்களோ அதிகபலமுள்ள அவர்கள், இப்பொழுது உலகத்தில் எங்கு மறைந்து வஞ்சிக்கின்றார்கள்? பலசாலிகளும் அதிகதேஜஸ்யுடைவர்களுமான அவர்கள் சக்தியற்றவர்கள்போல், ஸூதபுத்ரனால் துன்பமடைகின்றவளும் கற்புடையவளுமான காதலியைப்பார்த்து எவ்வாறு பொறுக்கின்றார்கள்? அவர்களுடைய கோபமெங்கே? அவர்களுடைய அவ்வீர்யமும் பலமுமெங்கே? அவர்கள் துராத்மாவான கீசகனால் ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற தங்களுடைய மனைவியை (இந்தஆபத்தினின்று விடுத்துக்) கைப்பற்றுவதற்கு விரும்புகிறார்களில்லையே! குற்றமற்றவளும் துன்பஞ்செய்யப்படுகின்றவளுமான, என்னை எவன் பார்த்துப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அப்படிப்பட்ட தாமதூஷகனான விராடனவிஷயத்தில் என்னாலும் என்னசெய்ய முடியும்? எவன் ஸபையிலவீற்றிருக்கும்பொழுது தாமம் அதாமத்தாலடிக்கப்படுமோ, அந்தத் தாமமானது எவர்களால் அவ்விதஅதாமத்திடத்திலிருந்து விலக்கப்படவில்லையோ அவனும் அச்சபையிலுள்ளவர்களெல்லாரும் அடிக்கப்படுகிறார்கள் எந்தஸபையில் எல்லாரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தாமம் அதாமத்தினாலும் ஸத்யம் அஸத்யத்தினாலும் அடிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தஸபையிலுள்ளவர்களெல்லாரும் அடிக்கப்படுகிறார்கள்" என்று கூறினாள்

உதைக்கப்பட்டுத் தக்கவனல்லேன் தாமத்தை மீறிநடந்தவனான கீசகனை ஸபையிலுள்ளோர்கள் பார்க்கட்டும் விராடராஜரே! குற்றமற்றவனும் நாதனற்றவளுமான என்னைப்பாரும் துஷ்டரிடத்தில் நல்வார்த்தை பயன்படாது துஷ்டரிடத்தில் தண்டனையை விதிக்க வேண்டும் தண்டிக்கத்தகாதவர்களைத் தண்டிப்பவனும் தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டியாதவனுமான அரசன் உலகத்தில் ராஜாவென்ற சொல்லுக்கு உரியவனாகமாட்டான் பூமியை ஆளுகின்றவன், துன்புற்றவர்கள் குருடர்கள் ஏழைகள் சக்தியற்றவர்கள் நொண்டிகள் கூனர்கள் புத்தியீனர்கள்முதலான மனுஷ்யர்களையும், நாதனற்றவர்களும் பாலர்களும் முதியவர்களுமான ஸ்தரீபுருஷர்களையும், துஷ்டர்களாலும் திருடர்களாலும் அவமதிக்கப்பட்டவர்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டும் அரசன் நாதனற்றவர்களுக்கு நாதனாகவும், தகப்பனில்லாதவர்களுக்குத் தகப்பனாகவும், தாயில்லாதவர்களுக்குத் தாயாகவும், குருவில்லாதவர்களுக்குக் குருவாகவுமிருக்கவேண்டும் கதியற்றவர்களுக்கு அரசனே கதி மனிதர்களுக்கு அரசனே முக்கியமான ஆதாரம் உத்தமனான அரசன், துஷ்டர்களான வேறுமனிதர்களால் தொடப்பட்டவளும் பதிவிரதையும் நாதனற்றவளுமான ஒரு ஸ்தரீயைத் தன்பெண்போல் விசேஷமாகப் பாதுகாக்கவேண்டும் விராடராஜரே! இவ்வளவுகாலமவரையில் உம்முடைய அரண்மனையில் உம் பெண்ணைக்காட்டிலும் மேலாகவளர்த்துவந்த நான் கீசகனால் உதைக்கப்பட்டேன் என்னைப்பாரும்" என்று புலம்பினாள் விராடன் "(ஸைரந்தரீ!) என்கண்ணுக்குப்புலப்படாதவிடத்தில் உங்களிருவர்களுக்கும் நடந்தசண்டையை நானறியேன் காரியங்களுடைய தத்வத்தைஅறியாமலிருக்கிற எனக்கு எவ்வாறு அமங்களமஉண்டாகும்?" என்று கூறினான்

திரௌபதி, "எவர்களுடைய விரோதியானவன் காலால் பூமியைத்தொட்டுக்கொண்டு உறங்குகிறானில்லையோ அவர்களுடைய மஹிமைதங்கியமனைவியானஎன்னை ஸூதபுத்ரன் காலாலுதைத்தான் எவர்கள் (பிறர்களுக்கே) கொடுப்பார்களோ, எவர்கள் (பிறரிடமிருந்து) இரக்கமாட்டார்களோ, எவர்கள் பிராமணர்களிடங்களிலும் வேதங்களிடங்களிலும் விசுவாஸமுள்ளவர்களோ, எவர்கள் ஸத்யவாதிகளோ, எவர்களுடையநாணொலியானது துந்துபிவாத்தியத்தின் சப்தம்போல் அதிகமாகக்கேட்கப்படுமோ அவர்களுடைய மதிப்புள்ளமனைவியான என்னை ஸூதபுத்ரன் காலால் உதைத்தான் எவர்கள் தேஜஸ்விகளும் பொறுமையுள்ளவர்களும் பலசாலிகளும்

பரமேஷ்டியானபரமமாவினால தேவராஜனுககு உரைககபபட்டது போல நீரும காரியாகாரியஙகளில நிலைபெறறிரும்'' என்றுகூற னாள.

இருபதாவது அதயாயம

கீசகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கீசகனைச் சிக்ஷியாமையால் த்ரௌபதி விராடனை இகழ்ந்ததும், விராடன் த்ரௌபதியை ஸமாதானஞ்செய்ததும், கந்தர்வர்கள் கீசகனைககோல்வ ரென்று த்ரௌபதி ஸுதேஷ்ணைக்குச் சொல்லியதும்)

இவவாறு பாஞசாலி புலமபுகையில, பலததினாலகாவமடைநதி நநதகீசகனை அவவிடததில சிக்ஷிபபதறகுசசகதியறறவனும மதஸய தேசததாாகளுள உததமனுமான விராடராஜன கீசகனை நலவாத தையினாலேயே தடுததான இகழததகாதவனும தேவகனனிகை போனறவளும கெட்டகாரியததைசசெயதவனான கீசகனவிஷயததில செலுததததகக ராஜநீதிகளுடையமுறைகளை அறிநதவளுமானபாஞ சாலராஜகுமாரியானவள குறறஞசெயதவனும மதஸயராஜாவினால் றறததுககுததகுநத தணடனையினால சிக்ஷிககபபடாதவனுமான கீசகனைககணடு உததமமான தாமததை நினைதது ராஜாவைபபாாதது இபபடியும சொலலததொடஙகினாள சிறநத இடையையுடைய பாஞ சாலியானவள அநதஸபையில ராஜாவைஅனுஸரிபபதில நோகக முடைய ஸபையிலுளளவாகளனைவாகளையும அபராதியான கீசகனை யும பாாதது, துககததினால கவரபபடடமனததுடன விராடனை நோககி, ''ராஜரே ! நீா கீசகனவிஷயததில அரசனபோல ஒனறுஞ செயயவிலலை திருடாகளுடைய ஸவபாவமபோனற உமமுடைய ஸவபாவமானது ஸாதுககளிடஙகளில நிலைபெறறிராது கீசகனும தனககுரியதாமததில நிலைபெறறிருககவிலலை மதஸயராஜரும தமககுரியதாமததில எவவிதததாலும நிலைபெறறிருககவிலலை இவரை உபாஸிபபவாகளான இநதஸபையிலுளளவாவளும தாமததைஅறிநத வாகளலலா கீசகன தாமததைஅறியவிலலை அவவாறே, அரசரு டைய வேலைககாராகளும தாமததைஅறியவிலலை அரசரும நலலொ ழுககததைதக கறபிககிறாரிலலை மநதிரிகளும அறிகிறாாகளிலலை அரசரே ! ராஜஸபையில விராடரான உமமை நான நிநதிககவிலலை மதஸயதேசதது அரசரே ! உமககுஅருகில இநதககீசகனால நான

1 உததமமான ஸதானததில இருபபவா

மாகககொணட குலததில அனறோ இவவிதஸவபாவமுளளநீா பிற
திருககிறீா? நராதிபரே! ஆதலால், (எனககு) ரகூஷகராவதறகாக
உமமை நான கூவி அழைககிறேன ஓ! ராஜேநதரரே! பாபியான
கீசகனிடததினினறு எனனை இபபொழுது நீா பாதுகாககவேணடும
புருஷாதமனுனகீசகன எனனை இநதஸமயததில நாதனறறவள
எனறறிநது உதைககிறுன இழிநதவனுன இநதககீசகன தாமத
தையே நினைககவிலலை அகாாயஙகளைசசெயயாமலும காாயங
ளைத தவருமலசெயதுகொணடும பரஜைகளிடஙகளில நனனடத்தை
யுளளவாகளாயிருககிற மனனாகள ஸவாககததைஅடைகிறுாகள
காாயாகாாயவிசேஷஙகளை அறிநதிருநதும தமது இசசைபபடி குடி
ளிடஙகளில பாவததைசசெயகிற மனனாகள தலைகீழாக நரகததில்
விழுகிறுாகள அரசாகள செயயவேணடியகாாயததைச சரியாகச்
செயவதனுல எவவிதமான தாமததைஅடைகிறுாகளோ அவவிதமான
தாமததை யஜஞஙகளாலும தானஙகளாலும குருசுஶ்ரூஷையினுலும்
அடைகிறதிலலை மேலும், முறகாலததில பரமமதேவா (தாமவிஷய
மான ஸமசயநிவருத்திககாக) வினவிய இநதரனுககு உலகததில கா
யம அகாாயம இரணடும எவவிதம பரதானமாயினவெனபதையும்
பினனும தாமாதாமஙகளஇரணடும கிரியைகள அகிரியைகளஇரண
டும புணயபாபஙகளை அடைவிபபதில எவவாறு தனிததனியாகபபிரி
ககபபடடிருககினறனவெனபதையுமஉரைதது (மறுபடியும மஹே
தரனைபபாாதது), "முறகாலததில பரஜைகளை ஸருஷடிததபொழுது
(அநத பரஜைகளைபபாாதது), 'மனுஷயாகளே! (காாயம அகாாயம்
தாமம அதாமம, கிரியை அகிரியைஎன இம) மூனறு இரடடை
களும பூமியில உஙகளால நனருகஅனுஷடிககததககவை' எனபது
எனனுல கூறபபடடிருககிறது இவவிதமான நலலொழுககததிலும்
தீயொழுககததிலும மனிதன காமஙகளாலஉணடான பலனைஅடை
கிறுன நலலகாாயததைச செயபவன நனமையை அடைகிறுன பாப
ததைசசெயபவன பாபததைஅடைகிறுன, அவவிதமான நலவினை
தீவினைகளால ஸவாககநரகஙகளுடைய ஸமபநததைப பெறு
றுன ஒரு மனிதன அஜஞானததினுல நலலசெயகையையோ கெட்ட
செயகையையோ செயது மரணமடைநது தனபுததியினுல ப
சாததாபமுறறு வருததமடைகிறுன" எனறு மறுமொழிகூறினு
இவவாறு சிறநதவசனததைககூறி பரமமதேவா இநதரனை அ
பபினுா இநதரனும பரமமதேவரிடததிலிருநது விடைபெறறு
கொணடு தேவராஜயபரிபாலனம செயதுவநதான ராஜேநதரரே

தாயமுள்ளவனுமான பீமஸேனனே அநதவாகயததைககேட்டு
வேகததுடனஉணடான கோபததை வலிநதுஅடககினன பரா
ரவினுடைய இஙகிதஙகளை அறிநத அநதவருகோதரன சுமமாஇரு
துவிட்டான பீமனுடைய ஆடமபரததையும அநதததாமாராஜரு
டைய செயகையையுமபாாதது அநததரெளபதியானவள கோபததி
ல அடிககடி அதிகமாக அழுதாள சிவநதும நீணடுமிருககினற
ணகளையுடையவளும அழகியஇடையையுடையவளும தருபதபுததரி
மான கருஷ்ணையானவள கீசகனுல பினதொடாபபடுவதனுல ஸபை
னவாயிலைநாடி அழுதுகொணடே பயஙகரமானகணணுல எரிக
றவளபோல, தைனயமுறறமனததையுடையவாகளான அநதபபாத
ாககளைப பாாதது, தனனுடையமனததிலிருககிற கோபததைக
ாட்டககூடிய அஙகவிகாரததை மறைதது, தாமததுடனகூடின பா
ஜனையைப பாதுகாததுககொணடு பினவரும வாககியததைசசொலல
ாளை "பரியாகளிடததிலும கொலலததககவாசளிடததிலும ஸம
ததியைப பாராட்டுகினறவாகளும பரஜைகளுடையரக்ஷணததையே
பாவமாககககொணடவாகளும அளவறற தேஜஸையுடையவாக
ரும தாமததிலும ஸதயததிலும நிலைபெறறவாகளும தமமுடைய
டிகளிடததிலும தமபுதராகளிடததிலும வேறறுமைபாராட்டாத
ாகளுமான அரசாகளுககுக காயரக்ஷணமானது எபபொழுதும
சயயததககது விவாதமநோநதிருககும ஸமயஙகளில தாமாஸனத
ல வீறறிருககினறவனும பக்ஷபாதமினறிக காயததைப பரிசீல
ாமசெயபவனுமான அரசனுல இரணடுஉலகஙகளும ஜயிககபபடுகின
ன அரசரே! தாமாஸனததில வீறறிருககிறநீா நிரபராதியான
னனைக காபபாறறும மஹாராஜரே! நீா பாாததுககொணடிருக
மபொழுதே நிரபராதியானநான துராதமாவானகீசகனுல தாஸி
லோலக காலாலஉதைககபபடடேன ராஜஸரேஷடரே! உமககுமுன
லேயே நான பூமியில தேயககபபடடேன குறறமறறவளும இரக
படததககவளும ஸதரீயுமான எனனை நீா காபபாறறும நரேஸவ
ரே! கீசகனிடததில பயநதவளான எனனைக காபபாறறும தாமத
க, கைதவறவிடாதீா மதஸயதேசாதிபரே! தகபபன தனவயிற
ல பிறநதபிளளைகளைக காபபதுபோல பரஜைகளைக காபபாறறும
திமயககஙகொணடவனும அதாமமாகக காயஙகளைசசெயகிறவ
னும துராதமாவுமானஅரசனைப பகைவாகள சீகாமதமவசபபடுததிக
காளளுகிறாகள நீா மதஸயராஜாககளுடைய குலததில பிறநதவ
னரோ? அவாகளுககு ஸதயமே முகயமானது தாமததையே முகய

ரமபோலப பூமியில விழுநதான அவனைககணடு அநதஸபையி
யுளளவாகள நானகு பககததிலும கூககுரலிடடாாகள அவாகள,
ஸூதபுதர ! கீசக ! நீ இளமைப பருவததிலிருபபவனும எளிமை
யுடையவளும பநதுககளை இழநதவளுமான இநதபபெணணை ஏன
கொலலுகிறுய? இது தகாதகாாயம்'' எனறும சொனனுாகள அநத
ஸபையில பாாதாககளான அநதபபாாததாகள, அவவாறு கீசகனுல
காலால உதைககபபடுகினற கருஷணையைபபாாததுப பொறுதவாக
ாாளுாகள அவனைககணடு பீமஸேனனுககுக கோபததால கணணீ
பெருகியது, உஷணமான பெருமூசசு உணடாயிறறு, இரணடுகண
ளும மேலேதூககபபடடஇமைகளுளளனவாயின வெயாவையுடைய
தும பயஙகரமுமான புருவநெறிததலானது நெறறியிலதோனறியது
மிகக மனுேதைரியமுளளபீமன துராதமாவான அநதககீசகனைக
கொலலவேணடுமெனகிற எணணஙகொணடு அபபோது கோபத
தால பறகளால பறகளைக கடிததான மறுபடியும கோபததினுல
தூணடபபடடு ஆஸனததினினறு விரைவாக எழுநதிருநது (கீசகனைக
கொலலுவதறகாக) நீணட ஒருமாததையும பாாதது அரசனைபபு
பாாததான அநதயுதிஷடிரா, துராதமாவானகீசகனுடையவததததில
விருபபமுறற அநதபபீமனை முககுறியினுலேயே தடுததுவிடடாா
குநதிபுதரரும ராஜாவுமானயுதிஷடிரா, கோபாவேசமுளளவனும பு
திசாலியுமான அநதபபீமஸேனனுககு மெலலக குறிபபிததாா அ
பொழுது கஙகரெனனும பெயாபெறற யுதிஷடிரா, "சமையறகார !
ஸாஹஸமசெயயாதே. இநதமரமானது கனிகளுடனகூடிஇருககிறது
இநதமரததில உலாநத விறகுகளிலலை சில உபயோகமிலலாத விற
களஇருககினறன உனககு விறகு வேணடுமானுல நகாததைவிட
வெளியிலசெனறு மாததை வேரோடுபிடுஙகிததளளு உனககு பாா
முணடாகாது ஒருபசசைமாததினுடைய குளிாநதநிழலைஅடைநத
மனிதன (அநதமாததினுல) தான முநதிஅடைநத உபகாரததைநினை
தது அதன இலைவிஷயததிலகூட தரோஹம செயயககூடாது சமை
யறகார ! உனகோபததிறகு இதுஸமயமனறு, சபலபபடாதே இந
மாமானது பூாணமாகவிலலை, இரணடுபகஷஙகளால குறைவுபட
ருககினறது பலசாலிகளுககு இது பெரிதானகாாயமனறு'' என
அபபொழுது தடுததுசசொலலினா பிறகு, தாமராஜா அதத
ணததில விராடாாஜன அறிநதுகொளவானெனனகிற பயததினுல த
கைககடடைவிரலால காறகடடைவிரலைஅழுததி அநதபபீமஸே
னைத தடுததாா பகைவாகளுடைய படடணஙகளை ஜயிபபவனு

D கக

யனுடைய ஒளி அடைவதுபோல நீ எனனை வநது அடை'' எனறு
அநதவீட்டிலவநதிருககினறவளும கீசகனுல இவவாறு உரைகக
பபட்டவளும உததம ஸௌநதாயமுளளவளுமான அநததரௌப
யானவள கெட்ட ஒழுககமுளளவனுன அநதககீசகனைபபாாதது, "(
கீசக!)இவவிதமானவாாததையைச சொலவதறகு நீ தகுநதவனலலை
நாயமாமஸததைபபககவமசெயது உணபவனுனபுலையனுல பராமம
ஸதரீ தொடததகாதவளபோல, நான உனனுல தொடததககவள
லேன கெட்டபுததியுளளவனே! பிறாமணனவியைப புணருகின
வாகளும (உலகததிலுளள) வரமபைககடநதவாகளும புழுபபோ
அசுபஙகளுககு ஆதாரமானவாகளுமான அனேகமனிதாகள செல
கிறதும யாருமபரவேசிககமுடியாத இடைவெளியிலுளளதுமா
நரகததை அடைவதறகு விருமபுகிறுய ஸுதேஷணையானவ
எனனை மதயம கொணடுவருவதறகாக உனனுடையவீட்டுக
அனுபபினுள உனனுடைய உடனபிறநதாள தாஹிததிருக
ருள (கொடுததால) அவளுககு மதயததைக கொணடுபோவேன
கேகயராஜகுமாரியன ஸுதேஷணையானவள தாஹமமேலிட
எனனை விரைவாக(மதயமவாஙகிவருமபடி) கட்டளையிட்டாள ஸூ
புதர! ஆதலால, மதயம சீகரம எனனிடம கொடுககபபடலாம
நான போகிறேன'' எனறு கூறினுள கீசகன, "கலயாணி! ராஜபுதர
பான (ஸுதேஷணைககு) இநதமதயததை வேறுஸதரீகள கொண
போவாாகள கலயாணி! நீ எதறகாகசசெலலவேணடும? என
ாக நீ இஙகே வநதிருககிறுய'' எனறுசொனனுன ஸூதபுதரன
இவவாறு சொலலிவிட்டு (தரௌபதியினுடைய) வலககையைப பிடி
தான அநததரௌபதியானவள கையைஉதறிககொணடு பாதர
தப பூமியிலபோட்டுவிட்டு ராஜாவான யுதிஷ்டிரரிருககிற ஸபை
யைச சரணமடைவதறகாக ஓடிவநதாள விரைவாகஓடுகினற அ
ப பாஞசாலியை ஸூதபுதரனகீசகன தலைமயிரிலபிடிததுப பூமி
யிலதளளி ஸபையிலுளள மஹாதமாவான விராடராஜனும மூதத
ளான பராமமணாகளும கஷதரியாகளும பாாததுககொணடிருககும
போழுதே காலாலஉதைததான காலாலஉதைககபபட்ட அநததரௌ
பதியினுடையமுகததினினறு ரததமபெருகியது பாாதரே! பிறகு,
ஸூாயனுலஏவபபட்ட அநதராகஷஸன விரைவாகக காறறுவேகதத
ல கீசகனைத தூரததில விலககித தளளினுன ராகஷஸனுடைய
லததினுல விலககித தளளபபட்ட அநதககீசகன அபபொழுது சுழ
சியடைநது கைகாலஅசைவறறு வேரோடுஅறுததுததளளபபட்

கணபோனற கணணையுடையவளும அழகிய இடையையுடையவளு
தாமததைத அனுஷடிபபவளும மனுஷயபலததை இழநதவளுமா
அநததரௌபதியானவள, அபபொழுது ஒருமுஹூாததகாலம ஸ
யனை மநதரஙகளால ஸதோததரமசெயதாள மெலலியஇடையுடை
வளான தரௌபதியினுடைய அநத வருததாநதமனைததையும ஸ
யன தெரிநதுகொணடான, பிறகு, அவளைரகூபபதறகாக ஒருராக
ஸனை மறைநதிருககுமபடி ஏவினன அபபொழுது அநதராகூ
னும புகழபெறறவளான அநததரௌபதியை எலலாநிலைமைகளிலு
விடடுவிலகாமலிருநதான அழகிய கூநதலநுனியையுடைய அந
தரௌபதியானவள அடிககடி விரைகினறவளாகவும பரவசையா
வும காலவிளமபம செயபவளாகவும கீசகனுடையவீடடைககுறி
துப புறபபடடாள கீசகன, பெணமானபோலபபயநதவளும (த
ககுமுன) வருகினறவளுமான அநதகருஷணையைககணடு (நதியின
கரையிலிருககிறவன ஓடததைககணடு எழுநதிருபபதுபோல ஆ
னததினினறுவிரைவாக எழுநதிருநதான காமததினலவருததிப
நதவனும துராததமாவும தனனைததான புகழநதுகொளபவனும மூ
னுமான அநதககீசகன, தனவீடடிலவநதிருககினறவளும தாம
மலாபோனற கணகளையுடையவளுமான அநததரௌபதியைபபா
ததுக, "அழகிய கூநதலநுனியையுடையவளே! உனககு நலவரவா
இனறுஇரவு எனககு நலல விடிவாகவிடிநதது சுபமுடையவளே
நெடுஙகாலமகழிததது எனனுடையவீடடுககுத தலைவியாக நீ வந
சோநதாய எனனிடததில பரீதியைபபாராடடு எனனை உனவச
படுததிககொள உனககாகவே எனனல ஸிததஞசெயயபபடடிரு
கினற போகஙகளை நீ ஏறறுககொள முழுவதும ரதநமயமாயிருககி
மாலையையும ஸவாணமயமானகுணடலஙகளையும ஆடைகளையும சந
னததையும மாலையையும வாஸனைபபுகையினல சுததமாயிருககி
மதயததையும பெறறுககொள உனககு மஙகளம விருபபபபடி விளை
யாடிககொணடிரு தாமரைமலாபோனற கணகளையுடையவளே
இனியகாடசியை யுடையவளே! பரீதியினல எனமீது கருணைபுரிவ
பாக வெணமையும மெனமையுமாயிருககிற உறைஉளளசயனம ந
ருக விரிககபபடடிருககிறது இதனமேதேறி எனனேடுசோநது இ
விதமான உததமமதயததைககுடி அகனறகணகளையுடையவளே
எனனை அனபுடனஅடை நான உனககுததகுநதகணவனுயிருக
றேன உததமமான [1]அஙகததையுடையவளே! மஹாமேருவை ஸ

1 மூலம வேறு

ஞல இவவாறுசொலலபபடடவளும கேகயராஜகுமாரியுமான
ராடனுடையபதனியானவள தெயவவசததால கோபஙகொணடு
றுபடியும அவளைபபாாதது, “ நான உனனை வறபுறுததுகிறேன
ய கீசகனிடமபோ , உனனைபபோல வேறுவேலைககாரி எனககு
லலை நீயே மிகவுமவிரைவாகச செல அவசயம நீயே போக
வணடும , எதறகாக எனனோடு வாதாடுகிறய, சீகரமபோ , விரைவு
னனு , எனககு பரியமானகாாயததைசசெய எனபராதாவான
ன இவவித ஸவபாவமுளளவனலலன நீ ஏன ஸநதேஹபபடு
றய ?” எனறுசொலலித தனககுளள பரபுதவததினல அவ
ப போகுமபடி வலிநது கடடளையிடடு, அவளிடததில, “நலல
ரஸனையுளளதும ननருக இறககபபடடதுமானமதயததைக கொண
வா ” எனறு ஆஜஞைசெயதது, மூடியுளளதான ஒருஸவாணபாத
ததைககொடுததாள அநத தருபதகுமாரியானவள ஸநதேஹ
டைநது நடுககமுறறு அழுதுகொணடு தேவதைகளுககும தனமாம
ாகளுககும நமஸகாரஞசெயது, “ நான பாாததாகளைத தவிர
வெருரு புருஷனையும அறியாமலிருபபது ஸதயமாயிருநதால அநத
தயததினல கீசகன எனனைககணடு தனககுவசபபடுததாமலிருகக
வணடும நான பாணடுபுதராகள ஐவாகளையுமதவிர வேறொருபுரு
னையும அடையாமலிருபபது ஸதயமானல அநதஸதயததினல கீச
ன எனனைககணடு தன வசபபடுததாமலிருககவேணடும” எனறு
வவிதம கூறினள

பததோனபதாவது அதயாயம

கீசகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதி ஸூர்யன்முதலானதேவர்களை ப்ரார்த்தித்ததும், கீசகன் அவளைவேண்டினதும், அவள்மறுத்ததும், அவன் அவளைஉதைத்ததும், ஸூர்யனுல்அனுப்பப்பட்ட ராக்ஷஸன் கீசகனைக் கீழேதள்ளியதும், கீசகனைக்கொல்லநினைத்தபீமன் யுதிஷ்டிரரால் தடுக்கப்பட்டதும்)

அழகியஇடையுளளதரௌபதியானவள, தாமராஜனையும இநதி
னையும ஸூாயனையும வாயுவையும அசவினீதேவாகளையும குபே
னையும வருணனையும யமனையும ருதராரையும அகனியையும பகனையும
ஷணுவையும ஸுபரமமணயரையும பூஷாவையும ஸாவிதரியுடன
டின பரமமதேவரையும ஸதோதரஞசெயதாள மாாததடியின்

எனக்கு விருப்பத்தைச் செய்வதற்காக நீ அதிக வேகத்தைப்பா
ட்டு நான், 'எனக்கு ஸைரந்தரியினுடைய சோகத்தையாவ
மரணத்தையாவது கொடும்' என்று வருஷபக்கொடியையுடையவரா
தேவனரசு சரணமடைகிறேன்'' என்னும் வசனத்தைச் சொன்னு
அந்த ஸுதேஷ்ணையானவள், அவனைப்பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்
கொண்டு, ''(கீசக!) நீ உன்னுடைய வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போ
இதோ நானும் ஸைரந்தரியை மதயத்தை வாங்கிவருவதற்கா
விரைவாகக் கட்டளையிடுகிறேன்'' என்றாள் இவ்வாறு சொல்ல
பட்டவனும் பாபத்தில் மனமுள்ளவனும் அதிக வேகமுள்ளவ
மான கீசகன் ஸைரந்தரியை அடைந்திருக்கிற மனத்தையுடைய
னாகவே மறுபடியும் விரைவாகத் தன்வீடுபோய்ச்சேர்ந்தான் அவ
விரைவாகத் தன்வீடுபோய்ச்சேர்ந்தானென்பதை அறிந்து, ஸுதே
ஷ்ணையானவள், பிறகு ஸைரந்தரியை அழைத்து, ''ஸைரந்தரி! எ
னுடைய பரீதிக்காக நீ கீசகன் வீட்டுக்குப்போ, அழகிய இடை
யுடையவளே! விலாஸமுடையவளே! எனக்குத் தாஹமாயிருக்
றது மதயத்தை வாங்கிவா'' என்ற வாக்யத்தைச் சொன்னு
ஸுதேஷ்ணையினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ராஜகுமாரியான அந்
தரௌபதியானவள் சோகத்தினால் மிகவும் வாட்டமுற்றுப் பெ
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, ''(அம்மா!) நான் அங்கே போகமாட்டேன
கல்யாணி! காமத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவனான ஸூதபுத்ர
என்னை விரும்புகிறானல்லனோ? ராஜபுத்ரி! நான் அவன்வீட்டுக்கு
போகமாட்டேன் அம்மா! அவன் வெட்கமில்லாமலிருக்கிறானெ
பதை நீயே அறிந்திருக்கிறாய் மங்களமுள்ளவளே! நான் இங்
வஸிக்குங்காலத்தில் வேறுபுருஷனை அடையமாட்டேன் என்கிற ச
தமானது (உன்னிடம்) முதலில் வந்துசேருங்காலத்தில் பண்ணப்ப
டிருக்கிறது அழகிய கூந்தல் நுனியையுடையவளே! கீசகனே
மூடன், மனமதனால் சாவமுள்ளவன் அவன் இங்கு இருக்கும்பொ
முதே என்னைக்கண்டு அவமதிக்க முயல்கிறான் பந்துக்களில்லாம
அவன் இருப்பிடத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்னை எவ்வாறு ஸகி
பான்? ஏ! ராஜபுத்ரி! அநேக வேலைக்காரர்கள் உனக்கு ஸ்வாதீன
களாயிருக்கின்றார்கள் கைகேயி! வேறொருத்தியை அனுப்பு
இந்தஸமயத்தில் என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் தேவி! பயத்தின
நடுக்கமுற்றநான் கீசகனுடையஇருப்பிடத்தை அணுகமாட்டேன
செய்ய மிக்ககடினமான வேறு எந்தகாரியமிருந்தாலும் அ
அதை நானே செய்கிறேன்'' என்று கேட்டுக்கொண்டாள் பாஞ்சா

புருஷர்களால் முந்தியே இவ்விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது நீ யம
தர்மராஜனுடைய தேசத்தை அடைந்துவிட்டாய் இதில் ஐயமில்லை.
தோஷமற்ற இந்த உறவினர்களெல்லாம் நாசஞ்செய்யப்போகிருய
விஷயங்களை அறிந்தவளான நான், பரர்தாவினிடத்திலுள்ள அனபி
னல் (தெரியாதவள்போல) செய்யப்போகிறேனென்னும் இதுதான
எனக்கு மிகுந்த துக்ககரமான விஷயம் குலம் நாசத்தையடைந்த
பிறகு, நீ ஸந்தோஷமுள்ளவனயிரு. நீ இவ்விடத்தினின்று விரை
வாக மங்களகரமான உன்னுடைய வீட்டையே அடை ஏதோ ஒரு
உபாயத்தை உதேசித்து மதயத்தையும் அன்னத்தையும் ஆயத்தஞ
செய் அன்னமும் மதயமும் ஸித்தஞ்செய்யப்பட்டவுடன் எனக
கொருவனை அனுப்பு மதயத்தையும் அன்னத்தையுங்கொண்டு
வருவதற்காக அவளை நான உன்னிடம் அனுப்புவேன பிறகு, உன
னிடம் அனுப்பப்பட்டவளும் தடையற்றவளுமான இவளை ஜனங்க
ளில்லாத இடத்தில் உன நல்வார்த்தையைப் பொறுப்பாளானல் கர
மப்படி நன்மொழிகளால அவள் மனத்துக்கு ஸமாதானத்தை உண்டு
பண்ணு இவையனைத்தும் தறகாலத்தில் செய்யத்தக்கவை இவ
விஷயத்தில் இனி ஸம்பவிக்கக்கூடியதைத் தொடர்ச்சியாக ஆலோ
சனைசெய்'' என்று சொன்னள்

ஸுதேஷ்ணையினல இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கீசகன், கால
னல் தூண்டப்பட்டு விரைவாக ராஜகருஹத்திலிருந்து தன வீடு
நோக்கிச் சென்றான், தன்வீட்டுக்கு வந்துசேர்ந்து மதயத்தையும்
ராத்தியான அன்னத்தையும் வெள்ளாடு செம்மறியாட்டிறைச்சிகளை
ம பலவிதமான மிருகங்களின மாமஸங்களையும் மிகுதியாக நன்கு
சமைக்கவுஞ்செய்வித்தான கீசகன், அப்பொழுது ஸமர்த்தர்களான
தையற்சாரர்களைக்கொண்டு பறபலவிதங்களும் அனேகங்களும்
(ருசியினல்) ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டவைகளுமான பக்ஷணங்
களையும் அன்னபானங்களோடு நன்றாகப் பக்வம் செய்வித்தான
மூடாத்மாவான கீசகன், விரைவாகப் பசுப்போலக் காலபாசத்தினல
கழுத்தில சுற்றப்பட்டு ஸமீபத்தில வந்திருக்கின்ற மரணத்தைத
தெரிந்துகொள்ளவில்லை சாராயம் வருவிக்கப்பெற்றும் உணவு நன
றாகப் பக்வஞ்செய்யப்பட்டும் ஸஜ்ஜமானவுடன கீசகன மறுபடியும
ஸுதேஷ்ணையிடம்வந்து, ''ஸுதேஷ்ணையே! பலவிதமான மதயமும
மாமஸமும் பலவிதமான பக்ஷணங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன
இந்த ஸைரந்தரியானவள் ஏதாவது ஒருகாரியத்தினல் எவ்வாறு என
வீட்டுக்கு வருவளோ அவ்வாறு அவளிடத்தில சொல் இப்பொழுது

தாலும் அடையத்தகாத துர்க்கதியை நீ அடையவேண்டாம் பு
சாலிகளான அந்தக் கந்தர்வர்கள் உன்னுடைய குலத்துக்கும் தன,
துக்கும் கெடுதியை உண்டுபண்ணுவார்கள். ஆதலால், உனக்கு பர
ண்ணமீது விருப்பமிருந்தால் இவளிடத்தில் மனத்தைச் செலு
தாதே. எனக்கு பிரியத்தைச் செய்யவிரும்பினால் இவளை நின
யாதே. இவளிடம் நீ செல்லாதே" என்று கூறினாள். இவ்வாறு
சொல்லப்பட்டவனும் கெட்டஎண்ணமுடையவனுமான கீசகன்
ஸஹோதரியைப்பார்த்து, "(ஏ! ஸுதேஷ்ணையே!) நூற்றுக்கண
க்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் கந்தர்வ
ர்களை நான் ஒருவனுக்கே கொல்லுவேன். ஐந்து கந்தர்வர்களைப்பற்
என்ன ஆலோசனை இருக்கிறது? ஸ்திரீகளுக்குரிய முக்கியமான ரஹ
யத்தை நீ அறியவில்லை. புத்திரனானாலும் பேரனானாலும் மனவுறு
யுள்ள ஸஹோதரனானாலும் ஏகாந்தத்தில் பலவித வாஸனைகளா
அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒருமனிதனைப் பார்த்தால் பதிவிரதைகளாயிரு
தாலும் ஸ்திரீகளுடைய [1]மனமானது வேறுபடுகின்றதென்று நா
கேட்டிருக்கிறோம் (ஆதலால்), சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட அங்கங்க
ளுடையவனும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவனு
மான என்னைப்பார்த்து ஸைரந்திரியானவள் மன்மதனால் பீடிக்க
பட்டு என்வசப்படுவாள். நான் உயிரோடிருப்பது உனக்கு விருப்ப
மானால் அப்படிப்பட்ட நீ இவளைப்பார்த்து இவ்விஷயத்தைச் சொல
என்று கேட்டுக்கொண்டான். இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட ஸுதேஷ
ணையானவள், சோகத்தால் மிகப்பீடிக்கப்பட்டும் அவனுடைய துர
த்தையைக்கண்டு மிகுந்தமனவருத்தமடைந்தும், "இவன் பாதாள
தில் விழுகிறான், பிதற்றிக்கொண்டு வடவாமுகாக்னியில் விழுகிறா
அந்தோ! துக்கம்! அந்தோ! கஷ்டம்! அந்தோ! பாபம்!" என்
அழுதாள். (மறுபடியும் ஸுதேஷ்ணையானவள், கீசகனைப்பார்த்
"உன்னிமித்தமாக என்னுடைய ஸஹோதரர்களும் ஸ்நேஹித
ளும் நசிக்கப்போகிறார்கள். நீ இவ்வாறு துன்பப்படுங்காலத்தி
என்னால் என்ன செய்யத்தக்கது? நீ நன்மையை அறிகிறாயில்லை, காம
த்தையே அனுஸரிக்கிறாய் பாவி! இவ்வாறு காமத்தினால் புத்திமய
க்கம் கொண்டிருப்பதால் நிச்சயம் நீ ஆயுள் இழந்தவனே. மனிதர
ளுள் இழிவானவனே! செய்யத்தகாத பாபத்தில் என்னை நீ ஏவு
றாய். மேலும், ஒருவன் பாபத்தைச் செய்கிறான். அதனால் அவனு
டைய ஜாதியே கெடுக்கப்படுகிறது" என்று நிபுணர்களான உத்த

1 மூலத்தில் வேறுவிதமாயிருக்கிறது

லையில் இருகைகளையும் குவித்துக்கொண்டு அவளுடைய இரண்டுகால்
ரிலும் (வணங்கி) அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு பரகாசு
லலாததும் மருதுவுமான நல்வசனத்தை அடிக்கடி குரல் தளர்ச்சி
டையச் சொல்லலானான் "ஸுதக்ஷிணையே! ஸைரந்திரியானவள்
ருப்பத்துடன் என்னைச் சேர்த்தற்க உபாயத்தைச் சீக்கிரம் செய்
ன் இப்பொழுது உயிரைவிடாமலிருக்கவேண்டும் தோஷமற்ற
ங்கங்களுள்ள இந்த ஸைரந்திரியானவள் தெளிந்தமனத்துடனே
னியாவது என்னை விரும்பாமல்போவாளானால் நான் யமனுடைய
'டடை அடைவேன்" என்றுசொன்னான்
கறுத்தகண்களையுடைய ஸுதேஷ்ணை பரியஸஹோதரனை
ந்தக்கீசகனைக்கட்டிக்கொண்டு பார்த்தாவினுடைய உயிரைக்காப்ப
றகாக அவனுக்குத் தேறுதல்சொல்லி, "கீசக! அழகிய இடை
டையவளான அந்த ஸைரந்திரி என்னைச் சரணமடைந்திருக்கிறாள்
ன் அவளுக்கு அபயம் கொடுத்திருக்கிறேன் அவள் நல்லொழுக்க
ள்ளவள் உனக்குக்ஷேமமுண்டு நான் அவளை இப்பொழுது
)வவிதம்) சொல்வதற்குப் போறேன் அவளோ பிறரால் கெட்ட
ண்ணத்தோடு ஸ்பர்சிப்பதற்கு முடியாதவள் அவளை ஐந்துகந்
ர்வாகள் ரக்ஷிக்கிறார்களாம், ஸந்தோஷப்படுத்துகிறார்களாம் இவள்
தலில் (என்னுடன்) சோகத்தைப்பெறுங்காலத்தில் இவ்விதமாகச்
சால்லியிருக்கிறாள் யானைத்துதிக்கைபோன்ற தொடைகளையுடைய
ந்த ஸைரந்திரி என்னிடம் உண்மையாக அவ்வாறு சொல்லியிருக்
றாள் மஹாத்மாக்களான அந்தக் கந்தர்வர்கள் கோபித்துக்கொள்
ார்களானால் உன்னுடைய பிராணனை நாசஞ்செய்வார்களல்லவோ?
ராஜாவும் இவ்விடத்தில் இவளைப்பார்த்து மோஹமடைந்தார் அர
ர் என்னால் உண்மைமொழிகளைச்சொல்லி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட
ார் அவரும் இவளை எப்பொழுதும் பார்த்து மனத்தினாலுமாத
ம் புகழுகிறார் உயிரைப்போக்குகின்றவர்களும் சிறந்தவர்களுமான
ந்தர்வர்களுடைய பயத்தினால் அரசர் மனத்தினாலும் இவளை நினைக்
றதில்லை மிகக மனோதைரியமுள்ளவர்களும் கருடனுக்கும் வாயு
க்குமொப்பான தேஜஸுள்ளவர்களுமான அந்தக் கந்தர்வர்கள்
காபித்தால் ஸூர்யன் யுகாந்தகாலங்களில் மூவுலகங்களையும் கொ
ுத்துவதுபோலக் கொளுத்துவார்கள் ஸைரந்திரியினால் அந்தக்
ந்தர்வர்களுடைய இந்த மிகப்பலமானது என்னிடத்தில் சொல்லப்
ட்டிருக்கிறது ரஹஸ்யமான இந்த வரலாற்றை நான் பந்து ஆசை
ால் நேசத்தினால் உன்னிடத்திலும் சொல்லுகிறேன் எவ்வித்த

இவவிதம செயயாதே. வீணாக நாசமடையாதே நீ புருஷாகளா
நடபபதறகு அரிய வழியில செலவதறகு விருமபுகிறாய மநதபு
யுளள நீ, புததியிலலாத ஒருசிறுவன நதியினுடைய ஒருகரையினின
மறறொருகரையில தாணட விருமபுவதுபோல இககாரியததைச
யய விருமபுகிறாய நீ (இவவிதமான கெடடகாரியததைச செ
விடடு) பூமிககுள நுழைநதாலும ஆகாயததில பறநதாலும ஸ
ரததின அககரைககு ஓடினாலும அநதக கநதாவாகளிடமிருநது
ககு விடுதலை உணடாகாது ஆகாயததில ஸஞசரிககினறவாகள
தேவகுமாராகள சததுருககளை நாசஞசெயயும தனமையுடையவா
கீசக! நீ நோயினால பீடிககபபடட ஒருமனிதன, [1]காளராததி
விருமபுவதுபோல எனனை இபபொழுது பிடிவாதததுடன ஏன வே
டுகிறாய? தாயினுடைய மடியில படுததிருககும சிசுவானது சநதிர
பிடிககவேணடுமெனறு விருமபுவதுபோல, நீ ஏன எனனைககைப
விருமபுகிறாய? கீசக! அவாகளுடைய பராணநாயகியான என
வேணடுகிற உனககுப பூமணடலததிலாவது அலலது ஸவாககத
குபபோன இடததிலாவது ரக்ஷிககிறமனிதன ஒருவனும ஏறபடம
டான சுபததைவிருமபும புததியானது உனககு இலலை (பர
ரததினிடம பறறிலலாமலிருபபதெனனும) அநதசசுபமானபுத
யிருநதால உனககு உயிாவாழதல கூடும" எனறாள

பதினெடடாவது அதயாயம

கீசகவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கீசகன் த்ரௌபதியைத் தன்னிடம்அனுப்பும்படி ஸுதேஷ்ணை
யை வேண்டியதும், ஸுதேஷ்ணை த்ரௌபதியைக்
கபடமாகக் கீசகனிடம்அனுப்பியதும்)

பாஞசாலியினால நிராகரிககபபடடவனும காமததால மோக
கொணடவனுமான கீசகன ராஜமாளிகையில நுழைநது தனஸவே
தரியினுடைய எதிரிலநினறான எலலையைககடநததும கோரமுள
துமான காமததினால கவரபபடடவனும காறறினால அலைககபபட
கடலபோல மோஹததினாலகெடுககபபடடவனும அதிகதுககதத
பீடிககபபடடவனுமான அநதககீசகன, அழகிய கூநதலநுனியையு
யவளும பிரியஸஹோதரியுமான ஸுதேஷணையைபபாாததுத த

[1] பராளயகாலதது இரவு

ுபகீா த தியையும மிகக பயததையும அடைவான'' எனறு மறு
மொழி கூறினள ஸைரநதரியினல இஙஙனம சொலலபபடடவனும
ாமததால மயககமுறறவனும மிககெகடடபுததியுடையவனுமபொறி
ளை அடககாதவனுமான அநதக கீசகன பரதாரஙகளைத தீணடும
ிஷயததில ஸமபவிககககூடியவைகளும அனேகஙகளும உயிரைப
ோககக கூடியவைகளும எலலா உலகததாராலும நிநதிககததககவை
ளுமான தோஷஙகளை அறிநதவனயிருநதும மிகவும கெடடஎண
ணஙகொணடு தரௌபதியைபபாரதது, ''ஶரேஷடமான இடையை
யுடையவளே! சிறநத முகமுடையவளே! அழகான சிரிபபையுடை
யவளே! உனனிமிததமாக மனமதாவேசமகொணடிருககினற எனனை
இவவாறு நிராகரிபபதறகு நீ தகுநதவளலலை பயநதவளே! கறுதத
கடைககணகளையுடையவளே! நீ, உன வசபபடடவனும பரியமான
வாரததையைச சொலலுகினறவனுமான எனனை நிராகரிததுவிடடு
பிறகு, நிசசயமாகப பசசாததாபததை அடையபபோகிறுய அழ
கிய புருவஙகளையுடையவளே! அழகிய இடையையுடையவளே!
ான இநதராஜயம அனைததுககும பரபுவும (ஜனஙகளை) அடககி
யுளளபவனும புவியில வீரயததில ஒபபறறவனுமாயிருககிறேன ரூபத
தினுலும யௌவனததினுலும ஸௌபாகயததினுலும மஙகளகர
மானவைகளும சிறநதவைகளுமாயிருககினற போகஙகளாலும இப
பூமணடலததில எனககு நிகரானமனிதன வேறெருருவனுமிலலை கல
யாணி! விருமபககூடிய எலலாபபொருளகளாலும நிறைநதவைக
ளும நிகரிலலாதவைகளுமான போகஙகள அனுபவிககததககனவா
யிருககுமபோது என அடிமைததொழிலசெயவதில பறறுளளவளா
யிருககிறுய? சுபமான முகததையுடையவளே! எனனுல இநதராஜ
யம உனககுக கொடுககபபடடது நீயே தலைவி ஶரேஷடமான
இடையுடையவளே! எனனை நீ பரீதியுடன அடைவாய, ஶரேஷட
மான போகஙகளை அனுபவிபபாயாக'' எனறுன கீசகன இவவாறு
மஙகளமான வாரததைசொலலியதைக கேடட அநதப பதிவரதை
யான த்ரௌபதியானவள, அவனுடைய அவவிதமான வாரததையை
நிநதிதது அவனைபபாரததுப பினவருமாறு உரைககலானுள
'ஓ! ஸூதபுதர! மதிமயககஙகொளளாதே, இபபொழுது உயிரை
விடாதே நீ எனனைக கோரஸவருபமுளள ஐநதுபுருஷாகளால
எபபொழுதும ரக்ஷிககபபடடவளாக அறிநதுகொள நான உனனு
டைய தததககவளலலேன எனககுக கநதாவாகள பராணநாதாகள
அநதக கநதாவாகள கோபஙகொணடால உனனைக கொலலுவாாகள

தம போனறவைகளும பறபலவகைபபடடவைகளும மனுேஜ
களுமான குடிககததகக வஸதுககளைக குடிககினறவளும ஸுகம
ரமிககினறவளுமாயிருநது பறபலவிதமான போகோபசாரஙகளை
கிகாறற ஸௌபாகயததையும அனுபவி மஹாபாகயமுளளவளே
ஶ்ரேஷடமும மஙகளகரமுமான போகஙகளோடு பானமபணண
கூடியதைக குடி தோஷமறறவளே! கோபமுளளவளே ! ஶ்ரேஷ
மான இநத உனனுடைய ரூபமானது நாயகனுல அனுபவிககபபடா
திருபபதனுல இப்பொழுது பயனறறதாயிருககிறது ஸுநதரி ! ம
களஸவரூபிணியும சிறநதவளுமான நீ, சூடிககொளளபபடாத உ
தமமும சுபமுமான பூமாலைபோல விளஙகாமலிருககிருய அழகியசி
பபுடையவளே ! எனககு இதறகுமுனனுளளவாகளான மனைவிகளை
விடடுவிடுகிறேன அவாகள உனககு அடிமையாகடடும ஸு
தரி ! நானும உனககு அடிமைபோலிருககிறேன உததமமான மு
முளளவளே ! நான எபபொழுதும உனககு வசபபடடவனுக இரு
பேன" என்று கூறினன

பதினேழாவது அததயாயம

கீசகவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதியானவள் தன்மீது ஆசைவைத்த கீசகனைக் கடுஞ்சொற்களால் மறுத்தது)

துராதமாவான கீசகனுல இவவாறு சொலலபபடடவளும
தோஷமறற அஙகஙகளுளளவளும ஸைரநதரிவேஷததைத தரிதத
ளுமான தரௌபதியானவள, அநதக கீசகனைபபாாதது, "ஏ !
ஸூதபுதரரே! வேணடததகாதவளும ஹீனஜாதியில பிறநதவளும
வலைககாரியும அருவருககததககவளும கூநதல பினனுகிறவளுமான
ன்னை நீா ஆசைபபடுகிறீா நான பிறருடைய மனைவியாயிருககி
றன உமககு மஙகளமுணடாகும இது உமககுத தகாது மனி
ாகளுககு மனைவிகள அனபுககு விஷயமாயிருபபாாகள. தாமததை
னறுக ஆலோசிததுபபாரும பரதாரஙகளிடததில புததியானது
நபொழுதும எவவிதததாலும உமமால செலுததததககதனறு
காயததை விடடுவிடுவதுதான ஸதபுருஷாகளுடைய வரதம
ஞன பேராசையுளளவனும பாவததில மனததைச செலுததிய
னும புததிமயககததை அடைநதவனுமான மனிதன கோரமான

அணிவததறகுத தகுநதவைகளும மிககமஙகளகரஙகளும் அழகி
வைகளும காநதியுளளவைகளும பருததவைகளும வடடமானவை
ளும இடைவெளியறறவைகளுமாயிருககினறன அழகிய சிரிபபுள
வளே! தாமரைமொடடுககளபோனற உனனுடைய இரணடுஸ
னஙகளும மனமதனுடைய கொறடாககளபோல எனனைத துனப
துககு ஆளாககுகினறன மெலலிய இடையையுடையவளே! உ
னுடைய இநத இடையானது (மூனறு) மடிபபினால அழகியது
ஸதனபாரததினால அதிகமாக வளைககபபடடதும நுனிககையினு
பிடிதது அளககததககதுமாயிருககிறது கோபமுளளவளே! ந
யிலுளள மணறகுனறுககொபபான உனனுடைய அழகிய ஜகன
தைககணடே அஸாதயமான காமநோயானது எனனைக கவருகிறது
உனனுடன சோககைபெறுவதிலுளள எணணததினால வளாகின
இநதக காமாகனியானது தயையிலலாமல காடடுததீபபோல ஜவலி
துககொணடு எனனை எரிககினறது உததமமான இடையையுடை
யவளே! (எனனிடததில) ஜவலிககினற காமததீயை உனனுடை
தேஹததைக கொடுபபதாகிற மழையுடனகூடின உனசோககைய
கிற மேகததினால தணிததுவிடு சநதரனுககொபபான முகதை
யுடையவளே! கரியகடைககணகளையுடையவளே! என மனததுக
1 உனமாதததை உணடுபணணுகினறவைகளும உனனிடம சேருவ
லுளள ஆசையினால தீடடபபடடவைகளும வேகமுளளவைகளுமா
மனமதனுடைய பாணககூடடஙகள எனனுடைய இநதமனததை
பிளநது உடசெலலுகினறவைகளும தயையறறவைகளும வேகமு
ளவைகளும உகரமும அதிபயஙகரமும அளவிலலாத உனமாதத
னுடைய தொடககததுககுக காரணமும எனககு பரீதியையும சித
ப்ரமததையும உணடுபணணுகினறவைகளுமாயிருககினறன நீ இ
பொழுது உனதேஹததை எனககுக கொடுபபதினாலும ஸமபோகங
ளாலும எனனை (இநத ஆபததினினறு) கரையேறறுவதறகுத தகு
தவள விலாஸஙகளையுடையவளே! விசிதரமான மாலைகளை அணி
தவளும உடைகளைத தரிததவளும எலலா ஆபரணஙகளாலும அல
கரிககபபடடவளுமாகி எனனுடனசேரநது வேணடியவரையில கா
ஸுகததை அனுபவி செருககிய நடையுளளவளே! ஸுகதை
அனுபவிபபதறகே தகுநதவளான நீ ஸுகததை இழநது இவவிட
தில கஷடததுடன வஸிபபதறகுத தகுநதவளலலை எனனிடத
தினறு நீ சிறநதஸுகததை அடை ருசியுளளவைகளும அம

1 சிததபரமம

ளும குதிரைகளும ரதஙகளுமுளளதும மஹிமையுளள ஜனஙக
ால நிறைநததும ஐஸவாயமுளளதும பறபலவிதமான பானபோஜ
ஙகளுடையதும மனததுககு இனபமானதும பொனமயமான
ானுவித பூஷணஙகளுளளதும பெரிதுமான எனனுடையவீட்டை
இவள விளஙகசசெயயட்டும'' எனறுன பிறகு, கீசகன, ஸுதேஷண
தேவியினிடததில விடைபெறறு, ராஜபுததிரியான தரௌபதியினிட
நது காட்டில ஒருநரியானது பெணசிஙகககுட்டியைப பாாததுப
பேசுவதுபோல அபபொழுது அவளை நலவாாததைகளால மனச
மாதானமடையுமபடி பினவருமாறு சொலலலானுன
"கலயாணி! நீ யாா? எவளைச சாாநதவள்? சிறநத முகமுளள
வளே! நீ எவவிடமிருநது விராடநகரததை வநதடைநதாய்? மஙகள
முளளவளே! உணமையை உரைபபாய உனனுடைய ரூபமானது
சிறநதது, அவவாறே காநதியும சிறபபுளளது, மெனமைததனமை
யும ஸாவோததமமானது, உனனுடைய அழுககறற முகமானது காந
தியினுல சநதரனபோல விளஙகுகிறது அழகிய புருவஙகளையுடைய
வளே! உனனுடைய இருகணகளும, அதிக விஸதாரமுளளவைக
ளும தாமரைபபூவிதழகளுககொபபானவைகளும மஙகளகரஙகளு
மாயிருககினறன அழகிய எலலா அஙகஙகளுமுளளவளே! உன
னுடைய வசனமானது கோகிலததினுடைய சபதததுககொபபா
யிருககினறது அழகிய இடையையுடையவளே! இகழததகாதவளே!
உனனைபபோனற இவவித ரூபமுளள ஸ்திருஸதரீயைப பூமண்ட
லததில நான இதறகுமுன பாாததிலலை அழகிய இடையையுடை
யவளே! நீ யாா? தாமரையை வாஸஸதானமாககொணட மஹா
லக்ஷமியோ? நீ ஐஸவாயாபிமானி தேவதையோ? ஹரீயோ? ஸ்ரீயோ?
கீாததியோ? அலலது காநதியோ? சிறநத முகமுளளவளே! இவாக
ளுள நீ யாா? நீ மனமதனுடைய அஙகததில விளையாடுகினறவளும
அதிக ரூபமுளளவளுமான ரதிதேவியோ? அழகிய புருவஙகளையுடை
யவளே! சநதரனுடைய சிறநத ஒளிபோல நீ அதிகமாக விளஙகு
கிறுய நிலவுபோல மனததுககு ஆஹலாதகரமான கொஞசம மலாந
துபபட்டிருககிற இமைமயிாகளுடனகூடியதும மேலும மஙகளகர
மானதும திவயமான கிரணஙகளால சூழபபட்டதும சிறநத காநதி
யினுல மனததுககினபமாயிருககினறதும ஒபபறற ஒளியுளளது
மான உனனுடைய முகசநதரனைககணடு இவவுலகமனைததிலும எநத
மனிதனதான காமனுககு வசபபடாமலிருபபான? அழகிய புருவங
களையுடையவளே! உனனுடைய இரணடு கொஙகைகளும, ஹாரததை

பதினாறாவது அத்யாயம்

கீசகவதபர்வம்.

(கீசகன், த்ரௌபதியின்மீது தனக்குள்ள காதலை ஸுதேஷ்ணைக்கும் த்ரௌபதிக்கும் தெரிவித்தது)

ஜனமேஜயமஹாராஜரே! மஹாரதாகளான பாரததாகள மத
யராஜனுடைய நகரததில அபபொழுது மறைநது வஸிததுவருங
ால பததுமாஸஙகள சென றன பணிவிடை செயயபபடததககவ
ான தரௌபதியும ஸுதேஷ்ணைககுப பணிவிடைசெயதுகொணடு
குநதகஷடததோடு வஸிததுவநதாள அவவாறு ஸுதேஷ்ணையி
டைய அரணமனையில வஸிககினற பாஞசாலியானவள அநத ஸு
தேஷ்ணாதேவியையும அநதபுரததிலுளள ஸதரீகளையும ஸநதோஷ
டையுமபடி செயதாள அநத வாஷமானது அனேகமாகச சென ற
ாது, மஹாபலசாலியும விராடனுககு ஸேனாபதியுமான கீசகனென
ன தரௌபதியைக கணடான தேவகனனிகைபோல விளஙகுகினற
ளும பூமியிலஸஞசரிககினற தேவதைபோனறவளுமான அவளைக
ணடு கீசகன மனமதபாணஙகளால பீடிககபபடடு அவளை விருமபி
ன காமாகனியினால மிகவுமவாடடபபடடவனும ஸேனாபதியுமான
வன ஸுதேஷ்ணையிடமவநது அடடஹாஸததுடன பினவருமாறு
ணிககலானான "இநதவிராடனுடைய அரணமனையில மஙகளமுள
ளான இநத ராஜஸதரீ இதறகுமுன எனனால ஒருபொழுதும
ககபபடடதிலலை நலல வாஸனையுடன உணடாககபபடட களளா
மதிமயககததை உணடுபணணுவதுபோல இநதபபெண ரூபத
ால எனககு அதிக மதிமயககததை உணடுபணணுகிறாள
மஙகளமுளளவளே! தேவதையினுடைய ரூபமபோனற ரூப
டையவளும மனததுககு இனபமுளளவளுமான இவள யார? மங
லவரூபியே! இவள எவனைச சாரநதவள? எவவிடமிருநது இஙகு
திருககினறாள? எனககுச சொல எனனை மனஙகலஙகசசெயது
வசமாககிக கொளளுகிறாள இவவிஷயததில வேறுமருநது இரு
ாக நான எணணவிலலை ஆசசாயம! மஙகளமுளளவளான
னுடைய இநத வேலைககாரியானவள புதியரூபமுடையவளாக
ககுத தோனறுகிறாள இவள நிலைமைககுத தகாததான தொழி
னறோ உனனிடததில செயதுவருகிறாள? இவள எனனையும
ிடததிலுளள பொருளகளையும ஆளடும அதிகமான யானை

தேசத்திலுள்ளஜனங்களும் அதிக ஆச்சரியத்தையடைந்தார்கள்
மஹாபாஹுவான வருகோதரன், பலத்தைஇழந்தவனும் பாஜனை
யற்றவனுமான அந்தமல்லனை நூறுதடவைசுழற்றிப் பூமியில்போட
டுத் தேயத்தான் உலகத்திலப்ரஸித்திபெற்ற ஜீமூதனென்கிற அந்
மல்லவீரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, விராடன் பந்துக்களோடு அதி
ஸந்தோஷத்தையடைந்தான் பெரியமனமுள்ளவிராடராஜன் மிக
ஸந்தோஷத்தினால் அந்தப்பெரியஅரங்கத்தில் வல்லனுக்குக் குபே
ரனைப்போல அதிகமான பொருளைக் கொடுத்தான் இவ்வாறு அ
தப்பீமன் அனேகமல்லர்களையும் மிக்கபலமுள்ளவர்களான அனே
புருஷர்களையும் கொன்று மத்ஸ்யராஜனுக்கு அதிகப்ரீதியைஉண
பண்ணினான் விராடன், எப்பொழுது இந்தப்பீமனோடு (சண்
செய்வதற்கு) ஸமானனான ஒருமனிதன் அங்கு இல்லையோ அப்பெ
ழுது புலிகளோடும் சிங்கங்களோடும் யானைகளோடும் பீமனை
போர்புரியச்செய்தான் அந்தப்பீமன், விராடனால் கொடுக்கப்பட
வைகளும் விசித்ரமும் பற்பலவிதமுமானபொருள்களை அங்கு
மனிதர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தன்இருப்பிடம்சென்றான் அ
வருகோதரன் மறுபடியும் அந்தப்புரத்தைஅடைந்து ஸத்ரீகளுடை
மதியில் விராடனுடைய மஹாபலமுள்ள யானைகளோடும்
கங்களோடும் போர்புரிந்தான் பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுன
பாட்டினாலும் ஆட்டத்தினாலும் விராடனையும் அந்தப்புரஸ்
ளெல்லாரையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்தான் நகுலன் நன்றாகப்பட
கப்பட்டவைகளும் வேகமுள்ளவைகளும் ஆங்காங்கு ஒன்று
டப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளால் ராஜஶ்ரேஷ்டனான வி
ராஜனை ஸந்தோஷப்படுத்தினான் விராடராஜன் ப்ரீதியுடன்
நகுலனுக்குக்கொடுக்கத்தக்கபொருள்களை மிகுதியாகக்கொடுத்த
புருஷஶ்ரேஷ்டனானவிராடன், ஸஹதேவனால் நன்றாகப்பழக்கப்பட
வைகளும் அவனுக்கு நான்குபக்கத்திலுமஇருக்கின்றவைகளு
எருதுகளைக்கண்டு அவனுக்குப் பற்பலபொருள்களைக்கொடுத்த
ராஜரே! த்ரௌபதியானவள் வருத்தமுற்றவர்களும் மஹாரத
மான அவர்களனைவர்களையுங்கண்டு அதிகஸந்தோஷமில்லாத
தையுடையவளாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தாள் இவ்
அந்தப்புருஷஶ்ரேஷ்டர்களானபாண்டவர்கள் அந்தவிராடராஜ
அப்பொழுது ஊழியங்களைச்செய்துகொண்டு மறைந்து அந்த
நகரத்தில் வாஸஞ்செய்துவந்தார்கள்

ஸமயபாலனபர்வம் முற்றிற்று

வயதுசென்றவைகளுமான இரண்டுமத்தயானைகளைப்போலப் பயங்க
மான பராக்ரமமுள்ளவர்கள். பிறகு, நரஸ்ரேஷ்டர்களும் வீரர்களு
மிகுந்த மனக்கிளர்ச்சியுள்ளவர்களும் ஒருவனை மற்றொருவன் ஜயிப்
பதில் விருப்பமுற்றவர்களும் பலத்தினால் மிகுந்த ஸந்தோஷமுடைய
வர்களும் புருஷர்களுக்குஇருக்கக்கூடியபலத்தை மீறியிருக்கின்ற
பலமுடையவர்களும் ஒருவனுக்குமற்றொருவன் துன்பத்தைத்விளைவிக
கக்கூடிய ஸமயத்தைஎதிர்பார்க்கின்றவர்களும் பரஸ்பரம் ஜயத்தில்
விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவர்களும் பற்பலவிதமான [1]கருத
பரதிகருத்தங்களாலும் பலத்தினால்அதிகரித்திருக்கின்றகைகளாலும
ஸந்நிபாதம், [4]அவதூதம், [5]ப்ரமாதம், [6]உன்மதனம், [7]க்ஷேபணம்,
முஷ்டி, [9]வராஹோத்தூதம், [10]நிஸ்வனம் இவைகளாலும், உள்ளங
க அறைதல்களாலும், [11]வஜ்ரநிபாதங்களாலும் அவ்வாறே [12]பரஸ
ஷ்டைகளாலும் [13]சலாகாபாதங்களாலும் [14]நகபாதங்களாலும் பயங
ரமான [15]பாதோத்தூதங்களாலும் முழங்கால் இடிகளாலும் [16]அஸ்ம
ாகஷோஷங்களாலும் தலைஇடிகளாலும் ஒருவரோடொருவர் மல்ல
த்தஞ்செய்தார்கள் உத்ஸவத்தில் வந்திருக்கின்ற சூரர்களுடைய
ட்டத்துக்கு எதிரில் ஆயுதமில்லாமலே புஜபலத்தாலும் தேஹ
லத்தாலும் மனோபலத்தாலும் அந்த யுத்தமானது கோரமாக நட
து ராஜரே! வ்ருத்ரனும் இந்த்ரனும்போன்ற பலசாலிகளான
வ்விருவர்களுடைய யுத்தத்தில் எல்லாஜனங்களும் பெருங்கூச்ச
டனும் ஸிம்மநாதத்துடனும் எழுந்திருந்துநின்று மிக்ககளிப்புற்ற
ர்கள் அவ்விருவர்களும் [17]ப்ரகர்ஷண [18]ஆகர்ஷணங்களில் அப்யா
ஷ விகர்ஷணங்களால் பரஸ்பரம் இழுத்தார்கள். முழங்கால
ால் இடித்துக்கொண்டார்கள் பிறகு, அகன்றமார்பும் நீண்ட
களுமுடையவர்களும் கைச்சண்டையில் ஸமர்த்தர்களுமான அவ
ருவர்களும் மிகஆரவாரித்து ஒருவரையொருவர் உறுக்கி இருப்பு
மான பரிகாயுதங்கள்போன்றகைகளால் கட்டி இறுக்கினா
பிறகு, பீமன் வேகத்தோடு மேலேகிளம்பி அந்தமல்லனைக
க்கத்தில் பிடித்தான், கையினால், அவனை விலாப்பக்கத்தில் பிடி
வீழ்த்தினான் சத்ருக்களைக்கொல்லுகின்றபீமன் அந்தமல்லனை
கைகளாலும் மேலேதூக்கி அவனைப்பார்த்து அட்டஹாஸஞ்
துகொண்டு புலியானது யானையை இழுப்பதுபோல இழுத்தான்
தைகளுள்ளவனும் வீர்யமுள்ளவனுமானபீமன் அந்தமல்ல
தூக்கிச் சுழற்றினான் பிறகு, அங்குள்ளமல்லர்களும் மத்ஸ்ய

13 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, மல்லயுத்தத்தின்வகைகள்

ரே! அவன இநதமலலனேடு போாபுரிவதறகு வலலமைபொருநதி
வன அரசரே! யுதிஷடிாருடைய படடணததில நான முறகாலத
தில பாாதத அநதமலலன இபபொழுது உமமுடைய மடைபபள்ளி
யில வஸிககிறுன" என்றா யுதிஷடிாருடைய வாாததையைககேடடு,
விராடராஜன, 'இபபொழுது இநதமலலனேடு போாபுரிவதறகு அவ
னும விரைவாக அழைககபபடலாம' எனறு வெளிபபடையாகச சொ
னனன விராடனல அழைககபபடடு அவவாறு (மலல்யுததததின
பொருடடு) ஏவபபடட பீமஸேனன, (அரசனைபபாாதது,) "ஓ! அர
சரே! நான (மலலனேடு) போாபுரிவதறகு வலலமையுளளவன புருஷ
ஶ்ரேஷடரே! ராஜேநதரரே! உமமுடைய பரபாவததினுலும ஐஶ
வாயததினுலும வலலமையினுலும ஆஜஞையினுலும இநத மலல
னேடு போாபுரிவதறகுச சகதியுளளவனுயிருககிறேன அரசரே
1 உமமுடைய ஐஶவாயததினுலும மஹாதேவருடைய பகதியினுலும
நான இநதமலலனைக கீழேதளளுவேன" எனறுசொனனன (ராஜ
னல) ஏவபபடட வீரனன பீமஸேனன இரணடுகைகளிலும பு
தியை எடுததுப பூசிககொணடு மலலனை யுததததுககழைதது ஜன
கூடடஙகளுடைய மததியில போாபுரிவதறகாக ஆயததமாகநினறன
பீமன மததகஜமபோலப பகைமலலனேடு போாபுரிவதறகு ஆர
பிததான பிறகு, மதஸயராஜன சமையறகாரனனவலலனேடு அந
மலலனைப போாபுரியுமபடிசெயவிததான அபபொழுது, பீமன, (விர
டனல) தூணடபபடடவனுகி அவனைபபாாதது, "ராஜரே! நான (யு
ததஞ்செயயச) சகதியறறவனுயிருநதாலும ராஜாவானஉஙகளகடட
ளைமறுபபதறகுக கூடாதவனுயிருககிறேன" எனறு வருததததோ
(மலலயுததஞ்செயவதில) மனததைச்செலுததினவனபோலப பாரா
டினன பிறகு, புருஷஶ்ரேஷடனன அநதபபீமஸேனன, புலிபோ
மெதுவாகபபதுஙகிஸஞசரிதது விராடராஜனைஸநதோஷிககச்செய
விசாலமானயுததாஙகததில பரவேசிததான பிறகு,குநதிபுதரன அ
கிருககும ஜனஙகளை ஸநதோஷிககச்செயது கசசையைஇறுககிக
டிககொணடான பிறகு, பீமன, மலலாகளுள பரஸிததமானபராக
முளளவனும விருதராஸுரனுககொபபானவனுமான ஜீமூதனெ
கிற அநதமலலனை அவவிடததில சணடைககுஅழைததான பிற
பீமன அநதமலலனைக கக்ஷததிலபிடிததுககொணடு ஸிமமமபோ
மிகவுமகாஜிததான அவவிருவாகளும அதிகஉதஸாஹததுடன
யவாகள அவவிருவாகளும, பருதததேஹமுளளவைகளும அறு

1 இரணடுசொறகள விடபபடடன

களெனகிற அஸுராகளபோனறவாகளும வீாயததினல அதி
மதஙகொணடவாகளும பலததினலமேலாயிருபபவாகளும ராஜா
ஞல ஸமமானஞசெயயபபடடவாகளும ஸிமமமபோனற தோளேயு
இடையையும கழுததையுமுடையவாகளும நலலசுததஸவபாவமுள
ளவாகளும உதாரமான மனததையுடையவாகளும அடிககடி ரங
ஸதலததில அரசனுடைய ஸநநிதானததில (சணடைசெயது) ஜயித
தவாகளுமான மலலாகள, ஆயிரககணககாக நானகு திககுககளிலு
மிருநதும அநத விராடநகரததுககு வநதாாகள அநதமலலாகளுள
ளருவன மஹாபலிஷடனுயிருநதான அவன அஙகுளள மலலாக
ளனேவாகளேயும சணடைககு அழைததான அஙகுநிறகும அவன,
ராஜனஞசெயது, கமபீரமாக நடநது (தனது காவநதோனறத) துள
நகிறவனுகக காணபபடடான அநத மலலாகளனேவாகளும மனஞ
விததுப புததியையிழநது தலேகுனிநது பயமுறறு (துககததினல)
னமழிநதவாகளாஞாகள மனவருததஙகொணட இனனும சில
லலாகள உயிரைஇழபபதை விருமபினுாகள சிலா பூமியிலபுக
ருமபினுாகள சிலா ஆகாயததில செலவதறகு எழுநதாகள
ராடராஜனுடைய அநத மலலாகளனேவரும மலலராஜனல அடிக
பபடடுப பயநதவாகளும அமைதியுளளவாகளும துனபமுறற அங
களேயுடையவாகளும சபதமறறவாகளும சஞசலமானபாாவை
யுடையவாகளும காவததையும ஒளியையும இழநதவாகளுமாகி
றுஞ சொலலாமலிருநதுவிடடாாகள மலலராஜன, அநத மல
கள பயநதிருபபதைககணடு, (அரசனை நோககி,) "ஓ! வேநதரே!
வவிடம) வநதிருககிற எனனே அகணடபூமணடலததில ஸிமமக
டஙகளோடும புலிககூடடஙகளோடும சோநது விளேயாடுகினற
லராஜனெனறு அறியும" எனறுசொனஞன விராடன, பலமும
ழுபபுமுளள மலலராஜனுடைய வாாததைதயைககேடடுப பயநதி
கினற அநத மலலாகளேபபாாதது, '(ஓ! மலலாகளே!) இநத
லனேடு எநதமனிதன சணடைசெயவதறகுவலலமையுளளவன?"
று வினவினன ஓ! மனனரே! விராடன இவவாறு சொலலிய
ககேடட அநத மலலாகளெலலாம பேசாமலிருநதுவிடடாாகள
து, அரசன கோபமடைநது, 'இநத மலலாகளுககு விடடிருக
ற மானயகராமஙகளேயும ஏறபடடிருககிற சமபளஙகளேயும
நிறுததிவிடபபோகிறேன' எனறுசொனஞன பிறகு, யுதிஷ
, விராடராஜனுடைய வாாதஙததயைககேடடு, "மஹாராஜரே!
பு நான யுதிஷடிரரிடததில பாாதத ஒருமலலனிருககிறுன ராஜ

வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினா "இஙஙனம அநதவிரா
நகரததிலமறைநதுவாஸஞசெயகினறவாகளும குருகுலததிலஉதித
வாகளுமான அநதபபாணடவாகள விராடராஜன தருபதியடையு
படி எநதக காாயததைசசெயதாாகளெனபதைககேளும. வேநதரே
ஸபாதயகூஸ்ரானபுதிஷடிரா ஸபையிலுளளவாகளுககும அவவாறே
புதராகளைபுடையவிராடனுககும அனபுடையராயிருநதாா சூதி
ரஹஸயததை நனகு அறிநதவரும பாணடுபுதராுமான அநத யுதி
டிரா கயிறறினால கடடபபடட பகூதிகளைபபோலச சூதினால க
டபபடடிருககினற விராடனமுதலான ஸபையிலுளளவாகளைத த
இஷடபபடி சூது விளையாடசசெயதாா புருஷஸ்ரேஷடரான த
ராஜா (சூதாடடததில) பொருளகளை ஜயிதது விராடனுககுத ெ
யாமல ஸஹோதராகளுககு யதேஷடமாகக கொடுததுவநதாா ப
ஸேனனும மதஸயராஜனால கொடுககபபடட மாமஸஙகளையும பற
•பணியாரஙகளையும விறபவனபோல பராதாககளுககுக கொடுதது
தான அாஜுனன அநதபபுரததில கிடைதத பழையவஸதரஙக
விறபவனபோலப பாணடவாகளுககெலலாம கொடுததுவநதா
நகுலனும குதிரைகளுககுததகுநதகாாயததைசசெயது, ஸநதே
'மடைநத அநத விராடராஜனிடததிலிருநது பொருளைபபெற
பாணடவாகளுககுக கொடுததுவநதான பாணடுபுதரனனஸஹதே
னும இடையாகளுடைய வேஷததைததரிததுத தயிரையும ப
யும நெயயையும பாணடவாகளுககுக கொடுததுவநதான து
கததககநிலைமையையுடையவளும கோபமுளளவளுமான த
பதியும, பராதாககளான அநதபபாணடவாகளனைவாகளையும ப
துககொணடு பிறாகளால அறியபபடாமல வஸிததுவநதாள ப
ரதாகளான அவாகள, அபபொழுது ஒருவருககொருவா இவ
உபகாரஞசெயதுகொணடு மறுபடியும காபபததில வஸிபபவ
போல (மிகக கஷடததோடு) விராடநகரததில வஸிததுவநதா
வேநதரே! பாணடுபுதராகள அபபொழுது தருதராஷடரகுமார
தாயோதனனிடததில உணடாயிருககினற பயததினால மனக
யுறறு கருஷணையைப பாதுகாததுககொணடு மறைநதுவாஸஞெ
வநதாாகள

பிறகு, நானகாவதுமாஸததில மதஸயதேசததில பு
ளுககு மிகவும பரியமாயுளளதும ஸமருததியுளளதுமான
மஹோதஸவமானது வநதது அரசரே! அநத மஹோதஸவ
பருததசதேஹமுளளவாகளும அதிகவீாயமுளளவாகளும கா

ஸைரந்தரி இப்படிச் சொல்லியதைக்கேட்ட ஸுதேஷ்ணையான
ள, "கல்யாணி! உன் ஒழுக்கம் இவ்விதம் இருக்குமானால் நீ என்
ரிடத்தில் இங்கு வாஸஞ்செய் பெண்ணே! எந்தப்புருஷன் தான்
பாஜனஞ்செய்த மிகுதியை உனக்குக் கொடுப்பான்? புத்திமா
றனளந்தமனிதன் லக்ஷ்மியைப்போன்ற உன்னைப் பார்த்துக் கால்
ளை நீட்டுவான்? இவ்வாறு ஆசாரத்தால் நிறைந்தவளும் இவ்வித
ாக்த தேவர்களைக் கதியாகஉடையவளுமான நீ பராமமணர்களுக்கு
ாவித்திரிபோல் ப்ராணிகளுக்கு ரக்ஷிக்கத்தக்கவளாயிருக்கிறாய் கல்
ாணி! தேவதைபோல் பூஜிக்கப்பட்டவளாகவும் உத்தமமான தேஜ
ஸுள்ளவளாகவும் என்னிடத்தில் ப்ரீதியுள்ளவளாகவும் வாஸஞ்
சய் பெண்ணே! ஸர்வாபீஷ்டங்களாலும் நிரம்பஸந்தோஷமுள்ள
வளாகவும் மனக்கலக்கமற்றவளாகவும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்
னக்கு உன்னிடத்தில் ப்ரீதியிருக்கின்றது" என்று சொன்னாள்
ஸுதேஷ்ணையினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த த்ரௌபதியான
ள மிக்க ப்ரீதியுடையவளாகவும் அழகிய சிரிப்புடையவளாகவும்
ந்தேகமற்றவளாகவும் விராடனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஸுகமாக
ரவேசித்தாள் ஜனமேஜயமஹாராஜரே! பணிவிடைசெய்யப்பட்த்
குந்தவளான த்ரௌபதியானவள், ஸுதேஷ்ணைக்கு ஊழியஞ்செய்து
காண்டு மிகுந்த கஷ்டத்துடன் (அங்கு) வாஸஞ்செய்தாள் இவ்
ாறு பாண்டவர்கள், ஒருவருக்குந்தெரியாமல் வாஸஞ்செய்யக்கருதி
புட்கப்பட்டமனத்துடனும் சாம்பலில் மறைந்திருக்கின்ற அக்னி
பால் மூடப்பட்ட தேஜஸுடனும் விராடனிடத்தில் வஸித்தார்கள்
புவ்வாறே, மங்களஸ்வரூபிணியான க்ருஷ்ணையும் அந்தப்புரத்தை
படைந்து வாஸஞ்செய்தாள்" என்று கூறினார்

பாண்டவப்ரவேசபர்வம் முற்றிற்று

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

ஸமயபாலன பர்வம்.

(பாண்டவர்கள் தங்களுடையசெய்கைகளால் விராடனை ஸந்தோஷிக்கச்செய்ததும், பீமன் மஹாமல்லனைக்கொன்றதும்)

ஜனமேஜயர், "இப்படி விராடநகரத்தில் வஸிப்பவர்களும்
ணமையான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் புருஷோத்தமர்களுமான
ண்டவர்கள் அதற்குமேல் என்னசெய்தார்கள்?" என்றுவினவ,

உன்னுடைய சோகத்தை நான் எண்ணுகிறேன் ஸைரந்திரி! உ
ன்னைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் எவ்விதத்தாலும் நான் உன்னை அ
மதிக்கவில்லை கல்யாணி! என் கணவனுடைய சீலத்தினிடமிருந்
துண்டான பயத்தினால், நீ என்னிடம் வசிப்பதை நான் விரும்
பவில்லை'' என்றாள்.

த்ரௌபதி, ''(தேவி!) நான் விராடராஜராலாவது வேறொருவ
ராவது தேவகந்தர்வயக்ஷர்களாலாவது கெட்ட எண்ணத்துடன் பார்
க்கப்படமுடியாதவள். நற்குலத்திற்பிறந்தவர்களும் நல்ல வர்த்முள
வர்களும் தேவாதிதேவர்களுக்குப் புத்ரர்களும் ஸூர்யனுக்கும் அ
க்னிக்கும் ஒப்பான காந்தியுடையவர்களுமான ஐந்துகந்தர்வர்க
ள் என்னைக் காக்கின்றார்கள். கெட்ட ஸ்வபாவமுள்ள எந்த மனித
ன் கெட்ட எண்ணத்துடன் என்னைத் தொடுவானோ அவன் அந்த இர
விலேயே உலக்கைகளால் அடிக்கப்பட்டு விரைவாக விழுவான். அக
ன்ற கண்களையுடையவளே! எவன் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனாகி என்னைப்
பார்த்துப் பேசுவானோ அந்த மனிதனுக்குப் பந்துக்கள் பூர்ண
மாக நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கோடி
க்கணக்காகவும் இருந்தாலும் அவன் உன் முன்னிலையிலேயே மாண்டு
போவான். அப்படிப்பட்ட மனிதனை என்றும் முப்பதுவயதுப்பரு
வநிலையைப்பெற்ற தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது பன்னகர்கள
ாவது அந்தக் கந்தர்வராஜர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கமாட்டார்கள்.
ஸம்சயமில்லை. ஸுதேஷ்ணையே! நீ என்னை ஸ்வஜனங்களுள்ளாவது
பந்துக்களுள்ளாவது ஒருத்தியாக எண்ணி என்னிடத்தில் நம்பிக்கை
வை. நான் மனிதர்களால் பார்க்கத்தக்கவளல்லேன். என்னுடை
ய நடக்கை இவ்விதமானதன்று. எவன் எனக்கு எச்சிலைக்கொடுக்க
மாட்டானோ, எவன் என்னைத் தன்கால்களைக்கழுவும்படி செய்யமாட்
டானோ அந்த மனிதனுடைய அருகில் வாஸஞ்செய்வதினால் என்னு
டைய கணவர்களான கந்தர்வர்கள் ப்ரீதியடைவார்கள். எந்தமனி
தன் மற்ற ஸாமான்யஸ்த்ரீகளைப்போல என்னை விரும்புவானோ அந்த
மனிதன் அன்றிரவிலேயே வேறு சரீரத்தில் ப்ரவேசிப்பான். ராஜ
பத்னீ! நான் ஒருவராலும் (நல்லொழுக்கத்தினின்று) தவறச்செய்
வதற்கு முடியாதவள். (துஷ்டர்களுக்கு) துன்பத்தை விளைவிக்கு
ந்தன்மையுடையவர்களும் பலசாலிகளுமான அப்படிப்பட்ட கந்தர்வர்
கள் எனக்கு ப்ராணநாதர்கள். இவ்வாறு (கந்தர்வர்களால் ரக்ஷிக்கப்
பட்டு) வஸித்துவருகின்ற என்விஷயத்தில் உனக்குப் பயமே வேண்
டாம்'' என்று மறுமொழி கூறினாள்.

வஸிப்பதில் இவ்வித தோஷமிருக்கிறது பயந்தவளே! நீ ஏவ்விதம
ாணுகிறாய்? சிறந்த ஒளிபொருந்தியவளே! ராஜகருஹத்திலும
ானனுடைய கருஹத்திலுமிருக்கிற ஸ்தரீகளெல்லாரும் உனனு
ருததியையே ஆசசாயததோடு பாாககினறாாகள் என்னுடைய வாஸ
ஸதானததில ஸமீபததிலிருககிற இநதமாஙகளையும நீ பாா உன
னபபாாத்து இநதமாஙகளும வணஙகுகினறன நீ எநதபபுருஷனைத
ானன ஆவலுளளவனுககச செயயமாட்டாய்? நீ மனிதாகளுககுரிய
ருபததை மீறினதும ஆசசாயகரமும உததமுமான ரூபததைத தரி
கிறாய இகழததகாத அஙகஙகளுடையவளே! உன்னுடைய ரூப
ைதை விலஙகுஜாதியில சோநதவைகளும ஆசசாயததுடன உறறுப
ாககினறன (அவவா றிருகக,) பூமியிலுளள மனிதாகள உனனை
ூசசாயததுடன பாாபபாாகளெனபதில ஸமசயமெனன இருககின
து? அழகிய இடையுடையவளே! [1]விராடராஜா உன்னுடைய உத
மமான சரீரததைபபாாதது, என்னை விட்டுவிட்டு முழுமனததுட
ும உன்னையே அடைவாா நீணடகணகளையுடையவளே! தோஷ
ற்ற அஙகஙகளையுடையவளான நீ மனமகிழநது எநதமனிதனைப
ாபபாயோ அவன் காமனுககு வசபபட்டவனுவான நலல மங
ாஸநானஞசெயது அலஙகாரஙகளை அணிநது, எநதமனிதனை நீ
ாபபாயோ அவனுககு வாட்டமாவது துககமாவது ஆலஸயமா
து தோலவியாவது உணடாகாது தோஷமறற எலலாஅஙகஙகளையு
ைடையவளே! நீ நனறாக அலஙகரிததுககொணடு எவனை அடை
ாயோ அவனுககுச சோகமாவது மனககொதிபபாவது கோபமா
து உணடாகாது நான பொயசொலலவிலலை அழகிய புருவங
ளையுடையவளே! உததமியான நீ எவனுககுடனபட்டு மடியினமீது
ினவளாவையோ அவனுககுப பிணியும மூபபும பசியும தாகமும
ணடாகா தகுநத உன்னுடைய இருகைகளாலும எவனை நீ கட்டி
ணவாயோ அவன மரிததவனுனாலும பிழைதது விடுவானெனபது
னனுடைய எணணம எவனுககு நீ மனைவியாவையோ, ஸநதோ
ததோடு எவனைக கட்டிககொளவாயோ அவன எலலாததேவாக
ளுளும மஹேநதரனபோல மேனமைபெறறு வாழவான அழகிய
ாடைகளையுடையவளே! ஒருமனிதன ஒருமாததினமீதேறி அநத
ததையே வெட்டுவதுபோல ராஜகருஹததில நீ எனககு ஆவாய
ழகிய புருவஙகளையுடையவளே! பெண நணடானது எவவாறு காப
ைதத•தனககு மருதபுவாகத தேடிககொளளுகிறதோ அவவாறே

[1] இஙகு ஒருசொல விடபபட்டது

டிபபடுததபபடடேன தரெளபதிதேவியானவள எனககு மாலினி
யெனறு தானே பெயரிட்டாள தாமரைபபூவிதழபோனற கணணை
யுடையவளான அநதகருஷணையானவள எனககு உயிருககொபபான
தோழி மஙகளகரமான முகமுளளவளே! நான ஓரிடததிலாவது
நெடுஙகாலம வஸிபபதறகு விருமபமாடடேன இதுதான எஙக
ளுடையவரதம இபபடிபபடட இநதச செயகையானது எஙக
ளுடையகுலதாமம எவன எஙகளுடையபொருளையும தேசததையுப
ஆடையையும கவாவனோ, அவனவிஷயததிலும எஙகளால கோபப
பாராடடததககதிலலை (ஏனெனறால,) எஙகளுடையகுரு மிககோட
முளளவா அபபடிபபடட நான பாததாககளுடைய சோகதத
ால ஆகரமிககபபடட அஙகஙகளையுடையவளும பாததாககளோ
ஸமானமாக வரததை அனுஷடிபபவளுமாயிருநது எவவிடததி
ஸாயாஸதமனமாகிறதோ அவவிடததையே இருபபிடமாககொ
ணடு செலலமுடியாத காடுகளிலும தீரததஙகளிலும தடாகஙக
ளும பறபலவிதமானவைகளும மனததுககு இனியவைகளுமா
மலைகளிலும ஸமுதரகாமிகளான நதிகளிலும பரவேசிககமுடியா
பூமியிலும ஸஞசரிககிறேன இனியசொலலையுடையவளே! என
டைய பதிகள ஸஞசரிததுககொணடிருககுஙகால வீரரகளைப பதி
கக கொணடவளும தேவியுமான நான தெயவசசெயலால குழந
களைவிடடுப பிரிககபபடடபொழுது உனனுடைய பாததாவினுடை
நனனடததையைக கநதமாதனபாவததிலிருநதே கேடடிருக
றேன பராமமணாகளிடமிருநது மஹிமையைககேடடு அநதக கந
மாதனபாவததினினறே உனனை அடைவதறகு நான விருபபபு
றேன ஆதலால, நான இவவிடம வநதேன எனககுத த
ராஜனும வாயுவும இநதரனும அவவாறே அஸவினீதேவாகளு
குருககள அவாகளுடைய அனுகரஹததினால எனனை ஒரு பு
னாவது அவமதிககச சகதியுளளவனுகான" எனறு கூறினள தமய
பதியானவள இவவாறு அநத ஸுதேஷணையைப பாரததுச்சொ
விடடுக கைகளைக குவிததுககொணடு நினறாள

ஸுதேஷணுதேவியானவள, ஸதரீகளுள சிறநத தரெளப
யைபபாரதது வியபபுறறு, "கலயாணி! உனனை நான போஷிககம
டேன எனககு ஸநதேஹம உணடாயிருககினறது இநதரா
உனனைபபாரததால (உனனிடததில) கெடட எணணம கொளவ
(ஆதலால) நீ இநதஅரணமனையில வஸிபபதறகுத தகுநதவளெ
யெனறு நான எணணுகிறேன, அழகிய இடையுளளவளே! இ

டிருந்தாலும் ஒப்பற்றதாக விளங்குகிறது. லோககர்த்தாவான ப்ரம்
தேவர் உன்னைப் படைத்துவிட்டு (வேறு ஸ்த்ரீகளைப்படைப்ப
தின்றி) ஒழிந்திருப்பாரென்று நான் எண்ணுகிறேன் உன்னை
பார்த்து ஸ்த்ரீகளே த்ருப்திபெறுகிறார்களில்லை புருஷர்களுக
எவ்வாறு ஆசையுண்டாகாமலிருக்கும்? தளிர்களாலும் புஷ்பங்கள
லும் பூங்கொத்துக்களாலும் நானருபகத்திலும் நிறைந்த வனதே
தைகளும் உன்னுடைய ரூபத்தின் நிறைவினால் வியப்புற்று உ
னையே பார்க்கின்றார்கள் ஏ! கல்யாணி! அந்தப்புரத்திலுள்ள ஸ்த
களும் மருகங்களும் பக்ஷிக்கூட்டங்களும் புருஷர்களும் எல்லாரு
மிக்க வியப்புற்று உன்னையே பார்க்கின்றார்கள் மூவுலகங்களிலு
உன்னைப்போன்ற ஒரு ஸுந்தரியானவள் இதற்குமுந்திப் பார்க்க
படவுமில்லை, கேட்கப்படவுமில்லை நீ அழகிய கண்ணுள்ளவள
யிருக்கிறாய்'' என்று கூற, த்ரௌபதியானவள் (பின்வருமாறு) ம
மொழி கூறலானாள்

''நான் தேவஸ்த்ரீயுமல்லேன், கந்தர்வஸ்த்ரீயுமல்லேன், யக
ஸ்த்ரீயுமல்லேன், கின்னரஸ்த்ரீயுமல்லேன், நான் ஸைரந்த்ரிஜா
யைச் சேர்ந்தவள், காட்டிலுள்ள கிழங்குகளையும் பழங்களையும் உ
பவள் என் கணவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நா
ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் (ஒருவனால்) கூந்தலில் பற்றி இழுக்க
பட்டு, பயந்துகொண்டு கானகம் சென்றேன் அழகிய புருவங்களை
யுடையவளே! நான் ஓரிடத்திலும் நிலையற்றவளாகவும் காட்டிலுள்
கிழங்குகனிகளைப் பக்ஷிக்கின்றவளாகவும் பன்னிரண்டுவருஷகால
அந்தக்காட்டில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்து உன்னருகில் வந
டைந்தேன் நான் அழகாகக் கூந்தலைப்பின்னவும் விசித்ரமா
மணிகளைக் கோக்கவும் அறிவேன், மல்லிகைகளையும் கருநெய்த
களையும் தாமரைப்பூக்களையும் சேர்த்து மாலைகளைத்தொடுக்க அ
வேன், சிந்துவாரக புஷ்பங்களாலும் ஜாதிபுஷ்பங்களாலும் தலை
லங்காரங்களை ஒழுங்காகச் செய்வேன், கஸ்தூரியினாலும் காரகி
சாந்தினாலும் பத்ரலேகனத்தையும் செய்வேன், சிறந்த சந்தன
தைச் சேர்ப்பேன் பற்பலவிதமும் மிக்க மங்களகரமுமான மா
களையும் தொடுப்பேன் க்ருஷ்ணனுக்குப் ப்ரியமுள்ள பார்யையா
ஸத்யபாமையை நான் ஆராதித்தேன், அவ்வாறே, பாண்டவர்களி
பார்யையும் ஸ்த்ரீகளுள் உத்தமியுமான த்ரௌபதியையும் ஆராதி
தேன். அழகிய புருவங்களையுடையவளான அந்த த்ரௌபதிதே
யினால் எனக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களைக்கொடுத்து மிகவும் ஸந்தே

மானகளுள கினனரிபோனறவளும, கஙகையைபபோல பரிசுத்
மான அஙகஙகளுடையவளும, சரதகாலததைதசசோநத ராதரிபோ
றவளும, உலகததில (இவவிதமான ஸவரூபமுடையவளெனறு) என
ணததகாதவளும, இளாதேவிபோல உததமமான கீாததியைபபெற
வளும, ஸாவிதரியைபபோல (எவவிததததினுலும) அவமதிககததகா
வளும, பரமமதேஜஸோடு கூடியவளும, ஸீதையைபபோல பதிவ
தையும, அருநததிபோல சுததையும, பரியமுளளவளுமான அந
தரௌபதியை ஸுதேஷ்ணையானவள ஆசசாயததினுல மலாநதகண
களையுடையவளாகப பினவருமாறு கேடகலானுள

"தோஷமறற எலலா அஙகஙகளையுமுடையவளே! நீ யாா?
எவவிடததிலினனறு இஙகே வநதிருககிருய? நீ எவனைசசாாநதவள
விசாலமான கணகளையுடையவளே! நான உனககு எதைச செயய
கடவேன? மறைநதிருககினற கணுககாலகளுடையவளும, (நீணடு
குறுகியுமிலலாமல) ஸமமான இரணடுதொடைகளையுடையவளும
(சபதம, புததி, நாபி இம) மூனறுகளிலும ஆழநதவளும, (மூக
இரணடுகணகள காது நகஙகள ஸதனஙகள பிடரி இநத) ஆறுகள
லும உனனதமாயிருபபவளும, சிவநதிருககினற (உளளஙகை, உ
ளஙகால, கடைககண, உதடு, நா, நகம இநத) ஐநது இடஙகளிலும
பளபளபபுளளவளும, ஹமஸமபோலக கதகதஸவரததுடனபேசுப
ளும, அழகிய கூநதலையுடையவளும, அழகிய குரலுடையவளும
யௌவனததின மததியிலிருபபவளும, பருததிருககினற [1]கொஙகை
களுளளவளும, குடிலமான இமைமயிாகளுளள கணகளையுடை
வளும, கோவைபபழமபோனற உதடடையுடையவளும, மெலிந
இடையுளளவளும, சஙகமபோனற கழுததையுடையவளும, மறை
திருககினற நரமபுகளையுடையவளும, பூாணசநதரனுககொபபான
முகததையுடையவளும, விலாஸஙகளுடனகூடியவளுமான நீ, அஸு
ஸதரீயோ? கினனரியோ? கநதாவஸதிரீயோ? வனதேவதையோ?
அபஸரஸதரீயோ! நாககனனிகையோ? தாரையோ? அலப
புஸையோ? மிமரகேசியோ? புணடரீகையோ? மாலினியோ?
பாா? அநதஅநத லக்ஷணததுடனகூடின காமமீரதேசததில பிறந
பெணகுதிரையைபபோல விளஙகுகிருய நீ இநதராணியோ? ருத
பதனியோ? ஸவதையோ? ரதிதேவியோ? ஏ! தேவி! தேவாகளுள
பாலிததிபெற்றவளான எநதத தேவஸதரீ, இஙகு வநதிருககின
றுய? சொல உனனுடைய ரூபமானது பூஷணஙகளால விடுபட

[1] ஒருசொலவிடபபடடது

எல்லாலக்ஷணங்களும் பொருந்தியவளுமான அந்தத்ரௌபதியான வள், கறுத்தநிறமுடையவைகளும் மெல்லியவைகளும் நீண்டவைக ளும் சுருண்டு மென்மையாயிருக்கின்ற நுனிகளையுடையவைகளும் அழகியவைகளுமான கூந்தல்களை உயரஎடுத்து முடித்துக்கட்டி வல பக்கத்தில் மறைத்துக்கொண்டு விராடனுடைய அந்தப்புரத்தில் நுழைந்து எதிரில்சென்று, ரதனங்களாலிழைக்கப்பட்ட விரிப்புடன் கூடின ஸ்வர்ணபீடத்திலிருப்பவளும் சிவந்ததும் மெல்லியதுமான ஆடையையுடுத்தவளும் மேகத்திலுள்ள மின்னல்கொடிபோன்றவ ளும் பற்பலநிறங்களுள்ள (ரதனகாந்திகளால்) விசித்ரமாயிருப்பவ ளும் எல்லாஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் அழகியபுரு வங்களும் கூந்தல்களும் இடையுமுள்ளவளும் கூனர்களுக்கும் குள ளர்களுக்கும் மத்தியிலிருப்பவளும், யாகத்தில் அநேகபுஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியிலுள்ள யாகமேடைபோன்றவளும் எல்லா அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் ஐச்வர்யமுள்ளவளும் அநேக ராஜபுத்ரிகளாலசூழப்பட்டவளும் ராஜமஹிஷியுமான ஸு தேஷ்ணையைக் கண்டாள் அந்த உத்தமஸ்த்ரீகளெல்லாரும் த்ரௌ பதியைப்பார்த்து மனவருத்தமடைந்து ஆஸனத்திலிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து நான்குபக்கத்திலும் (த்ரௌபதியைவந்து) சூழ்ந்து கொண்டார்கள் அவர்களெல்லாரும் (தேவலோகத்திலிருந்து) வந் திருக்கின்ற தேவியான இந்த்ராணியைப்போல் அந்தத்ரௌபதியைப் பார்த்தார்கள் மறைந்திருக்கின்ற கணுக்கால்களையுடையவளும், உத் தமமான [1]இடையையுடையவளும், சிவந்தும் நீண்டுமிருக்கின்ற கண்க ளையுடையவளும், எல்லாவித்த்திலும் மேன்மைபெற்றவளும், தோஷ மற்றஅங்கங்களையுடையவளும், வணங்கின சரீரத்தையுடையவளும், அழகிய இடையையுடையவளும், அதிககுறுமையும் நெடுமையுமில்லா தவளும், அநேகம் புறகளாலஅடர்ந்த காட்டிலுள்ள பெண்மான் போன்றவளும், இகழத்தகாதவளும், அழகிய கூந்தலையுடையவளும், மான்போன்றவிழியையுடையவளும், பயந்திருக்கின்ற பெண்மான் போன்றவளும், கூட்டத்திலிருந்து தவறியிருக்கின்ற பெண்யானை போன்றவளும், லக்ஷ்மிதேவிபோன்றவளும், அகன்ற கண்களையுடைய வளும், கீர்த்திபொருந்திய வித்யைபோன்றவளும், நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபோன்றவளும், ஜ்வலிக்கின்றஅக்னிஜ்வாலைபோன்றவளும், ருத்ரபத்னியாகியபார்வதிபோன்றவளும், மஹாநதியினுடையகரை போன்றவளும், நாகக்கன்னிகைகளுள் ஸுலபைபோன்றவளும், பெண்

---

[1] மூலத்தில் வேறு

அந்த த்ரௌபதியானவள் அவர்களைநோக்கி, "(ஓ ! நகரவாஸிகளே!) வந்திருக்கின்றநான் ஸைரந்திரி,என்னைக்காப்பாற்றுகிறவளுக்குஊழி யத்தைச் செய்யவிரும்புகிறேன்" என்று மறுமொழிகூறினாள் அந்த த்ரௌபதியினுடைய ரூபத்தினாலும் வேஷத்தினாலும் இன்சொல்லா லும் சோற்றுக்காக வந்திருக்கிறவளாக அவளை ஜனங்கள் நம்ப வில்லை கேகயராஜகுமாரியும் விராடராஜனுடையமனத்துக்கு இனிய மனைவியுமான ஸுதேஷ்ணையானவள், உப்பரிகையிலிருந்து நான்கு பக்கத்திலும் பார்க்கின்றவள் தற்செயலாக த்ரௌபதியைக்கண்டாள் விராடனுடையமனைவியான அந்தஸுதேஷ்ணாதேவியானவள் அவ் வித்ரூபத்தையுடையவளும் நாதனற்றவளும் ஒற்றைவஸ்த்ரத்தை உடுத்தவளும் ஸ்த்ரீகளாலும் புருஷர்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் சூழப்பட்டவளுமான அவளைக்கண்டு காருண்யத்தினால்உண்டானபர பரப்புடன், அவளிடத்தினின்று ஜனங்களை விலக்கி, "நீங்களெல்லா ரும் அவளை இங்கே அழைத்துவாருங்கள் பதிவ்ரதையான அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்தபொழுதே என்மனம் நடுங்குகிறது ஆதலால், உங் களுக்கு இஷ்டமிருந்தால் அந்தப்பெண்ணை விரைவாக இங்கு அழை த்துவந்து (எனக்குக்) காண்பியுங்கள்" என்று சொல்லி, தன்பக்கத் திலுள்ளவர்களான ஸ்த்ரீகளையும் அவளை அழைத்துவருவதில் விருப் பமுள்ளவர்களான வருத்தஸ்த்ரீகளையும் அனுப்பினாள் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தஸ்த்ரீகள் ஒருங்குசேர்ந்து த்ரௌபதியினுடைய அருகில்சென்று அவளை அழைத்துவந்து அவளைப்பார்த்து எல்லா வித்த்தாலும் மதுரமான அக்ஷரங்களுடன்கூடின வாக்யத்தை உரை க்கலானார்கள் "ஏ ! கல்யாணி ! உப்பரிகையிலிருக்கின்ற ஸுதேஷ் ணாதேவி உன்னைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு உனக்காக எங்களை அனுப்பினாள் அவளைப்பார்க்க உனக்கு இஷ்டமிருந்தால் எங்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவளாக உன்னிஷ்டப்படி இப்பொழுது வா" என்று சொன்னார்கள் (பிறர்களுடைய) சொற்களின் பொருள்களை அறிவதில் ஸமர்த்தையான த்ரௌபதி அவர்களுடைய அவ்விதமான வார்த்தையைக்கேட்டு, தன்னால் விரும்பப்பட்ட கார்யத்தினுடைய அநுகூலத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்து, அரண்மனையைநோக்கி வந் தாள் த்ரௌபதியானவள், எந்தஇடத்தில் பர்த்தான ராஜஸ்த்ரீ இருக்கிறாளோ அந்த ராஜமாளிகையை அடைந்து, கீர்த்தியுள்ளவ ளும் ராஜபத்னியுமான ஸுதேஷ்ணையை வந்தடைந்தாள் கறுத்த கண்டகணங்களையுடையவளும் நாணமுள்ளவளும் இளங்கொடிபோல மெலிவுற்றவளும் அழகிய இடையுள்ளவளும் மங்களமுள்ளவளும்

லலது உனககு இபபொழுது விருபபமிருநதால இஷடபபடி
னது பசுககூடடததை நீ பாதுகாததுவா எனனுடைய பசுககள
னனிடததில ஒபபிககபபடடவைகளாகடடும இடையாகளிட
ளள பசுககளை உனககு நான தருகிறேன ஒவவொருநிறததிலும
னிததனியாக லக்ஷககணககான பசுககூடடஙகளிருககினறன உன
ல விருமபபபடட வரததை நான உனககுககொடுககிறேன என
டையபசுககள உனனிடததில ஒபபிககபபடடவைகளாகடடும''
னறுசொனனன

மஹாதமாவும பாணடுபுதரனுமான ஸஹதேவன இவவாறு
ாடனேடு சோகதைபெறறு இஷடபபடி பசுககளுககு ரக்ஷகனு
ருககும நிலைமையைஅடைநது, அஸதகிரியில பரவேசிததிருககினற
ாயனபோல, அஜஞாதவாஸஞசெயதுகொணடு வஸிததான பழு
றபராககரமமுளள பாணடவாகள, கடலாலசூழபபடட பூமியை
ளவதறகு முயறசியுளளவாகளாக, உளளபடி அஜஞாதவாஸததை
னுஷடிபபதறகாக பரதிஜஞைசெயதபடியே இவவிதமாக விராட
டததில வஸிததுவநதாகள

பதினனகாவது அதயாயம

பாணடவபரவேசபாவம. (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதியானவள் ஸைரந்த்ரீவேஷந்தரித்து ஸுதேஷ்ணையி
னுடைய அரண்மனையில் வஸித்தது)

பிறகு, அழகியகூநதலையுடையவளும பாாககததகுநதவளும
ததமான சிரிபபுடையவளும பருதத வடடமான கொஙகைகளை
டையவளும மஙகளமுளளவளும கறுததகணகளையுடையவளும
றுததநிறமுடையவளும கருஷணையெனகிற பெயருடையவளும பய
தவளுமான அநதத்ரௌபதியானவள மருதுவானபினனலமயிாகளை
பாததூககி முடிநது வலபபககததில மறைததுககொணடும அதிக
ாக அழுககடைநததும பெரிதுமான ஒருவஸதரததை உடுததுககொ
டும ஸைரநதரியினுடையவேஷததைத தரிததுககொணடும விராட
ாததிலபுகுநது துயரததை அடைநதவளபோலச [1]சென்றுள அவ
ளபபாாபபதறகாக அஙகுளளபுருஷாகளும ஸதரீகளும நானகுபக
ததிலிருநதும ஓடிவநது அவளைபபாாதது, ''பெணணே! நீ யார்?
தைசசெயய விருமபுகிறுய?'' எனறு வினவினாகள ராஜேநதரரே!

[1] 'ஸைரநதரீவேஷ ஸமயுதா' எனபது விடபபடடது.

ஞன விராடன, ''சதருககளை அழிபபவனே! நீ பராமமணே
அலலது ராஜாவோ, ஸமுதரமசூழநத பூமியைஆளும அரசனுை
ரூபமுடையவனுக இருககிருய, உணமையைசசொல உனனிடத
இடைததனமையானது பொருததமாயிலலை எநதஅரசனுடைய
யததிலிருநது இவவிடம வநதிருககிருய? எவவிதமான சிறநத
பம, உனனிடததிலிருககினறது? நீ எஙகளிடததில எவவிதமாக
பொழுதும வஸிககபபோகிருய? உனககு இஙகு எனன [1]வேதன
வேணடும, சொல'' எனறு வினவ, ஸஹதேவன, ''ராஜரே! பாண
புதராகள ஐவருளளும யுதிஷடிரராஜா ஜயேஷடா அவருககு எ
லக்ஷம பசுககளுடைய வாககஙகள நூறுநூருகஇருநதன வே
பதினுயிரம பசுககளுமிருநதன அபபடியே இனனும வேருன
பதினுயிரம பசுககளும இருநதன அவைகளுககெலலாம ந
இடையனுக இருநதேன எனனைத நநதரீபாலனெனறு எல
ரும சொலவாாகள (நான இருககுமிடததுககுச) சுறறிலும ப
யோசனைதூரமவரையில ஓரிடததிலாவது பசுககளைபபறறிய
சென்றதும நிகழவதும வருவதும மறறதுமான ஒனறும என
அறியபபடாததாக இராது மஹாதமாவான அநதயுதிஷடிரருடை
குணஙகள எனனுல நனருய அறியபபடடிருநதன குருதேசதத
ரான அநதயுதிஷடிரரும எனனுலஸநதோஷபபடுததபபடடவரா
எனனுல எணணபபடடிருககினற பசுக்கள கணககிடடு அறியமுடி
தவைகளும மிகபபெரியவைகளும அதிகபபாலுளளவைகளும அ
கஙகளும கனறுகளுளளவைகளும நலலஸவபாவமுளளவைகளும
னறன பசுககள (எனனுல பாதுகாககபபடடால) விரைவில அ
மாகினறன அபபசுககளிடததில இபபுவியில ஒருவிதமான ரே
மும உணடாகிறதிலலை அநதஅநதஉபாயஙகளால எனனுல இ
அறியபபடடிருககினறது இவைகளதாம எனனிடததிலுளள
பஙகள ராஜரே! எநதககாளைகளுடைய மூததரததை மோந
பாாதது மலடடுபபசுவும கனறைஈனுமோ, அவவிதமான உயா
லக்ஷணமுளள காளைகளையும நான அறிவேன'' எனறு மறுமொ
கூறினுன

மதஸயதேசாதிபதியான விராடன, ஸநதோஷததினுலகுளிா
மனததுடன மாதரிபுதரனுன பாணடவனைபபாாதது, ''இழிவா
தொழில உனககு (ஏறபடுதத) நான ஸமமதிககவிலலை, இநதபபூ
முழுமையையும நீ ரக்ஷிபபதறகுததகுநதவனுயிருககிருய பாபுரே

---

[1] சமபளம

உமமுடைய பசுககளுக்கு) துஷடமருகஙகளிடமிருநதும ரோகததி னிடமிருநதும காட்டுததீயினிடமிருநதும திருடனிடமிருநதுமபயம உணடாகாது ராஜரே ! உமமுடையபசுககள அதிகப பாலுளளவை களும எணணிககையினுல அதிகபபடடவைகளும பிணியறறவைக ளும நலல புஷடியுளளவைகளுமாகும " எனறு கூறினுன அரசன, ஸஹதேவனுடைய வாாததைகைகேடடு, அவனைபபாாதது ஸந தோஷிததுப புகழநது, " வீர ! உனனிடததில இடையாகளினதன மையை நான பாாககவிலலை உறுதியுளள உனனுடையசரீரமானது தாயததினுல க்ஷததரியனுடைய சரீரமபோலவும குருவமசததிலபிற நதவனுடைய சரீரமபோலவும விளஙகுகிறது உனனுடையசரீர மானது பாணடிதயமிலலாததாகக காணபபடவிலலை நீ இநதராஜ யததில எனககு ஆலோசனைசொலலுகிற மநதிரிஸதானததை வஹித துககொணடிரு பருஹஸபதியானவா இநதரனுடனகூடின தேவா களைபபோல நீ அரசாகளோடுகூடின இநத மதஸயதேசததை ஆணடுகொணடிரு அழகிய வேஷமுளளவனே ! நீ எனனுடைய எலலாசசேனைகளையும காபபாறறு உனககுத தகுதியான கதியை எடுததுககொள ஸேனையை ரக்ஷிககிற பாரததைபபொறுதது, என னுடைய ஸைனயததுககு நீ தலைவனுயிரு விலலைக கையிலஎடு" எனறு ஸநதோஷமுளள மனதோடு கூறினுன விராடராஜனுல (இபபடிச) சொலலபபடடவனும குருவமசததில பிறநதவாகளுள உததமனும அதிபுததிசாலியுமான ஸஹதேவன மதஸயதேசததில மிகசசிறநதவனுன விராடராஜனைப புகழநது நமஸகாரஞசெயது, " ராஜரே ! ஸாரமான எனனுடைய வாகயததைககேளும நான சிறு வன , ஒருவிதஜாதியால தோஷமுளளவன நீதிகளில தகுநதஆலோ சனையுடன கூடியிருககும தனமை எனககு இபபொழுது எவவாறு உணடாகும ? தோஷமறறவரே ! அரசரே ! நாஙகள எஙகளஜாதிககு ரிய தொழிலகளாலேயே ஸநதோஷமடைகிறவாகள (ஆதலால,) பசு ககளைக காககுமவிஷயததில எனககுக கடடளையிடும நான வைஸ யன எனககு அரிஷடநேமியெனறு பெயா நான குருஸரேஷடா களான பாணடவாகளுடைய பசுககளைக காககும அதிகாரததில இருநதேன ராஜஸரேஷடாகளான அநதபபாணடவாகள இருககு மிடததை நான அறியவிலலை பரஜைகளுககுத தலைவரே ! உமமி டத்தில வாஸஞசெயய விருபபமுறறிருககிறேன பாபுவே ! இதைத தவிர வேறுதொழிலால ஜீவிபபதறகு எனனுல முடியாது. உமமைத தவிர வேறொருவரும என மனததுககு பரியமிலலை " எனறசொன

குதிரை தடுதாழில தகாது பாபபதறகுஇனியவனே! எனககு உன னுடைய இநதததாசனமானது யுதிஷடிருடைய தாசனததுககு ஒப் பானதாகவேஇருககிறது இகழததகாதவரானஅநதபபாணடவர வேலைககாராகளைவிடடுநீஙகிளவவாறுகானகததில ஸஞசரிககிறுரோ? எபபடிஸுகமாகவஸிககிறுரோ?'' எனறுன உததமனனகநதாவனுகது ஒபபானவனும யெளவனமுளளவனுமான அநதநகுலன, ஸநதோஷ முறறவிராடராஜனுலஅவவாறு பூஜிககபபடடான பரியமாகவுமநேர ததியாகவும் வஸிததுவருகினறநகுலனை அஜஞாதவாஸகாலததின் டையில எவவிததததினுலும யாரும அறியவிலலை

பதினமூனருவது அதயாயம

பாணடவபரவேசபாவம். (தொடாச்சி)

(ஸஹதேவன் இடையனுடையவேஷம்தரித்து விராடநகரத்தில்சேன் றதும், விராடன் ஸஹதேவனுக்குப் பசுக்களைரக்ஷிக்கும் அதிகாரம் கொடுத்ததும்)

பிறகு, சநதரனபோனறவனும யாகததில ஹவிஸுகளால ஹோமமசெயயபபடட அகனிபோனறவனுமான மறறெருவன காண பபடடான அவன உலகததைதவிளஙகசசெயகினற பாலஸூரியன போல அழகியதோறறமுளளவனுகக காணபபடடான வருகினற அநதஸஹதேவனை, முநதியிருககினறவிராடராஜன உடனே கண டான எலலாருடையமனததையுமகவரும காநதியுளளவனும, யெள வனமுளளவனும, பகைவாகளை அழிககுமதிறமையுடையவனும, மேக ததினினறும விடுபடட சநதரமணடலமபோனறவனும, (ஸபையை நோககி) வருகினறவனும, அளவுளள கோலுளளவனும, அழகிய தோறறமுளளவனும, தும்புகளையும அஙககயிறறையும நாணகயிற றையும நீணடதும பரகாசமுளள அனேகமயிாகளாலே நனறுகச சோததுமுறுககபபடடதுமான சாடடையும பினபுறததிலகட்டிக் கொணடிருபபவனுமான அநதஸஹதேவனை அநதஸபையிலுளள ஜனஙகள தனிததனியாகக கூடிககொணடு பாாததாாகள வீர வானுன அநதஸஹதேவனும அரசனைநோககி, ''ராஜரே! என்னிடம் பசுககளுககுத தலைவனுக ஏறபடுததும எனனுல காபபாறறபபட்ட உமமுடைய பசுககள தெளிவான நிதரையுளளவைகளாயிருககும நான திறமையுளளஇடையன (எனனுல நனறுகபபோஷிககபபடும

ன சமபளததையும போஜனததையுமவிருமபிப பிழைககவேணடு
ெனறு எணணஙகொணடு இபபொழுது உமமுடையபட்டணததை
நது அடைநதேன நான உமமுடையகுதிரைகளைக கட்டுகிறவனும
மால நனறுகப போஷிககபபட்டவனுமாயிருகக விருமபுகிறேன
மககு இஷ்டமிருநதால எனனைக குதிரைகளுககுத தலைவனாக ஏற
ிததும்'' எனறுசொனனான விராடன், ''நான உனககு வாஹ
ஙகளையும பொருளகளையும சமபளததையும கொடுககிறேன நீ
திரைககாரனாயிருபபதறகுத தகுநதவனலலன நீ எவவிடததிலிரு
து வருகிறாய்? நீ யாரைசசாாநதவன்? நீ எவவாறு இஙகு வநதாய்?
னனிடததில எவவிதச சிலபவிதயை இருககிறது ? சொல'' எனறு
னவ, நகுலன, ''பாணடுபுததாாகள ஐவருளளும ராஜாவானயுதிஷ்டி
ஜயேஷ்டா பகைவாகளை அழிபபவரே ! அவரால நான முறகா
ததில குதிரைகளவிஷயததில அதிகாரம கொடுககபபெறறிருந
தன நான குதிரைகளுடைய ஸவபாவததை அறிவேன, பலவித
ன அஸவசிகைஷயையும துஷ்டககுதிரைகளை அடககுமவிததததை
ம குதிரைகளுககுச செயயததகக எலலாச சிகிதசையையும அறி
வன எனனிடமிருககும குதிரைகள பயபபடமாட்டா பெண
திரைகளும எனனிடததில துஷ்டததனமசெயயா அவவாறிருகக,
ணகுதிரை எவவாறு துஷ்டததனஞசெயயும்? எனனுடையதிற
மையை அறிநதே அநதபபாணடுபுததிரரான யுதிஷ்டிரா 'காநதிகன'
னறே எனனைப பேரிட்டு அழைபபா தேவராஜனுககு மாதலி
ாலவும தசரதமஹாராஜனுககு ஸுமநதாாபோலவும ஜமதகனியி
டைய குமாராானபரசுராமருககு ஸுமஹனபோலவும நான உம
ந ஸாரதியாயிருநது உமமுடையகுதிரைகளைப பழககுகிறேன
ஹாராஜரே[1] மனிதாகளுககெலலாம ராஜாவான யுதிஷ்டிரருடைய
ட்டளையினால நான லக்ஷககணககாகவும கோடிககணககாகவுமுளள
திரைகளுககு ரக்ஷகனாக இருநதேன'' எனறுகூறினான.

விராடன், ''எனனிடததிலுளளவாஹனஙகளான குதிரைகளெலல
ம இபபொழுதே உனககு அதீனமாயிருககட்டும மேலும், எனனு
ய குதிரைவீராகளும ஸாரதிகளும உனககு ஸவாதீனாகளாயிருக
டும ' தேவதைககுஒபபானவனே ! இவவிதமான உனனுடைய
ஷ்டம நிறைவேறறபபட்டது மறறும உனனால எதிாபாாககப
டிருககினறவரததைசசொல குதிரைதொழில உனககுத தகுதி
ககாணபபடவிலலை நீ அரசனபோலவிளஙகுகிறாய உனககுக

1 கட்டி அடககுகிறவன

பரிசாரிகைகளுககும கறபிததான அநதபபாணடவன அநதஉ
ரையினுடைய பரீதிககும உரியவனுனன சிறநத கோடபாடுகெ
யுடைய அநதததனஞசயன அவவாறு அவாகளுககு பரியதை
செயதுகொணடு அவாகளோடு அநத அநதபபுரததிலேயே வாள
செயதுவநதான அவவிடததில அநதநிலைமையை அடைநதி
கினற அாஜுனனை வெளியிலிருககும ஜனஙகளாவது மறற ஜன
ளாவது அறியவிலலை

பன்னிரண்டாவது அதயாயம

பாணடவபரவேசபாவம (தொடாச்சி)

(நகுலன் விராடனைஅடைநது தனக்கு அஶ்வசாஸ்த்ரத்திலுள்ள ஸாமர்த்தியத்தைக்கூறியதும், விராடன் நகுலனுக்குக் குதிரைகளைரக்ஷிக்கும்அதிகாரத்தைக்கொடுத்ததும்)

பிறகு, விராடராஜன குதிரைகளைபபாாததுககொணடிருக
பொழுது, பாபுவானமறறொருபாணடுகுமாரன காணபபடடான எ
கினறவனுன அநதபபாணடவனை ஸாமானயஜனஙகள மேகததி
னறு விடுபடடிருககினற சநதரமணடலததைபபோலக கணடாக
அவன இஙகுமஙகும அநதக குதிரைகளைபபாாததான பாாககின
அநதநகுலனை மதஸயராஜன கணடான பிறகு, அநதவிராடன கு
குலோததமனுனஅநதநகுலனைபபாாதது, அபபொழுதுஸபையிலி
கினறவாகளையெலலாம வினவினன "யௌவனமுளளவனும எ
னுடைய ஸபையைநோககி வருகிறவனுமான இவனை யாராவது இ
றகுமுன பாாததுணடா? இவன எனககு பரியனுயிருககிறு
இவனுடையதாசனமும எனமனததுககுப பிடிததிருககிறது யா
வது ஒருவன இவனைபபாாததிருநதால சொலலடடும இவன எ
னுடைய குதிரைகளை அடிககடி பாாககிறுன ஆதலால, நிசசயம
இவன குதிரைகளுடைய ஸவபாவஙகளை அறிநதவனுகவும ஸமா
னுகவுமிருககவேணடும இவன விரைவாக அருகில பரவேசிக
படி செயயபபடலாம இநதவீரன தெயவமபோல விளஙகுகிறுன
எனறுன மதஸயராஜன இஙஙனம ஆலோசிததுககொணடிருக
பொழுதே, கௌரவாகளுள சிறநதவனுன நகுலன ஸபையை வி
வாக அடைநதான பிறகு, கௌரவாகளுள உததமனுன நகுல
விராடராஜனைநமஸகரிததுஅருகில்வநதுஅவனைபபாாததி, "ராஜ

செயது ஆணடுவருவாயாக நான உணமைசொலலுகிறேன. நான உனககு ராஜயததைககொடுககிறேன'' எனறுன அநதஅரசன இவன என்ன செயயபபோகிறுனெனறு அறியவிருபபமகொணடு அவனு டையமுனனிலேயில நீணடவைகளும வாணமுளளவைகளும நாண கயிறுளளவைகளும பலமுளளவைகளுமான தனனுடைய அநேக விறகளை அவனுககுக கொடுததான பிறகு, அாஜுனன, ''பாபுவே! னனுல இவவிதமானவிலலானது எடுககபபடடதிலலை, இபபடிப படட விலலானது ஒரிடததிலும பாாககபபடடதுமிலலை. எனனைப போனற விலலாளிகளும பூமியில இலலை நான நாடடியமாடுவேன, பாடுவேன, வாததியஙகளை வாசிபபேன நாததனசிகஷை செயகிக றும விஷயததில எனககு விசேஷமான ஸாமாததியமுணடு ஆத லால, ராஜரே! உததரைககு நாததனததைககறபிககிறதறகாக எனனை றறுககொளளும நான தேவிககு நாததனததைக கறபிககிறவ னாவேன'' எனறு மிகச ஆணமையறற வாாததையைச சொனனுன விராடராஜன, ''பருஹனனளையே! உனககு அவவிதமானவாாததைத தருகிறேன எனபெணணையும எனபெணணைபபோனற மறறுமுளள ஸதரீகளையும நாடடியமாடுமபடிசெய'' எனறு சொலலிவிடடு, பிறகு, அழகியஇடையையுடையவளும அழகியவளுமான தனபுதரியைத தானே அழைததுச சநதோஷமுளள மனததோடு அவளைபபாாதது, அழகிய சரீரமுடையவளே! பருஹனனளையெனகிற இவள உனக குத தோழியாயிருககடடும பெணணே! இவள மிகக பரீதியால னககுகடடபபடட ஸநேஹமுளளவளாகவும எபபொழுதும உனககு பிருககு ஒபபாகவும வேணடியபபகஷணஙகளையும ஆபரணஙகளையும ஸதரஙகளையுமுடையவளாகவும மஙகளகரியாகவும எலலா ஜனங்க டஙகளிலும தடையறறவளாகவும ஸஞசரிககடடும கெடட லததிலபிறநதவாகளுககு இவவிதமான வடிவமஇராது இபபடிப பட ஒருததி நடைததவறுதலுளளவளாயிருககமாடடாள'' எனறு றினன அரசன தனனுடைய பறபல மநதிரிகளோடு ஆலோ தது அநதஅாஜுனனை ஸதரீகளைககொணடு விரைவாகப பரீகஷிக செயது (அநதஸதிரீகளால) அவனுடைய உறுதியான நபுமஸகத ணமையும கேடடுப பிறகு அவனைக கனனிகையினுடைய அந புரததிறகு அனுபபிவிடடான பரபுவான அநததனஞசயன டனுடைய குமாரிககுக கானததையும வாததியம வாசிபபதையும பிததான அவவாறே அநதஉததரையினுடைய தோழிகளுககும

• 1 இது, குறிபபுமொழியாகக கொளளவேணடும

னதுநகரததில ப்ரவேசிததிருககிருனி இவனைபபாாதது, 'தேவேந
தரனுடைய குமாரனே பரமமாவினுடைபுதரனே பரமமதேவன
தானே பாாவதிபுதரனே குபேரனுடைய புதரனே' என்று எனககு
ஸநதேஹமஉணடாயிருககினறது" எனமொழிநதான சதருககளே
அழிபபவனும இநதரனுககுஒபபானவனுமான அநதஅாஜுனன்,
ஸபையிலுளள அனேகாகளபாாககையில், ஸபையைததாணடி அரச
னிடமவநது, "ராஜரே! நான பருஹனனளேஎனனும பெயருளள
வள, நாட்டியமாடுகிறவள நான பினனலை நனருகப பினனுவேன
அழகானகுணடலஙகளே இடுவேன, மாலைகளேத தொடுபபேன்
உடைகளை விததஜுசெயவேன, ஸநானமசெயவிபபேன, கணணு
யைத் துடைததுவைபபேன திலகஙகளிடுவதிலும எனககுஸாமா
தியமஉணடு நபுமஸகாகளுககும பாலாகளுககும மறறுமுளளஜனங
களுககுமநாததனமபழககுவதிலும விததியாபபாஸமுறைகளேககற
பபதிலும எனககுத திறமைஉணடு, பினனலகளில பூககளேத தை
பேன அநதசசெயகையில ஸதரீகள எனனைககாட்டிலும ஸாமாத
யததில மேலாயிருககமாட்டாாகள" எனறுசொனனுன அாஜுனன
இவவாறு தனனுடையசெயகையை விதிபபடி கமபீரததுடனே விராட
ராஜனிடததிலதெரிவிததுநினருன அதிககீாததியுளளவனுனவிராட
ராஜன, தனஸமீபததிலவநதிருககினறவனும உயாநதவனுமானஅ
னைககணடு ஆசசாயமடைநது, "அஸாரமானஇநதவேஷம உனககு
தகாது சிஙகமபோனறஅரசனே! ஆணமையிலலாமலிருபபது உன
குத தகாது பரபுவே! உனனுடையமேனியானது பூதபதியி
டையமேனிபோல மஙகளகரமானவேஷஙகளாலும பூஷணஙகளாலு
அலஙகரிககபபட்டிருககிறது மேகஙகளாலஅடாநது வியாபிகக
பட்டிருககிறஆகாயததிலகிரணககூடடஙகளேயுடைய ஸூாயனுடை
வடிவமபோல உனனுடையவடிவம விளஙகுகிறது பருததும
நீணடுமிருககினற உனனுடைய இருகைகளேயும விலலானதுபிடிக
பட்டால விளஙகசசெயயுமெனறு நான எணணுகிறேன உனககு
தகுநததான விலலைபபிடிதது மிகவுமஉறுதியுளளவனுக இபபொழு
இநததேசததையும இநதபபட்டணததையும காபபாறறுவாயா
பருஹனனளேயே! நீ எனனுடைய புதரனுககுஒபபாக இரு நா
பிராயமுதிாநதவனுயிருககிறேன, உனககுப பொருளேக கொடு
றேன பரபுவே! எனனுடைய இநதபபட்டணமுழுதையும நீ க
பாயாக நான உனககு ஒருவிதமான நபுமஸகததனமையைப
காணவிலலை நீ மதஸயதேசததை விரைவாக வருததியடை

களுமானஅமபுகள புறறில பாமபுகளநுழைவதுபோல அாஜுன னுடையதேகததில நுழையபடும (அடியிலகடடபபடடிருககிற) மயிலதோகைகளால விளஙகுகினறவைகளும [1]ஒனறினபினஒனருகத தொடாநதுசெலலுகினறமயிலகளபோனறவைகளும தொடாச்சியாக விழுநதுகொணடிருககினறவைகளுமான அமபுகளுடையஒலியானது (மாலைபோல இடைவெளியிலலாமலதொடாநது) செலலுகினற பக்ஷி களுடையசபதமபோல (அனைவராலும கேடகபபடலாம) 'புததத

பொழுதே பூமியிலவிழட்டும பகைவரைவாட்டுபவர்களான கௌர
ர்கள் பசுக்களைப்பிடித்துக்கொண்டு இஷ்டப்படிபோகட்டும் அல
து, தேர்களிலிருந்துகொண்டு என்னுடையபோரைப் பார்க்கட்டும்''
ன்றுகூறினன்

நாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

ளாளிககடடைகளால யானையைத துனபு
னபுறுததபபோகிறேன அமபுககூடடஙகளாகிற மிகக ஜவா
ளதும கததிகளையும சகதிகளையும கதாயுதஙகளையும விறகாக
டதும படைகளை எரிககினறதுமான ஆரஜுனனுகிறநெரு
ரிககபபோகிறேன உலகததிலுளள ரதிகாகளைக காடடிலு
ம படையாளிகளான எலலாவீராகளுளளும சிறநதவனு
யிருககினறவனுமான பாததனை, கருடன பாமபைபபிடி
ல (நான) கவாநதுகொளளபபோகிறேன (மேனியிலவாந
றவைகளும பறபலவிதமுமான எனனுடையசக்ஷுதரகஙக
லும பலலஙகளாலும மதிமயககமுறற குநதிபுதரன செயயவேண
விஷயததை அறியாமறபோகடடும நான இபபொழுது அமபுகள
பாததனுடைய தலையைஅறுததுத தாயோ தனனுடையமனத
நெடுஙகாலமாயிருககினற துககததை வேரோடு களையபபோகிறே
இபபொழுது எனவிலலினினறு விடுபடடவைகளும அழுநதிய
ககளுளளவைகளுமான பலலஙகளால கொலலபபடட குதிரை
யுடையவனும தேரையிழநதவனும ஆணமையில நிலைததிருபபவ
பாமபுபோலப பெருமூசசுவிடுகிறவனுமான பாததனைக கொ
கள பாாககடடும ரிஷிஸரேஷடரான ஜமதகனியினகுமாரரி
நது, எனனால திவயாஸதரம அடையபபடடிருககிறது அதையு
யததையும ஆதாரமாககொணடு இநதரனோடும போாபுரி
கொடிநுனியிலிருககும வானரமானது எனனால பலலததின
ககபபடடு அசசததைசசெயயுமஓசைகளை வெளியிடடுககொண

I சிறகுமுளைதத மயிலகளபோனறவைகளும எனறும பொருளின

எல்லவரும் குருவீரர்களுக்கு ஆசாரியரும் சர்தவானுடை தைதையக்கேட்டு
தீர்மான கருபா, (காணனைப்பாராதது,) "ஏ! ராதேய!
பொழுதுமே உனக்குப் போரில் மிகக் கொடியபுத்தியிருக்கிற
ாத்தங்களுடையஸ்வபாவத்தை நீ அறியவில்லை
ம் நீ யோசிக்கவில்லை சாஸ்த்ரங்களை ஆதாரமாகக்கொண்
கப்பட்டநீதிகள் அனேகமுண்டு அவற்றுள்,
ாடும்பாவமென்று முற்காலத்துவழக்கத்தை யுத்தமா
கினறூர்கள் தேசகாலத்தோடுகூடியயுத்தம் அறிந்தவர்கள் வெ
அதுவே காலவேறுபாட்டோடுகூடியிருந்தால் வெற்றியைக்கொடுக்க
ண்டவிளைவிக்கும் தகுந்தஇடத்திலும் இவ்வுலகில
ாியிடப்பட்டவிக்ரமமானது மங்களத்தின்பொருட்டாகும் தகுந்தகாலத்திலும்
ங்களுடைய) ஒற்றுமையினால் மேன்மேலும் காயம்செய்யப்பட (தேச
ணடும் [1]ரதனுசெய்பவனுடைய அதிகாரத்திலுள்ள காரியத்
காரியத்தைப் பண்டிதர்கள், (வெற்றியைக்கொடுக்கக்கூடிய ஸாதிக்கத்
ற்று) நம்பமாட்டார்களல்லவோ? (தற்காலநிலைமையை) ஆலோ
ங்கால பார்த்தனோடு போபுரிவதற்காக நெருங்குவது நமக்குத்
த்தனறு என்னில், (இந்தஅர்ஜுனன்) ஒருவனுக்கேபோரில்
பாகளைஎதிர்த்து அடிப்பதற்கு வல்லமைபொருந்தியவன்

"பண்டிதர்கள், 'என்னாலசெய்யப்பட்ட இந்தரதம் மிகவும் உறுதியா
இதனால் தேவர்களையும் ஜயிக்கலாம்' என்னும் ரதகாரனுடையவார்த்
நம்பி, தேசகாலங்களைக்கவனியாமல் போருக்கு முயற்சிசெய்யார்கள்
ால உன்னுவாரத்தைநம்பி நாங்கள் எவ்வாறு யுத்தம்செய்யலாம்'?"
பழையஉரை

(இவன) ஒருவனுகவே (முனபு) கௌரவாகளேக காபபாறறினுன, ஒருவனுகவே அகனியை தருபதிஅடையுமபடிசெயதான, ஒருவனே ஐநதுவாஷகாலம பரமமசாயததை அனுஷடிததான, ஒருவனே ஸுபதரையை (ரததகின) மீதேறறிவைததுககொணடு ஜனனை தவாநதவயுததததுககழைததான, (ஒருவனுகவே) வனவாஸமயததில ஸைநதவனே ஜயிதது, பிறகு, கருஷணையை மீடடுக கொணடுவநதான, ஒருவனுகவே ஐநதுவாஷகாலம இநதரனிடததிலிருநது அஸதரஙகளேககறறுககொணடான, ஒருவனுகவே பகைவாகளேவெனறு கௌரவாகளுககுப புகழைஉணடுபணணினுன பகைவரைஅடககுபவனுனஅாஜுனன ஒருவனுகவே கநதாவராஜாவான சிதரஸேனனையும எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாத அவனுடைய ஸேனையையும போரில பலததினுல வெனமுன (இநதப) பாாததன ஸவயமவரததில கூஷதரியாகளேஜயிததுச செலவமுளளபாஞசாலியை அடைநது அவளே எடுததுககொணடு சென்முன நீ அபபொழுது எவவிடமசெனறிருநதாய? அவவாறே, தேவாகளாலும கொலலததகாதவாகளான நிவாதகவசாகளும காலகேயாகளெனகிறஅஸுராகளும ஒருவனுலேயே யுததததில (அடிததுத) தளளபபடடாாகள ஏ! காண! அநதபபாணடவாகளுள ஒவவொருவராலும மனனாகள ஸவாதீனபபடுததபபடடதுபோல நீஒருவனுக இவவுலகில முனபு எநதககாாயததைச செயதிருககிருய? இநதரனும யுததததில பாாததனேடு போாபுரிவதறகுத தகுநதவனலலன அநதப பாாததனேடு யுததமசெயயவிருமபுகிறவனுககு மருநதுசெயயததககது நீ கோபங கொணடிருககினற பாமபினபலலே வலககையைததூககி ஆடகாடடிவிரலால பிடுஙகிஎடுபபதறகு விருமபுகிருய! அலலது, மதங கொணடு காடடில தனிததுஸஞசரிககினற ஒருயானையினமீது அஙகுசமிலலாமலே ஏறிப படடணமசெலல விருமபுகிருய நீ நெயயினுல நனேககபபடடவனும மெலலிய ஆடையை உடுததவனுமாகி, நனருகமூடடபபடடு நெயயினுலும இறைசசியினுலும ஊனிாானும ஹோமமசெயயபபடட அகனியினநடுவில செலலவிருமபுகிருய காண! [1]எவன சரீரததைக (கயிறுகளால்) கடடிககொணடும அவவாறே கழுததில கலலேககடடிககொணடும இருகைகளாலும ஸமுதரததைததாணடுவான? அதில ஆணமையேது? காண! அஸதரபபயிறசியிலலாதவனும மிககபலமறறவனுமான எவன அஸதரத்தில பயிறசியுளளவனும சிறநதபலசாலியுமான அபபடிபபடடபாாதத

1 வேறுபாடம

னுடன் போர்புரியவிரும்புவனோ அவன் செட்டபுத்தியையுடையவன் நம்மாலேயே இப்புவியில் பதின்மூன்றுவர்ஷகாலம் முறும்படி செய்யப்பட்டபார்த்தன் கட்டிவிருந்துவிடப்பட்ட போல நம்மை மிச்சமவைக்கப்போகிறதில்லை கிணற்றிலம் நீதி பட்ட நெருப்புப்போலத் தனியிடத்திலவாஸஞ்செய்யும் பார் அறியாமையால் எதிர்த்துச்சென்று மிக்க பயத்தைஅடைந்துவிட டோம் பஞ்சுக்குவியலிலிட்டநெருப்பை ஒருவன் எவ்வாறு அவிப்பான்? போரில் கொடியம்தங்கொண்டவனும் (போருக்கு) வந்திருக்கின்றவனுமான பார்த்தனை நாம் (எல்லோருஞ்) சேர்ந்து (எதிர்த்துப்) போர்புரிவோம் நாம் முயற்சியும் வன்மையுமுள்ளவர்களும் படை அணிவகுத்துக்கொண்டவர்களும் (பகைவனை) அடிக்கும் தன்மையுள்ளவர்களுமாகி, யுத்தத்தின்பொருட்டு ஸந்நத்தனாகவந்திருக்கின்ற இந்திரகுமாரனானபார்த்தனை (எதிர்ப்போம்) வஜ்ரபாணியானமஹேந்திரனை அஸுரர்கள் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல, தேராளிகளிற்சிறந்த அர்ஜுனனைத் தேராளிகளாகிய (நாம்) அறுவரும் முயற்சியுடன் தகைத்து நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொள்வோம் காண! த்ரோணர், துர்யோதனன், பீஷ்மர், நீ, த்ரோணபுத்ரன், நான் ஆகியஎல்லாரும் பார்த்தனை(எதிர்த்துப்) போர்புரிவோம் நீ ஸாஹஸஞ்செய்யாதே நாம் ஒன்றுசேராமல் யுத்தத்தில் பார்த்தனை வெல்லப்போகிறதில்லை போரில் நாமெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்தே பார்த்தனை வெல்வோம்" என்றுகூறினர்

ஐம்பதாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் க்ருபரைநிந்தித்ததும், அச்வத்தாமா கர்ணனையும் துர்யோதனனையும் நிந்தித்ததும்)

அரசரே! போர்வீரர்களுள் தலைவனான கர்ணன் க்ருபருடையவார்த்தையைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு பராமமணரான க்ருபரைநிந்தித்து மறுபடியும்(பின்வருமாறு) வசனிக்கலானான் "ஆசார்யர் பயத்தினாலே பகைவனிடத்தில் அன்புபாராட்டுகிறாரென்று நான் நினைக்கிறேன் பயந்திருப்பவர் போர்புரியவேண்டாம் நான் போர்புரிகிறேன் ஐயா! பலஹீனரானஉமக்கு, வாருணம் ஆக்னேயம் வாயவ்யம் என்கிறஅஸ்த்ரங்களும் பாரமசிரஸ்என்கிறஅஸ

ரமும் வீண் (உம்மாலும்) மஹாரதர்களாயிருக்கின்ற [1]தகப்பன் பிள்ளைகளாலும் மித்ரனுக்குச்செய்யவேண்டியதான இந்தக்காரியம் செய்யப்பட்டது எஜமானனுடையசோறும் உங்களால் அனுபவிக்கப்பட்டது நீங்கள் இஷ்டப்படிபோகலாம் நீர் நாள்தோறும் பிச்சையெடும், யாகங்களநடக்குமிடம்செல்லும்,ஶ்ராத்தபோஜனங்களைச் சாப்பிடும், இப்பொழுது யுத்தத்தினால் எங்களைப்பயப்படுத்தாதீர் பரசுராமரிடமிருந்துஅப்யஸித்ததும் என்னாலவிடப்பட்டதுமானஅஸ்தரமானது இந்தப்பூமியையும் கொளுத்தும், பாண்டுபுத்ரர்களுள் ஒருவனான இந்தஅர்ஜுனனை யுத்தத்திலகொளுத்துமென்பதில் ஸம்சயமென்ன? மாத்ஸ்யர்கள் பாண்டவனைச்சார்ந்து பலமுள்ளவர்களும் பகைவர்களுடையபடையை அழிப்பவர்களுமான கீசகர்களுடைய வழியை வந்தடையப்போகிறார்கள் அவர்களை நான் கொல்லப்போகின்றேன் நீர்வீட்டுக்குப்போகலாம் வேதமோதுகின்றவர்களும் பிறரிடத்தில் நேசித்துப் பேசுகின்றவர்களுமான (உங்களுக்கு இங்கு) என்னகாரியம்?'' என்றுகூறினான் பேசுகிறவர்களுள்சிறந்தவரும் பராதாபமுள்ளவருமான அஶ்வத்தாமா அவனுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு, துரியோதனனையும்பார்த்துச் சொல்லலானார்

'கர்ண! நாம் இன்னும் பசுக்களைஜயிக்கவில்லை, வேறு எல்லையையும் அடையவில்லை,ஹஸ்தினாபட்டணத்தையும் அடையவில்லை நீயோ புகழ்ந்துகொள்ளுகிறாய் பராமமனோத்தமர்கள் அனேகதர்மசாஸ்தரங்களைப் படித்திருக்கிறார்கள் அவைகளிலஅரசனைச் சூதாட்டத்தில் ஜயிக்கலாமென்பதைப் பார்த்ததுண்டா? பெரியசண்டைகளைச்செய்து (பகைவர்களை) வென்று மிகுதியாகப்பொருளை அடைந்துபூமிமுழுதையும் ஜயித்தும் இவ்வுலகில் கற்றறிந்தவர்கள் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறதில்லை அக்னி வாயினாற்சொல்லாமலே (பதார்த்தங்களைப்) பக்வம் செய்கிறான் ஸூர்யன் பேசாமலே பரகாசிக்கின்றான் பூமி சராசரங்களுள்ள உலகங்களைப் பேசாமலே தாங்குகிறது செல்வமடையத்தக்கனவும் கேட்டை அடைவியாதனவும் நான்குவர்ணங்களுக்கும் உரியனவுமானசெய்கைகள் மஹரிஷிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன பராமமணன், வேதமோதி, தான் யாகம்செய்யலாம், யாகம் செய்விக்கலாம் க்ஷத்ரியன்,பொருளைத்தேடிவந்து,தான் மாத்திரமே யாகம்செய்யலாம், யாகம்செய்விக்கக்கூடாது வைஶ்யன் பொருள்களைப்பெற்று வேளாண்மைதொழிலமுதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும் சூத்ரன் நாள்தோறும் [3]நீரொாசசியினசெய்கையைஅடைந்து

1, 2 தரோணா அஶ்வத்தாமா என்றுகருத்து

3 ஜலத்தைக்கண்டவுடன் வணங்குவது நீரொாசசியினசெய்கை

நமஸகாரததாலும கடடளையைசசெயவதாலும மூனறுவாணஙகளு
கும பணிவிடைசெயயவேணடும பெருமபாகயமுளளவாகள சாஸத
ததில சொலலியமுறைபபடி நடநது இநதபபூமியையும பெறறு மிக
பெரியயாகஙகளையும செயகினறாகள ஓ! ஸூத! கீழககுறித
ஜாதிகளுள உனனுடையது எநதஜாதி? எனனமநதரஙகள்? எநத
காமஙகள்? ராஜனுககு (நனமையை)சசொலலுகினறவன, (அரசனிட
ததினினறு) போகஙகளைப பெறுகினறவன, (அரசனை) அடககிஆ
பவனெனனும ஜாதிகளுள உனனுடையது எநதஜாதி?'' எனறா

அஸ்வததாமா, கௌரவஸபையில தாயோதனனையும காணனை
யுமநனகுபாாதது மிககக்கோபஙகொணடு துாயோதனனைஅதடடினா
'எநதக்ஷததரியன சூதாடடததால ராஜயததைபபெறறு ஸதோதர
செயவதறகுததகுநதவனுவான்? இநததருதராஷடாபுதரனஅவவாறு
கொடுநதனமையுளளவன தயையிலலாதவன அவவாறு, பொருள
களைப்பெறறுப பக்ஷிவேடடையாடுகிறவேடனபோலக கபடதந்தோ
டும வஞசனையுளளஉபாயஙகளோடும ஸஞசரிபபவனுன எநதப்புததி
சாலிதான தறபுகழசசிசெயதுகொளளுவான? உனனுலபொருளகவ
படட தனஞசயனையாவது நகுலனையாவது ஸஹதேவனையாவது
நீ எநத [1]தவைரதயுததததில ஜயிததாய? எநதயுததததில யுதிஷடி
னும பலசாலிகளுளசிறநத பீமனும உனனுல ஜயிககபபடடாகள
எநதயுததததில முனபு இநதபாஸதமானது உனனுல ஜயிககபபட
டது? இழிவானகாயஙகளைச செயபவனே! அவவாறே, ஒறறை
ஆடையுடுததவளும வீடடுககு விலககாயிருநதவளும ஸபையை
அடையுமபடி செயவிககபபடடவளுமான கருஷணையை நீஜயிததயுத
தம எது? பொருளாசைகொணடநீ, வாஸனையைவிருமபுகிறவன சா
தனமாததைஅறுபபதுபோல இழிவானசெயகையைககைககொணடு
இநதப்பாணடவாகளின பெரியவேரைஅறுததுவிடடாய அதைப
பறறி விதுரா எனனசொனனா? மனுஷயாகளுககும புழு எறுமபு
முதலானமறறபராணிகளுககுஙகூடச சகதிககுததககபடி கோபமிரு
பபதைககாணகிறோம (ஆகையால,) தரௌபதியினுடைய துனபத
தைப பாணடவன பொறுககததககவனலலன தாததராஷடாக
ளுடையநாசததினபொருடடுத தனஞசயன தோனறிவிடடான நீ
பணடிதனுயிருநதும ஆசாயயை அவமதிககவிருமபுகிறாய "வைரத
ததைமுடிககவநதவனுன ஜிஷணுவானவன நமமில (ஒருவரையும) மிச
சமவைககபபோகிறதிலலை புததிசாலியானபாணடுபுதரனேடு இவ

[1] இரணடுதோாளிகள எதிாததுசசெயயும யுததம

லகில தேவாகளாவது கநதாவாகளாவது அஸுராகளாவது ராகூ
ாகளாவது பயததிஞல போாபுரியமாட்டாாகள (அாஜுனன)
ருவஞயிருநதாலும கோபஙகொணடு யுததததில எவனெவனைத்தி
பபரே அவனவனைக கருடன வேகததால மாதனைதஒடிபபதுபோல
ாசஞசெயது (வைாததினுடைய) முடிவைஅடைவான உனனைக
ாட்டிலும வீாயததிஞல மேலானவனும விலலில தேவராஜனுககும
ததததில வாஸுதேவருககும ஒபபானவனுமான அநதபபாாத
னை எவன பூஜிககமாட்டான? தேவதையைத தெயவசகதியினுலும
னுஷயனை மனுஷயசகதியினுலும (எதிாததுப) போாபுரிபவனும
புஸதாததை அஸதாததால நாசஞசெயபவனுமான அாஜுனனுககு
பபானமனிதன எவன? சிஷயன புதானைககாட்டிலும குறைநதவ
லலனெனறு தாமசாஸதாஙகளைஅறிநதவாகள சொலலுகிறாாகள
நதககாரணததிஞலும தரோணருககுப பாணடவன அனபுககுரிய
ஞயிருககிருன நீ சூதாடினதுபோலவும இநதரபாஸததனைக
வாநததுபோலவும தரௌபதியை ஸபைககு இழுததுவநததுபோல
ும பாணடவனேடு யுததமசெய உனககு அமமானும கறறறிநத
னும கூஷததாியதாமஙகளை நனகுஅறிநதவனுமகெட்டசூதாட்டததை
ளையாட்டாககொணடவனும காநதாரதேசாதிபதியுமான இநதச
குனியும இபபொழுது போாபுரியட்டும காணடீவமானது பாச
ிகைகளைஎறியாது, [1]கருததனதயும [2]தவாபரதனதயும எறியாது
வலிககினறவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான அநதஅநதஅம
களைக காணடீவம பரயோகிககிறது காணடீவததினினறு விடு
பட்டவைகளும கழுகிறகுகட்டியவைகளும நனகு சாணபிடிககப
பட்டவைகளும மலைகளையும பிளககினறவைகளுமான அமபுகள
லகூயஙகளை அடியாமல) நடுவில நிலலா அநதகன வாயு மருதது
அவவாறே வட்வைததீ இவாகள ஒருஸமயம மிகுதிவைததாலும
வைபபாாகள தனஞசயன கோபஙகொணடால மிசசம வைககமாட்
ான நீ ஸபையில மாமனுடனசோநது சூதாடினதுபோலவே
போரில ஸுபலனுடையபுதானுன சகுனியிஞல நனகுகாககபபட்டுப
(பாாததனேடு) போாபுரிவாயாக [3]ஆசாாியா இஷடபபடி யுததமசெய
யட்டும நான தனஞசயனேடு போாபுரியேன பசுககளிருககு
மிடததைககுறிததது மதஸயராஜனவநதால அவன நமமால போாபுரி
யததககவன” எனறு கூறினா

---

1 பாசசிகையின நாலு எணணுளள பககம

2 பாசசிகையின இரணடு எணணுளள பககம

3 (உனது) 'யுததவீாாகள' எனபது வேறுபாடம

ஐமபததோராவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம. (தொடாச்சி)

(பீஷ்மா துர்யோதனனைக்கண்டித்ததும், கோபங்கொண்ட அஶ்வத்தாமாவை ஸமாதானஞ்செயததும், துரயோதனனும் கர்ணனும், க்ருபரையும் த்ரோணரையும் பொறுக்கும்படி வேண்டியதும்)

பிறகு, சநதனுகுமாரரானபீஷமா, அநதககௌரவஸபையி துாயோதனனைபபாாதது அறமபொருளகளுளளதும கேஷமததை யும நனமையையும பபககததககதுமான இவவிதவாாததை உரைககலானா " தரோணரும,(விஷயஙகளை) நனருகஅறிநதிருககி றா கருபரும (விஷயஙகளை) நனருக அறிநதிருககிறா ஆசாாயபுத ரான அஶவததாமாவும இயறகையானதும நிசசயமுளளதுமான(வா ததைதயை) நனருசொலலுகிறா சாணேஷததரியதாமததினல மாத ரம போாபுரிய விருமபுகிறன அறிவுளளமனிதன ஆசாாயரை அ மதிககககூடாது தேசகாலஙகளை நனருகஆலோசிதது யுதத செயயவேணடுமெனபது எனனுடையஎணணம எவனுககு ஸூ பனபோனறவாகளும (பகைவாகளை) அடிககும தனமையுளளவா களுமான ஐநதுபகைவாகள இருககிறாகளோ அறிவுளளஅவன அவாகளுககு அபிவருததிநோநதிருககுஙகாலததில எவவாறு புதத மயககமகொளளமாட்டான? தாமததை அறிநதவாகளாயிருநதாலுய தமகாாயததில எலலாஜனஙகளும புததிமயககம கொளளுகிறாகள ஆகையினல, அரசன செயயததககதின உணமையை அறிகிறதிலலை, துாயோதனனும துாபபுததியுடையவனகி, தனஞசயனை நேரிலபாாத துமதெரிநதுகொளளவிலலை புததிஹீனனன அவன கோபததுககு டடனபட்டவனகி (அநத அாஜுனனுடையவாஸனையை) முகா விலலை" எனறா புததிமானகளுளசிறநதவரும பரதகுலததிலபிறநத வாகளுள மேலானவருமான பீஷமா ராஜாவைபபாாதது இவவாறு சொலலிவிடடுக கைகூபபி, மறுபடியும தரோணபுதரரைபபாாதது லவாாததையுடன (பினவருமாறு) சொலலலானா "காணன தேஜ ஸைபபெருககச்செயவதறகாக உமமைபபறறிச சொலலியவாாததையை ஆசாாயபுதராான (நீா) பொறுததுககொளளவேணடும பெரிய காாயம நோநதிருககிறது குநதிபுதரனனஅாஜுனன (யுததத்து க்கு) வநதிருததலால, விரோதமபாராட்டுவதறகு இது காலமனறு டமமாலும ஆசாாயராலும கருபராலும எலலாம பொறுககததககது

ஆதிதயனிடததில ஒளி நிலைபெறறிருபபதுபோலவே உஙகளிடததில
புஸதரபாணடிதயம நிலைபெற்றிருககிறது சநதரனிடததில காநதி
வவிததாலும குறைவறறதாயிருபபதுபோலஉஙகளிடததிலபராம
ணயுமும பரமமாஸதரமும நிலைபெறறிருககினறன ஒருவனிடத
தில நானகுவேதஙகள காணபபடுகினறன ஒருவனிடததில க்ஷததரிய
தேஜஸ காணபபடுகிறது பாரதாகளுககு ஆசாாயரும புதரனுடன
கூடினவருமான தரோணரைததவிர வேறொருவரிடததிலாவது இநத
இரணடும முழுதுமஇருபபதாக நாம கேடடதிலலையெனபது என
னுடையஎணணம வேதாநதஙகளும புராணஙகளும பழமையான
இதிஹாஸமும (தரோணரிடததில நிலைபெறறிருககினறன) பரசுரா
மரைததவிர வேறுஎவன தரோணரைககாடடிலும மேலானவனுயி
ருககிறுன? பரமமாஸதரமும வேதஙகளும இவரைததவிர வேறொரு
வரிடததிலும காணபபடவிலலை ஆசாாயபுதரா பொறுததுககொளள
வேணடும கலகததுககு இது ஸமயமனறு (இஙகு) வநதிருக
கினற இநதரகுமாரனுடன நாமெலலோரும ஒனறுசோநது போர
புரிவோம விதவானகளால இவவுலகில ஸைனயததுககுசசொலலப
படட வயஸனஙகளுள கலகமானது முககியமெனறும மிககொடிய
தெனறும கறறறிநதவாகள எணணுகிருாகள'' எனறுகூறினா
அஸவததாமா, ''புருஷரிறசிறநதவரே ! நீதிதவறுததான எஙகளு
டைய இநத (வாாததை) இவவாறு நிநதிககததககதனறு ஆனல
கோபததினுல ஆகாமிககபபடடஆசாாயா (அாஜுனனுடைய) குண
ஙகளைச சொனனா பகைவனுயிருநதாலும (அவனிடததிலிருககிற
குணஙகள கொளளததககன ஆசாாயனுயிருநதாலும ' (அவனிட
ததிலுளள) தோஷஙகள உரைககததககன எலலாவிததாலும
எவவிதமுயறசியினுலும புதரனவிஷயததிலும சிஷயனவிஷயததிலு
ஹிததைதயே சொலலவேணடும இநதஆசாாயா பொறுததுககொ
ளளவேணடும இவரிடததில பொறுமையைவேணடுஙகள ஆசா
யா பேதிககபபடாமலிருநதால [1]மிசசமுளளகாாயம நிறைவேறினத
கும்'' எனறுா பரதகுலததிலபிறநதவரே! பிறகு, துாயோதனன
காணனோடும பீஷமரோடுமசோநது தரோணரையும மஹாபலசா
யான கருபரையும (பிழைகளைப) பொறுககும்படி வேணடினுன தரோ
ணா, ''முதலில சநதனுபுதாரான பீஷமாசொலலிய இநதவாாதை
யினுலேயே நான கோபமதணிநதேன இநதஸமபததில மேலஆ
வேணடியகாாயம செயயலாம பாாததனுனவன துாயோதனனை யு

1 வேறுபாடம,

ததில ஸாஹஸததிஞலோ மோகததிஞலோ அனுகாதபடி (நாம) செயயவேணடும வனவாஸகாலமானது நிறைவேறுமவிருநதால தனஞசயன (தனனை வெளியில) காணபியான தனசெலவததை அடை யாதவஞன (இநதஅர்ஜுனன) இபபொழுது அபபடிபபடட (நம முடையஅகரமததைப) பொறுககவிலலை இநதஅர்ஜுனன துரயோ தனனை எவவிதததாலும அனுகாமலும (கௌரவ) ஸேனையையும தாறகசசெயயாமலுமிருககுமவணணம முறைசெயயவேணடும கங காபுதரரே! துரயோதனஞலும முனபு இவவிதமானமொழிஉரைக கபபடடிருககிறது அதை நினைதது உளளபடி நீர சொலலவேண டும" எனறுகூறிஞர

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர், பலகாரணங்களால் பாணடவர்களுடன் ஸந்திசெயவது நல்லதென்றதும், துர்யோதனன்மறுத்ததும், யுத்தஞ் செயயஸித்தமாகிப் படைகளைவகுத்ததும்)

பீஷமா, "[1]கலைகளும காஷடைகளும முஹூாததஙகளும ஒனறுசோநது தினஙகளாகினறன பக்ஷஙகளும மாஸஙகளும நக்ஷததரஙகளும கரஹஙகளும ருதுககளும சோககபபடடு ஸமவத ஸரஙகளாகினறன இவவாறுன காலததினபிரிவிஞல காலசகரமநடை பெறறுவருகிறது அவைகளுடைய காலாதிகயததாலும ஜயோதி ரஹஙகளுடைய மாறுபாடடிஞலும ஐநதாவதுஐநதாவது வாஷத தில இரணடுமாஸகாலஙகள அதிமாஸஙகளாகஏறபடுகினறன இந தபபதினமூனறுவாஷஙகளுககும ஐநதுமாஸஙகளும பனனிரணடு நாடகளும அதிகமாகினறனவெனபது எனனுடையஎணணம நேற றைககே (பாணடவாகளால பரதிஜஞைபணணபபடடிருநத வன வாஸகாலமானது) முடிநதுவிடடது அககாரணததிஞலதான பீபத ஸுவானவன இஙகுவநதான இநதபபாணடவாகளால எவைஎவை பரதிஜஞைசெயயபபடடனவோ அவைஅவையெலலாம உளளபடி அனுஷடிககபபடடன இவவிஷயததை இவவணணம நிசசயமாயத தெரிநதுகொணடபிறகு, பீபதஸுவானவன(யுததததுககு) வநதிருக கிறுன (பாணடவாகள) ஐவரும மஹாதமாககள எலலாருமஅறம பொருளகளைஅறிநதவாகள யுதிஷடிரமஹாராஜனைத தலைவஞகக

[1] காலததினஅளவுகள

கொண்டவர்கள் தாமத்தினின்றுஎவ்வாறு தவறுவார்கள்? தாமபுத்ரன் காமத்தினாலாவது க்ரோதத்தினாலாவது பேராசையினாலாவது காட கரோதங்களாலுண்டாகும் பயத்தினாலாவது ஸ்நேஹத்தினாலாவது மோஹத்தினாலாவது தாமத்தைத் தாண்டமாட்டான் குந்திபுதா கள் ஆசையற்றவர்கள், ஒருவராலும்செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தவர்கள் அவர்கள் அதாமத்தினால் அல்பமானநாட்டைவிரும் மாட்டார்கள் அந்தக்கௌரவநந்தனர்கள் அப்பொழுதே பராக்ரமத் தைவெளிப்படுத்த விரும்பினார்கள், ஆனால், தாமபாசத்திலகட்டுப் பட்டு க்ஷத்ரியவரதத்தினின்று தவருமலிருந்தனா பொய்யென்றுபா லித்திபெற்றது (அந்தத்தாமநந்தனனிடத்தில்) அவமானத்தைஅடை யும் பார்த்தர்கள் மரணத்தைஅடைந்தாலும் அடைவார்களேயல்ல மல் பொய்யை எவ்விதத்திலும் சொல்லமாட்டார்கள் புருஷரின் மேம்பட்டவர்கள் ஸமயம்நேர்ந்தால் வஜ்ராயுதத்தைக்கையிலேந்தி மஹேந்தரனால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலும் தம்பொருள்களை விட் மாட்டார்கள் பாண்டவர்கள் அப்படிப்பட்ட வீர்யமுடையவர்கள் லரோ? நாம், படையாளிகளனைவருள்ளுஞ்சிறந்த அர்ஜுனனை போரிலஎதிர்த்துச் சண்டைசெய்வோம் ஆதலால், இந்தஸமயத்தில் மங்களத்தைஉண்டுபண்ணுவதும் உலகத்தில ஸாதுக்களால் அனும டிக்கப்பட்டதுமானகாரியம் விரைவில் செய்யப்படலாம் உங்கள் டையபொருளானது பகைவரைஅடையவேண்டாம் குருகுலத்தில் பிறந்தவனே! போரில் எப்பொழுதும் வெற்றியேஉண்டாகுமென்று நான் ஒருபொழுதும் எண்ணமாட்டேன் ராஜேந்தர! தனஞ்சயனும் வந்துவிட்டான் போர் தொடங்கப்படுமாயின், உயிரோடிருப்பதோ மரணமோ வெற்றியோ தோல்வியோ அவஸ்யம் ஒருவனைஅடையும் இஃது ஐயமின்றிக் காணப்படுகிறது ராஜேந்தரனே! ஆகையால் போருக்கேற்றகாரியமாவது [1]தாமத்துடன்கூடினகாரியமாவது விரை வாகச்செய்யப்படவேண்டும் தனஞ்சயன்வந்துவிட்டான் பார்த்தன் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் அம்புகளால் பூமியைஎரித்துவிடுவான் உட னபிறந்தவர்களோடுசேர்ந்துகொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களை எ த்துவிடுவானென்பதில் யாது ஸந்தேஹம்? கௌரவர்களுள்மேன்மை பெற்றவனே! ஆதலால், நீ விரும்பினால் ஸந்தியைச்செய்துகொள்' என்றுகூறினார் துர்யோதனன், "பிதாமஹரே! பரபுவே! நான்

1'பாண்டவர்களுடன் சண்டைசெய்யாமல் நேசித்து அவர்களுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுப்பது தாமத்துடன்கூடின காரியம்' என்பது பழைய உரை

நாட்டையோ கிராமத்தையோ ஸேனையையோ ஏவலாளர்களையோ அல்லது சிறிதுபொருளையோ (எதையும்) பாண்டவர்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டேன் போருக்குவேண்டியகாரியமனைத்தும நன்கு அனுஷ்டிக்கப்படலாம்" என்றுசொன்னான் பீஷ்மருடையசொல்லும அவ்வாறே துரியோதனனுடையசொல்லும ஓய்ந்தவுடன், அந்தணரிற்சிறந்த தரோணரும் காலத்துக்கேற்றதும பொருள்மாறுபடாததும் போருக்குத்தக்கதும அறத்துடன்சேர்ந்ததுமான சொல்லைச்சொல்லலானார்

"துரியோதன! மறுபடியும நீ சொல்லப்படத்தக்கவனாயிருக்கிறாய உலகத்தில உனக்கு நிகர்யார்? உனக்குவிருப்பமிருந்தால இந்த விஷயத்தில என்னுடையஆலோசனையையும கேள் குருநந்தன எல்லாவிதத்தினாலும என்னால நன்மையே சொல்லத்தக்கது அரசன் படையில நாலிலொருபாகத்தை அழைத்துக்கொண்டு விரைவாகச் செல்லட்டும பிறகு, (படையின்) மற்றொருநாலிலொருபாகமான து பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டுபோகட்டும நாங்கள பாதிப்படையுடன பாண்டவனைஎதிர்த்துப போர்புரிகிறோம நானும பீஷ்மரும கர்ணனும அசுவத்தாமாவும கிருபரும (யுத்தத்தில) துணிவுடன வந்திருக்கின்ற பீபத்ஸுவை எதிர்த்துப்போர்புரிகிறோம இவ்வாறு செய்தால அரசன நன்குபாதுகாக்கப்படுவான, அதைாயத்தை அடைப்பத்தகுந்தவனல்லன மத்ஸ்யராஜன நீண்டுவந்தாலும அல்லது இந்திரனேவந்தாலும கரையானது கடலைத்தடுப்பதுபோல நான தடுப்பேன" என்றார மஹாத்மாவானதரோணர்சொல்லிய அந்தச்சொல் அவர்களுக்கு விருப்பமாயிருந்தது கௌரவர்களுக்கரசனான துரியோதனன அவ்வாறே உடனே செய்தான பீஷ்மர ராஜாவைப்பிறகு பசுக்கூட்டத்தையும அனுப்பிவிட்டு ஸேனைக்குத்தலைவர்களை ஏற்படுத்தி அணிவகுக்கத்தொடங்கினார தரோணருடையவாக்யம் முடிந்தவுடன், சிறந்தபுத்தியையுடைய பீஷ்மர சொல்லலானார

"ஆசாரியரே! நீர மத்தியிலநில்லும அசுவத்தாமா இடப்பக்கத்தில இருக்கட்டும சரத்வானுடையகுமாரரும சிறந்தபுத்தியையுடையவருமானகிருபர வலப்பக்கத்தைப பாதுகாக்கட்டும பகைவர்களால ஜயிக்கப்படாதவர்களும சிறந்தவலிமையுடையவர்களுமான மஹாவீர்யமுள்ளவிகர்ணனும பகைவரைவாட்டுபவனான துர்முகனும ஸுபலபுத்திரனான சகுனியும மஹாபலசாலியான துஸ்ஸஹனும தரோணருடைய பக்கத்தைப பாதுகாக்கட்டும ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் கவசமணிந்து முதலில நிற்கட்டும நான படையனைத்தையும பாது

ா த துககொணடு பினபுறத திலநிறபேன சூராகளும பெரியவில
ாளிகளும மிககபலசாலிகளுமானஎலலாமஹாரா தாகளுமயுத த தில
வந திருககினற பாணடவஸரேஷடனை மூயறசியுடன (எதிா ததுப)
போாபுரியட்டும்'' எனறுகூறினா கெளரவாகளுள சிறந தவரான
ஷமா பகைவாகளுடையபடைகளால உடைககஅருமையான வஜ
ாபபம, வாீஹிமுகம, ப தமம, சந தாாா த தமணடலமஎனனும வ
ஹஙகளை ஏறபடுத தி அந தபபடைவகுபபின பினபுறத தில ஆயுதங
ளைக கையிலஎடுத துககொணடு பொனமயமான பனைககொடியை
தூககிககடடித தேரிலநினறுகொணடு விளஙகினா

ஐமபததுமூனறுவது அதயாயம

கோ க ர ஹ ண பா வம் (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் தேவாகளுடன் விமானமேறி அாஜுனனுக்கும்கௌர வா்களுக்கும்நடக்கும் சண்டையைப்பார்க்கவந்தது)

பிறகு,பசசைநிறமானகுதிரைகளையுடைய மஹேந திரன ஸ
சனமஎனற விமான த தில எலலா ததேவாகளையும ஏறறிவைத த
கொணடு பாணடவனிருககுமிடம வந துசோந தான நடுவில ஆயிர
தூணவரிசைகள நாடடபபெறறதும ஸூாயனுடையமாாகக த திலிரு
பதுமான அந தவிமான த தில நிாமலமான ஒரு பெரியஸபை நிலை
றறிருந தது அந தவிமான த தில ஆதி தயாகளும வஸுககளும ருத
களும அஸவினீதேவாகளும மருத துககளினகூடடஙகளும வி
கினாகள பரதகுல த தில உதி த தவரே! அந தவிமான த தில வெ
ணிறமுளளவைகளும பொனனுலும படிக த தாலும செயயப
டவைகளுமான சகரஙகளும, வியபபைத தா த தககவைகளும சிற
உருவமுடையவைகளும மணிகளாலும ரதனஙகளாலும விசித
களாகஇருககினறவைகளும தனி த தனியாகப பறபலரூபமுளள
ளும நலலகாநதியுடையவைகளும மஙகள ததைசசெயயவைகளும
குடைகளும ஆகாய த திலசோந து காணபபடடன அகனி, இந தர
ஸோமன, யமன், வருணன், தா தா, வி தா தா, ஸூாயன, குபேர
ருதரன, விஷணு, ஸவிதா, அவவாறே மறற ததேவாகள ஆகியஇ
களுடையபொனமயமானமாலைகளும, தேவலோக த்துபபுஷபஙகள
அலஙகரிககபபடட பலவி தமானசிறந தமாலைகளும வியபபைத த
னவாயிருந தன ராஜரே! சிறந தமணிகளால அலஙகரிககபபடட அ

விமானத்தில் திவ்யவாஸனையுள்ள தேவருலகத்துமாலைகள் விள
கின திவ்யமானகாற்றும (புஷ்பங்களுடைய) வாஸனையைக்கவர்ந்
கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் வீசியது பரதருலத்தில்பிறந்த மஹ
ராஜரே! அதில் மலர்களைத்தாங்கிக்கொண்டு (ஆறு)ருதுக்களுமஎரு
ஸ்ருஷ்டிகர்த்தர்களும் ஏழுமஹரிஷிகளும் ஸ்வர்க்கத்திலவஸிக்கின்
தேவரிஷிகளும் இந்த்ரனைஉபாஸித்துக்கொண்டிருந்தனர் எல்லா
தேவர்களும் இந்த்ரனோடுகூடியிருந்தார்கள் அதில் சேருவது புழு
பாவது எவ்விதத்தாலும்உண்டாகவில்லை அதில் ஆதித்யனும் கொடு
மையில்லாமல் சிறிது ப்ரகாசித்தான் அதில் திவ்யகந்தத்தையெடுத்
துக்கொண்டு காற்று எதிரில்வீசியது ஆகாசமும் எல்லாத்திக்கு
களும் அழகுடன்காணப்பட்டன அச்சமயத்தில் தேவர்கள் நா
றத்திலும் ஒளிர்கின்றதும் விருப்பியபடி செல்லுந்தன்மையுள்ளது
மான அந்தத்திவ்யவிமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு மாசற்றஆகாயத்தில்
னுர்கள் அந்தவிமானத்தில் தேவலோகவாஸிகளான ராஜரிஷி
களும் ஏறிக்கொண்டிருந்தார்கள் ஜனமேஜயரே! அப்பொழுது,
அரசனானப்ருவேதன, வஸுமனஸ, பதரன, ப்ரதாசனன, நருகன,
யாதி, நஹுஷன, மாந்தாதா, பரதன, குரு, அஷ்டகன, சிபி, அப
டிப்பட்ட ராஜாவான புரூரவன, டம்போத்பவன, கார்த்தவீர்யார்
ஜுனன, ஸகரன, திலீபன, கேரளன, பூரு, சர்யாதி, ஸோமகன,
ஹரிச்சந்திரன, தேஜஸ்வியானரகு, தசரதன, ராஜரிஷியானபகீரதன,
சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் விளங்குகின்றவனும் தூக்கிப்பிடிக்
கப்பட்டகுடையுள்ளவனும் ராஜஸூயயாகத்தாலுண்டான காந்தி
யாலசூழப்பட்டவனுமான பாண்டுமஹாராஜன, இவர்களனைவர்க
ளும புண்யசீலர்களும சுத்தமானவ்ரதமுள்ளவர்களும கீர்த்திசாலி
களும மஹாவீர்யமுள்ளவர்களுமான மற்றும அநேகராஜரிஷிகளும
அந்தவிமானத்திலேயே ஆகாயத்தில் வீற்றிருந்தார்கள் அப்ஸரஸுக
ளுடைய எல்லாக்கூட்டங்களும எல்லாககந்தர்வர்களும அஸுரர்க
ளும ராக்ஷஸர்களும யக்ஷர்களும கருடர்களும பன்னகர்களும இந்த
ன முதன்மையாகக்கொண்டவர்களும கணநாதர்களோடுகூடினவர்
களுமான எல்லாத்தேவர்களும அந்தயுத்தத்தைப்பார்க்க விருப்பங்
கொண்டு அந்தவிமானத்தில் ஏறிஇருந்தார்கள் இவ்வாறு, தேவ
லோகவாஸிகள் விமானத்திலேறி, ஒருவனுன அர்ஜுனனுக்கும
கர்ணனுக்கும நடக்கப்போகிற யுத்தத்தைப் பார்
விருமபி ஆகாயத்தில் ஒழுங்காகநின்றுர்கள்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் உத்தரனைத் துர்யோதனனிருக்குமிடத்துக்குத் தேரைச் செலுத்தஏவி த்ரோணர் முதலியோரை அம்புகளால்வணங்கியதும், த்ரோணர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்ததும்)

மஹாரதர்களான கௌரவவீரர்களால் படைகள் அவ்வா[று] அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனன் தேரொலியினு[டன்] (போர்க்களத்தை) எதிரொலியிடச்செய்து விரைவாக (கௌரவர்[க]ளுடைய) ஸமீபத்தில் வந்தான் அந்தக்கௌரவர்கள் (அர்ஜுன[ன]னுடைய) கொடியின் நுனியைக்கண்டார்கள், தேரினொலியையு[ம்] அடிக்கடி மிகவும் இழுத்துவிடப்படுகிற காண்டீவத்தினொலியையு[ம்] கேட்டார்கள் வெண்ணிறமுள்ளகுதிரைகளையுடையவனும் பாண்[டு] புத்ரனுமான பார்த்தன் மூன்றுக்ரோசதூரம்சென்று படையின்முன்[]னணியைக்கண்டு விராடபுத்ரனைநோக்கிச் சொல்லலானான்

'(உத்தர!) இந்தத்தோப்படையில் ராஜாவான துர்யோதன[ன் இரு]க்கின்றதை நான் காணவில்லை கௌரவர்கள் தென்பக்கத்திலிரு[க்]கின்ற ஸேனையின் ஒருபிரிவை அழைத்துக்கொண்டு வடக்குமு[க]மாகச் செல்லுகின்றார்கள் பெரியவில்லாளிகளால் காக்கப்பட்[ட] இந்தத்தோப்படையைவிட்டுவிட்டுப் பசுக்களைவளைந்துகொண்டு எ[தி]ரில் செல்லு என்பகைவனைப் பார்க்கப்போகிறேன் பசுக்க[ளை] வளைத்துக்கொண்டு முன்னிலையில்சென்று பசுக்களையும் விரைவாக[த்] திருப்பு பரபுவே! இந்தக்கௌரவர்கள் வேகத்துடன் பசுக்களை[த்] திருப்பிக்கொண்டுபோவதற்குள்ளாகவே உன்னுடையபசுக்கள் எ[ல்]லாவற்றையும் நான் திருப்புவேன்'' என்றான்

(பகைவர்களால்) ஜயிக்கப்படாதவனான பார்த்தன் விராடபுத்[ர]னைப்பார்த்துப் போர்க்களத்தில் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு இடப்ப[க்]கத்திலுள்ள ஸேனையின் ஒருபாகத்தைஅடைந்து குதிரைகளை வி[ரை]ந்தோடினான் பிறகு, பார்த்தன் முதலில் ஆசார்யரான த்ரோணனை[]யும் சந்தனுபுத்ரரானபீஷ்மரையும் க்ருபரையும் முறையே இரண்டிர[]ண்டுபாணங்களால் நமஸ்கரித்தான் த்ரோணரையும் க்ருபரையு[ம்] பீஷ்மரையும் பாணங்களால் அபிவாதனம்செய்தான் பிறகு, அ[]யனைத்தையும்பார்த்து த்ரோணர் (பின்வருமாறு)கூறலானார் ''(இந்[த] யுத்தத்துக்காக)வந்திருப்பவனும் மஹாரதனும் காண்டீவத்தை வி[ல்]லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஒருவனுவது . ய[]

ஞசெயவதறகு விருமபமாடடான (விருமபினுல) தனனுடைய உயி
ானது பாதுகாககபபடடதாகாது இவன யுததததில (பகைவாக
ாால) ஜயிககமுடியாதவன, வீரன, சூரன இதோ பாாததனு
டையகொடிநுனியானது தூாததிலகாணபபடுகிறது (அதிலிருக
னற) வானரமும, மினனலும இடிமுழககமுமுளள மேகமபோல
அதிகமாககூசசலிடுகிறது அாஜுனன காணடீவமெனகிறவிலலை
ாவிளுவிபபிடுமபடி செயது தேரினமீதேறிவருகினமுன இநதாகுமாா
ஜுன அாஜுனனை சுமககினறவைகளும கனைககினறவைகளுமான
ததிரைகளுடையஒலியும மேகததினுடையமுழககமபோனற தேரி
னுஒலியும மிககபயஙகரமாகச கேடகபபடுகினறன தேஜஸுடைய
னும ாதிகாகளுளசிறநதவனும அனேசாதிகாகளை(அஸதரசஸதரங
ளால யுததகளததைவிடடு) ஓடடுகினறவனுமான இநதாகுமாரன
இதோ ரததிலிருநதுகொணடு பூமியைபபிளககிறவனபோல வரு
னமுன • பகைவாகளைஅடிபபவனும செலவமுளளவனும பெருங
காடையுடையவனும தைாயமுளளவனுமான இநதபபாணடவன
மது தோபபடையைககணடு களாவிககிமுன இதோ இரணடு
ாணஙகளவநது எனனுடையஇரணடுகாலகளையும அடைநதன விசி
ரமானகடடுககளுளள இரணடுபாணஙகள எனனுடையதேரினநுனி
ல நாடடபபடடன இதோ வேறுஇரணடுபாணஙகள இருபககத
லும எனகாதோரஙகளில நனகு க்ஷேமததைககேடபதுபோலத
தாடடுககொணடு சென்றுவிடடன நமமால வெகுநாளைககுமுந
ப பாாககபபடடவனும தாமஙகளைஅறிநதவனும பநதுககளிடங
ஙிலபாரியமுளளவனும பாதாபசாலியுமான பாணடுபுதரன காநதியி
ல அதிகமாக விளஙகுகினமுன பகைவாகளைத தணடிபபவனுன
ாததன வனததிலவாஸஞ்செயது (ஒருவராலும) செயயமுடியாத
ாயததையுமசெயது எனனைப பூஜிதது அபிவாதனமசெயகிமுன
காபததாலநிரமபினவனும தூககததால மிகததூணடபபடடவனு
ன இநதபபாாததன ஒருவனுகவே இபபொழுது இநதபபாரத
ஸனையை நிசசயமாக நாசஞசெயபபோகிமுன கிரீடியானவன
னிரணடுவாஷகாலம வனவாஸமசெயது பநதுககளால அறியப
டாமல பதினமூனருவதுவாஷம அஜஞாதவாஸமுமசெயதுவிடடு
ததினமீதேறிககொணடு, ஸூாயன இரவிலுணடானஇருளை
லககி விளஙகுவதுபோல, விளஙகுகிமுன தேரிலேறினவனும
மபுகளும அழகியமாலையும அமபறுததூணியும சஙகமும கொடியும
பசமும கததியும விலலுமுளளவனுமான இநதககிரீடியானவன
ஞஙகளில நெயயினுல ஹோமமபணணபபடட அகனிபோல விளங

ஐம்பததைநதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், படையில் துர்யோதனனைக்காணுமல் பசுக்களுக்கெதி
ரில்வநததும், பீஷ்மர் தம்படையுடன் அவனைப் பின்தொடர்நத
தும், அர்ஜுனன் பசுக்களைத் திருப்பியதும்)

பகைவாகள, ஸமீபததில வருகினற பாணடுகுமாரனுன ஆாஜ
னனைபபாாதது எரிககினற ஸ்வாயனைபபோனறஅவனை உறறுநோ
கக திறமையறறவாகளாயினா அநதபபாாததன அநதத்தோபபடை
யைககணடு ஸாரதியைபபாாதது, "பகைவரைஅடககுபவனே ! சே
னைககு ஓாமபுவிழுநதூாததில குதிரைகளைநிறுதது இநதப்படை
வகுபபில எனககுப பகைவனுன தூாயோதனனைபபாாபபேன செ
நிறமுடையதும வைடூாயஙகளால இழைககபபடடதும உயாநதாக
ஙகளால அலஙகரிககபபடடதும தூாததில உயாததூககிககட
படடதுமான அவனுடையகொடியைமடடும நான பாாககிறேன கெ
டபுததியுளளவனும அதிககாவஙகொணடவனுமான தூாயோதனனை
இபபொழுது நான பாாததால ஈஸவரன ஸஹாயமாகஇருநதாலு
அவனை யமனிடததில அனுபபுவேன மிககஇறுமாபபுளளவனு
அவனைககணடால மறறவாகளையும அலகஷியமசெயதுவிடடு ஸி
மமானது அலபமருகததினமீது குதிபபதுபோல அவனுடையதே
யில குதிபபேன காணடீவததினினறும வெளிபபடடஅமபுகளா
அவனையே இபபொழுது கொலவேன அவனகொலலபபடடா
அனைவரும தோலவிஅடைவிககபபடடவாகளேயாவாகள சொ
லததகாதவாாததைகளைச சொலலுகிறவனும கௌாவாகளுள பாபி
மான தூாயோதனனையும சகுனியையும நான அமபுகளாலஅடகக
போகிறேன இவவிடததில அாசனை நான காணவிலலை இசசே
யானது அனுபவிககததகக பொருளை இழநததாயிருககினறது இ
ஸமயததில பயமறறவனுனநான ராஜாவைககுறிததே வெளிபப
யாக எதிாததுசசெலலுகிறேன ஆசாாயாானதரோணரும சே
யினமததியில இருககிறுா அஸவததாமாவும அவரைஅடுததிரு
கினறுா பெரியவிலலுளளவாகளான கருபரும காணனும எதி
நிறகினறுாகள போரில திறமையுளளவாகளான பூரிஸ்ரவஸ
ஸோமதததனும பாஹலீகனும ஜயதாததனும ஸேனையினுடையவ
பககதனதஅடைநது நிறகினறுாகள ஸாலவராஜனும தயுமதஸே
னும வருஷஸேனனும சகுனியும தசாாணனும காளிஙகனும இட

பக்கத்தில் நிற்கின்றார்கள் கௌரவர்களுள் தலைமைபெற்றவரும் வல்லவீரர்களுள்ளும் சிறந்தபலமுள்ளவரும் எங்களுக்குப் பாட்டனருமான பீஷ்மர் கவசத்தைஅணிந்து (கௌரவஸேனைகளின்) பின்பக்கத்தில் பாதிப்படையுடன் நிற்கின்றார் துர்யோதனனைமாத்திரம் நான் காணவில்லை ராஜாவான அவன் எங்கேஇருக்கிறானோ? இந்தத் சேதாப்படையைவிட்டுத் துர்யோதனனிருக்குமிடத்திற்குச்சென்று அவனைக்கொன்றுவிட்டுத் திரும்பப்போகிறேன் அவன் பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு செல்லுகிறான் அரசனிருக்குமிடமாகிய பசுக்களுடைய கூட்டத்தைநோக்கி நான்குபக்கத்திலும் வளைத்துக்கொண்டு செல்'' என்றுகூறினான்

(பகைவர்களால்) வெல்லக்கூடாதபார்த்தன், அப்பொழுது போர்க்களத்தில் விராடபுத்ரனைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, திவ்யமானவில்லை (கையினால்) தொட்டு உருவிக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான் பிறகு, கௌரவர்களினிடையில், பகைவரைவாட்டுபவரான பீஷ்மர், (அவர்களைப்பார்த்து,) ''(வீரர்களே!) நாமெங்களை அறிந்தனும் உறவினர்களிடத்தில் அன்புள்ளவனுமான இந்தஆர்ஜுனனை நெடுங்காலத்துக்குப் பிறகு நம்மால்பார்க்கப்பட்டான் (இங்கு) வந்திருக்கின்ற இந்தரகுமாரன் ஒளியினால் அதிகமாக விளங்குகிறான் பார்த்தப்பார்த்தன், துர்யோதனனை (அவனால் செய்யப்பட்ட) வஞ்சனை நினைத்துக்கொண்டு தேடுகிறான் இந்தரகுமாரனானஆர்ஜுனன் நடையை நன்றாகப்பார்த்து இந்தத் துர்யோதனனைப் பிடிக்கும்விஷயத்தில் விரைவுபண்ணுகிறான், விம்மமானது மருகத்தைப்பாப்பது போல (துர்யோதனனைக்) கவர்வதற்காகப்பார்க்கிறான் இந்தப்பீபத்ஸுவானவன் அரசனை எதிர்க்காமல் நிற்கமாட்டான் வேகத்தோடு (துர்யோதனனை) லக்ஷ்யமவைத்துக்கொண்டு ஓடுகின்ற இந்தஆர்ஜுனனை (நாமெல்லோரும்) பின்தொடர்வோம் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனான இந்தஆர்ஜுனனோடு [1]மஹாதேவரெனனும் தேவர்களையும் தேவகீபுத்ரரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவானையும் பரத்வாஜருடைய குமாரரும் மஹாரதரும் புத்ரரோடுகூடியவருமான ஆசார்யரையும் தவிர வேறுஎவனும் தனித்துநின்று போர்புரியமாட்டான் பசுக்களுக்கு என்னசெய்யப்போகின்றன? அவ்வாறே, அதிகமானசெல்வம் என்னசெய்யப்போகின்றது? துர்யோதனன் பார்த்தனிடத்தில் அகப்பட்டு உயிரைஇழக்கப்போகிறான்'' என்றவாக்யத்தைக் கூறி குருகுலத்திலபிறந்தவரான பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் இவ்வாறு

[1] 'இந்தரனையும்' என்பது வேறுபாடம்

சொலலிவிடடு அபபொழுது தாயோதனனைக காபபதறகாக ஸேனை
புடன பாாததனைப பினதொடாநதாா பாாததன மூனறுகரோ
தூரமசெனறு விராடபுதரனைபபாாதது, "பகைவாகளை அடககுப
னே ! இநதககௌரவஸேனைககு ஓரமபுவிழும அளவுளள தூரததில
குதிரைகளை நிறுதது ஸாரதியே ! இதோ பசுககளுடையமுனப
கம எனனால பாாககபபடடுவிடடது (குதிரைகளை) மெலலநடதது
பசுககளைவிலககிககொணடு ஸேனைககுவடபுறமாகச செல பசுக
ளுடையகூடடததை ஓடடிககொணடு இபபொழுது தாயோதன
னோடு போாபுரியபபோகிறேன பசுககள பாதுகாபபவாகளுள
ளாகி, விரைவாகச செலலுகினறன (அவைகளை) நீ விடுவிக
ணடும ஓ ! வீரனே ! அவவிடததிலசெனறு இடையாகளுள
பசுககளை நீ விடுவிககவேணடும உததர ! ஸேனையைவிடடுவிலகி
கிழககுமுகமாகச செல அதிரதாகளான இநதககௌரவாகளளெ
லாரும, போரில மஹேநதரனுடையபராககரமததை அஸுராகளபாா
பதுபோல எனனுடையவீாயததையும பராககரமததையும பாாகக
டும" எனறுசொனனான

பிறகு, தோாளிகளுடசிறநத அநதஅாஜுனன தனனுடை
பெயரை (எலலோரும) கேடகுமபடிசெயது கூாமையுளளவைகளும
தீடடபபடடநுனியுளளவைகளும யமனுககொபபானவைகளுமான
அமபுகளை (ப பகைவாமீது) தொடுததான விடடிறபூசசிகளால (நிறை
நத) ஆகாயமபோலவும மழைததாரைகளாலநிறைநத மலைபோலவும
கிரீடியினலவிடபபடட அமபுகளால ஆகாயமானது இடைவெளிய
றதாகியது அமபுகளால பொழியபபடுகினறவாகளும தாயோதனனைச
சாாநதவாகளுமான அநதபபோாவீராகள பாாததனலவிடபபட
அமபுகளால பசுககளைப பாாககவேயிலலை பாாததனுடையஅமபு
ளால நானகுபககததிலுமவருநதபபடுகினற மிருதியான அநதஸேனை
யும (அமபுகளால) மூடபபடாதபூமியையாவது ஆகாயததையாவது
திககுககளையாவது பாாககவிலலை அாஜுனனே அபபொழுது ஸ
தோஷததுடன தனனுடைய வீாயததைககாடடிககொணடு காண
வததினினறு வெளிபபடுகினறஅமபுகளால (கௌரவ) ஸேனைகளை
துனபமுறுமபடிசெயதான அவாகளுககு ஓடுவதிலாவது எதிாதது
வருவதிலாவது புததிஉணடாகவிலலை அவாகள பாாததனுடையசு
சுறுபபையே புகழநது வியபபடைநதாாகள பிறகு, பாாததன சந
ரனபோலவெளுததததும கடலிலுணடானதும கௌரவஸேனைகளு

1 வேறுபாடம

ந்ப பயத்தையும் பகைவர்களுக்கு மயிர்க்கூச்சத்தையும் உண்டுபண்
ணுகின்றதுமான சங்கத்தை ஊதினான், நாணொலியையும் கையுறை
யின் ஓசையையும் உண்டுபண்ணி பிராணிகளை மயக்கினான் பசுக்கள்,
பூர்த்தச்சங்கத்தினுடைய ஓசையினாலும் வில்லினுடையஓசையினாலும்
காடியிலிருக்கின்ற மனிதவியல்பற்ற பூதங்களுடைய ஒலியினாலும்
ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவர்களுடையதும் (பூமியிலிருக்கின்ற)
மனிதர்களுடையதுமான சப்தத்தினாலும் பயந்து, கன்றுகளுடன்
சேர்ந்து கொண்டும் வாலை மேலேதூக்கி விசிறிக்கொண்டும் தெற்குத்
திக்கை நோக்கித் திரும்பிவிட்டன பிறகு, சூரனும் பகைவர்கூட்டங்
களை அழிப்பவனுமான அந்தப்பீபத்ஸுவானவன் போர்க்களத்தி
லிடையர்களைப்பார்த்து, 'பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு செல்லுங்க
ளென்று ஏவினான் பாண்டுநந்தனனான பீபத்ஸுவானவன், உத்த
ரனைப்பார்த்து, "(உத்தர!) பசுக்களின்முன்பக்கத்தைப்பார் பசுக்
களையும் சீக்கிரமாகத் திருப்பு ராஜபுத்ர! இந்தக்கௌரவர்கள் விரை
ந்து திரும்புவதற்குள்ளாக இந்தப்பசுக்களுக்கும் படைகளுக்கும்
அப்புறமாகச்செல் கௌரவர்களெல்லோரும் என்னுடையவீரியத்
தையும் பராக்கிரமத்தையும் பார்க்கட்டும்" என்று அவனுக்கு உத்
ஸாஹமுண்டாகும்படி கூறினான் அந்தக்கௌரவர்கள், ஸமீபத்தில்
இருக்கின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து யுத்தத்தில் லாபமகிடைத்ததுபோல
எண்ணித் தேர்களோடு விரைவாக எதிர்த்துவந்தார்கள் நன்குவிள
ங்குகின்ற பெரியயானைப்படையினாலும் குதிரைப்படையினாலுமாட்டி
களையும் கத்திகளையும் கையிற்கொண்டவர்களும் தூக்கிப்பிடித்த விற்
களும் பாணங்களும் (மற்ற) ஆயுதங்களுமுள்ளவர்களுமான யுத்த
வீரர்களாலும் (நிறைந்திருக்கின்ற) ஆததாயிகளான கௌரவர்களு
டைய அந்தப்படைகள், ஆகாயத்தில் மின்னலுடன்கூடின மேகங்
கள் ஸஞ்சரிப்பதுபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு விளங்கின திருப்பப்
பட்ட தேர்களுள்ள அந்தப்படைகளைப்பார்த்ததும், பார்த்தனும் காற்
றுப்போல (அதிவேகமுள்ளவனாகி) அம்புகளால் கோரமான (அந்தக்
கௌரவ) ஸேனாமுகத்தை (அடித்து)நடுக்கமுறும்படி செய்தான் அந்
தப் பகைவர்படையைச் சிறந்தவில்லினால் விரைவாக விலக்கிவிட்டுப்
பசுக்களையும்மீட்டுக்கொண்டு துரியோதனனைக்குறித்து எதிர்த்துச்
செல்லுகின்ற அர்ஜுனனை, சிறந்தகௌரவவீரர்கள் விரைவாக எதிர்
த்துவந்தார்கள் பிறகு, பசுக்கள் மத்ஸ்யதேசத்தைக்குறித்து வேக
மாக ஓடுகையில், எல்லா இடையர்களும் கிரீடியை அன்புள்ளவனாகக்
கண்டு பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு திரும்பி மத்ஸ்யதேசத்தைநோக்கி
ச் சென்றார்கள்

———

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் உத்தரனுக்கு த்ரோணர் முதலியோருடைய கொடிஅடையாளத்தால் அவர்கள்பெயரைக்குறிப்பிட்டு வல்லமையையும் கூறியது)

பாரதரே! பிறகு, விலலாளிகளும் கோரரூபிகளும ரதிகாகளு மான மூவாயிரம்கௌரவவீராகள அாஜுனனை நாறபுறததிலும சூழ நதுகொணடாாகள காணன, ஆயிரமதோகளோடு தனஞசயனை ாதிாததான சநதனுபுதாரும புததிசாலியுமான பீஷமா ஆயிர ரதிகாகள தமமைததொடாநதுவர அாஜுனனை எதிாததா அ வாறே, ஆயிரமதோகளாலும உடனபிறநதவாகளாலும சூழபபட துாயோதனன புகழினுலும செலவததினுலும விளஙகிககொண பினபககததிலநினறுன காலாடபடைகள குதிரைகளோடு இடை வெளிகளில நினறன தோமரஙகளாலும அஙகுசஙகளாலும ஏவ படடவைகளும அசசநதருமவடிவமுளளவைகளுமான யானைகளு இருநதன மஹாாதமாககளுடைய விஸதாரமான அநதபபடைகளை கணடு பாணடவன விராடபுதானுன அநத உததரனைபபாாதது சொலலலானுன—

"நுனியில பொனயாகவேதி காணபபடும கொடியும சிவப குதிரைகளபூடடிய ரதமுமுளள இவா தரோணா இவா ஆசாய ஸமாததா, சிறநதபுததியுளளவா, வேதஙகளை அறிநதவா, சூ களுள மிகசசிறநதவா, யுதததததில நிகாிலலாதவா, தூரததிலிருந லக்ஷயததைதஅடிககும தனமையுளளவா, மஹாரதா, (எனவிஷய தில) அதிககருணையுடையவா, மஹாவீரா இவரைபரதக்ஷிண செய இவரிடததிலேயே இநதஸனுதனதாமமானது விரோதமின யிருககினறது உதஸாஹமுளளவனுன எனனுடையமேனியில தூ ணா (அமபுதொடுதது) அடிபபாராஞல, பிறகு, இவரை நான அ பேன வேறுவிதமாக எனககு எணணமிலலை ஸாரதியே! ப குலததில பிறநதவாகளுககு முககயஆசாாயரும மஹாதமாவுமா அநதபராமமணரோடு போாபுரியுமபோது எனனுடைய(ரததை மெலலநடதது. எலலாததிககுககளிலும ஸிமமததினுடையவ விளஙகுகினற தவஜததின நுனியையுடையவா பாரதாகளுடை ஆசாாயருககுபபுதாரானஅஸவததாமா எவரிடததிலபாலஸூாயத கொபபான ஒளியுளள கொடியினநுனி காணபபடுகிறதோ அநதஅ வததாமா எலலாஸைனயஙகளாலும இநதரனேடுகூடின தேவாக

னுமகூட ஜயிககமுடியாதவா ஸாரதியே! அவருடன நான போ
புரியுஙகால தேரை மெதுவாகநடததது எவருடைய கொடியின் நீ
பில ஸவாணமயமானகாளேயானது எதிராகவிளஙகுகிறதோ ஆ
மஹாரதரும சிறநதஆசாாயாகளுள முககியருமான கருபா இவா ஆ
பததில தரோணருககுஸமமானவா, என்னுடையபிதாவுககுச சிறந
ணபா ஸாரதியே! இவரோடு நான போாபுரியுஙகாலததில (தேரை)
மெதுவாகநடதது எவனுடையகொடியானது ஸவாணமயமானசங்கு
களோடுகூடி யானைகட்டுமககசசையினுல அலஙகரிககபபட்டு மின்னல
கூட்டஙகளுககொபபாக ரததகினமீது ஆகாசததில விளஙகுகிறதோ,
இவன வைகாததனனுனகாணன, வில்லாளிகளுககு உபமானமா
யிருபபவன, எமமிடததில எபபொழுதும உறுதியானபகைமையுள்ள
வன, எபபொழுதும கரூரமாகபபேசுபவன, எவனுடைய ஆஸரயபல
ததினுலேயே துாயோதனன சகுனியுடனசோநதுகொணடு ராஜயத
தினினறும எமமைவிலககி இபபொழுதும மறுபடியும எமமுடன
போரபுரியபபோகிறுனே எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாதஇவன
எனறோறும என்னுடனகூட வைரமபாராட்டுகிறுன மஹாரதனென
நதககாணன, ஜமதகனியினுடையகுமாரரான பரசுராமருடையசிஷ
ன, எல்லா அஸதரஙகளிலும ஸமாததன, எல்லாசசஸதரதாரிகளுள
நம சிறநதவன, யுதததததில ஒபபறறவீரியமுளளவன, (பகைவா
ள) பலமாகஅடிபபவன, சிறநதபராககரமமுடையவன, ஸூதபநது
னஇவனுடன நான இபபொழுது போாபுரியபபோகிறேன பலிக
ம இநதரனுககுமநடநத யுததமபோல எஙகளிருவருககும நடக
போகிறயுததததைத நீ பாாபபாய ஸாரதியே! சூரனும ஸூத
ரனும வில்லாளியுமான அநதமஹாரதனோடு போாபுரிகினற என
டைய (தேரை) விரைவாக நடதது எவனுடைய ரததகினமததி
ல மணிமயமான அரவககொடியானது இருககிறதோ இவன குரு
லததிலபிறநதவனும கீாததியினுலசூழபபட்டவனுமான துாயோ
னன இவன லக்ஷயததைததவறுதவன, நனறுகஅடிபபவன, சுறு
பபுளளகையுடையவன, சிறநதபராதாபமுடையவன ஸாரதியே!
வனுடனபோாபுரிகிற என்னுடைய (தேரை) விரைவாக நடதது
துமட்டைகளோடும வைடூாயககலமயமானமரததோடுமவெளுதத
ம பளபளபபுளளதுமான பனைமரககொடியினுல விளஙகிககொண
, கைகளுககுஉறைபோட்டுககொணடும, பெரியவில்லைபபிடிததும,
ஸேனையை உதஸாஹபபடுததிகிறகிறுரே இவாதாம முனனா பரசு
மரோடு எதிரினறு யுததஞசெயது தோலவியடையாதவருமவிரை

வாகவும எளிதாகவும அடிபபவரும கைவேகமும பராககரமமுமுள்ள ரும சநதனுபுதாரும எஙகளெலலாருககும பிதாமஹருமானபீஷம எலலாஸைநிகாகளுளளும ஆயுதமபிடிததவராவருளளுமசிறநதவ ஜயலகூஷமியோடுகூடியவா, தூரியோதனனுககுவசபபட்டு (அவ அனுஸரிததிருபபவா இவா, பிறகு (நமமால) எதிாககததககவ இவா எனககு இடையூறறை உணடுபணணமாடடாா'' என்றுசொ ன்ன பாாததன, உததரனிடததில இவாகளைபபறறி உருவததி லுமஅடையாளஙகளாலும இவவாறு விரைவுடனசொலலி, மறுப டும யுததததிறகாக வேகமபாராடடினன

ஐமபததேழாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(அாஜுனன், பீஷ்மா முதலியோருடன் போா்புரிந்து கர்ணனை அவமதித்தது)

பிறகு,வீாயமுடையவரான அஸவததாமா,அவவிடததில பகை வாகளைஅடககுபவனும ஸூதபுதரனுமான காணனைபபாாததுச சி ததுககொணடு, ''ஏ! காண! நீ ஸபைநடுவில, 'போரில எனககொ ானவன ஒருவனுமிலலை' என்று பலவாறு பொருததமிலலாம புகழநதுகொளளுகிறுயே அதறகு இதோ ஸமயம வநதுவிடடது இதோ அாஜுனன யமனபோலக கோபஙகொணடு எலலாபராணி களையும அழிபபவனுக யுததமுனையினமததியில சிஙகமபோல வரு ததிஅடைகிறுன நீ சூரனுயிருநதால போரில [1]அசசமினறி (உன வலலமையைக) காணபி வியபபைததரததககச செயகையுளள பாா ததனேடு போாககளததில (போாபுரிவதறகு) நீ திறமையறறவனு யிருநதால புததிசாலியான தூரியோதனனேடு மறுபடியும ஸபையை யுடைநது அமமானையுமஅழைததுககொணடு விரைநது ஸுகமாக ஆலோசனைசெய'' என்றுசொனனுா

இவவாறுசொலலியதைககேடட காணன, கோபததினுல இர ணடுகணகளையும புரடடிவிழிததுக கெளரவாகளுககெதிரில தரோண புதரரைபபாாதது, ''பீபதஸுவினிடததினினறும, தேவகிபுதர ன கருஷணனிடததினினறும எலலாபபாணடவாகளிடததினின றும,நான பயபபடமாடடேன நான க்ஷததரியதாமததை அனுஸரிதத

---

1 வேறுபாடம

தவன பலததினல மேலானவாகளும, தனுாவேதததை ஆதார
கொணடு பிழைககினறவாகளும, காஜிககினறவாகளுமான பு
களுககுக காவம உணடாகிறது, ஸவரமும கீழபபடாது
வேகமுளள ஆாஜுனனேடுகலநது போாபுரிகினறனனனை ஆ
புததா பாாககலாம ஜயம எனனிடததிலநிலைபெறறிருககிறது" எ
கூறினன குநதீபுதானும வெணணிறமுளள குதிரைகளையு
வனும ரதிகாகளுளசிறநதவனுமான பீபதஸுவானவன, பிறகு,
டஹாஸமசெயது திவயாஸததைத வெளிபபடுததிககொணடு
ததுசசெனருன மஹாராாஜரே! அபபொழுது, மநதபுததியு
னும தருதராஷடராபுதானும ராஜாவுமானஅநததுாயோதனன
வலிமையுளளகாணனைபபாாததுப பெருமூசசுவிடடுககொணடு,
ண: அநத மதஸயராஜனுடைய அரணமனையில ஆாஜுனன வ
செயதுகொணடிருபபதாக நாம அறியோம அதனல, மாதவ
ளுடைய மிகுதியான இநதபபசுககூடடததைக கைபபறறிவே
இவவிதமானல மிகுதியான பசுககூடடததைவிடடுவிடடு (நகர
துச) செனறுவிடுவோம இமமையிலும மறுமையிலும (நம
அபகீாததிஉணடாகாமலிருககடடும இலலையேல, க்ஷதரியாகளு
ஷுகததை உணடுபணணககூடியசெயகையானது யுததததைதத
வேறெனறுமிலலை ஆதலால, பாாததனேடு சணடைசெயவே
டவேணடாம" எனறுசொனனுன அநததுாயோதனராஜன,
ளவுமடடிலும சொலலிவிடடு, (பாாததனை) எதிாததுசசெலவ
இருபபஙகொணடான

அபபொழுது, விலலாளிகளான பதினுயிரமவீராகள, விட
சசிகள நெருபபை எதிாததுசசெலவதுபோல ஆாஜுனனை எதி
துசசெனருாகள அபபொழுது, கவசமபூணடவைகளும காலா
ாலநிறைநதவைகளுமான குதிரைகளும, தோமரஙகளையும அ
ஙகளையும கையிலகொணடவாகளும மிககமுயறசியுளளவாக
ாணைபபழககுவதில திறமையுளளவாகளுமான மாவுததாகளால ஏ
டடவைகளும பயஙகரமானஉருவததையுடையவைகளுமான யா
ளும எதிாததுசசெனறன மிககோபஙகொணடவாகளும
ளையும ஆயுதஙகளையும கையிலஎடுததவாகளும ரதிகாகளுளசிற
ாகளுமான தரோணரும பீஷமரும காணனும வீாயமுடையவனு
ாயோதனனும, தோளவலிமையுளளவரும தனுாவேதததை
ானமாககொணடவருமான அஸவததாமாவுமாகிய ஐவரும வேக
டன பாாததனை எதிாததுசசெனறு அவனை நானகுபககததிலு

சூழ்நதுகொண்டு மழைககாலதது மேகஙகளபோல அமபுகளையும
னகுகொடுததாாகள அவாகள தனஞசயனை லாபமபோல எண
ளிப பததுததிசைகளையும எதிரொலியிடுமபடி செயது அமபுககூட
டஙகளைப பொழிநதுகொணடு எதிாததனா பிறகு, குநதீபுதானும
வெணணிறமுளள குதிரைகளையுடையவனுமான பீபதஸுவானவன
அடடஹாஸமசெயது திவயாஸதரஙகளை வெளிபபடுததிககொண
ரதிகஸரேஷடாகளை எதிாததான, ஸூாயன கிரணஙகளால பூமியை
மறைபபதுபோலக காணடீவததினினறு விடுபடட அமபுகளால திக
குககளை மூடினன பரயோகிககபபடட கூாமையுளள அமபுகளா
தோகள குதிரைகள கொடிகள கவசமணிநதவீராகள ஆகிய இவா
ளுடைய (உடலில) இரணடுஅஙகுலஇடஙகூட (அடிககபபடாமல
இலலை பாாததனுடைய அதருஷடவிசேஷததாலும உததரனுடைய
குதிரைகளின பழககததிறமையாலும அஸதரஙகளுடைய தடையற
ஸஞசாரததாலும கொடி காணடீவம இரணடினுடைய திவயமா
மாயாசகதியினாலும அநத ரததினுடைய கதியானது, மனோக
போல இஙகுமஙகும ஸஞசரிபபதில, தூரததிலோ அலலது ப
கததிலோ, செலலமுடியாததும மேடுபளளமுமான இடததிலே
பளளததிலோ ஸமமானதரையிலோ (எவவிடததிலும) தடைபப
விலலை யுததஙகளில அநததேரினுடைய அவவவவிதமான க
விசேஷஙகளையும அவவாறே பாாததனுடைய மிககவியபபைசசெ
யும வீாயததைதயும அவவிதமான பலததைதயுஙகணடு கறறறிநதபல
வாகள பயநது நடுஙகி ரதஙகளையும திருபபிககொணடு ஓடஆரமபி
தாாகள காலாகனிபோல பரஜைகளைககொளுததுகினற பீபதஸ
வை எரிகிறநெருபபைபபோலப பகைவாகள பாாபபதறகுச சகதிய
றவாகளானாாகள அாஜுனனுடையபாணஙகளால பிளககபபட
அநதஸைனயஙகள ஸூாயனுடையகிரணஙகளால் வயாபிககபபட
நெருஙகினமேகஙகளபோல விளஙகின (வஸநதகாலமானது) நின
ககபபடட நலலபுஷபஙகளால அசோகமரஙகள அடாநத காடுகளை
சிவககசசெயவதுபோலப பாாததன நெருஙகியிருககினற (கௌர
களுடைய) படையை ரகதததால சிவபபாககச செயதான காறறின
ஆயிரககணககாக அாஜுனனுடைய அமபுகளால அறுககபபட
பறபலவிதமான குடைகளையும கொடிததுணிகளையும ஆகாயததி
எடுததுககொணடு சென்றது அாஜுனனுடையபலததைதககண
பயநது அவனாலஅறுககபபடட நுகஙகளுடன அவவிடததைதவிட
தேரினினறு பததுததிககுககளிலும ஓடியகுதிரைகள கூாமையா

மபுகளால அறுககபபடட முனகாலகளையுடையவைகளாகித தலை
ளால முதலில பூமியிலவிழுநதன, (பிறகு), பினபுறஙகளால பூமி
யைஅடைநதன. அவவாறே, சிறநதயானைகள (மறற) யானைகளைக
ணகளிலும மூககுககளிலும தநதஙகளிலும தநதககடடுககளிலும
றற மாமஸதானஙகளிலும அடிததுக கொனறன உயிரையிழநத
களரவாகளுடையவும யானைகளுடையவும சரீரஙகளால போககள
ானது மேகஙகளால ஆகாயமமூடபபடுவதுபோல கூணததுககுள
டபபடடது சிறநதகைகளுளள அாஜுனன அடடஹாஸஞசெயது
காணடு வடவைததீயினினறு உணடாயிருககினற காலாகனிபோ
த திவயாஸதரஙகளால சூழபபடடு ஜவலிததான யுகாநதகாலத
லே உகரமான ஜவாலைகளுளளதொருபபானது காலததினுல பகவமா
ருககினற ஸதாவரஜஙகமவடிவமான உலகமனைததையும மிசச
னறி எரிபபதுபோலப பாாததன (கௌரவஸேனையை) எரிததான
நத அாஜுனன அஸதரதேஜஸஸுகளினுலும விலலினுடையஒலியி
லும அதருஷடததினுலும வீரியததினுலும துரியோதனனுடைய
நதஸேனையிலுளள பகைவாகளுடைய யுததததிலுளளவலலமை
ய இராககாலமானது பெருமபானமையாக உயிருளளவைகளுடைய
சயகையை ஒடுககுவதுபோல ஒடுககினன அவன பகை
ாகளை விரைவாக மீறிசசெனறுன அவாகளும (அவனை) விரைவாக
திாததாாகள ஸமீபததில விரைநதுவருகினறதும உறுதியுளள
ம வீணுகாததும மனிதாகளுடையஅஸதரததினும மேறபடடிருக
னறதுமான இவனுடையஅஸதரததையும மனிதவியறகைககுமேம
டட விகரமததையுங கணணுறறு அநதககௌரவாகள பயநதாாகள
ஷிகளுடைய இறகுகளால நானகுபககததிலும கடடபபடடவைக
ம ஆகாயததிலபறககினற பறவைகளபோனறவைகளும (பகைவா
நடைய)உதிரததையும உயிரையும உறிஞசுகினறவைகளுமான அா
னனுடையஅமபுகளால ஆகாயம நாறபுறததிலும மூடபபடடது
ணடீவததைவிலலாககககொணட அாஜுனனுல விடபபடட அமபு
ஆகாயததில கருடனுடையவேகமபோனற வேகததையுடைய
களாகப (பறநதுசெனறு) பகைவாகளுடைய மாமஸதானஙகளில
நதன பிறகு, கவசஙகளும ஸாரதியும குதிரைகளுடையஸவாணு
காரஙகளும ஸுாயனுககொபபானகிரீடமும (ரததினமீதுளள)
தகேதுவும ரததினுடையஎலலாஅவயவஙகளும பனியினுலபாா
களமூடபபடுவதுபோலப பகைவாகளுடையஅமபுகளால மூடப
டவைகளாகவிளஙகின ஒருதடவைகூட அநத ரததஸைதப பகைவா

ள (எதிரததுததாககச)சகதியுளளவாகளாகவிலலை, (அதனேடு) பழ
துவதறகு எவவிதம சகதியுளளவாகளாவாாகள? கௌரவாகளா
பழககபபடாத அநததேரானது அவாகளைஎதிாததுவநதது அநத
அாஜுனனுடையபாணஙகள சதருககளுடையசரீரஙகளில தடைப
படாததுபோல, [1]இரணடுவிதமாகவகுககபபடடிருககினறபடைகளில
அவனுடையதேரும தடைபபடவிலலை. தேராளியான அநத அாஜ
னன பெருஙகடலில மிககவேகததோடு விளையாடுகினற பாமபுபோல
அநதபபகைவா படையிலநுழைநது அதைககலககினன எபபொழு
தும அளவுககுமீறி (அமபுகளைத) தொடுககினற கிரீடியினுடைய
எலலாஒலியையுஙகாடடிலும அதிகமான விலலினுடையஒலியான
பராணிகளால கேடகபபடடது அநதபபோாககளததில அபபொ
ழுது வெளிபபற அமபுகளால நனருகஅறுககபபடடயானைகள ஸூரிய
கிரணஙகளால [2]சூழபபடட மேகஙகளபோலக காணபபடடன எ
லாததிசைகளிலும சுழனறுவருகினறவனும இடமாகவும வலமா
வும (அமபுகளைத) தொடுககினறவனுமான அாஜுனனுடையவில
னது போாககளததில எபபொழுதும வடடமாகவேகாணபபடட
உருவமிலலாதவஸதுககளில கணகள ஒருபொழுதும செலலாத
போலக காணடீவததை விலலாககககொணட அநத அாஜுனனுடை
பாணஙகள லக்ஷயமலலாதவைகளில விழவிலலை யுததகளததில
ஜுனனுடையதேரினவழியானது ஒரேஸமயததில காடடைஅழி
கும ஆயிரம பெரியயானைகளின (வழிபோல) மிகவும கோரமாயி
தது பாாததனலேயே துனபமடைநத பகைவாகள, 'பாாததனு
ஜயததைவிருமபுவதால இநதரனே எலலாதேவாகளுடனும
நது நமமைககொலலுகிறனெனபது நிசசயம' எனறுஎணணினா
போரில பகைவாகளை அதிகமாககொலலுகினற ஸவயஸாசியை(
ரவாகள) அாஜுனஉருவததோடு பராஜைகளைபபக்ஷிககினற
னைபபோல எணணினாகள கௌரவஸேனவீராகளுடைய சரீரங
பாாததனல அடிககபபடாமலிருநதாலும பாாததனுடையசெய
யைக கணடமாததிரததில பாாததனல அடிககபபடடவைகளபோ
கீழேவிழுநதன கௌரவாகளுடையதலைகள, காலவேறுபாடடி
ஓஷதிகளுடையசிரஙகள வணஙகுவதுபோல அாஜுனனிடததி
நது உணடானபயததினல வணஙகின அாஜுனன கோபததி
(பகைவாபடைகளைபபோரினினறு) புறஙகாடடி ,ஓடுகினறவைக
கோபமுளளவைகளுமாகச செயதான ஓரிடததில பிளககப

1 'பகைவாகளின படைகளில' எனபது வேறுபாடம 2 வேறுபாட

ளரவஸேனையினமுனனணிகள உதிரபபெருககினுல பூமியை மிகச
வநதநிறமுடையதாகச செயதன ரகததநதோடுகூடியவைகளும காற
னுல தூறறபபடடவைகளுமான புழுதிகளாலும அநதககாறறிஞு
லயே தூறறிவிடபபடட ஸூககஷமமான ரகததநதுளிகளாலும (பூசப
டடவாகளும) ரகததநதாலநனைநதிருககினற ஆயுதஙகளாலடிககப
டடவாகளும ரகததநதால நனைககபபடடவாகளும ரகதஙகளில அமி
நதவாகளுமான அநதவீராகள கிரீடியினுல கொலலபபடடாாகள
நதஸமயததில ஸூாயனுடையகிரணஙகள மிகவும சிவநதவைக
ாயின அநதக்ஷணததில ஆகாசமானது ஸநதயாகாலததுமேகம
ாலச சிவநததாயிறறு ஸூாயனகூட அஸதகிரியைஅடைநது
ருமபினுலும திருமபுவான, பாணடவன பகைவனைவெலலாமல
ருமபமாடடான எபபொழுதும வீணபேசசுககளைபபேசுவதில
மாததாகள, பகைவனைவெலலாமல திருமபுவாாகள ஸபலமான
ணமையுளள அாஜுனன யுததததில செளாயமுடையவாகளும
ணமைபிலநிலைபெறறவாகளும விறகளைபபிடிததவாகளுமான அவ
ளனைவாகளையும திவயாஸதரஙகளால எதிாததான அநத அாஜு
னே தரோணாமீது எழுபததுமூனறுநாராசஙகளை விடுததான,
நனியை எணபதுபாணஙகளாலும அஸவததாமாவை ஏழுபாணங
ாலும துஸஸஹனைப பததுபபாணஙகளாலும அடிததான, துசசா
னனைப பனனிரணடுபாணஙகளாலும சாதவானுடையகுமாரரான
நபரை மூனறுபாணஙகளாலும சாநதனுபுதராான பீஷமரை அறு
துபாணஙகளாலும நடுமாாபிலடிததான இநதாகுமாரனுன அநத
ாஜுனன பகைவரினிடையில காணனை, துவைநததும கூாமையுள
துமான காணிஎனகிற சிறநதபாணததினுல அடிததான உறுதி
னவிலுளள அாஜுனனுல விடபபடட கூரிய அநத அமபானது
சததைதயணிநத காணனை நனருகப பிளநதுவிடடுப பூமியையும
ாநதுகொணடு சென றது பிறகு, பகைவாகளை அடககுபவனுன
ாஜுனன அவனுடைய நானகுகுதிரைகளையும நானகுகஷூாஙக
ாலகொனறு ஸாரதியினுடையதலையையும சரீரததினினறு அறுத
ததளளினுன, அாததசநதாபாணததினுல அவனகையிலிருநதவில
யும வெடடினுன சிறநதபாகயமுளளவனும எலலாஅஸதரஙகளி
ம கரைகணடவனுமான அநதககாணன குதிரைகளும ஸாரதியும
ாலலபபடடு ரததநதைஇழநது அடிககபபடடபொழுது படையா
து தோலவியடைநதது

ஐம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

அர்ஜுனன், விகர்ணன்முதலானவர்களைவென்று கர்ணனுடைய இளைய ஸஹோதரனைக்கொன்றதும், கர்ணன் தோற்று ஓடியதும்)

(அர்ஜுனனால்) நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்படைமுழுவ ...ம, அவ்வாறு (பெருகுகின்ற) பெருவெள்ளம்போல ஆரவாரித்தது, ...பெருங்கடலானது கரையை அடைந்து திறப்பதுபோலப் பீஷ்மரை ...டந்தினறது பகைவர்களைவாட்டுபவரும் தோள்வலியுள்ளவ... யுத்தங்களில் (பகைவர்களால்) வெல்லப்படாதவரும் யுத்தஞ்செய... ...த்தை நன்றாக அறிந்தவருமான காங்கேயர் அப்படைகள் எல்... ...றையும ஸமாதானப்படுத்திப் பிறகு அணிவகுத்துத் தேர்கள... ...யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிறைந்ததும் பகைவர்படை... ...ல் உடைக்கமுடியாததும் சூரர்களால் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்ப... ...ன (அந்தக்கௌரவஸேனையை யுத்தத்துக்காக) ஒன்றுசேர்த்... ஆசார்யராலும் துர்யோதனனாலும் ஸூதபுத்ரனாலும் க்ருப... ...ராலும் பீஷ்மராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டவைகளும் கொல்லத்தக்கா தவை... ...போலிருப்பவைகளும் (பகைவர்களால்) நெருங்கமுடியாதவைகளும... ...தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் வ்யாபிக்கப்பட்டவை... ...களும் வரிசைப்படுத்தப்பட்டவைகளும் பெரியகொடிகளுள்ளவை... ...ளுமான அந்தக்கௌரவர்களுடைய படைகளைக்கண்டு பகைவரையழ... ...ப்பவனும் கிரீடமதரித்தவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட... ...வனுமான அர்ஜுனன் பிறகு விராடபுத்ரனை அழைத்து, "உத்தர... நீ முயற்சியுடன் கடிவாளங்களை நன்றாகஇழுத்துப்பிடித்துக் குதிரை... ...களை அடக்கி நன்குகவனித்து வேகமாக நடத்து பகைவனுள் இ... ...தக்காணனைப் போர்புரிவதற்காக வரிக்கிறேன் தேரின்மீது (நாட்... ...டப்பட்டிருக்கின்ற) ஸ்தம்பத்தில் பார்க்க அழகியதும் பலவாறு வி... ...தரமானதும் ப்ரகாசிக்கின்றதும் நெருப்பைப்போல ஒளிருகின்றதுமா... யானைகட்டுமசங்கிலி காணப்படுகிற இதுதான் காணனுடைய சிறந்... ...படை பொன்னால்செய்யப்பட்ட மேல்விரிப்பும் வார்களுமுள்... இந்தவெள்ளைக்குதிரைகளை இந்தப்படையோடு விரைவில்சேருமப... ...செய் அவ்விடத்தில் (என்னுடைய) வேகத்தைமுழுதும் காண்பி... ...பேன் இந்தத்தேர்வீரர்களுடையகூட்டத்தை அடைவாயாக ஸூ... ...புத்ரன், யானையானது யானையுடன் சண்டைசெய்வதற்குவிரும்புவ...

போல என்னுடன சண்டைசெயய எபபொழுதும விருமபுகிறுன
நீ, என்னை, துரியோதனனை அடுததிருததலாலுண்டான இறுமா
புடைய அநத ஸூதபுதரனையே அடையுமபடிசெய இநதரன வ
ராயுததிஞல் வருததனைததளளியதுபோல நான அவனைத தேரின
நடுவிலதளளுவேன" என்றுகூறினன பிறகு, அநதவிராடகுமார
அதிகவேகமுளளவைகளும பெரியவைகளும பொனனுலசெயதவா
ளுளளவைகளுமான அநதககுதிரைகளால தேராளிகளுடைய அ
தப படையை நாசஞசெயதுகொணடு யுததபூமியினமததியில பா
டவனை நடததினன அதிகதேஜஸுடனவருகினற அநதஅர்ஜு
னைககணடு அநதத தேரவீரர்களுடையகூடடஙகள எதிரதது
வநது புலியினுலகவரபபடட காளையைபபோனற ஸூரியகுமார
பொனில பாதுகாததன பெளவனமுளளவாகளான சிததராஙக
வீரனனசிததரரதன, ஸஙகராமஜித, துஸஸஹன, சித்ரஸேனன
சதி, தாமுகன, துரஜயன, விகாணன, துசசாஸனன, சகுனி,
னன, நிஷேதனஆகியஇவாகள அதிவேகமாக அநதககாணனை அ
ரிததாாகள மிககபலமுளள அநதராஜபுதராகளும ஸஹோதரா
ளொடுகூடி, காணன பாததனை அடைநதுவிடடானெனபதைககண
னுறறு, விறகளைஎடுததுககொணடுசென்று அமபுகளுடைய ஜவாலை
ளைப போாககளததில தனஞசயனமீது நானகுபககததிலும இறை
ாாகள பாததன விலலில நாணகயிறுகளாகிற அநேகதநதியுள
தும [1]பராஸஙகளாகிற உபவீணைகளுளளதும அமபுககூடடஙக
ாகிற வீணைவாசிககுஙகோலுளளதும கைநுனியாகிற யநதரமுள
தும உறுதியுளள விலலாகிறதண்டமுளளதுமான வீணையை அந
பபகைவருடைய ஸமீபததில விரைவாக வாசிததான அவவிதமான
ருஙகினபுததம தொடஙகியிருககுஙகாலததில கௌரவாகளுள
திகரூரனனவிகாணன தேரினமீதிருநது பயஙகரமான [2]விபாட
ளை வாஷிததுககொணடுவநது பீமனுடைய இளையஸஹோதரனும
திரதனுமான அர்ஜுனனைத தாககினன பிறகு, அர்ஜுனன
பானுல அலஙகரிககபபடடதும உறுதியான நாணபூடடியதுமான
காணனுடையவிலலைஅறுதது அவனகொடியையுமஅடிததுக கீழே
ளினன அறுககபபடடகொடியுளள அநதவிகாணனும (போாக
ததைவிடடு) விரைவாக ஓடிவிடடான பகைவாகளுடையகூட
ததைத துனபுறுததுகினறவனும மனிதராலசெயயமுடியாத செய
ககளைசசெயகினறவனுமான அநதபபாாததனைப பகையைபபொறு

1 ஈடடிகள 2 'ஸதூலதண்டமெனகிறபாணம' எனபது பழையஉரை.

வனுன சதருநதபன, கூாமநகமெனகிற பாணததால அடிததான
புதிரதனும ராஜாவுமான அநதசசதருநதபனுல அடிககபபடட அந
நதனஞசயன பகைவாகளுடையபடையிலபுகுநது சதருநதபனை ஐந
நபாணஙகளால விரைவாகஅடிததுப பிறகு அவனுடையஸாரதியைப
ததுபபாணஙகளால கொனறுன ,வேநதரே[1] பிறகு, பரதஸரேஷட
றன ஆாஜுனனுல சரீரததிலுளள கவசததைபபிளநதுகொணடு
செலலுகினறஅமபினுல அடிககபபடட அநதசசதருநதபன உயிரை
இழநது காறறினுலமுறிககபபடட மரமானது மலேயுசசியினினறு
விழுவதுபோலப போாககளததில விழுநதான தேராளிகளுள சிற
நதவனும உததமவீரனுமானஅாஜுனனுல போரிலதோலவியடைநத
தேராளிகளிறசிறநத அநதவீராகள காறறடிககுமபோது காறறிலகப
பட்டு மிகவுமநடுககமுறற பெருஙகாடுகளபோல நடுஙகினாகள புருஷ
ஸரேஷடாகளும யெளவனமுளளவாகளும நலலவேஷமுளளவாக
ளும தனஙகளைப (பிறருககு) கொடுககும தனமையுளளவாகளும இ
தரனுககொபபான வீரயமுளளவாகளும யுததததில இநதரகுமா
னுல தோலவிஅடைவிககபபடடவாகளும பொனனுலும எஃகினுலு
செயயபபடடகவசததால கடடபபடடவாகளும இமயமலேயைசசே
நதகாடடில நனருகவளாநத யானைகளபோனறவாகளுமான போ
வீராகள பாாததனுல அடிககபபடடு யுததபூமியில படுததுத[1]தீாக
நிததரைசெயதாாகள புருஷரிறசிறநதவனும காணடீவததை விலல
ககொணடவனுமான அநதஅாஜுனன அவவிதம போரில பகைவ
களைககொனறு முதிாவேனிறகாலததினமுடிவில காடடை எரி
கினறநெருபபுபபோலப போாககளததில திசைகளிலும மூலேததில
களிலும ஸஞசரிததான (காறறுனது) வஸநதகாலததில சரு
களைக கீழே உதிாததுவிடடுப புழுதியை ஆகாயததில இறைதது
கொணடு உலாவுவதுபோல அதிரதனுனகிரீடியானவன பகைவாமீ
(அமபுகளை) இறைததுககொணடு ஒருதேருடன போாககளதத
ஸஞசாரஞசெயதான பிறகு, கிரீடததைததரிததவனும தீரதத
மையுளளவனுமான அாஜுனன காணனுககு உடனபிறநதவனு
தேரில (பூடடபபடட) சிவபபுககுதிரைகளுளளவனுமான ஸஙகரா
ஜிததினுடைய குதிரைகளைககொனறு ஓரமபினுல (அவனுடைய) த
யையும அறுததான பாாதா கொலலபபடடவுடனே, வீரயமும
மும பராதாபமுமுளளவனும ஸூதபுதரனுமானகாணன இரணடு
தஙகளையும ஆயுதமாககககொணடு மஹாபலமுளள கஜராஜாவாக

1 இறநதனா எனபது பொருள

ஸிமமததைஎதிாபபதுபோல (அாஜுனனை) எதிாததுவநதான ஸ
ாயகுமாரனை அநதககாணன பாணடுபுதரனை பாாததனைப பனனிர
ணடுபாணஙகளாலஅடிததது, (அவனுடைய)குதிரைகளையெலலாம அ
ஙகளில அமபுகளாலடிததது, (அவனுடைய ஸாரதியான) விராடபு
ரனையுமஅடிததான எலலாவிததததிலும நிறைநதிருககினற தேஜ
ஸுளளவனும பெரியவிலலாளியும வீரனுமான கிரீடியானவன போ
ிலஎதிாததுவருகினற அநத வைகாததனனை (அமபுகளால) மூடிப
ரைகவாகளுடையகூடடஙகளையும தடுததான பிறகு, மனததின
லெணணமுடியாத மஹிமையுளள கிரீடியானவன, காணனுடைய
முனனிலையிலஸஞசரிபபவாகளையும பினபுறததைக காபபவாகளையும
கானறு சிறகுகளைவிரிததுககொணடு கருடனஸாபபததைஎதிாதது
ருகிலவருவதுபோல (காணனை) அருகில எதிாததுவநதான கௌர
ாகள, எலலாவிலலாளிகளுளளும சிறநதவாகளும மஹாபலசாலி
ளும பகைவரெலலாருடைய (பராககரமததையும) நோஙகினறுதாங
கும திறமையுடையவாகளுமான அநதககாணனையும பாாததனையும
தததிலபாாககவிருபபமுறறு யுதததததை நிறுததிவிடடு நினறா
ள பாணடவன, வெளிபபடையாக வருததியடைநத கோபமுளள
னும குறறவாளியுமானகாணனைக கோபததுடனபாாதது, மேக
ானது பெருமழையால (பூமியை) மறைபபதுபோல ஒருநொடியில
வனைக குதிரையோடும தேரோடும ஸாரதியோடும பாணஙகளால
டினன பிறகு, கிரீடியினால பாணஙகளாலமூடபபடட காண
டைய தேரைபபாாதது, குதிரைகளையும தோகளையும யானைகளையு
டையவாகளும, பீஷமரை முதனமையாககொணடவாகளுமான
தஸரேஷடாகளைசசோநத யுததவீராகள ஆரவாரஞசெயதாகள
றகு, மஹாதமாவான அநதககாணனும அாஜுனனுடையகைக
லவிடபபடட அநதஅமபுகளை அமபுககூடடஙகளால, விரைவாகத
நபபியடிததுவிடடு விலலுடனும பாணததுடனுமகூடி, பொறிக
டனகூடின நெருபபுபபோல விளஙகினன பிறகு, காஜனைகளா
ம தோளதடடுதலகளாலும ஸிமமநாதஙகளாலும காணனைக
ணடாடுகினற கௌரவாகளுடைய கைகளுடன கைகளகொடடு
ஒலியானது சஙகஙகளாலும பேரிகளாலும பணவஙகளாலும
ருஙகியதாகததோனறியது பிறகு, காணன, நானகுபககததிலும
லைசசுழறறுகினற பெருஙகொடியையுடையவனும ரதிகாகளுள
நதவனும கௌரவாகளுள மிககசிறபபுறறவனும காணடீவததி
ல மிகதலைசையைஉணடுபணணுகிறவனுமான கிரீடியைபபாாததுக

ஜித்தான் குந்தீபுத்ரனுன கிரீடியும் கர்ணனைக் குதிரைகளோடும் காடியோடும் ரதத்தோடும் ஸாரதியோடுங்கூடத் துண்டமுறும்படி செய்து ஸந்தோஷத்தினால் விரைவாகப் பிதாமஹரையும் த்ரோண பாகளையும்பார்த்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். கர்ணன் வேகமுள்ள ரமையான அனேகஅம்புக்கூட்டங்களை யுத்தத்தில் பார்த்தன்மேல் பொழிந்தான். அர்ஜுனனும் கர்ணனைக் கூர்மையுள்ள அம்புக்கூட ங்களால் நன்றாகமூடினன். பழுதுபடாத சரமாரிகளைப்பொழிகின்ற வர்களும் அஸ்த்ரங்களை அறிந்தவர்களுமான அவ்விருவர்களுக்கும் பெரும்போர் நடந்தது. ஜனங்கள் ஒருநொடிப்பொழுதில் (அவ்விரு வரையும்) ராஹுவினிடத்தினின்றுவிடுபட்ட சந்த்ர ஸூர்யர்களைப் போல (சரக்கூட்டினின்றும்விடுபட்டவர்களாக)க் கண்டார்கள். பார்த் தனால் கொல்லப்பட்டவர்களும் யௌவனமுள்ளவர்களும் அழகிய மயிர்களையுடையவர்களும் தங்கத்தினாலும் எஃகினாலுஞ்செய்யப் பட்ட கவசமணிந்த சரீரமுள்ளவர்களுமான தேர்வீரர்கள் இமயமலை சாரலில் வெட்டப்பட்ட மரங்களைப்போல யுத்தபூமியில் (விழுந்து) மரி த்தார்கள். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அந்தஅர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அவ்விதமாகப் பகைவர்களைக்கொன்று அவர்களை ஊதி னன், வெய்யில்காலத்துமுடிவில் அக்நியானது காட்டைக்கொளு த்துவதுபோல யுத்தத்தில் (பகைவர்களை எரித்துக்கொண்டு) மூலைத் திசைகளிலும் திசைகளிலும் ஸஞ்சரித்தான். காற்றானது வஸந்த காலத்தில் உலர்ந்தஇலைகளை இறைப்பதுபோல, அதிரதனுன கிரீடி யானவன், பகைவர்களை ஊதிக்கொண்டு போர்க்களத்தில் தேரோடு ஸஞ்சரித்தான். அழகியகிரீடத்தைஅணிந்த அர்ஜுனன், இந்தரன் யுத்தத்தில் சத்ருக்களைஓட்டுவதுபோல அந்தவீரர்களான ரதிகர் ளுடையகூட்டத்தை ஓடும்படிசெய்து சிறந்தபாணங்களால் அனேக சத்ருக்கூட்டங்களை மூடினன். சூரனும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவனு மான கிரீடியானவன், அப்பொழுது, கர்ணனைப்பார்த்துக் காஜித்துக் கொண்டு சொல்லலானான்:

"கர்ண! 'யுத்தத்தில் எனக்குஸமானன் ஒருவனுமில்லை' என்று ஸபையினநடுவில் பலவாறுகப் பொருத்தமில்லாமல் நீ பேச கிறாயல்லையோ? அதற்கு (ஸமயம்) இப்பொழுது வந்துவிட்டது ஸபையில் ஆண்மையை அதிகமாகப்பேசி,முக்யமான தர்மத்தைவிட்ட விட்டு, நீ செய்யவிரும்புகிறகார்யம் உன்னால் செய்யத்தகாதென்று நினைக்கிறேன் ராதாபுத்ர! உன்னால் முன்பு, 'எனக்குஸமானன் ஒரு வனும் இல்லை' என்று சொல்லப்பட்டவார்த்தையைக் கௌரவர்

ருடையமததியில என்னுடனஎதிாதது உணமையாகசசெய்த உ
ூல அபபொழுது ஸபையில துனபபபடுததபபடடவளான பா
சாலியைபபாாததிருநத (என்னிடததினினறு) இபபொழுது அநத
செயகையினபலனைத தனியே அனுபவிபபாயாக கெடடபுததியுை
யவனே! ராதாபுதர! தாமபாசததால கடடுபபடடிருநதஎன்னுடைய
னுடைய எநதபபாவசசெயகையானது பொறுககபபடடதோ அநத
பாவசசெயகையினுடையபலனை அனுபவிபபாயாக காண! இவ
வா இபபொழுது என்னோடு இவவிடததில யுததஞசெய அநத
கௌரவரனைவரும ஸைனிகாகளுடனகூட (நமமிருவருடையயுதத்
தையும) பாாததுககொணடிருககடடும ராதாபுதர! இபபொழு
தான நீ என்னுடைய யுதததினினறும ஓடினுய உன்னுடைய இ
யஸஹோதரனே கொலலபபடடுவிடடான நீ எனனகாரணததின
உயிரோடிருககிருய? உனனைததவிர வேறு எநதமனிதன உடனபிற
தவனைப பறிகொடுததுப போாககளததையும விடடுஓடி ஸாதுககளிட
ஙகளில (தனனை ஆணமையில) நிலைபெறறவனெனறு இவவிது
சொலலிககொளவான" என்ருன

காணன், "பாாதத! வாககினுலசொலலுகிறதை நீ செய்கை
யினுல அனுஷடிததுககாடடு பூமியில செய்கையினுல ஒபபிலலா
என்னைககாடடிலும நீ வாககினுலமாததிரம விசேஷிததவன பாாதத
உன்னுடைய அவவிதமான பராகரமததைக காணுததினுல, முன
நீ பொறுமையுடனிருநதது திறமையிலலாமையாலெனறு எண்ண
னேன். தாமபாசததால கடடுபபடடு முனபு நீ பொறுததிருநதது
போலவே இபபொழுதும கடடுபபடடிருககையில கடடுபபடாத
வன என்று எணணுகிருய நீ பரதிஜஞைசெயதபடி வனததில
வாஸமசெயயவிலலை துனபமுறறவனுனநீ பொருளிலுள்ளபேராசை
யினுல பரதிஜஞாகாலததைக குறைபபதறகு விருமபுகிருய பாாதத
இநதிரன நேரிலவநது உனககாகப போாபுரிநதாலும பராகரம
ததைக காணபிககபபோகினற எனககுச சொஞசமேனும வருததம
கிடையாது ஓ! அாஜுனு! நீவிருமபியது இதோ விரைவிலவநது
விடடது என்னுடன நீ போாபுரிவாயாகில இநதசசணடையில
உன்னுடையபலததை நானபாாபபேன" என்றுகூறினுன காணன்
இவவாறுசொலலிககொணடும கவசஙகளைபபிளககினற அமபுகளை
எயதுகொணடும (பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவனுன பீபத
ஸுவை எதிாததுசசென்ருன மஹாரதனுனபாாததன விருபபத
துடன அநதபபாணஙகளை ஏறறுககொணடான பீபதஸுவான

ன காண்டீவமென்கிறவில்லை நாணேற்றிச்செய்து மழையைப்பொழி
ன்றமேகம்போலப் பெரிதானசரமாரியோடு எதிர்த்துச் சென்று
த்தத்தில் கர்ணனைக்கொல்லவிரும்பி (அவன்மீது) அநேகபாணங்
களை விடுத்தான் வாயுவின்வேகத்தை மலைதாங்குவதுபோல, அர
ந்தபாணங்களைக் கர்ணன் ஏற்றுக்கொண்டு தாங்கினான் அம்புக
கூட்டங்களை இடைவெளியில்லாமல் ஆகாயமுழுமையும் சொரிகின்ற
வர்களான அவ்விருவர்களுக்கும் தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தப
போலப் பெரிதானயுத்தம் நடந்தது பயங்கரமானவடிவமுள்ள
மேகமண்டலங்கள் நான்குபக்கங்களிலும் உயர்க்கிளம்பின காண
னுக்கும் பார்த்தனுக்கும் யுத்தம்நேர்ந்திருக்கும்போது பூமிய
லுள்ளபுழுதியானது பறந்தது, ஸூர்யன் ப்ரகாசிக்கவில்லை, ' கா
றும் வீசவில்லை, அம்புகளால் நன்குமூடப்பட்ட ஆகாயமான
ஒரேநிழல்போலாகியது, காண்டீவத்தினுடைய ஒலியும் அவ்வ
றே கர்ணனுடைய வில்லினொலியும் எரிக்கப்படுகின்ற மூங்கில்க
டைய ஒலிபோல அதிபயங்கரமாகத்தோன்றின அர்ஜுனன்
குதிரைகளையும் யானைகளையும் தேர்களையும் நாசம்செய்துகொண்
அந்தஸைன்யத்தைக் கொந்தளிக்கச்செய்தான் பலமுறை கர்ண
யும் அடித்தான் பிறகு, சிறந்தகைகளுள்ளபார்த்தன் கர்ணனுடை
வில்லை அறுத்தான் அறுக்கப்பட்டவில்லையுடையவனான கர்ண
பிறகு,வேகத்துடன் சக்திஆயுதத்தை எறிந்தான் பார்த்தன் போ
களத்தில் அந்தச்சக்திஆயுதத்தைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளா
துணித்தான் பிறகு, பார்த்தன், கர்ணனைப்பின்தொடர்ந்துவந்த
களையெல்லாம் காண்டீவத்தினின்றுவிடுபட்ட பாணங்களால் ய
னுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினான் பார்த்தனுடைய பாணங்க
போகிறவழியில் அடிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்மயமான கச்ச
களுள்ளவைகளும் அம்புக்கூட்டங்களால் ஆச்சர்யகரமானவைகளு
அக்னித்திரளால் வ்யாபிக்கப்பட்ட மலைகள்போன்றவைகளுமா
ய யானைஅரசுகள் பூமிமுழுதையும் மறைத்துக்கொண்டு விழுந்த
ஸூர்யகுமாரனான கர்ணன், முதலில், சத்ருக்களுடையஸேனைக
நாசஞ்செய்பவைகளும் அமானுஷங்களுமான காயங்களைச்செ
கின்ற அந்தப்பார்த்தனைப் பொறுமல (பாணங்களுக்கு) இலக்கா
செய்தான் பிறகு, கர்ணன் (நாணகயிற்றினின்று) இழுத்துவி
பட்ட நான்குபாணங்களால் தனஞ்சயனுடையகுதிரைகளையும்
பாணங்களால் ஸாரதியையும் பத்துப்பாணங்களால் (மறுபடியும்)
ரைகளையும் அறுபதுபாணங்களால் பார்த்தனையும் மூன்றுபா

களால அவனுடையகொடியையும் அடிததான பொறிகளால ப
சிககினறதும பயஙகரமானசபதமுளளதும கோபமாகிற விறகு
தும கொடியாகிற நுனியுளளதும பாணஙகளாகிற ஜவாலைகளு
தும அஸதரஙகளினகாறறுகிற பயஙகரமான காறறுளளதுமான
ணுகியநெருபபானது பாரததனுகிற உலாநதகாடடைக கொளுத
எணணஙகொணடதுபோல பரகாசிததது தனனுடைய தேருரு
கள சஙகம இவைகளுடையசபதமாகிற பயஙகரமான இடிமுழ
முளளதும அசைநதுகொணடிருககிற கொடிததுணிகளாகிற பர
சிககினற பயஙகரமான மினனலகளுளளதும சஸதரஙகளும பாண
களுமாகிற நீரததாரைகளுளளதுமான பாரததனுகிறமேகமான
காணுகிறநெருபபை நனறுகத தணிததது அநதககர்ணனால யு
ததில மிகவும அடிககபபடடவனும கெளரவாகளுள சிறநதவனு
யசீலனும காணடீவததை விலலாககொணடவனுமான கிரீடியா
ன தூஙகும்போது எழுபபபபடட ஸிமமமபோல (ககோபஙகொ
ணடு) காணனைக கொலவதினபொருடடு அதிக விரைவை அடை
ான ஆசசாயகரமானவீாயமுமசெயகையுமுளள அநதககிரீடியா
ன கிரணஸமூஹஙகளுளள ஸூாயன இவவுலகஙகளைத தபிககச
சயவதுபோலப பாணஸமூகஙகளால காணனுடையரததை நன
கத தபிககசசெயதுகொணடு போககளததில பரமமாஸதரததை
ரயோகிததான யானையாலஅடிககபபடட யானைததலைவனபோன
நத அாஜுனன கூாமையுளள அமபுகளைத தூணீரததினினறு
து விலலைக காதுவரையிலஇழுததுப பிறகு பாணஙகளால ஸூத
ரனை அடிததான பிறகு, அநதப்பாரததன பகவானுனமஹேநத
ா வஜராயுதஙகளால பாவததைபபிளபபதுபோல அநதககாண
டைய இரணடுகைகளையும தலையையும நெறறியையும கழுததை
மாாபையும தோளகளையும கைகளுடையநடுவையும யுததததில
ணஙகளால) பிளநதான பலசாலியான அநதவைகாததனன பாா
ுல விடபபடட பாணஙகளைப பொறுமல யானையினாலஜயிககப
ட யானைபோலப பாரததனுடையபாணஙகளால தபிககசசெயது
லலபபடடு யுததகளததைவிடடு ஓடினான

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (கோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் த்ரோணருடன் யுத்தம்செயததும், இடையில் அஶ்வத்தாமா வநததும், த்ரோணா தோற்றேடியதும்)

பாாததன, ஸூாயகுமாரனைகாணன ஜயிககபபடடதை
கணடு, விராடபுதானைபபாாதது, "ராஜகுமார! நீ உறுதியாயிரு யு
ததில நமககு ஜயம சதருககளுககுமபிரககூசசலுணடாககூடி
தான சஙகததைத தையததுடனும பரபரபபிலலாமலும மாாபு
ணகளும [1] கலஙகாமலிருககுமபடியும ஊதபபோகிறேன நீ யுத
களததில எனனுடைய ஆசாாயரானதரோணரிருககிற இடததுக
விரைவாகசசெல" எனறு கூறினன அவவாறு, போாககளததி
விளையாடுகினற அாஜுனனுககுப பலமும ஆணமையும தேஜஸ
சுறுசுறுபபும பெருகின அநத ஆசசாயததைபபாாதது உததரனை
பயம அணுகியது உததரன, "கூாமையுளள அமபுககூடடஙக
விடுகினற உமமுடைய திவயாஸதரஙகளையும உமதுபராகரமததைய
கணடு எனமனம மிககமயககமுறறிருககிறது பரதஶரேஷட
னமனமானது பயததால இரணடுபடடிருககிறது முனபாாத
ாத உமமுடையகாணடீவததின சபததையும விலலைமிகஇழுககின
உமமுடைய பாஹுபலததையும தரிவிகரமாவதாரகாலததில விஷ
வினுடைய தேஜஸபோனற (ஒருவராலும) அவமதிககமுடிய
உமமுடைய தேஜஸையும பாாககிறேன" எனறுன உததரன,
சாயகரமான அநதககாணடீவததையும கிரீடியினுலவிரைவாகவி
படுகினற பாணஙகளையும பாாததுப பயநது போரினிடையில
ஜுனனைபபாாதது, "நான உமமுடையகுதிரைகளை நடததச ச
யறறவனயிருககிறேன" எனறுகூறினன பகைவாகளைக கொ
பவனும காணடீவததை விலலாகககொணடவனுமான அாஜுன
அநதஉததரனைபபாாததுக கொஞசமசிரிதது, "உததர! நான து
வனக இருககுமபொழுது உனககு எஙகிருநது பயமுணடாகு
(தையததுடன) போ குதிரைகளைததடடிககொடுதது நடத
எனறுசொன்னன அநதத தனஞசயனுல தேறறபபடட விராட
ரன குதிரைகளை விரைவாக நடததினன மஹேநதரனுககொபப
தனஞசயனும விலலைஇழுதது நாணெலிஉணடாககினன இழிவ
காாயததைச செயயாதவனன அாஜுனன, மறுபடியும, உததர

1 'அவயகா' எனறபாடம கொளளபபடடது.

பார்த்து, "அப்பனே! என்னை அடுத்திருக்கும் நீ போர்முனையில் பயப்படவேண்டாம்; நீ ராஜபுத்திரனாயிருக்கிறாய்; உனக்கு மங்கள முண்டாகவேண்டும்; பெரிதான மாத்ஸ்யராஜகுலத்தில் பிறந்தவனான நீ (இந்த) அரசர்களின்கூட்டத்தில் வ்யஸனமடையத்தக்கவனல்லை; ராஜபுத்ர! நீ அதிகதைர்யத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு போர்க்களத்தில் அரசர்களோடு போர்புரிகின்ற என்னுடைய தேரை ஓட்டு" என்றுசொன்னான். ஒப்பற்றஒளிபொருந்தியவனும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் பாண்டுவின்மைந்தனுமான பீபத்ஸு அந்த உத்தரனைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பாரத்வாஜரைக்குறித்து இப்படியும் கூறலானான்:

"அக்னிஜ்வாலைக்கொப்பானதும் ஸ்வர்ணமயமான தண்டத்தினால் தாங்கிநிறுத்தப்பட்டதும் கொடித்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான பொன்மயமான இந்தவேதிபானது காணப்படுகிறவிடத்தில் என்னை நடத்திக்கொண்டுபோ; உனக்கு மங்களம்; உத்தமனான துரோணரை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன்; பாரத்வாஜருடைய புத்ரரும் ஆசார்யரும் மஹாத்மாவுமான துரோணரோடு நான் யுத்தம்செய்யப்போகிறேன்; செந்நிறமுள்ளவைகளும் நன்றாக (பாரந்த) சுமக்குந் தன்மைபொருந்தியவைகளும் எல்லாப் பழக்கங்களிலும் மிக்கதேர்ச்சியடைந்தவைகளும் பராக்ரமிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகள் கட்டப்பட்ட சிறந்தரதத்தில் வீற்றிருப்பவரும், சூரரும், யுத்தம்பிடித்தவர்களனைவருள்ளும் சிறந்தவரும், பராக்ரமிக்கின்ற வைடூர்யத்துக்கொப்பானவரும், சிவந்தகண்களும் இனியகாட்சியும் ஸூர்யன்போன்ற தேஜஸ்ஸுமுள்ளவரும், பலமும் வீர்யமும்பொருந்தியவரும், உலகங்களிலுள்ள எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவரும், எல்லாஉலகங்களிலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், நீதியில் ப்ருஹஸ்பதிக்கும் சுக்ரனுக்கும் ஒப்பானவரும், புத்திசாலிகளுள் சிறந்தவரும், உபாங்கங்களுடனும் [1]அங்கங்களுடனும் உபாங்கங்களுடனும்கூடின நான்குவேதங்களையும் தனுர்வேதத்தையும் பரமாஸ்த்ரத்தையும் புராணத்தையும் இதிஹாஸத்தையும் தண்டநீதியையும் மனுநூலையும் இவைகளனைத்தும் நன்குகற்றுத் தம்மிடம் நிலைபெறச்செய்தவரும், பொறுமையும் இந்த்ரியநிக்ரஹமும் ஸத்யமும் தேஜஸ்ஸும் மென்மையும் கபடமின்மையுமானபலகுணங்கள் நிலைபெற்றவரும், ப்ராம்மணர்களுள் சிறந்தவரும், எப்பொழுதும் என்னிடம் ப்ரியமுள்ளவரும், எனக்கு எப்பொழுதும் இஷ்டருமான இந்தத்துரோணருடன் நான் இப்பொ

[1] விவரம், ஆதிபர்வம் ௩௬ ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

முது க்ஷத்ரியதாமததைமுனனிட்டு யுததஞ்செயயபபோகிறேன
உததர! ஆகையால, இபபொழுது என்னுடைய சிறநதரததைதை ஆச
ரியரிடம கொண்டுபோ எனககும அவருககும (நடககபபோகிற
அதபுதமான மறறொரு யுததததையும பார'' என்றுசொன்னுன
இவவாறுசொலலககேட்ட உததரன, அநததரோணரைக குறிதது
குதிரைகளைத தூண்டினுன ஆர்ஜுனனுடையரதமானது தரோ
ருடைய ரததைதநோககி வநதது போாககளததில தேருடன வே
மாகவருகினற பாணடுகுமாரனுன அநதபபாாததனை தரோணரு
மதஙகொண்ட ஓயானையை மதஙகொண்ட மறறொருயானை எதி
பதுபோல எதிாததாா சிறநதகைகளுள்ளவனுன அநதக குநதி
ரன பொனமயமானதேருள்ளவரும வேகமாய எதிாததுவருகினற
மான அநத ஆசாாயரைககணடு இருகைகளையும குவிததுககொ
பினவருமாறு சொலலலானுன

''நாஙகள, செயததறகு பாதிசெயயஎணணி, வனததில வா
செயதோம யுதததில (ஒருவராலும) ஜயிககமுடியாதவரே
களவிஷயததில எபபொழுதும நீா கோபமசெயயததககவரல
தோஷமறறவரே! நான முதலில உமமாலஅடிககபபட்டுப பி
உமமைஅடிகக விருமபுகிறேன அதை நீா பொறுததுககொ
வேணடும'' என்றுசொன்னுன பிறகு, பேரிகளும பட்டஙக
முழஙகின ஆர்ஜுனன சஙகததை ஊதினுன படைமுழுவதும
ஙகுகிறகடலபோலக கலககமுறறது பிறகு, அநததரோணா (அ
னனமீது) இருபதுபாணஙகளைவிடுததாா கைசசுறுசுறுபபுளளட
தன அவைகளைத தனனிடமவருவதறகுளளாகவே துணடிதத
பிறகு, வீாயசாலியானதரோணா ஹஸதலாகவததைககாட்டிப
ததனுடையதேரினமீது ஆயிரமபாணஙகளைத தொடுததாா
வாறு, தரோணருககும ஆர்ஜுனனுககும யுததம நடநதது மே
அனனபபறவைகளின நிறமபோனற நிறமுடைய குதிரைகளோ
நதிருககிற மிககவேகமுளள சிவபபுககுதிரைகளைககணடு பாமா
கள வியபபுறறாாகள பஙகவாகளைவாட்டுகிறவரான அநததே
சாாயா பாாததனுடையதேரைத தேரினலதாககி ஸநதோஷத
அபபொழுது பாணடவனை எதிாததாா தரோணா பாணடவ
ாகளுடைய கொடிகள ஒனறோடொனறு சோகைபெறறதுபே
பபதையபாாததுக கௌரவாகளுடைய பெரியஸேனையானது
கடி மிககநடுககமுறறது கொடியவைகளும கூாமையான முனை
வைகளும மிககஒளியுளளவைகளுமான பாணஙகளைத தொடு

ுசாாயருககும ஆாஜுனனுககும அவவிதமானயுததம நடநதது
ாயததாலநிறைநதவாகளும ரதிகாகளும வீாயததைதவெளிபபடுத
னவாகளும பலசாலிகளும பாஸிததமானசெயகைகளுளளவாகளும
பமடைவதறகாிய ஸரமததை அடைநதவாகளும உலகததில அதி
ாகளும பகைவா படடணததை ஜயிககினறவாகளும அமபுககூட
ஙகளைத தொடுககினறவாகளும ஆசாாயசிஷயாகளுமான அவவிரு
ராகளையுமபாாதது க்ஷததிரியாகள மயககமடைநதாாகள தரோண
ககும ஆாஜுனனுககுமநோநத தவநதவயுததததில மனிதாகளெல
ாரும ஆசசாயமடைநதாாகள (இவவிஷயமான) வாாததையைக்
ாலலுகினற மனிதாகளுடைய அவவிதமான பெரியசபதமானது
டகபபடடது அநதயுததமுனையிலநிறகினறஜனஙகள, கோபஙகொ
நெருஙகிபபோாபுாிகினற மஹாரதாகளான அவவிருவாகளையும
ுகபபாாதது, "போாககளததில தரோணருடன ஆாஜுனனைத
ர வேறுளவன யுததமசெயயத தகுநதவன? ஆாஜுனன ஆசாாய
டுபோாபுாிவதால இநதக்ஷததிரியதாமம பயஙகரமானது" எனறு
லலிககொணடாாகள (பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவாகளான
விருவாகளும ஒருவரையொருவா அமபுககூடடஙகளால மூடினா
போாககளததில உதிததிருககினற இரணடு பரளயகாலஸுாயா
போல விளஙகினாகள தரோணா அபபொழுது அதிகமான
பஙகொணடு ஸவாணமயமானபினபுறமுளளதும (பகைவாகளால)
ஙகமுடியாததுமான பெரியவிலலை நாணேறறிவிடுமபடிசெயது பல
னைதிாததுப போாபுாிநதாா அவா ஆாஜுனனுடையதேரைப
ரமயமானவலலைகளாலமூடி ஒளியுளளவைகளும சாணையிலதீடடப
வைகளுமான அமபுகளால திசைகளை நனறுகமூடினா அபபொ
மஹாரதனான ஆாஜுனன மிககவேகமுளள அனேகபாணஙக
தரோணரை அடிததான மழைககாலததில நீருணடமேகமா
மலையினமேல மழைததாரைகளைப பொழிவதுபோலப பலகு
(பாணஙகளை தரோணாமீது) பொழிநதான பரதவாஜருடைய
ான தரோணுசாாயா பொனமயமானவைகளும பறபலவகைப
வைகளும விலலினினறு விடுபடடவைகளுமான அமபுகளால
ஆாஜுனனுடைய உததமமானரததைதை நனறுகமூடினா புஜ
ளவனும அளவிடமுடியாத தைாியமுளளவனுமான ஆாஜுன
அவவாறே திவயமானதும சததுருககளைககொலலுகினறதும சிற
கமுளளதாகப படைககபபடடதும (சததுருஸமஹாரகாாய) பாா
ு ஸாதனமாயிருககினறதும உததமமுமான காணடீவமென

கிறவில்லை வளைத்து அதனை நாணேற்றிவிடும்படி செய்து பறபலவிதங்
ளும் ஸ்வர்ணத்தாலசெய்யப்பட்டவைகளுமான அனேகபாணங்கள்
ப்ரயோகித்து த்ரோணருடையரத்தைமூடி விளங்கினன், அவ
டையவில்லினின்று விடப்பட்டபாணங்களைத் தன்பாணங்களால் த
தான பார்க்கஅழுகியவனும் மஹாரதனுமான பார்த்தன் எல்லாத்தி
க்குகளிலும் ஒரேஸமயத்தில் அஸ்த்ரங்களை ப்ரயோகித்துக்கொண
ரத்தத்துடனே எல்லாப்பக்கத்திலும் ஸஞ்சரித்தான குந்திபுத்ர
பாண்டவன் கைப்பழக்கத்தால் கொடியபாணங்களை எடுப்பதை
தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் பார்க்கமுடியவில்லை அவ
னான்குபக்கத்திலும் ஆகாயத்தைப் பாணங்களால் ஒரேநிழலுள்ள
போலச்செய்தான பிறகு, பனியினால் (மூடப்பட்ட) மலைபோ
(பாணங்களால்மூடப்பட்ட) த்ரோணர் கண்ணுக்குத்தோன்றவில்
ராஜரே! அனேக அம்புகளால் ஆச்சிக்கப்பட்ட மிகச்சிறந்த பார்த்
னுடைய சரீரமானது கிரணங்களாலமலர்ந்திருக்கும் ஸூர்யனுடை
சரீரம்போலிருந்தது அம்புக்கூட்டங்களைத் தொடுக்கின்றவனு
மஹாத்மாவுமான அர்ஜுனனுடைய அப்படிப்பட்ட கோரமானபா
ங்களை யுத்தத்தில் (சத்ருக்களை) ஜயிப்பவரான த்ரோணரும் சிதற
த்து, ஆகாயத்தில் இருளைவிலக்கி ப்ரகாசிக்கின்ற ஸூர்யனபோல வ
ங்கினார் அக்கினிசக்ரத்துக்கொப்பானதும் பயங்கரமானதும் யுத்
தில் வட்டவடிவமாகச்செய்யப்பட்டதும் மிகப்பெரிதும் மேகத்தி
டைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதுமான விலலையிழுத்
போர்க்களத்தில் அடிக்கடி பாணங்களையெய்கின்ற (அர்ஜுனனை
கௌரவர்கள் கண்டார்கள் பிறகு, இடிமுழக்கத்துக்கொப்ப
த்ரோணருடைய விலலினபெரியஒலியும் அப்பொழுது ஜனங்கள்
எல்லாத்திக்குகளிலும் கேட்கப்பட்டது பரதஸ்ரேஷ்டரே! அ
ஸைன்யங்களுக்கு ஆச்சர்யகரமாகஇருந்தது அளவிடமுடியாத
முள்ள த்ரோணர் புடம்போட்டதங்கத்தால் செய்யப்பட்ட
ளும் ப்ரகாசிக்கின்றவைகளும் அக்கினிபோன்றவைகளுமான அ
ளால் திக்குகளையும் ஸூர்யனுடையஒளியையும் மூடினார் பிற
பொன்மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் அழுந்திய கணுக்களு
வைகளும் ஆகாயத்தைஅடைந்து ஸஞ்சாரம்செய்கின்றவைகளும
பாணங்களுடைய அனேகக்கூட்டங்கள் காணப்பட்டன த்ரோ
ருடைய வில்லினின்று பாணங்கள் தோன்றின ஒன்றுபோ
தொடர்ச்சியாகவிளங்குகின்ற பெரியபாணங்கள் ஆகாயத்தில்
ன்பறவைகளுடையவரிசைகள்போலக் காணப்பட்டன இவ்வா

பானுலை அழகுசெயயபபடடிருககினற அனேகஅமபுகளை விடுக
னற அவவிருவீரரகளும, ஆகாயததை எரிஙகஷதரஙகளால சூழப
டடதுபோலச செயதாரகள கழுகிறகுகளும மயிலதோகைகளும
ணட அவவிருவருடையபாணஙகளும சரதகாலததில• ஆகாயததில
ஞசரிககினற) மதஙகொணட ஸாரஸபக்ஷிகளுடைய வரிசைகள
பாலக காணபபடடன மிகுநதகோபஙகொணட அவவிருவருக
நம மிககொடுமையானதும வியபபைததரததககதும மனததினு
லணணமுடியாததுமான அநதபுததமானது, வருததிரனுககும இந
ரனுககும நடநததுபோல நடநதது இரணடுபெரியயானைகள ஒன
றஒனறுளதிாததுக கொமபுகளுடைய நுனிகளால அடிததுககொள
துபோல அவாகள (காதுவரையிலும) பூாததியாக இழுததுவிடப
டும• அமபுகளால ஒருவரையொருவா அடிததுககொணடாாகள
றகு, ஜயசாலிகளுளஉததமனுன அர்ஜுனன ஆசாாயமுகயர
டடபபடடவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான அமபு
ளக கூாமையானபாணஙகளால தடுததான கொடியபராககரமமுளள
னஞசயன தனனை உகரஸவரூபியாகவும இநதாஸமபநதமபெறறவ
கவும வெளிககாடடிககொணடு அனேகஅமபுகளால ஆகாயததை
ரைவாக மூடினுன (பகைவாகளைக) கொலலவிருபபமுளளவனும
நஷரிறசிறநதவனும பயஙகரமானகாடசியுளளவனுமான அர்ஜு
ன தரோணா கூாமையும அழுநதியகணுககளுமுளள அமபுகளால
டததாா யுததததில திறமையுளளவரும பரதாபசாலியுமான
ரோணா அழுநதினகணுககளுளள அமபுகளால அர்ஜுனனேடு
ளயாடிசகொணடு ஸநதோஷமுளளவராஞா சூராகளும ஸநத
களும போரிலவிளஙகுகினறவாகளுமான அவவிருவாகளும வகை
கயாக பரமமாஸதரமுதலான திவயாஸதரஙகளை பரயோகிததுக
ணடு (ஒருவரையொருவா) பிளநதாாகள யுததததில சூரனுன
தபபாாததன தனனுடையவீாயததைக காடடிககொணடு மஹா
ரஙகளாலும பாணஙகளாலும மஹாதமாவான தரோணரை மூடி
பாாததன அஸதரஙகளால அஸதரஙகளைத தடுதது தரோணரை
னுன கோபஙகொணடவாகளும புருஷஸரேஷடாகளும் (ஒரு
ஒருவருடையபராககரமததை) பொருதவாகளுமான அவவிருவாக
கும, மஹாபலிககும இநதரனுககும நடநததுபோல ரணகளத
யுததமநடநதது பாரதவாஜரும அர்ஜுனனும யுததததில
ாஸதரஙகளை வெளிபபடுததினாாகள பாணடவன தரோணரு
பவிலலினினறு அடிககடிவிடபபடட ஐநதராஸதரததையும வாயவ

யாஸ்தரத்தையும் ஆக்னேயாஸ்தரத்தையும் அந்தஅந்தஅஸ்தரத்தா
அடிக்கடி விலக்கினன் இவ்விதம் சூராகளும் மஹாவில்லாளிகளு
சாணையில் தீட்டப்பட்ட சரஙகளைத்தொடுக்கின்றவாகளுமான அ
விருவாகளும் ஆகாயத்தைச் சரமாரிகளால் ஒரேநிழலுள்ளதாக
செய்தாாகள் பிறகு, அாஜுனனால் விடப்பட்டு பராணிகளமீத
விழுகின்ற பாணஙகளுடையசப்தமானது பாவதஙகளினமீதுவிழு
கின்ற வஜ்ராயுதஙகளுடைய சப்தம்போலக் கேட்கப்பட்டது வே
தரே! பிறகு, ரக்ததால் நனைக்கப்பட்டயானைகளும் தோகளுமகுதி
ரைகளும் குதிரைக்காராகளும் பூத்திருக்கின்றபலாசமரஙகளபோல
காணப்பட்டாாகள் தரோணருக்கும் அாஜுனனுக்கும் நோந
அந்தவந்தவயுத்ததில் ஸைன்யமானதுதோளவளைகளுடனஅறு
த்தள்ளப்பட்ட கைகளாலும், பெரியதோகளாலும், உடைத்து
தள்ளப்பட்டவைகளும் பொனனால் அலஙகரிக்கப்பட்டவைகளுமா
கவசஙகளாலும், தவஜஙகளாலும், பாாத்தனுடையபாணஙகளா
நானகு பக்கத்திலும் பீடிக்கப்பட்டவாகளும் கொல்லப்பட்டவாக
மான யுத்தவீராகளாலும் மிகமயஙகியதாகியது பெரியகாயங
ளுக்கு ஸாதனஙகளாயிருக்கின்ற இரண்டுவிறகளையும் (அம்புதொடு
பதால்) அதிக அசைவுள்ளனவாகச்செய்கின்ற வீராகளான அவவி
வரும் ஒருவரையொருவா எரிக்கவிரும்பிச் சிறந்தஅமபுகளால் மூ
னாகள பிறகு, 'தரோணா (பகைவாகளை) நனகுஅடிப்பவனும் மஹ
வீாயமுடையவனும் உறுதியான முஷ்டியையுடையவனும் (பகைவ
ளால்) அணுகமுடியாதவனும் எல்லாத்தைத்யாகளையும் ஜயித்தவன
எல்லாவீராகளுள்ளும் மஹாரதனுமான அாஜுனனை எதிாத்து
போாபுரியும் காரணத்தால் செய்யமுடியாத காாயத்தைச் செய்கிற
என்று அந்தயுத்தத்தில் அவரைப் புகழகின்றவாகளுடையசப்த
னது ஆகாயத்தில் தோனறியது அாஜுனனுடைய மதிமயக்கமி
லாமையையும், அஸ்தரவித்தையினுடைய அப்யாஸத்தையும்,லாகவ
த்தையும், தூரத்திலிருப்பதையும் வீழ்த்தும் தனமையையும் யுத்த
தில் கண்டு தரோணருக்கு ஆச்சாயமுணடாயிறறு, மஹாதமா
ளானஅவவிருவருக்கும் மஹாபயஙகரமானதும் உலகத்துக்குக் குழ
பத்தை உணடுபணணுகினறதும் கோரமுமான அவவிதயுத்தமான
தொடஙகப்பட்டு நெடுநேரம் நடந்தது பிறகு, கோபமுள்ளவனு
'பாதஸரேஷ்டனுமானபாாத்தன் திவயமானகாணடீவமெனகிறவில
யெடுத்துப் போாக்களத்தில் இரண்டுகைகளாலும் இழுத்தான் அ
அாஜுனனால் விடப்பட்டசரமாரியானது விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூ

டமபோல இருநதது அவனுடைய அமபுகளினிடையில காறறுப
ஸஞசரிபபதறகுச சகதியறறதாகியது அடிககடி அமபுகளையெடுட
பது தொடுபபது விடுபபதாகிய அாஜுனனுடைய செயகைகளில
ஜனஙகளால)[1] சிறிதும அவகாசம காணபபடவிலலை சுறறுசுறுப
புடன பரயோகிககபபடட அஸதரஙகளுளளதும மிகக பயஙகரமுமான
புததமநடநதுவருமபோது பாாததன மேனமேலும அதிசீகரமாக
வேறுபாணஙகளையும விடுததான பிறகு, அநதபபோாககளததில
விழுநதியகணுககளுளள ஆயிரமஅமபுகள ஒரேஸமயததில தரோண
நுடைய தேருககருகில விழுநதன பாரதரேறே! காணடீவததைவில
லாககொணட அாஜுனன பாணஙகளை தரோணாமீது இறைகக
ஸேனையிலுளளவாகளுககுப பெரிதான ஹாஹாகாரமஉணடாயிற்று.
பாணடீவனுடைய அஸதரலாகவததை இநதரனும கநதாவாகளும
அபஸரஸுகளும அஙகு வநதிருநத மறறவாகளும புகழநதாாகள
பிறகு, பரதாபசாலியும தோறபடைததலைவரும ஆசாாயபுதரருமான
அஸவததாமா, தரோணரையுததஸமுதரததிலமுழகினவராககணடு
பெரிதான ரதிகாகளுடைய கூடடததோடு சோநது பாணடவனை
அமபுகளால எதிாததுததடுததாா அவா மஹாதமாவான அாஜுன
னுடைய அவவிதமானசெயகையை மனததிலைபுகழநதாா, அபபொ
ழுது அவனமீது கோபததையும செயதாா கோபஙகொணட அநத
அஸவததாமாவானவா மழைபொழிகினற மேகமபோலப போரில
ஆயிரமபாணஙகளை இறைததுககொணடு பாாததனை எதிாததுசசென
றா மஹாபாஹுவான அவா திருமபி தரோணரிருககுமிடததுக
கும வநதாா பாாததன, தரோணா விலகிபபோவதறகு இடமகொ
டுததான உததமமானபாணஙகளால உடைககபபடடகவசமும தவஜ
மும ரதமுமுளளவரும அடிககபபடடவருமான அநததரோணா
வேகமுளள குதிரைகளோடு ஸமயததைபபெறறு விரைவாகச சென
றாா அபபொழுது, தரோணா தோலவி அடைவிககபபடடிருககை
யில, தரோணபுதராவநது காலதணடததைஏநதியவனும சிவநதகண
களையுடையவனுமான யமனைபோல யுததகளததில நினறாா

---

1 ஒருசொல விடபபடடது

அறுபதாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைக்காட்டிலும் மேலானவனானது)

வர்ஷிக்கின்ற மேகம்போலப் பெரிய அம்புக்கூட்டங்களைப் பெ
ழிகின்ற பார்த்தன், வாயுவேகத்தை மலைதாங்குவதுபோல அந்த அ
வத்தாமாவை எதிர்த்துத் தாங்கினான் வ்ருத்ரனும் இந்திரனும்போ
அம்புக்கூட்டங்களைப் பொழிகின்ற அவ்விருவருக்கும் தேவாஸ
ந்தத்துக்கொப்பான பெரியயுத்தம் நடந்தது அப்பொழுது, ஸ
ப்ரகாசிக்கவில்லை, காற்றும் வீசவில்லை, ஆகாயமுழுதும் அ
புகளால் நெருங்கியதாகச்செய்யப்பட்டு நிழலுள்ளதுபோலாகிய
இரண்டுயுத்தவீரர்களும் போர்புரியும்பொழுது எரிகின்றமூங்கி
ளுடையசப்தம்போல அதிபயங்கரமான பெரிய சடசடஎன்னும் ஒ
உண்டாகியது அரசரே! அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அந்த அஸ்வத்
மாவினுடையகுதிரைகளை வலிமையற்றவையாகச் செய்தான் அந்
குதிரைகள் மயக்கமடைந்து ஒருதிசையையும் அறியவில்லை பிற
மஹாவீர்யமுள்ள அந்தத்ரோணபுத்ரர் ஸஞ்சரிக்கப்போகின்ற
த்தனுடைய நாணகயிற்றைச் சிறிதுஇடைவெளிகண்டபொழுது
ரத்தாலறுத்தார் தேவர்கள் மனிதஇயற்கைக்குமேலான அ
டைய அச்செய்கையைக்கண்டு, 'த்ரோணபுத்ரரைத்தவிர வேறும
தன் தனஞ்ஜயனை எதிர்த்துநிற்பதற்குத் திறமையுள்ளவனுக்கா
என்று புகழ்ந்தார்கள் பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டரான த்ரோணபுத்
சற்றுவிலகி மறுபடியும் வில்லைஇழுத்துப் பார்த்தனைக் கழுகிறகு
பூண்டஅம்புகளால் மார்பிலடித்தார் பிறகு, சிறந்தகைகளுள்ளபா
தன் அப்பொழுது உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பராக்ரமத்தினால் க
ரூவத்தில் நாணகயிற்றைப் பூட்டினான். பரதகுலத்திலபிறந்தவ
கோபங்கொண்டவனும் மதயானைபோலவருகின்றவனுமான அந்த
ஜுனனைக்கண்டு த்ரோணபுத்ரர் கோபங்கொண்டு யுத்தத்துக
அழைத்தார் பிறகு, அவரால் அர்த்தசந்த்ரபாணத்தையெடுத்து
கப்பட்டபார்த்தன் பராக்ரமத்தினால் கூர்மையுள்ளவைகளும் ஸா
கள்தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அவருடையவில்லையும் ஸா
யையும் குதிரையையும் வெட்டிவிட்டு அவரையும் அடித்தான்
ளிகளுட்சிறந்த அந்த அஸ்வத்தாமா வேறுதேரிலேறிக்கொண்டு
கொண்டயானையோடு மதங்கொண்ட 1 கஜயூதபதியானது எதி

1 கூட்டத்துக்குத் தலைமையானது.

ந்வதுபோல எதிரததுவநதா பிறகு, பூமியிலஒபபறறவீராகளான பவிருவருககுமே போாககளததினிடையில மிகபபெரியதும மயிா ோககககூடியதுமானபோாோோநதது மஹாதமாககளும யானேசள ால எதிாததுப போாபுரிகினறவாகளுமான அவவிருவீராகஃாயும லாகசெளரவாகளும ஆசசாயததோடு பாாததாாகள வீராகளும வரையொருவா ஜயிபபதில விருபபமுறறவாகளுமான அவவிருவ ஸாபபததையும ஜவலிககினற நெருபபையுபபோனறஅமபுகளால டததுககொணடாாகள மஹாதமாவான பாணடவனுடைய அம ததூணிகள இரணடும எடுககஎடுககக குறையாமவிருபபவைகள, வஸமபநதமபெறறவைகள ஆதலால, சூாஞனபாாததன பு ததில மலேபோலஅசைவறறுநினறுன போரில (அமபுகளே) க எயகினற அஸவததாமாவினுடைய பாணஙகளோ விரை றறநதன அதனுல, அாஜுனன (அஸவததாமாவைககாட்டிலு லானவனுஞன

அறுபததோராவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம. (தொடாச்சி)

(அாஜுனன் ஒரேஸமயத்தில் த்ரோணர்முதலானவர்களோடு போர்புரிநதது)

இநதஸமயததில அதிகவீாயமுமபராகரமமுமுளளவரும சிறந நகளுளளவரும சஸதரதாரிகளுள சிறநதவரும மஹாரதரும யுத நதில விருபப முளளவருமான கருபா அாஜுனனை எதிாததுப போா ய அவவிடமவநதனா பிறகு, அாஜுனன நரோணபுதரருடைய ததைவிட்டு ஸூாயனுககும அகநிககும ஒபபானஒளிபொருநதிய பருடைய உநதமமானரததைதககுறிததுவிரைவாகவநதான ஸூ னுககு ஒபபானவாகளும யுததமசெயயபபோகினறவாகளும றாாதாகளுமான அவவிருவீராகளும (மழைபொழிவதறகு) ஸந தமாயிருககினற இரணடுவாஷாகாலமேகஙகளைபபோல விளஙகினா பரதஸரேஷடனுன அாஜுனனே உலகததில பரஸிததிபெறற ணடீவததைஎடுததுச சரமாலேபினுல அடிததுககொணடு எதிாத சென்றுன அவவாறே, கருபரும விலலைஎடுததுககொணடு அா னனே எதிாததுசசெனறுா பிறகு, கருபா உறுதியானவிலலே தது (வைரிகளுடைய) ரகததததைக குடிககினறவைகளாவன நாரா

சஙகளை நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும பாாததனமீத
விடுததாா அவா காாகாலததில மேகமபோலச சரமாாியைபபொழி
நது எலலாஸரோஹிதாகளையும ஆனநதபபடுததிககொணடு பலகுல
ஞேடுஎதிாததுசசணடைசெயதாா அளவறறபராகரமமுளளவனுப
பாணடுவினபுதரனுமான பாாததன, மிககஉறுதியுளளவிலலை நனறு
இழுததுப பலவகையான யுததமாாககஙகளைககாடடிககொணடு போ
ககளததில ஸஞசரிததான மஹாபலசாலியுமபாபுவுமான அாஜுனன
எலலாததிககுககளையும மூலைததிசைகளையும ஆகாயததையும அமபு
னால எபபககததிலும ஒரேநிழலுளளனபோலசசெயதான அளவிட
முடியாத பலமுளள அாஜுனன, மேலே ஸஞசரிககினற மேகமானது
மழைததாரைகளால பாவததைமூடுவதுபோல யுததததிலகருபண
அனேக அமபுகளால மூடினன யுததததில கூாமையுளளவைகளு
அககிஜவாலைககு ஒபபானவைகளுமான அமபுகளால அடிககபபட
வரும கோபம கொணடவருமான அநதகருபா புகையிலலாதநெரு
புபபோல ஜவலிததுககொணடிருநதாா பிறகு, மஹாபாஹுவா
அவா நிகரிலலாத பராகரமமுளளபாாததனை ஆயிரம அமபுகளாலடி
துப போாககளததில ஸிமமநாதமசெயதாா பிறகு, பாாததன தங
மயமான கடடுககளுளளதும அழுநதினகணுககளுளளதுமான அ
பினால யுததததில கருபருடைய உததமமான தவஜததைப பிள
தான அதறகுப பிறகு, சிறநததேஜஸுளளபாாததன, யுததததி
ஸூாயனுககு ஒபபான நாராசஙகளையும மறுபடியும அனேகபாண
ஙகளையும எடுததான சிறநதகைககளுளளவனும க்ஷததிரியரிற சி
நதவனுமான அவன அவைகளால அபபொழுது கருபருடைய தே
காபபவாகளையும யுததமசெயகினற மஹாரதாகளையும அடிததா
அப்பொழுது, படையுடன கூடினவாகளான சநதரகேது, ஸுகேத
சிதராயுவன, மணிமான, முஞசமெளஞி, விகராநதன, ஹே
வாணன, பயாவஹன, ஸுரதன, அதிரதன, ஸுஷேணன, அரி
டன, நருகேது ஆகிய இவாகள உயிரை இழநது விழுநதாாகள பா
குலததில பிறநதவரே ! பாாததன நிமிஷததில அவாகளைககொன
மறுபடியும வேறு பதினமூனறுபாணஙகளை (விலவில) பூடடினு
பிறகு, மஹாபலசாலியும சிறநதமஹிமையுளளவனும இநதரனுக
ஒபபானவனுமான பலகுனன யுததததில ஒருபாணததினலஇநதக
பருடைய (ரததகின)நுகததையும நானகுபாணஙகளால நானகுகு
ரைகளையும ஆறுவது பாணததினலை ரதததிலிருநத ஸாரதியின்த
யையும மூனறுபாணஙகளால தரிவேணுவையும இரணடு பாண

ளால் அச்சுக்கட்டையையும் பன்னிரண்டாவதான வஜ்ராயுதத்துக்கு
ஒப்பான பல்லத்தினால் அம்புகளையுடைய அவருடையவில்லையும் அறு
த்து அட்டஹாஸஞ்செய்து பதினமூன்றாவதுபாணத்தினால் (அவரு
டைய) நடுமார்பிலடித்தான் அறுக்கப்பட்டவில்லையுடையவரும் ரத
த்தை இழந்தவரும் கொல்லப்பட்டகுதிரைகளையுடையவரும் ஸாரதி
யையிழந்தவருமான அந்தக்ருபர் பிறகு கோபங்கொண்டு ஸூர்ய
னைப்போலவும் அக்னியைப் போலவும் ப்ரகாசிக்கின்ற சக்தியையெடு
த்து அற்புதமான செய்கையுள்ளபார்த்தன்மீது விரைவாகவிடுத்தார்.
அர்ஜுனன் அவ்விதமான உருவமுள்ளதும் தங்கத்தினால் அலங்
கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தச் சக்தியைக் கூர்மையான அம்புகளா
லும் அர்த்தசந்த்ரபாணங்களாலும் தடுத்தான், (அவன் தன்னை
நோக்கி) வருகின்றதும் பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போலப் ப்ரகாசிக்கி
றதுமான அந்தச் சக்தியைப் பத்துப்பாணங்களால் துண்டித்தான்
பார்த்தனால் அம்புகொண்டு துண்டிக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தியா
னது பத்துத் துண்டங்களாகப் பூமியில் விழுந்தது சக்தியானது
அறுக்கப்பட்டவுடன், ரதத்தை இழந்தவரும் அம்புகளால் துன்ப
மடைந்தவரும் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவருமான க்ருபர் கதா
யுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று வேகமாகத் துள்
ளிக்குதித்து அளவற்ற பலமுள்ள பார்த்தன்மீது அதை விரைவாக
ப்ரயோகித்தார் (அவரால்) விடப்பட்டதும் பெரிதும் அவருடைய
ருபத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்கதாயுதமும் அர்ஜுன
னுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு வேறு வழியைக் குறித்துச்
சென்றது பிறகு, வேகமும் பராக்ரமமுமுள்ளக்ருபர் கத்தியையும்
ஒளிபொருந்தின கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பாண்டவனைக்
கொல்லுவதற்கு விரும்பினார் சிறந்த ஆசார்யரும் நன்றாகக்கற்பிக்கப்
பட்டவரும் சரத்வானுடையகுமாரருமான அந்தக்ருபர் கத்தியையும்
கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒருவராக ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்
கும் தேவன்போல் வேகத்துடன் க்ரமமாக யுத்தபூமியில் ஸஞ்சரித்
தார் பிறகு, குந்தீபுத்ரனான அர்ஜுனன் பத்துக்ஷுரப்ரங்களால்
(அவருடைய) கத்தியையும் கேடகத்தையும் ஒரு நிமிஷத்துக்குள்
துண்டாக்கினான், அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது அப்பொழுது, அதிக
தேஜஸுள்ள அந்தக்ருபர் கத்தியும் கேடகமும் அழிந்ததால் வய
னமடைந்த முகத்துடன் பற்களால் உதடுகளைக்கடித்து மனத்தில்
பெருங்கோபத்தை அடைந்து மறுபடியும், 'இருக்கட்டும்' என்று
காலில்விட்டு யுத்தத்தைவிட்டுவிலகுவதில் முயற்சியுள்ளவராக(தம)

ஸஹோதரீபுத்ரரான அச்வத்தாமாவினுடைய ரதத்தின்மீது வின
ந்து ஏறிக்கொண்டு மறுபடியும் வில்லை எடுத்தா

இந்தஸமயத்தில், பீஷ்மர், பலசாலியான க்ருபர் பல்குனனு
துன்பமடைச் திருப்பதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு, பிறகு, த்ரோண
பார்த்து, "(ஆசார்யரே!) பல்குனன் யுத்தத்தில் ஒவ்வொருவர
(சண்டைசெய்தால்) நம்மை ஜயித்துவிடுகிறான் (ஆகையால்,) நானு
1நீரும் கர்ணனும் அச்வத்தாமாவும் க்ருபரும் மற்றுமுள்ள அநே
ரர்களும் (ஒன்றுகூடி) இந்தகுமாரனை ஜயிப்போம்" என்றுசொ
ரா பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மர் த்ரோணர்முதலான எல்லாரதிக
ஒன்றுசேர்ந்துவந்து விரைவாக அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் பே
புரிந்தார்கள் 2அளவற்ற தைர்யமுள்ள அந்த அர்ஜுனன், பனி
னது மலைகளைமூடுவதுபோல, சுற்றிலுமிருக்கின்ற அந்தஹ
தர்களை பாணமயமான வலைகளால் மூடினான் (அப்பொழுது) கா
கின்ற பெரிய யானைகளாலும் கனைக்கின்ற குதிரைகளாலும் பேரி
கங்களுடைய கோஷங்களாலும் நெருங்கிய சப்தமுண்டாயிற்று
றுக்கணக்காகப் பார்த்தனால் விடப்பட்ட சரமாரிகள் யானைகளின்
ரங்களையும் குதிரைகளின் சரீரங்களையும் இரும்புக்கவசங்களையும்
ந்துவிட்டுப் பூமியில்விழுந்தன விரைவாக அம்புகளைத் தொடுக்கி
பாண்டவனே சரத்காலத்தில் நடுப்பகலைஅடைந்திருக்கின்ற நல்ல
ஸூர்யனைப்போல ப்ரகாசித்தான் அப்பொழுது, எ
தியையுடைய ஸூர்யனைப்போல ப்ரகாசித்தான் அப்பொழுது, எ
ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய வில்லிலிருந்து கிளம்
அம்புகளைப் பொறுமல் நன்றாக தவமஸம்செய்யப்பட்டு ரதங்களை
ந்து வடக்குமுகமாக ஓடினார்கள் குதிரைவீரர்களும் குதிரை
மீதேறி ஓடினார்கள் காலாட்கள் பூமியில் ஓடினார்கள் பாணங்க
அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் தாமரத்தாலும் வெள்ளியாலும் இ
னாலும் செய்தவைகளுமான மஹாதமாக்களான கௌரவர்களுடை
கவசங்களிலிருந்து பெரியசப்தம் தோன்றியது பரஜனையை
ரமத்தினால் சஸ்தரங்களை நழுவவிட்டுக்கீழேவிழுகின்ற குதிரை
ர்களுடைய சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது மூடப்பட்டதாகியது
ஜுனன் ரதத்தின் நடுவிடங்களைச் சூன்யமாகச்செய்து மனிதர்க
யுத்தபூமியைமூடினான் வில்லைக்கையில்கொண்டவனும் புருஷஸ
ட்டனுமான தனஞ்சயன் நடனம் செய்கின்றவன்போல (அங்குட
மாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு) யுத்தத்தில் க்ஷத்ரியர்களுடையசிர
வீழ்த்தினான் இடிமுழக்கம்போன்ற காண்டீவ சப்தத்தைக்

1 'த்ரோணரும்' என்பது மூலம் 2 வேறுபாடம்.

ஏல்லாஸைனயஙகளும நடுககமுறறுத தனிததனியே பதுஙகின
துணடலஙகளையும தலைபபாகைகளையும தரிததவைகளும ஸவாணமய
மானமாலைகளை அணிநதவைகளுமான (வீராகளுடைய) தலைகளபோ
முகததில விழுநதவைகளாககாணபபடடன யுதத பூமியானது
பாணஙகளால அடிததுததளளபபடடசரீரஙகளாலும, விறகளைபபிடி
ததவைகளும ஹஸதாபரணஙகளை அணிநதவைகளுமானகைகளாலும
னகுமுடடபபடடு விளஙகியது பாதஶரேஷடரே! யுதததில கூரமை
யுளளபாணஙகளால தளளபபடுகினறதலைகள ஆகாயததினினறு கல்
மாரிவிழுவதுபோல விழுநதன பயஙகரமான பராகரமமுளள
ஜுனன அபபொழுது தனனை ரௌதரஸவருபமுளளவனுகக
...ிததுககொணடு யுதததில நூறுநூறுகவும ஆயிரமஆயிரமா...
ராகளைக கொனருன அரணயததில பதினமூனறு வாஷகால...
இவவாறு தடுககபபடடிருநதபாணடவன யுதததில தருதராஷ
டிரகுமாராகளமீது கோபாகனியைக கககினுன ஓ! பாதகுலத
தில உதிததவரே! அநதககௌரவஸேனையை எரிககினறஅநதபபாண
டவனுடைய பராகரமததைககணடு துரயோதனனுடைய யுததவீரா
கள எலலோரும பொறுமையைக கைபபறறிஞாகள அறுபது
வயதுளள மதஙகொணடயானையானது கோரைககாடடை அழிபபது
போல அாஜுனன சஸதரதேஜஸினுல எலலாவீராகளையும அடித
தான பாதகுலததிலபிறநதவரே! பிறகு, ஜயசாலிகளுளசிறநதஅா
ஜுனன ஸேனையைததுரததி மஹாரதாகளையும பயபபடுமபடி செயது
ஸனகுபககததிலும ஸஞசரிததான அநதஅாஜுனன போாககளத
தில (பலவிதமான) கதிகளோடு ஸஞசரிததுககொணடு (பகைவா
களைக) கொலலுகையில ரகதததாலும நரமபுகளாலுமநிறைநதஅலைக
ளுளள கோரமான ஒருநதி தோனறியது அாஜுனன யுதததில
லுமபுகளாகிற பாசிககொததுகளால நெருஙகியதும, [1]காலனுல
படைககபபடடதும, பாணஙகளும விறகளுமாகிற தெபபஙகளுளள
தும, பயஙகரமானதும மாமஸததுடனகூடின ரகதமாகிறசேறுளள
தும, ரதஙகளாகிற தெபபஙகளுளளதும,நரமபுகளாகிறஸாபபஙகளை
யுடையதும,தலைமயிாகளாகிற பாசிககொததுககளுமபுலதரைகளுமுள
ளதும,சிறுகததிகளும பெருஙகததிகளுமாகிற மீனகளுளளதும,சாம
ரஙகளும தலைபபாகைகளுமாகிற நுரைகளுளளதும, குதிரைககழுத
துககளாகிற பெரியசுழலகளுளளதும, தலையிலலாமுணடஙகளாகிற
மனுஷயாகளைஉடையதும, காககை கழுகுகளின சபதஙகளுளள

[1] வேறுபாடம

துமை, வேகமுள்ளதும, ஸாரஸபக்ஷிகளாலும அனறிறபக்ஷிகளாலும
பதமுள்ளதாகசசெயயபபடடதும, ஸிமமநாதஙகளாகிற பெரியசப
ஙகளுளளதும, சஙகதவனிகளாகிற பெரியதவனிகளுளளதும,
ரோகளுடையதலைகளாகிற தாமரைகளால நிறைநததும, பாணஙக
ளும விறகளுமாகிற பெருஙகோரைகளுளளதும, காலாடகளாகிற
தஸயஙகளாலகலஙகியதும, யானைததலைகளாகிற ஆமைகளுள்ள
தும, நரிகளாகிற மருகஙகளுடையசபதததால நிறைநததும, மாமஸ
மும மஜஜையுமாகிற எஙகுமநிறைநத சேறுள்ளதும, கோரஸ்வரூப
ாயிருககினறதும, பிசாசஙகளுடையகூடடஙகளால அடையபபடட
ம, கரையிலலாததும, தடுககமுடியாததும, ரகததைஜலமாககொ
தும, நானகுபககததிலுமபரவியதுமான ஒருநதியை உணடுபண
ணினன அரசரே! பாரததன யானைகளுடையசரீரஙகளாகிற பெரிய
திடடுககளுளளதும குதிரைகளுடையசரீரஙகளாகிற பெரியகறகளுள
ளதும பதாதிகளுடைய தேஹஙகளாகிற கடடுமரஙகளையுடையதும
ரதஙகளுடையகூடடஙகளாகிற பெரியமரஙகளையுடையதும தலைமயிா
களாகிற புலதரைகளால மூடபபடடதும மனிதாகளுககு மிககபயத
தைககொடுககககூடியதும ஆழநதிருககினற ரகதமாகிற ஜலததை
யுடையதும யமனுகிற கடலைககுறிததுச செலலுகினறதும பயபபடுப
மனிதாகளால தாணடமுடியாததும சூராகளால எளிதில தாணடக
கூடியதுமான ரகதமநிரமபியநதியை அடிககடி உணடுபணணினன
இநதாகுமாரன இவவிதமபயஙகரமான ரகதநதியை உணடாககினன
பாணஙகளை எடுபபதும விலலிலபூடடுவதும (லக்ஷயஙகளில) பரயே
கிபபதும காணடீவததைஇழுபபதுமான அநதஅாஜுனனுடைய
(செயகைகளில) கொஞசமேனும இடைவெளியானது காணபபட
விலலை

அறுபததிரணடாவது அதயாயம.

கோகரஹணபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மரும் அர்ஜுனனும் யுத்தத்திற்காக ஸந்தித்ததும்,
தேவர்கள் அவ்விருவரையும் புகழ்ந்ததும்)

பாாததன இவவாறு அநதஸைனயததை ஓடுமபடிசெயதுவி
டுப பீஷமருககருகிலவநதான இநதாகுமாரனுன அாஜுனன, மிக
தைரயமுள்ள துரயோதனனுடைய எலலாஸைனயஙகளும பட
திருககுமபொழுது நானகுபாணஙகளை விலலிலபூடடிப பீஷமரை

நறிந்துப் பயத்துடன் விடுத்தான், (அவற்றுள்) இரண்டுபாணங்க ளால் அவரை அபிவாதனஞ்செய்தான் இரண்டுபாணங்கள் அவரு டைய காதுகளின்ஸமீபம்சென்று குசலப்ரச்னம்செய்தன அவரும், 'நந்திபுத்ரன ஜயமடையட்டும்' என்று ஆசீர்வாதம்செய்தார் போ லெ பகைவரைவெல்ல எண்ணங்கொண்டு ஸமீபத்திலவருகின்றபுருஷ ச்ரேஷ்டனான தனஞ்சயனை, யுத்தத்தில (ஸமர்த்தனென்று) உலகத் தில் ப்ரஸித்திபெற்றவனும் சௌர்யம் வீர்யமுதலியவற்றால் பிம்பத்தி னின்று எடுக்கப்பட்ட ப்ரதிபிம்பம்போலக் காணனிடத்தினின்று ண்டானவனும் வைகர்த்தனனுடையபுத்ரனும் வீரனுமான வருஷ ஸேனன் யுத்தம்செய்யவிரும்பி விரைவாக எதிர்த்தான் பிறகு ாண்டுகுமாரனுனபார்த்தன், தன்னோடு யுத்தம்செய்கின்ற அந்த ஷஸேனனுடைய கைப்பழக்கத்தையும் ஆண்மையையும் ஒருமுஹூர் த்தகாலம்பார்த்து அந்தவருஷஸேனனுடைய பராக்ரமத்தைப்பற்றி ஸந்தோஷித்தான் பார்த்தன் அப்பொழுது கழுகிறகுபூண்டதான ருபாணத்தினுடைய நுனியினால், பொன்னாலஅலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த வருஷஸேனனுடையவில்லை விரைவாக அறுத்தான், பிறகு, ந்துபாணங்களால் திரும்பவும்அவனை நடுமார்பிலஅடித்தான் பார்த் தனுடையபாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்தவருஷஸேனன் தேரி லினின்று துள்ளிகுதித்து ஓடினுன் (பகைவர்களைநோக்கி) வருகின்ற வனும் பயங்கரமானவில்லுள்ளவனுமான பாண்டவனைத் துச்சாஸன னும் விகர்ணனும் சகுனியும் விவிம்சதியும் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பார்த்தன், யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொ ண்டு அழுந்தியகணுக்களுள்ள அம்புகளால் அவர்களுடைய (தேரி லுள்ள) நுகத்தையும் கொடியையும் வில்லையும் யுத்தத்தில் விரைவா கத்துணித்தான் அவர்களெல்லாரும், பார்த்தனுடையபாணங்க ளால் கொடியறுபட்டும் வில்லுமகவசமும்வெட்டுண்டும் பீடிக்கப்பட் ட போர்க்களத்தினம்த்தியினின்று ஓடினார்கள்

பிறகு, பீபத்ஸுவானவன், உரக்கச்சிரித்து விராடபுத்ரனைப்பார்த் து, "பகைவரைவருத்துபவனே! பொன்மயமானதும் உயர்த்தூக் கப்பட்டதுமான இந்தப்பனைமரக்கொடியை இப்பொழுது னனை அடையும்படிசெய் இது மேகத்தினிடையிலுள்ள மின்னலைப் பால அடிக்கடி நன்றாக ப்ரகாசிக்கின்றது சந்தனுவினகுமாரரான ந்தபீஷ்மரிருக்குமிடத்துக்குப் போ தெய்வத்தன்மையுள்ளவை ளும், கோரரூபமுள்ளவைகளும் ஆச்சர்யத்தை உண்டாக்கத்தக்கவை ளும் சிறியவைகளும் பெரியவைகளுமான அஸ்த்ரங்களைப் போரில்

ராணபிககபபோகிறேன மதஸயராஜனே இவா எஙகளுககுப பால
பமதொடஙகி எபபொழுதும போஷகராயிருபபவா, எபபொழுதும
எஙகளுடையஶரேயஸில விருபபமுளளவா, எபபொழுதும எஙகளு
ககு யோகக்ஷேமஙகளைசசெயபவா இவாமடியில பாலயததில நான
வளாநதேன ஆதலால, இவருடன ஒழுஙகாகப போாபுரியபபோ
றேன இவா இரவும்பகலும எஙகளுககும தருதராஷடரகுமார
களுககும (உணடானவிரோததததை) தணிபபதில விருபபமுறறவா'
எனறுகூறினன அநதஅாஜுனனுடைய அநதவாாததைதயைக
டடு அவனுடைய ஸாரதியான விராடபுதரன அவனுலஏவபபட
ஷமருடைய ரததைதநோககி ரததைதநடததினன காறறினு
ாவாக எதிாததததளளபபடட மஹாமேகமபோனறதும (உத
) தூணடபபடடதும ரதஙகளிலசிறநததுமான அாஜுனனுடை
ரததைதககணடு, கஙகைபினபுதலவரான பீஷமா, ஸூரய
ஒளியுளள ரததேதாடு அநதாததமைத எதிாததுசசெனறு
ிாதது)வருகினற அாஜுனனைககணடு பகைவாபட
ரும இநதககெளரவாகளால அவவாறு நனகுகாக
ருவாராலும) ஜயிககமுடியாதவரும பிதாமஹருமா
ராகள கொலலபபடுஙகால ஸவாணததால அ
றநதவிலலையும கூாமையானமுனையுளளவைக
யும தேகஙகளையும பிளககினறனவகளுமான
கொணடு யுதததுசெயவதில விருபபமுறறு,
ருபெரியவருஷபததை எதிாபபதுபோல
ா புருஷஶரேஷடரான அநதபபீஷ
ட வெளளைககுடையினல, ஸூ
ருககிற மலைபோல பரகாசித,
ரகுமாரரகளைஸநதோஷி

ரூகாயத்தில் (யுத்தத்தைத்தபபாக்க), வந்திருக்கின்ற
டினதேவாகளெலலோரும், "அாஜுனன் கௌர
ையும் சஸ்தரதேஜஸினால தூண்டாக்கிவிட்டான் யுத
ரும் குருஸ்ரேஷ்டாகளுமான இந்துபபீஷ்மரும்
லலா அஸ்தரங்களிலும ஸமாததாகள், யுத்தத்தில எட
ரகாரத்தையுள்ளவாகள், வீராகள் இருவரும் தேவம
ுபராக்ரமங்களால பாஸித்திபெறறவாகள் இருவரு
ரபபுளளவாகள், இருவரும் விளங்குகின்ற விலலைத்த
ளி தருட சிறந்தவாகளும் அதிகவேகமுள்ள, இரண்
ாகளும் ஸூாயனுககும் அகனிககும் ஸமமானசெய
ுமான இருவரும் (யுத்தத்துககாக) நெருங்கிவிட்டார
ம வாஸுதேவருககும் காாததவீாயனுககும் ஒப
ருவரும் பாஸித்தமானசெயகையுளளவாகள் இருவரு
ாபலசாலிகள், எலலாஅஸ்தரங்களையுமஅறிந்தவாக
சஸ்தர தாரிகளுளளும் சிறந்தவாகள். இவாகளின
ணிசரும் இந்தரனுககும் 1ஸோமனுககும் யமனுககும்
ஸூாயனுககும் வருணனுககும் ஸமமானது எவ
ானை யுத்தத்தில, தவநதவயுத்தஞசெயவதறகாக
மைைத தவிர (அவனை எதிாககததககு), க்ஷத்ரியன
னுமிலலை" என்று சொலலிககொண்டாாகள்
னகூடினதேவாகள், யுத்தகளத்தில அாஜுன
ற பீஷ்மரையும அதிகஉதஸாஹமுளள
ததாாகள். பிறகு, இந்தரனுடையஸே
ள கௌரவாகளினஸேனையான து
சங்கங்கள் இவாகளுடையசப
ன பறபலவிதமானசபதங்கள
ததது

ஜத்தின்மீது விடுத்தார். அந்தப் பாணங்கள் பாண்டுபுத்திரனுடைய
தவஜத்தை அடைந்து தவஜத்திலிருக்கிற குரங்கையும் தவஜத்தின்
டைய நுனியிலவ்ஸிக்கின்ற அந்தப்பிராணிகளையும் அடித்தன. அவ
பித்துப்பாணங்களால் அவனுடையஸாரதியையும் குதிரைகளையு
அடித்தார். ... ரும்புமயமான மூன்றுபாணங்களாலேயே பார்த்தனை

சென்றபிறகு அர்ஜுனன் கௌரவர்களுக்குப் பித
தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட ... பாணங்களால் அடித்து
தூக்கிக்கொண்டு ... தருதார்
லவைத்துக் ... ஸார (தன்னை நோக்கி) வருகி
சங்கத்தை ... தருதார் வலப்பக்கம் ... வந்திருக்கின்ற பரிய
கொண்டு பீபத்ஸுவை ... கொல்லுகின்றவனும் அர்ஜுனன் ... வந்திருக்கின்ற அர்ஜ
செய்து ... பகைவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனும் ... வீர்யமுள்ளவனான ஊர்க்கவ
தார் லைமைபொருந்தியவனுமான அந்தப்பீஷ்மரைப்பார்த்து (தன்வீட்டிற்கு) ...
விருந்தினரைப்போல வரவேற்றான் ... மஹாசங்கத்தை அந்தச்சங்கநாத
யுத்தத்தில் தேவதத்தமென்கிற ...
அப்பொழுது, பீஷ்மபாண்டவர்களுடைய ...
ாகத்தையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எல்லாப்ப
மிகவும் எதிரொலியிடும்படி செய்தன. பரத்குலத்திலு

வ ... ணிச்சு
மா ... ரைகளால
போ ... ளானசரமாரிகளால
த்தை ... ஸமுத்ரம்போலக் கிளம்பு
மரை ... ஷ்மர் அம்புகளால்நாசம்செய்து அ
அந்தச்ச ...
னையும் ... பிறகு, அர்ஜுனனுடைய ரத்தைக்குறி
கூட்டம்கூட்டமாக விடப்பட்ட அவ்விதமான அம்புக்கூட்ட
(பார்த்தனால்) அடிக்கப்பட்டுச் சிதறிவிழுந்தன. பிறகு, ஸ்வர்ண
மான கட்டுக்களும் முனைகளுமுள்ளவைகளும், கூர்மையுள்ள
ளும் அழுந்தினகணுக்களுள்ளவைகளும் (வந்து) விழுகின்ற
ளும் பக்ஷிகளின் இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் ஆகா
னது மூடப்பட்டது. பிறகு, பாண்டவன் கொடிய அம்புக்கூ
களை விடுத்தான்; பீஷ்மரும் பார்த்தன்மீது அவ்வளவு சரக்கூ
களை விடுத்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரான அந்தப்பீஷ்மர்,
தனைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் தேரோடும்கூட வ
தங்களால்நிரப்பிப் பொன்மயமான கணுக்களுள்ள பாணங்களா
லா திக்குகளையும் ஆகாயத்தையும் மூடினார். பிறகு, தேவ

ரிஷிகளும கநதாவாகளும, "பீஷமா அாஜுனனைததடுததால (ஒ
வராலும) செயயமுடியாத காாயததைசசெயபதவராகிறா பாண
புதரனை அாஜுனன பலசாலி, ஸாமாததியமுடையவன, வி
யாகக காாயஙகளைசசெயபவன சநதனுபுதரரான பீஷமரையும
பகிபுதரரான ஸ்ரீகருஷணரையும ஆசாாயாகளுளமிகசசிறநதவரு
மஹாபலசாலியுமான தரோணரையுமதவிர வேறுளவன யுததததி
ாாததனுடைய வேகததைதத தாஙகசசகதியுளளவன?" எனறு (அ
இருவரையும,) 'நலலது, நலலது' எனறுபுகழநதாாகள மஹாப
ாலிகளும புருஷஶரேஷடாகளுமான அவவிருவரும எலலாபராணி
நடையகணகளையும களிககசசெயதுகொணடு அஸதரஙகளால அ
ரஙகளைததடுதது விளையாடினாாகள மஹாதமாககளான அவவிரு
மயுததததில பராமமாஸதரததையும ஐநதராஸதரததையுமஅதிகரு
ான ஆகனேயாஸதரததையும கௌபேராஸதரததையும வாருணஸ
ரததையும யாமயாஸதரததையும வாயவயாஸதரததையும பரயோ
ததுககொணடு விளஙகினாாகள பிறகு, அபபொழுது யுததததில
அவவிருவரையும கணடு ஜனஙகள ஆசசாயமடைநதாாகள 'சிறநத
ககளுளள பாாதத! நலலது, பீஷமரே! நலலது' எனறுமசொனனா
" யுததததில பீஷமருமபாாததனுமசெயத இவவிதமான மஹா
தரஙகளுடைய பரயோகததை மனிதாகளுள மறறவன யுததததில
ளிபபடுததுவதறகுச சகதியுளளவனுகான எலலா அஸதரஙகளை
அறிநதவாகளான அவவிருவருககும இவவிதமாக அஸதரயுததம
நதது பிறகு, ஜிஷணுவானவன அருகிலவநது கூரியமுனையுளள
ம கழுகிறகுகளபூணடதுமான ஓரமபினுல,ஸவாணததினுல அல
ககபபடட (பீஷமருடைய) விலலைஅறுததான மஹாபலசாலியும
ஷரிறசிறநதவருமான பீஷமா போாககளததில அடுததநிமிஷத
லயே வேறுவிலலையெடுதது நாணேறறிக கோபததுடன தனஞ
னமீது விரைவாக அனேகபாணஙகளை பரயோகிததாா அாஜு
னும பீஷமரினமீது கூாமையுளளவைகளும நனகுதீடடபபட
களுமான அனேகபாணஙகளை விடுததான மிககககாநதியுளள
மரும பாணடவனமீது அவவாறே அமபுகளைவிடுததாா மன
ர! திவயாஸதரஙகளை அறிநதவாகளும ஓயாமல சரஙகளைத தொ
னறவாகளும மிககதைாயசாலிகளுமான அவவிருவாகளுள அப
ழுது வேறறுமைகாணபபடவிலலை பிறகு, அதிரதனும கிரீட
ிநதவனுமான குநதீபுததன அபபொழுது பாணஙகளால பததுத
துககளையும அபபடியே சூரரான பீஷமரையும மறைததான
நத வீரகோஷடியில பாணடவன பீஷமரையும பீஷமா பாண

வனையும அதிகமாக (அடித்தார்கள்) வேந்தரே! இவவுலகத்தில் அது ஆச்சரியமாக இருந்தது சிறந்தகைகளுள்ளவரே! பீஷ்மரு டைய ரதத்தைக் காக்கின்றவர்களான சூரர்கள் பாண்டவனால் கொ லப்பட்டு அவனுடைய ரதத்துக்கு நான்குபக்கத்திலும் விழு தார்கள் பிறகு, காண்டீவத்தினின்று விடுபட்டவைகளும சத்ரு ஜூத்தைச் செய்யவிருப்பங்கொண்டவைகளும தடையற்றவை களும கட்டுக்களுள்ளவைகளும அந்தப் பார்த்தனுடைய ரதத்தி னின்று வெளிப்புறப்படுகின்றவைகளும தீட்டப்பட்டவைகளு பொன்மயமான வஸ்த்ரங்களுள்ளவைகளுமான அர்ஜுனனுடை பாணங்கள் ஆகாயத்தில் அன்னப்பறவைகளுடைய வரிசைகள் போலக்காணப்பட்டன பலமாகவும ஆச்சரியகரமாகவும பரயோகி கின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய அவவித திவ்யாஸ்தரத்தைஇந்தரனே கூடின தேவர்களெல்லோரும ஆகாயத்தில் நின்றுகொண்டு பார் தார்கள் பலவிதமும ஆச்சரியகரமுமான அந்தஅஸ்தராயுத்தத்தை பார்த்து அதிகப்ரீதியுள்ளவனும பரதாபசாலியுமான சித்ரஸே னென்கிற கந்தர்வன், தேவராஜனைப்பார்த்து,"(தேவராஜரே!) பகை வர்களைப் பிளக்கின்றவைகளும (ஒன்றோடொன்று) சேர்க்கப்பட்ட போல (தடைதாட்சியாக)ச் செல்லுகின்றவைகளுமான இந்தஅம்பு களைப்பாரும திவ்யாஸ்தரத்தை பரயோகிக்கின்ற ஜிஷ்ணுவினுடை ஆச்சரியகரமான இந்தரூபத்தைப்பாரும இதை மனுஷ்யர்கள் நப மாட்டார்கள் ஏனெனில், அவர்களிடத்தில் இவவிதமான அஸ்தர இல்லை தேவஸம்பந்தமுள்ள மஹாஸ்தரங்களுடைய இந்தச்சே க்கை ஆச்சரியகரமானது கௌரவஸைன்யங்கள், நடுப்பகலைஅன ந்து ஆகாயத்தில் மிகத்தபிக்கின்றஸூர்யனைப்போலப் பாண்டவனை பார்ப்பதற்கும சக்தியற்றவைகளாயிருக்கின்றன இருவருமபரஸித மானசெய்கையையுடையவர்கள் இருவருமே அரசர்களுள் சூரர்க இருவரும விசித்ரமானசெய்கையுள்ளவர்கள் இருவரும போரி (ஒருவராலும) நெருங்கமுடியாதவர்கள்" என்று புகழ்ந்தான் ப குலத்திலுதித்தவரே! இவவாறுசொல்லக்கேட்ட தேவராஜனே பார்த்தனுக்கும பீஷ்மருக்குமநேர்ந்த யுத்தத்தைத் தேவலோகத் லுண்டான புஷ்பவர்ஷத்தால் பூஜித்தான

பிறகு, அஸ்வத்தாமாவானவர் விரைவாகவந்து கர்ணனைப்பா த்து, "கர்ண! 'நானொருவனாகவே ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற எல்ல பாண்டவர்களையும கொல்லுவேன்' என்று ஸபாமத்தியில் என்மு னிலையில் நீசொன்னாய அதை நீ செய்தாயில்லை ஓ! ஸூதபுத்ர! "

ணிடமிருநது பயநதோடுகிருய விசிதாவீாயனுடையபேரனமாாக
ான தாயோதனனமுதலானவாகளெலலோரும உனனை ஆஶாயித
க குநதீபுதாாகளைப போரிலவெலலவிருமபுகிறாாகள (ஆதலால,) நீ
லகுனனோடு போாபுாிவாயாக'' எனறுசொனனாா அஶவததாமா
சாலலிய வாாததைதயைககேடடு அபபொழுது தாயோதனன, காண
வகருபரியததைசசெயயககருதி, கோபததுடன தரோணபுதாரைப
ாாதது,''பாாமமணேததமரே[1] பாஸிததமானசெயகையுளளவனுன
ணனுடைய மானததைப பஙகமசெயயாதீா மானபஙகமசெயவ
லோ அரசாகளுககுப பலககுறைவுணடாகும சூராகள தஙகள
ாயததுககுததககபடி போாில வாயினுலும பேசுவாாகள, காாயங
ளையும செயவாாகள, பராகரமததையும காணபிபபாாகள ஆதலால,
ாகளால ஏறறுககொளளபபடட அநதககாணனை நீா நிநதிபபது
ததியனறு'' எனறு மறுமொழிகூறினன அரசனுல இவவா
ாலலபபடட அநதத்ரோணபுதரா அபபொழுது ரோஷததைஇழ
வாாா பிறகு, சநதனுகுமாராானபீஷமா, (பாணஙகளை) நாண
ிறறிறபூடடி வெளிபபடையாகததொடுககினற ஸவயஸாசியினமீது
ணஙகளையதாா பிறகு, பீபதஸுவானவன அளவறறபராகரம
ள பீஷமருடையவிலலைப பெரிதானமுனையுளளதும கழுகிறகு
கடடியிருககினறதுமான ஓாஅமபினுல பலாதகாரமாக அறுத
ன அதறகுபபிறகு, குநதீபுதானன தனஞசயன (யுததமசெயவ
காக) முயறசிசெயகினறவரும பராகரமசாலியுமான அநதபபீஷம
ப பததுபபாணஙகளால நடுமாாபிலஅடிததான சிறநதகைகளுளள
நம யுதததததில (ஒருவராலும) ஜயிககமுடியாதவரும கஙகாபுதாரு
ன அநதபபீஷமா (அாஜுனனுடையபாணஙகளால) துனபபபடுத
படடு ரததததிலுளளவாககாலைப பிடிததுககொணடு [1]நெடுநேரம
ாா தோககுதிரைகளைநடததுகினற ஸாரதியானவன சாஸத
தைநினைதது மஹாரதரும பாஜைஞயறறவருமான அநதபபீஷ
ா ரகஷிததுககொணடு (தேரை) வேறிடம நடததிசசெனறுன
ாகரமததிலும செளாயததிலும வீாயததிலும ஸதவததிலும பல
லும யுதததததிலும எலலாஅஸதரசஸதரஙகளிலும லாகவததி
தூரததினினறு (லக்ஷயஙகளை) அடிககுமவிஷயததிலும உலகத
உபபறறவரும பிதாவினுலஅளிககபபடட வரமுளளவரும ஶரமத
வெனறவரும பகைவாகளைஜயிததவருமஆலஸயமறறவருமஇளைப
ாதவரும தமவிஷடபபடி மரணமடையததககவரும சூரரும

[1] வேறுபாடம

பிதாவினுடையபணிவிடையில பறறுள்ளவருமான பீஷமா தூா
தனனுடைய நனமைககாக யுததகளததில பாாததனேடு போாபுரிந
குநதீபுதானுககு ஹிததைதசசெயவதறகாகத தோலவி அடைநத
போலானா

அறுபததுநானகாவது அதயாயம்

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், த்ரோணர்முதலான ஐநதுமஹாரதர்களை
எதிர்த்துப் போர்செயதது)

பாாததன, போாககளததில கௌரவாகள பாாததுககொ
ககுமபொழுதே யுததததில பீஷமரைஜயிதது மறுபடியும பே
ககருதி ஐநதுமஹாரதாகளைக குறிததுச சென்றுன அ
டு தூணீரஙகளையுமஆராயநது நாராசஙகளைஎடுததுககொ
வததைஉருவுகினறவனுகி மறுபடியும காணனை எதிா
றுன தரோணபுதரா (காணனைபபாாதது,) "காண! 'யு
ல எனககு நிகரானவனிலலை' எனறு ஸபையினமததியில செ
அனேகவாாததையைச சொலலிககொணடிருககி
தோ ஸமயமவநதுவிடடது இதோ அாஜுனன
ம நாசஞசெயகினற அநதகனபோலக கோபஙகொ
திாததுவநது ஸிமமமபோலக கொடடாவிவிடுகி
தால ஓடாதே, நினறு பலகுனனேடு யுததம
காணன, "க்ஷதரியாகளுககுரிய தாமததை
யான பீபதஸுவினிடததினினறுவது தேவகீ
ணனிடததினினறுவது (இனனும) மறற எலலாப
தினினறுமாவது பயபபடவிலலை பலததினுல அதி
னுவே ததைதககொணடு பிழைககினறவாகளு
ப பகைவாகளை)பபாாததவுடன இறுமாபபுணடாகி
ளடஙகாது அாஜுனனேடு போாககளததில ந
பாாபுரிகினறஎனனை ஆசாாயபுதரா பாாககடடு
லும) தாணடமுடியாதது" எனறுசொனனன
காண! எனனதோஷம? சூராகளுககு வாக
ககுமாகில அஃது இநதஉலகததில குண
லபபடுகிறது நீ பயமிலலாமல பாாத

த்தம்செய்... காண்!, 'யுத்தத்தில் பார்த்தனிடத்திலிருந்து
யப்படமாட்டேன்' என்பது முதலாக, "நீசொன்னவார்த்தை
னைத்துக்கொண்டு "யுத்தத்தினின்று ஓடாதே" என்றுகூறி
ந்தத்தனஞ்சயனை அந்தஜநாராதிகர்களும நானகுபக்கத்திலும
துகொண்டு அம்புகளை மிகவர்ஷிக்கின்றவர்களும் பகைவர்க
யிரைப்போக்கக் கருதியவர்களும(யுத்தத்தை)லாபம்போல எண
ன்றவர்களும வர்ஷாகாலமேகங்களபோலச் சரக்கூட்டங்களை
றைக்கின்றவர்களுமாகித் தனஞ்சயனை விரைவாக எதிர்த்தார்
வர்கள் விரைவாகச்சென்று எதிர்த்துநின்று கூர்மையுள்ள
ரும் பறபலவகைப்பட்டவைகளும் இறகுகளுள்ளவைகளும
ரேகபாணங்களால் தனஞ்சயனை அடித்தார்கள் பிறகு, எல
ஆத்தாரிகளுள்ளும உத்தமனான பீபத்ஸுவானவன அட்ட
ம்செய்து திவ்யாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகித்துக்கொண்டு,ரதிகஙே
களை எதிர்த்தான், ஸூரியன பூமியைக் கிரணங்களால் மூடு
ாலத, திசைகளைக் காணவொட்டாதபடி விடப்பட்ட அம்பு
டினான், ரதங்கள் யானைகள் கொடிமரங்கள், குதிரைகள்
டைய (தேகத்தில்) கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடிக
ம இரண்டுஅங்குலங்கூட இல்லை பரதகுலத்தில் உதி
மதியை முதன்மையாகக்கொண்ட போர்வீரர்களைவரு
ய மனநிலைமையை அறியவில்லை யானைகளும குதி
ஓடுங்கின மதப்பெருக்குற்றதும அறுபதுவர்ஷம
யானையானது கோரைக்காட்டை அழிப்பதுபோல
தரங்களுடையதேஜஸினால்எல்லாவீரர்களையும அ
த்தினுடையசப்தத்தினால பூமியானது நடுங்கி
த்தராஷ்ட்ரர்களுடைய, மன்னர்களையும துன்பம
ர ஆயுதம்பிடித்தவர்களுள் மேலானவனும
னுமான அந்த அர்ஜுனன், பிறகு ஸைன்யங்க
ழந்து யுத்தத்தில ஸாரதியைநோக்கி, "ஸாரதி
ளை இழுத்துப்பிடித்து மெல்லநடத்து போரி
கமுடியாதவரான ஆசார்யபுத்ரருடன நான
ர முந்தியே அவர் என்னோடு சண்டைசெய்திரு
குப்பின்புறத்திலிருக்கிறார்" என்றுகூறினான
னால் சொல்லப்பட்டவுடன், அந்தவிராட்புத்ர
ரர்களை அசுவத்தாமாவினுடைய ரதத்தைக்கு
டு ஓட்டினான்

...ற்றவனும் அதிக்வேதனேயுள்ளவனுமான் ...தா ஓடுகின்றன அவனே அவ்விடத்திலேயே ... அவன உயிரோடு விடப்படமாட்டான்'' ...த்ரோணா ''மஹாதமாவான இந்த இந்த்ரகுமா... விலகவில்லை பயந்தவர்கள் இவவாறு திரும்பமாட்ட... மான் வேதனையுடையவர்களும இவவாறு திரும்ப... திகப்பரபரப்புள்ள இவனே மறுபடியும் நீ எதிர்த... கில, மீண்டு விடப்படமாட்டாய அவன் பலஅஸ்த்ரங்... கிறுன தெய்வாதீனமாகத் துர்யோதனன விடுபட்... தீனமாகப் பசுக்களும ஓடிவிட்டன நீயும தெய்வா... ...டாய யுத்தத்தால என்னசெய்யப்போகிருய? ஒரு... விலகிச்சென்று ஸைனயத்தை நலவார்த்தைசொல... ...த்துவந்த ஸைனயத்தோடு மறுபடியும் பார்த்தனை எதி... ...கள'' என்றுகூறினர்

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம

...ாகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(...தரனைப் பீஷ்மர்முதலானவர்களின்பக்கத்தில் ரதத்... ...ஏவி, அவனுக்குத் தன்பராக்ரமத்தைக்கூறி, துர்... ...தலானவர்களை அவமானப்படுத்துவதற்காகப் ... ...ஷமர்முதலியோருடன் போர்புரிந்தது)

...தாலவி அடைந்தானென்பதைக்கண்டு பார்த்தன ...ாக்கி, ''(உத்தர!) இப்பொழுது என்னை(ப்) ப்கைவாக ...மையுள்ள வீரர்களுடைய தோக்கூட்டத்தை அடை... ...ளனைவருக்கும பிதாமஹரும சந்தனுவின புத்ரரு... ...யுத்தத்தைவிரும்பிக் கவசமபூண்டு ரதத்திலிருப... ...ாலும வைடூர்யங்களாலும அலங்கரிக்கப்பட்டதும ...னபனைமரக்கொடியானது போர்க்களத்தில காற்றி... ...நன்கு பரகாசிக்கின்றதுமான இடத்தில (சென்று), ...ய, தோக்கூட்டங்களைப் பயங்கரமாக அடிப்பவன ...ிறகளையும நாணகயிறுகளையும கவசங்களையும நான ... உத்தர! திவ்யாஸ்த்ரங்களை அற்புதமாகப் ப்ரயோகிக... ...ீ பார வர்ஷாகாலத்தில் மேகத்திலிருந்து பரகாசிக...

கின்றமின்னல்போன்றஸவர்ண்மயமான பின்புறமுள்ள
காண்டீவத்தைக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும் ஸாரதியே
வலப்பக்கத்தாலோ இடப்பக்கத்தாலோ எந்தப்பக்கத்தி
ருன்' என்று பகைவர்களெவரும் என்னைப் பகுத்தறி
தில்லை [1]அஸ்த்ரங்களாகிற ஜலமும் குதிரைகளாகி
யானைகளாகிற முதலைகளும் ரதங்களாகிற மடுக்களுட
லோகத்துக்கு (எல்லாரையும்) இழுத்துக்கொண்டுபோ
நதியை நான் பெருகும்படிசெய்யப்போகிறேன், கை
ளும் தலைகளும் முதுகுகளும் புஜங்களும் சங்கங்களு
களுள்ள தான கௌரவர்களுடைய கூட்டமாகிறகாட
கணுக்களுள்ள பாணங்களால் வெட்டுவேன் அம்ப
பவைகளும் அழகியகட்டைகளும் முனைகளுமுள்ள
துப்பிவாத்யம்போலச் சப்திக்கின்றவைகளுமான அம்ப
தொடுக்கப்பட்டுப் போரில் கௌரவர்களெரிக்கப்போ
களாகிறமரங்களும் அம்புகளாகிற புலுக்களுமுள்ள து
களாகிறதுஷ்டமருகங்களால் நிறைந்ததும் ரத
கூட்டங்களோடு கூடியதும் விறகாகிறகொடிகளால்
கௌரவர்களுடையகூட்டமாகிறகாட்டை அஸ்த்ர
த்துவேன் ஒருவனுக்இருந்துகொண்டு பாரதஸே
ஜயிக்கின்ற எனக்கு, நெருப்புக்குக் காட்டில்
போல அனேகவழிகள் ஏற்படும் என்னால் சக்
அடிக்கப்பட்ட கௌரவஸேனையை நீ ஒருவனே
ணியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் அஸுரர்களை ஓடும்
நான் ஒருவனுக்வேயிருந்துகொண்டு அந்தப்ப
ளுடையமத்தியினின்று பரலோகத்தின்பொருட்
வேன் ஸமதரைகளிலும் மேடுபள்ளமுள்ள தரைக
பரப்பில்லாமல் ரதத்திலிருந்துகொண்டு வழியைம
யையும் பிளப்பேன் நான், இந்தரனுடையத்தத்
ஸாரதியாகக்கொண்டு, பலத்தினால் இறுமாப்புள்ளவ
களும் நான்குபக்கத்திலும் ஓடுகின்றவர்களும் போர்
மான எல்லா நிவாதகவசர்களையும் யுத்தத்தில் கொ
கணக்காகக் காண்டீவத்தினின்று விடுபட்டஅஸ்த்
தகவசர்களைக்கொன்றுவிட்டு ஸமுத்ரத்துக்குஅக்க
சிறந்ததான ஹிரண்யபுரத்தையும் நாசஞ்செய்தேன

[1] 'ரக்தமாகிற' என்பது வேறுபாடம்

ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டமீசையுள்ளவைகளும், நன்றாக அலங்கரிக்க
ப்பட்டவைகளும், பொன்மயமான குண்டலங்களணிந்தவைகளும், அ
த்துத்தள்ளப்பட்டவைகளுமான தலைகள் அனேகங்கள் காணப்ப
ட்டன இவ்வாறு, அந்தக்கௌரவசேனையானது நன்குஅடிக்கப்பட
நாற்புறங்களிலும் பயந்து ஓடிவிட்டது பிறகு, மஹாரதர்களும்மஹ
பலசாலிகளுமான துரியோதனனும் கர்ணனும் ஸுபலனுடையபுத்
ரன சகுனியும் த்ரோணரும் அவர்குமாரரும் அதிரதரானக்ருப
, அப்பொழுது ஒன்றுகூடி உறுதியானவிற்களை நாணேற்றியிடமட
செய்துகொண்டு அந்தப்போர்க்களத்தில் விஜயனோடு போர்புரிய
தார்கள், பிறகு, அசைகின்றகொடித்துணியுள்ளதும் ஸூர்யன்போ
ப்ரகாசிக்கின்றதுமான தேருடன் மீண்டும் திரும்பிவந்து, வழியிலி
கின்ற வானரக்கொடியோனைக்கண்டார்கள் மஹாவில்லாளிகளா
அவர்கள், மிகுந்தகோபங்கொண்டு தனஞ்சயனைச்சூழ்ந்துநின்
மஹாமேகங்கள் மலையின்மீது பொழிவதுபோல (அவன்மீது) மஹ
ஸ்த்ரங்களை நான்குபக்கத்திலும் பொழிந்தார்கள் மஹாவீர்யமுள்ள
யவர்களானஅவர்கள் சரத்காலமேகங்களைப்போல அம்புக்கூட்டங்க
மிகப்பொழிந்து கிரீடியை மிகத்தபிக்கச்செய்துகொண்டு போரிலந்
றார்கள், ஸமீபத்திலெதிர்த்துநின்று, கூர்மையுள்ளவைகளும் கழு
குகள் கட்டியவைகளுமான அனேகஅம்புகளால் பாண்டவனை எ
த்து விரைவாகப் போர்புரிந்தார்கள் பிறகு, பீபத்ஸுவான
அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு ஐந்த்ரவர்ஷகாலம் அப்யஸித்தத
ஸூர்யனுக்கொப்பானதுமான அவ்வித ஐந்த்ராஸ்த்ரத்தைக் கா
வத்திற்பூட்டினன் அச்சுக்கட்டைகளிலும் சக்ரங்களிலும் ரதங்
லும் குதிரைகளிலும் இரண்டோரங்குலங்கூட அர்ஜுனனுடை
அஸ்த்ரத்தினால் மூடப்படாமல் காணப்படவில்லை ஸூர்யன
ணங்களால் எல்லாத்திக்குகளையும் மூடுவதுபோலக் கிரீடியி
விடப்பட்டஅஸ்த்ரமானது உலகமனைத்தையும்மூடியது சக்ராயு
போல விளக்கப்பட்டகாண்டீவமானது மேகத்தின்மீது மின்
போலவும் மலையின்மீது அக்னிபோலவுமிருந்தது மேகம்வா
கும்பொழுது மலையில்விழும்மின்னல்போல ஜ்வலிக்கின்றகாண்
மானது, இடிமுழக்கமுள்ளனவாகச்செய்யப்பட்ட எல்லாத்திசைக
யும் (அஸ்த்ரதேஜஸினால்) மூடிற்று அர்ஜுனன், ஐந்த்ராஸ்த
த்தைவெளிப்படுத்துகையில் எல்லாரதிகர்களும் பயந்தார்கள். மே
வீரர்களனைவரும் ஓய்வடைந்து நினைவொழிந்தார்கள், த்ரோ
ரோடும் பீஷ்மரோடும்கூடி மயக்கத்தினால் ப்ரஜ்ஞையையிழந்தார்

ரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்த எல்லாஸைன்யங்களும் தோல்வியடைந்து வ்யஸாசியினிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் எல்லாத்திக்குக ளிலுமோடின

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

கோக்ரஹணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், உத்தரனைத்தேற்றித் துர்யோதனனிடம் தேரைச்செலுத்தஏவியதும், தனக்காற்றமல்ஓடுகின்ற துர்யோதனனைப் பரிஹஸித்துப் போருக்கழைத்ததும்)

அர்ஜுனன், "உத்தர! தெற்குத்திக்கைநோக்கியே குதிரை ளைஓட்டத்து இங்கேநிற்கின்ற இந்தவீரர்களுடைய இவ்வித சப்த னது இனி அதிகமாகப்போகின்றது ஸாரதியே! அஸ்வத்தாமாவி டைய ரதத்தைக்குறித்துக் கிழக்குமுகமாகச் செல் புகழையு டைய குருபுத்ரரை விரைவாகப்பார்க்க விரும்புகிறேன்" என்றுகூறி ன் அப்பொழுது, பாண்டவன் வில்லினுடையஓசையினால் அவர்க ளனைவரையும் மோஹிக்கச்செய்துவிட்டு (அந்தக்கௌரவஸேனையை) ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிக்கொண்டு அரைக்ரோசதூரம் விரைவாகஓடி ன் காற்றானது எப்பொழுதும் சென்றுகொண்டிருப்பதுபோலவும் டன் வேகமாகச்செல்லுகிறதுபோலவும் பார்த்தனுடையதேரா து ஆகாயத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் சீக்ரமாகச்சுழன்றது ஒவியா து ஒருமுஹூர்த்தகாலத்தில்ஓய்ந்தது தனஞ்சயனும்(வேறுஇடத் க்குச்)செல்லவே, பாணங்களால் மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்ட த்ரோ ர் பீஷ்மர்முதலான மஹாரதர்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து பார் னைக்காணுமல் முப்பற்றியுள்ளவர்களாகி யானைகளையும் குதிரைகளை ரதங்களையும் காலாட்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸைன்யங்க க்குப்பின்புறத்தில் சென்றார்கள் ஸைனிகர்கள், "பாக்யவசத் றல் துர்யோதனன் விடுபட்டான் ஸைன்யம் பெரும்பான்மையா த்திரும்பி) வந்துவிட்டது ஒருக்ரோசதூரந்தாண்டி ஸைன்யத் ப்பின்தொடர்ந்து அழைத்துவருவோம் அஸ்மகைனகிறந்திக கில் நுழையமுடியாத அரண்யமிருக்கின்றவிடத்தில் செல்லுங் " என்றுகூறினார்கள் ஓ! குருஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துர்யோ ன போரில்தோல்வியடைந்த தன்னுடையஸேனையைக்கண்டு பொ வணங்கி (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களான பீஷ்மர், த்ரோ , க்ருபர் இவர்களால் மிகவும் தடுக்கப்பட்டும், தன்னுடைய

ஸேனையினலசூழப்பட்டுக கோபததுடன தனஞசயனைததேடிக்
ணடு திருமபினன பிறகு, அாஜுனன, விசிதாமும மிகக
முளளதும நாகராஜனுககொப்பானதும உலகஙகளிலபரஸிததிபெ
தும யுதததில (பகைவாகளால) ஓடிககததகாததும வெட்டத
ததும எரிககததகாததுமான காணடீவததைப்பாாததுப பின
மாறு உரைககலானன

"இநதவிலலானது இபபொழுது கௌரவாகளுடைய அநீதி
(அடககுகினறது,) மஙகளகரமானது, பகைவாகளை நாசஞசெய
திறமையுடையது, காறறைவிடமேலான சிறநதவேகமுளளது, சீ
மாக (சதருஸமஹாரததை)சசெயயககூடியது, பெருமபோரில ஒ
ராலும தடுககமுடியாதது, பகைவாபடைகளைபபோககும திறமை
ளது, யுதததில (சதருககளுடைய)படையை ஜயிககககூடியது,
ராயுதததுககொப்பானது, பகைவாமனைவிகளுககு வைதவயதீ
விளைவிககககூடியது, குருவமசததிலபிறநதவாகளுககு ஸுகதை
கொடுககககூடியது அநதததுாயோதனனிருககிற இடததுககுசசெ
மிககூாமையுளள அமபுகளால அவனைக கீழேதளளுவேன ஆசா
புதரா,துாயோதனன,பிதாமஹரானபீஷமா,ஸுதபுதரனகாண
தரோணா, கருபா ஆகிய அனைவரையும போரிலதடுததுத துாோ
தனனுடையதலையைஅறுபபேன" எனறுகூறினன உததரன வி
தரமும மிககவேகமுளளதுமான அநதவிலலையும கூாமையான அ
புகளையுஙகணடு பயநது போரினிடையில அாஜுனனைபபாாதது
"நான உமமுடையகுதிரைகளை அடககி நடததுவதறகுச சகதியற
வனயிருககிறேன" எனறுகூறினன சதருககளைககொலபவனு
காணடீவததை விலலாககொணடவனுமான அாஜுனன, அநத ம
ஸயராஜகுமாரனைபபாாதது,உரககசசிரிதது, "உததர! துணைவன
எனனுடனிருககினற உனககுப பயமேது? குதிரைகளை வசபபடுத
நடதது" எனறுசொனனன அநததனஞசயனல ஸமாதானமசெ
யபபடடவிராடபுதரன வேகமாகக குதிரைகளைநடததினன ஜிஷ
ணுவானவன மறுபடியும போாபுரியககருதிக கொடியவேகமுள
அநதவிலலை நாணெலியிடும்படிசெயதான காணடீவசபதததினலு
சஙகதநினுடைய ஒலியினலும வானாததினுடைய முழககததினலு
எலலாபபககததிலும அஙகுளள சிறநதயுததவீராகளனேகா பூமியில
ஆஙகாஙகு மிகபபதுஙகினாகள அாஜுனன, "(ஸாரதியே!) மிக
காவஙகொணடவனும எலலாவிததததினலுமநிறைநத தேஜஸையுடை
பவனும தருதராஷடாபுதரனுமான இநததுாயோதனன தனக

நோந்திருக்கின்றதோலவியை எப்பொழுதும் பொறுத்தவனுகிப் போ புரியஎண்ணிப் படைமுகத்தில நிறகிறுன் இளைய ஸஹோதரனுடன் கூடின அந்தத்துரியோதனனையே பார்த்துககொண்டு ஜாகரதையுடன் அவவிடமசெல" என்றுகூறினன்

வருகின்ற அந்தஅர்ஜுனனைப்பார்த்து எல்லாககெளரவவீர களும் விரைவாக எதிர்த்துச்சென்றூர்கள் வீரனுனஅந்தஅர்ஜுன னே உரககசசிரித்துககொண்டு அவாகளைத்தாண்டித் துரியோதனன் மீது இரண்டுபாணஙகளை நாட்டினுன் பீடிககப்பட்ட மதஙகொண்ட யானைபோல அதிரதனுனபார்த்தனுல யுத்தத்திலஅடிககப்பட்ட தரு தராஷ்டரபுத்ரன் அவனேடு யுத்தம்செய்யஎண்ணித் தானுகவே விரோதித்துககொண்டு அவனைவந்தடைந்தான் அதிவேகமுள்ள அந்தத்துரியோதனன் பயஙகரமானவில்லையுடையவனும் அனேகம் கைவராலும ஜயிககமுடியாதவனுமான தனஞ்சயனைக காதுவரை விலநன்றுகஇழுத்துவிடப்பட்ட ஒருபாணத்தினுல நெற்றியினநடு வில் அடித்தான் நனகுஸநதானம்செய்து பரயோகிககப்பட்டதும் வாணத்தினுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுடையதுமான அந்தப் பாணத்தினுல அடிககப்பட்டு ரகததமைதப்பெருககுகின்றபார்த்தன், நிறைககிரணமுள்ளஸூர்யபகவான் பகலிலவிளஙகுவதுபோல விள ஙகினுன் பிறகு, பாணத்தாலபிளககப்பட்ட அந்தஅர்ஜுனனுடைய (நெற்றியில) சூடுகையுள்ளரகதமானது தொடர்ச்சியாகததோன்றி அந்தரகதத்தாரையானது அவனுககுப் பொனமலர்களால விசி ரமாகசசெய்யப்பட்ட மாலைபோல விளஙகியது பலமுள்ளவனும் திகஷேபவேகமுள்ளவனும் கமபீரஸவபாவமுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனன், அந்தத்துரியோதனனுல பாணத்தால அடிககப்பட்டு விஷத்துககும் நெருப்புககுமஒப்பான பாணஙகளையெடுத்து ராஜா வான துரியோதனனை அடித்தான் உகரமானதேஜஸுள்ள துரியோ தனனும அந்தஅர்ஜுனனை அடித்தான் ஒப்பற்றவீரனுனபார்த் தனும் துரியோதனனை அடித்தான் (இவவிதம) அஜமீடனுடைய வம்சத்திலஉதித்தவாகளும புருஷாகளுளசிறந்தவீரர்களுமான அவ விருவர்களும் யுத்தத்தில ஒருவரையொருவா அடித்தார்கள் பிறகு, மூன்று மதப்பெருககுள்ளதும மலைபோலவிளஙகுகின்றதுமான ஒரு பெரியயானையினமீதேறிககொண்டு (தானேறிய) யானையினபாதத் தைக் காக்கின்றவர்களான நானகு ரதிகாகளோடுசோந்து குந்தி புத்ரனுனபாண்டவனை எதிர்த்துச்சென்றுன் வருகின்றதும வேக முள்ளதுமான அந்தக்கஜராஜனை வீரனுன தனஞ்சயன் காதுவரை

யிலஇழுததுவிடபபடடதும உறுதியுளளதும இருமபுமயமுப
அமபினல குமபஸதலததிறகும நெறறிககுமநடுவில அடிதத
பாரததனலவிடபபடடதும கழுகிறகுகளபூணடதுமான அநதபப
மோ இநதரனலவிடபபடட வஜராயுதமானது மலையைபபிளப
போலப பெரியமலைபோனற (அநத) யானையைபபிளநது மூ
தேசமவரையில நுழைநதது பாணததினல நனருகததபிககப
யபபடட அநதயானையரசானது மிககநடுககமுறற அஙகமுளள
துனபமடைநதமனததையுடையதும நனருகவாடடமுறறதுமாகி
ராயுதததினல அடிககபபடட மலையினகொடுமுடிபோலப பூமி
விழுநதது கஜராஜாவானது பூமியிலவீழததபபடடவுடன,
ணன பயததினல உடனே இறஙகி விரைவாக நூறடெடடிது
சென்று விவிமசதியினுடையரததத்தினமீது ஏறிககொணடான
ததன வஜரததுநகொபபான அநதஅமபினல பெரியமலைகொ
பான (அநத) யானையைககொனறு அவவிதமானபாணததினுலே
துரயோதனனை மாரபில பிளநதான யானையுமகொலலபபடடு,
சனுமபிளககபபடடு விகாணனும பாதரக்ஷகாகளோடு தோ
யடைநதபோது, காணடீவததினினறுவிடுபபடடஅமபுகளால அ
கைய சிறநதயுததவீரரகள பிளககபபடடு விரைவாக ஓடிவிட
கள பாணததாலகொலலபபடடயானையையும (தோலவியுறற) எ
யுததவீரரகளையும பாரததுக கௌரவாகளுளசிறநதவீரனும
சனுமான துரயோதனன, ரததைததிருபபிககொணடு யுததபூ
யினறு பாரததனிலலாதஇடததுககு ஓடினன பகைவாகூட
களைஅடிககினற கிரீடியானவன மிகபபயநதவனும வேகமாகச்செ
லுகினறவனும அமபினல அடிககபபடடவனும ரகததததைகக
கினறவனுமான அநததுரயோதனனை யுததஞசெயயமனமுள்
ளுக அழைததான பெரியவிலலாளிகளுளசிறநதவனன அநதது
யோதனன ஒபபறறதனஞசயனல யுததததில மிகவுமஅடிககப
வே, அநதககௌரவஸைனயஙகளனைததும பாரததனைககணடு ப
தால துனபமடைநது நடுஙகமுறறன பிறகு, மதபபெருககு
யானைபோல உரககககாஜிககினறவனும யுததததில பலததாலக
முடையவனும காளைகளுடையநடுவில ஸிமமமபோல (கௌரவ
ருடைய) மததியிலிருககினறவனுமானஅாஜுனனைககணடு அந
போாவீரரனைவரும ஓயவடைநதாாகள பாணடவனுடையகாண
வததினசபதததினல யுததவீராகள ஸிமமததால ஆகரமிககபபட
யானையரசுகளபோலப பயததாலபீடிககபபடடவாகளும அவனுடை

மபுகளால நனருக்கதபிககசசெயயபபட்டவாகளுமாகி ரதஙகளி
நநது உடனே விழுநதாாகள மிகசசிவநதகணகளையுடையவனும
நதானுடையசெயகைபோனற செயகையுடையவனுமான பாாத
ன, மறுபடியும பனனிரணடுபாணஙகளால காணனையும ஒரு ரதத
ாடிருககினற துசசாஸனனையும நடுககமடையசசெயது, ஓடுகினற
வாகளைபபாாததான பாாததனுடையஅமபுகளால மிகுநததாபத
தயடைநதகாணன, தாயோதனனையும துஷபரஸஹனையுமபாாதது,
அாஜுனன இதோ காணபபடடுவிடடான நாம விரைவாகததிரு
சசெலவோம இவவிடததினினறுமபோய நாம நனமையைத
டிககொளவோம ஐயா! நமமால இவவிடததில அாஜுனன
பொழுது காணபபடடான ஆதலால, உனனாலசெயயததகக
ாயம நிறைவேறறபபடடதெனறே நான எணணுகிறேன ஸவய
சியானவன மறுபடியும கானகம செலலவேணடும அவாக
டைய பரதிஜஞாகாலமானது நிறைவேறவிலலையெனறு நான எண
கிறேன'' எனறுகூறினன யுததததில பாணடவனால பாணஙக
லபீடிககபபடடவாகளான அநதககௌரவவீராகள பிறகு ஒரு
ாரொருவா அழைததுககொணடு ஓடினாகள காணன, ''இதோ
ுணு வருகிறுன தாயோதனனை எலலாபபககததிலும சூழநது
ணடு செலவோம எலலா அஸதரஙகளையுமஅறிநதவனும கஜ
பதிபோல பரகாசிககினறவனும தகுநதசமயததில பகைவரைப
ாரிலஅடிபபவனுமான இநதபபாாததன மறுபடியும நமமிடம
துவிடடான பரதஸரேஷடாகளுககுஆதாரமான தாயோதனனை
ககவேணடும'' எனறுகூறினன காலனைபபோலச சஸதரஙக
கையில)எடுதது விரைவாகவருகினற பாாததனைககணடு தா
ாதனன பயததினல மிகவுமபீடிககபபடடு தரோணரையும கா
னையும கருபரையுமபீஷமரையும சரணமடைநதான மிகவுமபயநது
ரோணாமுதலானவாகளைச) சரணமடைகினறவனும பாணததி
அடிககபபடடு ரகததததைககககுகினறவனுமான அநதததாயோ
னைபபாாதது, பகைவாகளுடையபோரைவறபவனும அமபறுத
னிகளுளளவனுமான கிரீடியானவன, பரீதியுளளமனததுடன
வருமாறு கூறலானன

''(தாயோதன!) உலகததில (பரவியிருககினற) பெயரையும
மையுமஇழநது யுதததததினினறுதிருமபி ஏன ஓடுகிறுய? அடிக
டட உனனுடைய வாதயஙகள யுதததததினினறு ஓடினஉனனை
நதபபடுததமாடடா இபபொழுது அவவிதமான நீ அகணட

மானபூமியையும வாகனஙகளையும வஸதரஙகளையும போஜனங
களையும நலலவாஸனையுளள சநதனஙகளையும அனுபவிககபபோகிற
திலலை நீயுததததினினறு திருமபிஓடினால பொனமாலைகளையும குண
டலஙகளையும வைடூரியததினாலசெயயபபடட ஹாரஙகளையும அனு
பவிபபாயா? ஏ! பாவி! போரினினறுநழுவினஉனககுச சஙகததின
தவனிகளும இபபொழுது ஆனநதததை உணடுபணணுகினறனை
யாகா ராஜபுதர! யுததததைவிடடு ஓடுகினறஉனககு உததமமான
சநதனமும இனியசொறகளுளளஉததமஸதிரீகளும இமமையிலும
மறுமையிலும போகததினபொருடடுப பயனபடாரகள நான யுத
ஷடிரருடைய ஆஜஞையைசசெயபவன, குநதியினுடைய மூனறு
வது புதரன, போரில உறுதியாகநிறபவன தருதராஷடரகுமார
அதறகாக நீ திருமபி முகததைககாடடு அரசரகளுடையநடககை
நினைததுபபார இநதபபூமியில உனககுத [1]துரயோதனன எனனு
இநதபபெயர பொருளிலலாததாக முதலிலே இடபபடடது மோச
தையே தலைமையாகபபறறிய நீ [2]ஸுயோதனனாயிருநதும பெயரினு
மடடும துரயோதனனெனறு பரஸிததிபெறறிருககிறாய இபபோ
சணடையைவிடடுஓடுகிறஉனககுத துரயோதனனாயிருககுநதனமை
இலலையே? துரயோதன! உனககு முனபுறததிலாவது பினபுறத
லாவது ரகஷகனை நானகாணவிலலை குருகுலததிலபிறநதவரகளு
சிறபபுறறவீரனே! எனனால அமபினவலிமையினால தபிககசசெய
படட பராணனைப போரினால அடையவிருமபு'' எனறுகூறினான

அறுபததேழாவது அதயாயம

கோகரஹணபரவம (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் பீஷ்மாமுதலியோரால் காக்கப்பெற்று மறுபடியும் போருக்குவநததும், அர்ஜுனன் அவர்களோடு நெடுநேரம் போர்புரிநது ஸம்மோஹனாஸ்த்ரப்ரயோகஞ்செயது அவர்களாடைகளைக் கவர்நதுகொண்டு பீஷ்மர்முதலியோரை அம்புகளால் வணங்கியதும்)

மஹாதமாவான அநதஅர்ஜுனனால யுததததிறகாகஅ
கபபடட அநததுரயோதனனை, அதிகமதஙகொணடயானை அ
சததினால திருபபபபடுவதுபோலக கூரமையுளளவாகளினால தி
பபபடடான பிறகு, அதிரதனும அதிகபலமுளளவனுமான

1 பிறராலஎதிரததுபபோரசெயவதறகுஅரியவன
2 பிறராலஎதிரததுபபோரசெயயஎளியவன

துரியோதனன் மஹாரதனான அர்ஜுனனால் வாக்கினால் துண்டப்பட்டு (அதைப்)பொறுமல் உள்ளங்காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம் போலத் தேருடன் திரும்பினான் பிறகு, துரியோதனன் கோபமுற்று தன்மானமில்லை நாணோலிசெய்துகொண்டு அதிகமான ...
தைஅடைந்து தனஞ்சயனைப்பார்த்து, "பாரதகுலத்தில் உதித்தவனே! அப்படிப்பட்டநான் கோபங்கொண்ட இந்தரனிடத்திலிருந்துகூட இவ்விதமான யுத்தத்தில் பயப்படமாட்டேன் ஓ! ...ரேஷ்ட! மிக்கவிசாலமானராஜ்யத்தையும் தனங்களையும் ஸுகங்களையும் அனுபவித்துவிட்டு யுத்தஸமயத்தில் என்ன நான்ஓடவேணும்?" என்று மறுமொழிகூறினான் பாரதகுலத்திலுதித்தவரே! ...ரியோதனமஹாராஜன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு அங்குசத்தினால் ...த்தப்பட்ட யானைபோல வேகமுள்ளகுதிரைகளுடன் திரும்பி ...ர்க்கும் போர்புரிந்தான் உடலில்மிதிக்கப்பட்டதும் பொறுமை ...ள்ளதும விலலைபோலவளைந்ததுமான ஸர்ப்பம்போன்ற துரியோ...னன் ரத்தத்தொடர்த்தனைச்சேர்த்துப் பாண்டவனோடு போர்புரிந்...ான் புஜபலமுள்ளவனும் நாணேற்றப்பட்டவில்லுள்ளவனுமான ...ணன், திரும்பிவருகின்ற துரியோதனனைக்கண்டு திரும்பிவந்து ...லப்பக்கத்திலநின்றுகொண்டு அசைவற்றிருக்கின்ற எல்லாஅங்கங்...ளுமுள்ளஅவனைப் பார்த்தனிடத்தினின்று பாதுகாத்தான் காந்...ாரராஜனான சகுனியும் எல்லா அஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவர்களுள் ...த்தமனான அஸ்வத்தாமாவுமஆகிய இரண்டுவீரபுருஷர்களும் திரும்பிவந்து துரியோதனனைஅடைந்து இடப்பக்கத்திலநின்று யுத்தத்...ில் அவனைப் பார்த்தனிடமிருந்து பாதுகாத்தார்கள் பிறகு, சிறந்த ...தைகளுள்ளவரும் நாணேற்றப்பட்டவில்லுள்ளவரும் சந்தனுபுத்...ிரமான பீஷ்மர் பொற்கச்சைகளகட்டிய குதிரைகளை விரைவாகத் ...டத்திக்கொண்டு)திரும்பிவந்து மேற்பக்கத்தினின்றும் துரியோதன...னைப் பார்த்தனிடத்தினின்றும் பாதுகாத்தார் த்ரோணர், க்ருபர், ...விமசதி, துச்சாஸனன் ஆகிய எல்லாரும் விரைவாகத் திரும்பிமுன் ...நிலையிலநின்று அம்புகளைத்தொடுத்துத் துரியோதனனிமித்தமாக அர்ஜுனனை) விரைவாகஎதிர்த்தார்கள் குந்திபுத்ரனும் மிக்கவன்...மையுள்ளவனுமான தனஞ்சயன் (யுத்தத்துக்காகத்) திருப்பப்பட்ட ...வைகளும் பூர்ணப்ரவாஹங்களைப்போன்றவைகளுமான எல்லாஸைன்...ங்களையுங்கண்டு, ஸூர்யன் எதிரிலவருகின்றமஹாமேகத்தைத் தபிக்கச்செய்வதுபோல (அவற்றைத்) தபிக்கச்செய்தான் அவர்

1 வேறுபாடம்.

களை பார்த்தனே நானகுபுறஙகளிலும சூழநதுகொணடு திவயாஸதரங்
களைஎடுததது எதிாததுவநது மேகஙகள [1]ஜலககூட்டஙகளே மலையின
மீது பொழிவதுபோல அமபுகளனைததையும (அவனமீது) பொழி
தாாகள பிறகு, காணடீவததைத விலலாகஉடையவனும பகைவரைப்
போரிலஎதிாபபவனுமான அாஜுனன அநதககௌாவஶரேஷடாக
ளுடைய அஸதாததை அஸதாததாலதடுததது இநதாணுலகொடுககப்
பட்டதும (பகைவரால) தடுககமுடியாததுமான ஸமமோஹனமென
றிற வேறொ அஸதாததை பாயோகிததான பிறகு, பாாததன
மஹாகோரமும கூாமையுமுள்ளவைகளும உறுதியானஅடியுள்ள
வைகளுமான அமபுகளால திசைகளையும மூலைததிசைகளையும மறை
ததுவிட்டுக காணடீவததினுடையசபதததிஞல அவாகளுடையமன
களையும பெருமபடையையும மிககதுனபமடையுமபடி செயதான
பிறகு, பகைவாகளைககொலபவனுன பாாததன மறுபடியும பயங
மும கமபீரமுமானசபதமுள்ள மஹாசஙகததை இருகைகளாலும
பிடிததது மூலைததிசைகளும திசைகளும ஆகாயமும பூமியும எதி
ரொலிபிடுமபடி ஊதினன தாயோதனனுடையஸைனயததிலுள்ள
போாவீராகள, ஸமமோஹனுஸதாததிலிருநதுஉணடான அமபு
கூட்டஙகளால தேகமழிநது கீழேவிழுநது பலமும வேகமுமொழி
நது சுவாபோலக கைகாலசைவறறு நினருாகள பாாததனுலஉண்
பணணபபட்ட சஙகநாதததினுல மிகுநதமதிமயககததை அடை
விககபபட்ட அநதககௌாவவீாாகளனைவரும அபபொழுது (பகைவா
ளால)அணுககமுடியாதனவானவிறகளைப்போட்டுவிட்டுமதிமயககதை
அடைநதாாகள பிறகு, பாாததன பகைவாகள பாஜஞையை
இழநதிருககுமபொழுது, உததரையினுடையவாாததையைநினைதது
விராடபுதானைபபாாதது, "(உததர)! கௌாவாகள பாஜஞையை
இழநதிருககிறகாலததில நீ ரதததினினறு (இறஙகி அவாகளிடம)
போ மனிதாகளுளசிறநதவீரனே! தரோணுசாாயருடையதும கருப
ருடையதுமான மிககவெணணிறமுள்ள வஸதாஙகளையும மஞச
நிறமுள்ளதும அழகியதுமான காணனுடையவஸதாததையும அ
வாறே தரோணபுதாருடையதும தாயோதனனுடையதுமான நீ
வஸதாஙகளையும உரிநதுகொள பீஷமருககு (மாதரம) பாஜஞை
யானது அவவிதமாகவேஇருககிறதெனறு நான நினைககிறேன இவ
எனனுலவிடபபட்ட (இநத)ஸமமோஹனுஸதாத்தைதத தடுககுமவித
ததை அறிநதவா நீ இவருககு இடபபுறமாகக குதிரைகளை நடத

1 வேறுபாடம

யக்கமில்லாத பராக்ரமத்தையுடையவர்களான நம்மால் இவ்வாறே செல்லத்தக்கது" என்றுசொன்னான் ஐயா! பிறகு, மஹாத்மாவான விராடபுத்ரன் குதிரைகளின் கடிவாளங்களைவிட்டுவிட்டுத் தேரினின்று கீழேகுதித்து மஹாரதர்களுடைய பற்பலவிதமானவைகளும் ஆச்சர்யகரமான நிறமுள்ளவைகளுமான வஸ்த்ரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பெரியவையும் மெல்லியவையுமான வெண்பட்டுக்களையும் பலவகையான ரத்னத்துக்கிணைமதிக்கத்தக்க பட்டுவஸ்த்ரங்களையும் ஹாரங்களையும் ராஜாக்களுடைய மணிமயமான பூஷணங்களையும் ஸ்வர்ணமயமான கண்டாபரணங்களையும் மாணிக்கத்தினால்செய்யப்பட்ட தோள்வளைகளையும் கங்கணங்களையும் அரசர்களுடைய மற்ற மணிமயமானபூஷணங்களையும் மஹாரதர்களுடையவஸ்த்ரங்களையும் கவர்ந்துகொண்டு விரைவாக மீண்டும் தன்ரதத்தின்மீதேறினான் பதுமைகள்போல கைகாலசைவற்றவர்களும் ஸம்மோஹனாஸ்த்ரத்தினால் பராக்ரமமிழந்தவர்களொத்தவர்களுமான அரசர்களனைவரையுங்கண்டு பார்த்தன் மூக்கினுனியில் கைவிரலைவைத்துக்கொண்டு வியப்புற்றமனத்துடன் சிரித்தான் பிறகு, விராடபுத்ரன் ஸ்வர்ணமயமானவர்களுள்ள அந்தநான்கு சிறந்தகுதிரைகளையும் ஓட்டினான் அந்தவெண்மையானகுதிரைகள் போர்க்களத்தினிடையினின்று அர்ஜுனனைத் தாங்கிக்கொண்டு அந்தப்பகைவர்படையைத் தாண்டிச் சென்றன. இவ்வாறுசெல்லுகின்ற புருஷர்களுள்சிறந்தவீரனான அர்ஜுனனைப் பலசாலியானபீஷ்மர் பாணங்களால் அடித்தார் அந்தஅர்ஜுனனும் பீஷ்மருடையகுதிரைகளைக்கொன்று பத்துப்பாணங்களால் பீஷ்மரையும் அடித்தான் பிறகு, மங்களகரமானவில்லைத்தாங்கிய அர்ஜுனன், யுத்தத்தில் பீஷ்மரைவிட்டுவிட்டு அவருடையஸாரதியை அடித்துத் தேர்க்கூட்டங்களினிடையிலிருந்து விடுபட்டு ராஹுவைப்பிளந்து ப்ரகாசிக்கின்ற ஸூர்யனைப்போல நின்றான்

பிறகு, புருஷர்களுள்சிறந்தவீரனான அந்தத்துர்யோதனன், பராக்ரமத்தையடைந்து மஹேந்த்ரனுக்கொப்பானவனும் புருஷர்களுள்சிறந்தவீரனுமான பார்த்தனை யுத்தத்தினின்று விடுபட்டவனாகக்கண்டு விரைவுடன் (பீஷ்மரைப்பார்த்து,) [1]"இந்தஅர்ஜுனன் நம்மிடத்தினின்று மிகுந்தப்ரயாஸத்தால் விடுபட்டான் விடுபடாவண்ணம் அவனை(ப்பிடித்து) நன்றாகக்கட்டுங்கள்" என்றுசொல்ல, பீஷ்மர் அவனைப்பார்த்து உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு, "(துர்யோ

---

1 'இந்தஅர்ஜுனன் எவ்விதம் உங்களைவிட்டான்? விடாமல்கொன்றுவிடுவேனே என்று சொன்னான்' என்பது வேறுபாடம்

தன!) அதிகமாகஒயவடைநது அமபுகளையும ஆசசாயகரமானவி லையும (இழே) விடடுவிடடு நீ பேசாமலிருநதாயல்லையோ? உன புததி எஙகேபோயவிடடது? உனனுடைய வீரயம் எஙகேபோய விடடது? பீபதஸுவானவன கொடியசெயகையைசசெயவதறகு ஒருபோதும ஸமாததனலலன இவனுடையமனமானது பாபததில் பறறிலலாதது இவன [1]ஸவாககலோகம கிடைபபதாயிருநதாலும் தாமததைவிடமாடடான ஆதலால, நாமனைவரும இநதயுததததில இவனால கொலலபபடவிலலை கௌரவாகளுளசிறநதவீரனே! சீ ரம குருதேசததைககுறிததுசசெல பாாததன பசுககளை ஓடடி கொணடு (மதஸயதேசம) போகடடும நீஙகள ஸமமோஹனாஸ் ரததினால மதிமயககமுறறிருநதீாகள (ஆதலால, அாஜுனன) பெ ருளை அபகரிததனதை நீஙகள அறியவிலலை ராஜனே! விராடபுத னால வஸதரஙகளும ஆபாணஙகளும அபகரிசகபபடடனவென அறிகிறேன வேநதாகளனைவரும மதியககமுறறிருககுஙகால் தில அநதஅாஜுனன (ராஜாககளைக) கொலலவிருமபினால கொனறே யிருபபான புருஷாகளுளவீரனும இநதரகுமாரனுமான அாஜு னன தாமபுததியுளளவனாதலால உஙகளை அபபொழுது கொல விலலை பாாததன கௌரவாகளோடு ஸநதியைசசெயயவிருமபி உ களபுணயவிசேஷததால உஙகளைககொலலவிலலை ஆகையால, நீ கள கொலலபபடடவாகளபோக மிகுதியிருககும இநதஸைனிகா ளோடு ஹஸதினுபடடணததுககுப போயசசேருஙகள" என சொனனா துாயோதனராஜன தனககு ஹிதமாயிருககும அநத பிதாமஹருடையவாகயததைககேடடுப புகழநது யுததததில வி பபமறறு அதிகோபஙகொணடு பெருமூசசுவிடடுப பேசாமலிரு தான. (கௌரவாகள)அனைவரும பீஷமருடைய அநதவாகய ததைககேடடுத தனஞசயனுகிற நெருபபை அதிகமாக வருததிஅ கிறதாக(ககணடு) அநததுாயோதனனைப பாதுகாததுககொண (ஹஸதினுபடடணம) செலலுவதறகே புததியைசசெலுததினாக புறபபடட அவாகளைபபாாதது, பரீதியுளளமனமுடையவனும ஸ ததனும எலலாககௌரவாகளுளளும மிகசசிறநதவனும வீரனுமா தனஞசயன (யுததததுககு) அழைததுககொணடே காணடீவத னுடையசபதததினாலஉலகததை எதிரொலியிடுமபடிசெயதுகொண ஒருமுஹூாததகாலம பினதொடாநதான பலசாலியும காண வததை விலலாககொணடவனுமான பாாததன சிதறிபபோ

[1] 'மூனறுஉலகஙகளுமகிடைபபதாக இருநதாலும' எனபது வேறுபாட

ாகனஙகளும கொடிகளும விறகளுமுளள அநதககௌரவர்க
நடைய ஸேனைகளைபபாரதது அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு சங
தைதப பலததுடன உரகக ஊதினன பிறகு, அவாகள நெருங
ன சஙகதவனியையும ஆகாயததிலுளள தவஜததினுடைய சப
ததையும காணடீவததின சபததையும அடிககடிகேடடுப பயந
வாகளாகி எலலாததனததையும இழநதுவிடடுச சென்றாகள
ஹாதமாவும நிகரறறசகதியுளளவனும சிறநதமனமுளளவனுமான
னஞசயன, அபபொழுது அநதககௌரவாகளை மிகவும தோலவி
டையசசெயதுவிடடுப பசுககூடடததையெலலாம முழுதும திருப
ககொணடு (வெகு)தூரம அவாகளைப பினதொடாநது (அவாக
டம) விடைபெறறுககொணடு பாணஙகளால எலலா ஆசாாயா
ளையும அபிவாதனமபணணி அமபுகளோடு திருமபினன மஹாத
வும வீரனுமான அாஜுனன பிதாமஹரும சநதனுவினகுமா
ருமான பீஷமரைஇரணடுபாணஙகளால அபிவாதனஞசெயது தரோ
ரையும கருபரையும பூஜிககததககவாகளான கௌரவாகளைவரை
ம போாககளததில பாணஙகளால அபிவாதனஞசெயது, "ராஜ
மசததில பிறவாதவனன (உனககு) இநதககிரீடததால யாதுபயன?
னல இநதககிரீடம எபபொழுதும தரிககததககதனறு" என்று
சாலலி, தூாயோதனனுடைய சிறநதரதனமிழைககபபடட கிரீடத
தயும அமபுககூடடஙகளால பிளநதான பிறகு, பூமியில தள
பபடடதும ரதனமிழைததததுமான அநதககிரீடததை(ககணடு)
தஸயராஜகுமாரனன உததரன மனககளிபபுறறவனனன மதப
ருககுளள யானைபோனறவனும சதருககளைஜயிததுத திருமபி
ருகினறவனும அநதபபசுககளைஜயிததுககொணடு எதிராகவருகின
வனுமான தனஞசயனைக கௌரவாகள (பாாபபதறகும) சகதியறற
ாகளாகிச் சென்றாகள ஸிமமமபோனறவனும சஸதாஙகளைப
டிததவனும பசுககளைஜயிததது எதிராகசசெலலுகினறவனுமான
னஞசயனை அநதஅரசாகள நடுபபகலைஅடைநதிருககினறஸூா
னைபபோலப பாாபபதறகும சகதியறறவாகளானுாகள யுததத
ல அதிகபலமுளளவனும மதபபெருககுளளயானைபோனறவனும
குநதஸநதோஷமுளளவனும தோளிகளுளசிறநதவனுமானபாாத
ன, (கௌரவாகளை) ஜயிததுச செநநிறமான அநதவஸதாஙகளை
அபஹரிததுககொணடு விராடபுதரனைபபாரதது, "(உததர!)
திரைகளைத திருபபு உனனுடையபசுககள ஜயிககபபடடன
கவாகள ஓடிவிடடாாகள. ஸநதோஷமுடையவனுக நீ படடணத

தில புகுவாய உனனுடையவிஜயமானது இபபொழுது (படடண
தில) சீககிரமாகக கோஷிககபபடடடும உனனுடையசரீரததில சந
னமபூசிககொள, புஷபமாலைகள அணிநதுகொள மிககஸநதோ
முளளஉனனைபபாாதது இபபொழுது உனதாயாரும் பநதுககளு
ஸநதோஷமடையபடடும'' எனறு கூறினன

அறுபததெட்டாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் உத்தரனைப் பாண்டவரின் உண்மையை வெளியிடவேண்
டாமென்றுசொல்லி ப்ருஹநளை வேஷத்துடன் அவனுக்குஸார
த்யஞ் செயததும், உத்தரன் அர்ஜுனனேவலால் தன்வெற்
றியைஅறிவிக்கும்படி நகரத்துக்குத் தூதனுப்பியதும்)

காளையினகணபோனற கணணையுடையவனுன அநத அர
னன, பிறகு, போரில [1]கௌரவாகளைஜபிதது விராடனுடையபெ
பசுமநதையை அபபொழுது மீடடுககொணடுவநதான தருதர
டாகுமாராகளனைவரும முழுதும தோறறுபபோனபிறகு அ
கௌரவஸைனிகாகள நுழையமுடியாத காடடினினறு வெ
படடுப பயததினுல மிகநடுககமுறறமனததுடன ஆஙகாஙகு (
ததனுககு) அருகிலவநதாாகள அபபொழுது, அவாகள, அ
நததலைமயிருடையவாகளும அஞசலிபநதமசெயதுகொணடிறகி
வாகளுமாகக காணபபடடாாகள பசியினுலும தாகததாலும
பபுறறவாகளும வேறுதேசததை அடைநதவாகளும பாஜனை
யிழநதவாகளுமான அவாகளனைவாகளும இருகாஙகளையுஙகு
துககொணடு, ''பாாதத! நாஙகள எனனசெயயககடவோம?
கள மனததினுள அடஙகியிருககினற பாாணனை யாசிககிறோம
ஜுன! நாஙகள உனககுஅடிமைகள, உனனல ரக்ஷிககபபடததக
கள, அனுதாாகள'' எனறுசொனனுாகள அாஜுனன, ''நா
றவாகளையும துககிததவாகளையும தைனயமுறறவாகளையும இளை
வாகளையும,பிராயமுதிாநதவாகளையும தோலவிஅடைநதவாகளை
சஸதாஙகளை (ககீழே) வைததவாகளையும ஆசையறறவாகளையும
சலிசெயதவாகளையும நானகொலலேன நீஙகள (எனனிடத
நமபிககையுளளவாகளும பயமறறவாகளுமாகி மாணமறறவாகள

1 வேறுபாடம

F செலலுஙகள எனனுடைய பாததூளியினுடைய ஸமபநதததி
ல நீஙகள நெடுஙகாலம பூமியில ஜீவிததிருஙகள'' எனறுசொன
ன அநதபபோாவீராகள ஒனறு சோநது அநதஅாஜுனனுடைய
யவாாததைதயைககேடடு, அவனை ஆயுளையும பெயரையும புகழை
1கொடுககககூடிய ஆசீாவாதஙகளால ஸநதோஷபபடுததினா
பிறகு, கௌரவாகள (தஙகளதேசததுககுத) திருமபினாகள
ாாில) கொலலபபடடவாகள ஸவாககததை அடைநதாாகள இவ
று அவவிடததில அநதஅாஜுனனால அபயஙகொடுககபபடட
கள பிறகு தனஞசயனை நமஸகரிததுக குருதேசததைககுறிதது
லாபபககததாலும சென்றாாகள

சிறநதகாாயஙகளைசசெயகினறவனும பகைவாகளைககொலலுகின
னுமான அநதபபாாததன ஒருவனாகவே (அவவிதமான) சிறநத
யததைசசெபது பகைவாகளைசகொனறு கௌரவஸைனயததைத
ததிவிடடு வாஷாகாலததில மகாமேகமபோல(விராடநகரததைக
ிததுச) சென்றான மனனரே! சதருககளைககொலபவனான அா
னன, மதஸயராஜனுடையகுமாரனை நனகுபிடிததுககொணடு,
யபபனே! உனபிதாவினுடையஸமீபததில பாாததாகளனைவரும
ிககிறாாகளெனபது உனககுததெரியுமனறோ? நீ நகரததிலபரவே
து,அவாகளைககுறிதது(உனபிதாவினிடம) சொலலாதே (சொன
ி) அநதமதஸயராஜா பயநது உயிரைஇழநதாலும இழபபா நீ
ததிலபுகுநது 'எனனாலேயே அநதககௌரவஸேனை ஜயிககப
து எனனாலேயே பசுககள சதருககளிடமிருநது திருபபப
ன' எனறு இவவிதமானகாாயம உனனாலேயேசெயயபபடட
ச சொலலிககொள' எனறுசொனனான உததான, ''ஸவய
யே! உமமாலசெயயபபடடகாாயம மறைககமுடியாதது அந
ாயததைசசெயவதறகு எனககுசசகதியிலலை நீா, சொலலும
எனனைககடடளையிடாமலிருககிறவரையில எனபிதாவினிடததில
மைபபறறி நானசொலலபபோகிறதிலலை'' எனறு மறுமொழி
னன பாணஙகனாலகாயபபடுததபபடட அஙகஙகளுளள அநத
ஜுனன பகைவாகளுடையஸேனையை விரைவாகஜயிததுக கௌர
ளுடைய எலலாபபொருளையும அபகரிததுககொணடு மறுபடி
மசானமசெனறு அநதவனனிமாததருகில வநதுநினறான
5, நெருபபுககொபபான அநதபபெரியவானரமானது பூதஙக
டும ஆகாயததில கிளமபியது அவவிதமாகவுறபடுததபபடட

1 வேறுபாடம

அந்தமாயையும அநதாததானமடைநதது மறுபடியும,ரததில ஸி
மகொடியைககடடின போரில (பகைவரை) அடிபபவனும மஹ
தமாவும மதஸயராஜனுடைய குமாரனுமான அநதஉததரன கு
ஶரேஷடாகளானபாணடவாகளுடைய அவவிதமான ஆயுதஙகளையு
தூணீரஙகளையும தவஜஙகளையும (அநதவனனிமாததில) வைத
விடடு நகரததிலபுகுவதறகாக ஸாரதியானகிரீடியுடன புறபபடடாா
பகைவாகளைககொலலுகிறவன பாாததன மிகஉததமமான காாய
தைதசசெயது பகைவரைககொனறுவிடடு மறுபடியும அவவாறே ப
ஹனனளைவேஷமபூணடு உததரனுடைய (குதிரைகளின) கடிவாள
களைபபிடிததான (இவவாறு) அநதபபாாததன, பருஹனன
வேஷததைதத தரிததுககொணடு, பிறகு மதஸயராஜனுடையநக
தில பரவேசிபபதறகாகச சென்றன பிறகு, அநதககௌரவா
தோலவியடைநது ஓயநதவாகளும துணியைஇழநதவாகளும (
ததினினறு) திருமபினவாகளுமாகி ஒருவரையொருவா பாாத
கொணடே (ஹஸதினபடடணததைநோககிச) சென்றாகள

ஆாஜுனன (விராடநகரததின) வழியையடைநது (உததர
பாாதது), "ராஜபுதர! இநதததனஙகளமுழுமையையும நீ பெற
கொள சிறநதகைகளுளளவனே! வீராகளானகோபாலாகளுட
பசுககூடடஙகளையும பெறறுககொள குதிரைகளைத தணணீாு
கசசெயது குளிடபாடடித தேறுதலடையசசெயதுவிடடு, பி
பிறபகலில விராடநகரததைககுறிததுச செலவோம தூதாகளை
கோபாலாகளையும பரியததைசசொலவதினபொருடடு நீ விரை
அனுபபு அவாகள உனனுடைய ஜயததை நகரததில பறையறை
செயயடடும" எனறுசொனனன பிறகு, உததரன ஆாஜு
சொறபடியே விரைநது தூதாகளைபபாாதது, "(தூதாகளே!)
னுடையஜயததைசசொலலுஙகள எனனல அபபடிபபடட கௌ
ஸேனையானது ஜயிககபபடடது எனனல பகைவரிடமிருநது
கள திருபபபபடடனவெனறு இவவாறு நீஙகள இஷடபபடி ந
திலசெனறு இககாாயம எனனல செயயபபடடதாகச சொல
கள" எனறுகடடளையிடடான.

அறுபததோன்பதாவது அதயாயம

கோகரஹணபாவம (தொடர்ச்சி)

(விராடன் த்ரிகர்த்தர்களைவென்று திரும்பிவநது, உத்தரனைக் காப்பதற்காக ஸேனையைஏவியதும், தூதர்கள் விராடனிடம்வநது உத்தரனதுவெற்றியைக்கூறியதும்)

ஸேனைகளுககுநாதனுன அநதவிராடன,(தரிகாததவீராகளிட
திலிருநது) பொருளைஜயிதது ஸநதோஷமுடையவனுகி நானகு
ணடவாகளோடும நகரததில பரவேசிததான மஹாராஜன யுத
நதில தரிகாததாகளைஜயிததுத தனிததிருககிறபசுககளையும திருப
கொணடு பாாததாகளோடு ஜயலக்ஷமியினுலவரிககபபடடு விள
னுன ஆஸனததிலவீறறிருபபவனும வீரனும நணபாகளுககு
தியைவருததிபணணுகினறவனுமான அநதவிராடனை ஜனஙகள
ராமமணாகளோடு (காணபதறகு) வநதார்கள அநதமதஸயராஜ
னவன அபபொழுது ஸபையிலிருபபவாகளாலபூஜிககபபடடு
நத)பராமமணாகளையும அவவாறே பரஜைகளையும ஸநதோஷிககச
பது அனுபபினுன பிறகு, ஸேனைகளுககுததலைவனும மதஸய
சததுககுஅரசனுமான அநதவிராடன, அனேகஸதிரீகளாலவிளங
னற அழகான அநதபபுரததிலபரவேசிதது உததரனை அவவிடத
காணுமல, 'உததரன எஙகேபோயிருககிறுன?' என்று (அஙகுள
ாகளைக) கேடடான அநதஅரணமனையில அநதபபுரததிலஸஞ
சகினற ஸதரீகளும கனனிகைகளும மிககமனககளிபபுறறு,
ளரவாகளால பசுககூடடம கவரபபடடது (பசுமநதையைககவா
றகு) வநதஅதிரதாகளான தரோணா, பீஷமா, கருபா, காணன,
யோதனன, அஶவததாமா ஆகிய இநதஆறுரதிகாகளையும ஜயிபப
ாக மிகுநதரோஷததுடன பூமிஞசயன, பருஹனனளையைத
ாயாககொணடு அதிஸாஹஸததோடு ஒருவனுகவே புறபபட
பாயிருககிறுன" என்றுகூறிஞாகள பிறகு, விராடன போரில
கவாகளை) அடிககினறவனுன புதரன ஒருரததோடு பருஹன
ளை ஸாரதியாககொணடு (யுததததிறகாகச) சென்றிருககிறு
ாபதைககேடடு மிகுநதமனவருததமுறறுச சிறநதவாகளான
ரிகளையெலலாமபாாதது, "(மநதிரிகளே!) புததததில ஸாமாத
ளளவாகளான கௌரவாகளெலலோரும எனனுடையபுதரனை,
திததுவிடடு லக்ஷமபசுக்களையும ஓடடிககொணடுபோயவிட

டாாகள ஆதலால, தரிகாததாகளால காயபபடுததபபடாத எ
னுடையபோாவீராகள உததரனைப பாதுகாபபதினபொருடடுப பெ
தானஸேனையினுல சூழபபடடுச செலலடடும'' என றுசொனனுன
பிறகு, விராடமஹாராஜன தனபுதரனுடையஉதவிககாக விசிதரமு
ஆசசாயகரமுமான ஆபரணஙகளோடுகூடின கணககிலடஙகாத கு
ரைகளையும யானைகளையும ரதஙகளையும வாதயஸமூஹஙகளையும வி
வாகஅனுபபினுன ஸேனைகளுககுநாதனும மதஸயதேசததாாகளு
சிறநதவனுமான அநதவிராடராஜன (தோ யானை குதிரை காலா
என னும) நானகு அஙகஙகளுளள ஸேனையைபபாாதது, ''எவனுக
நபுமஸகன ஸாரதியாகசசெனறிருககிறுனே அவன உயிரோடிருக
மாடடானெனறு நானஎணணுகிறேன நீஙகள விரைவாக(சசெனறு
குமாரன உயிரோடிருககிறுனு இலலையாவெனறு தெரிநதுகொளளு
கள'' என று விரைநது கடடளையிடடான தாமநதனா, விராட
கௌரவாகளால நனருகததபிககுமபடி செயயபபடடு மனவருததமு
றிருபபதை அறிநது அவனைநோககிச சொலலலானுா

''அரசரே! இபபொழுது பருஹனனளை ஸாரதியாயிருபபா
கில உமமுடையபசுககளைப பகைவாகள கவரமாடடாாகள அ
(பருஹனனளையெனகிற) ஸாரதியினுல ரதமநடததபபடட உமமுடை
குமாரன யுததததில எலலாஅரசாகளையும ஒனறுசோநத எலல
கௌரவாகளையும அவவாறே தேவாகளையும அஸுராகளையும ஸ
பஙகளையும யகஷாகளையும ஜயிபபதறகு ஸாமாததியமுளளவ
கௌரவாகளும மறறஅரசாகளும தரிகாததாகளஜயிககபபடடா
ளெனபதைககேடடு ஸாவவிததததினுலும (யுததததில) நிறகமாடட
கள'' என றுசொனனுா பிறகு, உததரனுலஅனுபபபபடட அந
தூதாகள அபபொழுது சீகரமாகசசெனறு விராடநகரததைஅ
நது ஜயததைத தெரிவிததாாகள மநதரிகளாலசூழபபடட ரா
வைபபாாதது (புதரனுடைய) மேலானவெறறியையும கௌரவ
ளுடைய தோலவியையும அவவாறே உததரனஸமீபததிலவா
கொணடிருபபதையும சொலலி, ''எலலாபபசுககளும ஜயிககப
டன கௌரவாகளும தோலவிஅடைவிககபபடடாாகள பகை
களைத தபிககசசெயபவனுன உததரன, ஸாரதியோடு க்ஷேமமாயி
கிறுன'' என றுமசொனனுாகள கஙகா, ''அரசரிறசிறநதவரே! ப
யததால உமதுபசுககள ஜயிககபபடடன கௌரவாகளும தோ
அடைவிககபபடடாாகள பாககியததால உமமுடையகுமாரன வி
முளளவனுககக கேடகபபடுகிறுன உமமுடையகுமாரன கௌர

ஜயித்தானென்பதை நான் ஆச்சரியமாக இப்பொழுது எண்ண
லிலை எவனுக்கு பருஹன்னளை ஸாரதியோ அவனுக்கு ஜயமநிச
யமே தேவேந்தரனுடைய ஸாரதியான மாதலியும் பரஸித்தமான
ராக்ரமமுள்ள க்ருஷ்ணனுடைய ஸாரதியான தாருகனும் ப்ருஹன
ளைக்கு நிகராகார்'' என்றுகூறினார் பிறகு, விராடராஜன் நன
க மபிரக்கூச்சலுற்று அதிகபராக்ரமமுள்ள அந்தஉத்தரனுடைய
ஜயத்தைக்கேட்டுத் தனங்களாலும் ரதனங்களாலும் அந்தத்தூதா
ளையெல்லாம ஸந்தோஷப்படுத்தினன் அந்தப்பரிஜனங்கள் வில
ணவுடன் தூதவாக்யத்தைக்கேட்டு உத்தரனுடையஜயத்தினால் ஸந்
தாஷமஅடைந்தவிராடன(கிங்கராகளைப்பாாத்துச) சொல்லலானன
''ராஜமாாககங்கள் கொடிமரங்களாலஅலங்கரிக்கப்பட்டனவா
செய்யப்படட்டும் எங்கும் தேவதைகளும் புஷபங்களாலஆச
கப்படட்டும் போாவீராகளுளமுக்யாகளான குமாராகளும் நன
கஅலங்கரிக்கப்பட்டதாஸிகளும் எல்லாவாதயங்களும் எனகுமா
ன எதிாகொணடுபோகட்டும் எனபுத்ரன ஜயத்தைஅடைந்திருக
ங்கால பட்டணத்துஜனங்களும் மற்றமனிதாகளும் [1]ஸதரீகளும
ந்தவஸதரமதரித்துக்கொணடும் நல்லவாஸனைபொருநதினசந்தனங
ளயும மாலைகளையும ஆபரணங்களையும அணிந்துகொணடும் மாாக
திலநிறகட்டும் எல்லாததாஸிகளும எனபுத்ரனுககு வழிபாடு
யயடடும நனகுஅலங்கரிக்கப்பட்டவாகளும நல்லபாக்யமுடைய
களும நலலவேஷமுள்ளவாகளுமான ஸதரீகளும கனனிகைகளும
ணிகாகளோடுகூடி எனபுத்ரனுடைய வழியைககுறித்துச செல
டும கிங்கராகள சீக்ரமாக மதயானையினமீதுஏறிகொணடும
ரிகளையும பணவங்களையும ஒலிக்கச்செயதுகொணடும எல்லாநாற
திகளிலும என்னுடையஜயத்தை நன்றாகச்சொல்லட்டும ஊததை
யும அநேகஆபரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவளாகிக குமாரிக
ாடு, யுத்தத்தில விஜயமபெற்று (வருகின்ற) ஸகியானபருஹன
ளயை எதிாகொணடுபோகட்டும'' என்றுசொன்னன மஹாத
வான அந்தவிராடராஜனுடைய வாாத்தையைக்கேட்டுப் பட்ட
த்துஜனங்கள மிகவும ஸநதோஷத்துடன மங்களதரவ்யங்களைக
யிலகொணடு அவவிதமே செயதாகள மாகதாகளும எல்லா
தாகளும விராடனுடையநகரத்திலிருக்கின்ற எல்லாஜனக்கூட
களும ஸநதோஷமுள்ளவாகளாகி விராடபுத்ரனை எதிாகொண
ரகள பேரிவாத்யங்களும தூாயவாத்யங்களும சங்கவாத்யங்க

[1] ஒரு சொல விடப்பட்டது.

ளும் முழங்கின சிறந்தவேஷங்களுள்ள ஸ்திரீஜனங்களும் எதி
கொண்டார்கள் ஸ்துதிபாடகர்களுடைய ஸ்தோத்ரசப்தங்களு
பணவமுதலான வாத்யங்களுடையகோஷங்களும் அவ்வாறே மற
வாத்யங்களின்சப்தங்களும் புல்லாங்குழல்களுடையத்வனிகளும் தே
ன்றின ஸ்திரீகள் வெண்கலத்தாளத்துடன் மதுரமாகப்பாடிக்கொ
ண்டு நகரத்தினின்று புறப்பட்டார்கள் பொறுமையைப் பரதானப
க்க கைக்கொண்டவர்களும் தலைமைபெற்றவர்களும் தமக்குரியவே
த்தையும் மற்றவேதங்களையும் முறைப்படி அறிந்தவர்களுமான அ
படிப்பட்ட ப்ராம்மணர்கள் மங்களகார்யத்தையும் மங்களகானத்தை
யும் ஜபத்தையும் பரதானமாகக்கொண்டு அளவற்றவீர்யமுடைய
னுன விராடபுத்ரனை எதிர்கொண்டு சென்றார்கள்

எழுபதாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விராடன் உத்தரனைப்புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரா, கௌரவர் ப்ருஹன்னளை
யால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டனரேன்றதும், அவன் அவரைப்
பாச்சிகையாலடித்ததும், அவர்காயத்திற்பெருகிய ரக்தத்தை
ஸைரந்த்ரீ தன்முன்றுனையிலேநதியதும், விராடன் ரக்தமேந
தியகாரணத்தைவினவ அவள்விடையளித்ததும்)

மத்ஸ்யதேசத்துக்கரசனுன விராடமஹாராஜன் ஸேனையைய
ன்றுக அலங்கரிக்கப்பட்ட கன்னியர்களையும் தாஸிகளையும் அனுப்
விட்டு ஸந்தோஷமுடையவனுகப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானுன
"ப்ராம்மணரே! த்ரிகர்த்தர்களும் கௌரவர்களுமாகியஎல்லே
ரும் யுத்தத்தில் என்னுல் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் ஸந்தோஷமடை
திருக்கின்ற நாம் அந்தப்புரத்தைஅடைந்து சூதுவிளையாடுவோம்
(என்றுசொல்லி, ஸைரந்த்ரியைப்பார்த்து,) "ஸைரந்த்ரி! பாச்சிகை
ளைக்கொண்டுவா, ஆஸனத்தையும் எடுத்துப்போடு நீ விசித்ரியைஎடு
துக்கொண்டு என்பக்கத்தில் ஸமீபத்திலிரு" என்றுசொன்னு
அவ்வாறு சொல்லுகின்ற அந்தவிராடமஹாராஜனைப்பார்த்து, பாண
நந்தனரான தர்மபுத்ரர், "(வேந்தரே!) ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின
சூதாடியோடு சூதாடக்கூடாதென்று நாம்கேட்டிருக்கிறோம் (ஆ
லால்) இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தோடுகூடினஉம்முடன் சூதா
தற்கு நான் உத்ஸாஹமுடையவனுகஇருக்கவில்லை உமக்கு விரு

ருந்தால பரியமான (வேறுகாயத்தை) நானசெயயவிரும்புகிறேன் ரசரே! ஜனஙகளநிறைநதஸபையில சூதாடுவதறகு நான பரியபபட லலை'' என்று மறுமொழிகூறினா விராடன ''ஸதரீகளும பசுகக நம ஸவாணமும மறறுமுளள தனமும எனககுததேவையிலலை நீா தாடுவதைததவிர மறறொனறும எனககுச செயயவேணடாம்'' னறுசொனனன கஙகா, ''ராஜேநதரரே! வெகுமானததைககொ பவரே! அனேகதோஷஙகளுளள சூதாட்டததால உமககு யாது பன? சூதாட்டததில அனேகதோஷஙகள இருககினறன ஆத ால, அதைவிலககவேணடும தாமராஜாவான யுதிஷடிரரை நீா கேட நககலாம, அலலது, பாாததுமிருககலாம அவா ராஜயததையும றைவறறதனததையும தமககுஅனபுளளமனைவியான கருஷணையை ம தேவாகளுககொபபான தமபிகளையுமஒருபநதயமாகததீாமானித ா பறபலரதனஙகளும தனஙகளும தோறகபபடவே, சூதாடி ன் அநதபபாணடவா ஸமசயமிலலாமல பசசாததாபததை அடைந நககிறா சூதாட்டமானது அபீஷடஙகளை நாசஞசெயயககூடி து, ஓயாமல கடுஞசொலலை உணடுபணணககூடியது; கறறறிநதவா ால எபபொழுதும விஶவாஸமவைககததகாதது, ஒரேதினததில லலாப)பொருளகளையும நாசஞசெயயககூடியது சூதாட்டததில மநதனா எலலாவறறையுமஇழநதாா ஆதலால, சூதாட்டததை ன விருமபவிலலை வேநதரே! இலலையேல, நீா (சூதாட)எண ுவீரானல (அது உமககுப) பிடிததிருககுமானல நாம சூதுவிளை டுவோம்'' என்றுகூறினா

மணிதரிறசிறநதஅவவிருவரும இவவிதமானவாகயஙகளால ஸம ஷிததுககொணடு சூதாட ஆரமபிததாாகள சூதாட்டமானது நதுவருமகாலததில மதஸயராஜன பாணடவரைபபாாதது, ''கங ா!) நீா பாரும எனனுடையபுதரனல யுதததில அபபடிபபட்ட ாரவாகள ஜயிககபபட்டாாகள கௌரவாகளெலலோரும, அதி ாகள, தேவாகளாலும எளிதில ஜயிககமுடியாதவாகள'' என்று ினன பிறகு, தாமராஜாவானயுதிஷடிரா, சூதாடுகையில; மத ராஜனைபபாாதது, ''(ராஜரே!) பாகயவிசேஷததால உமமுடைய கள மீட்கபபட்டன, கௌரவாகளும ஜயிககபபட்டாாகள உத ன கௌரவாகளை ஜயிபபானயின அது மிககஆசசாயமெனறு எண கிறேன எவனுககு பருஹனனளை ஸாரதியோ அவன எவவித லும பகைவரை ஜயிபபான'' என்றுகூறினா பிறகு, விராடன ககலஙகமுறறுச சோகததாலும வயாபிககபபடடுக கோபதது

டன ஸமீபததிலஇருககிற ஸநயாஸியைபபாாததது, "பராமமணரே
மஹாவிலலாளியும புததிசாலியுமான அபபடிபபட்ட போாவீரனு
யுததததில கௌாவாகள ஜயிககபபட்டாாகள அதில எனனஆ
சாயம?" எனறுசொனனுன யுதிஷடிரா, "வீாயமுடையவனுன அந
ஸாரதியானவன எவனுடையாததிலிருககிறுனே அவன (ஒருவ
லும) செயயமுடியாதகாாயததைசசெயவானுனல அநதவிஷயததி
ஆசசாயமிலலையா ?" எனறுகூறினுா விராடன, "பராமமணாகளு
இழிநதவனே! எனபுதரனை நபுமஸகனேடு ஒபபாகபபேசுகிறு
சொலலததகுநததையும சொலலததகாததையும நீ தெரிநதுகொள
விலலை, நிசசயமாகவே எனனை அவமதிககிறுய அனேகவீாபு
ஷாகளையும அனேகஸாரதிகளையும நான பாாததிருககிறேன ப
காமததோடு போாபுரிகினறஸாரதியை நான ஒருபொழுதும பாா
திலலை அரசாகளுககு அபரியமானகாாயததைச செயயலாகா
அனுகூலமாயும பரியமாயுமிருககிறகாாயததையே பேசவேண
அரசாகளுககு அபரியததைசசெயபவன ஒருகாலும ஸுகமாக
ததிஅடையமாட்டான ஸநேஹிதனுயிருபபதினுல இபபடிபபட
உனனுடையகுறறம எலலாவறறையும பொறுககிறேன நீ உயி
டிருககவிருமபுவாயானுல இபபடிபபட்டவாாததையைப பேசா
எனறுகூறினுன பிறகு, குருவமசததை வருததிபணணுகிறவா
கஙகா உரககச்சிரிததது மறுபடியும (அரசனைபபாாதது,) "ஓ! ரா
நதரரே! பருஹனனளையினுடையஜயததை நகாததிலபறையறை
தெரிவிககலாம உததரனே கட்டாயமாக ஸாரதயமசெயதிரு
வேணடும (இவவிஷயததில) ஒரு நிமிததமுணடாயிருககிறது,
ககு உறுதியான ஊஹமும உணடாயிருககிறது ராஜேநதர
நான எபபடி எணணுகிறேனே அது (அபபடியே இருககும,)
விதமாயிராது மஹாவீாயசாலிகளான கௌாவாகளோ சநது
வருணனை, ஆதிததன குபேரன், அகனி இவாகளோடுகூடினதே
களாலும ஜயிககமுடியாதவாகள சநதனுகுமாரரான பீஷம
(ஒருவராலும) எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாதவாகளான தரே
ரும, காணனும, அஶவததாமாவும, விகாணனும, ஸோமதததத
ஜயதரதனும, பூரிஶரவஸும, சலனும, பூரியும, வீாயமுடையவ
ஜலஸநதியும, தாயோதனனும, துஷபரஸஹனும, துசசாஸன
விவிமசதியும, வருஷஸேனனும, அஶவவேகனும, வாயுவேக
ஸுவாசசஸும, பாஹலீகனும, சூரஸேனனும, பகைவரைவா
பவனுன யுயுதஸுவும, ஸுபலனுடையகுமாரனுன சகுனியும ஸ

ாஜனுன தயுமதஸேனனும, பறபலதேசாதிபதிகளான அனேக
நாாகளும,ஆசாாயாகளுளசிறநதவரான கருபரோடுசோாநத கௌரவ
ானனாகளும, ஆயததமாயிருககும விலலும கததியுமுளள ரத
,தபதிகளான‌ரதிகாகளும, சிறநதவீாயமுளளவாகளும மஹாரதா
ளுமான மறறராஜகுமாராகளும எநதபபடையில இருககிறுாகளோ
'ஷமா தரோணா முதலானவாகளாலசூழபபடட அநதபபடையை,
தவாகளுடையகூடடஙகளால சூழபபடட இநதரன கோபஙகொ
ாடு நேரிலவநதாலும ஜயிககமாடடான அநதபபடையை பரு
றனனஙளயைததவிர வேறுஎநதமனிதன எதிாததுப போாபுரிவான?
ாஹூபலததிலஒபபறறவனும உலகில போரைககணடவுடன மிகக
ருதோஷம வருததியடைகிறவனுமான இபபடிபபடடபுருஷன ஸவ
கததிலாவது பூமியிலாவது உணடா?'' எனறுசொனனுா அநத
ாாததையினுல மிககலககமுறறஅரசன பிளககபபடுகினறமனத
டன அவரை யுதிஷடிரரெனறுஅறியாமல, ''ஓ! கஙக! பரா
மஙனுததம! எனககு பாதிகூலமானவாாததையை நீ சொலலாதே
பலவாறு தடுககபபடடும வாககை அடககுகிறுயிலஙல அடககி
ளபவன இலலாவிடில ஒருவனுவது தாமததை அனுஷடிககமாட
ான'' எனறு கரூரமானவாாததையைசசொனனுன இவவாறு,
ககலககமுறற அநதஅரசனுனவன பாசசிகையினுல(அவரைப) பல
க அடிககஆரமபிததான கோபஙகொணடவிராடன தகூஷகனு
டயஉடலபோலவிளஙகுகினற வலககையைததூககி அவருடைய
மகாதிலடிததான அவன கோபததினுல, 'இனி இவவாறுசொல
தே' எனறு அதடடிககொணடு யுதிஷடிரரை முகததிலஅடித
ன பலமாகஅடிககபபடட யுதிஷடிாருடையமூககிலிருநது ரக
பெருகியது விராடனுல பாசசிகையினுலடிககபபடடவரும சிற
ணககளுளளவருமான யுதிஷடிரராஜா மிககமனவருததமுறறவ
ன தரௌபதியைபபாாததுககொணடே பேசாமலிருநதாா சிற
கைகளுளளவரும மஹாதமாவுமான அநதத தாமபுதாருடைய
லிருநது (பாசசிகையினுல) அடிததததினுல செநதாமரைமலருக
ாபபானரகதமானது அபபொழுது பெருகியது தாமாதமாவான
ததா அநதரகததததைப பூமியிலவிழுவதறகுளளாகவே,இருகைக
ளும பிடிததுககொணடு பககததிலிருககினற தரௌபதியைபபாா
ாா பாததாவினுடையமனததை அனுஸரிததுநடபபவளான அநத
பதராஜகுமாரியானவள பாததாவினுடையவேதனையைஅறிநது
கமும பயமும கோபமுமுளளவளாகி (பெருகஆரமபிககினற)

கண்ணீரை அதிகப்ரயாஸத்தால் அடக்கிக்கொண்டு பாத்தாவினுடை
நன்மையைக்கருதி மெல்லிய தன்மேலாடையினால் விரைவாக (அந்த
ரக்தத்தை ஏந்தினள் ராஜேந்தரரே! துக்கத்தினால் மதிமயக்கமு
றவளும் துருபதராஜனுடைய புத்ரியுமான ஸைரந்தரியானவள் அ
பொழுது யுதிஷ்டிரருடைய ரக்தத்தை வஸ்த்ரத்தால்பிடித்து ஸ
ணமயமான ஒருபாத்ரத்தையெடுத்து அந்த ரக்தத்தை அதிலபிழி
தாள் விராடன், "விசாலமானகண்ணையுடையவளே! ஸைரந்தரி
ஏன் இந்த ரக்தமானது உத்தரீயத்தால் பிடிக்கப்படுகிறது? இந்தவி
யத்தில் காரணமயாது? அதை எனக்கு உண்மையாக உரைப்பாயாக
என்று வினவ, ஸைரந்தரி, "மத்ஸ்யதேசத்தரசரே! கங்கருடையரக
பிந்துக்கள் பூமியில் எவ்வளவு விழுகின்றனவோ அவ்வளவு வருஷகால
உம்முடைய தேசத்தில் மழையில்லாமல் போய்விடும், உமக்குக்கேடுக
டாகவேண்டாமென்கிற இந்தக்காரணத்தைக்கருதிக் கங்கருடை
ரக்தமானது என்னால் உத்தரீயத்தால் பிடிக்கப்பட்டது எவ
1 யதீந்த்ரரைத் துன்பஞ்செய்பவனே அவனுக்கு ஆயுள் நாசமடைந்
விடும் எவன் யதீந்த்ரரைப்பார்த்து ஆஜ்ஞைசெய்பவனே அவன் எ
லோகத்தில் ஆயிரமயாதனைகளை அனுபவிப்பான் யதியினுடை
(தேகத்தினின்று) உண்டான ரக்தமானது எவ்வளவு புழுதியி
னனைக்கிறதோ பித்ருலோகவாஸிகளான அவ்வளவு பித்ருக்கள் கீழே
விழுகின்றார்கள் விராடராஜரே! இதை அறிந்து உம்மிடத்திலுள்ள
ப்ரீதியினால் உமக்கு நன்மைசெய்வதின்பொருட்டு நான் உத்தரீய
தினால் ரக்தத்தை ஏந்தினேன்" என்று கூறினள்" என்றார்

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யுத்தத்தைப்பார்க்கவந்ததேவர்கள் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து
தேவலோகம்சென்றதும், உத்தரன் தன்நகரம்வந்ததும்)

ஜனமேஜயர், "தோஷமற்றவரே! மனுஷ்யயுத்தத்தைப்பா
பதற்காக முன்புவந்திருந்த அந்தத்தேவர்கள் பிறகு என்னசெய்த
கள்? அதை எனக்குச்சொல்வீராக" என்று வினவ, வைசம்பாயன
சொல்லத்தொடங்கினர்

1 யதி = ஸந்யாஸி

''(ஜனமேஜயமஹாராஜரே!) ஸவாககததில வஸிபபவாகளும
நதரனை முதனமையாககொணடவாகளும ரிஷிகளைமுனனிடடவா
ளுமான எலலாததேவாகளும யக்ஷகநதாவாகளுடைய கூடடங
ளும அவவாறே அபஸரஸுகளுடைய கூடடஙகளும ஒருவனை
ாஜுனனுககும அனேககௌரவாகளுககுமநடநத பயஙகரமும
தயுகரமான காடசியுளளதுமான மனுஷயயுததததையும திவயாஸ
ாஙகளின பரயோகஙகளையும உபஸமஹாரஙகளையும சுறுசுறுபபாக
ம நோததியாகவும ஆசசாயமாகவும முயறசியுடன செயயபபடும
யகைகளையும பாாததுவிடடும, காணடீவததை விலலாககொணட
ாஜுனனுல ஜயிககபபடடவாகளான பீஷமரையும கருபரையும
ரோணரையும காணனையும மறறஅரசாகளையும பாாததுவிடடும,
ரகு, (ஸவாககலோகததைககுறிததுச)செனருாகள அநதததேவா
ளைவரும ஸநதோஷமடைநது அடிககடி (அாஜுனனைப) புகழ
ா தடையறறகதியுளளதும விரைவாகச செலலுகிறஸவபாவமுள
மான அநதவிமானததோடு தடையறறவாகளாகத தேவலோகம
னருாகள 'இநதரனேடுகூடின எலலாததேவாகளாலும எலலா
ஸுராகளாலும ஜயிககமுடியாதவாகளான பீஷமா, தரோணா,
பாமுதலான எலலாககௌரவாகளும பாாததனெருவனுல யுத
தில ஜயிககபபடடாாகள அநதோ! நமககு அதிகமான வியப
டாகிவிடடது இநத அாஜுனன எநதமுஹூாததததில பிறந
னே? எநதத தாமததினுடைய பலனே? குதரரோடுளதிாததுப
ாபுரிநத இநதபபலகுனனிடததில (இது)எனனஆசசாயம?' மூப
கோடிஎனறுகணககிடபபடட நிவாதகவசாகளை யுதததிலகொ
அாஜுனனுககு இதுஎனனஆசசாயம?' எனறு அநதததேவா
ஸதோதரமசெயதுகொணடு ஸநதோஷததுடன ஆசசாயததி
கவரபபடடமனததுடன ஸவாககலோகம செனருாகள கௌர
ள அாஜுனனுடைய பாணஙகளால அடிககபபடடவாகளும,
புகளால நனருககசாயபபடுததபபடடவாகளும, ஸமபூாணமான
ணபமும வாஹனமுமுளளவாகளும, யானைகளாலும குதிரைக
ளும ரதஙகளாலும வயாபிககபபடடவாகளும, பலசாலிகளும
ரியபுதராகளுமான யுததவீராகளால அடையபபடடவாகளுமாகி
டநகரததினினறு குருதேசததைநோககிச செனருாகள
விராடனுலஏவபபடடஸேனையானது நகரததினினறு சீகரமாகச
ாறு பகைவரைஅடககுகினறவனும ஸாரதியுடனசோநதிருககின
னுமான அநதஉததரனை எதிாகொணடுவநதது அனேகவாதய

முழககஙகளால நிரமபியதும யானைகளாலும குதிரைகளாலும ரதங்
களாலும சூழபபடடதுமான அநதவிராடஸேனையிலிருககும ஸ்த
களுககும குமாரரகளுககும அதிகஸநதோஷம உணடாகியது பிறகு
அாஜுனனே நனருக உயரககிளமபினதும ஸைனயததினுலுண
பணணபபடடதுமான புழுதியைபபாாதது ஸேனையிலுளள தவஜ
ஞ்தயும அறிநது, பிறகு, விராடபுதரனைநோககி, "(உததர!)நகரததி
நெருஙகின சபதமுணடாகிறது புழுதியும ஆகாயததை அளாவுகிறது
நமமாலஜயிககபபடடு ஓடினவாகளும பெரிதானவிலலையுடைவா
ளும நலலதேஜஸையுடையவாகளுமான அநதககெளரவாகள மீ
டும உனனுடையநகரததை அடைநதுவிடடாாகளோ? ஏ! வீ
கவசததைதபூணடுகொள குதிரைகளைஓடடு விராடநகரததை வி
வாகஅடை கையுறையினஒலியையாவது காணடீவததினுடைய ச
தததையாவது கொடியையாவது நான காணபிககமாடடேன் ஓ
ஸமயம, (இஙகுகாணபபடுகிறவாகள) ஸவஜனஙகளாயிருககலா
எனறுகூறினன உததரன, "இது மாதஸயர்களுடைய ஸேனமுக
நனருக அலஙகரிககபபடட தாஸிகளும கனனிகைகளும காணப
கிருாகள பறபலஉடைகளை தரிதத போாவீராகளும தோகள
காணபபடுகிருாகள ஸதாழிகளால நானகுபககததிலும சூ
பெறற உததரையை இநதஸைனியததில காணகிறேன ஸேனை
ளும காணபபடுகினறன யானைகளும கவசமபூடடபபடட குதி
களும தேராளிகளும அநேகமகாலாடகளும காணபபடுகினறன
(இவாகள) சஸதரஙகளை தரிககவிலலை விராடருடையவாாதை
ேனல எலலோரும அதிகஸநதோஷமுளளவாகளாக (வருகிருாக
னறு) எனககுததோனறுகிறது இநதககூடடததில பநதுவினிட
திலஉணடாகாததுபோல எனமனததுககுக குழபபமஉணட
விலலை" எனருன

பிறகு, ஸவஜனஙகளெலலோரும உததரனை விரைவாகவநத
நது பகைவாகளைவெனறு வநதிருககினற அவனை ஒவவொருவ
கடடிககொணடாாகள ஜனஙகள, "(உததர!) நீ பரீதிஉடையவ
புருஷரிறசிறநதவன, ஸநதோஷததோடுகூடியவன, பாககியததில
அடிககடி ஜயிககிருய உனககு மஙகளம பாககியததால பருஷ
னனை உனககு ஸாரதியாகவாயததாள யுததததைஅடைநத உ
குத தெயவாதீனமாக யாதொருவிதமானபயமும உணடாகவிலலை
எனறுசொனனாகள உததரன, "(ஜனஙகளே!) இநதஜிஷ
ஞானவா ஒருதோருளளவராகி யுததததில அநதககெளரவாகளை

ந்தார எதைஸர்தனமாககக்கொண்டு பசுக்கள என்னால மீட்டுக
கொண்டு வரப்பட்டனவோ எதைஅடுத்து அளவற்றபராக்ரம
முள்ளவர்களான கௌரவர்கள யுத்தத்தில ஜயிக்கப்பட்டார்களோ
யுது இவருடைய பாஹுக்களின்வீரயம தேவகுமாரரபோன்ற
யௌவனமுள்ள இவர அந்தக்காரியத்தைச்செய்தார இந்தபுருஷ
ரேஷ்டர அப்படிப்பட்ட கௌரவமண்டலத்தைக கலக்கமுறச்செ
து பலாத்காரமாகப பசுக்களையும யுத்தத்திலமீட்டு என்னையும பாது
ாத்தார'' என்றுசொன்னான அர்ஜுனனைப்புகழ்கின்ற உத்தர
னுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மங்களத்தை எடுத்துரைக்கின்ற கிங
ரர்கள ராஜபுத்ரனால தூண்டப்பட்டு ஜயத்தைக்கோஷித்தார்கள
ணிகைகள சத்ருக்களைஸம்ஹரித்தவனான பார்த்தனைச சந்தனங்க
ாலும மாலைகளாலும தூபங்களாலும பூர்ணமானஸ்வர்ணங்களா
ும பொழிந்து நன்குபூஜித்தார்கள அர்ஜுனன மாலைகளாலும
றபலவிதமான நல்லசந்தனங்களாலும நிரப்பப்படுகின்றவனும ஜன
களால நன்கு பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமாகி நகரத்தின வாயிலைவந்து
டைந்தான பேரிவாத்யங்களும தூர்யவாத்யங்களும புல்லாங்குழ
களும முழங்கின விசித்ரவேஷங்களுள்ள ஸ்த்ரீஜனங்களும சிற
தபலமுள்ளவிராடனுடைய பட்டணத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பிப
மினுசயனைக்கொண்டாடினார்கள அந்நகரத்தில ஜயத்தினால புக
ப்படுகின்றவனும், 'ஜயமுண்டாயிற்று' என்று (ஜனங்களால)
கடகப்படுகின்றவனுமான அந்தவிராடபுத்ரன மனவருத்தமுற்றுப
ண்டவனை நன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டு ஸந்தோஷிக்கவில்லை
பிறகு, பாண்டுபுத்ரனான அர்ஜுனன விராடனுடைய புத்ரியான உத்த
ரைக்கும (அவளுடைய) தோழிகளுக்கும சிறந்தவஸ்த்ரங்களைக
காடுத்தான அங்குவந்திருந்த அந்தப்பெண்களும அந்தஸைன்ய
ம ஜயத்தைக்கண்டு (உத்தரனையும பருஹன்னளையையும) மர்யாதை
சய்தார்கள

து இந்த பொருத்தமில்லை, அந்த அத்யாயத்தின இறுதியிலகாணக.

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உத்தரன் அந்தப்புரத்தைஅடைந்து விராடனைவணங்கி யுதிஷ்டிரரின்கா
ஷதைக்கண்டு பயந்ததும், விராடன் யுதிஷ்டிரரை க்ஷமிக்கும்படிவேண்
டியதும், அர்ஜுனன் விராடனிடம்வந்ததும், விராடன் உத்தர
னைப்புகழ்ந்ததும், உத்தரன் கௌரவர்களை ஒருதேவகுமா
ரன் ஜயித்தானென்றதும், அர்ஜுனன் கௌரவராடை
களை உத்தரைமுதலியோருக்குக் கொடுத்ததும்)

பட்டணத்துஜனங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் தேசத்திலவ
இன்றஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்ற உத்தரன், அந்தப்புரவாயி
அடைந்து பிதாவுக்கு (தன்வரவை)த்தெரிவித்தனன் பிறகு, வா
காப்போன (அரசனிடம்)வந்து நமஸ்காரஞ்செய்து இருகரங்களை
குவித்துக்கொண்டு ஜயத்தைத்தரக்கூடிய ஆசீர்வசனங்களால் (
சனை) மேன்மைப்படுத்தி, "வேந்தரே பெரியகீர்த்தியையுடையவ
(உம்முடைய) குமாரனுன உத்தரன பகைவரைவென்று உமக்கு
யத்தைத்தெரிவிப்பதற்காக) பரதானயுத்தவீரர்களாலும் தாஸிக
லுமசூழப்பட்டவனும பட்டணத்துஜனங்களோடும் தேசவாஸிக
டும கூடினவனும (பரஜைகளால்) ஜயசப்தத்துடன்கூடின ஆசீ
னத்தால பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமாகி ஸாரதியுடன்வந்து வாயி
1நிற்கிறுன" என்றுகூறினுன பிறகு, அரசன மகிழ்ந்து வா
காப்பவனைப்பார்த்து, "(த்வாரபாலக!) அவ்விருவரையும் விரை
(இங்கே) வரச்செய்ய நான அவ்விருவரையும்பார்ப்பதில் விருப்ப
ளவனுயிருக்கிறேன" என்றுசொன்னுன கௌரவர்களுக்கரச
தர்மாத்மாவும கம்பீரபுத்தியுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரா த்வார
கனைப்பார்த்து, 'உத்தரன ஒருவனுக (இங்கே)வரட்டும பருஹ
னனை வரவேண்டாம ஏனெனில, யுத்தத்தைத்தவிர மற்றஸ
தில எவன என்னுடையஅங்கத்தில காயத்தைஉண்டுபண்ணுவ
ரக்தத்தையாவது காட்டுவனே அவன எவ்விதத்திலும் ஜீ
திருக்கமுடியாதென்பது, சிறந்தகைகளுள்ளவனும மஹாத்மாவு
இவனுடைய நித்யமான வரதம (ஆகையால,) ரக்தத்துடனிரு
என்னைப்பார்த்ததிலேயே (பருஹன்னளையானவள்) அதிகக்கே
கொண்டு மந்திரிகளுடனும ஸேனையுடனும வாகனங்களுட

1 'வாரித' என்பது விடப்பட்டது

டின விராடனை 'இநதஸமயததில நிசசயமாகக கொனறுவிடுவாள்.
நதபருஹனனையானவள எனமீது ரகததைதஉணடுபணணின
ன இநதரனுயிருநதாலும குபேரனுயிருநதாலும யமனுயிருநதாலும
ருணனுயிருநதாலும அவனைககொனறுவிடுவள மனிதனைபபறறிச
சாலலவேணடுமா? ஆகையால, வீரயசாலியான பருஹனனையான
ள க்ஷணநேரம அவவிடததிலேயே வாயிலிலநிறகடடும்'' எனறு
ததில மெளள ரஹஸயமாகசசொனனா தயையுளளவரான தாம
ஜா இவவாறு சொலலிவிடடுப பொறுமையுடன ஸபையில மதஸய
ஜனுடனகூடப பேசாமல உடகாாநதிருநதா

பிறகு, விராடராஜனுடைய மூததகுமாரனுனபூமிஞசயன (அரச
ருககும அநதபபுரததில) நுழைநது பிதாவினுடைய சரணஙகளில
மஸகாரஞசெயதான, கஙகரையும அணுகினுன உததரன வகர
னபாாவையினுல யுதிஷடிரரைபபாாததுககொணடு பிதாவினுடைய
ணஙகளில அபிவாதனமசெயது, பிறகு, கஙகருடைய (மேனியில)
தபபெருககைக கணணுறறு அபபொழுது மருதயுவினுல பிடிக
படடவனபோல மனததில எரிககபபடடான பிறகு, உததரன
ததால நனைககபபடட அஙகஙகளுடையவரும மனோவயாகுல
தஅடைநதவரும நிரபராதியும பூமியில ஏகாநதஸதலததில உட
நதிருபபவரும ஸைரநதரியினுல நனருகபபணிவிடைசெயயபபட
வருமான கஙகரைககணடு விரைவுடன அரசனைபபாாதது, ''(மஹா
ஜரே!) இநதககஙகா யாராலஅடிககபபடடாா? எநதமனிதனுல
நதபபாவம செயயபபடடது? எவன் மருதயுவைஅடைய விருபப
றிருககிறுன? எவனுல ஸாபபம காலாலமிதிககபபடடது? வேதா
யனமசெயதவரும இநதரனுடையஆஸனததை விருமபததகுநத
நமான இபபடிபபடட இநதபராமமனேோததமா பூஜிககபபடததக
ா, அபிவாதனமசெயயபபடததககவா, ஹிமஸிககபபடததககவரல
ர?'' எனறு வினவினுன ராஜயஙகளைவருததிசெயகிறவனுனஅநத
ாடன, புதரனுடைய வாாததையைககேடடுப பயததினுலமனமழி
அவனைப பாாதது, ''புதர! உனவிஜயததைககேடடு (முனனமே)
தோஷமுளளவனுனநான மிகுநதஸநதோஷததைஅடைநது இவ
ன ருதாடடததினுல காலததைககழிககலானேன அககாலததில,
ஜயததை வருததிபணணுகிறவனுனஉததரன எலலாககெளரவா
யும ஜயிததான்' எனறு நான சொனனேன புதர! 'இலலை அநத
ஹனனையே எலலாககெளரவாகளையும ஜயிததாள்' எனறு கஙகா
ககடி என்னைபபாாததுச சொனனா புதர! ப்ரஸிததமான உனனு

ண்டயவிஜயமானது எனனுல புகழபபடுமபொழுது, கஙகா ரோ
தோடு பருஹனனளையினுடையவிஜயததை ஸதோதரமசெயத
எனனுல நீ புகழபபடுமகாலத்தில கஙகா அவிளையபபுகழந்த
(அவவாறு,) பருஹனனளையினுடையபுகழசசிகளால அபபொழு
நான (கஙகரிடததில) அவமானதையையடைநதேன புதர! கெ
எண்ணமுள்ளவருமபகைவனிடததிலஅனபுபாராடடுகின்றவரும
இவர எனனுல அடிககபபடடார'' எனறு மறுமொழிகூறினன
வாறு, 'இநதககஙகனெனனும ஸநயாஸியானவர எனனுல அடிக
படடார' எனறுசொலலிய பிதாவினுடைய அநதவாரததையைக
ட்டு உததரன மிககேகாபஙகொணடு பிதாவைபபாரதது, ''மனன
உமமால அகாரியமசெயயபபடடது நீர, இவரைக கோபமதணி
படி விரைவில வேணடிககொளளும கோரமானபராமமணகோ
னது உமமை வேரோடெரிககவேணடாம ஐஶவரியததாலநிறை
தும (மேனமேல) வருததிஅடைநதிருககினறதுமான மாதல
ளுடைய குலமானது சிறிதும மிசசமினறி நாசமடையாமலிருப
குளளாக இவர மனதெதளிவுளளவராகச செயயபபடவேண
இவருடைய காலகளில தணடமபோலப பூமியில (விழுநது) நம
தது இருகைகளாலும (இவருடைய) இருகாலகளையும பிடித
கொணடு இபபொழுது இவர மனநதெளிநதவராகச செயய
வேணடும இநதககஙகரானவர வலககையினுல உமமைததெ
'(எலலாககுறறமும) எனனுல பொறுததுககொளளபபடடன.
தமசெயகிறேன' எனறுசொலலுகிறவரையில இநதககஙகரை க
கும்படி கேடடுககொளளவேணடும'' எனறுகூறினன
புதரனுடையவாரததையைககேடடு அநதவிராடன பயததி
மனககுழபபமுறறு பராமமணதேஜஸினுல மறைககபபடடிருக
குநதிபுதரரை (தனகுறறததை)ப பொறுததுககொளளுமபடி
டுககொணடான (அவவாறு) பொறுததுககொளளுமபடி வே
கினற விராடராஜனைபபாரததுத் தாமநநதனர, ''வேநதரே! எ
நெடுஙகாலமாகப் பொறுமை கைபபறறபபடடிருககினறது
துக கோபமேஇலலை ராஜரே! மனிதரிறசிறநதவரே! எனனு
அநதரகதமானது பூமியிலவிழுநதால ராஜயததுடனகூட நீர
க்ஷணததில நாசமடைவீர ராஜேநதரரே! (ஒருவனுககும)
செயயாதவனை 'எனனை எவன துனபஞசெயவனே அவ
நானகெடுககிறதிலலை மஹாராஜரே! அசசெயகைககுததகக
மானபலனைஅவன சீகரமாக அடைவான'' எனறுமறுமொழிகூ

கதமானது முழுதும ஓயநதபிறகு, பருஹனனளே (அவவிடம)வநது ஹாராஜனேயும கஙகரையுமவணஙகிஅருகிலநினருள பிறகு, விராட ராஜன, குருகுலததில உதிததவரான தாமபுதரரை (கருறறததைப) பாறுததுககொளளுமபடிசெயதுவிடடு, உததமமான அரணமனே சனறு யுததததினினறுவநதிருககினறஉததரனே இறுகததழுவி வயஸாசியானவன கேடடுககொணடிருககுமபொழுது (பினவரு ாறு) புகழலானுன

" ஸுதேஷணைககு ஆனநததனதை வளாசசெயகினறவனே! உன ல நான புதரனுளளவனுகிறேன உனககுநிகரானபுதரன எனககு ருநததுமிலலே, இனி உணடாகபபோகிறதுமிலலே அபபனே! வன (ஒரேஸமயததில) ஆயிரமலக்ஷயஙகளே அடிபபதறகாக (ரண ாததில) ஸஞசரிததுககொணடு ஒருபாணஙகூட லக்ஷயம்தவருமல யவனே அபபடிபபடடகாணனேடு உனககு எவவிதம போாநடந து? அபபனே! யுததததில எவரைபபாாததவுடன (சதருககள) ாயததையும பராகரமததையும இழநது வாடடமடைகிறுாகளோ பபடிபபடடகருபரோடு உனககு எவவாறு யுததமநடநதது? புரு றிறசிறநதவனே! பெருமையுளளதும ஸாவோததமுமான எவரு டய அவவிதஒழுககமானது உலகததில பரஸிததிபெறறிருககிற தா, எவரால பிதாவினநிமிததம கோரமும ஸாவோததமுமான ாமமசாயம அனுஷடிககபபடடதோ, எவா சிறநதபராதாபமுளள நம ஜமதகனியினகுமாரருமான பரசுராமரோடு போாககளததில பாபுரிநதாரோ அபபடிபபடட பீஷமா, யுததததில (ஒருவராலும) பிககபபடாதவா, பராகரமமுளளவா, (ஒருவராலும) அவமதிகக டியாதவா, கறறிநதவா, சூரா, இநதரியஙகளேவெனறவா, க்ஷயஙகளே) உறுதியாகஅடிபபவா, (காாயஙகளே) விரைவாகசசெய பா, எலலாககாாயஙகளிலும பரஸிததிபெறறவா ஐயனே! குரு லததிலபிறநதவரும பிராயமுதிாநதவருமான அநதபபீஷமரோடு னககு ரணகளததில எவவாறு போாநடநதது? இவையெலலாவற றயும் என்கு நீ உரைபபாயாக அபபனே! ராஜபுதரனுனஎவன நதஅமபுகளால மலேயையும பிளபபனே அபபடிபபடட தூயோ னேடு உனககு எவவாறு யுததம உணடாகியது? அபபனே! நஷணிவீராகளுககும பாஞசாலாகளுககும ஆசாாயரும, கௌர களுககும பாணடவாகளுககும மறற எலலாக்ஷததரியாகளுககும நவும, எலலாசசஸ்தரதாரிகளுளளுஞசிறநதவரும எலலாஉலகங திலும பரஸிததிபெறறவரும பரபுவுமான தரோணரோடு உனககு

எவவாறு போாநடாநதது? அபபனே! ஆசாாயபுதாரும சூர
போரில தரோணுசாாயருககுக குறையாதவரும வீரருமான அ
வததாமாவோடு உனககு யுததம எவவாறு நடநதது? தருதராஷ
புதராகளனைவரும மஹாவீாயமுடையவாகள மஹாரதாகள
னே! அநதஅநதவீராகளோடு உனககு எவவாறு போாஉணட
யது?'' எனறுவினவினன

உததரன, ''(மஹாராஜரே!) எனனுல பசுககள ஜயிககட
விலலை எனனுல கெளரவாகளும ஜயிககபபடவிலலை அககாாயம
த்தும ஒருதேவகுமாரரால செயயபபடடது யுததகளததில பீஷ
யும தரோணரையும தலைமையாககொணட கெளரவாகளைகக
பயநது வயஸனமுறறு ஓடுகினறஎனனை அநததேவகுமாரா,
தடுததா வஜராயுததததைககையிலகொணட இநதரனுககொப
வரும யெளவனமுளளவருமான அவா தாம தேரினிடையிலிரு
கொணடு (கெளரவாகளோடுபோாபுரிநதாா) உமதுபசுககளும
ரால மீடகபபடடன அநதககெளரவாகளும அவரால ஜயிகக
டாாகள ஐயா! அவையெலலாம அநதவீரருடைய செயகை
அவை எனனுல செயயபபடடனவலல வீாயமுடையவரான அ
தேவகுமாராதாம பாணஙகளால கருபரையும தரோணரையும த
ணபுதரரையும ஸூதபுதரனுனகாணனையும பீஷமரையும (யுதத
னினறு) புறஙகாடடி ஓடசசெயதாா மஹாபலசாலியும ராஜ
னும மதஙகொணடயானைபோனறவனுமான தாயோதனனையு
ததில தோலவிஅடையசசெயது பயமடைநத அவனைபபாா
'(தாயோதன!) உனககு ஹஸதினுபடடணததிலும ஒருவித
ரகஷணததையும நான காணவிலலை (யுததததினினறு) ஓடுகின
னுல ஹஸதினுபடடணததில போகஙகள அனுபவிககமுடியா
கெளரவநநதன! போரினுல நீ உயிரை அடையவிருமபு [1]ராஜ
நீ ஓடினுல விடபபடமாடடாய, (ஆகையால,) போாசெயவதில
ததையுடையவனுகி நில, ஜயிததால பூமியைஅனுபவிபபாய, (
லபபடடால ஸவாககததைஅடைவாய' எனறுசொனனுா
ஶரேஷடனும அரசனுமான அநததாயோதனன(யுததததுக
திருமபி, பீஷமா தரோணா கருபாமுதலான மநதரிகளாலசூழ
வஜராயுதததுககொபபான பாணஙகளை பரயோகிததுககெ
(போாசெயயஆரமபிததான) பிறகு, எனககு மயிாககூசசலு
யிறறு எனனுடைய தொடைகளும அசைவறறிருநதன அ

1 வேறு பாடம,

மத்தினுடைய கர்வம்போன்ற கர்வத்தையுடையவரும் யௌவ
முள்ளவருமான அந்தத்தேவகுமாரர் போரில் மேகத்துக்கொப்ப
ன (கௌரவர்களுடைய) படையை அம்புகளால் நாசம்செய்து
த்தத்தேர்ப்படையையும் துரத்திவிட்டு ஸர்ப்பம்போலச் சீறிக்கொ
டு அந்தக்கௌரவர்களை (பீபோர்க்களத்தினின்று)ஓடினர் கொழு
புலியினால் புற்களைத்தின்னுகின்ற மான்கள்போல அந்தஒருசூர
ல் ஆறுரதிகர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள், ஆயிரக்கணக்கான குதி
களும் யானைகளும் வில்லாளிகளான சூரர்களும் கொல்லப்பட்டார்
, கௌரவஸேனையும் தோல்வியடைந்தது. மஹாரதரான தேவ
மாரர் ஸூதபுத்ரனான கர்ணனை அநேகபாணங்களாலடித்துக் குதி
களைக்கொன்று அஸ்த்ரத்தினால் அவனை மோஹிக்கச்செய்து
வன் அணிந்திருந்த) சிவப்புவஸ்த்ரத்தையும் உரிந்துகொண்டார்
தனுவின்குமாரரான பீஷ்மரையோ நான்குஅம்புகளால் பூஜித்தார்
ர் அவரையும் அவருடையகுதிரைகளையும் விரைவாகஅடித்து
ர் அணிந்துகொண்டிருந்த வஸ்த்ரத்தைமாத்ரம்அபஹரிக்கவில்லை
சாலியான அவர் துர்யோதனனையும் ஏழுபாணங்களாலடித்தார்,
த்ததுர்யோதனனையும் அவனுடையகுதிரைகளையும் அடித்து
ன் அணிந்திருந்த மஞ்சள்வஸ்த்ரத்தையும் உரிந்துகொண்டார்
சாலியான அந்தத்தேவகுமாரர் த்ரோணரையும் க்ருபரையும் ஸோ
த்தனையும் ஜயத்ரதனையும் இந்திரன்போலப்ரகாசிக்கின்ற பூரிஶ்ர
ஸையும் மஹாரதனான சகுனியையும் துச்சாஸனன்முதலானவர்களை
மும்மூன்றுபாணங்களாலடித்துப் பற்பலவிதமான மிகச்சிறந்த
ர்களுடைய) வஸ்த்ரங்களையும் அபஹரித்தார். அவர் யுத்தத
ஆசார்யபுத்ரரான அஶ்வத்தாமாவை அவ்வாறு இரண்டுபாணங்
லடித்து, பிறகு, விகர்ணனுடையவில்லையும் துணித்து (அவர்க
டைய) நீலமான இரண்டுவஸ்த்ரங்களையும் உரிந்துகொண்டார்”
றுசொன்னான் விராடன், “(உத்தர!) யுத்தத்தில் கௌரவர்க
ல் விழுங்கப்பட்ட என்னுடையபுத்ரனைவிடுவித்தவனும் வீரனும்
த்தைகளுள்ளவனும் பெரும்புகழுள்ளவனுமான அந்தத்தேவ
ரன் எங்கே? பகைவரை அழிப்பவனான அவனை நான் பார்க்கவும்
க்கவும் விரும்புகிறேன் உன்னையும் என்னுடையபசுக்களையும்
வித்த அந்தத்தேவகுமாரனுக்கு (என்னுடைய) புத்ரியையும் க்ரா
ங்களையும் ஸ்வர்ணங்களையும் ப்ரகாசிக்கின்ற அஜாரநாணையும் லக்ஷம
ரிகளையும் நான் கொடுக்கப்போகிறேன்” என்றுகூற, உத்தரன்,
ர! ப்ரதாபசாலியான (அந்தத்)தேவகுமாரர் மறைந்துவிட்டார்,

இன்றைக்கோ, நாளைக்கோ, அடுத்தநாளோ வெளிப்படுவாரென்
நான் எண்ணுகிறேன்'' என மறுமொழிகூறினன்

இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்டவிராடன், வேறுவேஷத்தா
மறைந்துவஸிக்கின்றகுந்திபுத்ரனும்பாண்டுவின்குமாரனுமான அந
அர்ஜுனனை அறிந்துகொள்ளவில்லை பிறகு, மஹாத்மாவானவிர
டனால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்ட குந்திபுத்ரனான தனஞ்சயன், மத்ஸ
ராஜகுமாரனான உத்தரனோடு ஆலோசித்து, ''(உன்)அருகில்வருகின
விராடராஜரைநோக்கி இவ்வாறுசொல்'' என்றுசொல்லிவிட்டு வின
வாக [1]மங்களகரமான அந்தப்புரத்தில் பரவேசித்து விராடபுத்ரியா
உத்தரைக்கு, தானே வஸ்த்ரங்களையும் ரத்னங்களையும் கொடுத்தான
உத்தரையோ, அப்படிப்பட்ட மிகஉயர்ந்த எல்லாவஸ்த்ரங்களையு
ஆபரணங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு பரிவாரங்களுடன் பரீதியுள்ள
ளானள

எழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

கோக்ரஹணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன்முதலியோர் யுதிஷ்டிரரிடம்வந்து அவரை விராடன் பாச்சிகை
யாலடித்ததுதெரிந்து அவனைக் கொல்லயத்தனித்
ததும், யுதிஷ்டிரா அதைத்தடுத்ததும்)

அந்தஅர்ஜுனன், போரினிடையில் பெரிதானகாரியத்தை
செய்துவிட்டு (விராடநகரம்வந்து) அப்பொழுது ஸந்தோஷத்துட
விராடனுடையஅரண்மனையிலுள்ள தோழிகளின்பொருட்டு வஸ்த்ர
ங்களைக்கொடுத்துவிட்டு பருதையின்குமாரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்
விரும்பி (அவரிடம்) சென்றான அந்தஅர்ஜுனன், அந்தத்தாமரா
ரைப்பார்த்துவிட்டுப் பிறகு பீமஸேனனைப்பார்த்து, '' (பீம!) த
ராஜா ஏன (இப்பொழுது) முகத்தைமூடிக்கொண்டு முன்போ
என்னுடன் ஒன்றும் பேசாமலிருக்கிறார்?'' என்று வினவின
அரசரே! அந்தப்பீமஸேனனைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லி ஸ
றப்படுகின்ற அர்ஜுனன பீமஸேனன இவ்விருவரையும்பார்த்
யுதிஷ்டிரராஜா அப்பொழுது அந்த ரக்தத்தைத்துடைத்துவிட
'' பார்த்த! நீ (என்னால்) புகழப்படுங்கால தூராத்மாவானவிராடர
ஞல் நான் அடிக்கப்பட்டேன அதன்பிறகு, நான அந்தஅடியி

---

[1]இரட்டித்திருப்பதால 'பார்த்த:' என்னும்சொல விடப்பட்டது.

)ணடானா ரகதபிநதுககளைபபாாதது, 'இவைகள பூமியிலபடவேண
ாம' எனறுஎணணி முகததைதமூடிக கோபததைதஅடககிககொ
ாடு உடகாாநதிருககிறேன மஙகளஙகளுககுததகுநதவனே ! எந
தடுதசததில நாம ஸுகமாகவாஸமசெயதோமோ அநததேதசத
)றகுத துனபமவரவேணடாம வீரனை நீ கோபிததுககொணடு
நதோஷமறறவனுபிருநதால விராடராஜன ஸுகததைதஅடையான
ாாதத ! வேறுவேஷததிலை மறைநதிருககினறஉனககு யுததததி
ருககினறசெளாயததைதயும பலததைதயும அறியாதவனுன அநதவிரா
ுல இவவிதகாரயம எனனிடததில செயயபபடடது (அதனுல)
னனைபபாாதது ஸநதோஷமறறவனுனேன" எனறுகூறினுா என
ாமுடியாதபெருமையையுடையவரும மஹாபலசாலியும பொறுமை
ாளுவருமான அநயுதிஷடிரரால அநதஅாஜுனன அவவிதமா
சொலலபபடடபொழுது, அவன அதிககோபமகொணடதைதப
ாாதது, அதிகபலமும கோபமுமுளளபீமஸேனன, "பாாதத !
ானவானகளுளசிறநத பருஹஸபதியானவா, பொறுமையானது,
பொழுதுமே கைககொளளததககதனறெனறு சொலலுகிறுா
பாறுமையுளளவன விஷவீாயமிலலாதஸாபபமபோல இவவுலகில
லலோராலும அவமதிககபபடுகிறுன (ஆதலால,) இபபொழுதே
ாடனைப புதரபெளதராகளோடும ,வமசததோடும ஸைனயததோ
விரைவாக நாசமசெயதுவிடடு, தாமபுதரரை (இநத) ராஜயததில
ஜாவாக) இபபொழுதே சீகரம ஏறபடுததுவோம இநதமாதஸ
ா நமககுப பகைவன கீசகனுலதுனபமடைநத பாஞசாலராஜ
ாரியான கருஷணையானவள இவனுல உபேக்ஷிககபபடடாள
தலால, இவன, 'ராஜா' எனகிறபெயரை ஏறறுககொளவதறகுத
நதியுளளவனலலன அரசரே ! பாாததனுடையவீாயததினுல வீா
ரசராவீா கெளரவாகளுககுஅரசரும உததமவீாருமான இநத
திஷடிரா மதஸயதேசததில ராஜாவாகஇருககடடும ஜலமநிறைநத
டததைதக கலலிலபோடடு உடைபபதுபோல அநதவிராடனுடைய
நகததைத இபபொழுது நூறுதுணடாகப பிளககிறேன" எனறு
ானனுன அாஜுனன, "ராஜரே ! உமமுடையபொறுமையினுல
ககு எலலாததீஙகுகளும விளைநதன அபபடிபபடடமாதஸயனை
னயததுடனும புதராகளுடனும ஞாதிகளுடனும பநதுககளுட
ம கொனறுவிடடு, பிறகு, எலலாககெளரவாகளையும கொலவேன,
சயமிலலை" எனறுசொனனுன பீமஸேனனும மறறவாகளும
னைபபாாதது, 'அபபடியே' எனறுசொனனுாகள, மஹாதமா

வும பொறுமையுள்ளவரும பெருமகொடையாளியுமான தாமகா
னா, "கோபமகொண்ட அநதஅாஜுனனையும பீமனையுமபாாதது,"ப
ஸயாாஜன மனைவியுடன மனனிபபுககேடடுககொள்வதறகு வராப
போனுல, பிறகு, கெடடஎணணமுள்ளஇவன நன்ருககொல்
தககவனுகடடும அாஜுன! (இபபொழுது)இவன உனனுலகொல
படததககவனலலன பாாதத! நாளைககாலையில நாம ஸபையிலபா
சிதது ராஜவேஷததோடு நனகுஅலஙகரிததுககொணடு இநத
சனவீறறிருககததகக ஸிமமாஸனஙகளில வீறறிருபபோம அவ
ததில வீறறிருபபவாகளும அரசாகளுககுததகுதியான அலஙகா
களால விளஙகுகினறவாகளும ராஜலக்ஷணஙகளுள்ளவாகளுமா
நமமை விராடன கௌரவியாமலிருநதால, பிறகு, விராடனைப ப
ககளோடுகொலவோம்" எனறு சொனனா இவவாறு தாமஙக
அறிநதவாகளும தாமததில பறறுள்ளவாகளுமானபாணடவாகள
லோரும செயயவேணடியதைபபறறி ஆலோசனைசெயதுகொன
அனறிரவு வஸிததாாகள மிககக்ளிபபுறற அநதமதஸயாாஜன பு
ஞேடு பரீதியுள்ளவனுக மிககஸநதோஷமுள்ளமனததுடன அ
றிரவு வாஸமசெயதான

கோக்ரஹணபர்வம் முற்றிற்று

எழுபததுநானகாவது அதயாயம

வைவாஹிக பர்வம்.

(யுதிஷ்டிராமுதலியோர் ஸிம்மாஸனமுதலியவற்றில்உட்கார்நததும் விராடன் அது தகாதென்றதும், அர்ஜுனன் அஃது அவநுக்குத்தக்கதுதானென்றதும்)

பிறகு [1]இரணடாவதுநாளில, நனருக வரததைஅனுஷடி
வாகளும பெருமபாகயமுள்ளவாகளும பாகாசிககினறவாகளும ம
ரதாகளும அகனிபோனறவாகளும பாாதாககளுமான அநதஜ
பாணடவாகளும, எலலாருமஒனறுசோநது ஸநானமசெயது வெ
மையானவஸதாஙகளை ததரிதது ஸாவாலஙகாரஙகளாலும அலஙக
கபபடடவாகளாகி யுதிஷ்டிரரைமுனனிடடுககொணடு விராடனுை
ஸபையில பரவேசிதது அரசாகளுககுரிய ஆஸனஙகளில, யாகத

1 'மூனருவதுநாளில்', எனபது வேறுபாடம

பதிகளில அகனிகளவஸிபபதுபோல உடகாாநதாாகள பரபுவே! வாகள அஙகுஉடகாாநதிருககையில, பூபதியான விராடராஜன, அன ாவுகழிநதபிறகு, காலையிலசெயயவேணடிய காாயததைசசெயதுமுடி ந முறைபபடி பசு ஸவாணமுதலியவறறை பராமமணாகளுககுக ாடுததுவிடடு உததரனேடு ஸபையைவநதுஅடைநதான அநத ரசன மஹாபலசாலிகளும ராஜவேஷஙகளைததரிதது அகனிபோல காசிககினறவாகளுமான அநதபபாணடவாகளைபபாாதது விய டநதான மனிதாகளைப பரிபாலிககும (அநத)அரசன புருஷா ளமிககசசிறநதவாகளான பாணடவாகளைககணடு, 'இஃதுஎனனை! ஃதுஎனனகாாயம!' எனறு ஆலோசிததுப பயததாலபீடிககபபட னபோல வயஸனமடைநதான பிறகு, மதஸயராஜன, தேவாக டையகூடடஙகளால உபாஸிககபபடடவனும தேவாகளுககு நாத மான மஹேநதரனைபபோலிருககிற கஙகரைபபாாதது "பாச கஉருடடுகிறவனை நீ எனனுல ஸபையிலிருபபவனுககச செயயப டாய அபபடிபபடட நீ, பிறகு, அலஙகரிததுககொணடு, ராஜா ாததில யாதுகாரணததால உடகாாநதாய?" எனறுவினவினை கவீராகளைககொலலுகினறவனுன அாஜுனன, விராடராஜனுடைய தவாாததையைககேடடு (அவனைப) பரிஹஸிககவிருமபிப புன பபுடன (பினவருமாறு) உரைககலானுன

"அரசரே! பராமமணாகளுககு நனமையைசசெயபவரும சாஸ ஙகளைககறறவரும தயாகமுடையவரும எலலாலோகஙகளாலும ககபபடடவருமான இவா, இநதரனுடையஆாததாஸனததிலஏறு றகுத தகுதியுளளவா இவா, மூாததிகரிததிருககினற தாமம ா, வீாயசாலிகளுளசிறநதவா இவா, உலகததில புததியினுல லானவா இவா, தபஸுகளுககெலலாம முகயகதியாயிருபபவா ா, சராசரஙகளுடன கூடின மூவுலகஙகளிலுமுளள பலவிதமான தாததையும அறிநதிருககிருா (இவாஅறிநதிருபபதை) வேருெ ரும அறியவுமிலலை, ஒருபொழுதும அறியபபோகிறதுமிலலை, வாகளும அஸுராகளும மனுஷயாகளும ராகஷஸாகளும கநதா களும சிறநதயகஷாகளும கினனராகளும மஹிமைபொருநதின ாகளுமாகிய எவருமஅறியவிலலை இவா நீணட ஆலோசனையுள ா, மிககதேஜஸுடையவா, படடணததுஜனஙகளுககும தேச லிகளானஜனஙகளுககும பரியா, பாணடவாகளுள அதிரதா, நதனையும தாமததையும பரதானமாககொணடவா, மனததை ககினவா, மஹரிஷிகளுககொபபானவா, ராஜரிஷி, எலலாஉல

கங்களிலும பரஸித்திபெறறவா, சிறநதபலமுள்ளவா, தையமுள
வா, ஸமாததா, ஸதயவாதி, இநதரியஙகளைவெனறவா, தனஙக
லும (மறறப பொருள) குவியலகளாலும இநதரனுககும குபேர
குமஒபபானவா மஹாதேஜஸவியான மனுவானவா• எவவாறு உ
கஙகளுககு ரக்ஷகரோ அவவாறே மஹாதேஜஸவியானஇவா பர
களுககு நன்மையையுணடுபணணுகிறவா இவா, கௌரவாகளு
சிறநதவரும குநதியினபுதரருமான யுதிஷ்டிரா இவருடையகீரததி
னது உதிககினற ஸூாயனுடையஒளிபோல உலகததில நிலை
திருககிறது இவருடைய யசஸினகிரணஙகள உதிததிருககின
ஸூாயனுடைய தேஜஸினகிரணஙகளபோல எலலாததிககுககளி
பரவுகினறன மனனரே! இவா, குருதேசததில வஸிககுமகாலத
சிறநதபலமுளளமுபபதினுபிரமயானைகள இவரைபபினதொடாநத
வேநதரே! ரதிகாகளுள்சிறநதவரான இவரை நலலகுதிரைகள பூ
டின முபபதினுயிரம ரதஙகளும நூறறுககணககும ஆயிரககண
கும பதினுயிரககணககுமான குதிரைகளும அககாலததில பினதொ
டாநதுசெனறன முறகாலத்தில இவரை மிககபரிசுததமான
ணஙகளிழைதத குணடலஙகளணிநத எணணூறுஸூதாகளும ம
தாகளும இநதரனை ரிஷிகள ஸதோதரமசெயவதுபோல ஸதோத
செயதாாகள ஓ! அரசரே! இநதமனனரை அககாலததில கு
னைத தேவாகளஅடைவதுபோல எலலாககௌரவாகளும எபபொ
தும கிஙகராகளாகி அடைநதாாகள மஹாராஜரே! இவா அபபொ
ழுது தமககுடனபடடவாகளும உடனபடாதவாகளுமான எலலா
சாகளையும வைஸ்யாகளைபபோல(த தமககுககபபம) கொடுககும
செய்தாா நனகு வரததைஅனுஷ்டிததவாகளும மஹாதமாக
மான எணபததெணணுயிரம ஸநாதகாகள இநதவேநதரை அண
பிழைககினறாாகள (பகைவாகளை) அவமதிபபவரான இவா பிர
முதிாநதவாகளையும நாதனறறவாகளையுமஅஙகஹீனாகளையும நொ
டிகளையும குளளாகளையும புதராகளைபபோலப பாதுகாததனா,
ஜைகளை முறைபபடி பாதுகாததனா இநதஅரசா தாமததி
இநதரியநிகரஹததிலும தானததிலும ஸதயததிலும எபபொழு
பறறுளளவா, மிகுநதஅருளுடையவா, பராமமணாகளுககு நன
மைசசெயபவா, யதாததவாதி மனனரே! எவருடைய சிறப
ஐஸ்வாயததினுலும பரபாவததினுலும, குருகுலததிலஉதிததவ
வீாயமுடையவனுமான துாயோதனன (தனதமபியாகளுடைய)
டததோடும காணனேடும சகுனியோடும தபிககிறனே அபப

—ட இவருடையகுணஙகள எணணமுடியாதவை இவா எப் பாழுதும தாமததை பரதானமாககொணடவா, கரூரஸவபாவமில ாதவா, நலலொழுககமுளளவா இபபடிபபட்ட (சிறநதகுணஙக டன) கூடியவரும ராஜாதிராஜரும பாணடுவினகுமாரரும புருஷ ரேஷடருமான இநதயுதிஷடிரராஜா வேநதாகளுககுரிய ஆஸனத த ஏன அடையததகுநதவராகார?'' எனறுசொனனன

எழுபததைநதாவது அதயாயம

வைவாஹிகபாவம். - (தொடர்ச்சி)

ர்ஜுனன் விராடனுக்கு வலலன்முதலியோர் பீமன்முதலியோரென்று ம், உத்தரன் பாண்டவர்களை லக்ஷணங்களுடனும் பெயருடனும்குறி ப்பிட்டு அர்ஜுனனுடையபராக்ரமத்தைப்புகழ்ந்ததும், விரா டன் பாண்டவர்களைவணங்கி மனத்தெளிவுறச்செய்ததும்)

விராடன,''இவா குருகுலததிலுதிததவரும குநதீபுதரருமான திஷடிரராஜரானல (இவாகளுள) இவருடையபராதாவான அர்ஜு ன யார? பலவானன பீமன யார? நகுலன யார? ஸஹதேவன யார? புகழ்பெறறவளான தரௌபதி யார? இவாகள பாசசிகைகளால ககபபடடது (முதல இதுவரையில) இடையிலநடநதவரலாறறை னகேடகவிலலை'' எனறுகூற, அர்ஜுனன, 'ராஜரே! மஹாபாகயு ளளவரே! உமமிடம சமையறகாரனயிருநத வலலனெனனுமஇவன ஙகரமானவேகமும பராககரமமுமுளள பீமஸேனன இவன கநத தனபாவததில் கரோதவசாகளைககொனறு தரௌபதியினநிமித) செஙகழுநீரபபுஷபஙகளைக கொணடுவநதான துராதமாககளான காகளைககொனற கநதாவன இவனே இவன உமமுடையபட்ட ததில புலிகளையும கரடிகளையும யானைகளையுஙகொனறன இவன டிமபனையும பகனையும கிர்மீரனையும ஜடாஸுரனையுமகொனறு பூமுழுதும பகைவரறறதும மஙகளகரமுமாககசசெயதான பகை ரவாடடுபவரே! உமமுடையகுதிரைகளைககட்டுகிறவனயிருநதவ ம பசுககளைரக்ஷிககிறவனயிருநதவனும, அதிகபலமும அழகிய ஷமும ஆபரணமும சிறநதரூபமும சிறநதமனமுமுளளவாகளும பலவிதஙகளாகவும ஆயிரககணககாகவுமிருககினற ரதிகாகளை டககுவதில) ஸமாததாகளும பரதகுலததிறபிறநதவாகளுள சிற வாகளும மாதரீபுதராகளுமான நகுலஸஹதேவாகள அரசரே!

கீசகர்கள்கொல்லப்பட்டதற்குக் காரணமானவளும் தாமரையி
போன்ற கண்களையுடையவளும் அழகியஇடையையுடையவளும்
கிய புன்சிரிப்புள்ளவளுமான இந்தஸைரந்த்ரியானவள் த்ருபதனு
ப்ரியமானபுத்ரியும் த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய இளைய்ஸஹோதரி
அக்னிகுண்டத்திலிருந்து உண்டானவளுமான [1] த்ரௌபதியெ
ன்னும்" என்றுசொன்னான்.

பீமன், "(விராடராஜரே!) இவன் வில்லாளிகளுள் மிகமேன்
பெற்றவனும் குந்தீபுத்ரனுமான தனஞ்சயன் பூமண்டலத்தில் (
னைப்போல) அஸ்த்ரங்களை அறிந்த ஒருவன் கிடைப்பது அரிது
னரே! (அக்நிக்குக்கொடுக்க) ப்ரியமில்லாதவனான அந்த இந்த
டைய காண்டவவனமும் நாகங்களோடுகூட நாகவனமும் இவ
எரிக்கப்பட்டன (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதஇவனால் மனு
னது அம்புமழையினால் தடுக்கப்பட்டது பூமண்டலத்திலுள்ள
லா அரசர்களும் கப்பங்கொடுக்கும்படி செய்யப்பட்டார்கள்
தரே! இவன் உம்முடைய அரண்மனையில் ஸ்த்ரீவேஷத்தைத்
திருந்தான் ஜயிப்பவர்களுள் உத்தமனான இந்த அர்ஜுனன்
தான் (ஜனங்கள்) ப்ருஹன்னளையென்று சொன்னார்கள் அரச
உம்முடைய அரண்மனையில் அஜ்ஞாதவாஸகாலத்தில் சிசுக்கள்
பத்தில் வஸிப்பதுபோல நாங்களெல்லோரும் ஒருவருக்குமதெ
மல ஸுகமாக வஸித்துவந்தோம்' என்றுகூறினான் அர்ஜுன
வீரர்களான அந்த ஐந்துபாண்டவர்களும் சொல்லப்பட்டவுடன்,
தானும் மறுபடியும் அந்தப்பார்த்தர்களை (விராடனுக்குக்) காண
ஆரம்பித்தான்.

உத்தரன், "அரசரே! ஸ்வர்ணம்போலச் சுத்தமாயும் மஞ்
நிறமாயுமிருக்கின்ற சரீரமுள்ளவரும் பெரியஸிம்மம்போல ந
வருத்தியடைந்தவரும் நீண்டமூக்கையுடையவரும் நீண்டும்
தும் அகன்றுமிருக்கின்றகண்களையுடையவருமான இவர், குருதே
களுக்கு ராஜாவானயுதிஷ்டிரர் மதயானைபோல நடப்பவரும்
போடப்பட்ட தங்கம்போலச் சுத்தமான மஞ்சள்நிறமுள்ளவரும்
த்தும் அகன்றுமிருக்கின்ற தோள்களையுடையவரும் பருத்தும் நீ
மிருக்கின்ற கைகளுள்ளவருமான இவரே பீமஸேனர் இவ
பாருங்கள், பாருங்கள் இவருக்குப்பக்கத்தில் நிற்பவரும் பெரி
வில்லைத்தாங்கியவரும் கறுத்தநிறமுடையவரும் யௌவனமுள
ரும் கஜயூதபதிபோன்றவரும் ஸிம்மத்தினுடைய தோள்களை

[1] இரட்டித்திருப்பதால் 'த்ரௌபதீ' என்னும் ஒருசொல்விடப்பட்ட

னதமான தோள்களுள்ளவரும் கஜராஜன்போலச் செல்லுகின்
ரும் தாமரைமலர்போல அகன்றகண்களையுடையவருமான இவர்
ரான அர்ஜுனர் ராஜாவினுடைய ஸமீபத்திலிருப்பவர்களும்
ஷச்ரேஷ்டர்களும் விஷ்ணுவுக்கும் மஹேந்த்ரனுக்குமொப்பான
களுமான இவ்விருவர்களும் (மாத்ரீகுமாரர்களான) இரட்டையர்
ரூபத்திலும் பலத்திலும் சீலத்திலும் இவர்களுக்கு நிகரானவன்
ண்டமான பூமண்டலத்திலுமில்லை ஸ்வர்ணம்போலச் சிறந்த
னியையுடையவளும் மூர்த்திகரித்திருக்கின்ற பார்வதிபோல ஒளி
ருந்தியவளும் நீலோத்பலத்தின்காந்திபோன்ற காந்தியுள்ளவ
தேவர்களால் (ஆராதிக்கத்தக்க) தேவதைபோன்றவளும் மனித
வத்துடன் வந்தலக்ஷ்மிபோன்றவளும் இவ்விருவர்க்குமபக்கத்
நிற்கின்றவளுமான இவள் க்ருஷ்ணை'' என்றுசொன்னன் விராட
ரான இவ்விதம் குந்தியின்புத்ரர்களான அந்த ஐந்துபாண்டவர்,
யும் அரசனுக்குத் தெரிவித்தபிறகு, அர்ஜுனனுடைய பராக்ர
த்தைத்தெரிவிக்கலானன்

'(அரசரே!) இந்தஅர்ஜுனர் மானங்களினிடையில் ஒருஸிம்மம்
ல அந்தப்பகைவரினிடையில் (பலத்தில்) சிறந்தவர்களையும்மிழா
ர்களையும் நாசம்செய்துகொண்டு தேராளிகளுடைய கூட்டங்
ல் ஸஞ்சாரம்செய்தார் இவரால் அப்பொழுது பெரியமேகம்
ன்றவைகளும் பொன்னலாகியகச்சைகளுள்ளவைகளுமான யானை
யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டு இரண்டுதந்தங்களாலும் பூமியை
டிக்கொண்டு) விழுந்தன இவரால் பசுக்கள் மீட்கப்பட்டன,
ரவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டார்கள். இவருடையசங்கத்
ஒலியினால் என்னுடைய இருகாதுகளும் செவிடுபட்டன இவ
டய வில்லினொலியையும் கூடஸஞ்சரிக்கின்றபூதங்களுடன் சோ
காஜிக்கின்ற கொடியிலுள்ளவானரத்தையும் நினைத்து எனக்கு
க்கூச்சமுண்டாகிறது யுத்தத்தில் கோரமான அம்புகளைஎடுப்ப
அம்புகளின் கூட்டங்களை விடுப்பவரும் வில்லைபிழுப்பவருமான
ரை நான் பார்க்கவும் கூடவில்லை யுத்தத்தில் புங்கானுபுங்கமாக
நடையவில்லினின்று விடப்பட்டவைகளும் (பகைவர்களுடைய)
த்தைப் புஜிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களும் நாராசங்களும்
தப்பிவிழுந்ததில்லை குதிரைவீரர்களுடையனவும் மற்றவீரர்களு
னவுமான சரீரங்கள், இவருடைய கூரியபாணங்களால் நன்கு
க்கப்பட்டுத் தலையும் கையும் தொடையும் மார்பும் அற்றனவாகக்
ப்பட்டன, இவரால் அந்தப்போர்க்களத்தில் ரத்தமாகிறஜலத

துடன பெருகுகினறதும பயஙகரமான ஸவரூபமுளளதுமான
நதியானது உணடுபணணபபடடது அதைநினைதது எனமனமான
பெருஙகாறறிலை அசைககபபடட வாழைமரமபோல இனனும
மிகவும நடுஙகுகிறது மனனரே! பயஙகரமான செயகையுளள இ
வீரரால பீஷமரையும தரோணரையும முதனமையாககொண
களும துரியோதனனுடனகூடினவாகளுமான ரதிகாகள ஜயிக
படடாாகள பயநதுஓடுகினற எனனை இநதத தேவகுமாரா த
தாா இவருடைய பாஹுபலததினுல நான உயிரோடு மீண
படடணததுககு வநதேன'' எனறு கூறினன

பரதாபசாலியான மதஸயராஜன, அநதஉததரனுடைய அவ
வாாததையைககேடடு, பிறகு, தனஞசயனையும (மறற) எலலாபப
டவாகளையும ஆலிஙகனஞசெயது தாமராஜரை நமஸகரிதது (
ரைததன) ராஜயததில் ராஜாவாகப படடாபிஷேகமசெயதான
பதியானவிராடன, அவாகளைபபாாபபதில (போதுமெனனும)
பதிஅடையவிலலை, பிறகு, மிககஅனபுளளவனுகி யுதிஷடிரராஜ
பாாதது, ''தெயவாதீனமாக நீஙகளெலலோரும வனததினி
க்ஷேமமாக (இநதராஜயம) வநதுசோநதீாகள, கெடடஎணண
துரியோதனுதிகளால அறியபபடாமல பாகயவிசேஷததினுல
ஞாதவாஸகஷடததை விலககினீாகள இநதராஜயமும மறறு
பொருளனைததும உஙகளுடையவை இவை உஙகளுககுக
கபபடடுவிடடன [1] அரசாகளே! உஙகளாலும எனனுலும
ராஜயமானது பேதமினறி அனுபவிககததககது ஸநதேஹம
டாம'' எனறுகூறினன

எழுபததாருவது அதயாயம

வைவாஹிகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உத்தரன் உத்தரையைக்கோடுத்துப் பாண்டவர்களைமனத்தெளிவ
செயயும்படி விராடனுகதுச்சோல்லியதும், விராடன் உத்தரையுட
பாண்டவர்களை நமஸகரித்துக் குற்றங்களைப்போறுக்கவேண்
டியதும், யுதிஷ்டிரர் அவனுக்கு அபயமளித்ததும்)

நலலஎணணமுடையவனுன விராடராஜனுடைய வா
யைககேடடு, [2]உததரன, (பிதாவைபபாாததுப) பினவ
வசனிககலானுன

1 இஙகு அதிகபாடமான அரைஶ்லோகமவிடபபடடது
2 இஙகு இரணடுசொறகள விடபபடடன

"பாண்டுபுத்ரரான யுதிஷ்டிருடைய மனக்கலக்கத்தைத் தெளி
செய்வதற்கு இதுதான் தருநதஸமயமென்று நான் எண்ணுகி
ன இந்த யுதிஷ்டிரர் ராஜராஜர்களுக்கும் தலைவர், அதிக்தேஜ
உடையவர், அதிகபலமுள்ளவர், சூரர், பரபு பகைவர்களை அழி
வரே! என்னுடைய ஸஹோதரியான் உத்தரையைப் பாத்தருக்கு
ஸ்காரஞ்செய்து கொடுப்போம் அதன்றி, 1 அவர்கள் ஸந்துஷ்டராக
டேடும் மன்னரே! நாமும் எல்லோரும் மந்திரிகளுடன் குந்தி
ரரான யுதிஷ்டிரரை மனத்தெளிவடையும்படிசெய்து ஸதோத்ரம்
வோம் நாம் (வேறு) என்னசெய்யக்கடவோம் அரசரே!
ரில் (பகைவனால்) பிடிக்கப்பட்டீர் அவரால் விடுவிக்கப்பட்டீர்
ர்களுடைய பாஹுவீர்யத்தினால் நீர் பசுக்களைமீட்டீர் மிக்க
மையுடையவர்களான கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் (இவர்களு
ப) பாஹுவீர்யத்தால் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் குந்திபுத்ரரான
யுதிஷ்டிரர் கீழ்சொல்லப்பட்ட காரியமனைத்தையும் செய
பாண்டவர்கள் அர்ச்சிக்கத்தக்கவர்கள், பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்,
மானம்பெறத்தக்கவர்கள், எதிர்கொண்டு அழைக்கத்தக்கவர்கள்,
ஜனைய (ஏற்றுக்கொள்ளத்) தகுந்தவர்கள், அபிவாதனம் செய்யத
வர்கள் (இவற்றிற்கு) இதுஸமயமென்பது என்னுடையஎண்ண
பூஜிக்கத்தக்கவர்களும் மஹாபாக்யசாலிகளுமான பாண்ட
ள் பூஜிக்கப்படலாம் ஸாபமங்களுக்கொப்பானஇவர்கள் கோபம
ண்டால் மிச்சமவைக்கமாட்டார்கள் ஆதலால், சீக்ரம் குந்தி
ரான யுதிஷ்டிரரைச் சரணமடைவோம் நான்,சிரஸ்நானம்செய்த
ன உத்தரையைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அவ்விடம் (சென்று) இரு
களையுமகுவித்துக்கொண்டு மஹாத்மாக்களான (மற்றப்) பாத
களோடுகூடின யுதிஷ்டிரரை மனக்கலக்கமற்றவராகச்செய்கிறேன
இவர்களுடைய இவ்விதமானமுழுபலத்தையும் ஆண்மையையும
நடிபபிறப்பையும் பலகுனருடையபராக்ரமத்தையுமஅறிவேன்"
சொன்னான் சத்ருக்களைஅழிப்பவனான விராடன் உத்தரனிட
ரின்று பாண்டவர்களுடைய ப்ரதாபத்தைக்கேட்டு உத்தரனையும
கப்பாத்து அந்தஸமயத்துக்குத்தக்கபடி ஆலோசித்தான
, விராடன் மந்திரிகளோடும் புத்ரர்களோடும் பந்துக்களோடும
ானம்செய்தவளான உத்தரையைமுன்னிட்டு அஞ்சலிசெய்து
ண்டு பாண்டவருக்கு ஸமீபத்திலவந்து விரைவாகப் பூமியில
து (நமஸ்கரித்து), " தாமபுத்ரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜா மனத

1 வேறுபாடம

தெளிவுஅடையவேணடும, ரூபததையும வேஷததையும மறைத
கொணடிருநததினல புறகளாலமூடபபடட அகனிபோல என
காணபபடவிலலை நான புததாககளோடும பரிசாரகாகளோடும
யினல (உமமைச) சரணமடைகிறேன அறியாதவாகளானஎஙக
அரசரான (நீா) அவமதிததது நிநதிககபபடடீரெனபதனைததும அ
ததிலசெயவதுபோல அஜஞானததினல (உமமிடததில)
பபடடது தாமததைவிருமபுகிறவரே! தாமததைஅறிநதவா
நீா அவையனைததையும பொறுததுககொளளவேணடும வேநத
ஸைனயததுடனும பொககசததுடனுமகூடின எனனுடைய ராஜ
ததையும படடணததையும அரசாடசியையுமஉமககுககொடுககிறே
அரசரே! உமககு ஸவாதீனபபடடவனுபிருககிறேன நாஙக
ளோரும மநதிரிகளோடு உமமைச சரணமடைநதோம" என்று
னன பரலோகததைககருதிய தாமராஜா, பநதுவாககஙகளோடு
யிலவிழுநதிருககும அநதவிராடராஜனைபபாாததுக கோபததை
சோகததையும மாதஸாயததையுமவிடடு (பினவருமாறு) சொல
னா

"அரசரே! எனனிடததிலிருநது உமககுப பயமஇலலை
முடைய மனோபாவததைஆலோசிதது நான மிககஸநதோஷமு
வனாக இருககிறேன உமமாலும தகுநதவாகளும பணடிதாக
பராமமணாகளுமான மநதிரிகளாலும இநதஸமயததில இநத
யம நனகுசெயயபபடடது ராஜஸரேஷடரே! நனகு அலஙகரி
படட இநதபபெணணைபபாாததும நான மிகுநதஸநதோஷமு
வனாயிருககிறேன சிறநதகைகளுளளவரே! மனனரே! நீா
னிடததில (இவவாறு) சொலலுவதினல இவை(எலலாம) என
பொறுததுககொளளபபடடன வேநதரே! உமமிடததில ஒரு
மானகுறறததையும நான காணவேயிலலை" எனறுசொனனா. பி
மஹாதமாவானவிராடன அதிகஸநதோஷமடைநது யுதிஷடிர
ருடனசோநது நிசசயமசெயதுகொணடு, செஙகோலையும பொக்கி
ததையும நகரததையும ராஜயமனைததையும அவருககுக கொடுதத

எழுபததேழாவது அதயாயம

வைவாஹிகபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(விராடன் அர்ஜுனனை உத்தரையை மனைவியாகஅடையும்படிவேண்டின
தும், அர்ஜுனன் உத்தரையை மருமகளாக்கிக்கொள்ள அங்கீகரித்த
தும், துரியோதனன் மறுபடியும் வன்வாஸஞ்செயயும்படி யுதிஷ்
டிரருக்குத் தூதனுப்பியதும், யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் தெரிநது
கொள்ளும்படி மறுமொழியனுப்பியதும், பீஷமர் பாண்ட
வர்களின் ப்ரதிஜ்ஞாகாலம் நிறைவேறியதென்றதும்)

விராடன, "யுதிஷடிரரே! நான உமமிடததில இபபொழுது
ொலலபபோகிறவிஷயததில நீா ஸநதேஹபபடவேணடாம நகரங
நம ஜனஙகளும ஸதரீகளுமுளள இநதராஜயததை உஙகளுககு
ன கொடுககபபோகிறேன (உஙகளால அனுபவிககபபடடதின,
சதையே நான அனுபவிபபேன அரசரே! நான மிககபிராயம
னறவன, நெடுஙகாலம போகஙகளை ஸுகமாக அனுபவிததவன.
களுககு ராஜயததைககொடுததுவிடடு நான கானகமசெலலப
கிறேன. ஸவயஸாசியான தனஞசயன உததரையை (மனைவியாக)
றுககொளளடடும புருஷஶரேஷடனான இவனதான அவளுக
தகுநதபாததா" என்றுகூறினான இவவாறுசொலலககேடட
ராஜா, குநதீபுதரனான தனஞசயனைப பாாததா அாஜுனனும
னை யுதிஷடிரா) பாாதத அபிபராயததைஅறிநது மதஸயராஜனைப
தது, "(ராஜரே!) நாஙகள வனததினிடையினின்று(இஙகு)வநதி
னேறும, உமமுடையராஜயததை ஏறறுககொளளோம ஆனால,
யாதனுதிகளான அரசாகளுடையராஜயததைக கைபபறறிக
ளளபபோகிறோம அரசரே! உமமுடையபெணணை மருமக
நான அஙகீகரிககிறேன மதஸயராஜவமசததிலும பாதவமசத
ம தோனறினவாகளான நமமிருவருககும ஸமபநதமானது
ததனறே" என்றுசொனனான விராடன, "பாணடவஶரே
! எனனாலகொடுககபபடட எனனுடைய இநதபபெணணை நீ
பாாயையாக ஏறறுககொளவதறகு விருமபவிலலை?" என்று
வ, அாஜுனன, "(அரசரே!) நான ரஹஸயமாகவும வெளிப
யாகவும உமமுடையபெணணைபபாாததுககொணடு எபபொழு
அநதபபுரததில வஸிததுவநதேன அவள எனனிடததில பிதா
டததிலபோல விஶவாஸமவைததிருககிறாள நான(அவளுடைய)
ககும நனகுமதிபபுககும பாதரனாயிருபபவன நாடடியததிலும

பாடுவதிலும வாதயம் வாசிபபதிலும எனனை எபபொழுதும உ
டையகுமாரியானவள ஆசாரயனைபபோல எணணுகிறாள - மனன
தோழியாகஅவளுடனகூட ஒருவர்ஷம வாஸமசெயதிருககிறே
பாபுவே! ஆதலால், உமககும உலகததாருககும ஸநதேஹிககவே
டாதவிஷயததில அதிகஸநதேஹமஉணடாகும அரசரே! ஆதல
எனபுதரனுககாக (உமமுடைய குமாரியைபபறறி) உமமைக்கேட
கொளளுகிறேன (அபபடிச்செயவதால எனனை) சுததனுகவும ஜி
நதரியனுகவும எணணுகிறேன எனனுல அநதஉததரைககும சு
யானது ஏறபடுததபபட்டதாகும உமதுபெணணை நான மருமக
ஏறறுககொணடால அவளிடததிலும எனனிடததிலும (என)
னிடததிலும (ஜனஙகளுககு) ஸநதேஹம உணடாகாதெனறு
ணுகிறேன. அதனுல, சுததியும உணடாகும பகைவரைவ
பவரே! நான லோகாபவாதததினினறும கபடமான ஆசாரததி
றும பயநதவன அரசரே! (ஆகையால்), உமமுடையகுமாரியான
தரையை நான மருமகளாக ஏறறுககொளளுகிறேன மனன
வாஸுதேவருககு ஸ்ஹோதரிபுதரனும ஸாக்ஷாத தேவகுமாரன
னறவனும சகரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அனபுககு
யமாயிருபபவனும பலசாலியும அஸதரஙகளில மிகுநததோசசி
யவனும சிறநதகைகளுளளவனும எனககுபபுதரனுமான அபி
வானவன உமககுத தகுநதமருமகன உமமுடையபெணணு
தகுநத கணவன" எனறு மறுமொழிகூறினுன விராடன, "(
வாகவுள சிறபபுறறவனும குநதீபுதரனுமான தனஞசயனிட
இது பொருததமாயிருககிறது பாணடவன எபபொழுதுமே
மததில நிலைபெறறவன, அறியவேணடிய விஷயததை "அறிந
பாரதத! நீ செயயததகுநததெனறு எணணுகிறதை உடனே
யலாம அாஜுனனை ஸமபநதியாகஅடைநத எனககு எலலா
பஙகளும நிறைவேறிவிடடன" எனறுகூறினுன

அரசிறசிறநதவிராடன இவவாறு சொலலுமபொழுது,
புதரரான யுதிஷடிரர், அாஜுனனுககும மதஸயராஜனுககும வி
ஸமபநததைபபறறி அநதஸமயததில அனுமதிகொடுததார
குலததில உதிததவரே! குநதிபுதரனை அாஜுனனும விரா
னும எலலாமிதாாகளுககும வாஸுதேவருககும தூதாகளை அ
னாகள பகைவரைவாடடுபவனுன அநதபபலகுனன அபபெ
(உததரையைததனககு) மருமகளாக ஏறறுககொணடு தனது
வரததைதவெளிபபடுததி உலகததாருககு (த-தனனுடைய)சே

சுத்தியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் தெரிவித்து உலகத்தில
ானுடைய) பெருமையையும் யசஸையும் விளங்கச்செய்து, கருதா
னும் சுத்தனும் மனக்கவலையற்றவனும் ஸந்தோஷமுள்ளவனு
றன யுதிஷ்டிரா, "அரசரே! நான் ப்ரீதியுள்ளவனாகிறேன்.
ரகு மங்களம் பகைவரைவாட்டுபவரே! நீர் எனக்கு நண்பர்.
தரே! நாங்களெல்லோரும் (பகைவர்களால்) அறியப்படாதவர்க
உம்மிடத்தில் ஸுகமாகவஸித்தோம்" என்றுகூறினா
தாமாதமாவும் கடுமையான வரதமுடையவருமான யுதிஷ்டிர
ர (விராடனால்) பூஜிக்கப்பட்டும் விராடநகரத்தில் அபிஷேகஞ்
யப்பட்டும் ரதனங்களால் பலவாறு ஆசசிக்கப்பட்டும் விளங்
ர அவவாறுசொல்லுகின்ற யுதிஷ்டிரரை விராடராஜன் நன்று
ராந்து அங்கிருக்கும் உறவினருடன் மிகுந்தஸந்தோஷமுடைந்து
ரடுகைகளாலும் ஸ்நேஹத்தினால் கட்டிக்கொண்டு குருகுலத்தில
ந்தவர்களான பாண்டவர்களுக்கு ஏராளமான தனத்தைக்கொடுத்
போரினின்று ஓடினகௌரவர்களோ மார்க்கத்தில் எல்லோ
ஒன்றுசேர்ந்தார்கள் அரசரே! ஸமர்த்தர்களான ஆசார்யபுத்
சகுனி, துர்யோதனராஜன், ஸூதபுத்ரனாகர்ணன் ஆகிய
வரும் அவவிடத்தில் ஒருங்குசேர்ந்து ஹிதத்தையே நன்கு
ாசித்து, பிறகு, தூதனை (யுதிஷ்டிரரிடம்செல்லக) கட்டளை
ர்கள் மிக்கஸந்தோஷமுள்ளவரான யுதிஷ்டிரரும் துர்யோ
டத்திலிருந்து வந்த தூதனைப்பார்த்தார் அந்தத் தூதனும்,
தினால் விளங்குகின்றவரும் உக்ரமான வீர்யமுடையவரும்
புத்ரருமான யுதிஷ்டிரரிடம்சென்று, "ஓ! குந்திபுத்ரரே!
சயரால் மறுபடியும் நீர் காட்டுக்குப்போகும்படி செய்யப்பட
ரதிஜ்ஞையைநிறைவேற்றும் ஏனெனில், இப்பொழுது, பதின
ாவது வர்ஷத்திலேயே பாண்டுவின்புத்ரரான கிரீடியானவர்
பபட்டார்" என்றுசொன்னான் பிறகு, தர்மநந்தனர் சிரித்து,
க!) நீ விரைவாகச்சென்று அந்தத்துர்யோதனனிடத்தில், 'எங்
து இப்பொழுது பதின்மூன்றாவதுவர்ஷம் நிரம்பியது நிரம்ப
யென்பதைச் சந்தனுவின்குமாரரான பாட்டனார் சொல்லட்டும்
மூன்றாவது) ஸம்வத்ஸரத்தின் முடிவில்தான் தனஞ்சயன் போ
டயில் காண்டீவத்தை நாணொலியிடும்படி செய்தான் எங்களு
(ப்ரதிஜ்ஞாகாலமானது) நிறைவேறியதென்றும் நிறைவேற
யென்றும் இதனுடைய உண்மையைப் பீஷ்மர் சொல்லட்டும்
அவருடைய வாக்யமே ப்ரமாணம்' என்றுசொல்" என்று

கூறினார் அவரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த துர்யோதனன் திரும
பித் துர்யோதனனை அடைந்து அங்கு நடந்ததைச் சொன்னான்.

அப்பொழுது, ராஜபுத்ரனான அந்தத் துர்யோதனன் தம்பிகளுடன்
சேர்ந்து பீஷ்மரோடும் கர்ணனோடும் க்ருபரோடும் த்ரோணரோடும்
பூரிஸ்ரவஸோடும் ஆலோசனை செய்தான். மஹாத்மாவான பீஷ்மர்,
அநேக ஸஹ்ருத்துக்களுடன் இரவில் நன்கு ஆலோசித்துத் துர்
யோதனனைப் பார்த்து, "(துர்யோதன!) ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்
றின பிறகே தன்னுடைய பேரின் இடையில் காண்டீவம் தரி
த்து ஜீவிக்கப்பட்டது பாண்டுவின் புத்ரர்கள், தேவேந்த்ரனுடைய
உலகமாயிருந்தாலும் பரமசிவனுடைய உலகமாயிருந்தாலும் அவ்வி
யத்தால் அடைய விரும்ப மாட்டார்கள். உனக்கு நான் உண்மையும்
நலவழியும் விட்டு விலகாததும் ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதும்
கீர்த்தியை உண்டு பண்ணக் கூடியதும் பரலோகத்துக்கு ஹிதமுமான
வார்த்தையை உரைக்கிறேன். நீ குந்தீபுத்ரர்களோடு ஸந்தியைச்
செய்து கொள். பாண்டவர்களோடு கூடி உனதுடைய ராஜ்யத்தை அநு
பவி. அப்படியல்லாமல் நீ ராஜ்யத்தை விரும்புவாயாகில் உறுதியுள்ள
புத்தியுடன் போர்க்களத்தில் குந்தீபுத்ரர்களோடு
சமர்த்தர்களாகியவர்களும் பலசாலிகளுமான பங்கிவர்கள் ராஜ்
யத்தைக் கபடத்தினால் கண்டவரையில் அநுபவிப்பார்
பட்டர்த்த பங்கிவர்களை ஜயித்து அகண்டமான ராஜ்யத்தை அநுபவி;
(அல்லது), நீ (அவர்களால்) கொல்லப்பட்டு, இந்த்ரலோகத்தை அநு
பவி" என்று கூறினார்.

பிறகு, காந்தாரியின் புத்ரனான அந்தத் துர்யோதனன் பாண்டு
புத்ரர்களான பீஷ்மருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு
எல்லோருடைய முன்னிலையில் பீஷ்மரைப் பார்த்து, "(பிதாமஹ!)
மாத்ரமும் பூமியை நான் (பாண்டவர்களுக்குக்) கொடுக்க
புத்ரர்களையாவது நான் கொல்வேன், அல்லது, அவர்களால் கொல்
லப்பட்டாவது ஸ்வர்க்கலோகம் செல்வேன்" என்றான்.
த்ருதராஷ்டர குமாரர்கள் ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்
றினவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞையைக் கேட்டு எல்லோரும்
ளோடு சேர்ந்து நன்றாக ஆலோசித்து வேறு
களைகளை அடைந்தார்கள்.

எழுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

வைவாஹிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் உபப்லாவ்யநகரம்சேர்ந்து க்ருஷ்ணன்முதலியோருக் குத் தூதனுப்பியதும், க்ருஷ்ணன் ஸுபத்ரை அபிமன்யு த்ருபதன் ப்ரதிவிந்தயன்முதலியோர் உபப்லாவ்யநகரம் வந்ததும்)

பிறகு, பதினமூன்றாவது வருஷம் முடிந்தவுடன், ஐந்து பாண்ட
விராடனுடைய உபப்லாவ்யமென்கிற உத்தமமான பட்டணத்
ளும் ... செய்தார்கள். குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரரும் விராடராஜ
வாஸஞ் ... ர்களுக்கும் ஞாதிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் தூத
ம எல்லாமித்ர ... களை அனுப்பினார்கள். அப்பொழுது, அந்தப்பாண்டவர்கள் அந்த
நகரத்தில்வாஸஞ்செய்துகொண்டு (தூதர்களை) ஆங்காங்கு அனுப்பின
சிறந்தக்கணுள்ளவரும் வனமாலையை அணிந்தவரும் பல
வுடன், இவரும் சத்ருவீரர்களை ஸம்ஹரிப்பவருமான ஸ்ரீகரு
ராமருக்கு ... ஷ்ணபகவான், அஸமயத்தில் தூதர்களுடையவாக்யத்தைக்கேட்டு,
பிறகு, (தம) ... க்குப்பாத்ரனும் மருகனும் ஸுபத்ரையினுடைய
புத்ரனும் மிக ... ணிக்கப்பட்டவனுமான அபிமன்யுவை அழைத்
துக்கொண்டு ... மரோடு தலைவர்களான எல்லாயாதவர்களாலுஞ்
சூழப்பெற்று வாத்யங்கள் துந்துபிவாத்யங்கள் இவைகளுடைய
கோஷங்களோடே நகரத்தை அடைந்தார் பகைவரைவாட்டு
இறவர்களாகிய ... வினுடைய குமாரனை க்ருதவர்மா, ஸத்யகன்
டையகுமாரபுத்தானன், அனாத்ருஷ்டி, அக்ரூரர், ஸாம்பன், நிச
டன், சிறந்த ... ள்ள ப்ரத்யும்னன், மஹாபலசாலியான உலமுகன்
இவர்களும் அபிமன்யுவைத் தாயாருடன் அழைத்
ஆகிய ... ணனோடு பாண்டவர்களைப் பார்க்கவந்தார்கள்
... ண்டவர்களை) விட்டு விலகிவஸித்தவர்களான இந்தர
... வர்களெல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து நன்கு அலங்
... ங்களோடு (உபப்லாவ்யநகரத்தை) அடைந்தார்
... னைகளும் இருபதினாயிரங்குதிரைகளும் நிறைந்த
... பதினாயிரங்கோடி காலாட்களும் மஹாப்ராக்ரம
... ஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் நூற்றுக்கணக்கான
... ருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவரும் மஹாபலசாலியுமான
... பின்தொடர்ந்தார்கள் அப்பொழுது பாண்டுபுத
... வாறு ஸ்ரீவாஸுதேவர் வருகிறதைக்கேட்டு மகி

ஸ்யராஜனுடன்சேர்ந்து சங்கமுழக்கங்களுடனும் துந்துபிகோஷங்களுடனும் மங்கள தூர்யங்களுடனும் ஸ்ரீஜனார்த்தனரை எதிர்கொண்டார்கள். பாண்டவர்களனைவரும் மத்ஸ்யராஜனோடு ஸ்ரீஜனார்த்தனரை (க்கண்டு) மனக்களிப்புற்று ஆனந்தக்கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகி அவருடைய சரணங்களில் நமஸ்கரித்து; 'ஓ! க்ருஷ்ண! தாசார்ஹரே! தேவரீருடைய அனுக்ரஹத்தினால் இந்த (ப்பன்னிரண்டு) வர்ஷங்களும், பதின்மூன்றாவதுவர்ஷமுழுவதும் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினபடி வாஸஞ்செய்துவந்தோம். ஜகந்நாதரே! ஜனார்த்தனரே! தேவரீர் எங்களுக்கு நாதர். தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் ப்ரபுவாயிருப்பவரே! நீர் எங்களைக் காப்பாற்றும் சிறப்புற்றவரே! உம்மை நாங்கள் சரணமடைந்தோம்'' என்று கூறினார்கள்.

யாதவர்களனைவராலும் சூழப்பட்ட ஸ்ரீஜனார்த்தனர் (தம்மை) நமஸ்கரிக்கின்றவர்களும் விராடனுக்கு ஸஹாயர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்களை விரைவாகக்கட்டிக்கொண்டு அதிகஸந்தோஷத்துடன் அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி அவர்களைப் பூஜித்தார். வ்ருஷ்ணிவீரர்களும் அவர்களனைவரையும் அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி மர்யாதைசெய்தார்கள். அவ்வாறே, க்ருஷ்ணையும் தேவகீபுத்ரரைச் சரணங்களில் நமஸ்காரஞ்செய்தாள். தேவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் அழகியகூந்தலுடைமையுடையவளான அவளை எடுத்துநிறுத்திக் கண்களைத்துடைத்து எல்லாயாதவர்களின் முன்னிலையிலும், "கல்யாணி! நீ வ்யஸனமடையாதே. நான் அர்ஜுனனோடுசேர்ந்து, அதிக அஹங்காரமுள்ளவர்களான த்ருதராஷ்ட்ரகுமாரர்களைச் சீக்ரத்தில் கொன்று பூமியை யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன்; உன்னுடைய மனத்திலுள்ள தாபமானது விலகட்டும். (இவ்விஷயத்தில்) உன்னிடம் அபிமன்யுவின்மீதும் அர்ஜுனன்மீதும் ருக்மிணீபுத்ரனான ப்ரத்யும்னன்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். தோஷமற்றவளே! என்னுடைய இந்த வார்த்தையை ஸத்யமென்று நீ எண்ணு'' என்று சொன்னார். வ்ருஷ்ணிகளுள் உத்தமரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சொல்லி அவளை விட்டுவிட்டு, பிறகு, அன்புள்ளவராகி வ்ருஷ்ணிகளோடும் அந்தகர்களோடும் யுதிஷ்டிரரை (அடைந்து அவருடன்) வாஸஞ்செய்தார்.

பூபதிகளான காசிராஜனும் சைப்யனும் இரண்டு அக்ஷௌஹிணிகளுடன் (உபப்லாவ்யநகரத்துக்கு) வந்து யுதிஷ்டிரரை அடைந்தார்கள். மூன்று அக்ஷௌஹிணிகளுடன்கூட மஹாபலசாலியான பாஞ்சாலராஜனும் மஹாபலசாலிகளும் வீரர்களுமான த்ரௌபதீபுத்ரர்களும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கப்படாதவனான சிகண்டியும் (பகைவர்களால்

ஜ்பிக்கமுடியாதவனும் எல்லாச்சஸ்த்ரதாரிகளுள்ளும் சிறப்புற்றவனு
மான த்ருஷ்டத்யும்னனும் பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காக
விரைவாக உபப்லவ்யநகரத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரரு
டைய ஸேனையின் பக்கத்தில் லக்ஷக்கணக்கும் பத்துலக்ஷக்கணக்கும்
பத்துக்கோடிக்கணக்குமான போர்வீரர்கள் நின்றார்கள். வர்ஷாகாலத்
தில் சிறந்த ப்ரவாஹங்கள் தனித்தனியாக வந்து ஸமுத்ரத்தை நிரம்பச்
செய்வதுபோல விதிப்படி யாகஞ்செய்து நிரம்பிய தக்ஷிணையளித்தவர்க
ளும் வேதாத்யயனஞ்செய்து அவ்வருத்தத்தை நிறைவேற்றினவர்களும்
சூரர்களும் (யுத்தத்தில்) சரீரத்தைவிடத் துணிந்தவர்களுமான எல்
லா அரசர்களும் யுதிஷ்டிரருடைய ஸேனையை நிரப்பினார்கள். ஞான
வான்களுள் சிறந்தபார்த்தன், வந்திருக்கின்ற அந்த ராஜச்ரேஷ்டர்க
ளைக்கண்டு அவர்களுக்குத்தக்கபடி விதிப்படி பூஜித்தான். ஸ்ரீக்ரு
ஷ்ணன் மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களுக்கு அனேகஸ்த்ரீகளையும்
பற்பலவிதவஸ்த்ரங்களையும் ரத்னங்களையும் வெகுமதியாகக்கொடுத்
தார். அரசர்களும் ராஜகுமாரர்களும், ப்ரதிஜ்ஞாகாலமான (பதின்
மூன்றுவர்ஷமும்) அவ்வாறு கழிந்தபிறகு, பாண்டவச்ரேஷ்டர்களால்
தம்தமக்குத்தக்கபடி பூஜிக்கப்பெற்றார்கள்; ஸந்தோஷமுள்ள மனத்
தையுடையவர்களானார்கள்; அப்பொழுது காணிக்கையையும் செலுத்
தினார்கள். அரசரே! மன்னர்களோடும் வ்ருஷ்ணிகளோடும் எல்லோ
ருமொன்றுசேர்ந்திருக்கையில் குருகுலத்திற்பிறந்த அபிமன்யுவுக்கும்
மத்ஸ்யராஜகுமாரியான உத்தரைக்கும் சாஸ்த்ரமுறைப்படி விவாஹ
ம் நிறைவேறியது. பிறகு, அப்பொழுது அபிமன்யுவினுடைய
விவாஹகாலத்தில் மத்ஸ்யராஜனுடைய அரண்மனையில் சங்கங்களும்
ந்தங்கங்களும் கோமுகங்களும் டிண்டிமங்களும் முழங்கின. (பரி
சாரகர்கள்) பரிசுத்தமான பலவகை மருகங்களை நூற்றுக்கணக்காகக்
கொன்றார்கள். அவ்வாறே, மிகுதியான பக்ஷ்யங்களையும் அன்னங்களை
போஜ்யங்களையும் பானங்களையும் (அதிதிகளைப்) பூஜிக்கும்படி
தார்கள். பாடுகிறவர்களும் பழையகதைகளைச்சொல்லுகிற ஸ்வ
முடையவர்களும் நடுவர்களும் அவ்வாறே [1] வைதாளிகர்களும்
ர்களும் பௌராணிகர்களும் ஸ்தோத்ரஞ்செய்துகொண்டு அந்த
டவர்களை அடைந்தார்கள். அந்த அபிமன்யுவினுடைய மங்கள
ன விவாஹோத்ஸவத்தில் த்ரௌபதியினுடைய அந்தப்புரத்தி
ராடனுடைய அரண்மனையிலுமுள்ள ப்ராயமுதிர்ந்தஸ்த்ரீகளும்
ளானஸ்த்ரீகளும் மாத்ஸ்யர்களுடையஸ்த்ரீகளும் ஸந்தோஷ

1 ஸபாபர்வம் 11-ம் பக்கம் 3-வது குறிப்பிற்காண்க.

யைமுன்னிட்டுக்கொண்டு (விவாஹமண்டபத்திற்கு) வந்தார்க
த்ஸ்த்ரீகள் அழகிய பருத்த அங்கங்களுள்ளவர்களும் மெருகி
ட்ட ர்த்தனகுண்டலங்களணிந்தவர்களும் சிறந்தகாந்தியுள்ளவ
ம சிறந்தரூபமுடையவர்களும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களு
ந்தார்கள் எல்லாஸ்த்ரீகளுள்ளும் க்ருஷ்ணையானவள் ரூப
லும் தேகத்தாலும் சிறந்து விளங்கினள் (அந்தஸ்த்ரீகள்
ம்) புகழ்த்தக்கவளும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் ராஜபுத்ரி
ஹேந்த்ரனுடையபுத்ரிபோன்றவளுமான உத்தரையைமுன்னிட்
ந்துகொண்டு(விவாஹமண்டபத்தில்) நின்றார்கள் ஸேனாபதியா
ாடன் ஜலம்நிறைந்த பொற்குண்டிகையையெடுத்து, கருநெய்த
ான்ற கண்ணையுடையவளான புத்ரியை அர்ஜுனனுடையகை
மகளாகவேற்றுக்கொள்வதற்காக விரைவாகத் தாரைவார்த்தா
ந்தமனமுள்ள குந்தீபுத்ரன (தன்)புத்ரனுக்காக அந்தப்பெண்ணை
ற்றுக்கொண்டான் தோஷமற்றஅங்கங்களுள்ளவனும் ஸுப
யினகுமாரனுமான அபிமன்யுவும் அப்பொழுது இந்த்ரனுடை
தனைத்தரித்து விராடனுடையபுத்ரியான உத்தரையைப் பாணி
ணம்செய்துகொண்டு அந்தவிவாஹமண்டபத்தில்நின்றான் குந்
ரரானயுதிஷ்டிரர் அந்தஉத்தரையை மருமகளாகஅங்கீகரித்தா
ிப்படி யாகம்செய்தவர்களும் மிகுதியாக (ப்ராம்மணர்களுக்கு
ஷிணைகொடுத்தவர்களுமான த்ருபதன், விராடன், மஹாபலசா
ன சிகண்டி, யுயுதானன், சைப்யன், த்ருஷ்டத்யும்னன், ஸாத்ய
ஏழு அக்ஷௌஹிணீபாலர்களும் பாண்டுபுத்ரரான யுதிஷ்
சூழ்ந்துகொண்டு அப்பொழுது விவாஹதன்த்ரத்தினாக
யும் அந்தவிவாஹமண்டபத்தில (ஸந்தத்தமாக) இருக்குமவ
தில், தார்மிகர்களுள் உத்தமனும்மத்ஸ்யராஜன் ப்ரீதியுள்ளவ
் தன்)பெண்ணைப்பிடித்து அபிமன்யுவுக்குக் கொடுத்தான் பா
், உத்தரையைப்பெற்றுக்கொண்டு ஜனார்த்தனரைமுன்னிட்
ராத்மாவான ஸுபத்ராபுத்ரனுக்கு விவாஹத்தைச்செய்வித்தா
கு, எல்லாச்சிறப்புக்களுடனும் மிக்கவைபவத்துடனும்கூடிய வி
ானது வருத்தியடைந்தது அப்பொழுது, உம்முடையபிதா
பிதாவும் ஸுபத்ரையினுடையபுத்ரனுமான அபிமன்யுவுக்கு
விவாஹகாரியமானது, ஆச்சர்யமாகஇருந்தது தௌம்யர், சி
ளால்சூழப்பெற்றுச் சாஸ்த்ரமுறைப்படி அக்னியில் ஹோம
யத்தார் ஸுபத்ராபுத்ரன் அக்னியைப்ரதக்ஷிணம்செய்து (உத்த
ய) பாணிக்ரஹணம்செய்தான் பிறகு, மாத்ஸ்யர்களுக்குப் ப

ன விராடராஜன ஸநதோஷமடைநது [1] பாாததனுடைய்பு
நதஅபிமனயுவினபொருடடு அபபொழுது மிகுதியான தன
காறறுபபோனற வேகமுளள லக்ஷமகுதிரைகளையும முக
நூறுயானைகளையும பலவிதமான பொருளகளையும ஸநதோ
டன சிறநதவரிசையாகக கொடுததான மதஸயாாஜன குநதீ
களினபொருடடுக காணிககையையும கொடுததான. குநதீபு
நஷணனோடு மிகுதியான (பொருளகளைப) பெறறுககொண்
மபுதாரான அவா, அபபொழுது, விவாஹமானவுடன ஸ்ரீக
னகொணடுவநத தனததையும ஆயிரமபசுககளையும வஸதரங
பறபலவிதமான ரதனஙகளையும எலலாபபூஷணஙகளையும வ
ஙகளையும படுககைகளையும பராமமணாகளுககுக கொடுதத
வ நகரவாஸிகளான ஜனஙகளை பரீதியடையககூடிய சிறநதபெ
களால தருபதியடையசசெயதாா ஓ! பரதஸ்ரேஷடரே! (எவ்
ஹோதஸவஙகளுககும உபமானமாயிருககினற அநதமதஸய
ய நகரமானது ஸநதோஷமுளளவாகளும புஷடியுளளவா
ன ஜனஙகளால நிறைநதுவிளஙகியது நிறைநத செலவமு
ராடராஜன, தனபுதரியான அநத உததரையை ஸுபதராபுதர
பிமனயுவுககுககொடுதது, புரோஹிதாகளோடும மநதரிகளே
டணதஜனஙகளோடும தேசவாஸிகளான ஜனஙகளுட
பபொழுது பரமானநததனதை அனுபவிததான்'' எனறுகூறினு
ஜனமேஜயா, ''(வைசமபாயனரே!) விவாஹமநிறைவே
டன, ஸநதோஷமுளள மனததையுடையவரான யுதிஷடிரா எ
சானுரெனபதையும பாாததாகள அதறகுமேல எனனசெய
ளெனபதையும முழுதும (எனககு) இபபொழுது உரைபபீர
னறுவினவினா

வைவாஹிகபர்வம் முற்றிற்று

விராடபாவமமுறறிறறு.

---

[1] மூலததில, 'பாாததாய' எனறிருககிறது